

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Υ

ΤΑ ΕΤΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.

HESIODI

ASCRÆI

QUÆ EXTANT,

Cum Notis, ex probatissimis quibus-
dam Autoribus, brevissimis, selectissi-
misque.

Accedit insuper PASORIS Index, auctior mul-
to hac novissima editione, & multo correctior:

Opera & studio

CORNELII SCHIREVELII.

Cum Privil. Sereniss. Elector. Saxon. special.

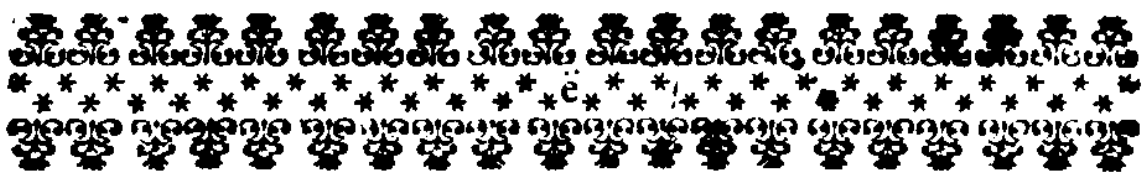
L I P S I Æ,

Sumpt. GEORG. HEINR. FROMMANNI.

ANNO M. DC. LXXXIV.

P. L. 1784

Epigramme. Dithyrambe. Hecemus.

BENIGNO LECTORI.

Benigne Lector, cum in excudendis autoribus Typographi plus satis fident, multique etiam inter illos sint, qui maiorem gloriæ, quam pecuniæ famam aucupantes, immortale sibi nomen comparare studeant: non paucitamen, in electione Autorum satis etiam incuriosi, quosvis sine discrimine arripiunt, lacerant; & quocunque modo eosdem in lucem proferant, parum solliciti, modo suis commodis studeant, lucro tantum intenti. Hinc illæ lacrymæ! hinc est, quod Studiosi sæpe numero non sine ratione conquerantur, quod multi, egregii alias autores, tam Græci, quam Latini, tam vitiose, multisque mendis scatentes in lucem prodeant; & nihil æquè eorum studiis officere, quodque magis eorum animos turbare possit, quam vitiosa lectio, quæ omnia reddit confusa & turbata. Huic ergo incommodo obviam ut eatur, nulla commodior via est, quam ut in edendis Autoribus diligentia, studiumque majus, quam antehac, adhibeatur, nec ullis sumptibus parcatur, modo illi Autores, quos imprimendos suscipimus, correctissimi, nitidissimi que prodeant, ut ea

ratione, si fieri possit, ad lectionem bonorum autorum Studiosos alliciamus & invitemus: quod an hac editione nostra novissimâ præstitum sit, malim id alios judicare, quam propria laude sordere. Saltem hoc polliceri ausim nitidiorem, correctioremque autorem vix vel nunquam editum fuisse. Insuper Notas quasdam auctiores paulò addidimus ex selectissimis quibusque autoribus, selectissimas, brevissimas. Præterea etiam Indicem Pastoris, in gratiam Studiosæ Juventutis & in usum Scholarum, adjunximus; verum jam novissimè etiam ita auctum, emendatum & mutatum, ut prorsus novus videatur. Matthiæ itaque Pastori S.S. Theologiæ & Phil. Moral. Professori, plurimum hæc nostra novissima editio debet: tum quicquid fere auctarii loco Indici accessit: pro singulari enim sua humanitate, duo exemplaria Hesiodi, Groninga ad me misit; unum parentis piæ memoriæ, in quo plurima spicilegia non contemnenda in Indice annotata inveni: alterum, in quo propria manu quædam annotaverat; quæ simul congeffi, & quæ commodanobis videbantur, huic postremæ editioni inferui. Hæc sunt, benigne Lector, quæ te scire volui. Utere, fruire, & hisce nostris conatibus fave.

❧ (o) ❧
H E S I O D I
V I T A.

*Ex Lillii Gyraldi, De Poëtarum Historia,
Dialogo II.*

DE Homero jam satis. A quo non longe abfuit senex, rusticana agreſtique facie. Jamdudum, inquit Piſo, Heſiodum nobis affers. Ipſum, inquam, proſecto Heſiodum, quem & aliquo tempore cum Homero floruiſſe accurati quidam prodidere ſcriptores, alicubi licet Cicero noſter Homerum longe faciat antiquiorem. Vetus certe diſceptatio inter Grammaticos, Gellio & Seneca & Pauſania teſtibus, uter ætate præceſſerit: qua de re & dialogos duos Ponticus Heraclides ſcripſit, & Cyrillus libro primo contra Julianum Cæſarem, centeſimo, inquit, LX. & quinto anno poſt captam Troiam, Homerum & Heſiodum fuiſſe dicunt, & reliqua. Tum paulo poſt ſubdit idem Cyrillus: Tradunt autem quidam, quod Homerus non fuit coætaneus Heſiodi, ſed in illis fuerit temporibus, regnantibus apud Hebræos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante ſcilicet conſtitutionem Olympiadum. Quæ cum dixiſſem, Nos, inquit Piſo, ſummopere avemus de te audire, quæ tu aſſidua lectione ſuper hac re annotaveris. Quibus ego, Libenter ſic agam, inquam, remque ideo altius aliquanto repetam. Porphyrius enim & plerique alii, Heſiodum Homero juniorem annis centum faciunt, atque ante primam Olympiadem. Quam opinionem ſequi videtur Solinus, qui ita ſcribit: Inter Homerum & Heſiodum Poëtam, qui in auſpiciis Olympiadis primæ obiit, centum XXX. anni interfuerunt. Alii eadem Homeri ætate floruiſſe ſcriptum reliquere. quam opinionem & Philoſtratus habuiſſe videtur. Et Velleius non damnandus hiftoricus, (tameſi quidam infulſe nullum fuiſſe Velleium ſuſpicantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut eſt apud Gellium, Non eſt, inquit, dubium, quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Heſiodus: idque ex epigrammate comprobatur, quod in tripode inſcriptum fuerat, qui in Helicone Muſis poſitus erat. Epigramma quod apud Dionem legi, & inter Græca epigrammata, tale eſt:

*Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum,
Cum cantu dicit divinum in Chalcide Homerum.*

Græcum vero si mavultis, hoc est :

*Ἡσίοδος Μῆσαις Ἑλικωνίῃσι τὸνδ' ἀνέθηκε,
Ὑμνῷ νικῆσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.*

Verum ubi in hunc sermonem incidimus, hanc vobis, utcumque meis verbis potero, historiam ex Plutarcho recitabo, quæ eam tum in quinto Symposiacōn attigit, tum in eo, quod Septem sapientum convivium inscribitur, copiose explicavit. Homerus, inquit, & Hesiodus in Oelyci Thessali exequiis & Amphidamantis Chalcidenfis, carminibus certarunt, qua in re dubia atque anceps judicium fuit sententia. Conversi, inquit, sunt ad hujusmodi interrogationes, & proposuerunt inanes, ut ajunt, quasdam nugas (si modo recte interpretamur, ὡς φασι λέγας, non ὡς φησι Λέγης, ut passim legitur: non tamen decerno, conscius & Lesches nomen esse proprium Poætæ Lesbii.) Homerus quidem sic:

*Musa mihi referas, quæ non unquam ante fuere,
Neve futura retro.*

Tum vero ex tempore respondit Hesiodus:

*Verum cornipedes quando Jobis ante sepulcrum
Festinantes propter palmam planstra terebant?*

Ob hoc ferunt Hesiodum maximæ omnibus fuisse admirationi, atque tripodis præmium affecutum. Sed Græca, inquit Piso, ipsa carmina audire cupio: dure enim admodum & incondite ea vertisse videris. Audite ergo ea Græce, inquam, non enim eo inficias quod ais. Homerus quidem ita:

*Μῆστέ μοι ἔννεπ' ἐκείναι ἃ μήτ' ἐγλύοιτο πάρος γε,
Μήτ' ἔσσι μετόπισθεν.*

Sic vero Hesiodus:

*Ἄλλ' ὅτεν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καταχήποδες ἵπποι
Ἄρμαθι συνελύψωσιν ἐπειγόμενοι φεῖ νίκης.*

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem Chalcidis regem fuisse, res usque in proverbium deducta ostendit, Πανίδε ψῆφος, Panidæ suffragium: quod in eos ferri solet, qui inerudite minusque sapienter judicant. Pulchre, inquit Piso, & sane simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil verat, quo minus eadem diligentia reliquam ejus Poætæ vitam, ab Attitis usque literis (quod ajunt) nobis repetas. Faciam id libenter,
in-

inquam, quando parum hoc à nostris hætenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, à castè & pudice loquendo deductum videtur *παρὰ τὸ ἡσυχῆς ἄδω*. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascræum fuisse negas: eo enim nomine à Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam, sed si me vos audire volueritis, qua id ratione factum intelligetis. Hesiodi quidem patria Cuma fuit Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Stephano traditum est. Valerius quoque Probus, non alium, quam Hesiodum intelligere Virgilium autumat, illo carmine:

Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.

Quod scilicet Hesiodus Cumæus primus ætates ex metallis commentus est; ut liquido videtur in eo, quod *Ἔργα* inscribitur, poemate. Natus ergo Hesiodus Cumæ, patre Dio Ampelidis filio, qui ex Menalopo Ithagenæo Critonis filio natus erat, matre verè Pycimede: qui utique parentes ære alieno oppressi, cum unde dissolverent nomina non haberent, in Ascræam Bocetiæ vicum demigrarunt, ubi est puer Hesiodus educatus, atque inde Ascræus cognominatus. Plutarchus ex Ephori Cumæi sententia refert, Attelen, Mæzona, & Dion, Cumæos, fratres fuisse quorum Dius, quem nauticam exercuisse comperi, ob eam quam attulimus causam, in Ascræam migravit, ubi (ait) Pycimeden uxorem duxit, ex qua natum ferunt Hesiodum: qui dum paterna armenta puer custodiret, à Musis amatus fuisse perhibetur: quæ illi gustandam laurum dedere: eam enim lauri naturam esse scribit, ipsius Poëtæ interpretes Proclus, & Isaacius Zeses, ut qui eam mandunt, vates fiant: unde & Lycophron Poëta ea causa *δαφνιφάγῃ* vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles. Et noster Tibullus agens de Sibylla:

Vera cano sic usque sacras innoxia laurus.

Vescar, & æternum sit mihi virginitas.

Aphthonius quoque rhetor, laurum vaticinii symbolum esse prodidit: quare & laurum ipsam veteres *καλλιχὸν φυτόν* appellavêre, hoc est, Vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

Venturū præscia laurus.

Eadem ratione Apollini sacra dicitur, qui vaticinii Deus

à gentibus est creditus. Quin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc nostro tempore!) prædicabant: quod & Philosophus Porphyrius credidit. Si enim magno strepitu in igne crepuissent, felicitatem significabant: si siluissent, unde & tacita laurus est dicta, infelicitatem. Et perinde de illa idem Tibullus:

Laurus ubi bona signa dedit, gaudete coloni.

Et Propertius:

Et tacet extinctæ laurus adusta foco.

Lauri insuper folia si noctu pulvino subjecta fuerint, somniorum veritatem conciliare produntur. Dictam autem Daphnen, prodit Eustathius, à δα particula intensiva, & φωνία verbo, quod *sono* & *cano* significat, quod laurus in igne posita crepet & sonet: unde fortasse & ipsi nos Latini Laurum deduximus, à λα, ut δα, particula intensiva, & *uro*, ut si non voce, at significatu conveniat. Si plura vero de lauro discere cupitis, præter ea, quæ à nostris traduntur, legite Parthenii librum *Ἐρωτικῶν*, & Constantini librum XI. de re rustica, quo loco plura leguntur parum Latinis nota. Sed jam à lauro ad Hesiodum revertar, qui lauro gustata, haustaque Hippocrenes unda, repente Poeta prodiit. Id cum alii, tum ipse de se iu Theogonia cecinit. Quam rem ita Maximus Tyrius interpretatur, ut Hesiodum putet voluisse, quæ sui ingenii & artis esset fœtura, in Deas referre, ut se Musis gratum testaretur: ut si quis æra jam calleat, Vulcano tamen sua assignet opera. Sed hac de re plura apud ipsum Maximum legetis. Delectatum quidem peregrinationibus Hesiodum legimus, sicuti & Homerum: quam rem tamen in somnium quidam retulere. Alii, quod qui peregre proficiscuntur, facilius prudentiam cæterasque virtutes comparare existimantur, quod mores scilicet hominum multorum videant. Uxorem quoque duxisse proditum est Crementen Phrygiæ filiam, & ex ea Stesichorum Poetam natum. Alii non uxorem fuisse, & ob hanc ipsum Hesiodum occisum. Nam cum de se scitatum oraculum Delphos ivisset, ei que responsum foret, ut Nemeæ Jovis templum vitaret, quod ibi esset vitæ finem habiturus, cumque ea causa Nemeam Peloponnesi fugeret, forte in Oeneonem Locridis pervenit, ubi Nemeæ Jovis templum fuerat, ut scribit Thucydides, quo in loco incautus ab Amphiphane & Ganetore Phrygiæ liberis in-

interemptus est, quod ab eo vitiatam sororem Cremenem crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum est: id quod cum occulte fecissent, ab Hesiodi cane facinus est proditum, ut scribit Plutarchus. Alicubi tamen non Phylgei filii, sed Ganyctoris Naucletii dicti sunt, ut in illo est, cui titulus, Quænam animalia prudentiora, terrestriane, an aquatilia. Pausanias quoque in Bæoticis, Hesiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyctoris, Ctimenus & Antiphus, in Molycrian ex Naupactō fugerunt ob Hesiodi necem, ubi in Neptunum impii existimati sunt, de illis quoque est facta quæstio, & cætera quæ ille prosequitur. Mortis Hesiodi causam Plutarchus sic in Dioclis convivio explicat. Cum Milesio, inquit, comite & Troilo puero Hesiodus apud quendam hospitatus est: noctu Milesius hospitis filiam vitiauit: rei conscium Hesiodum rati puellæ fratres, illum inter pascua cum puero occiderunt, & cadaver in mare projecerunt: pueri verò corpus in littore reliquerunt, à quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate à delphinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id scelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domos diruerunt; vivos ipsos, qui facinus admiserant, aquis suffocarunt. Alii post diem tertium à delphine in littus cadaver devectum tradunt. Re cognita, occisores navigatione sibi consulere volentes, vi coortæ tempestatis ad unum omnes deprehensi, naufragio periisse dicuntur. Post hæc Hesiodi corpus in Nemea Locridis sepultum perhibetur, quæ de re extat Alcæi Poëtæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus ossa exportata ab Orchomeniis, & in medio foro hoc addito elogio, tumulata:

Ἀσκη μὲν πατρίς πολυλήϊος, ἀλλὰ γυνήϊος

Ὅστ' αὖ πλεῖστον γῆ Μινυῶν κατέχ'.

Ἡσίοδον, ὃ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέει ἐστίν.

Ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιλῆα σέφους.

Tum Picus puer: Cur non & hos Latine, ut alios versus nobis exprimis? Ut, inquam, noster Piso hos ipse convertat, & ego interea ad memoriam cætera revocem. Et Piso: Faciam equidem, inquit, utcunque potero: & non diu cunctatus, sic cœpit:

Fertilis Ascræ quidem patria est: Verum morientis

Pugnaces Minyæ condita membra tenent.

Hesiodi, cujus supra omnes plurima laus est,

Spectatosque viros judicio sophia.

Quos cum Piso recitasset, mirum est quanto sit rubore suffusus. quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim subdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster Cælius Latine vertit:

Salve cui pubes, tumulusque bis obtigit unus,

Tu sapias Hesiode, quantum homini sapere est.

Sed & Aldus ita prius:

Hesiode ante alios sophia præstantior omnes,

Salve, bis quondam qui puer atque senex.

Græcum Pindari, si vultis, sic habet:

Χαῖρε δὲς ἡβήσας, καὶ δὲς πάφῃ ἀνὴρ. Βολήσας

Ἡσίοδ', ἀνδρώποισι μέτρον ἔχων σφίσις.

Verum jam tempus est, inquam, ut quæ ab Hesiodo scripta sint, commemoremus, si tamen prius illud unum, quod in Græcis commentariis reperi, attulero, super ea in "Εργαῖς verba, μήτ' ἐμὸς υἱός. Filius, aiunt, Hesiodi Mnaseas est. Philochorus vero Stefichorum dixit ex Clymene: ego tamen legendum puto, Ctemene, ut jam ostendi. Alii tamen ex Archiepe: quo fit ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter Stefichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima feruntur volumina: in primisque Theogonia, à Philosopho Zenone inter alios interpretata. Deinde "Εργα καὶ Ἡμέραι, id est, Opera & Dies. In quo opere de re rustica præcepta tradit ad Persen fratrem, quem & ipsum Poetam aliqui scribunt. Sunt & qui putent, "Ηοίᾱς μεγάλας, sic vocata carmina, Hesiodi esse, ut Eunapius Græcus historicus, & in Bœoticis Pausanias. quo loco & alia Hesiodi opera commemorat, de quibus jam ante plane meminimus. Posthæc Astronomica scripsit, tum Hypothecas, quas tamen Fabius Quintilianus ex Aristophanis Grammatici sententiâ, Hesiodi esse negavit. At vero Aristoteles & Grammatici nonnulli, ut Hesiodi legitimum opus in medium afferunt. Scripsit item Heroïum & Heroïdum Genealogias: ad hæc & de mulieribus: quo in opere Heroidas multas induxit virorum fortium nuptias, ut ait Servius, optasse. Dion vero Chrysostomus ex Alexandri Macedonis sententiâ, Hesiodum ea causâ de mulieribus scripsisse dixit, quod Homero concederet, qui de heroibus an-

re scripſiſſet. Et quidem Lucianus ait, Heſiodum mulierum virtutes concinuiſſe. Tradit Pausanias, Heſiodum vaticinandi artem ab Acarnanibus edoctum, de ea carmina ſcripſiſſe. Scribit Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant, Heſiodum primum *ῥαψωδῆσαι*, hoc eſt, per rhapsodias carmina ceciniffe. At vero Heſiodus ipſe, ſe cum Homero, in Delo, in Apollinem huiusmodi verſus primum concinuiſſe, prodidit, dum ſic cecinit, ut pridie diximus:

*In Delo tum primum ego Maonidesq̃ue Poëta
Luſimus inq̃ue nobis carmen cantabimus hymnis
Auricomum Phæbum, q̃uem Latona edidit alma.*

Sed videte, rogo, quam ille dulcius ſuaviuſque ſua lingua:

*Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτον, ἐγὼ καὶ Ὅμηρος, αἰδοὶ
Μέλπομεν, ἐν ἱεραγῆς ὕμνοις ῥάψαντες αἰοιδῶν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ.*

Scriptit item Heſiodus Pelei & Thetidis Epithalamium, ſicuti priore ſermone retulimus. Scriptit & de Daſtylis Idæis, Item Epicedium in Batrachum amicum, & quod adhuc legitur poëma inſcriptum Herculis Scutum: quod tamen Ariſtophanes Grammaticus non Heſiodi eſſe ſuſpicatus eſt, ſed cuiuspiam alterius, qui homericum ſit imitatus. Megacles autem Athenienſis, & Apollonius Rhodius, Steſichorusque, ipſius Heſiodi legitimum carmen eſſe cenſuere. Scriptit idem de Medina, qua de re Plutarchus in Sympoſio Dioclis. Heſiodus, inquit, in Medicina plurimum valuit. quod manifeſte apparet, cum de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de ſceminis, de temporum connexionem, deque infantium ſtatu diſſerit. Et hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum. Sunt & qui Heſiodum De herbis ſcripſiſſe tradant. quod ex Plinio colligitur. Nec deſunt qui Heſiodum ſcribant autorem eorum apologorum qui Œſopi dicuntur. Quæ ego cum dixiſſem, Vide, inquit Piſo, quam paucis carminibus M. Manilius in ſecundo Aſtronicōn iſta fere omnia Heſiodi opera complectatur. Nam cum Homerum laudaſſet, mox ita de Heſiodo ſubjunxit:

*———— Sed proximus illi
Heſiodus memorat diſcos, diſcūmq̃ue parentes,
Et chaos enixum terras, orbemque ſub illo
Infantem, & primum titubantia ſidera corpus.*

*Titano juvisse senis cunabula magni,
 Et sub fratre viri nomen sine fratre parentis,
 Atque iterum patris nascentem corpora Bacchum,
 Omniaque immenso volitantia corpora mundo.
 Quin etiam ruris leges cultusque rogabit,
 Militiamque soli, quod colles Bacchus amaret,
 Quod fecunda Ceres campos, quod Pallas utrumque,
 Atque arbusa vagis essent quod adultera pomis,
 Sylvarumque Deos sacrataque numina nymphas,
 Pacis opus, magnos natura condit in usus.*

Cum recitasset hos versus Piso. Si velim, inquam ego, quæcunque omnia de Hesiodo legi, vobis in præsentia recensere, in longum nimis noster sermo procederet: quædam tamen haud indigna relatu nequaquam præteribo. Scribit in primis Dialogum Lucianus, qui Hesiodus inscribitur, in quo Hesiodum ipsum de se multa narrantem inducit, eumque ipse, ut solet, irridet. Sunt & inter Græca epigrammata, in Hesiodum multa. Extat & apud Græcos proverbium, de iis, qui supersenescunt, Hesiodia senectus: de quo & Pindari distichon legitur, quod ante ab Aldo & Cælio nostro interpretatum attulimus. Pythagoram scribit Philosophus Hieronymus, cum ad inferos descendisset, Hesiodi animam vidisse ad columnam æream suspensam astrictamque adeo, ut stridere videretur, & cum ea Homeri quoque animam serpentibus undique incinctam, ea videlicet solummodo causa, quod de Diis falsa suis carminibus confinxissent. Quare factum puto, ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit, qui est inscriptus, Allegoriæ in iis, quæ de Diis ab Homero dicuntur, & responsiones in ejus calumniatores. Videri enim, inquit, posset Homerus, Salmonæus, vel Tantalus, immoderatam atque intemperatam linguam habens, si quæ de Diis cecinit sub alia significatione, non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poëtis bonis, ut hesternæ die diximus, intelligi potest. Sed tamen si excellentis ac prope divini ingenii fuerit Hesiodus, non tamen ideo obrectatoribus illum caruisse accepimus: siquidem iniquas adversum eum controversias exercuisse Cercopem legimus: in tantum excellentissimus quisque aliquo detractore est vexatus. Homerus quidem, ut Zoilum mittam, Siagro Poëta laceffit, Pindarus

ab Amphimane Coö, Simonides à Timocreonte. Nec Virgilio Horatioque nostris, defuere Parones, Mævii, Bavii atque Suffeni, aliique, de quibus in nostris his sermonibus sparsim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homero mastigati genus nostro hoc tempore non minus, quam pridem, viget. Plures quidem nunc Critici & Zoili, quam versificatores & Poëtae. At de Hesiodo jam satis.

Ἐκ τῆ Σειῖδα.

ΗΣίοδος Κυμαῖος. γένος ἤ
κομιθεῖς πατρὶς πατρὸς
Δίος, καὶ μητρὸς Πυκτιμένης.
ἐν Ἀσκήῃ τῇ Βοιωτίας. Γε-
νεαλογεῖται ὅτι εἶναι τῷ Δίῳ τῷ
Ἀμπελίδῃ τῷ Μελανόπῃ. ὃν
φασὶ ἕως τῷ Ὀμήρῳ ὡσεύ-
εργος εἶναι πᾶν πον, ὡς ἀνε-
ψιάδῳ εἶναι Ἡσιόδῳ τῷ Ὀμη-
ρῳ. ἑκάτερον ὃ δὲ τῷ Ἀτλαν-
τῷ κατέμαζ. ποιήματα ὃ
αὐτῷ ἑῷ, Θεογονία, Ἔργα
καὶ Ἡμέρας, Ἀσπίς, Γυναικῶν
κατάλογος ἐν βιβλίοις ἐ. Ἐ-
πικήδειος εἰς Βάτραχόν ἕνα
ἰσώμερον αὐτῷ. Περί τῷ Ἰ-
δαίων Δακτύλων. καὶ ἄλλα πολ-
λά. Ἐπελάτῃσι ὃ ἐπιξενω-
θεῖς παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κημείῳ.
οἱ νύκτωρ δόξαντες ἀναιρεῖν
φθορίᾳ ἀδελφῆς ἐαυτῶν, ἀνεί-
λον τῷ Ἡσιόδῳ ἄκοντες. ὧς ὃ
καὶ Ὀμήρῳ κατὰ ἕνας προσέ-
περ. καὶ ὃ ἄλλος, σύγχο-
ντος. Πορφύρεος καὶ ἄλλοι ὡλεῖ-
ται νεώτερον ἑκατὸν ἐνιαυτῶν
ἔειπε.

Ex Suida.

Hesiodus Cumæus. Cæte-
rum à patre Dio & Pyci-
mede ejus matre, in Ascræ,
translatus eo, vixit. Genus ad
familiam illius ab Ampelide,
Dio, Melanopi filio deducunt.
Quem nonnulli Homeri aba-
vum fuisse volunt. Ut Hesiodi
consobrini filius fuerit Ho-
merus. Utrumque autem ab
Atlante volunt oriundum esse.
Ejus autem hæc sunt poemata:
Opera & Dies, Scutum, Mu-
lierum Catalogus, libris quin-
que. Epicedium Batrachî,
quem in deliciis habuit. De
Dactylis Idæis. Alia item mul-
ta. Obiit autem, cum ad An-
tiphum & Crimenum hospes
divertisset. Qui cum noctu so-
roris suæ stupratorem tollere
se existimarent, Hesiodum i-
gnari sustulere. Fuit autem
Homero, ut quibusdam vide-
tur, antiquior. Alii eadem tem-
pestate vixisse autumant. Por-
phyrinus, & alii, centum omni-
no post annis floruisse tradunt.

Ἐκ τῶν Διονυσίῃς τῇ
Ἀλικαρνασσίῃς.

*Ex Halicarnassensi
Dionysio.*

Η Σίδοδ' μὲν γὰρ ἐφρόνησεν
ἡδονῆς, καὶ ὀνομάτων λειό-
τατον, καὶ συνθέσεως ἐμμελῆς.

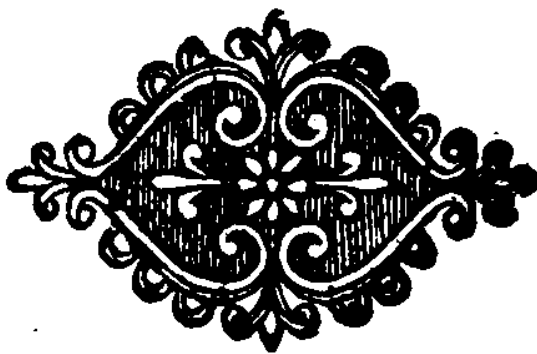
Hesiodo autem magna vo-
luptatis fuit cura, tum æ-
quabilem dictionem accura-
tamq; amat compositionem.

Velleius Paterculus Hist. lib. 1.

Hujus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa CXX. annos
distinctus ab Homeri ætate, vir perelegandis ingenii, &
mollissima dulcedine carminum memorabilis, otii quietisque
cupidissimus. ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate
proximus. qui vitavit, ne in id, quod Homerus, incideret:
patriamque & parentes testatus est. Sed patriam, quia mul-
tatus ab ea erat, contumeliosissime.

Fabius lib. X.

Raro assurgit Hesiodus, magnaue pars ejus in nominibus
est occupata. tamen utiles circa præcepta sententiæ, le-
nitasque verborum & expositionis, probabilis: daturque ei
palma in illo mediocri genere dicendi.

DANIELIS HEINSII

in Hesiodum.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Δὴ μῆτις τεύχῃσι, σὲ μὲν πολυμηθῆα καρπὸν
 Ἀλδαίνειν σοφίης εἰκὸς, ὥς τε φαχύν.
 Τὸν μὲν πῦς Δίοιο καὶ αἰχινὸς Πυχιμήδης,
 Ἀσκληρὸς ἐναέτης, οἶδεν ἀμνηστῆρ.
 Ζεῦ γὰρ ὑπο πτεφθεῖς μεγαλύνουμε, χειρὶ δὲ ἰχέτλῳ
 Τῇ μὲν ἀεράζων, τῇ ᾗ μέγα δρέπανον,
 Ἄρβον τ' ἐκβάλλωμον, αἰεκέα λιμὸν ἀμύνειν,
 Πανθῆος κορυφῷ δρέψατ' ἀπ' ἰδοσύνης.
 Τῶν ᾗ σὺ ἀγλαόκαρπα θαλύσια δῶκε κομίζειν,
 Μαλπόμῃ γλυκερῆς ἔργα μηχανίης·
 Σωφροσύνῳ δὲ ἰδίδαξε, καὶ ὥς πτόειν ἡμῖσι παντός,
 Ἐκ Μυσίων σοφίης μέτρον διδασκαστῆρ.
 Ἀλλὰ γέρον μάλα χαῖρε, πανόλβιε· σὺ δ' ἐπέσκε
 Πολλῷ καὶ πινυλῷ γαῖα φύσασσέ κιν.

In eundem.

Δαφνοφάγος, γλυκύμυθ' ἀνὴρ φίλ' ἐργασίῃσι,
 Γῆς ἀργυρὸς θεῖ' δέικνυσι· Ἡσιόδῳ,
 Πιερίδων γίτων πολυώνυμ', ὃ πόποι, ὃ Ζεῦ,
 Ἥ γλαφυρῶς πάντης ὠνάτ' ἐφελθίης.

In eundem.

Πῆμα κακὸς γίτων· ὅσων τ' ἀγαθὸς, μέγ' ὄνησις,
 Αἱ σελίδες θεῖς φάντο ποτ' Ἡσιόδῳ.
 Ταῦτ' ἄρα φρασάμῃ, γλυκερῆς φίλ' ἤλιθα Μήσῃ.
 Γεθιγίης αὐτῶν ἔμμορε Πιερίδων.

In eundem.

ὦ μάκαρ, ὃ ξανθῆς Δημήτρ' ἔργα κομίζων,
 Βίλῃτ' Εἰρλῶης παῖ, γέρον Ἡσιόδῳ,
 Δαίμοσιν ὅι' ἔηδα νέμων ἐνὶ βένθεσιν ὕλης
 Ποίμνῳ ἠδὲ ἀγέλῃ τ' Ἐλικωνιάδῃ.
 Ἐνθα σε βυκολίοντα θεῶν καλὰ τέκνα θεῶντο,
 Πηκῆδι σῇ φίλῃν περπόμενοι κραδίην·
 Ἥ πέχα πιμπάζοντα βόας, καὶ μηχανάδας αἴγας,
 Ἥ τίχα καὶ λεπίδας πηγάμῃσι δότακας.

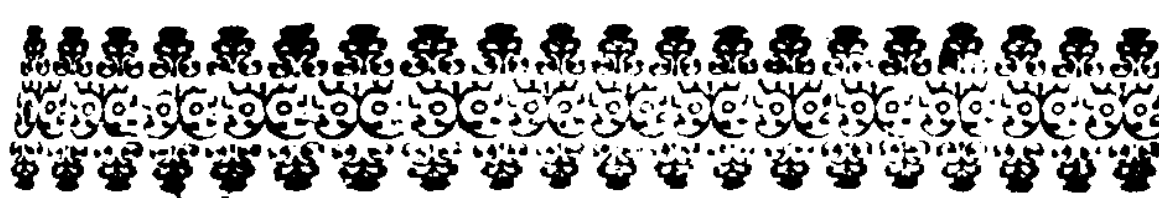
Ἐν τε πόης λαλαγῆναι, καὶ ἀνθεῖν εἰαρινοῖσιν,
 Οἷα φιλεῖ λιγυρῶν ἔθνεα μελονόμων.
 Καὶ θεὸς σκηπτρῶν ἔδον Μυσίων βασιλῆα γηυῖα,
 Ἀυθουῆς θεῖον τῆμα δαημοσύνης.
 Χαῖρε, πατέρ, θείδεσσι, καὶ ἱλασθ' ἄμμι γήυιοι,
 Αἰπόλε μὲν πρῶτον, νῦν δ' ἄρ' αἰδοπόλε.

In eundem.

Ὑψαγρόν ποτ' αἰδὸν ἀναζητῶν Ἄρη.
 Ἡ φύξις δ' ὀρχαῖον δείξατο Μαιονίδην.
 Διὸς Ἄρης μέγ' ἔχαυρε, καὶ οἱ πρῶλέμυς τε, μάχης τε
 Κέκλετο, καὶ δῖον μελπίδην Αἰακίδην.
 Τῷ δ' ἄρα γνομένοιο πάλαι κλύε πότνια Δῆ,
 Βῆ δ' ἱμῶν ὑψηλῆς ἄγκυα Πιερίης.
 Ἐνθ' ἄρα οἱ κλυτότοξος ἐναντίῳ ἦλθεν Ἀπόλλων.
 Ὄκα μάλ' Ἀσκραῖον δείξατο δ' Ἡσίοδον,
 Ἡσίοδον φιλόμυθον, οἷζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
 Γενόμεον, Μουσῶν ἄλχι' Ἐλικωνιάδων.
 Ὡς ὁ μὲν ἦδε μόθον Πηληϊάδῃ Ἀχιλλῷ.
 Καὶ πρῶτ' ὀρμαῖς καὶ μὲν ἡμιθέων
 Αὐτὰρ ὁ γῆς ἀργύρης, καὶ ἀρηρότα θεῖσι μάλιστα
 Ἐκ Διὸς ὕργινι σήματι, πῖς τ' ἔριδας.
 Ὡς ἐρίδων μεγάλων διαστῶν αἰνὰ γαῖαν ἐκστῶν.
 Ὃς γ' ἐπιμαματῶν ἦγεν, ὅς δ' ἀγαθὸν.

In eundem.

Χαῖρε θεῶν Ἀσκραῖε θεῖ ὕργιν' ἄρ' ἔχου
 Μῆδεα καὶ πλῆθη καὶ γῆν ἐξανύσας.
 Μυσίων ὑποφῆτα παλαιγυῖες. ἦτοι ἐκείθε
 Πολλὰ πατέρ θυμῷ δῶσα καὶ προπύδας,
 Τείρεα πίνθα μαθῶν, ὥπερ ὕργινος ἐσιφάνωται,
 Καὶ Κρόνιδα βελίς, καὶ φάος ἡελίς,
 Τῷ τε Σελῶνιός τις λιπαρὴν φλόγα, μαῖαν ἀρέρης,
 Ἀγλαὸν δ' ὀρχαῖης σῆμα φύλοσ πορείης.
 Ἀρκαῖδες, ἰλήκοιτε μόνῳ πρῶσιλῳ ἔσοκο
 Πίνθα Σελῶνιός τις γόνος πρῶτον Ἡσίοδο.

ARGUMENTUM

IN

HESIODI ASCRÆI OPERA ET DIES.

ἩΣΙΟ΄ ΔΟΤ.) *Super Homeri atque Hesiodi aetate,*
ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur uter natu
prior. dubium tamen non est, quin aliquo tempore
eodem vixerint.

ΑΣΚΡΑΪΟΤ.) *Sacerdos fuit templi Musarum in*
Helicone monte Bœotia, in Ascra pago ad radicem
ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam è tot
Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit, lib. 2.
Georg. vers. 176.

Ascræumque cano Romana per oppida carmen.

Ἐγχαῖη Ἡμέρα.) *Non dubium est, quin idem Virg. initio*
Georgicorum, hanc inscriptionem expresserit, hoc versu,

Quid faciat lætas fegetes : quo sydere ter-
ram, &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus:
nam per Opera significat, agriculturam esse artem,
que non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actio-
ne peragatur. Per Dies autem innuit, suo tempore
singula facienda esse. In priori igitur Operum libro,
ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter
etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad
justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero &
ignaviam vitandam. In secundo autem artem agri-
culture tradit. Duo ergo agit; primum, ut volunta-
rium habeat agricolam: deinde, ut peritum.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.

Μοῦσαι Πιερίηθεν, αἰοιδῆσι κλείεσθαι,
Δεῦτε δὴ, ἐνέπετε, σφέτερον ποτέ
ὑμνεῖσθαι.

Ὀν τε Διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἀφατοῖτε φατοῖτε,
ῤῥηοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἔκητι.

ῤέα μὲν γὰρ βροτῶν, ῤέα δὲ βροτῶν χαλέπη.

ῤεῖα δ' ἀρίστηλον μινύθῃ, καὶ ἀσθλὸν αἰέξῃ.

ῤεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κέρφῃ.

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὅς τ' ἐπ' ἑτάρα δώματα ναίει.

ΚΛΥ-

1. **Μ**οῦσαι.) Diores & Aeo- sine altera manca sit. Πιερίη-
les dicunt Μῶσαι, qui θῆν, constructur cum δεῦτε
bus familiare est vertere & adverbio hortantis. Musæ
in ω. Hinc appellatas vo huc adeste ad me ex Pieria.
lunt eas à verbo μᾶ, quod Θῆν vero particula finalis, de
est quæro, investigo; nam loco. Μῶσαι.) Duplicem in-
investigando disciplinas af- vacationem ponit: prior
sequimur. Adfert aliam ra hæc ad Musas: posterior
tionem Plutarchus, forsitan (vers. 8.) ad Jovem dirigitur,
probabiliorem. Is enim in ut in Perse fratre docendo sit
commentario περὶ φιλαδελ- auxiliator.
φίας, dicit μῶσαι nominatas, 2. Δεῦτε δὴ.) Δὲ legendum
ut ὁμῶς ἔσας, idque δι' εὐνοίας monet Eustathius: quem se-
καὶ φιλαδελφίας, quæ sci- quitur H. Steph. Δὲ mihi
licet vivunt in perpetua magis probatur, & ita omnes
quadam benevolentia & mu- legisse interpretes veteres
tua charitate. Vel denique manifestum: Proclum dico,
inde habent nomen, quod Tzetzen, Moschopulum, &
Musæ, hoc est, artes & disci- ita MS. Palatinæ Bibliothecæ.
plinæ, tali inter se cognatio- Sic Orpheus Hymnorum
ne & nodo conjunctæ con- suorum initio, Μάνθανε δὲ
glutinatzque sint, ut altera μανθάνει. Ὑμνεῖσθαι.) Id est,
ex altera pendeat, & altera celebrantes est activæ signi-
fica-

HESIODI ASCRÆI

OPERA ET DIES.

Musa Pierides carminibus celebres,
Agite fane, dicite, vestrum patrem lau-
dantes,

Et per quem mortales homines pariter obscurique sunt
clarique,

Nobiles, ignobilesque, Jovis magni voluntate.

Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit:

Facile præclarum minuit, & obscurum adauget:

Facileque corrigit incurvum, & superbum contrahit

Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit.

Audē

ficationis, quamquam aliqui
neutraliter exponant, quæ
estis celebres aut inclytæ.

3. Οὐ γὰρ Διὶ.) Enumerat
pias quasdam sententias de
Deo. Porro in οὐ potest in-
telligi, inquit Tzetzes, πρέ-
πον, more attico, ut sit δι' οὐ
πρέπον, quomodo, cur: quod
nonnulli interrogativè; alii
vero absque interrogatione
intelligunt. Alii non minus
commode exponunt, δι' οὐ,
καθ' οὐ Δία, secundum quem
Jovem gubernantur homi-
nes. Φαῖος & εἰηὶος differunt,
ut apud Latinos loquor & di-
co. est enim φαῖος, de quo
magna fama est. εἰηὶος autem
honoratus, & ad certam fun-
ctionem & dignitatem as-
sumptus.

4. Διὸς μεγάλου.) Respon-

sio Musarum. Sic apud Home-
rum Διὸς δ' ἐπὶ λαίῳ βελή. Sub-
intelligitur hic γίγνεται, aut
simile verbum. Διὸς.) Musa-
rum responsio vel ut alii vo-
lunt, poeta ipse respondet ceu
à Mūsīs edoctus.

5. Π'τα μὲν.) Contractio est
in voce εἴα, ut Iliad. ε. Vir-
gil. quoque dixit alvearia pro
alvearia. Vide Guil. Cante-
rum lib. 7. cap. 17. Æsopus
(teste Laertio) quum rogare-
tur quid ageret Deus, re-
spondit: τὰ μὲν ὑψηλὰ τα-
πειοῖ, τὰ δ' ὑπερβαῖα ὑψοῖ.
Π'τα μὲν γάρ.) Ratio est inter-
rogationis, quare alii sint
clari, alii obscuri. Dicuntur
hæc à Mūsīs.

6. Ἀΐζηλας.) Eum vocat,
qui dignus est æmulatione
atque imitatione.

A 2

9. ΚΑΐ-

Κλυθ' ἰδὼν αἶων τε· δίκη δ' ἵθ' υνε θέμιστας
 Τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μνησάμεν. 10

Οὐκ ἄρα μῦθον ἔλω ἐρίδων γῆϋ, ἀλλ' ὅππ' ἑταῖραν
 Εἰσὶ δ' οὖω. τὼ μὲν κεν ἐπαινέουσαι νοήσεις,
 Ἡ δ' ὅππ' ὠμωμένη. Διὰ δ' ἀνδριχα θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆρ' ὀφέλλει,
 Σχελίην· ὅστις τὼ γὰρ φιλεῖ βροτῶν, ἀλλ' ὡς ἀνάγκης 15
 Ἀθανάτων βλάῃσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.

Τὼ δ' ἐτέρω, περτέρω μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρεβεννή,
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίστ' ἑταῖραν,
 Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω.
 Ἡ τε καὶ ἀπάλαμνον ὥς ὅμως ὅππ' ἔργον ἐγείρει. 20

Εἰς ἑτέραν γὰρ τις τεῖδ' ὄν' ἐργοιο χατίζων
 Πλάσιον, ὅς περ δὲ μὲν δρόμῳ ἡ δὲ φυτῶν,
 Οἶκόν τ' εὖ θέσθ'· ζήλοϊ δέ τε γείτονα γείτων,
 Εἰς ἄφρονον πᾶσι δόντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἡ δὲ βροτῶσι.
 Καὶ κεράμευς κεραμεὶ κολέει, καὶ τέκτονι τέκτων, 25
 Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ.

Ω

9. Κλυθ'.) Invocatio ad Jo-
 vem. Θέμιστας vocat praecepta
 de moribus. Θέμις ἐπὶ θεῶν,
 δίκη vero ἐπὶ ἀνθρώπων.

10. Εἰ γὰρ δέ κε Πέρσῃ.) Pro-
 positio est. Ego Persu consu-
 lam optima. Jam κε potentia-
 lis particula ad μνησάμεν
 referenda est, quasi dicat;
 Tum vera dixerō fratri meo,
 ubi tu leges gubernaveris Ju-
 piter, & affueris mihi praecri-
 benti praecepta de moribus.

11. Οὐκ ἄρα.) Duplicem

narrat contentionem augen-
 de rei familiaris : alteram,
 vituperandam, quum per in-
 juriam & scelus cumulantur
 opes : alteram dignam lau-
 de. ἔλω, ἔω, pro ἐν, Atti-
 ce.

15. Οὐτὰς τὼ γὰρ φιλεῖ.) O-
 stendit non fieri per se, ut hæc
 contentio tantopere diliga-
 tur ab hominibus, cum tamen
 sit noxia : sed per accidens,
 quia scilicet non possint dis-
 cernere à verè expetendis,
 ea,

*Audi intuens & auscultans, & justitiam in judiciis
Tu: Ego vero Persæ vera loquar. (sequere*

*Non sane unum est contentionum genus, sed in terrâ
Sunt duo: alterum quidem probaverit sapiens,
Altera vituperio est digna. in diversa autem animum
distrabunt,*

*Nam hæc bellum exitiosum, & discordiam auget,
Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessario
Immortalium consiliis litem colunt molestant.*

*Alteram vero, priorem genuit nox obscura,
Posuit vero ipsam Saturnius sublimis, in æthere habitans.
Terræ in radicibus, hominibus longe meliorem.*

Hæc quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.

In alterum enim quispiam intuens opere vacans,

Divitem, qui festinat arare atque plantare,

Domumq; recte gubernare, emulatur vicinum vicinus,

Ad divitias festinantem: bona ergo hæc contentio homi-

Et figulus figulo succenset, & fabro faber, (nibus.

Et mendicus mendico invidet, cantorque canteri.

O Per-

ea, quæ falso boni speciem præ se ferunt: idque natura quodam fato.

17. Περίεργον.) Lege Περίεργον. Νὺξ ἐρεβώκη.) Per noctem, incomprehensibilem quandam æternitatem rerum intelligit.

19. Γαῖας τ' ἐν εἰζῆτι.) Interpretibus autem, qui verba illa ad Jovem referunt, non ad πῶς ἔστιν, nescio quid in mentem venerit.

20. Ἀπάλαμνον.) Inertem, qui manus nulli operi admoveat, παλάμη enim & manum, & ipsum opus significat.

24. Ἀμαθῆ οἱ ἔστιν.) Probat artificum inter se æmulationes. Hos duos versus Plato in Lyfide, & Arist. 5. Polit. & 1. Rhet. & Galen. ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bonæ illi & salutari cum Poëta nostro attribuit.

25. Κόϊδ, φθονίδ.) Verba hæc pertinent hic ad laudem: probat enim illam æmulationem artificum, qua alter altero citius ditescere conatur. Mira hujus loci suavitas dum artifices aliquot nominatim exprimit.

ὦ Πέρση, σὺ γὰρ ταῦτα τεῶν ἐνικὰ τ' θεοῖσιν ἔσται.
 Μηδὲ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργων θυμῶν ἐρύκοι.
 Νείκε' ὅπιπ' ἔχοντ', ἀγορῆς ἐπακχὸν ἔοντα.
 ὦρ' ἄρ' τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε, 30
 ὡς τινι μὴ βίῃ ἐνδον ἐπ' ἡμετέρῳ κατὰ κτῆμα.
 ὦρ' ἄρ' τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε,
 Τῆς καὶ κακοῦ ἀμύμῳ, νείκεα καὶ δῆρ' οὐ φέλλοις.
 Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σὺ δ' ὅσ' ἐπὶ δάττερον ἔσται
 ὦρ' ἄρ' τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε, 35
 Ἰθείησι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισται.
 Ἦδη μὲν γὰρ κληῖρον ἔδασά μεθ'. ἀλλὰ τε πολλὰ
 Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροφάγους, οἳ τινὲς δὲ δίκῃ ἐθέλῃσι δικάσαι,
 Νῆπιοι, ἔδ' ἴσασιν ὅσῳ πλεονῆμισυ πάντος, 40
 οὐδ'

27. ὦ Πέρση.) Alloquitur fratrem, & jam traditam doctrinam ad ejus emendationem accommodat: cumque dehortatur à contentionibus forensibus, quia infeliciter circa eas versetur, cui singulis temporibus sui proventus non adfuerint.

28. Κακόχαρτος.) Epitheton aptissimum inhonestæ contentionis, quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeant, ambigua enim hujus vocis significatio,

30. ὦρ' ἄρ'.) Aitiologia est præcedentis adhortationis. Ille forum & litigium vitare debet, qui sibi non est conscius magnarum divitiarum. Non absurdum ergo erit le-

gere ὦρ' cum aspiratione, ut significet tempus & sensus eura erit: Ille lites diu sustentare non poterit, cui non est bene instructa & opulenta domus. ὦρ' ἄρ'.) Absque aspiratione, pro regalis. Sed Stephano non videtur satis convenire cum præcedentibus: nisi ὦρ' ὀλίγη πέλεται accipiamus, pro ὀλίγη δὲ πλείω non enim negat Hesiodus in fieri (quum potius de hoc ipso fratrem reprehendat) sed deberi fieri negat.

31. Δημήτερ' ἀκτῶ.) Idem quod βίῃ, id est, victus, cibibus. Δημήτερ' autem dicitur Ceres, quasi γημήτερ, hoc est, terræ mater, mutata γ in δ.

33. Τῇ

O Persa, tu vero hac tuo repone in animo: (ducat,
 Neg, malis gaudens contentio animū tuum ab opere ab-
 lites spectantem, forique anscultatorem existentem.
 Parum enim ei temporis est, quod litibus & foro impen-
 Cui non est victus demi in annum repositus, (dat,
 Tempestivus, quem terra fert, Cereris munus,
 Quo satiatus lites ac rixam moveas
 De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit
 Sic facere: sed in posterum discernamus litem.
 Rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.
 Nam nuper quidem patrimonium divisimus: alia autem
 Rapiens ferebas, valde demulcens reges (multa.
 Donivoros, qui hanc litem volunt judicasse,
 Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto,
 Ne-

33. Τὸ καὶ τοῦτο ἀμφοτέρω.) Con-
 cessio ironica: Quando dita-
 tus es, & abundas jam re fami-
 liari, nec animus à malo revo-
 cari potest, age per me licebit,
 litiges quamdiu voles.

34. Σὺ δὲ ἢ κατὰ δόξιν.)
 Antiqui, cum strictè aliquem
 cogere, unam conditionem
 proponebant, cui adstringe-
 bant eum: cum minus coge-
 rent, sed plus permitterent,
 secundam statuebant, usitatā
 formulā, κατὰ δόξιν ἔσται:
 id est, si primum non placet,
 licebit & secundum. Δόξιν
 ἔσται, nihil aliud est, quam
 ἔσται, & potentiam denotat,
 seu licentiam potius.

36. Ἐκ Διὸς εἶπον ἀέρας.) Ita
 enim. senserunt viri sapien-
 tes, esse animis nostris inna-
 tam rationem æqui & boni.

38. Βασιλῆας.) Βασιλῆας vo-
 cat. præfectos singularum.

urbium, quemadmodum &
 Homerus.

40. Μέτριον.) Mediocritatem
 commendat, ac redarguit ju-
 dices & gubernatores, qui in-
 dulgent suis cupiditatibus &
 à vitæ frugalitate digrediunt-
 ur ad πλεονεξίαν injustam: &
 ostendit primum ipsos igno-
 rare vim & utilitatem justitiæ
 longè potiore, quam inju-
 stitiæ & πλεονεξίας: deinde et-
 iam non considerare, quanta
 sit commoditas tenuis & fru-
 galis victus. Intelligit ergo per
 μέτριον, medium inter lucrum
 & damnum, quod est justum,
 & honestius atque utilius πλεονεξίᾳ,
 id est, toto: quo & sua pars
 retinetur, & alterius ad se per-
 trahitur. Plāto 5. Polit. & 3.
 Legum, intelligit de medio-
 critate in statibus civilibus
 amplectenda.

γινῆμι Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφodelῶ μέγ' ὄνειρα.
 Κρύψαντες γδ' ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ῥ' ἡϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡμαῖ ἐργάσαιτο,
 ὥς τέ σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν εὐόντα.
 Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ἰπᾶες καπνῶ καταθεῖο, 45
 Ἔργα βῶων δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρύψε χολωσάμεντο φρεσὶν ἧσιν,
 ὅτι μιν ἔξαπάτησε Περμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τ' ἔνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
 Κρύψε' ἣ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις εὖς παῖς Ἰαπέριόιο 50
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς ὄψα μητιόεντο,
 Ἐν κόιλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραννον.
 Τὸν ἣ χολωσάμεντο προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἰαπέτιονίδη, πάντων πέρι κήδεα εἰδώς,

καί-

41. Κρύψαντες γδ' ἔχουσι.) Pro-
 κρύψαν, Atticè, occultue-
 runt. Causam hujus ignoran-
 tiæ ostendit esse voluntatem
 Dei, qui voluerit abscondi ab
 intelligentia communi ho-
 minum, hunc faciliorem vi-
 tæ rationem.

43. Ῥ' ἡϊδίως.) Illius prima
 & melioris vitæ rationem
 commendat, ita ut ostendat
 in ea servata, posse facile

quemque non admodum in-
 dustrium, vel unius diei la-
 bore efficere, quod sufficiat in
 integrum annum. Innuit er-
 γὸ Poëta facilitatem victus
 quærendi apud priscos: illi
 non arabant, uno die tantum

45. Πηδάλιον.) Quidam
 non pro navis gubernaculo,
 sed pro stiva, stivamque pro
 aratro accipiunt. Solent au-
 tem

colligebant, quantum per
 totum annum erat necessari-
 um. Erant autem frugalissi-
 mi, malva & asphodelo con-
 tenti: verum posterī homi-
 nes ad voluptatem proni, nec
 quibuslibet contenti, labo-
 riosissimam sibi ipsius vitam
 compararunt, dum undique
 ventri grata quarunt.

44. ὥς τέ σέ κ' εἰς.) Venu-
 stissimo idiomate, οἱ εἰς ἐνιαυ-
 τὸν ἔχοντες dicuntur οἱ πλείους,
 quibus opponebantur οἱ εἰς
 ἡμέραν ἔχοντες.

45. Πηδάλιον.) Quidam
 non pro navis gubernaculo,
 sed pro stiva, stivamque pro
 aratro accipiunt. Solent au-
 tem

Neque quam magnum in malva & asphodelo bonum.
 Occultarunt enim Dii victum hominibus.
 Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus esses,
 Ut in annum quoque satis haberes, etiam otiosus.
 Statimque temonem quidem in fumo poneres,
 Opera vero boum cessarent mulorumque laboriosorum.
 Sed Jupiter abscondit, iratus animo suo,
 Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
 Quocirca hominibus paravit tristia mala.
 Abscondit vero ignem: quem rursus bonus Japeti puer
 Surripuit ad hominum usum, Jove à consulto,
 In cava ferula, fallens Jovem fulminibus gaudentem.
 Huncque indignatus affatus est nubicola Jupiter:
 Japetionide, omnium maxime versute,

Gau-

tem rustici instrumenta lignea
 super fumosa laquearia collo-
 care, ut fumus ea corroboret
 & induret.

47. Α'λλὰ Ζεύς.) Longam
 fabulam recenset de Pandora,
 qua docet, Jovem iratum ab-
 didisse ignem, id est, veritatē,
 quæ penitus abstrusa est in na-
 tura. Sed cum Prometheus o-
 ffindisset hominibus recta &
 honesta, misit Jupiter Pando-
 ram, id est, voluptatem, quæ
 multis rebus opus habet, au-
 getque quotidie sumptus, &
 quamvis multis modis ad
 blandiatur, malorum tamen
 omnium, morborumq; causa
 est. Prometheus autem, id est,
 sapiens aliquis monitor vel
 ratio, vetat recipere volupta-
 tem: & Epimetheus, id est,
 sensus, non auscultans ratio-

ni, noxiam voluptatem in-
 cautus recipit, sed sero rece-
 pisse poenitet Nonnulli paulo
 aliter exponunt. Περαμένης,
 quasi περιμεμένης, prospici-
 ens, solers industrius, eo-
 que nomine secundum quos-
 dam intelligitur vis humani
 ingenii.

48. Α'κυλομήτης.) Lege
 Ποικιλομήτης. Sed alteram
 præfert Proclus, auctorem
 Plutarchum laudans.

50. Κρύψει.) Jupiter abscon-
 dit ignem, cujus beneficio fe-
 re omnes artes exercentur.
 Vel ignem, id est, mentis vim
 solertem, ut simplicius vive-
 rent homines.

52. Ε'κείλω.) Ignem feru-
 lis optime servari, auctor est
 Plin. l. 13. c. 22.

A 5

55. Χαί-

Χαίρες πῦρ κλέψας, καὶ ἐμαῖς Φρένας ἠπεροπύσας; 55
Σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐδομένοισι.

Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντιπυρὸς δώσω κακὸν, ὃ κεν ἅπαντες

Τέρπωνται καὶ θυμὸν, ἐὼν κακὸν ἀμφογαπῶντες.

Ὡς ἔφαθ'· ὅκ δ' ἐγέλασεν πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Ἡ Φαισρον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅτι τάχιστα 60

Γαῖαν ὑδὴ Φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπων θέρμα αὐδῶ

καὶ Δένδρον, ἀθανάταις ἢ θεαῖς εἰς ὧπα εἴσκειν.

Παρθενικαῖς καλὸν εἶδεν ἐπὶ ῥαῖον· αὐτὰρ Ἀθήνην,

ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἰσὺν ὑφαίνειν.

καὶ χάρειν ἀμφιχέαι κεφαλῇ, χρυσῷ Ἀφροδίτῃ, 65

καὶ πόθον δρυαλέον, καὶ γυοκόρυς μελεδῶνας.

Ἐν ἣ θέρμα κύνεόν τε νόον καὶ σπικλοπον ἦθ'·

ἔρ-

55. Χαίρες.) Est quædam
μεισιότης approbatio. Pul-
chrè hic notatur ingenioso-
rum studium, & inconsiderata
in successu suorum conatuum
lætitia.

58. Ἐὼι κακὸν ἀμφογαπῶ-
ντες.) Ea ferè est humanarum
rerum conditio, ut illæ ipsæ
cupiditates, quæ omnis gene-
ris mala secum trahunt, nos
delectent.

60. Ἡ Φαισρον.) Recenset
jam quomodo Pandora condi-
ta sit. M. Garbitius sensum
hujus fabulæ sic explicat
Hominem prius habuisse sin-
cere & puriore natu-
ram, simpliciisque vixisse.
Postquam verò lascivia men-
tis ipsius contra voluntatem,

Dei sibi vendicavit ingenii
& cognitionis vim, exercita-
torem, inde quasi transfor-
matum in aliam naturam, &
corpoream & illam
quidem excellentem virtu-
tibus cælestibus, sed quibus
corporea fæce contaminatis,
mens humana & ipsa ex con-
sortio contaminata, variè
abutatur ad lasciviam & lu-
xuriam variarum artium, &
inventionum: & hoc sub spe
& specie boni & vitæ melio-
ris; sed quam omnem indu-
striam suam posteriore consi-
deratione, & eventu stultorū
magistro, experiatur contra-
riam esse suis effectis, solaque
spe reliqua sustentetur in
perpetua anxietate animi.

65-

*Gaudes ignem furatus, quodque animum meum de-
peris?*

*Quod tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris.
Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum amplectentes.*

*Sic ait : risitque pater hominumque Deumque.
Vulcanum vero insignem jussit quam celerrime
Terram aqua miscere, hominisque imponere vocem,
Et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare
Virginibus pulchram formam peramabilem : at Miner-
Opera docere, ingeniose telam texere : (nam,
Et venustatem circumfundere capiti, auream Venerem,
Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas :
Imponere vere impudentem mentem, & fallaces mores
Mer-*

Ceterum si de voluptate hæc
potius libeat intelligere, di-
cemus Poëtam hic signifi-
care, non unum esse genus vo-
luptatis.

62. Α' θυνάτας ἢ θανάτους ὡς ὁ πα-
ρ' ἱερων.) M. S. Palat. Παρ' ἱε-
ρῶν, id est παρ' ἱερῶν, ut habent
glossæ.

66. Καὶ πόθος.) Indefessan-
cupiditatem superandi alios
vel (secundum quosdam) de-
siderium vehemens, ut vehe-
menter ametur. Γυναικός, ἡ
vox apta meditationibus &
curis, quæ ad satietatem usque
arrodant & absument mem-
bra : sicut fere videre est in-
geniosos, pallidos & exte-
nuatos esse. Aliam etiam in-
terpretationem addit Pro-
clus, quam nonnullos asse-
quutos non esse. animadver-

to : γυναικὸς μελιδῶνας, in-
quit, ὡς τὰ γυναικὸς κοσμεῖται τὸ
ἄλλο κοσμεῖται καὶ καλῶν οἱ πα-
λαιὸι καὶ ἱεραὶ ἔλκεται, de curatu-
ra, quæ bonam virginum na-
turam corrumpit cō τῷ καλῶ-
πίζειν. Proclum agere existi-
mo. Stephanus mallet leg.
γυναικός. Illa enim etymolo-
gia nimium longè perita esse
videtur, τὰς τὰ μέλη ἰδιώσεως
ἀφαιρέσει.

67. Ε' ἢ θ' ἱερῶν.) Impuden-
tiam intelligit, quæ utrique
interpretationi quam attu-
limus, commodè applicari
potest. Solent enim homines
voluptatibus dediti, nullam
propterea honestatis rationem
habere : itemque negotia-
tores & πλεονέκται, variis
artibus & dolis lucrum ca-
ptare.

Ἑρμείῳ ἦνωγε Διὰ κέρεν Ἀργειφόντι.

—ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ὀπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.

Ἄντικα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις 70

Παρθένω αἰδοίῃ ἱκελον, Κρονίδεω Διὰ βελάδας.

Ζῶσε ἥ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ.

Ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πειδῶ

ὄρμης χευσείας ἔθεσαν χροῖ' ἀμφὶ ἥ τινύγε

ᾧραι καλλίκομοι σέφον ἀνθεσιν ἐαρινόισι.

75

Πάντα ἥ οἱ χροῖ' κόσμον ἐφῆρμωσε Παλλὰς Ἀθηνῆ.

Ἐν δ' ἄρα οἱ σήδεας Διὶ κέρε' Ἀργειφόντης

ψόδεά θ' αἰμυλίας τε λόγους καὶ ὀπίκλοπον ἦθ'.

Τεῦξε, Διὸς βελῆσι βαρυκλύπε. ἐν δ' ἄρα Φωνίῳ

Θῆκε θεῶν κῆρυξ· ὀνόμηνε ἥ τινύδε γυναῖκα

80

Πανδώρην· ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

Δῶρεν ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφεῖῃσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἶπυν ἀμήχανον ἐξετέλεσεν,

Εἰς Ἐπιμηθεά πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντι,

Δῶρεν ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον. ὃ δ' Ἐπιμηθεὺς 85

ἔφρα-

68. Ἑρμείῳ ἦνωγε.) Mercurium, fixerunt nuntium Deorum, quod ejus motus sit maximè admirabilis, & quod ejus varia ratio sit ingenuis.

72. Ζῶσε.) Hoc potest de bellicis dotibus intelligi.

73. Πότνια Πειδῶ.) Eloquentiæ Dea ab antiquis habitata, quam Græci peculiari templo & ceremoniis colebant.

81. Πανδώρην.) Quidam

(ut ante monuimus) voluntatem exponunt. Alii variam quandam ingenii & mentis industriam propositam, quam admirantur homines, tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam divinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens, vitio naturæ.

82. Ἀλφεῖῃσιν.) Intelligit solertes, qui discedunt à simplicitatis rectitudine; & qui curio-

*Mercurium jussit, nuncium Argicidam.
Sic dixit. illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.
Moxque ex terra finxit inclytus Ambiclaudus
Virgini verecunda similem, Jovis consiliis.
Cinxit vero & ornavit Dea glaucocula Minerva.
Circum vero Charitesque Deæ, & veneranda Suada,
Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro
Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis.
Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas
Minerva.*

*At in pectore illi nuncius Argicida
Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
Fecit, Jovis consiliis gravistrepi. sed vocem illi
Imposuit Deorum præco. appellavit autem mulierem
hancce*

*Pandoram: quia omnes cælestium domorum incola
Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.
At postquam dolum perniciosum & inevitabilem absolvit,
Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam,
Munus ferentem, Deorum celerem nuncium. neque
Epimetheus*

Co-

curiosi sunt. Ἀλφειῶν in-
gatores exponunt. sed id ac-
cipiendum est in malam par-
tem pro curiosis, quia sic sunt
hominum ingenia, ut præsen-
tia fastidiant, cupiant & adfe-
ctent alia. sicut & pisces,
ἀλφειῶν vocant, quia statim
adnatant solent, si quid abje-
ceris in piscinam. Porro gra-
vissime ista curiositas repre-
henditur ab Horat. lib. 1.
Epist. 14. vers. pen.

*Optat ephippia bos piger, o-
ptat arare caballus.*

85. Οὐδ' ἐπιμηδὺς.) Mit-

titur donum ad Epimethea,
& recipitur. Nam pars infe-
rior cupiditatum & affectio-
num, quæ est iste Epimetheus,
id est, vis animi humani in-
considerata & præceptis, non
obsequitur plerumque parti
superiori meliorique mentis
& rationis, quæ est ἀεὶ μὲν
animi hominis. Ideoque spe-
cie hujus boni deceptus,
postea noxium comperiens,
sero recepisse poenitet. Rectè

ergo Horatius,

— *Nocet emptæ dolore volu-
ptas.* 91. Νό-

Ἐφράσα θ' ὥς οἱ ἔειπε Περσημεθεύς, μή ποτε δῶρον
 Δέξασθαι παρ' Ὀλύμπια, ἀλλ' ἀποπέμπην
 Ἐξοπίσω, μή πῃ τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.

Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.

Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ὅππῃ χθονὶ Φῦλ' ἀνθρώπων

90

Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνου,

Νέσωντ' ἄρ' ἀγαλέων, αἵ τ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκεν.

(Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ κατὰ γηράσκουσι.)

Ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι, πίθῃ μέγα πῶμ' ἀφελῆσαι,

Ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κῆδεα λυγρὰ

95

Μένη δ' αὐτόν· Ἐλπίς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισι

Ἔνδον ἐμίμνε πίθῃ ὑπὸ χεῖλεσιν, ἔδὲ θύραζε

Ἐξέπηη. πρὸθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθῃσι,

Αἰγίοχος βελήσιν Διὸς νεφεληγερέταο.

Ἀλλὰ ἦ μυρία λυγρὰ καὶ ἀνθρώπους ἀλάληται.

100

Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη ἦ θάλασσα.

Νέσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἢ δ' ὅππῃ νυκτὶ

Αὐτόματτοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσιν

Σιγῇ· ἐπεὶ Φωνίῳ ἐξείλετο μητιέτα Ζεὺς.

Οὕτως ἔτι πῃ ὅττι Διὸς νόον ἐξάλεαο.

105

ἐν τῇ ποίσει.

Εἰ

91. Νόσφιν ἄτερ τε.) Hæc duæ particulæ quàmvis idem de notent, intendunt tamen hic significationem. Vel hinc magna incuria librariorum deprehendi potest, qui Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν reliquerint: quum paulò post, v. 113. Νόσφιν ἄτερ τε ποίωσι, ponant.

93. Αἶψα.) Κακότης hic pro malo externo accipitur. 94. Ἀλλὰ γυνή.) Proverb. Γυναικῶν ὁλισσῶν. Mulier, id est, appetitiva & faminea affectio, & publica indulgentia δειμαγωγική & ψυχτρογική atque σεφιδώδης, unde laxatur disciplina severior. Hinc deinde sublata disciplina, tanquam operculo Paudora, id est, corporis & animi humani, statim quasi ex an-

*Cogitavit quod illi praecepisset Prometheus, ne quando
Susciperet à Jove Olympio, sed remitteret (munus
Retro, nec ubi mali quippiam mortalibus eveniret.*

Verum illi recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.

*Prius namque in terra vivebant familiae hominum
Seorsim à malis & absque vis, & sine difficili labore,
Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
St atim enim in afflictione mortales consenescent.*

*Sed mulier manibus, vasis magnum operculum cum
dimovisset,*

Dispersit: hominibus autem machinata est curas graves.

Sola vero illic spes infracta in domo

Intu: manet, dolii sub labris, neque foras

Evolavit. prius enim injecit operculum dolii,

Aegiochi consilio Juvis nubicoga.

Alia vero innumera mala inter homines errant.

Plena enim terra est malis, plenumque mare.

Morbi autem hominibus tam interdiu quam nocte

Ultro oberrant, mala mortalibus ferentes

Tacite: nam vocem exemit prudens Jupiter.

Sic nusquam licet Jovis mentem evitare.

Ca-

antro Aëoli venti & imperus solo affectu homines inter
affectuon, tot ærumnas sustentantur &

*Quæ data porta ruunt, & ter-
ras turbine perflant, aluntur, & sine cujus condi-
& nusquam non pervadunt, mento omnia non solum fa-
& nihil non molliuntur. Quod tua, sed etiam insuavissima
sunt.*

tamen spes remansit, signifi- 104. Σιγῇ ἰπεί φανέω.) Ve-
cat neminem tam desperatis rissimè contra Hesiodum dicit
rebus esse, quin aliquando Plutarchus in præceptis sania-
speret. Ovid. tatis; non omnes morbos so-

*Vivere spe vidi, qui moritu-
rus erat. lere tacite & furtim invadere
iplos homines; sed plurimè*

98. Πέρας γδ.) Ratio solius καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ
spei in pyxide relictæ. Magnū, καὶ κρυπτοῦς ἔχουσιν ἀπὸ ψυχῆς
certe Dei donum spes, quo καὶ δυσχεραίνει.

106,

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἑτέρῳ τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
 Εὐ καὶ ὀπίσθι μύθῳ· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

ὣς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι,
 χρύσειον μὲν πρῶτα γένος μερόπων ἀνθρώπων
 Ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

110

Οἱ μὲν ὅππῃ κρῖνεν ἦσαν, ὅτ' ἐργαῶν ἐμβασιλεύεν
 ὣς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,

νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύων· ἔδέ τι δειλὸν
 γῆρας ἐπ' αὖ· αἰεὶ ἢ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι

τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοθεν ἀπάντων.

115

Θνησκον δ' ὡς ὑπὸν δειδμημένοι· ἐσθλὰ ἢ πάντα

τοῖσιν ἔλω· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρον ἄρσεν

αὐτομάτη πολλὸν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐβελημοὶ

ἥσυχοι ἔργα νέμοντο, σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῷτο γένος κατὰ γαῖαν κάλυψεν,

120

τοὶ μὲν δαίμονες εἰσι Διὸς μεγάλης Διὰ βελας,

ἑσθλοὶ, ὀπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·

οἷρά φυλάσσει τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,

ἥερα ἐσθλὰ μύθοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,

ἡ/τομ

Πλ8-

106. Εἰ δ' ἐθέλεις.) Quin-
 que ætates jam fingit: quo
 commento significat naturam
 & mores subinde deteriores
 fieri, & vitia hominum auge-
 ri. Hanc descriptionem æta-
 tum omnes fere Latini Poætæ
 imitati sunt. ἐκκορυφώσω,
 significat expositionem ordine
 factam & integram, neque ta-
 men prolixam.

108. ὣς ὁμόθεν γεγάασι.)
 Sequitur ætatum descriptio,

qua monstrat omnia fatis in
 pejus ruere.

109. χρύσειον.) Aureum, ut
 inquit Plato, propter præstan-
 tiam naturæ morum & vitæ.

112. ὣς τε.) Cognoverat
 fortasse Poëta aliquid de vita
 primorum parentum in para-
 diso: & ideo respiciens eo,
 hæc dicit: Οἱ δ' ἔζων. Le-
 ge Οἱ ζώισκον. Ut paulo an-
 te v. 90.

115.

*Ceterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam
Belle ac scienter: tu vero precordiis imposita tuis.*

*Ut simul nati sunt Dii, mortalesque homines,
Aureum primo genus diversi loquentium hominum
Dii fecerunt, cælestium domorum incola.
Et ii quidem sub Saturno erant, cum in cælo regnaret:
Et ut Dii vivebant, securo animo præditi,
Plane absque laboribus & ærumna: neque molesta
Senectæ aderat: semper vero pedibus ac manibus similes
Delectabantur in convivis, extra mala omnia.
Moriebantur autem ceu somno domiti: bona vero omnia
Illis erant: fructum autem ferebat fertile aruum
Sponte sua multumque & copiosum: ipsique ultro
Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.
Verum postquam hoc genus terra abscondit,
Ii quidem demones facti sunt, Jovis magni consilio,
Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:
Qui quidem observant & iusta & prava opera,
Caligine involuti, passim oberantes per terram,*

Opum

115. Ἐνθάδε (.) Ἐσθλαῖς. Sacris epulis. Græci enim sæpenumero totam τὴν ἀθανάτων voce θάλας designant, quod Latini *Disum epulas* dicunt. Vocant enim θάλας, scilicet epulas, ἀπὸ τῆς θάλας, id est, florere. Est autem non vulgare tranquillitatis & pacis encomium, quod dicitur delectatos fuisse sine omnibus malis, & suaviter omnibus convixisse.

117. Κατὰ τὸν δὲ ἱερὸν. Sic Virgil. 1. Georg. vers. 127.

— ipsaque tellus

Omnia liberius nullo poscente ferebat.

Ζεῦς, elegans epitheton terræ, quod vitæ necessaria det. Sic etiam Venus dicitur Ζεῦς. Plinius vult sic terram dictam, quod zeam proferat.

121. Δαίμονες. Hæc omnia non multum discrepant ab iis, quæ sacra scriptura tradit de bonis Angelis. Δαίμονες, quasi δαίμονες, quod Dii omnia sciant. Vide Macrobius Saturnal. 1. cap. 23.

Πλατοδόται. καὶ τὸ γέρας βασιλῆιον ἔσχον.

125

Δεύτερον αὐτὲ γὰρ πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
 Ἄργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Χρυσέω ἔτε Φυὴν ἐναλίγκιον ἔτε νόημα.

Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα πρὶν λητέρι κεδνῇ
 ἔτρεφετ' ἀγάλων, μέγα κήπιον, ὡς ἐνὶ οἴκῳ.

130

Ἀλλ' ὅταν ἤβησσει, καὶ ἤβης μέτρον ἵκοιτο

Παυρίδιον ζώσκον ὅππῃ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες

Ἀφραδίαις. ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλόν σ' ἐδύνατο

Ἀλλήλων ἀπέχειν, ὅδ' ἀθανάτους θερπύειν

ἤθελον, ὅδ' ἔρδειν μακάρων ἱεργῆς ὅππῃ βωμοῖς,

135

Ἡί θεμῖς ἀνθρώποις κατ' ἤθεα τὰς μὲν ἔπειτα

Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολὰ μὲν ἔνεκα τιμαῖς

Ὅσῃ ἐδίδου μακάρεσσιν θεοῖς, οἳ ὀλύμπον ἔχουσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸ γένος κτ' γαῖα κάλυψε,

Τοὶ μὲν ὑπὸ χθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται

140

Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ζεὺς ἧ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μέρ' ὅππῃ ἀνθρώπων

Χάλκειον ποίησ', ὅσῃ δ' ἐργῶ ἔδεν ὁμοῖον,

Ἐκ μελιᾶν, δεινὸν τε καὶ ὀμβριμον' οἷσιν ἄρηται

ἔργ'

125. Πλατοδόται.) Dicti sunt
 Dii, qui πλὴν ἱπικαρίας pro-
 moverent, & quocunque mo-
 do terræ præessent.

126. Δεύτερον.) Alterum
 seculum describit per suas
 circumstantias, quod Argen-
 teum vocat: & eo deterius
 priori fuisse ostendit, quo ar-
 gentum est vilius auro.

129. Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς.)

Ἀλλὰ eleganter hoc loco pro
 ἀλλ' ὅμως ponitur.

131. Ἠβης μέτρον.) Vocat
 mediam ætatem, quæ Græcia
 ἀκμή dicitur.

135. Θύει ἔρδειν.) Ἐρδειν,
 non raro apud Græcos capi-
 tur pro sacrificare, ut facere
 apud Latinos, Virgil. Cum sa-
 criam situla pro frugibus.

137. Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε.)
 Signi-

Opum datores, atque hoc munus regale consecuti sunt.

*Secundum inde genus multo deterius postea
Argenteum fecerunt cœlestium domorum incolæ,
Aureo neque corporis proceritate simile, neque intel-
lectu.*

*Sed centum annis puer apud matrem sedulam
Nutriebatur crescens, valde rudis, domi suæ:
Cum vero adolevisset, & pubertatis terminum attigisset,*

*Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes.
Ob stultitias. injuriam enim pravam non poterant
A se mutuo abstinere, neque Deos colere
Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
Non dabant beatæ Diis, qui olympum habitant.*

*At postquam & hoc genus terminum occultavit,
Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur:
Jupiter vero pater tertium aliud genus hominum
Æneum fecit, omnino argenteo dissimile;
Efraxinis, vebemens & robustum: quibus Martis*

Ope-

Significat propter impietatem & neglectam religionem immensum numerum hominum æri comparat, mortuos esse: docetque ob id Martium. fortasse Gigantes id factum, ut non converterentur quidem in divinos spiritus, ut illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra degerent.

140. (Ἰαχθόριαι.) Lege. 144. (Ἐμυλίσαι.) Fingit natum ex arboribus, ut significet duriciem & feritatem animorum, utpote qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum usum ferebantur.

140. (Ἰαχθόριαι.) Lege. 141. (Ζῆς.) Tertium ge-

141. (Ζῆς.) Tertium ge-

Ἐργ' ἔμελε σπινόεντα καὶ ὕβριες· ἔδ' ἐτι σῖτον 145
 Ἥθιον, ἀλλ' ἀδάμαντον ἔχον κροτάφονα θυμὸν,
 Ἄπλαστοι· μεγάλη ἔβριη καὶ χεῖρες ἀαπτοί
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ὅππ' ἐταρσύνε μελέεσσιν.
 Τοῖς δ' ὡ χαλκεὰ μὲν τέχνα, χαλκεοὶ δέ τε οἴκοι,
 Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο μέλας δ' ὄψ' ἔσκε σιδήρεον. 150
 Καὶ τοι μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμνύπτε
 Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεῖν αἶδαο,
 Νώνυμοι θάνατον ἔχοντες καὶ ἐκπαύλως πρὸ ἔοντας
 Εἶλε μέλας, λαμπερὸν δ' ἔλιπον φάσμα ἡελίοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸ γένος ἔχ' γαῖα κάλυψε, 155
 Αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ὅππ' ἔχθονι παλαιοτέρῃ βοῶν
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
 Ἡμίθεοι, περτέρε' ἡγεῖν, κατ' ἀπείρῃνα γαῖαν. 160
 Καὶ τὸς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῆ,
 Τὸς μὲν ἔφ' ἐπ' ἀπύλῳ θήβη, Καδμηΐδι γαίῃ, 165
 Ὀλε-

145. Οὐδὲ π σῖτον.) Non frumentum ederunt, sed pri-
 mi pecudes laniarunt, & car-
 ne vesci cœperunt, quod an-
 tea magnum nefas est credi-
 tum. Sic enim de bove arato-
 re, ait Varro : *Ab hoc antiqui
 ita piissime abstinere voluerunt,
 ut capite sancierint, si quis oc-
 cidisset.* Et apud Homerum,
 eum socii Ulyssis, boves Solis
 mactasse dicuntur, intelligi
 debent, boves aratores, quos
 violare, impietas erat.

146. Ἄλλ' ἀδάμαντον ἔχοντες.)

Pulchra descriptio virium,
 corporis est, & volebat signi-
 ficare mirabilem duritiem,
 in illorum animis fuisse,
 quod à civilibus discordiis,
 quæ florentissimas respubli-
 cas evertere solent, impias
 manus non cohibuerint.

149. Τοῖς δ' ὡ &c.) Vidi
 Vett. codd. in quibus & ipsis
 ita scriptum esset : sed quam-
 vis paulò ante in ἔνα produ-
 catur, ut producendum e-
 rit in τύχῃ post συνίζου,
 cre-

*Opera curæ erant luctuosa, ac injuria: neq, ullum cibum
Edebant, sed ex adamante habebant durum animum,
Ferores: magna vero vis & manus invictæ
Ex humeris nascebantur in validis membris.*

His erant enea arma, eneeque domus:

*Ære vero operiebantur: nigrum enim nondum erat fer-
rum.*

*Et hi quidem manibus propriis interfecti,
Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
Ignobiles: mors vero, tamet si stupendi essent,
Invasit atrum, splendidumque liquerunt lumen solis.*

*Sed postquam & hoc genus terra operuit,
Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
Jupiter Saturnius fecit, justius & melius,
Virorum heroùm divinum genus, qui vocantur
Semidei, priori generatione, per immensam terram.
Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmaam terram,
Per-*

credibile est tamen, Hesio-
dum πῶτε scripsisse.

152. 'Εργάνη.) Gatakerus
malet hoc verti, *situ oblitum*,
potius, quam *latum*.

155. 'Ανὰ ἱερὰ.) Jam ante
dictum est, hoc consilio æta-
tum differentias recenseri, ut
describeret Poëta, quomodo
vitia hominum aucta sint.

158. 'Ανδρῶν.) Quartam
ætatem Heroicam appellat,
quando Hercules, Jason & a-
lii Argonautæ vixerunt, qui
Heroes vocati sunt, quod vir-
tute communi hominum na-

turæ præstarent: & semidei,
vel quod altero tantum pa-
rente deo nati essent, vel quia
in natura humana, virtute di-
vina præditi essent.

161. Τὰς ἡρώων.) Heroica
ætas continet Argonautas, &
res gestas ad Theben, & Tro-
janam historiam. Posteriores
tantum tempora recenset.

'Επὶ Παύλην.) Ad differentiam
Thebarum Ægyptiarum, quæ
dicebantur ἱερὰ ὄρεα, & il-
larum quæ dictæ sunt ὑπερ-
πλάκειαι, à monte sub quo sitæ
sunt in Cilicia.

Ὀλεσε μαρναρχύας μῆλων ἔνεκ' Οἰδιπόδαο· *ἐπὶ δὲ*
 Τῆς ἧ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 Ἔς Τροίην ἀγαθὸν, Ἐλένης ἔνεκ' ἠὲ νόμοιο· *ἐν πλοκάμῳ*
 Ἐνθ' ἦτοι τῆς μὲν θανάτῃ τέλει ἀμφεκάλυψε. 165
 Τοῖς ἧ δὲ χ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἦθε' ὑπάλωσας
 Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἔς πείρατα γαίης.
 Καὶ τοὶ μὲν ναῖουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες.
 Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνῳ,
 Ὀλβιοὶ ἦρωες τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν. 170
 Τρεῖς τ' ἔτῃς θάλλοντο φέρῃ ζείδωρε· ἀερεα· *αἶσα*
 Μηκέτ' ἔπειτ' ἀφειλὸν ἔχω πέμπτοισι μεῖειναι.
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρὸς θεὸν θανεῖν, ἢ ἔπειτα χυμῶσθαι.
 Νῦν γὰρ δὴ γῆ· ὅττι σιδήρεον· ἔδδ' ποτ' ἦμαρ
 Παύσονται καμάτῃ καὶ οἰζύνῃ, ἔδδ' πὶ νύκτωρ. 175
 Φθειρόμενοι χαλεπαῖς ἧ θεοὶ δώσῃ μερίμνας.
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζετα ἔσθ' ἀκαχοῖσιν.
 Ζεὺς δ' ὀλέσῃ καὶ τῷτο γένῃ μερόπων ἀνθρώπων,
 Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιορκήταφοι τελέθωσιν.
 Οὐδὲ πατὴρ παῖδες ὁμοῖον, ἔδδ' πὶ παῖδες,
 Οὐδὲ ξεῖν· ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρῳ ἑταίρῳ,

Οὐ·

161. Μῆλων.) Id est, propter regnum ac potentiam nam priusci reges pecoribus divitias suas meriebantur. Eteocles & Polynices filii Oedipi, monomachia de regno decersantes, ambo mutuis vulneribus conciderunt.

169. Ἐν μακάρων.) De Fortunatis insulis vide Plinium lib. 6, c. 23. & Homerum Odyf.

lex δ'. Παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνῳ. Hesiodus hoc libro iniustitiae poenam constituit Ὠκεανὸν, tanquam necessariam, a quo etiam iustos separat: quibus hoc praemium proponit, futurum, ut ne Oceano quidem opus habeant. Sicut enim ante ἰαθρυμῖος & τὸ ἰαθρυμῖον, Oceanus ignotus erat, aut semotus: ita He.

Perdidit pugnantes propter oves Oedipi;
 Alios vero in navibus per ingentem maris vastitatem
 Ad Trojam ducens, Helena gratia pulchricoma:
 Ubi mors quoque circumdedit ipsos,
 Iis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens
 Jupiter Saturnius pater constituit eos ad terræ fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes
 In beatorum insulis, juxta Oceanum profundum,
 Felices heroës: his dulcem fructum,
 Ter quot annis florentem profert fecunda tellus.

O utinam ego quinta non interesssem,
 Hominum generi, sed aut mortuus essem prius, aut post-
 ea natus.

Nunc enim genus est ferreum: neq; unquam aut die
 Quiescent à labore & miseria, aut nocte
 Corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
 Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis,
 Jupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentium
 hominum,

Postquam facti circa tempora cani fuerint.
 Neque pater liberis similis, neque liberi patri,
 Neque hospes hospiti, neque amicus amico,

Ne

Heroum ἡγὶ τῶν μακάρων ani-
 maz ultra Oceanum constitu-
 untur, quod extra ἰνδουμίαν
 sint; qua qui carent, παρὰ
 ζῶν dicuntur.

171. Τεῖς τῶν ἱερῶν.) Elegan-
 tius Palatinus: Τεῖς ἱεροί,
 id est, ποναίαις, inquit in-
 terpres. Et sic τεῖς, infra
 vers. 594.

173. Μῆτις.) Descriptio
 postremæ & ferreæ ætatis,
 quæ moribus est pessimis, im-

piis & depravatissimis, vitæ-
 que cursu calamitosissimo.
 vox ἄφελος usurpatur adver-
 bialiter significatione optan-
 di, & tamen formatur ut ver-
 bum, tribus personis.

181. Οὐδὲ γὰρ.) Elegante
 hunc locum expressit Ovid
 lib. 1. Met.

— Non hospes ab hospite
 tatus,

Non suer à genere, fratrum
 quoque gratia mixta est.

Οὐδὲ κασίγνη^ῖ Φίλ^ῳ ἔσεται, ὥς τὸ πάρος περ.
 Αἴψα ἢ γηράσκον^{τας} ἀτιμήσ^{ουσιν} τοκῆας. ^{τοκῆας}
 Μέμψονται δ' ἄρα τὰς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσιν
 Σχέτλιοι, ἔδδ' θεῶν ὅπιν εἰδότες· ἔδδ' μὲν οἴγε 185
 Γηράντεσσιν τοκεῦσιν δ' ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
 Χειροδίκαι· ἔτε^ρ δ' ἔτε^{ρα} πόλιν ἐξαλαπαΐξ^{ει}.
 Οὐδέ τις εὐόρκ^{ος} χά^{ρις} ἔσεται, ἔτε δικά^{σας} τιμω^ρ
 Οὐτ' ἀγαθ^{ός}. μᾶλλον ἢ κακῶν ρεκ^ήη^{ρα} καὶ ὕβ^{ρη}
 Ἀνέρα τιμήσ^{ουσιν}. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδῶς 190
 Οὐκ ἔσται. βλάψ^{ει} δ' ὁ κακὸς τ' ὕβ^{ρη}σινα Φῶτα,
 Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ὅπ^ῃ δ' ὅρκον ὁμείται.
 Ζῆλ^{ος} δ' ἀνθρώποι^{σιν} οἷζυρ^{οῖσιν} ἀπάσιν
 Δυσκέλαδ^{ος}, κακόχαρ^{ος}, ὁμαρ^τησ^α, συγερ^ωπης.
 Καὶ τότε δὴ πρὸς ὄλυμπον δ' ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης, 195
 Ἀλκοῖσιν φασέεσσιν καλυψαμένοισι χροά καλόν,
 Ἀθανάτων μὲν Φῦλον ἴτον, περιλιπόντ' ἀνθρώπους,
 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις. τὰ ἢ λείψεται ἀλγεα λυγρὰ.
 Οὐγ-

184. Βάζοντ'.) Ita MS. Palat. imperio constitutorum : hinc
 Βάζοντι ἀντὶ τοῦ βάζοντες, pro gubernatione divina : ex
 dualis pro plurali, inquit hoc pro metu, reverentia, &
 Tzerzes. ut apud Homer. cultu. Hinc ergo illi erunt

ὧς. οὐ θεοῖς
 Alii, βάζοντες ἱπ^{πο}ται, & ita protervi, quia nulla reveren-
 legisse videtur Moschopulus : tia erga Deum nec parentes
 qui alias in grammaticis istis præditi sint.

186. Γερόντων.) Athenis capitale fuit, θρεπτήρια non-
 observationibus nimius est. persolvere parentibus.
 alii ἱπ^{πο}ται.

187. Χειροδίκαι.) Violenti,
 185. Θιῶν ὅπ^ῃ.) Ὅπ^ῃ πο^{τε} ex usurpant pro intuitu, & neque jus neque leges no-
 præcipue Dei, & hominum in runt.

189. Υ'-

Neque frater amicus erit, ut antehac :
 Statim vero senescentes dehonorabunt parentes.
 Incurfabunt autem illos molestis alloquentes verbis
 Impiis, neque Deorum oculum veriti. neque hi sane
 Senibus parentibus educationis pramia reddent,
 Violenti: alter vero alterius civitatem diripiet :
 Neque ulla pii gratia erit, neque iusti,
 Neque boni. magis vero maleficum & injurium
 Virum colent. Justitia vero in manibus & pudor
 Non erit. Cadetque malus meliorem virum,
 Verbis iniustis alloquens, perjurium vero iurabit.
 Livor autem homines miseros omnes
 Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur,
 inviso vultu.
 Tum demum ad cælum à terra spatiosa,
 Candidis vestibus tecta corpus pulchrum,
 Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
 Pudor & Nemesis relinquentur autem dolores graves
 Mora

189. ὙΓΕΜ.) Pro ὁσέας λό. ut Latinis scelus pro scelesto.

192. Ἐπὶ δὲ ἄγχι οὐρανῶν.) Ubi notandum est, non jungi præpositionem cum verbo, sed cum nomine: & licet ὄψεσθαι scribatur, tanquam sit nomen per se, nullam tamen significationem, nisi cum iungatur, habere. Est enim ἰπὶ δὲ ὄψεσθαι οὐρανῶν, pro ὁπῶνται δὲ ἰπὸ ὄψεσθαι, ut infra vers. 280.

193. Ζῆλον.) Jam redit ad primam propositionem de li-

tibus. Posteaquam vero præclare affectum invidiæ, epithetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemese Deas, reliquisse terras, id est, nec pudore bonos absterreri amplius à turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis enim hic significat iustitiam quæ ulciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic vere philosophicus etiam à Platone in Protagora tractatus fuit.

197. Ἰπὸν.) MS. Pal. Ἰπὸν.

B 5

199. Κἄ-

Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δ' ὅσον ἔσται ἀλήθεια.

παίμε Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦς ἐρέω Φρυνέεσι αὐτοῖς. 200

ὧδ' ἱρηξ̄ περσέειπεν ἀηδόνα πρὶ κιλόδειρον,

ἵψι μάλ' ἐρνεφέεσσιν φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπύσ-

ῆδ' ἐλεόν, γαμπροῖσι πεπαρμένῃ ἀμφ' ὀνύχεσσι

μύρῳ. τίω δ' ὅγ' ὀπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·

Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχονύσε πολλὸν δρεῖων. 205

Τῇ δ' εἰς, ἥ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ αἰδοῦν ἐῴσαν.

Δείπνον δ' αἶκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἢ ἐμεθήσω.

Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερέειν·

Νίκης τέ σέρεται, πρὸς τ' αἰσχεῖν ἄλγεα πάσχει.

ὣς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρηξ̄, παννυσίπτερος ὄρνις, 210

ὧ Πέρση· σὺ δ' ἄκχε δίκης, μηδ' ὕβριν ὀφείλλε. *μικροῦ*

ἵβρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ. ἔδ' ἔμψυχός

ῥ' ἡδὴως φερέμεν δύναιται, βαρὺ δ' ἐστὶν αὐτῆς.

δ. ἐμψυχὸν Ἐλκύσας ἄτησιν ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν

μ. 4 τρι Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει, 215

ἔς

199. Κακὸν δ' ὅσον ἔσται ἀλήθεια.) apologum, quo notat potentior est, in tantum malitia invasiorum mores adversus inferiores, αἶνός τε fabulam ejusmodi significat quæ figurate & tantis malis expectandum. (id est recte contineat admonitionem seriā & gravem, & exspecterunt sapientes omnia in usu vitæ petitam. Nῦν δ' αἶνον βασιλεῦς.) Propositio est. Tradam nunc præcepta Regibus & Magistratibus: & dicis Magistratum nil minus decere, quam vi grassari more bestiarum.

201. Ἀηδόνα.) Per Lusciniam intelligit doctos homines

mines

Mortalibus hominibus. mali vero non erit remedium.

*Sed nunc fabulam à brutis desumptam regibus narrabo
quamvis ratione præditis.*

Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,

Alte in nubibus ferens, unguibus correptam.

Ista vero misere, curvis confixa unguibus,

Lugebat. eam autem violento ille sermone allocutus est:

Infelix, quid strepis? habet te multo fortior.

Hac vadis, quate duco, licet sis cantatrix.

Utrum vero libet, vel epulabor te, vel dimittam.

*Imprudens autem, quicumque velit cum potentioribus
contendere: (patitur.*

Quippe victoria privatur, & præter convitia dolores

Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis,

O Persa: tu vero audi justitiam, neque injuriam fove.

Injuria enim perniciofa est misero homini, nam nec bo-

Facile ferre eam potest, gravaturque ab ipsa. (nus

Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi

Melior ad justa: Justitia enim super injuriam valet,

Ad .

mines & sapientes. vocat hanc
aviculam, *πικιδέγγι*, guttu-
re vario, propter soni & vocis
varietatem.

205. *Δαμνοῖν, τῆδ' αἵ.*) Ty-
rannica vox, plane proverbial-
is, de alterius vita pro libidi-
ne statuentis. Quasi dicat,
quantumvis justa sint ea quæ
postules, tamē penes me est jus
de te statuendi quid velim.

208. *Ἀφρον.*) Epiphonema
seu *ἐπιμύθημα* hujus fabulæ,
quod monet non esse relu-
standum potentioribus.

211. *Ὁ Πέρσης.*) Primum
præceptum, quod fratrem ad
justitiam colendam, & inju-

stitiam vitandam adhortatur.

206. *Ὅθεν* opponit justitiæ, quia
pro injustitia universali hæc
vox usurpatur: quamvis tamē

sæpius accipitur pro insolentia,
quæ comitatur divitias.

215. *Διὸς δ' ὕψος ὅθεν*
ἔγεν.) Ratio præcepti est, qua-
re sit satius sequi justitiam,
quia ad bonum finem perdu-
ci non potest, si quis injuria

afficiat alium. Nam ut veritas
laborare non potest, extingui
non potest, ita nec justitia.

Atque hoc significare voluit,
cum inquit, *ἰς τὴν ἰσχυρίαν*,
ἔγεν verò est prævalere, obti-
nere. 216. *Πα-*

Ες τέλος ἐξελεύσῃ· παθὼν δὲ τε νήπιον ἔγνω.
 Αὐτίκα γὰρ τρέχῃ ὄρεον ἄμα σκολιῇσι δίκησιν.
 Τῆς δὲ Δίκης ῥόθον ἐλχομένης ἢ κ' ἄνδρες ἄγῃσι·
 Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρήνωσι θέμισας.
 Ἡ δ' ἔπεται κλαίῃσα πόλιν τε καὶ ἦθεα λαῶν, 220
 Ἡ ἐργάσαμην, κακὸν ἀνθρώποισι φέρεται,
 Οἳ τὲ μιν ἐξελεύσῃ, καὶ σὺν ἰθείᾳ ἐνειμαν.
 Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδημοῖσι διδῶσιν·
 Ἰθείας, καὶ μὴ τι παρεκβαίνουσι δικάει,
 Τοῖσι τέθηκε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ. 225
 Εἰρηνὴ δ' ἀνὰ γλῶκκρον τρέφεται, ἔδδ' ἐπὶ αὐτοῖς·
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς,
 Οὐδὲ ποτ' ἰφιδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' ἄτῃ θάλής δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
 Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον ἔρρει δὲ δρυς 230
 Ἄκρη μὲν τε φέρει βαλάντας, μέσῃ δὲ μελίσας·
 Εἰρηπόκοι δ' οἷες μαλκοῖς κατὰ βεβρήθαι·
 Τίχθουσιν δὲ γυναικες εἰκότα τέκνα γονεῦσιν.
 Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι Δαμπερές· ἔδδ' ἐπὶ νηῶν
 Νείσσονται καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρον ἄεργα. 235
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ, καὶ σχέτλια ἔργα,
 Τοῖσδε δίκῃ Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.

Πολ-

216. Παθὼν.) Proverbialis locutio, quæ significat inferrimam esse prudentiam, quæ ex malis nostris perdiscitur.
 218. ῥόθον.) Tractus violentus, quo iustitia ducitur coacta, pro fraudibus accusantium, & iudicium.

217. Αὐτίκα.) Commoratur in collatione iustitiæ & iniustitiæ, ut hominibus metum incutiat, ne contra iustitiam

220. H

*Ad finem progressa: stultus vero cum malo suo discit.
Continuo enim sequitur perjurium injusta judicia.
Iustitia vero strepitus excitatur tracta quosunque ho-
mines duxerint*

*Donivori, pravisque judiciis judicant causas.
Hæc vero sequitur deflens urbemque & mores populorū,
Caligine involuta, malum hominibus adferens,
Quique ipsam expellunt, neque recte distribuunt.
At qui jura tam hospitibus quam popularibus dant
Recta, neque à justo quicquam exorbitant,
Iis viget urbs, populi que florent in ipsa:
Pax vero per terram alma, neque unquam ipsis
Molestum bellum parat late cernens Jupiter,
Nec unquam justos inter homines fames versatur,
Nec noxa: in convivis autem partis opibus fruuntur.
Fert quippe iis term multum victum: in montibus vero
quercus*

*Summa quidem fert glandes, media vero apes:
Lanigera autem oves velleribus onusta sunt:
Pariunt verò mulieres similes parentibus liberos:
Florent que bonis perpetuo: neque navibus
Navigant: fructum vero profert fecundus ager.
Quibus vero injuria mala cura est, pravaque opem,
Iis panam Saturnius parat late cernens Jupiter.*

Sape-

220. Η δ' ἰσμία.) Subin-
telligendum fortassis γὰρ ἡ-
μία, id est, cœtus, conven-
tus, statuta, & alia prava,
quæ sunt in consuetudine ci-
vili.

223. Οἱ δ' ἀνδρες.) Eruditis-
sime insignia justitiæ præmia
& commoda enumerat. Ea-
dem fere recenset Homerus
in clypeo Achillis.

229. Οὐδὲν.) Uterque
codex Palatinus.

236. Οἷς δ' ὄρεσσιν.) Anti-
thesi quadam confert injusto-
rum pœnas ad præmia iusto-
rum. Sunt autē omnia illa na-
ta ex legibus naturæ; quia re-
cta ratio dicat, sceleratis &
flagitiosis hominibus nullum
malum fore impunitum, & ma-
la non esse committenda.

238. Πᾶσι

Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακῶ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
Ὅσπιν ἀλίθραίνῃ, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.

238. Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακῶ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ, 240

239. Λιμὸν ὁμῶ καὶ λοιμὸν ἀποφθινύθῃσι ἢ λαοί·
οὐδὲ γυναῖκες τέκουσιν· μινύθῃσι ἢ οἶκοι,
Ζηλὸς φρεσμοσυώησιν ὀλυμπία. ἄλλοτε δ' αὖτε
ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἢ τότε τεῖχος,
ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυσθαι αὐτῶν, 245

Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς ἢ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
τῷδε δίκῃν. ἐγὼς γὰρ ἐν ἀνθρώποις ἵκοντες,
ἀθάνατοι λούεσθιν, ὅσοι σκολιῇσι δίκησι
ἀλλήλους τρίβουσιν, θεῶν ὅπιν ὅσα ἀλέγοντες.

Τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσὶν ὅππῃ χθονὶ πελυβοίειρη 250

ἀθάνατοι Ζηλὸς, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἳ ῥα φυλάσσωσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
ἥερα ἑοσάμηνιοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.

Ἡ δέ τε παρθένη ὅσῃ Δίκη, Διὸς ἐκγεγάμη, 255
κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἳ ὀλβυπὸν ἔχουσιν.

καὶ ῥ' ὅπότ' ἂν τις μιν βλάβῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
αὐτίκα παρὲς Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίῳ,

239. Γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδίκον νόον. ὅφρ' ἀποτίσῃ ἡκί 240
Δῆμον ἀτάσθαλίας βασιλῆων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες

Ἄλ-

238. Πολλάκι.) H c sententia totidem fere verbis est in Ecclesiaste: *Sapientia uniuersarum iniquitatum ponere pro co-* Eustathius item in lib. a. *cibitas mali tibi prope iuit.* dem, ubi dicit, ἡ καὶ πάντες ἐ- *Επαυρεῖ,* dicitur luere pec- *παύσειαν βασιλῆων.* Tzetzeta- *cata.* Επαυρεῖ) Apud Aeschinu- *quoque, & vet. cod. Palatin-* nus, ut & Eustathius, ἀπὸ- *Stesiphontem legitur ἀπὸ-* *εἰς* scribunt.

*Sæpeque universa civitas malum ob virum punitur,
 Qui peccat, & iniqua machinatur.
 Illis autem celitus magnum adduxit malum Saturnius,
 Famem simul & pestem: intereunt vero populi;
 Neque mulieres pariunt; decrescuntque familie,
 Jovis Olympii consilio. interdum vero rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum,
 Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.*

*O reges, vos autem considerate etiam ipsi
 Justitiam hanc. prope enim inter homines versantes
 Dii vident, quotquot pravis judiciis (rantes.
 Se mutuo atterunt, nullam Deorum reverentiam cu-
 Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice,
 Dii Jovis, custodes mortalium hominum:
 Qui judicia observant, & prava opera,
 Caligine involuti, passim oberrantes per terram.
 Virgo autem est Justitia, Jove prognata,
 Claraque & veneranda Diis qui cælum habitant.
 Et certe, cum quis ipsam laferit, injuste conviciando,
 Statim apud Jovem patrem confidens Saturnium,
 Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
 Populus peccata regum, qui prava cogitantes*

Alio

241. Λιμὴν ὅπου καὶ λοιμὸς.) Poëtæ constanter observarunt, semper pestilitatem sequi caritatem annonæ.

244. Ἡ τῆς γῆς.) Hæc & similia procul dubio ab Hebræis & doctrina Moïsi & Prophetarum desumpta sunt, apud quos crebræ sunt hujusmodi comminationes.

249. Τεῖχος.) Emphasis hujus vocis significat ejusmodi odio inter se mutuo ex-

asperari homines, ut potentior impotentiorum plane conterat, & ad nihilum redigat.

254. Ἡ ὃ παρὰ δῖον.) Facit nunc prosopopœiam, cum fingit justiciam sedere juxta Jovem, atque illum adhortari, ut justis det præmia, de sceleratis verò sumat poenas.

250. Βασιλῆως.) Synizesis Ἐν καὶ Ἐ α. in Palat. supra ἄ adscriptum erat ἱ

Ἀλλή παρκλίνεσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες. 260
 Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, ἰθιῶτε μύθους,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν ἢ δικῶν ἐπὶ πᾶσι χυλαίθεοθε.
 Οἱ ἀντὶ κακὰ τέλ' ἔχ' ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τέλ' ἔχων·
 Ἡ ἢ κακὴ βελὴ τῷ βελλέουσιντι κακίῃ.
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός, καὶ πάντα νοήσας, 265
 Καὶ νυ τὰδ' αἶκ' ἐθέλησ', ἐπιδέρκεται· ἔδ' ἐλήθη
 Οἷω δὴ καὶ τιῷδε δίκῃ πόλις ἐντὸς ἑέργῃ. *καί μιν*
 Νῦν ἢ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιον
 Εἶλω, μὴτ' ἐμὸς υἱὸς· ἐπεὶ κακὸν, ἄνδρα δίκαιον
 Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκῃ ἀδικώτερος ἔξῃ. 270
 Ἀλλὰ τάγ' ἔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.
 Ὡ Πέρση, σὺ ἢ ταῦτα μὲν φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Καὶ νυ δίκης ἐπακχε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν·
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων.
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς περσενόις, 275
 Ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ ἔδίκη ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς.
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκῃ, ἥ πολλὸν δέξῃ.

Γίνε-

261. Ταῦτα φυλασσόμενοι.) *cipēs dehortatur ab injusti-*
 Apostrophe ad iudices, ut re-
 ctè judicent; neque frustra
 est, quod hæc sæpius iterando
 inculcat. Nam eam esse hu-
 manæ mentis malitiam, ut
 difficillimè ad ea quæ recta
 sunt, feratur, omnes passim
 viri sapientes vident. Et
 subjecit gnomas aliquot,
 quas dubium non est, ex legi-
 bus naturæ, tanquam ex fon-
 te promanasse. Ταῦτα.) Prin-

cipēs dehortatur ab injusti-
 tia, tribus peculiaribus ar-
 gumentis, quorum primum
 est.

263. Οἱ αὐτοί.) Quæ sen-
 tentia mira convenit cum
 ista.

Incidit in foveam, quam fo-
cit.

Alterum, v. 22. à prudentia &
 animadversione divina. Ter-
 tium, v. 24. ab absurdo, & in-
 dignitate rei.

262. Νῦν

*Alio defleunt judicia, injuste sententiam pronuntian-
Hec caventes, ô reges, corrigite ea quæ dicitis, (tes.
Donivori, injustorumque judiciorum prorsus oblivisca-
mini.*

*Sibi ipsa mala fabricatur vir, alii mala fabricans :
Malumque consilium ei qui concepit, pessimum.
Omnia videns Jovis oculus, omniaque intelligens,
Et hæc (siquidem vult) inspicit : neque ipsum later
Qualem hoc quoque judicium civitas intus exerceat.
Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
Sim, nec meus filius : quando malum est, justum
Esse, siquidem plus juris injustior habebit.
Sed hæc nondum arbitror facturum Jovem fulmine
gaudentem.*

*Ô Persam, taterum tu hæc in animo tuo repone,
Et justitia quidem animum adice, violentia vero obli-
viscere prorsus.*

*Namque hæc hominibus legem posuit Saturnius.
Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,
Se mutuo ut devorent, quando quidem justitia carent.
Hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
Est.*

268. Νῦν ὃ ἰνὰ μὲν, &c.) habentur, regulas colligit
Ἄνω, argumentum, id est, fallas.
ab absurdo, quasi dicat, ni- 272. Ὡς ἡγεῖται.) Deuô fra-
hil referret quales essemus, si trem ad justitiam colendam
non essent constitutæ poenæ adhortatur, argumento sum-
& præmia. Atqui sunt poenæ pro à natura hominis.
& præmia. Itaque multum, 273. Καὶ το δῖον, &c.) Di-
refert. In vulg. edit. Νῦν δ' cit, hominibus quasdam sen-
ἰνὰ.) Quo errore deceptus tentias esse insitas, seu divini-
Ceporinus, putat in ἰνὰ lit- tus inscriptas in animis, quæ
teram, ministerio δ' adju- doceant nos recta : in bestiis
tam produci. Idem verò ex non sunt ejusmodi sententiæ,
multis aliis mendis, quæ in, quæ indicent, quid sit facien-
vulg. Hesiodi editionibus dum.

Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλη τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
 Γνώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ ἐυρύσπα Ζεὺς.
 Ὃς δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ὀπίσθον ὁμόσας 280
 ψεύσεται, ἐν ᾗ δίκῃ βλάψας, νήκετον αἰάσθῃ,
 Τῷ δέ τ' ἀμαυροτέρῃ γῆρῃ μετέπιθ' ἀλείψῃ
 Ἄνδρὸς δ' εὐόρκῃ γῆρῃ μετέπιθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐὼ λαὶ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση,
 Τῷ μὲν τοι κακότηρα καὶ ἰλαδὸν ὅτιν ἐλέσθῃ 285
 Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ περπάροισιν ἔθηκαν
 Ἀθίναίῳι. μακρὸς ἢ καὶ ὄρεθ' οἴμ' ἐπ' αὐτῷ,
 Καὶ τερχύς τ' πρῶτον ἐπὶ δ' εἰς ἀκρον ἵκηται,
 Ῥηϊδίη δ' ἥπεται πέλῃ, χαλεπή περ εἶσσι. 290
 Οὐτ' οὐ μὲν παρὰρ' ὅς αὐτῷ πάντ' ἐλάττω νοήσῃ,
 Φραδ' ἀμύν' τά κ' ἔπειτα καὶ ἑς τέλος ἦσιν ἀμείνω.
 Εὐδλὸς δ' αὖ κακῶν, ὅς εὖ εἰπόντι πίθηται.
 Ὃς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέη, μήτ' ἄλλ' ἀκέων
 Ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀχρηστὸν ἀνῆρ. 295
 Ἀλλὰ

281. Ἀμαυροτέρῃ γῆρῃ.) eum proponit, ut sit conjun-
 Posterioras, quae propere modum ctus cum virtute & iustitia.
 oblitteratur. Neque enim tan- Estque egregia haec sententia:
 tum sumitur supplicium de Mala, & improbitas, abique
 ipso; sed de ipsius etiam libe- pro feribis sunt.
 ris: nam illi postea deterius
 habebunt.

284. Σοὶ δ' ἐγὼ.) In sequenti-
 bus Poeta laboris & indu-
 striæ fructus, incommoda ve-
 ro & opprobria ignaviae, variis
 argumentis declarat. Hor-
 tatur ergo ad laborem, & ita

285. Κακότηρα.) Hic pro
 malo interno accipitur.

287. Τῆς δ' ἀρετῆς.) Argumentum
 à natura virtutis. Ita enim
 laborem proponit, ut con-
 jungat cum virtute & iusti-
 tia, Hunc locum imitatus est,

qui

*Est. Si quis enim velit iusta in publico dicere
Quae novit, ei opes largitur late sonans Jupiter :
Qui vero testimoniis volens perjurium jurando
Mentietur, adversus iustitiam delinquens, immedicabi-
liter leditur.*

*Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur :
Viri autem iusti generatio apud posteros praestantior.
Caterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa.
Malitiam quidem cumulativam etiam sapere
Facile est : brevis quippe via est, & in proximo ha-
bitat.*

*Ante virtutem vero sudorem Dii posuerunt
Immortales. longa vero atque ardua via est ad ipsam,
Primumque asperum : ubi vero ad summum ventum
fuerit,*

*Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
Cogitans quaecunque dein & ad finem usque sint ma-
liora.*

*Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
Qui vero nec sibi sapit, neque alium audiens
Id in animum admittit, ille contra homo inutilis est.*

Verum

qui literam Pythagorae de-
scripsit. personaliter erit exponendus.

288. Μαγεῖς ὅτι καὶ ἔστιν (Oportet enim, ut
οἷμα.) Oportet enim, ut in Fabio & Minucio hunc lo-
quod iustum est, simplex, pla- cum pene ad verbum expres-
num & perspicuum sit. Nam sit: Saepe ego audiui, mili-
& veritatis oratio simplex est, tes, eum primum esse virum,
& rectum sibi per omnia, qui ipse consulat quod in-
constat. rem sit: secundum, eum, qui

289. Εἰς ἀγαθὴν ἡμετέραν.) Du- bene monenti obediat: Quā
plex lectio est. Sunt enim qui nec ipse consulere, nec alteri
ἡμετέραν: sunt qui ἡμετέραν legant. parere scit, eum extremi inge-
Quod si legas ἡμετέραν, tunc im nii esse.

Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφείμῃς

Ἔργαζου, Πέρση, διον γυῖον, ὅφρα σε λιμὸς

ἔχθαιρῃ, Φιλήν δ' εὐσέφανον Δημήτης

Ἀιδοίῃ, βιότῃ τὴν πῖμπλησι καλιῶ.

Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῶ σύμφορον ἀνδρὶ. 300

τὸν τῶν θεῶν νεμεσῶσι, καὶ μνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς

ζῶῃ, κηφιώεσι κοθάρσις ἵκελ' ὀρμῶ,

οἳ τε μελίσσάων καίμαθ' ἑρῶσιν ἀεργοὶ

ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτρια κασμεῖν,

ὥς κέ τοι ὥραίς βιότῃ πλήθωσι καλιαί.

305

Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.

καί τ' ἐργαζόμενον, πολὺ φίλῃερον ἀθανάτοισιν

ἔσθεται ἢ δὲ βροτοῖς. μάλα γ' ὅς τε συγέσθιν ἀεργός.

Ἔργον δ' ἐδὲν ὄνειδον, ἀεργίῃ δέ τ' ὄνειδον.

Εἰ δὲ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσῃ ἀεργὸς

310

Πλάττω δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

Δαίμονι δ' οἶον ἔησθαι. τ' ἐργάζεσθαι ἀμεινον,

Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν

Εἰς ἔργον τρέψας, μελεῖας βίβ' ὥς σε κελεύω.

Αἰ-

296. Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος, &c.) Hæc demum est de labore propositio. Labora, ut possis effugere famem. Et argumentatur à locis honestis, quod & Diis & hominibus sint cari homines solertes. Oderunt autem Dii ignavos. Addidit quoque similitudinem, qua vitam inertium fucis comparat,

298. Φιλήν ὃ εὐσέφανον.) Alii: δι' εὐσέφανον.

302. Κοθάρσις.) Κόθαρ, à κεύθω, abscondo, & ἑρῶ, cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alii aculeos habent, alii non, Plato docet.

304. Στ

*Verum tu nostri semper praecepti memor,
Operare, ô Persa, divinum genus, ut te fames
Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres
Veneranda, victuque tuam impleat casam.
Fames namque semper ignavo comes est viro.
Atque eundem & Dii oderunt, & homines, quicunque
otiosus*

*Vivit, fucis aculeo carentibus similis studio,
Qui apum laborem absumunt otiosi
Vorantes: tibi vero opera mediocria obire gratum sit,
Ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.
Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi & opulenti.
Et laborans, multo etiam carior jam immortalibus
Eris ac hominibus. valde enim oderunt ociosos.
Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus
est.*

*Quod si laboraveris, mox te emulabitur & otiosus
Ditescentem: divitias vero virtus & gloria comita-
tur.*

*Deo autem similis fueris. Laborare inquam melius,
Si quidem ab alienis facultatibus solidum animum
Ad opus convertens, de victu sis sollicitus sicut te jubeo.*

Pu-

304. Σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἵσθαι *esse non potest, quia alias ad
μίτῃαι ποσὶν.) Philosophi vitiū deflecteret.*
sæpe μίτῃαι dicunt, id quod 309. Ἔργον.) Est occupatio
in unaquaque re bona maxi- *contrā fratris & multorum,*
mum est. Sic & apud Plato- *stultam opinionem.*
nem μισθὸς λίγος, ubique 312. Δαίμων.) Occurrit ob-
est optime & verissime dice- *jectioni de paupertate.*
re; Ἀμύτῃαι σφίσις, multum 313. Ἀσσίφρονα θυμὸν.) He-
sapientiae. Id enim quod opti- *sychnus μάταια φρονα* exponit,
mum est, extra mediocritatem *ἰκίφρος ἔχων τὰς φρένας.*

Αἰδῶς δ' οὐκ αἰγὰρ ἡ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει. 315
 Αἰδῶς ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίναται ἠδ' ὀνίνηται.
 Αἰδῶς τοι πρὸς ἀνολέειν, θάρσ' οὐδ' πρὸς ὄλεον.
 Χρήματα δ' ἔχ' ἀρπακτά. θεόσδοι' ἀπολλὸν ἀμείναι.
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίη μέγαν ὄλεον ἔλαται,
 ἢ οὐ γὰρ γλώσσης λήϊσέλας, (οἶά τε παλλὰ 320
 γίνεταί, εὐτ' αὖ δὴ κέρδι νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἄνθρωπον, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ κατ' ὀπρώσῃ)
 Ἦεν οἶα τ' εἴα τέ μιν μαυρῶσι θεοὶ, μινύθῃσι δ' οἶκοι
 Ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ὅππ' ἐχέον ὄλεον ὀπηδεῖ.
 Ἴσον δ' ὅς θ' ἐκέλευε ὅς τε ξείνονα κακὰ ἔρξῃ. 325
 Ὅς τε κασιγνήτοιο ἔσ' ἀνὰ δέμνια βαίνοι
 Κρυπταδῆς εὐνῆς ἀλόχευ, ὃ δ' ἀκαίρῃα ρέζων
 Ὅς τε τευ ἀφραδίῃς ἀλιτράινελας. ὅς φανὰ τέκνῃα
 Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῶ ὅππ' ἐγείρει
 Νεκείῃ χαλεπαῖσιν κατὰ πόμῃσιν ἐπέεσσιν. 330
 Τῷ.

315. Αἰδῶς.) Occupatio i- Priorem Odyss. c. postero-
 tem est, non esse turpe labo- rem II. α.
 rare, præsertim egenti. Cita- 317. 'Ανολέειν.) Vet. Palat.
 tur hic versus proverbialiter, Θάρσ' οὐδ' πρὸς ὄλεον. in altero
 mendicos debere esse impu- tamen dandi casu.
 dentes: verum hæc neuti- 318. Χρήματα δ' ἔχ' ἀρπα-
 quam Hesiodi sententia est. κτά.) Est in omnium ore hæc
 Est enim duplex verecundia. sententia: Male parvo, male
 Prodest in loco pudor: obest, dilabuntur: honestè patta du-
 si eo ignaviam postquam præ- rant apud hæredes.
 texamus. Pudorem ergo in- 319. Εἰ γάρ τις.) Duo gene-
 certum improbat, quos vocat ra injuriæ facit. Sunt qui a-
 Virgil. Degeneres animos, lienas facultates vī rapiant.
 Hunc versum, sicut & proxi- Alii per fraudem & perjuriam
 mē sequentem, ex Homero ditiescere cupiunt.
 insertum esse, Plutarchi te- 323. 'Ραῖά τέ μιν μαυρῶσι)
 stimonio confirmat Proclus. Validissimum argumentum
 est,

Pudor autem non bonus indigentem virum tenet :

Pudor qui viros valde & laedit & juvat.

Pudor quidem paupertati adsit, audacia vero divitiis.

Opes vero non rapienda : divinitus enim data, multo meliores.

*Si quis namq, & manibus per vim magnas opes traxerit,
Aut lingua spoliavit, (qualia multa*

Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit

Hominum : pudorem vero impudentia expulerit)

Facile & illum obscurant Dii, minuuntur vero familia

Viro illi: exiguum vero ad tempus divitia adsunt.

Per est delictum, si quis supplicem & hospitem malo afficiat :

Quique fratris sui cubilia ascenderit,

Secreti causa lecti uxoris, scelera patrans :

*Quique mala cujuspiam fraude deceperit orphanos li-
beros :*

Quique parentem senem misero in senecta limina

Probris affecerit, gravibus incessens verbis :

Huic

est, quo absterrentur homines à malefactis, videlicet metu poenarum.

314. Παῦρος.) Male partum, male disperit. Et, De male qua sitis non gaudet tertius heres.

325. Ἰσχυρ.) Supplicem antiquitus nefas erat non solum laedere, sed & ope privare. Jus etiam hospitii sacrosanctum habebatur unde Jupiter ἔχθρ. Sequitur catalogus præceptorum de variis officiis.

328. Ὁς ἐστὶν ἀφροσύνη.) Et sacra scriptura horrendū supplicium iis minatur, qui pueros laedunt. Est enim alioqui

ea ætas obnoxia malo. Bis autem peccant, qui laedunt orphanos. Ἀλιτρεβήτα.) In v. Pal. in alio ἀλιτρεβήτα.

329. Κακῶ ἰσὶ γέγον' ἔδω.) Anthithesi quadam præcepta decalogi refert. Nam cum in decalogo doceamur, parentes esse honorandos, eamque ob causam addita sit promissio : nihil præcipitur hic aliud, quam non esse contumelia & probris afficiendos. Est autem elegans metaphora, ἰσὶ γέγον' ἔδω, id est, in limine senectæ, pro extrema senectâ.

Τῷ δὴ τοι Ζεὺς αὐτὲς ἀγαθήαι, ἐς ἣν τελευτῶν τειχέω
 ἔρχων ἀντ' ἀδίκων χαλεπῶν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν. ~~ομοίως~~
 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πᾶμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμόν,
 Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱερὰ θανάτοιο (θεοῖσιν
 Ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, ὅππῃ δ' ἀγλαὰ ἡμερία καίειν· 335
 Ἄλλοτε δὴ σπονδῇσι θύεαςί τε ἰλάσκεαι,
 Ἡ μὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅταν Φάθ' ἱερὸν ἔλθῃ.
 ὣς κέ τοι ἱλαὸν κρηδίῳ καὶ θυμὸν ἔχωσιν·
 Ὅφρ' ἄλλων ὦνῃ κληῖρον, μὴ τ' τεὸν ἀλλῶ.
 Τὸν Φιλέον' ὅππῃ δαῖτα καλεῖν, τ' δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι. 340
 Τὸν ἣ μάλιστα καλεῖν, ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίῃ.
 Εἰ γάρ τοι καὶ χρημὶ ἐχώριον ἄλλο γένηται,
 Γείτονες ἄζωσοι ἔκιοι, ζώσαντο ἣ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειρα.
 Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅστ' ἔμμορε γείτονι ἐοῖται. 345
 Οὐδ' ἂν βῆς δόλοιο εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖαι παρὰ γείτονι, εὖ δ' ἀποδῆναι,
 Αὐτῷ τὰ μέτρω, καὶ λῶϊον, αἴκε δύνῃαι.
 ὣς ἂν χρηῖζων, καὶ ἐς ὕπερον ἄρκιον εὐρης,

Μή

334. Καδδύναμιν.) Præceptum de cultu divino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, sufficium facere.

339. "Οφρ' ἄλλων ὦνῃ κληῖρον.) Hoc est, ut aliorum juvenem familiarem, possessio nem, &c.

340. Τὸν φιλέοντ', &c.)

Adjicit quædam præcepta liberalitatis, sed tamen alieniora à primis illis justitiæ gradibus. Sic & Cicero in Officiis facit.

341. Τὸν ἣ μάλιστα καλεῖν, &c.) Admonet, vicinum studiose colendum esse. Cum enim tota nostra vita ad societatem comparata sit, nemo ignorat quam ingens bonum sit, bonum habere vicinum.

Nec

*Huic certe Jupiter irascitur, ad extremum vero
Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem,
Verum tu quidem ab his omnina cohibe stultum animū.
Pro virili autem sacra facito immortalibus Diis
Caste & pure, splendidaque femora adurito.
Interdum certe libaminibus atque hostiis placa,
Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tem-
pus venerit :*

*Ut benevolum erga te cor atque animum habeant ;
Ut aliorum emas sortem, non tuam alius.
Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque.
Eum vero potissimum vocato, quicumq; te prope habitat.
Si enim res aliqua fortuita eveniat,
Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.
Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus
commodum.*

*Nactus est rem bonam, quicumq; nactus est vicinum bonū.
Neque hos interierit, nisi vicinus malus sit.
Recta quidem mensura à vicino mutuum accipe, recta-
que redde,*

*Eadem mensura, & amplius, si quidem possis :
Ut indigens, etiam in posterum promptum invenias.*

Ne

Nec poëta hanc sententiam, temerè multis rationibus amplificat, ubi vicinorum & cognatorum sedulitatem in negotiis obeundis, & officiis præstandis ita confert, ut quam longissimè cognatos, si opus sit alieno auxilio, vicini antecellant.

341. Εἰ γὰρ.) Hoc intelligendum de difficultatibus infuetis & improvisis. Εὐχόμενον.) Elegantissimum est illud ἄλλοι: quo hoc loco

ea ratione usus est, qua frequenter scriptores Attici utuntur.

343. Ἀφῆκε.) Id est, sine mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam promptè.

345. Τίμηκε.) Id est, famam, honorem.

347. Εὖ μὲν.) De gratitudine præcipit in referendo beneficio. Μετρεῖν, dimensum accipere, vel mutuo.

Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄτη· 350
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ περισσόντι περισσεῖναι.
 Καὶ δόμῳ ὅσκειν δῶ, καὶ μὴ δόμῳ ὅσκειν μὴ δῶ.
 Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδότη δ' ἄ τις ἔδωκεν.
 Δῶς ἀγαθὴ, ἄρπαξ ἢ κακὴ, θανάτοιο δότεργα.
 Ὃς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅ γε καὶν μέγα δῶη, 355
 Καίρε' τῷ δῶρω, καὶ τρέπεται ὃν κ' ἴθυμόν.
 Ὃς δέ κεν αὐτὸς ἔληται, ἀναιδείῃ φηι πιθήσας,
 Καί τε σμικρὸν ἔδον, τότε ἐπάχυνωσεν φίλον κῆρ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ὅππ' σμικρὸν καλὰ θεῖο,
 καὶ θαμὰ τᾷθ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα κ' ἔ' γυνοίῃα. 360
 Ὃς δ' ἐπ' ἔοντι φέρει, ὃ δ' ἀλύξεταί αἴθοπα λιμόν.
 Οὐδὲ τότ' εἰν οἴκῳ καλὰ κείμενον ἀνέρεα κήδε'.
 Οἴκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρη φηι.
 Ἐθέλων μὲν, παρεόντ' ἐλέσθ' πῆμα ἢ θυμῷ,
 χρῆζειν ἀπέοντ', ἃ σε φράζεσθ' ἄνωγα. 365
 Ἀρχομένε' ἢ πίθῃ καὶ λήγοντ' κορέσασθ',
 μεσότη φείδεσθ'· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδῶ.
 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημνῷ ἄρεσις ἔσται.

35/0

Καί

354. Δὲς ἀγαθὴ, &c.) Li-
 beralitatis praeceptum est. Commendat autem nobis di-
 ligentiam & assiduitatem. Est
 Quamquam autem nullae le-
 ges cogant hominem ad libe-
 ralitatem praestandam, ipsa
 tamen humanitas obtinet &
 cogit nos, ut beneficiamus
 bonis viris, & communem so-
 cietatem juvemus.

359. Εἰ γάρ κ' καὶ σμικρὸν.)
 Ad multa utilis erit haec sen-
 tentia. Verum non ineptè ad-
 361. Αἴθοπα λιμόν.) Sic
 vocat famem ab effectu, quod
 nigrum

Ne mala lucra captes : mala lucra equalia damnis.
Amantem te ama, & juvantem te juva.
Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat.
Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.
Quicumque etenim vir sponse suae dat, etsi multum de-
derit,
Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
Qui vero ipse rapuerit, impudentia fretus.
Quamvis id sit exiguum, tamen constringit carum ani-
um.
Siquidem enim parvum parvo addideris,
Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc eva-
serit.
Qui vero partia adjicit, is vitabit aeternam famem.
Neque vero quod domi repositum est, virum ladit.
Domi melius esse : quoniam noxium quod foris est.
Banum quidem, de praesenti capere : noxa vero animo,
Egere absente : id quod te cogitare jubeo.
Incipiente vero dolio & desinente, saturatote,
Medio parce : sera vero in fundo parcimonia.
Mercēs autem viro amico constituta sufficiens esto.

Etiā

nigrum aut luridum colorem inducat.

366. Ἀρχομένη.) Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum aëri : in imo faeculentum est : in medio autem purum. Ergo in medio probatur parcimonia.

367. Ἀλλὰ.) Proverbium. in eos qui omissis demum occasionibus incipiunt sapere.

Ἀλλὰ δὲ εἰς πύρρον φεύει. Alii legunt δαίτη. Sed sicut Poëtis ἀναλάν μὲν πλεοναγμῷ ἰσχυρὸν δαίτην : sic δαίτη μὲν εὐγενεῖς, idem est, quod seruum.

368. Μισθὸς δὲ ἀνδρῶν.) Mercenarios benigne tractandos dicis ; mercedemque sufficientem solvendam iis, quos conduxisti ; ita illi vicissim operam dabunt ; ut respondeant in laborando.

Kai

Καὶ τὴν κασιγνήτην γαλάσας ὅπῃ μάστιγι θείῃ.
 Πίσεις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπίστῃα ὤλεσαν ἀνδρας. 370
 Μηδὲ γυνή σε νόον πυγασόλῳ ἐξαπατάτω,
 Αἰμύλα κωτίλλουσα, τέλει διφῶσα καλιῖν.
 Ὅς ἢ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε Φιλήτησι.
 Μυνογυῆς ἢ παῖς σώζει πατρῷον οἶκον.
 Φερβέμῃ· ὥς γδ' πλᾶτῳ ἀέξειαι ἐν μεγάροισι. 375
 Γηραιὸς ἢ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐκκαταλείπων.
 Ῥεῖα δέ κεν πλεόνεσσιν ἔργῳ Ζεὺς ἄσπερον ὄλβον,
 Πλείων μὲρ πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ὀπιθήκη.
 Σοὶ δ' ἐπὶ πλᾶτῃ θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἥσιν,
 ὧδ' ἔρδειν ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι. 380

BÍ-

369. Καὶ π.) Non temere ulli fidendum monet, ita ut etiam cum fratre jocans, testem adhibeas. Vel, secundum quosdam, ut etiam cum fratre caute agas, fide quadam interposita, non aperte quidem, sed quasi per jocum, sine offensione fratris, & aliqua diffidentiae tuae indicatione.

371. Πυγασόλῳ.) De me retrice intelligit, quae immo-
 374. Μυνογυῆς ἢ παῖς σώ-
 375. Φερβέμῃ.) Pueri φέ-
 & βόσκουσιν. Tum Hein-
 vult,

*Etiam cum fratre ludens, testem adhibito.
 Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.
 Ne vero mulier te animo nates succincta decipiat,
 Blande garriens, tuum inquirens tugurium.
 Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus.
 Unicus vero filius servavit paternam domum
 Pascendo: ita enim opulentia crescet in adibus.
 Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
 Facile vero & pluribus praeberit Jupiter ingentes
 opes.
 Major autem plurium cum, major quoque accessio.
 Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
 Sic facito operumque opera subinde addito.*

LI.

vult, ut sequens versus huic quidem unus vir, nullus vir, anteponatur. ut habet proverbium.

376. Γυγίος ὁ θάνατος.) Duplex sensus horum versuum. Prior ratio est, quo major liberorum grex relinquitur, hoc felicius procedere rem familiarem. Altera est, quod res domestica non unius tantum opera potest augeri. Si

379. Σοὶ δὲ.) Conclusio generalis, vel *παγενεὴν* addoctrinam sequentis libri. Affiditate ditescas, inquit, sis sedulus in opere tuo: *Gutta enim cavat lapidem, non vi, sed saepe cadendo.*

IN

B I B Λ I O N β.

Nescio quo iudicio vulgatæ editiones hunc librum secundum Hesiodi constituent; quum si hic sit initium secundi, illud Ἡμεῖς δ' ἐπὶ Διὶ πύλας μύθοις, tertii initium esse oporteat: quod tamen illæ dicere ausæ non sunt, licet & hanc partem à præcedentibus distinguentes. Stephanus certè considerans titulum huius opusculi esse Ἔργα καὶ ἡμέραι, & ita in duas tantum partes esse divisum; illis editionibus assentire non potuit, quæ librum se-

Πληιάδων Ἀτλαγυέων ὀπταλομενῶν,
 Ἄρχεσθ' ἀμηνῆ· δέδοται γ', δυοσομενῶν.
 Αἰδὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας πεσάρκοντα
 κεκρύφαται· αὐτὶς γ' ὅτε πλομενῶς ἐνιαυτῷ
 φαίνονται, τα πρῶτα χαρσομενῶσι σιδήρεα. 385
 Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἱ τε θαλάσσης
 ἔργα θιναιεῖδ' ἔσθ', οἱ τ' ἄγχεα βροσθήεντα
 Πόντῳ κυμαίνοντι· δὲ πρὸς θηπίονα χῶρον

Ναῖς-

IN II. LIBRUM.

281. Πληιάδων.) Hic secundus liber continet præcepta de agricultura & administratione rei familiaris. Hoc autem loco primū per ortum & occasum Pleiadū ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam à mari remotis. Sunt autem Pleiades, septem stellæ in tergo Tauri Latini Virgiliae vocant. Siderum autem ortum & occasum tri-

bus modis advenit agricola. Quod Soli orienti cooritur coocciditque, κοσμηῶς oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, χροσμηῶς. Quod autem Solis adventu abituve occultatur aut emergit, ἡλιμνηῶς. Quando igitur Pleiades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit mense Junio, messem inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt (quod fit men-

LIBER II.

secundum hinc incipere volunt; (nam alioquin tres esse libros necesse foret) sed satis esse putavit, si litteris majusculis ostenderet, poetam ad alterum prioris libri membrum transire. Quum enim hortatus antea sit fratrem ad suscipiendos labores, præsertim rusticos, (multa interim salubria ad instituendam vitam consilia admiscens) nunc de iis & in tempore, & certa arte suscipiendis præcepta tradit: adeo ut quæ præcedunt ad hunc usque locum, veluti præfationis cuiusdam vicem obtinere videre possint. *Steph.*

P*Leiadibus Atlante natis exorientibus,
Incipe messem; arationem vero, occidentibus.*

He quidem noctesque & dies quadraginta

Latent: rursus vero circumvolvante se anno

Apparent, primum ut acuitur ferrum.

Hac utique arborum est regula, quique mare

Prope habitant, quique valles flexuosas

Mari fluctuante procul pinguem regionem

Habi-

menſe Novembri) arationis
tempus adesse dicit.

383. Αἰδὴ. Occultantur 40
dies & noctes propter vicinitatem

Solis, Taurum & Geminos
peragrans: quod est à Majo

usque ad Junium. Post menses
ergo duos manè cernuntur, ubi

longius jam Sol discesserit à
Tauro. Deinde mense Octobri

post matutinū occasum, noctu
rursus cernuntur. Neq; est sic

accipiendū, quod post occasum
matutinū, post autumū late-

ant, nā ita noctu cernerentur.

Nunc Poeta nec noctu, nec
interdiu conspici dicit. Id fit

in æstate, dum Sol propius
Taurum versatur.

384. Περικλομένη. Epith.
anni, à πείλωμαι, id est, existo:

vel πάλιν, verito: vel à πέρ-
τλῶμαι. Gellius 3. c. 16.

385. Οὗτός τοι πιδίων. Elli-
ptica oratio est, vult enim di-

cere, illis, qui prope mare ha-
bitant, quique valles conca-

vas, &c. hæc lex servanda est.

387. Ἀγρία. Palustrem
terram significat.

389. Γυ-

Ναίεσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοῶλειν,
 Γυμνὸν δ' ἀμᾶρ, εἴ χ' ὦρα παντ' ἐθέλησθα 390
 ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερι· ὥς τοι ἕκαστα
 ὦρ' ἀέξεται, μή πως τὰ μέλαρ χατίζων
 Πτώσῃς ἀλλοτρίῃς οἴκῃς, καὶ μηδὲν ἀνύσῃς.
 Πῶς καὶ νῦν ἐπ' ἐμὴν ἤλθης· ἐγὼ δέ τοι σὺν Ὀπίδωσιν,
 Οὐδ' Ὀπιμετερήσιν· ἐργάζεσθαι, νήπιε Πέρση, 395
 ἔργα, τὰτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διεΐκε μῆραντο·
 Μὴ ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχέων,
 Ζῆλός τις βίβλον κ' γείτονας, οἱ δ' ἀμελῶσιν.
 Δῖς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τέξεαι· ἡ δ' ἐπὶ λυπῆς,
 Χρῆμα μὲν ἐπρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πολλὰ ἀγορεύσεις. 400
 Ἀχρεῖα δ' ἔσαι ἐπέων νομός. ἀλλὰ σ' ἀνωγα
 φράζεσθαι χρεῶν τε λύσιν, λιμὲν τ' ἀλεωρίην.
 (Οἶκον μὲν πρῶτις, γυναῖκα τε, βῆν τ' ἀροτῆρα,
 Κτητὴν δ' ἀγαμέτῃ, ἥ τις καὶ βροτὴν ἐποιῶ,
 Χρῆμα δ' εἰς οἶκον πάντ' ἀρμυρα ποίησας. 405
 Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνήται, σὺ δὲ τηλα.

H

389. Γυμνόν.) Vult ut hos labores perficiat mature & ante siccitatem hyemis, atque sollicitè & festinanter, ad egestatem & ejus molestias vitandas. Hic versus in Homeri & Hesiodi certamine, ab H. Steph. edito, ita legitur: Γυμνὸν τ' ἀμᾶρ ὅταν ὦρα πάντα πέλονται. in MS. P. ἀμᾶρ, id est, σπείρειν ἢ θείρειν. Εἴ χ' ὦρα παντ'.) ὦρ' non est semper τὸ κατ' ὦρ' ; sed & τὸ ἐπὶ πλείονι in fructibus.

396. ἔργα, τὰτ' ἀνθρώποισι.) Causa quare sit laborandum. Quia homo factus & ordinatus est ad labores. Neque frustra est, quod hoc tam sedulò inculcat & urget Poëta. Nam præterquam quod Dei voluntas est laborare, etiam hoc significare Poëta voluit, non posse fieri, ut quis honestè vivat, nisi simul laboret. Διαίκεμαίεσθαι, est ordinare, constituo.

401. Νομός.) Alii fortasse me-

Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
Nudus quoque metito, si quidem tempestiva omnia voles
Opera ferre Cereris: ut tibi singula
Tempestiva crescant, ne quando interim egens
Mendices ad alienas domos, nihilque efficias.
Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius
dabo,
Neque amplius mutuo tradam. Labora, stolide Persa,
Opera quæ hominibus Dii destinarunt:
Ne quando eum liberis uxoreque animo dolens
Queras victum per vicinos, hi vero negligant.
Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero amplius
molestus fueris,
Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices.
Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo
Cogitare debiti que solutionem, famisque evitacionem.
Domum quidem primum, uxoremque, bovemque, aratorem,
Famulam non nuptam, quæ & boves sequatur,
Utensilia vero domi omnia apta facito:
Ne tu quidem peras ab alio, illeque recuset, tu vero ca-
reas, Tem-

melius ῥῆμα legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum appositæ: non nulli etiam de modulis & cantu mendicorū intelligunt.

403. Οἶκος μὲν πρῶτος.) Primus versus hujus libri continebat propositionem, complectens summam agri culturæ, messis videlicet & arationis: Nunc narrationem contexit, quæ generalia quædam præcepta continet, de constituenda re familiari.

404. Κτηνὴν.) Famulam, intelligis jure acquisitam: A-

ristoteles tamen, initio Oeconomici sui, ad uxorem refert. (Κτηνὴν δ.) Notarunt jam olim viri docti, Philosophum in Oeconomicis etiam τὴν κτηνὴν pro conjuge sumere. In jure certe Attico etiam coniux inter τὰ κτήματα numerabatur, & maritus ὁ κύριος appellabatur.

405. Χεῖμας δ' αὖ οἶκος.) Commendat ordinem & curam in re domestica hoc præceptum. Columella enim nihil magis prodesse dicit, quam si servetur ordo.

Ἡ δ' ὥρη παραμείβεται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
 Μὴ δ' ἀναεάλλεαι εἰς τ' αὐρίον, εἰς τ' ἔννηφιν.
 Οὐ γὰρ ἐταραιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλίῳ,
 οὐδ' ἀναεαλλόμενος μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει. 410
 Αἰεὶ δ' ἀμφολιεργὸς ἀνὴρ ἄταιρι παλαίῃ.
 Ἡμεῖς δὲ λήγῃ μὲν ὀξέῃ ἡελίοιο
 καύμαϊ ἰδαλίμῃ, μετοπῶρινόν εὐμβρήσαντ'
 ζῶος ἐριφενέῃ, μετὰ ᾗ τρέπεται βρότεος χερσὶ
 πολλὸν ἐλαφρότερος. (δὴ γὰρ τότε σείρειται ἀστὴρ. 413
 Βασιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηρίτρεφέων ἀνθρώπων
 ἔρχεται ἡμάτιος, πλείον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
 Ἡμεῖς ἀδνηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
 ἴλῃ, φύλλα δ' ἔραζε χεῖρ, πioresιό τε λήγῃ.
 Τῇ μὲν ἄρ' ὑλοθόμεν μεμνημένῃ ὥριον ἔργον. 420
 Ὀλμον μὲν τριπόδιον τάμνειν, ὑπερὸν ᾗ τρίπηχυν,
 ἄξονά θ' ἐπὶ ἀπόδιον μάλα γάρ νύ τοι ἄρ' ἄλκον ἔστω.
 Εἰ δέ κεν ὀκταπόδιον ἀπὸ καὶ σφύραν κε τάμοιο,
 Τριακίσταμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδῶρον ἀμάξῃ,
 Πολλὰ

407. Ἡ δ' ὥρη παραμείβεται.) Oportet agricolam diligenter observare occasionem, quia non levis iactura est in mutuo accipiendo : dum enim mutuum petis, perdis temporis occasionem.

408. Μὴ δ' ἀναεάλλεαι.) Sunt haec communia praecepta de non cunctando. Recte Ovidius in hanc sententiam dixit l. i. de Rem. Am.

Qui non est hodie, cras minime aptius erit.

Ἐννηφιν.) Ab ἡν, id est, potremus dies mensis.

412. Ἡμεῖς δὲ λήγῃ.) Secundum praeceptum, de aratro faciendo, & quando cavenda sit materia ad rem rusticam. Oreditur autem à chronographia. Ἰδαλίμῃ καύμα, τὸ ἰδραποῖον exponunt, id est, aestus, qui sudorem ciet.

414. Μετὰ ᾗ τρέπεται, &c.) Id est, remisso aestu respiras corpus. Nam propter aestum & calorem corpora torpent.

415. Σί-

*Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus.
 Ne vero differas inque crastinum, inque perendinum.
 Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
 Neque procrastinator. Cura vero tibi opes auget.
 Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur,
 Quum itaque jam desinit robur acuti Solis
 A calore humido, per autumnum pluyente
 Jove præpotente, mutatur humanum corpus
 Multo levius. (nam tunc Solis stella
 Paulisper super caput fati obnoxiorum hominum
 Venit interdum, magis autem nocte fruitur.)
 Quando incorrupta est cæsa ferro
 Sylva, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
 Tunc sane ligna secare tempestivum esse opus memento.
 Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero trici-
 bitale,
 Axemque septempedalem: valde enim certe conve-
 niens sit.
 Si vero octopedalem & malleum inde secueris,
 Trium palmorum curvatum rotæ secato decem palmo-
 rum currui,*

Mut-

415. Σηει.) Stella est in ore canis majoris, ad latus Austri, vicina Leoni, dicta, quod nimio calore exiccet & debilitet vires humanas. sunt obnoxia corrosioni. Hoc significat ἀδνητοῦ, id est, incorruptissima, à δῆα, id est, mordeo, quæ non mordentur à vermibus.

417. Παῖσι.) Ubi sol accesserit Scorpionem, Canicula mane aliquantisper ante solem, ortu Heliaco, conspicitur: Orto autem sole statim labitur sub terram. 421. "Ολμων τεπὸδλ.) Per ὀλμων τεπὸδλ quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo veteres uti sunt pro mola.

418. Ἡμὶ ἀδνητοῦ.) id est, palmus, quod munerum Describit commodum tempus secandi ligna. Durant enim hac longo tempore, nec datio δῶγγ appellatur: id autem geritur, per palmam manus.

Πολλ' ὅππ' καμπύλα κᾶλα· φέρειν ᾗ γύλῳ, ὅτ' αὖ
 ἔυρης, 425

Ἔς οἶκον, κατ' ὄρεσ' διζήμεν', ἢ κατ' ἄρεθρον,

Πρίνινον· ὅς γ' ὁ βροτῶν δρεῖν ὀχυρώτατός ἐστιν

Εὐτ' ἂν Ἀθιναίης δμῶος ἐν ἐλύματι πήξας

Γόμοφοιζιν πελάσας πρῶτα ρήρεται ἰσοβοῇ.

Δοιὰ δ' ἰδέσθαι ἄρεθρον, πονησάμεν' κατ' οἶκον, 430

Αὐτόγρον καὶ πηκλόν· ἐπεὶ πολὺ λῶϊον ἔτῳ.

Εἴ χ' ἑτέρῳ γ' ἄξαις, ἑτέρῳ γ' ὅππ' βροτῶν βάλοιο.

Δάφνης δ' ἢ πηλέης ἀκνώτατοι ἰσοβοῆες.

Δρυὸς ἔλυμα, πρίν' γύλῳ. βόε δ' ἐνναετήρῳ

Ἄρσενεκεν τῆσθ' (τῶν γ' ὁ δένδρ' ὅσ' ἀλαπαδνόν) 435

Ἡβης μέτρον ἔχοντε· τὸ ἐργάζεσθαι δρεῖω.

Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακὶ καμμέν' ἄρεθρον

Ἄξειαν, τὸ δ' ἔργον ἐτώσιον αὐτὴ λίποιεν.

Τοῖς δ' ἅμα τεοισαρχον/αετῆς αἰζηὸς ἔποιτο,

Ἄρτον δειπνήσας τέλει τρυφῶν, ὀκτάβλωμον· 440

Ὅς κ' ἔργα μελετῶν ἰθεῖαν αὐλακ' ἐλαύνει,

Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ὅππ' ἔργῳ

Θυμὸν ἔχων· τῷ δ' ἔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων

Σπέρμαλα δάσσαοθα, καὶ ὅππ' ὀρεῖν ἀλεάσθαι.

Κεράτερος γ' ἀνὴρ μεθ' ὀμήλικας ἐπιοίηται. 445

Φρά-

428. Ἀθιναίης.) Sic vocat Cererem, quod ipsa Athenienses, adeoque omnes homines, de frugibus docuerit.

430. Δοιὰ δ' ἰδέσθαι ἄρεθρον.) Indicat, patrem familias oportere bene instructum esse, ne quis casus per inopiam supellectilis remoretur rusticum laborem.

431. Αὐτόγρον.) Aratrum, quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum: vel quod non sit plane elaboratum, sed usque ad dentale.

439. Τοῖς δ' ἅμα τεοισαρχον/αετῆς.) Habes hoc loco præceptum de ministro, quæ hunc ætate & moribus præditum

*Multa præterea curva ligna : ferto autem dentali-
cum inveneris.*

*Domum, sive in monte quarens, sive in agro,
Iligneum. Hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:
Nempe quum Atticæ Cereris famulus temoni insfigens
Clavis adjunctum sive adaptaverit.*

*Bina vero disposito aratra, laborans domi,
Dentatum & compactum : quoniam multo optimum sic.
Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias.
Elauro autem vel ulmo firmissima sive sunt.
Equercutemonem, ex ilice dentale, boves vero duos
novennes*

*Masculos comparato (horum enim robur non imbecillum est)
Adolescentiæ mensuram habentes, hi ad laborandum opti-
Non utique hi contendentes in sulco aratrum (mi.
Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.
Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
Panem cœnatus quadrisidum, octo morsuum ;
Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
Non amplius respectans ad coetaneos, sed in opere
Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior
Ad spargendum semina, & iteratam sationem evitandum.
Junior enim vir ad coetaneos evolvat animo.*

Con-

ditum esse oporteat. Si hoc
in ministro requirit Hesio.
dus, ut juvenem bobus præfi-
cere noluerit, quanto minus
Ecclesiasticis & rebus publi-
cis præficeret?

440. Ὀκτάβλαμον.) Octo
morsuum, ἂ βλαμὸς morsus,
ita tamen ut unum frustum
habeat binos morsus. Ser-
vum intelligit robustum, qui
integrum panem in 4. partes
divisum absumat in cœna.

vel cui opus sit pane, cujus
quadrantes octonis bolis seu
partibus constent.

441. Ὀρε.) Ætatis quam
in servo requirit, rationes
addit admodum graves, sen-
titque multum situm esse in
maturitate ætatis.

444. Ἐπισπέρω.) Quasi
superseminatio, quæ usurpa-
ri solet, cum prior sementis
non est rite peracta.

Φράζεσθ' δ' εὐτ' ἂν Φωνίῳ γράνθ' ἐπακέσῃς
 Ἴψόθεν ὅκ νεφέων ὀνιαύσια κεκληγύης.
 Ἡ τ' ἀροῖό τε σῆμα φέρῃ, καὶ χεῖμα ἴσῳ ὥρῳ.
 Δεικνύῃ ὁμβρίῳ κροδίῳ δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβάτω.
 Δὴ τότε χορτάζειν ἔλικας βόας ἔνδον ἔοντας. 450
 Ῥῆϊδιον γὰρ ἔπειν, βόε δὸς καὶ ἄμαξαν.
 Ῥῆϊδιον δ' ἀπανήνασθ' ὡς δ' ἔργα βόεσσιν,
 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξας ἄμαξαν,
 Νήπιον. ἔδὲ τόγ' οἶδ', ἑκατὸν δέ τε δέξαθ' ἁμάξης.
 Τῶν πρὸθεν μελέτῳ ἐχέμεν, οἰκῆια θέσθ'. 455
 Εὐτ' ἂν ἥ πρώτις ἀροῖα θνητοῖσι φανείη,
 Δὴ τότε ἐφορμηθῆναι, ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς,
 Αὐτὸν καὶ διερεῖν ἀρόων, ἀρότοιο κατ' ὥρην,
 Πρῶτ' ἄλλα σπέρων ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρεα.
 Εἶαρι πολεῖν· θέρεθ' ἥ νεωμένη δ' σ' ἀπατήσῃ. 460
 Νεῖον ἥ σείρειν ἔτι κερτίζσαν ἄρεαν.
 Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων ὀκνηλήτερος.
 Εὐχεσθ' ἥ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι δ' ἀγνῇ,
 Ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῖν.

A. P.

446. Φράζισθαι.) Tempus arandi, indicat per clangorem gruum avolantium, idque (ut Poëtae fingunt) in Aegyptum, ubi belligerantur cum Pygmæis. rusticorum taxat, qui non considerant quibus opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Responder ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.

449. Ὀμβρίῳ.) M. S. Palat. & alii, ὁμβρίῳ. Κροδίῳ δ' ἔδακ' ἀνδρὸς.) Id est, terret eum cui non sunt boves, propterea quod jam instat tempus potestatis arationi. 456. Εὐτ' ἂν.) Docet diligentiam, quæ est adhibenda in aratione. Addit versum 458. signa & circumstantias, qualis terra sit aranda, siccæ scilicet & humida, id est, non lutosa, & tamen madefacta.

451. Ῥῆϊδιον.) Occupatio- ne, negligentiam & inscitiam 460. Εἶαρι.

*Considera vero, cum vocem gruis audieris
 Alte ex nubibus quotannis clangentis;
 Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat pluvia: cor autem rodit viri bobus carentis.
 Tunc sane pasce curvos boves, domi manentes.
 Facile enim dictum est, par boum da & plaustrum:
 Facile autem recusare, & dicere, boves occupati sunt.
 Constituit autem homo, qui opinione sua dives est, fa-
 bricare currum,*

*Stultus: & hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
 Horum ante curam habere oportet, domi reponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul & servi & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus:
 Summo mane festinans, ut impleantur tibi arva.
 Vere vertito, æstate vero iterata non te fallat.
 Novalem vero serito adhuc levem terram. (est.
 Novæ imprecationum expultrix, liberorum placatrix
 Supplica vero Jovi terrestri, Cererique castæ,
 Proventum ut impleant, Cereris sacrum munus.*

Ut

460. *Εἶα.*) Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater arari: Qui vero tenuius solum habent, ter arant. Prima aratio est proficissio: secunda fit mense Junio, quæ est iteratio: tertia, cum ante fementem aratur quæ est tertiatio.

461. *Νῶν.*) Concedendum est suum intervallum terræ, quo interquiescat, ut deinde copiosiore fructum ferat. Est autem Novale, ager qui alternis annis seritur. *Κεφιζῶν,* id est, recens aratam, adhuc elevatam,

462. *Ἀλεξιάγην.*) Pellens ex-ecrationem. Solent enim agricola maledicere quando fructus ex sententia non proveniunt. *Εὐχελέτης,* liberans exhilarans, utpote quibus suppediret copiosum victum.

464. *ἱεγῶν.*) Id est, aram. Alludit enim ad Eleusina Cereris sacra, quæ Athenis fiebant, & vocabantur mysteria. Videntur mihi fuisse conspirationes & fœdera, quibus se adstrinxerant cives ad civilia officia. Erant autem majora & minora sacra, & hæc sub autumnum fiebant.

Ἀρχόμεν' ὅτα πρῶτ' ἀρότρῃς, ὅταν ἄκρην ἐχέτλης 465
 Χερὶ λαβὼν, ὅρπηκα βοῶν ὅππῃ νῶτον ἵκηται.
 Ἐνδρῦον ἐλκόντων μεσάβω. ὃ ἢ τυτθὸς ὅπιθεν.
 Δμῶας, ἔχων μακέλιον, πόνον ὀρνίθεος τιθείη,
 Σπέρμαλα κακκρύπλων. εὐθημοσύνη γὰρ δόξη,
 Θνητοῖς ἀνθρώποις· κακοθημοσύνη ἢ κακίση. 470
 Ὡδέ κεν ἀδρυσύνη σάχυες νεύοιεν ἔραζε,
 Εἰ τέλ' ὅτα πρῶτ' ὅπιθεν Ὀλύμπῳ ἐδ' ἅλ' ὅπαζοι.
 Ἐκ δ' αἰγέων ἐλάσσειας δ' ἀχνία· καὶ σε ἔολπαι.
 Γηθήσειν, βιότοιο ἐρᾷ μῆλον ἔνδον ἔον.
 Εὐοχέων δ' ἴξεαι πολὺν ἔαρ· ἔδ' ὅτε πρὸς ἄλλας 475
 Λυγάσειαι· σέο δ' ἄλλ' ἄνῃς κέ κ' ἔσται.
 1070. Εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπαῖς δρόης χθόνα διαν,
 Ἡμῶν ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔεργων,
 Ἀντία δεσμύων κεκονιμῶν, ἔμ' ἄλλα χαίρων.
 Οἴσεις δ' ἐν Φορμῶν παῦρσι δέ σε θήσονται. 480

Ἄλλο-

465. Ἀρχόμεν'.) Quomodo sit arandum. Ἐχέτλη, stiva, quia αὐτῆς ἔχεται ὁ ἀρότρης, quod eam manu teneat arator.

467. Ἐνδρῦον.) Καρδία δένδρον. καὶ τ' μέισιν, inquit Hesych. Vett. Codd. Palatin. Ἐνδρῦον, id est, δρύνον, vel αὐτὸν τὸν ἱππεῖα, lignum esse dicunt quod est proximum temoni.

469. Εὐθημοσύνη γὰρ δόξη.) Epiphonema est. Crede mihi, multum commodi affert industria. Homo ignavus vix unquam ditescet. Solet

autem sic Poëta subinde spargere sententias de diligentia, quod sine ea nemo quicquam laude dignum efficere potest.

471. Εἰ τέλ' ὅτα πρῶτ' ὅπιθεν.) Egregia hæc sententia est, quam nemo negare potest ex patrum religione promanasse, veluti per manu traditam esse. Convenit enim cum primo Decalogi præcepto, quo jubemur Deum honorare ac illi fidere : & ne in prosperis insolescamus vel in adversis dejiciamur. Ad hunc modum Hesiodus Agriculturam

cam

Ut primum incipias arare, cum extremum stiva
 Manu. capiens, stimula boiū terga attigeris.
 Quernum temonem trabentium loro juvenis autem pone.
 Servus, ligonem tenens, negotium avibus faceffat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est; ignavia verò pessima.
 Sic quidem ubertate spica nutabunt ad terram,
 Si finem ipse pestea Jupiter bonum præbuerit.
 E. vasis autem ejicies araneas: teque arbitror
 Gavisurum, victu potitum intus reposito.
 Letus autem provenies ad canum ver. neque ad alios.
 Respicias: tui vero alius vir indigus erit.
 Si vero ad solis conversionem araveris terram almam,
 Sedens metes, paucillum manu. comprehendens,
 Obversim manipulans cum labore, nec valde gaudens.
 Eeres autem in sporta: pauci vero te suspicient.

Alias

ram & quicquid est laborum,
 nobis commendat. Vult ut
 pro se quisque acriter in
 laborem animum intendant:
 verum finem laborum, & ut
 nos vocamus benedictionem,
 non nisi à Deo expectet.

473. 'Εκ δ'.) Quia scilicet
 omnia sepositoria & vasa re-
 pleta sint.

474. 'Εξέμωον.) Cum in-
 quisitione & delectu capien-
 tem.

475. Πολὺς ἰσθ.) Epithe-
 ton veris, quod adhuc ab
 hyeme & pruinis canescit. Et
 ἰσθία cum in antepenulti-
 ma scribendum, concidit au-
 tem rursus longa brevem, ut
 sæpe jam supra.

477. Εἰ δὲ) Improbatur hic
 arationem dilatam ad soliti-
 tium hybernum.

478. Ἠμῶν.) Ob culmo-
 rum brevitatem scilicet &
 paucitatem. Singula verba
 significanter hic ponuntur ad
 declarandum tristem eventum
 tardæ arationis.

480. Οἶκός δ' ἐστὶν ὀρεμῶν.)
 Extenuatio est: Donum por-
 tabis, non vehes: opus tibi
 erit calathus, non onusto
 plastro: habebis enim mul-
 tum culmorum & parum gra-
 norum. Ὀρεμῶν enim dicitur,
 quidquid confutum est
 ὀρεμῶν, stragulum factum ex
 juncis.

Ἀλλ' ἔδ' ἀλλοῖσι Ζηνὸς νότι Λιγίοχοιο·
 Ἀργαλέῃ δ' ἀνδρέσσι κτ' Ὀνηϊοῖσι νοῆσαι.
 Εἰ δέ κεν ὅψ' ἀρόσης, τόδε κέν τοι Φάρμακον εἴη· εἴη
 ἥμισυ κόκκυξ κοκκύδι δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Το πρῶτον, τέρπν τε βροτῶς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν. 488
 Τῇμι Ζεὺς ὕοι τρίτω ἡματι, μήδ' ἀπολήγοι,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλῶ, μήτ' ἀπολείπων·
 Οὕτω κ' ὀψαρέτης πρῶτηρότηισι Φαρίδι.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδὲ σε λήθοι
 Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολίων, μήθ' ὥριον ὄμβρον. 490
 Παρδ' ἴθι χάλκειον θῶκον, καὶ ἐπ' ἀλέα λείσχων,
 ὦρην χειμερῆν, ὅποτ' αὖ κρύον ἀνέρας εἰργον
 ἰσχάνει· ἔνθα κ' ἄοκνον ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
 Μή σε κακῶ χειμῶν ἀμνηχανίη καλῆ ἀμάρψῃ
 Σὺν πενίῃ· λεπτήν ἢ παχὺν πόδα χειρὶ πνέζοις. 492
 Πολ-

481. Ἀλλοῖσι.) Ἀνθυποφορεῖ,
 & mitigatio præcepti de tar-
 da aratione, quod tempesta-
 tes variz sint pro voluntate
 Jovis.

483. Εἰ δὲ κεν ὅψ' ἀρόσης.)
 Si verò sero araveris, hoc po-
 terit esse remedio, & verna-
 aratio tum felix esse poterit, si
 pluerit ad tertium usque
 diem, ita ut pluvia neque su-
 peret ungulam bovis, neque
 destituat: in summa, ut im-
 plectat vestigia. Et quia hu-
 mor est principium vitæ, hinc
 fit, quod humor tam facile
 non laedis quam siccitas.

489. Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα.)

Admonet rursus diligentiz:
 solet enim Poëta subinde
 morales sententias aspergere,
 præcipue de sedulitate, cujus
 usus & vis in omnes vitæ par-
 tes se extendit. Nam, ut res
 diligentia crescunt, ita socor-
 dia decrescunt.

491. Παρδ' ἴθι,) Id est
 παρατρέχει, πείρει, ut gloss.
 & Πρατρί interpretandum
 potius, quam accide: licet
 utramque interpretationem
 Proclus admittere videatur.
 Monet enim diligentem agri-
 colam, ne vel tempus hyber-
 num, more vulgi, ociosis &
 inanibus confabulationibus
 tran-

*Alias vero alia Jovis mens Aegiochi:
Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
Sin autem sero araveris, hoc quidem tibi remedium
fuerit.*

*Quando cuculus canit quercus in frondibus
Primum, delectatque mortales in immensa terra,
Tunc Jupiter pluât triduo, neque desinat,
Non utique supra bovis ungulam, neque infra:
Ita & serotina aratio tempestiva equalis fuerit,
Animo autem bene omnia reconde: neque te lateat
Neque ver exoriens canum, neque tempestiva pluvia,
Præteri autem aneam seq̃em, & calidam tabernam,
Tempore byberno, cum frigus homines vehemens
Detinet: tunc sane impiger vir valde domum auget.
Ne te male hyemis difficultas opprimat
Cum paupertate, macilentæ vero crassum pedem manu
premas,*

Multa

transigat, sed cum etiam rem familiarem promovere studeat. Per χαλκῆς θάκος intelligit officinas ferrarias, inde etiam ipsæ nugæ λεχαὶ diquas antiquitus in Græciæ pauperiores & ociosi solebant convenire ad collucationes frivolas, sicut apud Romanos in tetrinis. Propter teporem, seu teporis caprandi gratia, confirmat simile hemistichium infra. 495. Λεχῆ 5.) Aristot. 1. sect. Problem. scribit, fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione exrenuantur & macrescunt. Huc alludit Poëta cum jubet cavere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat.

Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὺν ὄπῃ ἐλπίδα μίμνων,
 Χρηίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ὅσα ἀγαθὰ κε χρημύλον ἀνδρα κομίζῃ,
 Ἥμῃον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίῃ ἀρκεῖ ἔϊη.
 Δείκνυε ἣ δμῶεσσι, γέρευσ' ἔτι μέσσω ἔοντι, 500
 Οὐκ αἰεὶ γέρε' ἐσσεῖται, ποιεῖδε καλιάς.
 Μῦθα ἣ λῦμαιῶνα, κακ' ἤματα, βέδδορα πάντα,
 Τῶτον ἀλόαδ' καὶ πηγάδας, αἶτ', ὄπῃ γαῖαν.
 Πνέσαντι βορέας, ὅς ῥ' ἠλεγέες τελέθουσιν.
 Ὅστε Διὰ Θρήκης ἵπποτρόφος εὐρεῖ πόνην. 505
 Ἐμπνέσας ὤρνε. μέμυκε ἣ γαῖα καὶ ὕλη.
 Πολλὰς ἣ δρυὺς ὑψικόμους, ἐλάτας τε παχείας,
 Οὔρε' ἐν βήσσης πλινᾷ, ἰχθὸνι παλυβολεῖρη
 Ἐμπίπλων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήρι' ὕλη.
 Θῆρες ἣ Φρίδουσ', ἔρως δ' ὑπὸ μέζῃ ἔθεντο, 510
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰ σκιον, ἀλλά νυ καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν Δάησι, δασυτέρων περ ἔοντων.
 Καί τε Διὰ ῥιν' ὄροος ἔρχεται, ἔδ' ἐμιν ἴσχυς.
 Καί τε δι' αἶγα ἀησι ταυύτριχα· πῶεα δ' ἔτι.
 Οὔνεκ' ἐππείλαναί τριχες αὐτῶν, ἔ Δάησιν 515
 Ἴς ἀνέμω βορέω· τροχαλὸν ἣ γέρνῃα τίθησι.
 Καὶ Διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχρ' ἔ Δάησιν,
 Ἦτε

496. Πολλὰ.) Verissimum est
 Columellæ dictum, *Homines*
nihil agēdo, male agere discunt.

500. Δείκνυι ἣ δμῶεσσι.)

Spargit rem in personas, at-
 que ita à temporis circum-
 stantia, augeat. In media æ-
 state certa opera præscribe.
 Sequitur ratio, quia non
 semper æstas erit. Hæc sen-

tentia speciem proverbii ha-
 bet, qua monemur, occasio-
 nem temporis non esse negli-
 gendam.

500. Μῦθα.) Hyemis tem-
 pus, & mensem Boreali frigo-
 re gravissimum copiose & e-
 leganter describis. *Διόμων*,
 mensis Januarius est. Lenza
 e im

*Multa vero ignavus vir vanam ob spem expectans,
 Eg en victus, mala animum suum increpat.
 Spes vero non bona indigentem virum fovet,
 Sudentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Die autem servis, astate adhuc media existente,
 Non semper astat erit, facite nidos.
 Mensem vero Januarium, malos dies, bobus nocentes
 omnes,*

*Hunc vitate: & glacies, quæ quidem, super terram
 Flante borea, molestæ existunt:*

*Qui per Thraciam equorum altricem late mari
 Inspirans illud movet: remugit autem terra & sylva:
 Multas vero quercus alticomas, abietesque densas,
 Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.*

*Feræ autem borrent, caudasque sub pudenda ponunt,
 Ex etiam quarum vellere cutis densa est, quas nibilo-
 minus*

*Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habentes.
 Quin etiam per bovis pellem penetrat, neq. ipsum cohibet.
 Etiamque per capram flat hirsutam: ovium autem
 greges non item:*

*Eo quod annui ipsarum villi sunt, non perflat
 Vis venti borea: incurvum vero senem facit.
 Et per tenelli corporis virginem non perflat,*

Quæ

enim Bacchi feræ & Pythia
 sub id tempus agebantur,
 cum vini primitias libabant.
 Βύδρα vocat frigora, quæ a-
 durant & exoriant, etiam i-
 pso boves.

105. Όςπ.) Naturam vini,
 effectus Boreæ, prolixè de-
 clarat.

516. Τεχάλην.) Inclina-
 tum contractum vel prope-

rantem in incessu, quamlibet
 alioqui tardum. Τεχάλην.)
 Distributione quadam hye-
 mis incommoda recenset, &
 aptissime dicit incurvum se-
 nem, Boreæ injuriis obnoxio-
 um, quod hæc ætas omnium
 maxime gaudeat sole & fu-
 giat frigus; unde notum est
 illud: aprici meminisse senes.

518. Ηρε

Ἦτε δόμων ἐνθῶσι Φίλη παῖδ' ἀμητέρ' ἀμύνει,
 οὐπὼ ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσῃ Ἀφροδίτῃ.
 Εὖ τέ λουσα μύρῃ τέρενα χροῖα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ 520
 χροσα μύρῃ, νυχίη καὶ ἀλέξεται ἔνδοθεν οἶκον
 Ἦματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόσσει οὐ πόδα τένδρες,
 ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ ἐν ἡέθεσι λῶσα λέοντι.
 οὐ γὰρ οἱ ἡέλιος δείκνυ νομὸν ὀρηθιῶναι
 Ἀλλ' ὅπῃ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε 525
 στρωφᾷται, βράδιον ἢ πανελλινέει Φακίνῃ.
 καὶ τότε δὴ κερφοὶ καὶ νήκερσι ὑληκοῖται
 λυγρὸν μυλίοντες ἀνα δρύα βροσθήεντα
 φάγυσιν. καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τὸτο μέμηλεν,
 οἱ σέπα μαιόμενοι, πυκινὰς κῶθμῶνας ἔχουσι, 530
 καὶ γλάφυ' ἔπετρεῖεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶϊσι,
 οὐ τ' ὅπῃ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς ἔσθας ὄρεται·
 τῶϊ κελοι φοιῶσιν, ἀλδύοι μύροι νίφα λῶκύν.
 καὶ τότε ἔσασθ' ἔρυμα χροῖας, ὥς σε κελεύω,
 χλαῖνάν τε μαλακὴν, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα. 535
 στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλῶν κρήκα μηρύσασθ'.
 τὴν παρέσθ' ἔσασθ', ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 μηδ' ὀρεθῶν φρέσιν, ἀειρόμενα κ' σῶμα.
 ἀμφὶ δ' ἵππας ἰπέδιλα βοὸς ἱφὶ κταμένοισι

Ἀρ-

518. "Ἦτε δόμων." Curam pedes arrodant; qua maxima
 virginum in honestioribus hyemis sævitia notatur: &
 familiis exponit, quæ domi quia vehementer frigore læ-
 asservabantur, nec in publi- ditur, latet plurimum in an-
 cum prodibant. tro suo. Vocat hanc speciem

521. "Ὅτ' ἀνόσσει." Polypum polyporum ἀνέσσει, quod car-
 hæc natura est, teste Plin. lib. cilaginem pro spina habeat.

9. c. 19, ut fame laborans sibi 525. "Ἀλλ' ὅπῃ." Sol tum,
 cum

*Quæ in edibus caram apud matrem manet ,
 Nondum operæ sciens aurea Veneris :
 Beneque lota tenerum corpus , & pingui oleo
 Unctâ, noctu cubat intra domum (arrodit ,
 Tempore hyberno, quando exossis polypus suum pedem
 Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
 Non enim illi Sol ostendit pabulum ut invadat :
 Sed super nigrorum hominum populumque & urbem
 Vertitur, tardius autem universis Grecis lucet.
 Et tunc sane cornuta bestia & incornuta silvicubæ
 Misere dentibus stridentes per quercetum vallosum
 Fugiunt ; & passim omnibus id curæ est ,
 Quæ tecta inquirentes, densas latebras habent ,
 Et cavernas petrosas : tunc utiq; tripodi homini similes,
 Cujus & humeri fracti sunt, & caput pavimentū spectat :
 Huic similes incedunt vitantes nivem albam.
 Et tunc indue munimentum corporis , ut te jubeo ,
 Cblenamque mollem, & talarem tunicam,
 Stamine vero in paucis multam tramam intexte.
 Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant ,
 Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
 Circum vero pedes calceos bovis fortiter occisi*

Apro

cum est in Sagittario , diutius
 versatur apud Æthiopas, qui
 sunt meridionales, quam apud
 Græcos.

528. Μυλῖαν πῖ.) Μύλη
 dentem molarem significat, a
 quo fit verbum μυλῖαν, quod
 significat, dentes concusio,
 frideo propter frigus.

531. Γλάφυ.) Pro γλαφυ-
 ρῶν. Τρίποδι βεβρωῖ, homini
 seni, tertio jam pedi, nempe
 bacillo, innitenti. Vide pro-
 verb. *Bæotica anigmata*.

534. Καὶ τὸ πᾶσι τοῖς αὐτοῖς.) Ver-
 satur per omnes circumstan-
 tias corporis, & monet, pro-
 pter frigus arcendum, crasso
 panno & multis pilis inter-
 textis utendum esse.

535. Χλαῖνάν τε.) Χιτὼν in-
 terior vestis erat, supra quam
 utebantur pallio.

536. Κεῖνα.) Pro κεῖναι.

536. Ἴφι κλαμύνοιο.) Quem
 fuit difficile prostertere: vel
 qui fuit robustus cum pro-
 stereretur.

543. T.

Ἄρμα δῆσαο, πίλοις ἔντοδε πυκνάσας. 540
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅπῃται κρύθῃ ὤριον ἔλθῃ,
 Δέρμα δ' αὖ σὺρράπῃεν νέφω βοός, ὃφρ' ὅπῃ νῶτα
 ἔτῃ ἀμφιβάλλῃ ἀλειύ. κεφαλῇφι δ' ὑπερθεῖν
 Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν' ἔα μὴ κατὰ δόλῃ.
 Ψυχρὴ γάρ τ' ἦώς πέλεται βορέας πεσόντῃ. 545
 Ἡὼ δ' ὅπῃ γαῖαν ἀπ' ἔραν ἄστερ ἔντῃ
 Ἄηρ πυροφόρῃ τέταται μακάρων ὅπῃ ἔργοις.
 Ὅς τε δρυσὶ μὲν ποταμῶν ἀπὸ ἀεναόντων,
 Ἵψ' ὑπὲρ γαίης δέθεις ἀνέμοιο θυέλλῃ, δ' αὖ
 Ἄλλοτε μὲν δ' ὕψι ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἀήρ. 550
 Πυκνὰ θρηϊκίῃ βορέῃ νέφεα κλονέοντῃ,
 Τὸν φθάμεν, ἔργα τέλεσας, οἶκόνδε νέεσθαι,
 Μὴ ποτέ σ' ἔραν ἄθεν σκόλοεν νέφῃ ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ δ' εἴματα δόσῃ.
 Ἀλλ' ὑπαλάσας μείς γδ' χαλεπώτατῃ δ' ἔτῃ 555
 χειμέρι, χαλεπὸς περ βατοῖς, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 Τῇ μὲν δ' ἡμῖν βῆσ' ὅπῃ δ' ἀνέρι καὶ πλέον ἔῃ
 Ἄρμα λιῆς μακρὰ γδ' ἐπὶ ῥόθῃ εὐφρόναι εἰσὶ.
 Ταῦτα φυλασσόμεν, τελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
 Ἴσθ'.

543. Ἐτῃ.) Ad pluviam propulsandam: ut αἰὲς sit ἀλείνεται. Gloss. M. S. Palat. τῷ ἐμὲν αἰὲς ἀλείνεται, ad propulsandam pluviam. Quare expungenda erit illa interpretatio, quæ habet ἀλίνο, reponetur.

545. Ψυχρὴ γάρ τ' ἦώς.) Enumerat jam causas pluviz. Quemadmodum enim vapor ex olla in operculo re-

percussus in aquam resolvitur: sic vapor ex terra in nubibus percussus in aquam resolvitur, & deinde decidit. Postea quid ventus sit dicit, nimirum nubium agitatio.

547. Ἄηρ πυροφόρῃ.) Vapor ex terra in nubibus percussus, & in aquam resolutus, decidit: humectat autem aër sata & arva.

555. Μείς

*Aptos ligato, pilis intus condensans.
 Primogenitorum vero hœdorum, cum frigus tempesti-
 vum venerit,
 Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum
 Pluvia arceas teporem. supra caput vero
 Pileum habet o elaboratum, ut aures ne humefiant:
 Frigida enim aurora est Borea cadente:
 Matutinus vero super terram à cælo stellifero
 Aër frugifer extensus est beatorum super opera:
 Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus,
 Alte supra terram levatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
 Densas Tibincio Borea nubes excitante.
 Hunc antevertens, opere perfecto, domum redi,
 Ne quando te calitus tenebrosa nubes circumtegat,
 Corpusque madidum faciat, vestesque humectet.
 Sed evitata, mensis enim difficillimus hic
 Hybernus, difficilis ovibus, difficilisque hominibus.
 Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
 Alimonia: longæ enim noctes succurrunt illis.
 Hæc observans, perfectum in annum*

Æqua-

555. Μᾶς γὰρ.) Repetit ad-
 monitionem de vitando hoc
 mense Januario: cuius diffi-
 cultates hætenus descri-
 psit.

557. Τῦμ.) Bobus dimi-
 diam partem pabuli detra-
 hendam, viro vero aliquid
 addendum: in noctem scili-
 cet. Nam Græci homines
 tantum cœnabant, & largius
 quidem.

558. Εὐφροσύνη.) Sic vocant
 Poëtæ noctem, κατὰ τὸ εὐ-
 φροσύνην ἵππας οὐκ αὐτῇ, vel, δὲ

τὸ εὐφροσύνην τὸ σῶμα διὰ τῆς
 ἀναπαύσεως.

559. Τὰς τε φουλασόμεν.)

Absolvit hætenus descriptio-
 nem hyemis, nunc autem veris
 descriptionem hoc caput con-
 tinet. Estque primum si-
 gnum, quando Jupiter sexa-
 ginta dies, id est, duos menses,
 Januarium videlicet & Fe-
 bruarium, confecerit, post
 brumam, vel conversionem

Solis: tum stella Arcturus,
 nunciaveris, primum appa-
 rere incipit.

E

564. Ἄρ-

ὁ δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσὶν αὖθις 560
 τῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ὀνείκη.
 Εὖτ' ἂν δ' ἐξήκοντα κ' ἔτρεπας ἡελίοιο
 χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότε ἄσπερ
 Ἀρκτὺρ, περιλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
 πρῶτον παμφαίνων ὅππότε λαιαὶ ἀκροκνέφαται. 565
 Τόνδε μέτ' ὄρεθ' ὄρη Πανδίωνος ὤρετο χελιδὼν
 εἰς φάος ἀνθρώποις, ἔαρ νέον ἰσαμύροιο.
 Τὴν φθάρει, οἶνας παρὶτα μνέμεν ὥς γ' ἄμεινον.
 Ἀλλ' ὅπότε ἂν φερέοικ' ἀπὸ χθονὸς ἀν' φυλὰ βαίῃ,
 Πληιάδας φάγων, τότε δὴ σκάφ' ἔκτετι οἰνέων. 570
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρσασέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.
 φάγειν ἢ σπιερεὺς θώκας, καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον,
 ὧρεν ἄμειν' ὅτε τ' ἡέλιος χροὸν ἀέρεθ' ἔλθῃ.
 Τημεῖται σπέρειν, καὶ οἶκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
 ὄρεθ' ἀνιστάρει, ἵνα τοι βίῃ ἄρκεται. 575
 Ἡὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτῳ ἀπομείρεται αἶσαν.
 Ἡὼς τοι προφέρει μὲν ὁδὸν, προφέρει καὶ ἔργον.
 Ἡὼς ἦτε φανέου πολέας ἐπέβησε κελόφθον
 ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ὅππῃ ζυγὰ βροτὶ τίμειν.
 Ἡμεῖς ἢ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡ χέτα τέτιξ 580

ΔΕΥ-

564. Ἀρκτὺρ.) Stella est in regiones tepidiores.
 sub zona Bootæ : oritur ves- 569. Ἀλλ' ὅπότε.) Messis
 pere initio veris. tempus describit. Per φερέοικ-
 566. Πανδίωνος.) Hirundinem 570. φάγων) intelligit testudinem, quod
 intelligit : respicit autem ad domum suam circumferat.
 fabulam de Progne & Philo- Alii aliud animalculum in-
 mela, Pandionis filiabus. telligunt, quod pro vitando
 567. Ἐς φάος.) Boëta vi- Solis æstu solebat ascendere.
 detur in ea opinione esse, ut plantis & virgulta.
 putet, hirundines hyeme la- 572. Φιόγαν.) Prohibet tem-
 tere quasi mortuas in suis ni- pore messis somnū ad multam
 dis. Alii putant, eas avolare lucem

*Æquato noctesque & dies, donec rursus
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
 Quum autem sexaginta post versiones Solis
 Hybernus perfecit Jupiter dies, tunc sanè stella
 Arcturus, relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exorietur vespertinus.
 Post hunc mane Iugens Pandionis prorumpit birundo
 Ad lucem hominibus, vere nuper cæpto.
 Hanc prævertens, vites incidito: sic enim melius.
 At cum domiporta testudo à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites:
 Sed falcesque acuito, servosque excitato.
 Fugito vero umbrosas sedes, & matutinum somnum,
 Tempore pressis, quando Sol corpus exsiccet.
 Tunc festina, & domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit.
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem. (Laborē.
 Aurora magis promovet quidem viam, magisq; promovet
 Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam
 Homines, pluribus vero iuga bobus imponit.*

Quum vero cardusque floret, & canora cicada

Arbori

lucem protrahere. Καὶ ἰπ' αὐτῇ
 αἰῶνι.) Ubi ut quinta versus
 regio spondentium habet pro da-
 ctylo, ita in superiori hemisti-
 chio anapaestum habet pro da-
 ctylo seu spondeo: quomodo &
 prima regio apud Homerum,
 Βοῆης & Ζήφου: item, Πλέως
 & μινύεσσι & apud Virgilium,

Fluviorum rex Eridanus.

Quamquam & synizesis in-
 istis potest statui; ut in Ho-
 merico illo, (Θαρι-

Θάρκαρ ῥήζεν θῆλον ἀμφὶς ἡ-
 Qua de re monuit etiam He-
 phæstio.

580 Ἡμῶν ὁ χρόνος.)
 Hesiodus æstatem constituit
 ἰπ' αὐτῇ & τῆσσι: Ita
 loquuntur eleganter αὖ κα-
 εἰναι, id est, tempore cardui
 & cicada, vel dum carduus
 & cicada est. Ἡμῶν ὁ χρόνος
 μὲν τ'.) Æstatis à solstitio de-
 scriptio. Primum ponit pro-
 gnosticum maximi æstus, de-
 inde quid faciendum sit. Græ-
 ci post ver statim incipiunt
 messem. Deinde sequitur sol-
 stitium æstivale, tunc nos ha-
 beamus messem.

Δενδρέω ἐφεζόμενον λιφυρίω καὶ αἰχάρετ' αἰοιδίῳ
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρετον καμαλώδετον ὦρη,
 Τῆμτον πότατά τ' αἶγες, καὶ οἶνον ἄριστον,
 Μαχλόταται ἢ γυναῖκες, ἀφαιρόμενοι δέ τε ἄνδρες
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλῇ καὶ γένασι Σείριον ἄζει, 585
 Αὐαλέτον δέ τε χερσὶ ὑπὸ καύματι. ἀλλὰ τότε ἦδη
 Εἴη πετραίη τι σκίη, καὶ βύβλιντον οἶνον,
 Μάζα τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμνάων,
 Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκίης,
 Πρωτογόνων τ' ἐρίφων. ὅππῃ δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον, 590
 Ἐν σκίῃ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδώδης,
 Ἀντίον ὠκράμετον ἀνέμῳ τρέψαντα πρόσωπον,
 Κελεύης τ' αἰνάει καὶ δ' ἀπορύττῃ, ἢ τ' ἀθόλωτον.
 Τρεῖς δ' ὕδατιον προχέειν, τὸ ἢ τέτρατον ἱερὸν οἶνον.
 Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερον ἱερὸν ἀκτιῶν 595
 Δινέμεν, εὖ τ' ἂν πρῶτα Φανῇ θέντον ὀρέωντον,
 Χώρῳ ἐν/Ὀαεῖ, καὶ Ὀτροχάλῳ ἐν αἰλῳ.
 Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν αἵγεσιν. αὐτὰρ ἐπὶ νῦν δὴ

Πάν-

587. Βύβλιντον.) Byblinum vinum dicitur à Byblia regione Thraciæ, ubi nobilissima vina sunt.

590. Πρωτόγονοι.) Illa enim caro est valde laudata, quod facilis sit concoctu. Estque in æstate istis cibis utendum, qui facile concoqui possunt. Itaque & huius mentionem hinc facit Poëta. Αἶθοπα.) Vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est; & facilius penetrat.

592. Ἀντίον ὠκράμετον αἰε-
μεν.) Inter ceteras voluptates non postrema est, si quis in æstate sub umbra gratam auram capret, ita ut faciem verus leviter susurrantem ventum vertat. Erit major hæc voluptas, si adfuerint rivuli perpetuo scaturientes, quibus semper multum delectati sunt Poëtæ. Ἀήμεν) Pro eo diserte Palat. ζιφόμεν legit, & gloss. αἶδτον αἰμεν.

594. Τρεῖς δ' ὕδατιον.)
Græci

*Arbori infidens stridulum effundit cantum,
Frequenter sub aliis, aestatis laborioso tempore,
Tunc pinguesque caprae, & vinum optimum,
Salacissimæ vero mulieres, & viri imbecillissimi
Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat,
Siccum vero corpus ob æstum. Sed tunc jam
Sit petrosa que umbra, & Byblinum vinum,
Libumque lacteum, lacque caprarum non amplius la-
ctantium,*

*Et bovis arborivora caro nondum enixa,
Tenerorumque bædorum. præterea nigrum bibito vinū,
In umbra sedens, animo saturatus cibo,
Contra temperatum ventum obverso vultu,
Fontemque perennem ac defluentem, quique illimis sit.
Tertiam aqua partem infunde, quartam vero misce
vino.*

*Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
Loco in ventoso, & bene planata in area.
Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed postquā
Omne*

Græci nunquam merum bi-
bere solebant. Athenæus
hanc diluendi vini consue-
tudinem fuisse dicit, ut ad
duos vini cyathos, quinque
aquæ adderent: nonnunquam
ad quatuor vini cyathos, duos
aquæ.

595. *Διὰ τὸ δ' ἰσχυρόν.*)
Servavit hunc ordinem Poë-
ta, ut à vere describeret, quic-
quid singulis anni temporibus
fieri conveniret: nunc
subjicit præceptum de tritu-
ra, quæ fit in mense Augusto,

cum manè ortu Heliaco pau-
lisper ante Solem emergens
Orion cernitur. Addit et-
iam locum, in quem sit repo-
nenda area, nimirum qui sit
ventis expositus, & quia fru-
ges debent torrerì à Sole, er-
go necesse est locum esse ex-
positum Soli.

596. *Ἐὖτ' ἂν.*) Id incidit in
mensem Augustum.

598. *Μέτρη.*) Monet, men-
surandas esse fruges, ut sciat
agricola quantum ex agro
redeat.

Πάνηα βίον κατ' ἀθήαι ἐπ' ἀμύμον ἔνδοθεν οἶκον·
 Θῆτ' αἰκὸν ποικίλῃ, καὶ ἄτεκνον ἔρμιν. 600
 Δίξασθ' κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορις ἔρμιν.
 Καὶ κυνακαρ χαρὸν ἰδομένοισιν· μὴ φείδῃς σίτη.
 Μὴ ποτέ σ' ἡμερὸν καὶ ἄνῃς ἀπὸ χεῖμαθ' ἔληται·
 Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ σαρκοφάγον, ὅφρα τοι εἴη,
 Βυσὶ καὶ ἡμιόνου· ἐπ' ἐκτατόν· αὐτὰρ ἔπειτα. 605
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γένηται, καὶ βόε λῦσαι·
 Εὐτ' αὖ δ' Ὀρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 Οὐρανὸν, Ἀρκτῶρον δ' ἐσίοη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὃ Πέρσης, τότε πάντας ἀπὸ δρεπε οἶκαδε βότρυς.
 Δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέαια καὶ δέκα κύκλῳ. 610
 Πέντε Ἰουσιαῖσαι, ἕκτω, δ' εἰς ἄλγε' ἀφύσσαι·
 Δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος· αὐτὰρ ἐπὶ λῶ δὴ
 Πληιάδες θ' Ἰάδες τε τότε θένουσιν Ὀρίωνος
 Δύνωσιν, τότε ἔπειτ' ὄρετ' ἀμνημόνεον εἶναι.

Ὀρίωνος

600. Θῆται αἰκόν.) Condu-
 cendum suadet mercenarium
 aliquem, qui possit rebus do-
 mesticis vacare, qui non ha-
 beat multa, quæ sibi ipsi do-
 mi agat. Fieri enim non
 potest, ut multa simul bene
 agere possimus. Eadem ra-
 tio habenda ancillæ, ut non
 habeat liberos. Subjecit de
 inde præceptum de Cane
 quem vocamus custodem rei
 familiaris. Θῆται.) Venet.
 & Steph. exempl. edit. Θῆτ',
 reponendum ex MS. S. Pal.
 Θῆται & ita legisse Moscho-
 pulum liquet.

602. Καρκαρόντι.) A sono

factum videtur. Sunt autem
 canes asperrimis dentibus, &
 omnium firmissime tenent ser-
 mel in fauces recepta.

603. Ἡμερὸν καὶ ἄνῃς.) Furem
 intelligit.

604. Σαρκοφάγον.) Intelligit
 non tantum paleas, sed & fo-
 lia vitium, quercuum, tum
 vero herbas, aliaque id ge-
 nus, quæ pecoribus in hyeme
 possint esse non incommo-
 dum pabulum.

606. Δμῶας ἀναψύξαι.)
 Feriandum esse à labore non
 tantum homini, verum et-
 iam pecori. Sunt enim re-
 cupe-

*Omniem victum deposueris sufficientem intra domum,
 Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillā.
 Inquirere jubeo: molesta est autē qualibet oshabet ancilla.
 Et canem dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo:
 Ne quando tibi interdium dormiens fur facultates aufe-
 Fenum autem importato, & paleas, ut tibi sit, (rat
 Bobus ac milis annum pabulum, sed postea
 Servi refocillent cara genua, & boves solvantur.*

*Quum vero Orion & Sirius in medium venerit
 Cælum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
 O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas.*

Exponito vero Soli decem dies, totidemque noctes.

*Quinque autem abumbrato, sexto in vasa haurito.
 Dona letitie datoris Bacchi. Sed postquam utique*

Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis

Occiderint, tunc deinde arationis memor esto *Tem-*

cuperandæ vires, alioqui ne-
 mo tam ferreus esse poterit,
 qui sufficeret continuis labo-
 ribus, juxta illud Nasonis:

*Quod caret alterna requie,
 durabile non est.*

*Hæc reparat vires fessæque
 membra lebat.*

Γέννη.) Usitatum est Poëtis
 usurpare hoc vocabulum pro
 potentia, viribus, & robore
 Vel quia fessis genua labant,
 & fatigatio maxime in his
 sentitur, ideo dixit famulis
 cara genua esse reficienda.

607. Εὔχ' αἰ.) Tempus vin-
 demia describit.

610. Δαΐς.) Hoc intelli-
 gunt nonnulli de quadam
 certi vini præparatione, in
 qua rationem faciendi uvas
 passas complexus sit. Alii ge-

nerale præceptum esse putant
 de modo vindemiandi pro
 temporibus & locis illis
 optimo.

611. Συναίσου.) Intelligit
 autem, ex aprico in locū non
 expositū Soli auferendas esse.

612. Αὐτῇ ἡμέρῃ.) Redit ad
 arationem & ad hyemem. Sunt
 vero ea repetenda, quæ suprà
 de aratione diximus. Nam pro
 qualitate & natura soli pro-
 scinditur ager. Feracius solum,
 ut minimum ter arari solet.
 Nam mense Octobri manecum
 Tauro occidunt Pleiades &
 Hyades, item Orion: sed prin-
 cipio noctis, rursus apparent.
 Pleiades sunt in postrema par-
 te Tauri, Hyades vero in fron-
 te: quas Latini *Suculae* vo-
 cant.

Ὠραίη· πλειὼν ᾗ καὶ χθονὸς ἀρεμνῶ εἴη. 615
 Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσωπεφέλας ἡμερῶ αἰρή,
 Εὐτ' ἂν Πληιάδες, θένῃ ὄρεμον ὠρίωνῶ
 Φάγασαι, πίπῃωσιν ἐς ἡεργειδέα πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν αἷται·
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. 620
 Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένῳ, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡκείρα ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοις
 Πάντοθεν, ὃφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένῃ ὑγρὸν αἰέντων,
 Χείμαρρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρο·
 Ὅπλα δ' ἐπαρμύνα πάντα τεῶ ἑκάτθεο οἴκῳ, 625
 Εὐκόσμως σολίσας νηὸς πηρα· ποντοπόροιο.
 Πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνῶ κρεμάσουσθαι.
 Αὐτὸς δ' ὠρεῖον μίμνειν πλόον, εἰσὸκεν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θοὴν ἀλαδ' ἐλκόμεν, ἐν δέ τε Φόρτον
 Ἀρεμνὸν ἐντύνουσθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδῃ ἀρῇαι, 630
 ὣς περ ἐμὸς τε πατήρ καὶ σὺς, μεγαλήτις Πέρσης.
 Πλωΐζεσκεν νηυσὶ, βίη κε χερσὶν ἐδιδῷ.
 Ὅς ποτ' ἐκὼς τῇδ' ἦλθε, πολλῶ Διὶ πόντον ἀνύσας,
 Κῦ-

615. Πλειὼν ᾗ καὶ χθονὸς ἀρεμνῶ εἴη. (Ephemeris in operibus quod interpretes Latini in Hesiodi, non in diebus est: eptissime verrunt, Ἀπηνθε- & ibi incipit: Μῦθον δὲ ὁ περ τερνὰν ἀκομμοδὺς σὶ, ἀκομμοδὺς. Ita ut tota agri- Muletum corfit omnes illud
 culturae doctrina in Epheme- καὶ χθονὸς, quae verba absol-
 ride desinat. Hanc post- vunt agriculturae praecepta, si-
 quam cum anno terminavit, mulque ad navigationem
 cuius doctrina ab hyeme in- viam praeparant.
 cipit, in autumno desinit; 616. Εἰ δέ σε.) De navi-
 totam simul Ephemeridem, gatione praecepta quaedam,
 & agriculturae doctrinam, ta- subjicit. Fuit enim illis fa-
 li clausula concludit: πλειὼν | miliare, devehere fruges &
 mer-

Tempeſtiva. ita annus in opere ruſtico abſolutus ſit.
Quod ſi te navigationis periculosa deſiderium ceperit,
Quando utique Pleiades, robur validum Orionis
Fugientes, occiderint in obſcurum pontum,
Tunc certe variorum ventorum ſtrident flumina:
Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto:
Terram autem exercere memento, ita ut te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapi-
dibus (tium,
Undiquaque, ut arceant ventorum robur humide ſlan-
Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Jovis imber.
Inſtrumenta vero congrua omnia domi tua repone,
Recte contrahens navis alas pontigrada.
Clavum vero ſabrefactum ſuper ſumum ſuſpendito.
Ipſe autem tempeſtivam expectato navigationem, dum
veniat. (onus
Tuncque navem ceterem ad mare trahito, intus vero
Aptum imponito, domum ut lucrum reportes,
Quemadmodum meusq; pater, & tuus, ſtultiſſime Perſa,
Navigabat navibus, victus indigus boni.
Qui olim & buc venit, immenſum pontum emenſus,
Cuma

merces. Prohibet, ſub Au-
tumnū eſſe navigandum,
cum Pleiades occidunt, pro-
pter tempeſtatem maris, in-
ſaniunt enim venti, & quem-
admodum Virgilius ait, lib. 1.
Aeneid. v. 27. Qua data porta,
ruunt.

624. *Καίμαγν.*) Clavum
 ſignificat, quo foramen in
 navis carina obſtruitur, quo
 amoto naves in ſiccum tractæ
 equam in ſentina collectam
 amittunt.

625. *Ἐγναρτί.*) M. S. *ἐγ-*
ναρτί.

626. *Ναὺς πνεύ.*) Remos in-
 telligit.

631. *Ἦναρ.*) Exemplum
 patris ſui proponit, quem di-
 cit ex patria profuſiſſe non
 propter invidiam ex opibus
 conſtatam, ſed propter pau-
 pertatem.

633. *Καὶ τῆς Ἰωνίας.*) Signi-
 ficat hic, ſe in Jonia natum.
 Magnum mare vocat Ægæum
 mare. Æolicam Cumam ideo
 vocat, quia Æoles eam con-
 diderunt. Sita eſt in liſtora-
 li Aſia.

Κύμῳ Αἰολίδα περιπλῶν, ἐν νηὶ μελαίνῃ.

Οὐκ ἄφενθ' ὀφείλων, ἔδ' ἐπ' ἄλκον τε καὶ ὄλβον, 635

Ἀλλὰ κακῶ πένι' ἔλκω, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσὶ δίδωσι.

Νόσαστο δ' αἴχ' Ἑλικῶνθ' οἰζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,

Ἀσκη, χεῖρα κακῇ, θέρψ' ὀδύραλέῃ, ἔδ' ἐπ' ἑσθλῇ.

Τυνὴ δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένῳ εἶναι
στρώγιον πάντων, πρὶν ναυτιλίας ἤ μάλιστα. 640

Νῆ ὀλίγῳ αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θέρψ'.

Μείζων μὲν φόρῳ, μείζον δ' ἔπ' ἐκέρδει κέρδ'.

Ἔσεται, εἰ κ' ἀνεμοὶ γε κακὰς ἀπέχωσιν αἴητας.

Εὐτ' ἀν' ἐπ' ἐμπορίῳ τρέψας ἀεσφόρονα θυμὸν,

Βάληαι ἢ χρεά τε προφυγεῖν, καὶ λιμὸν ἀτερπῆ, 645

Δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Οὔτε τι ναυτιλίας σεσφοισμὸν, ἔτε τι νηῶν.

Οὐ γάρ πώ ποτε νηὶ γ' ἐπέπλων Ὀρέα πόντον,

Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδ' ἢ ποτ' Ἀχαιοὶ,

Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σὺ λαὸν ἄγειραν 650

Ἑλλάδ' ἐξ ἱερῆς Τροίῳ ἐς καλλιγύναικα.

Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' αἰεθλα δαΐφρονα Ἀμφιδάμαντα

καλ-

636. Ἀλλὰ κακῶ πένι' ἔλκω.) Hic locus ad providentiam pertinere videtur, cum dicit, Jovem hominibus dare paupertatem; quia saepe accidit ut etiam boni & optimi viri sint pauperes.

637. Νόσαστε.) Describit nunc patriam suam Poeta.

639. Τυνὴ δ', ὦ Πέρση.) Cum in omni re temporis ratio habenda sit, Tu vide, ὦ Πέρση, ut sua quaque tem-

poro facias, alia enim aliis temporibus conveniant.

641. Νῆ ὀλίγῳ.) Mediocritatem tutiorem esse dicit.

646. Δείξω δὴ τοι μέτρα.) Si volueris, inquit, debitum effugere & injueundam famem, ostendam tibi modum quando commodum sit navigare, & quando non; licet navigationis peritus non sim.

647. Οὔτε τι.) Removet à se reprehensionem ob im-

per-

Cuma Æolide relicta, in navi iugra :

*Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.*

*Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
Æœra, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono.*

Tu vero, ô Persa, operum memor esto

Tempestivorum omnium, navigationis vero maxime.

Navem parvam laudato, magnæ vero onera imposito.

Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum

Erit, si quidem venti malos abstineant flatu.

*Quando autem ad mercaturam verso imprudente
animo,*

Volueris & debita effugere, & famem inaniænam,

Ostendam tibi opportunitates sonori maris,

Et si neque navigandi peritus, neque navium.

Neque enim unquam navi transmissi latum mare,

Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci,

*Expectata tempestate, magnum collegerunt exerci-
tum.*

Græcia è sacra ad Trojam pulchris fœminis præditam.

Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis

Chal-

peritiam. Hic videmus, *οιζον* primo usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ aliis.

649. *Εἰ μὴ ἐκ Εὐβοίας ἦλθ' Ἀμφιδᾶμνος.*) Commemorat hic, quemodo victor extiterit carminibus in Chalcide, & Mulis suis in Helicone victoriale præmium dedicavit, ut dignum erat homine Poëta Aulis civitas littoralis est in

Bœotia, non procul ab Helicone : Chalcis est urbs celebris in Eubœa.

652. *Ἀμφιδάμνος.*) Amphidamas rex Eubœæ in bello adversus Erythræos occisus fuit: in cujus obitum filii ejus certamina edixerunt. Apparet sane, Hesiodum Homero posteriorem fere centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certavit.

Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα· τὰ δ' ὅρα πεφραδμύα πολλὰ
 Ἄθλ' ἔθυσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα μέ Φημι
 Ἵμνω νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶεντα. 655

Τὸν μὲν ἐγὼ Μῆσῃς Ἐλικωνιάδεος ἀνέθηκα,
 ἔνθα με το πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.
 Τόσόν τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυχόμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.
 Μῆσα γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθροσφάλον ὕμνον αἰεῖδεν. 660

Ἡ μάλα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο,
 Ἔς τέλ' ἐλθάν' ἔθρετο καματώδε' ὥρης,
 Ὄραϊ πέλεται θνητοῖς πλό', ἔτε κε νῆα
 Καυάζαις, ἔτ' ἀνδρας ἀποφθίσσει θάλασσα,
 Εἰ μὴ δὴ πρὸ φρων γε Πασειδάων ἐνοσίχθων 665
 Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλησιν ὀλέσσαι.
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλ' ὄρεῖν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 Τῇ μ' ὁ Ὀκερινέες τ' αὖραι, καὶ πόντ' ἀπήμων,
 Εὐκκηλ'· τότε νῆα θολὴν ἀνέμοισι πιθήτας
 Ἐλκέμεν ἔς πόντον, φόρον δ' εὖ πάντα τίθεσθαι. 670
 Σπᾶδειν δ' ὅτι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι.
 Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον.
 Καὶ χειμῶν' ὀπιόντα, νότοιό τε δεινὰς ἄητας,
 Ὅς τ' ὄρνε θάλασσαν, ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ

Πολ-

660. Μῆσαι γὰρ μ' ἐδίδαξαν.) 661. Ἡματι.) Tempus na-
 Significat, divinitus esse do- vigationis commodissimum.
 ctos Poëtas, quod hi qui e- tradit, æstivum scilicet. Su-
 gregium quiddam in Poëti- spectum nobis esse non debet
 ca efficere voluerint, opus hoc πρῶτος, quod ultimam
 habeant furore Poëtico divi- habeat brevem, sic enim pau-
 nitus inspirato, quem furo- lō post ἡπειρὰ τε δεινὰς, αἰ-
 rem recte φονικὰς ἀγρίας δι- γὰς, & hujusmodi alia alibi.
 xerunt. Sic apud Theocritum τὰς
 τί-

*Chalcidemque trajeci. praeliberata vero multa
Certamina instituerunt juvenes magnanimi : ubi me
glorior*

Carmine victorem tulisse tripodem auritum.

*Quem ego quidem Musis Heliconi adibus dicavi,
Ubi me primum sonori compotem fecerunt cantus.*

Tantum naves expertus sum multos clavos habentes.

Sed tamen dicam Jovis consilium Aegiochi.

Musa enim me docuerunt divinum carmen canere.

Dies quinquaginta post versiones Solis,

Ad finem progressa astate laboriosi temporis,

Tempestita est mortalibus navigatio. nec certe navem

Frigeris, neque homines perdidit mare,

Nisi dedit opera Neptunus terra quassator,

Aut Jupiter immortalium rex velit perdere.

*Penes hoc enim potestas est simul bonorumque malo-
rumque*

Tunc vero facilesque aura, & mare innocuum,

Tranquillum : tunc navem celerem, ventis fretus,

Trabito in pontum : onus vero bene omne colloca.

Propera autem quam celerrime iterum domum redire :

*Neque vero expectato vinumque novum, & autumnale
lem imbrem,*

Et hyemem accedentem, Notique molestos flatu,

Qui concitat mare, secutus caelestem imbrem

Mut-

τάχως ἵκηται, & alia multa.

667. *Ἐν τῷ.*) Proverbialis est hic versiculus, & valde pius, quo admonemur, quid nobis adversum aut prosperum accidit, Deo ascribendum esse.

668. *Εὐχεταὶ αἱρέται.*) Sic vocat faciles & leves flatu, ut sunt Etesiae, & similes placidi.

672. *Μηδὲ μέγιστον ἔσται.*) Monet, tempestivè domum esse redeundum : Nam oculus domini pascit equum, ut dici solet. Praestat itaque ante Autumnum conficere navigationem, ob autumnales imbres & tempestates impendentes.

676. *Ἄλ-*

Πολλῶ, ὅπῳ ἐνὶ ὄρωι χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν. 675
 Ἄλλῳ δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόῳ ἀνθρώποις·
 Ἡμῶ δ' ἡ τοπρεῖον ὅσον τ' ὀπιβάσα κορώνη
 Ἰχθυὶ ἐποίησεν, τόσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
 Ἐν κρείττῃ ἀκρετάτῃ· τότε δ' ἄμβατος ὄψι θάλασσα.
 Εἰαρινὸς δ' ἔστω πέλεται πλόῳ· ἧ μιν ἔχουσε 680
 Αἴημι· ἧ γὰρ ἐμῶ θυμῶ κεχαρισμένῳ ἔστιν,
 Ἀρπακτὴρ· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νυ καὶ τὰ
 Ἀνθρώποι ρέζουσιν αἰδεύεισι νόοιο.
 Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 Δεινὸν δ' ὄψι θανεῖν μὲς κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἀνώγα 685
 φράζεσθαι τὰ δὲ πάντα μὲς· φρεσὶν ὅας' ἀγρεύω.
 Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
 Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δ' ἡ μείονα φορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντῳ μὲς κύμασι πῆματι κύρσαι.
 Δεινὸν δ' εἰκ' ἐπ' ἁμαξάν ὑπὲρ βιον ἄχθῃ ἀείρας, 690
 Ἄξονα καυάζαις, τὰ δ' ἡ φορτί' ἀμανερωθείη.
 Κέτρεα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ὅπῃ πᾶσιν ἄριστος.
 Ὁρᾷ δ' ἡ γυναῖκα τὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι.
 Μήτε τρηκόντων ἐτέων μάλα πολλὰ δ' ἀπολείπων,
 Μήτ' ὀπιθεὶς μάλα πολλὰ γάμος δέ τοι ὥριος ἔτος. 695
 Ἡ δ' ἡ γυνὴ τέτορ' ἠβώη, πέμπτῳ δ' ἡ γαμοῖτο.

Παρ-

676. "Ἄλλῳ.) Veruam na-
 vigationem describit; quam
 ipse quidem non probat, ut
 periculosa, sed quæ tamen
 est usitata hominibus ob cu-
 piditatem pecuniæ.

686. "Ὅας' ἀγρεύω.) In uno
 δέ σ' ἀγρεύω, in altero, ὡς σι-
 κελίαν.

687. Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν.) Id
 est, ne semel adducas in di-
 scrimen quicquid est rerum
 tuarum, nec omnia navibus
 committas; sed retine qua-
 dam, & viliora impone: ne si
 navem fregeris, de toto victu
 pericliteris. Generaliter ve-

τό,

Multum, autumnalem: difficilem vero portum facit.

Sed alia verna est navigatio hominibus,

Nempe cum primum quantum incidens cornix

Vestigium fecit, tantum folia homini appareant

Summa in sicu: tum sane pervium est mare.

Verna autem hac est navigatio, non ipsam ego tamen

Probo: neque enim meo animo grata est,

*Quia occasio ipsius invadenda. egre quidem effugeris
malum, sed tamen & hac*

Homines faciant stultitia mentis.

Pecunia enim anima est miseris mortalibus.

Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te jubeo

Considerare hac omnia in animo quacunque tibi consulo.

Ne vero intra naves omnem substantiam cavae pone:

Sed plura relinquito: pauciora vero imponito.

Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:

*Miseram etiam, si quidem in currum prae grande onus
imponens,*

Axem fregeris, onera vero intereant.

Tempus observa: occasio vero in omnibus optima.

Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito.

Neque triginta annis valde multum deficiens,

*Neque superans multum: nuptiae vero tibi tempe-
stivae haec.*

Mulier autem quatuor annos pubescat, quinto nubat.

Vir.

ro mediocritatis laudem con-
tinen

692. Μίτρες.) Epiphonema-
te generali concludit modum

esse servandum. Μίτρες φου-
λάσας.) Non intellexerunt
hæc interpretes. Hesiodus
μίτρες φουλάσας vocavit τ
ἀργύριον καὶ λῆν.

693. Νεγίθ.) Tradit tem-

pus conjugio maturum in ma-
re & femella.

694. Τεμνόντων.) Al. τεμνόντων.

696. Τίτρες.) Pollux qua-
tuordecim exponit. Plato
& Aristot. constituunt puel-
lae decimum octavum annum
nubendi.

699. Μῆ

Παρθενικῷ ἤγαμεῖν, ὥς κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξης.
 Τὴν δ' ἤμαλιστα γαμεῖν ἥ τις σέθεν ἐγγύθι καίῃ.
 Πάνηα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάσματ' ἀγήμες.
 Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζετ' ἀμεινον 700
 Τῆς ἀγαθῆς· τὸ δ' αὖτε κακῆς ἐρίγιον ἄλλοι,
 Δειπνολόχης· ἥ τ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμὸν περ ἐοῖτα
 Εὖδ' ἄτερ δαλῆ, καὶ ὠμῶ γῆραι δῶκεν.
 Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένον εἶναι
 Μηδὲ καὶ στήνῃ τω ἴσον ποιέειν ἐταῖρον. 705
 Εἰ δέ κε ποιήσῃς, μὴ μιν παρέρτερον πακὸν ἔρξης.
 Μηδὲ ψεύδεσσιν ἰλῶος χάριν· εἰ δέ κεν ἀρχῇ
 Ἥ τι ἔπ' οὐ εἰπὼν δόποθ' ὤμιον, ἥ ἐ καὶ ἔρξας,
 Δὶς τόσα τίνυσθαι μεμνημένον· εἰ δέ κεν αὖθις
 Ἥ γῆτ' ἐς Φιλότῃα, δίκλιν δ' ἐθέλῃσι ὠδυσσεῖν, 710
 Δέξασθαι. Δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοισι ἄλλοι
 Ποιῖται· σὲ δέ μὴ τι νῦν καλεσέμεν χέτω εἶδον
 Μηδὲ πολὺ ζῆνον, μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,

Μη-

699. μη γίτοσι χάσμα-
 τ'.) Propter tuum infortu-
 nium & malum. Hoc est, ne
 jocus fias, quod talem duxeris
 uxorem.

700. Οὐ μὲν γάρ π.) Com-
 mendat bonam mulierem hic
 versus, quam etiam sacrae lit-
 terae non vulgariter prædi-
 cant.

701. Δειπνολόχης.) Quae
 comestationibus clam in-
 dulget, & quae passim adit
 convivia. "Ἥ τ' ἀνδρα καὶ ἰφθι-
 μοι.) Efficat, ut etiam va-

lidus vir ante tempus sene-
 scat.

703. Ἄπερ δαλῆ.) Sine fa-
 cie, id est, clam, etiam si foris
 nihil appareat. Et crudam
 senectutem, τὴν περὶ κακῶν
 vocat & precocem.

704. Εὖδ'.) De religione
 præcipit. "Ὅπιν, in Deo signi-
 ficat inspectionem & guber-
 nationem rerum, justamque
 indignationem contra im-
 pios : In homine autem re-
 spectum ad Dei metum & re-
 verentiam.

705. Μη-

Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.

Eam vero potissimum ducito qua te prope habitat :

Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis ludibria ducas.

Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius

Bona : rursus vero mala non durius aliud,

Corressatrice : qua virum, licet robustum,

Torret sine face, & crude senectute tradit.

Bene vero reverentiam ergo Deos immortales observata.

Neque fratri aequalem facito amicum :

Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.

Ne vero mentiaris lingua gratiam. Sin autem ceperis,

Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,

Bis tantum punire memineris : Sin vero rursus

Redeat ad amicitiam, penam autem velit prestare,

Suscipe, miser namque vir amicum alias alium

Facit : te vero ne quid animo coarguat vultus.

Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes dicaris,

Neve

705. Μῦθε.) Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis conjunctioni.

707. Μῦθε ψεύδομαι γλῶσσαι.) Hoc est, ne præ te feras benevolentiam simulatam, nec aliud sentias & aliud dicas. Et ne simules ne præ te feras linguæ quandam gratiam.

708. ἢ πῶς ἴσῃς ἀνδρῶν.) Si quis aut verbis offendet alium, aut manibus vim inferret, memor sit quod retalietur injuria multipliciter.

709. Δὲ τῶν.) Jubet offensionem amici duplici vindicta pensare, idque eo ut a

gnoscat delictum : & tum si in gratiam redire velit, benigne recipiendum docet. Alii sic intelligunt, ac si in genere diceret, nullum peccatum impunitum relinqui.

712. Σὶ δὲ.) Tu vites omnia, quæ in amicis improbantur, nec prodas animum tuum minus, quam conveniat integrum. Vel, vide ne vultus tuus præ se ferat similitudinem, sed ex animo ejicias omnem pristinæ injuriarum memoriam.

713. Μῦθε πολέμους.) Ultraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.

Μηδὲ κακῶν ἔταρσεν, μηδ' ἐσθλῶν νεικεσῆρα.

Μηδέ ποτ' ἐλομύλω πενίῳ θυμοφθόρον ἀνδρὶ 715

Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποις ἡ ἀριστε-

φειδωλῆς, πλείη δ' χάρις κ' ἔμμετρον ἰότης.

Εἰ δ' ἐκακὸν εἶποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκῆσαις.

Μηδὲ πολυζεῖν δαίτ' ἐμφελθ' εἶναι, 720

Ἐκ κοινῷ πλείη δ' χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.

Μηδέ ποτ' ἐξ ἧς Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον

Χερσὶν ἀνίηοις, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.

Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, δ' ἀποκλύουσιν δέ τ' ὕδατος.

Μηδ' ἀντ' ἡελίοιο τέτραμμένον ὀρεθὸς ὀμιχεῖν. 725

Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δύνῃ, μεμνημένον, ἔς τ' ἀνιόντα.

Μήτ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ περὶ δάδω ἐρήσης,

Μηδ' ἀπογυμνωθεὶς μακάρων τοινύκλες ἔασιν.

Εἰς 6-

714. Μηδὲ κακῶν ἔταρσεν) Docet hoc loco, nemini ex-
Admonet, malorum confue- probrandam esse paupertatem;
tudinem esse fugiendam: cor- ratio est, quod sic do-
rumpunt enim bonos mores num Dei, esse divitem vel
colloquia prava. Proveniunt pauperem.

717. Γλώσσης τοι θησαυρὸς.)
autem duo mala ex malorum Generalis hæc sententia est.
commercio. Primum quia nos Linguæ thesaurus inter ho-
induimus mores istius, qui mines optimus. Nam sermo
cum vivimus. Secundo etiam vincit omnes opes & quic-
famam propriam prostituimus quid est admirabile in rebus
Μηδ' ἐσθλῶν νεικεσῆρα.) Id est, humanis.

719. Κακὸν εἶπας.) V. C.
quia virtus est honore affici Palat. κακὸν γ' εἶπας : & mox
enda. Sed impossibile est in ἀκῆσαις. Sunt qui legant, ἃ
benefactis invidiam effugere, δὲ κακὸν τ' εἶπας, ubi eliden-
quemadmodum nec corpus dum esset, vel ε, vel α. Hic

715. Μηδέ ποτ' ἐλομύλω.) certe non prius esset, quam π,
quod

Neve malorum socius, neque bonorum conviator.

Neque unquam miseram pauperiem animi consumptri-
cem homini

Sustineas exprobrare, divorum munus immortalium.

Linguae certe thesaurus inter homines optimus

Parca, plurima vero gratia, si modum serveet.

Quod si malum dixeris, forsitan & ipse majus audies.

Neque in convivio publico gravem te praebeas,

Quod communibus sumptibus instruitur: plurima enim
gratia, sumptusque minimus.

Neque unquam mane Jovi libato nigrum vinum

Manibus illoris, neque aliis immortalibus.

Neque enim illi exaudiunt, respuunt vero etiam
preces.

Neque contra Solem versus erectus mejito,

Sed ab occasu illius, memor ejus rei, usque ad ortum.

Neque in via, neque extra viam progrediendo meas,

Neque demudatus: Deorum quippe noëles sunt.

Sedens

quod alioquin esset *παρρησια*. Durior tamen
ελεισ existimatur & 1, quan
& 1.

710. *Δυσκολοπρεπής*.) Mo-
rosus, id est, non sis difficilis
accessionis & collationis.

711. *Μηδὲ πρὸς ἱερῆς Διὸς*.)

Hactenus leges tradidit, qua-
ad mores pertinent, jam
trahet ceremonias, id est
ritus sacrorum. Sunt autem
illi ritus symbola quaedam,
id est, allegoriae, ut in Moyse

Βοὴ τριτῶν ne obligaveru-
os, significatur, quo animo in
illos esse debeamus, quorum

opera utimur. Sic quum di-
cit, Mane Jovi libet nigrum
vinum manibus lotis; signi-
ficat, sacra reverenter esse
tractanda, & ut non solum
corpus foris, verum etiam a-
nimum a contagione vitio-
rum abluant.

715. *Μηδὲ ἀντὶ*.) Non esse
mingendum contra Solem.
Vel allegorice, contra ma-
gnos & honestos viros nihil
proterve & irreverenter a-
gendum.

716. *Ἀντίμα*.) Al. *Ἀντίμα*
& 1.

Ἐξόμνῳ δ' ὅγε θεῖῳ ἀνὴρ πεπνυμένος εἰδώς,
 Ἦ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας ἔερκέῃ αὐλῆς. 730
 Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένῳ ἔνδοθεν οἴκῳ
 Ἐσὶν ἐμπελαδὸν ὡς φανέμεν, ἀλλ' ἀλέαοι.
 Μηδ' ἀπὸ δυοφήμεοιο τάφῳ ἀπονοστήσαντα
 Σπέρμαίνειν γενεῇ, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
 Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιῖρον ὕδωρ 735
 Πρὸς περᾶν, πρὶν γ' εὐξήϊδων ἐς καλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμεν πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
 Ὅς ποταμόν Διὰ βῆ, κακότητι δ' ἡ χεῖρας ἀνιπῇ,
 Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλλα δῶκαν ὀπίσω.
 Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαίτι θαλεῖη 740
 Αὖτον ἀπὸ χλωρῶν τάμνειν αἶθωνι σιδήρῳ.
 Μηδέ ποτ' οἰνοχόῳ τιθέμεν κρητῆρ' ὕπερθεν
 Πινόντων· ὅλοη γ' ἔπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται,
 Μηδὲ δόμον ποιῶν, ἀνεπίξενον καταλείπειν,
 Μὴ τοι ἐφεξομένη κρώξῃ λακέρυζα κορώνη. 745
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπὶ ῥέκτων ἀνελόντα
 ἔοθεν,

729. Ἐξόμνῳ.) Turcis etiamnum hodie religiosum est, ut sedentes mingant, & ingens flagitium designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret.

731. Μηδ' αἰδοῖα.) A congressu uxoris ne sacra accedas.

733. Μηδ' ἀπὸ.) Ab hilariore convivio, non à tristioribus sacris accedendum ad uxorem docet.

735. Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν.) Poëta senserunt, vim

quandam numinis esse insulam in omnes res; itaque & omnibus fluminibus suos deos fixerunt, qui illa agitarent & moverent, ob quam causam & sacra illis fecerunt.

740. Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο.) Ungues non esse præcidendos in convivio, præsertim solenni. Πέντε ζοι vocat manum, quod quinque digitis tanquam ramis constat.

742. Μηδέ ποτ' οἰνοχόῳ.) Duplex potest esse sensus: vel,

*Sedens vero divinus vir & prudens ,
 Aut ad parietem accedens bene septi atrii.
 Neque pudenda semine pollutus intra domum
 Focum juxta revelato, sed caveto.
 Neque ab ominoso sepulcro reversus
 Seminato progeniem, sed Deorum à convivio.
 Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam
 Pedibus transito, priusquam omneris aspiciens pulchra
 fluenta,
 Manus lotus amœna aqua limpida.
 Qui fluvium transferit, malitia vero manus illotus ,
 Ei succensent Dii, & damna dant in posterum.
 Ne vero à manu Deorum in celebri convivio
 Siccum à viridi reseca nigro ferro.
 Neq, unquam patinam libatoriam pone super craterem
 Bibentium : perniciosum enim in ipso fatum est situm.
 Neque domum faciens imperfectam relinquito ,
 Ne forte insidens crocitet stridula cornix.
 Neque à pedatis ollis nondum lustratis rapiens*

Come-

vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velit parvum poculum pro cratere apponere, atque ita prohibeat parcimoniam in comotationibus. Tzetzes allegorice sic interpretatur. Ubi agitur de republica, ne proprium commodū publico præposueris, neque partem toti ex hoc enim infortunium sequitur, pretiosior enim crater quam trulla aut calix.

744. Μὴ δόμων.) Spartam

quam nactus es, orna. In quocunque genere verferis, in illud incumbe, & in eo persevera.

745. Κορίνα.) Fama sinistra & maligna potest intelligi. *Κακίτυζα*, pro *καλάτυζα*: garula, stridula.

746. Μὴ δ' ὀλλί.) Ex ollis nondum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per *χρῆστέρας* intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum rite patinis infusi, mensis impositi atque consecrati sunt.

Ἐσθιν, μηδὲ λόεσθ' ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοις καθίζειν (ὃ γδ' ἄμεινον)
 Παῖδα δυωδεκάϊον, ὅτ' ἀνέρ' ἀνλώορα ποιεῖ.
 Μηδὲ δυωδεκάμυλον· ἴσθι καὶ τῷτο τέτυκται. 750
 Μηδὲ γυναικίῳ λυτῶν χεῖρα Φαιδρύνεσθ'
 Ἄνερα. λωγαλέη γδ' ὅππ' χρόνον ἐς' ὅππ' καὶ τῷ
 Ποινῇ. μηδ' ἱεργῶσιν ἐπ' αἰθορίοις κυρήσας,
 Μωμᾶειν αἰδοῦναι θεῶς νύ τι καὶ τὰ νεμεσᾶ.
 Μηδέ ποτ' ἐν περὶ πόλαμῶν ἀλαδε περρεόντων, 755
 Μηδ' ὅππ' κρύναων εἶρεῖν μάλα δ' ἐξαλέασθ'.
 Μηδ' ἐναποψύχειν. τὸ γδ' ἔτοι λωῖόν ὄσιν
 ὧ δ' ἔρδειν. δεινὴ γ' βροτῶν ὑπαλᾶεο Φήμη.
 Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κέΦη μὲν αἰεῖσαι
 ῥεῖα μάλ', ὀργαλέη γ' φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθ'. 760
 Φήμη δ' ἔτις πᾶμπαν ἀπόλλυται, ὧ τινά πολλοὶ
 Λαοὶ Φημίζωσι. θεὸς νύ τις ὄσιν καὶ αὐτῇ.

H E S I O -

748. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοις.) bus habebant, διαπν, τερφῶν,
 Prohibet liberorum colloca- οῖον, id est, ipsum Gynaeceum,
 tionem super sepulcra & mor- Hesiodus, ergo, ne ejusmodi
 ticina, (quæ vocat ἀκίνητοι, puerulos matrum, λυτῶν af-
 quod non moveantur, vel non fuescere sinant, ex disciplina
 sint movendo,) quod priscis veteri, quia θηλύνεσθαι τὰ σώ-
 infauftum videbatur. Vel al- μαται ex aquæ tepore existi-
 legorice prohibet ignaviam, mabant, diligenter monet. Ib,
 otium & delicias in prole. xii. Οὐ γδ' ἄμεινον.) Vetus clausu-
 annorum. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοις la, qua potissimum utebatur
 καθίζειν.) Pueri autem δω- in interdictis suis principes,
 δικάμοι & δωαδικάμοι, o- erat, Οὐ γδ' ἄμεινον.
 mnia communia cum matri-

755; Μη-

Comedito, neque lavator: quia & hisce noxa inest.
Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)
Puerum duodennem: quia virum inermem facit:
Neque duodecim mensium: aequale & hoc est.
Neque muliebri in balneo corpus abluito
Vir: gravis enim ad tempus est & in hoc
Pœna, neque in sacrificia accensa incidens,
Reprehende arcana: Deus quippe & hac indigne fert.
Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,
Neque super fontes meito: quin valde evitato.
Neque incacato. id enim nibilo est melius
Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.
Fama enim mala est, levius quidem levatu
Facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.
Fama vero nulla prorsus perit, quam quidem multi
Populi divulgant. quippe Dea quaedam est & ipsa.

HESIO-

755. Μῦθ' ἔτι πρὸς.) Hi recte in fontes immingere dicuntur, qui sacram doctrinam commaculant. nis præcipuam curam habendam esse vult, quia (versu sequenti) nulla fama prorsus evanescat tanquam inanis, &

756. Μῦθ' ἔτι πρὸς.) non omnino de nihilo sit, quod vulgo ferrur, famæ enim vim quandam divinam etiam inesse. Ex hoc loco desumpsit Virgilius descriptionem famæ, 4. Æneid. vers. 173. *Fama malum, &c.*
 Hic versus in Ald. & aliis editionibus deest; quem tamen agnoscunt Scholiastæ, vel alio loco poni volunt, nempe versu 735. ut in editione Stephani, & hic, & ibi positus est.

762. Φησὶ Ζεὺς.) Ita C. V. alii
 758. Διὸς.) Boni nomi- Φησὶ Ζεὺς. 3. v. 101.

F I N I S.

ΗΨΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἡμέραι.

ARGUMENTUM IN DIES.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Effet vero insania, non

Ἡ μάλα δ' ἐκ διόθεν πεφυλασμένῃ, εὖ κ' ἔμμοιραν.
 Περσφιδέμεν δμώεσι· τριηκάδα μὲν δὲ δρίσιν.
 Ἔργα τ' ἐποπιδέειν, ἡ δ' ἀρμαλιὺν δατέαοι.
 Εὖ τ' ἂν ἀληθείῃ λαοὶ κέρνοιντες ἄγων.
 Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς ὧσα μὴ τίονται.
 Πρῶτον ἔνη, τετράς τε, καὶ ἑξάμενη, ἱερὸν ἡμᾶρ.

Τῇ

2. Περσφιδέμεν δμώεσι, τριηκάδα μὲν δὲ δρίσιν.) Orditur à tricesima mensis die, quam
 dicunt optimam esse. Eo die
 exactiones debitorum & usu-
 rarum, ut patet ex Aristopha-
 ne, similiter & forensia judi-
 cia Athenis fieri solebant.
 Conveniebat enim populus
 in feriis ut judicaretur, doce-
 retur de religione, & mores
 formarentur. Tum scenici lu-
 di fiebant, qui vice concio-
 rum fuerant. Et hi ritus ad
 res. politicas, non phycas,
 referendi sunt.
 4. Εὖ τ' ἂν.) Quidam Scho-
 liaſtes hunc versum aliter in-
 telligit, & ita interpretatur:
 ὅταν μὲν ἀληθείᾳ κέρνοινται οἱ
 ἄνθρωποι ὡς ἡμέρας ἥτοι ὅταν
 τὴν ἀληθῆ ἐπιστάται συνέδοντα
 καὶ μὴ ἀπελθείας γινώσκοντες.
 6. Πρῶτον ἔνη.) Athenien-
 ses mensem, qui apud eos est
 30. tantum dierum, in tres de-
 cades dividunt, quarum pri-
 mam

HESIODI ASCRÆI DIE S.

ARGUMENTUM IN DIE S.

non habere naturæ rationem, cum illa nobis
usui sit, & nostra causa à Deo condita. Itaque
discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte,
ex aspectibus quibus Luna intuetur Solem :
nam quadrati aspectuscient pugnam naturæ
cum morbo : sed superstitiosa observatione
aucta sunt. Nam inde apparet non esse cer-
tam rationem discriminis dierum apud He-
siodum, quod ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Jove observans, bene secundum decorum

Præcipe servis, tricesimam mensis optimam,

Ad opera inspiciendum, demensumque dividendum :

*Nempe cum circa juris negotia & judicia populi ver-
sentur.*

Ecce enim dies sunt Jove à prudente.

Primum, novilunium, quartaque, & septima, sacra dies:

Hac

nam nominant ἱσμήνους μὲν δὲ, secundam μισθῆρας, tertiam φθινοῦρας. Deinde primæ de- cadis diem primam ὑμνήτας, secundam δακτύλους ἱσμήνους, tertiam τριῖτλους ἱσμήνους, & ita deinceps usque ad διστάτους ἱσμήνους. Secundæ decadis diem primam, πρῶτον ἱσθίον, se- cundam, δακτύλον ἱσθίου, usque ad ἑξήκοντα ἡμέρας, id est, xx. diem. Tertiæ primā, πρῶτον ἱσθίου, vel Soli, nec singulatim his inventu, numeros dierum	ad Lunæ decrementum mi- nuendo, ἐλάττω φθινοῦρας, secundam ἐλάττω φθινοῦρας, tertiam ἐλάττω φθινοῦρας, usque ad ἑξήκοντα, id est, 30. diem, quam etiam ἡμέραν ἡμέραν vocabant, id est, veterem & novam : quo nomine etiam instantis mensis prima dice- batur : itemque prima dies Lunæ jam apparentis, & ter- tia à coitu digressæ. Cæterum Hesiodus hic, nec singulatim omnes dies, aut ex ordine,

Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.
 Οὐδοάτη τ' ἐνάτη τε, δύνω γέ μιν ἡμάτω μηνός (770)
 Ἐξοχ' αἰεζομένοιο βροθήσια ἔργα πένεας.
 Ἐνδεκάτη τε, δωδεκάτη τ', ἄμφω γέ μιν ἐσθ' λαί. 10
 Ἡ μὲν οἷς πείκειν, ἡ δ' εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθι.
 Ἡ δ' δωδεκάτη τ' ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερισπότη] ὦ ἀράχνης
 Ἡμᾶ] ὦ ἐκ. πλείς, ὅτε ἴδεις σωρὸν ἀμᾶται.
 Τῇ δ' ἰσὺν σήσαιο γυνή, περβάλοιτό τε ἔργον. 15
 Μῖνός δ' ἰσαμένω τρισκαιδεκάτῳ ἀλέασθι
 Σπέρμα] ὦ ἀρξασθι. Φύτ' αὖ δ' ἐνθρέψασθι ἀρίστη.
 Ἐκ] η δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ὄβι φυτοῖσιν. (780)
 Ἀνδρῶν] ὦ τ' ἀγαθή· κέρη δ' εὖ σύμφορός ὄβιν,
 Οὔτε γνέσθι πρῶτ', εἴτ' ἄρ' γάμω ἀντιβολῆσαι. 20

Οὐ.

nec iisdem etiam appellatio-
 nibus commemorat, sed re-
 petit quosdā bis aut ter, non
 nullis interim velut *μισαδύ-
πων καὶ ἀκχεῖαν* pratermissis:
 quod suo quoque loco nota-
 bimus. *Ἐν* igitur primus dies
 est, pro *ἐν* καὶ *νῆα*, nempe me-
 tri causa. Hunc dicit esse sa-
 crum: sunt enim omnia ini-
 tia sacra: *πρῶτος* pro *πρῶτη*,
 quartus dies, qui itidem sa-
 cer est, quia eo die prodit à
 coitu Luna, primumque tunc
 conspicitur.

8. *Οὐδοάτη*.) Præteritis se-
 cundo & tertio, quinto item
 & sexto diebus, ut *μεδίς*, ve-
 nit ad octavum & nonū, quos

recte *κεῖτες* dicit crescenti-
 bus: nam humores alit cre-
 scentia Lunæ.

10. *Ἐνδεκάτη*.) Decimo præ-
 terito, undecimum & duode-
 cimum varie laudat: quia
 Luna Solem trigono aspectu
 intuetur, quem beneficium
 vocant.

11. *Ἡ μὲν οἷς*.) Per synæresin
 pro *οἷα*.

13. *Τῇ*.) Id est, *πύτη*. *Ἀε-
ρισπότη*, pro *ἀερισπότης*, in
 aëre pendens.

14. *Ἡμᾶ]*.) Quidam le-
 gunt *ἐκ. πλείς*, unico vocabu-
 lo, & dicunt, ita vocari *xxii*.
 diem, quāsi cumularum & ad-
 auctum,

16. *Μῖνός*

*Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit
Latona.*

Octavaque & nona, amba dies mensis

Egregie crescentis ad curandum opera mortalium.

Undecima vero, duodecimaque, amba quidem bona:

*Hec quidem tondendis ovibus, illa latis segetibus me-
tendis.*

Duodecima tamen undecima multo melior.

Hac enim net fila in aëre suspensus araneus

*Dio expleta, quum & prudens formica acervum
colligio.*

Hac telam ordiatur mulier, proponatque opus.

Mensis autem inchoati decimatertia caveto

Sementem incipere: plantis vero inferendis optima est.

Sexta vero media valde incommoda est plantis:

Viripara bona: puella vero non utilis est,

Neque gignenda primum, nec nuptiis tradenda.

Nec

16 *Mēsis.*) Ait, xviii. diem sationi obesse, nimirum propter immodicum humorem. Verant enim sementem facere in solo humidiorē ju-
sto. — Contra plantas serere, praecipunt pluviis etiā tem-
pestatibus. Vocat autem hunc diem *τετρακαιδέκτω μηνός* *ισμύς*, qui dicitur alias *τετ-
ταράκις*.

18 *Ἑκτη.*) Præter vulga-
tum morem vocat decimum
sextum diem, *ἑκτὸν μύσην*,
quum alias dicatur *ἕκτη* *ἡμέ-
ρα*. Est autem hac dies,
contra quam superior, in-
commoda plantis, decrecen-

te nimirum Luna; utilis ve-
ro maribus gignendis: nam
ex humido semine femellæ,
ex sicciorē puelli nascuntur.
Et decrescente Luna semen-
minus humidum est, quam
crescente.

20 *Οὐτε γαίαν. ὅτ' ἀργύ-
ρα οὐκ ἐπιδολεῖται.*) Id est, non
est utile puellis, ut cum con-
trahant nuptias, quia à ple-
nilunio cœpit jam humor de-
scere. Addit deinde quædam
pastoralia officia, quæ omnia
ad quadratum aspectum per-
tinere videntur. *Ibid.* *Γαίαν.*
MSS. *Γαίαν μύσην.*

Οὐδὲ μὲν ἢ πρώτη ἐκλή κέρη τε γνέσθῃ
 Ἄρμεν, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μῆλων·
 Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἥπιον ἤμαρ.
 Ἐσθλή δ' ἀνδρῶν γόν, Φιλέε δέ τε κέρτομα βάξιν,
 Ψάδεά θ' αἰμυλίης τε λόφους, κρυφίης τ' ὀαρσμοῦς. 25
 Μίωος δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βῶν ἐρύμυκον
 Ταμνέμεν, ἔρῃας ἧ δυωδεκάτῃ ταλαεργίς.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἤματι, ἴσθρα Φῶτα (790)
 Γίγνεσθ'· μέγα γάρ τε νόον πεπυκασμένον ὄϊν.
 Ἐσθλή δ' ἀνδρῶν γόν δεκάτῃ, κέρη δέ τε τέτρας 30
 Μέοσθ. τῇ δέ τε μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἔλικας βῆς,
 Καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ ἔρῃας ταλαεργῶς
 Πρηϋνεῖν, ὅππῃ χεῖρα πθείς. πεφύλαξο ἧ θυμῶ,
 Τέτρε δ' ἀλδύασθ' φθίνοντάς θ' ἰσχυρόν τε,
 Ἄλγεα θυμοβορεῖν. μάλα τοι τέτελεσμένον ἤμαρ. 35
 Ἐν ἧ τετάρτῃ μίωος ἄγεσθ' ἐς οἶκον ἀκοιτιν,
 Οἰωνὸς κρένας, οἳ ἐπ' ἔρματι τέτρω ἄριστοι.
 Πέμπτης δ' ἐξαλέασθ'. ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί. (800)
 Ἐν πέμπτῃ γάρ φασι Ἐρινύας ἀμφιπολῶειν,
 ὄρ-

26. Μίωος δ' ὀγδοάτῃ)
 Hoc tempore aprum & bo-
 vem castrare convenit.

27. Ταμνέμεν.) Hoc loco
 ἰονυχίζον, non, occidere, ut
 vulg. interpr.

28. Εἰκάδι.) Sic vocat vi-
 gesimum diem, quod summa
 dies sit μέγας μισθός, die-
 bus ἑφθήμερος continuo in-
 sequentibus. Εἰκάδι δ' ἐν μι-
 γάλῃ.) In vigesima die dicit

prudentem virum nasci, &
 qui bona indole præditus sit.
 Ἰσθρα cum vocat, qui multa
 scit & vidit.

29. Γύεσθαι.) Hic pro πι-
 πυκασμένον, nonnulla exempla-
 ria habent πιπυμένον.

30. Κέρη δέ τε τέτρας.) Vo-
 cat diem decimumquartum,
 τετράδι μίσθω, qui puellæ
 gignendæ bonus est, quia
 Luna tum abundat humore,
 ejus-

*Nec prima quidem sexta puella gignenda
 Aptæ est, sed hædis castrandis & gregibus ovium,
 Stabuloque circumfepiendo pastoralis, benigna dies est.
 Bona vero viripam, amatque convitia loqui,
 Mendaciaque, & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis vero octava caprum & bovem valde mugien-
 tem.*

*Castrato, mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicefima vero in magna, plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bona est indolis.
 Bona autem viripam decima, puella vero & quarta
 Media. hac vero & oves, & curvipedes retortis corni-
 bus boves,*

*Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos
 Cicurato, manum imponens, cautus vero esto animo,
 Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
 Doloribus conficiendo animo. valde hac accommoda est
 dies.*

*Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
 Observatis avibus, quæ ad hanc rem sunt optime.
 Quintas vero evitato: quia difficiles sunt & graves.
 In quintæ enim ajunt Furias obambulare,*

Per-

ejusque lumen est gelidum, lædunt corpora. Qui laborant
 magis, & calor temperatior, cholericis morbis, ad postre-
 quam quartam magis lan-
 guent; plegmatici contra,
 cum tunc propter humoris
 abundantiam mitiora sint, fa-
 cilis cicurantur.

34. Τετράδις.) Quartam
 diem à fine mensis & deci-
 mum quartum, vel (ut alii vo-
 lunt) quartum & vigesimum
 quartum improbat: tunc enim
 & oppositio & interlunium,
 lædunt corpora. Qui laborant
 morbis, ad postre-
 mam quartam magis lan-
 guent; plegmatici contra,
 38. Πέντης.) Quintos dies
 monet fugiendos, nempe v,
 xv, & xxv. cujus rei nullam
 adfert rationem naturalem,
 sed eam quæ est de religione,
 nempe quod tunc furie ob-
 ambulant, & pœnas expetant
 à sceleratis hominibus.

41. Μίση-

Ὅρκον τινυμένας τ' Ἔρις τέκε πῆμ' Ὀπιόρκοις. 40
 Μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερ' ἱερὸν ἀκτῶ
 Εὐμάλ' ὀπιπύσσοντα εὐτροχάλῳ ἐν ἀλῶν
 βάλλειν· ὕλοτόμον τε ταμῆν θαλαμήϊα δῶρα,
 Νῆϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἄρμυρα νηυσὶ πέλοντα.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθ' νῆας πηγνύσθ' ἀργιάς. 45
 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ὀπιδείελα λώιον ἡμαρ.
 Πρωτίσῃ δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν.
 Ἐσθλὴ μὲν γάρ τ' ἡδὲ Φυτευέμεν, ἡδὲ γυνεάσθ', (81α)
 Ἄνερ, τ' ἡδὲ γυναῖκί· καὶ ἔπολε πάγκακον ἡμαρ.
 Παῦρεσι δ' αὖτ' ἴσασι, τρισεινάδα μίλῳ ἀρίστῳ 50
 Ἀρξασθαι τε πίθῃ, καὶ ὅππῃ ζυγὸν αὐχένα θείναι
 Βυσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι.
 Νῆα πολυκλήϊδα θολῶ εἰς οἶνοπα πέντον
 Εἰρύμεναι. παῦρεσι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι

Τε-

41. Μέσση δ'.) Monet Poë-
 ta fruges ventilandas à ple-
 nilunio, quia sub id tempus
 excitantur venti, & aura sic
 eior est. Prodest autem im-
 portari frumentum siccius:
 nam madidum importatum,
 statim corrumpitur.

43. Βάλλειν· ὕλοτόμον.) Ju-
 bet setari ligna ad thalamos
 & naves, quod materia, qua
 ceditur decrescente Luna, fir-
 mior sit; quæ vero crescente
 Luna, illico putrescat,

44. Νῆϊα.) In quibusdam
 exempl. interjicitur hic ver-
 bus, Τῇ μὲν ἀδελφότητι πάλαι-
 πεντημεθῆσαι σιδήρε. Sed quo-
 niam is supra habetur versu
 419. abundare omnino vide-
 tur.

46. Εἰνὰς.) Nona dies me-
 dia, id est, xix. meridiana, me-
 lior est. Ἐπιδείελα, adverb. è
 plurali numero, ut πρῶτα.
 Quidam legunt ἐπὶ δειλά.
 Derivatur à δαίλιον, crepuscu-
 lum.

*Perjurium vindicantes : quod malum conventio genuit
perjuris.*

Media vero septima, Cereris sacrum munus

Diligenter inspiciens bene aequata in area

*Ventilato : roborumque sector incidito cubicularia
ligna,*

*Navaliaque ligna multa, & qua navibus congrua
sunt.*

Quarta vero incipito naves compingere biantes.

Non autem media pomeridiana melior dies.

Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.

*Bona siquidem est ad plantandum, & ad generan-
dum,*

*Tam viro quam mulieri : nec unquam prorsus ma-
la dies.*

*Sed pauci rursus sciunt, tertium nonum mensis opti-
mum.*

Implendis dolis, & ad jugum collo imponendum

Bobus & mulis & equis celeribus.

Navem bene clavatam celerem in nigrum pontum

Trahito. Sed pauci vera intelligunt.

Quar-

74. Πρῶτη.) Prima nona
dies, scilicet à principio
mensis, innocua est propter
ter geminum aspectum, cum
Sol abest à signis.

xix. die mensis, bidue nempe
ante ἑνὴ καὶ νῆν.

51. "Αρξάξ πιδε.) Graci-
smus, pro aperire dolium.

49. 'Αίεθ' ὃ καὶ πᾶν κα-
ρῶν.) Proverb. Nullus dies
omnino malus.

54. Εἰσόμεναι παρῶν δὲ
τ', &c.) Id est, pauci certe
servant hoc dierum discrimen,
pauci norunt quisnam

50. Ηἰσῶν.) Loquitur de

dies praeter

55. Τί-

Τετράδι δ' οἷγε πίθον. πρὶ πάντων ἱερὸν ἡμᾶρ 55
 μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μινὸς ὄρεϊα,
 ἥϊς γνομῶης. Ὀπιδείελα δ' ὄψι χερσίων.
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν Ὀπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ. (820)
 Αἱ δ' ἄλλα μετὰ δαπνοι, ἀκήμενοι, ἔτι φέροισα.
 Ἄλλοι δ' ἀλλοίω αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν. 60
 Ἄλλοι γέ μιν τευγὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοι γέ μήτηρ.
 Τάων Ὀδαίμων τε καὶ Ὀλβιοί, ὅς τ' αὖτε πάντες
 εἰδὼς ἐργάζηται, ἀναίτιον ἀθανάτοισιν,
 ὄρνιθας κελύων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

H'ΣΙΟ-

55. Τετράδι.) Diem xiv. intelligit.

56. μέσση· παῦροι δ' αὖτε.) Εἰσαίρεσις hic est: nam ad dies referri debet, ut sit sensus: Pauci post vigesimam mensis optimam probant sequentes dies. Nam & tempestatum & corporum maxime mutationes sunt principio postremae quartae.

58. Αἶδε μὲν.) Epilogus est praeceptorum. Est igitur considerandum quid religio praecipiat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet, superstitio est.

59. Αἱ δ'.) Μετὰ δαπνοι pro-miscuum sonat. Ἀκήμενοι autem videtur Politianus ver-tisse emortuos dies. Et Hom. somnia

T H Λ Ο Σ.

*Quarta vero aperi dolium. præ omnibus sacra dies
est*

*Media : pauci vero rursus post vicesimam mensis
optimam,*

Aurora vigente. pomeridiana vero est deterior.

Et hæc quidem dies sunt hominibus magno commodo.

Ceteræ autem incertæ, sine sorte, nihil ferentes.

Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.

Interdum noverca est dies, interdum mater.

De his beatusque & felix, qui hæc omnia

Sciens operatus fuerit, inculpatus diis,

Auguria observans, & delicta evitans.

HESIO-

Tomnia vocat ἀνίη, quasi discas inania. habebit, qui servaverit discrimina rerum. Adjecit tamen

60. "ΑΑΘ.) Hic videmus correctionem, quod alii alias Hesiodum non ubique secum probent ac laudent. Verum, tum certam rationem, sed in iste inculpabilis, i. e. ille non plerisque superstitionem & peccabit, qui non violabit consuetudinem hominum. ea, quæ religiose & utiliter

61. "ΑΑΠ.) Proverb. Dies constituta sunt. Nam Di noverca & parens. favent iis, qui natura recte

62. Τάσι.) Bene, inquit, utuntur.

F I N I S.

G

1. Ηοίη.)

ΗΨΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἀπὸς Ἡρακλέους.

ARGUMENTUM IN SCUTUM

HERCULIS.

Inscribitur hoc Poëma proprio nomine Herculis scutum, quod ejus præcipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis boves, interemerunt fratres Alcmenæ, qui armenta à vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promisit quam de fratricidis pœnas sumisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Jupiter & Amphitryo: hic reversus à prælio, ille vero hominibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryo-

Η οἷη περιλιπῆσα δόμος καὶ πατρίδα γαῖαν
 ἤλυθεν ἐς Θήβας, μετ' ὀφειλὸν Ἀμφιτρυῶνα
 Ἀλκμήων, θυγάτηρ λαοσόου Ἡλεκτρυῶν.
 Ἡ γὰρ γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτέρων
 εἰδεῖν τε μέγ' ἔτε. νόον γὰρ μὲν ἔτις ἔριξε

§

Τάαν

1. Η (ὁμ.) Dubitari à multis solet, quid sibi velit hoc ἀπὸ τοῦ initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, ideoque varie absurdeque à multis est expositum. Nos igitur, ex G. Cantero, declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille I. Aurtum sibi auctorem esse profitetur) qua omnis omnia dif-

ficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter cætera quæ Pausanias in Bæoticis enumerat., scripsit etiam μεγάλας αἰῶνας, ut vocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonii, Pindari, Sophoclis interpres: in quibus præclarissimas quasque mulieres

HESIODI ASCRÆI

SCUTUM HERCULIS.

ARGUMENTUM IN SCUTUM HERCULIS.

phitryone quidem Iphichum, ex Jove vero Herculem: qui cum auriga Iolao proficiscitur adversus Cygnum, Martis filium: qui decimas ducentes ad Pytho, deprædabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemq; pro filio suo pugnantem in crure vulnerat. Atq; ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistonoën.

Alt qualis relicta domo ac patria tellure
 Venit Thebas, secuta maritum Amphitryonem
 Alcmena, filia populorum dissipatoris Electryonis.
 Quæ mulierum genus superabat feminearum
 Forma que & proceritate. mente utique nulla cum ea
 certabat

Illa-

lires & heroïnas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt *ἡρώων*, quod singulæ similitudines ab his vocibus, *ἡρώων*, inciperent: sicut & in Homeri *Βεωρία* factum cernimus, & apud Hebræos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut *ἡρώων* posteriores Poëtæ, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarent, quam hoc modo celebra-

verit, ut & Homerus Penelopem, & alii alias. Earum igitur *ἡρώων* fragmentum est, quod hodie exstat, Scutum Herculis, quo unâ comparatio earum, quibus totum opus constabat quamplurimis, continetur itaque & ab *ἡρώων*, sicut etiam reliquæ, incipit. Et quamvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & Scutum Herculis vocatur, quod ejus præcipua sit in hæc comparatione descriptio,

Τάων ἄς θνητὰ θνητοῖς τέκον ὤνηθεῖσαι.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρήθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων
 Τοῖον ἄηθ' οἶόν τε πολυχρύσῃ Ἀφροδίτης.
 Ἡ δ' καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἐὼν τίεσκεν ἀκοίτῳ,
 ὣς ἔπω τίς ἔτισε γυναικῶν θηλυτέρων, 10
 Ἡ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκλειανεν, ἱφιδάμασας,
 Χωσὶ μέντοι πρὸς βασι. λιπὼν δ' ὅγε πατρίδα γαῖαν
 Ἔς Θήβας ἰκέτασσε Φερεοσακέας Καδμείας.
 Ἐνθ' ὅγε δώματ' ἔναϊε σὺν αἰδοίῃ πατρὶ κοίτῃ,
 Νόσφιν ἄτερ Φιλότῃ καὶ ἐφίμερ. ἔγδ' οἱ ἦεν 15
 Πρὶν λεχέων ἐπιβῶναι εὖσφύρας Ἡλεκτρυώνης,
 Πρὶν γε Φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μέγα θυμῶν
 Ἡς ἀλόχῃ, μαλερῶ δ' κατὰ φλέξαι πυρὶ κώμας
 Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
 ὣς γδ' οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν. 20
 Τῶν δ' ὅγ' ὀπίζετο μῦθον, ἐπείγετο δ' ὅτι τάχιστα
 Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ διόθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἄμα, ἱέμενοι πολέμοιό τε Φυλόπιδός τε,
 Βοιωτοὶ πλῆξι πῶποι, ἔπειρ σακέων πνεῖοντες,

Λο-

sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de
 ipsis vocabulis initii. Oreditur
 autem Poëta à commendatio
 ne Alcmenæ, quæ Amphitryo-
 nem patris interfectorem
 Thebas secuta est.

7. Κυανέων.) Religio fuit
 in versu, qui tam male habe-
 ret, mutare quicquam viris
 doctis, quod ignorarent ra-
 tiones Poëticas. Legendum
 κυανέων.

13. Ἔς Θήβας ἰκένωσι.) Ἰκέιν-
 ων, hoc loco, ζητεῖν, μίλοι-
 ζῶν, ἐπὶ βοηθείᾳ. ἰκένωσι ἐς
 Θήβας Καδμείας, nihil aliud
 est, quam εἰς Θήβας ἐπὶ βοη-
 θεῖα τὰς Καδμείας, ἐπ' αὐτοῖς
 Thebanos auxilii causa pete-
 bat: Vel Thebas, implora-
 urus auxilium Cadmeorum,
 proficiscebatur. Quæ ἐκείναις
 veteribus & ducibus erat ufi-
 tatissima.

15. Νόσφιν.) Declarat occa-
 sionem

*Illarū quas mortales mortalibus peperere concumbentes.
Cujus & à vertice, & à palpebris nigricantibus
Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
Atque hac talis existens, tam animo suum colebat con-
jugem,*

*Perinde ut nulla unquam coluit mulierum fœminearum,
Quamquam ipsi patrem præstantem occidisset, vidomitū,
Ira commotus propter boves. relicta autem ille patria
tellure,*

*Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.
Ubi idem habitabat cum veneranda conjugē,
Seorsim absque concubitu desiderabili. Non enim lice-
bat ipsi*

*Antè lectum conscendere formosæ Electryonidis,
Quam cadem ultus esset fratrum magnanimorum
Sue conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
Ita enim constitutum ipsi erat, diiq; testes facti fuerant.
Quorum ille verebatur inam, festinabatque quam ce-
lerrime*

*Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbebat.
Hunc autem una, cupidi bellicque praelique,
Bæotii equitando insignes, supra clypeos animum geren-
tes,*

Lo-

sionem suscepti belli ab Am-
phitryone.

12. Ο' οἱ δῖος θεῖος ἦεν.)
Vox θεῖος hic τὸ ἀναισχύνει
designat, sicut ex imitatione
Græcorum apud Latinos se-
pe, & præcipue Horatium:
Quicquid corrigere est nefas,
ὅτι δῖος θεῖος ἀδύνατος, &
per consequens, ὅτι μὴ κα-

θεῖος ἀναισχύνει, vel
ἀναισχύνει ἴσι. Cæterum vox
δῖος ad juramentum spe-
ctat quod præcellerat. Qui-
cunque ergo juramento se
obstringit, illum urgeat Διὸς
θεῖος, aut θεῖος δῖος:
quare jusjurandum, ἵσχυ-
ρον δῖος θεῖος ἀδύνατος, &
jurandum dixerunt veteres.

Λοκροί τ' αἰχέμαχοι, καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι, 25
 ἔαοντ'. ἦρχε δ' τοῖσιν εὖς παῖς Ἀλκαῖοιο,
 Κυδριόων λαοῖσι. πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἄλλω μῆτιν ὕφαινε μὲν Φρεσὶν, ὅφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσι τ' ἀλφειῇσιν δέῃς ἀλκίῃρα φύσει.
 ἔλθο δ' ἀπ' ἐλήμποιο δόλον Φρεσὶ βυσσοδομώων, 30
 ἑμείρων. Φιλότῃσι δ' εὐζώνοιο γυναικὸς
 Ἐννύχιον· τάχα δ' ἴξε Τυφασόνιον, τόθεν αὖθις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητιέτα Ζεύς.
 ἔνθα καθεζόμενον, Φρεσὶ μὴδέω θεσκελα ἔργα.
 Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ ταυσφύρα ἤλεκτρυώνης 35
 Εὐνῇ καὶ Φιλότῃ μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρυῶν λαοασόον, ἀγλαὸς ἦρας,
 ἔκτελ' ἑσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὄνδε δόμονδε.
 Οὐδ' οὐ γὰρ ὅππῃ δμῶας καὶ ποιμνίας ἀγροιώτας
 ὤρετ' ἵεναι, πρὶν γὰρ ἢ ἀλόχῃς ὀπιβήμεναι εὐνῆς. 40
 Τοῖσι γὰρ κραδίῳ πόθῳ αἰνυτο ποιμνία λαῶν.
 ἔς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπασὸν ὑπεκπεφυγὴ κακότητι
 Νῆσθ' ὑπὸ δαγaleῆς, ἢ καὶ κρατερῶν ὑπὸ δεσμῶ.
 ἔς ῥα τότε Ἀμφιτρυῶν χαλεπὸν πόνον ἐκλύπασας,
 Ἀπασίως τε Φίλως τε εὖν δόμον εἰσαφίκανε. 45
 Παννύχιον δ' ἄρ' ἔλεκετο σὺν αἰδοίῃ παρθένοισι,
 Τερπόμενον δώριον πολυχρῆστος Ἀφροδίτης.
 Μὲν γὰρ θεῶν δμυθεῖσα, καὶ ἀνέρι πολλὸν δέξω,
 Θήβῃ ἐν ἐπὶ ἀπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
 Οὐκ ἔστι δ' ὅμῃ Φρογέανθε, (κασσιγνήτω γὰρ μὲν ἦεν.) 50

Τὸν

*Locrique cominus pugnantes, & Phocenses magnanimi,
Sequebantur. ducebat autem eos præstans puer Alcai,
Gaudens tot populis. At pater hominumque deorumque
Aliud consilium texebat in animo, ut Diis pariter
Et hominibus rerum indagatoribus Martis depulsato-
rem plantaret.*

*Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente vol-
vens,*

*Desiderans concubitus elegantis mulieris
Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unde
rursum.*

Ad Phicium summum accessit prudens Jupiter.

Ilbi residens mente versabat divina opera.

Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide

In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium:

*Eadem autem & Amphitryo populorum dissipator, illu-
stris heros.*

Perfecto magno opere, rediit domum suam.

Neque ille ad famulos & pastores agrestes

*Perrexit ire, antea quam suæ conjugis conscendisset le-
ctum.* (lorum,

Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem popu-

Sicut quando quispiam magno affectu effugit afflictionē

Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:

Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,

*Magnoque affectu, lubentique animo, domum suam re-
versus est.*

Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore,

Obletando se muneribus aureæ Veneris. (ptimo,

Illa autem à Deo pariter domita, & ab homine longe o-

Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,

Haud quaquam similes, quanquam fratres essent.

Alte-

Τὸν μὲν χερρότερον, τὸ δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα Φῶτα,
 Δεινὸν τε κρατερόν τε, βίβω Ἡρακληεΐω.
 Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεῖ Κρονίωνι,
 Αὐτὰρ ἰφικλῆϊ γέ δορυασὼ Ἀμφιτρυώνι,
 Κεκερμένω γηελώ· τὸ μὲν, βροτῶ ἀνδρὶ μιγεῖσα· 55
 Τὸν δ', Διὶ Κρονίωνι, θεῶν σημανέσθαι πάντων.
 Ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδῳ, μεγάθυμον.
 Εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβάλας Ἀπόλλωνος.
 Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὄν, Ἄρῳ, αἶτον πολέμοιο,
 Τάχῃσι λαμπομύχας, σέλας ὡς πυρὸς αἰθομύροιο, 60
 Ἐσαότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἐκλυπον ὠκείες ἱῶποι,
 Νύσσοντες χηλῆσι· κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήη,
 Κοπτομύχη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρματι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματά δ' ὤποιῃτα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβισον,
 Ἴππων ἱερμύων· κεχάρετο δ' Κύκνος ἀμύμων, 65
 Ἐλπόμηνος Διοῦ υἱόν, δαήτιον, ἡνίοχόν τε,
 Χαλκῶ δηώσεν, καὶ δ' ἄπο κλυτὰ τάχῃα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ ὄχλωέων ὅσῃ ἐκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίβω Ἡρακληεΐω.
 Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίης 70
 Λάμπεν ὑπαὶ δειναῖο θεῷ τάχῃων τε καὶ αἰτῶ.
 Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο· τίς κεν ἐκείνῳ
 ἔτλη θνητὸς ἐὼν καλενακτίον ὀρμηθῆναι,
 Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμευ Ἰολάου;
 Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀσπῆοι 75
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκαν ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσιν.
 Ὃς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰόλαον.
 Ἡρώς, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἦπ' μετ' ἀθανάτους μάχασθαι, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 Ἥλι-

Alterum siquidem inferiorem, alterum autem longe præstantiorem virum,

Sevum ac validum, vim Herculanam :

Hunc quidem compressa à nubium offuscato Saturnio,

Iphicleum autem hastarum, à concussore Amphitrione.

Diversa generatione : alterum quidem, cum viro mortali concumbens :

Alterum autem : cum Saturnio Deorum imperatore omnium :

Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum,

Invenit enim in luco longe jaculantis Apollinis

Ipsam, & patrem ipsius, Martem, bello insatiabilem,

Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,

Stantes in curru : terram autem pulsabant veloces equi,

Ferientes ungulis ; pulvisque circa ipsos dividebatur,

Excitatus compactis à curribus & pedibus equorum.

Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circumresonabant,

Equis festinantibus gaudebat autem Cygnus inculpatus,

Sperans se Jovis filium, Mavortium, aurigamque

Ferro interemturum esse, & inclyta arma despoliaturum,

Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.

Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeam.

Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasæi

Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso ;

Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi

Sustinuisset, mortalis existens, obviam sub conspectum prodire,

Præter Herculem & gloriosum Iolaum ?

Illorum enim & vis magna, & manus invictæ

Ex humeris natæ erant una cum robustis membris.

Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.

O heros Iolaë, mortalium longe carissime omnium,

Nempe vere in immortales beatos, qui Olympum tenent,

Ἡλίων Ἀμφιτρεύων, ὅτ' εὖσέφανον ποτὶ Θήβην 80
 ἦλθε, λιπὼν Τίρυνθον εὐκτίμῳρον πολίεθρον.
 Κτείνας Ἡλεκτρεύονα, βοῶν ἕνεκ' Ὀρυμεδίῳπων
 Ἴκετο δ' εἰς Κρόνοντα, καὶ Ἡνιόχῳ τανύπεπλον.
 Οἳ ῥά μιν ἡσάζοντο, καὶ ἄρμυρα πάντα παρῆχον,
 Ἡ δίκη ἔσθ' ἱκέτῃσι, τίον δ' ἄρα κηρέη μᾶλλον. 85
 Ζῶς δ' ἀγαλλόμενθ' σὺν εὖσφύρῳ Ἡλεκτρευόνῃ
 Ἡ ἀλόχῳ τάχα δ' ἄμμες ὅππλομῶν ἐνιαυτῶν
 Γεινόμεθ', ἔτε Φυλὴν ἐναλίγκιοι, ἔτε νόημα,
 Σῶς τε πατήρ καὶ ἐγὼ, ἔμῳ Φρένας ἐξέλετο Ζεὺς.
 Ὅς περ λιπὼν σφέτερόν τε δόμον, σφέτερος τε λαῖας, 90
 ὤχετο τιμήσων ἀλιτήμῳρον Εὐρυδῆα,
 Σχέτλιθ'. ἥ πρ πολλὰ μετεσυναχίζετ' ἐπίωω,
 Ἦν ἄτλῳ ἀχέων. ἥ δ' ἔπαλιν ἀγρετός ὄσιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπτετέλλετ' ἀέθλης.
 ὦ φίλθ', ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἰωῖα φοινικόεντα 95
 Ἴππων ὠκυπόδων μέγα ἦ φρεσὶ θάρσθ' ἀέζων,
 Ἰδυς ἔχειν θοὸν ἄρμα, καὶ ὠκυπόδων δένθ' ἰσσιππων,
 Μηδὲν ὑποδδίσας κτύπον Ἄρεθ' ἀνδρῶφόνοιο,
 Ὅς νῦν κεκληγὼς περμαίνεται ἱερὸν ἄλσθ'
 Φοῖβ' Ἀπόλλωνθ' ἐκαστηβελέσθ' ἀνακθ' 100
 Ἡ μὲν καὶ κρητερὸς περ ἐὼν ἄατα πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε περσέειπεν ἀμώμηθ' ἰόλαθ'.
 Ἡ θεῖ', ἥ μάλα δή τι πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

90. Ὅς περ λιπὼν.) Multa erat mederi, vel eo modo
 exemplaria & quaedam MSS. quo nos fecimus, vel sic, Ὅς
 pro δόμον hic habent δῶμα, περ λιπὼν δῶμα σφίπερ σφισί-
 non sine magno fœdoque er-
 rore: cui tamen facillimum

91. Σχέτλιθ'.) Hic etiam
 pro

*Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas
Abiit, relicta Tiryntho urbe bene fundata,
Postquam occiderat Electryonem, propter boves latas
habentes frontes: (vestibus.*

*Venitque ad Creontem, & Heniochen longis ornatam
Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia prae-
buerunt, (gis.*

*Quatenus fas est supplicibus, colueruntque ex animo ma-
Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide
Conjuge sua: moxque nos revoluta anno*

*Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,
Pater tuus & Ego: cujus quidem mentem sustulit Jupiter,*

*Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
Abiit veneraturus immaturo partu editum Eurystheum,*

*Infelix. certe multum ingemiscebat postea,
Noxam suam lugens: sed illa irrevocabilis est.*

Mibi vero Deus difficiles imperavit labores.

*O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes
Equorum alipedum: magnamque mentibus fiduciam
accumulans,*

*Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equorum,
Nihil veritus strepitum Martis hominum occisoris,*

*Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum
nemus*

Phœbi Apollinis longe jaculantis regis.

*Enimvero, etiam validus licet existat, tamen exsaturabi-
tur bello.*

Hunc contra allocutus est inculpatus Iolaus:

*O patre, quam multum vero pater hominum atque
Deorum. Ho-*

pro μέλας ē Palatin. cod. re-
posuimus πῶμα, ut constet
versus.

no, legitur etiam ἰαίμελας, MS.
Palatin. priori assentitur. 4
103. ἦ δ' αἴν.). Ita C. Palat.

94. Αὐτὰρ. Pro ἰαίμελας. Alii δ' αἴν.

Τιμᾶ σὺν κεφαλῷ, καὶ ταύρεσσι ἐννοσίγαισιν,

Ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχῃ, ῥύεταί τε πόλιν· 105

Οἶον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερὸν τε μέγαν τε

Σᾶς ἐς χεῖρας ἄλυσιν, ἵνα κλέσθῃ ἐσθλὸν ἄρην.

Ἀλλὰ γε, δύσγεα τάχῃ· δαΐφρων, ὅφρα τάχιστα

Δίφρων ἐμπελάσωντες, Ἄρην δ' ἡμέτερόν τε,

Μαρνόμεσθ'· ἐπεὶ ἔτι Ἀχαιῶν Διὸς υἱόν, 110

οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίζεταί· ἀλλὰ μιν εἴω

Φάξασθ' δύο παῖδας ἀμύμονα Ἀλκείδαο,

οἳ δὴ σφισχεδόνεῖσι, λιλαιόμηναι πολέμοιο

φυλόπιδά σῃσιν· τί σφιν πολὺ Φίλιερα θοίνης.

ὣς φάτο· μείδην ἔνθ' ἔβη Ἡρακλῆει, 115

Θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμυρα εἶπεν.

καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ἡρώς ὦ Ἰόλαε, διοτρεφές, σὸς ἐστὶ τηλῆς
Ἰσμήνη τετηχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαΐφρων,

ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτῳ 120

πάντη ἀναστρώφῃν, καὶ δαηγέμεν ὥς κε θύνηαι.

ὣς εἰπὼν, κνημῖδας ὀρεῖ χαλκοῖο φαεινῇ,

Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, πρὶ κνήμησιν ἔθηκε.

Δάτερσιν αὖ θώρηκα πρὶ στήθεσιν ἔδυσε

καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον· ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε 125

Παλ-

105. Ὃς Θήβης.) Fuit & culis patria.
Thebe in Aegypto, à Busiri-
de rege condita, ambitu cen- 114. Φίλιερα.) Palatin.
tum quadraginta stadiorum, φέριερα.
centum portis insignis. Pre- 116. Θυμῷ.) Nonnulli eo-
terea etiam Thebe in Bæotia dices habent μυθῷ.
fuit: à Cadmo Agenoris filio 118. Ἰόλαε.) Nomen pe-
condita, quam Amphio mu- ritissimi aurigæ, quasi dicas,
ris ornavit, Bacchi & Her- 119. τὸ λαῶν, jaculum seu telum
populi. 122. Ὁ-

*Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem:
Quemadmodum & hanc mortalem validumque ma-
gnumque*

*Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrime
Currus inter se committentes, Martis & nostrum,
Decertemus. Quoniam neque intrepidum Jovis filium,
Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcida,
Qui prope adsunt, cupientes bello
Certamen instituere: quæ res ipsis multo gratior quam
epula.*

*Sic ait, arrisit autem fortis Hercules,
Animo oblectatus, admodum enim illi grata dixerat.
Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocutus
est:*

*O heros Iolaë, Jovis alumine, non procul etiam hinc
Pugna aspera. Tu vero quemadmodum antea fuisti
bellicosus,*

*Ita & nunc magnum equum Arionem nigris nigris
setis obsitum*

Quoquo versum converte, & auxiliare pro eo ac poteris.

*Sic locutus, ocreas ex Orichalco splendido,
Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.*

Mox & thoracem pectori induit

Pulchrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederunt

Pal-

112. Ὀρχήαλειο) Ori-
chalcum, æs montanum.
Schol. Hesiodi scribit esse æs
candidum, quod in monti-
bus inveniatur, aut materiam
quandam metallicam ære pre-
tiosiore.

113. Ἡφαίστῳ.) Vulcani
quæ vox quibusdam videtur
orta ex Tubalcain, de quo
Genes. 4. v. 22. sic dicta ab
ἄγω accendo, & αἶψα de-
Aruo.

Παλλὰς Ἀθηναίη κέρη Διὸς, ὅππότε ἔμελλε
 Τραπέτην σονόεντα εὐφρομένησιν αἰέθλας.
 Θήματα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ὄρεϊς ἀλκτῆρα σίδηρον
 Δεινὸς ἀνὴρ κοίλῳ ἢ περὶ στήθεσσι φασγάνῳ
 Καεῖν ἀλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἐντοσθεν οἷστοι 130
 Ῥιγηλοὶ, θανάτοιο λαβὴ φθόγγιο δοτῆρες.
 Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦθον
 Μέσσοι ἢ ξέστοι, περὶ μήκεες. αὐτὰρ ὅπιθεν
 Μορφνοῖο φλεγύας καλοπτόμενοι περύγεσσιν
 ἦσαν. ὁ δ' ὄβριμον ἔλκευ ἀκαχιδνόν ἐιλεῖο καλὸν 135
 κῶ·

Κρατὶ τ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέῳ εὐτυκλὸν ἔθηκε,
 Δαιδαλέῳ, ἀδάμαντι, ὅππῃ κρατάρχοις ἀραρυῖαν,
 ἦτ' εἰρυτο κέρη Ἡρακλῆϊ θεοῖο.

Χερσὶ γὰρ μὲν σάκεϊ εἶλε παλαιόλον· ἔδ' ἐπὶ αὐτὸ
 Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ἔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδεῖν. 140
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ, λῶκῳ τ' ἐλέφαντι
 Ἠλέκτρῳ δ' ὑπολαμπὲς ἔειν, χρυσῶ τε φαινώ
 λαμπρόμενον· κυάνῃ δ' ἀπὸ πύχες ἠλήλασθε.
 Ἐν μέσῳ δ' ὀρέοντι ἔειν φόβῳ, ἔτι φαίδος,
 Ἐμπαλιν ὥσ οἰσιν περὶ λαμπομένοισι δεδορκώς. 145
 Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο σῶμα λῶκα θείωντων.
 Δεινῶν, ἀπλήτων. ὅππῃ βλοσυροῖο μετώπῳ
 Δεινὴ Ἔρις πεπόνητο, κορυῶσα κλόνον ἀνδρῶν,
 Σχελίσκη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἔκ φρένας εἶλετο φωτῶν

Οἱ

130. Καεῖν ἀλετ'.) Est alia
 lectio, quæ pro δ' ἐντοσθεν, ut
 est in Palat. habet δὲ τι
 ἴσταν.

139. Χερσὶ.) Sequitur jam
 clypei Herculis elegantissima
 & admirabilis descriptio. In
 MS. Palatin. & fere eodem.

*Pallas Minerva filia Jovis, tunc cum cæperat
Primum luctuosa aggredi certamina.
Posuit autem circa humeros nocumenti depulsorium
ferrum.*

*Sævus vir: cavam autem circa pectora phætram
Rejecit intergum. in hac multe erant sagittæ
Horrendæ, mortis vocem reprimentis datrices.
Hæ ab anteriori quidem parte mortem habebant præfi-
xam, & lacrymis madebant:*

*Media autem politæ erant, longæ: sed à tergo
Nigræ aquilæ contectæ aliis
Erant. ille autem validam hastam præfixam ere corri-
puit:*

*Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,
Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
Quæ tutum reddebat caput Herculis divini.*

*At manibus clypeum accepit varium totum, quem
nemo quisquam*

*Neque perripisset jaciendo, neque comminisset, mi-
rum visu.*

*Nam totus quidem circumquaq; gypso, candidoq; ebore,
Et electro lucidus erat, auroque fulgido*

Splendens: ceruleis plicis fulgorem interfecantibus.

*In medio autem draconis erat terror, baudquaquam
effabilis,*

Retro oculis igne lucentibus tuens.

Cujus & dentibus quidem repletum erat os candicantibus,

Sævis, inaccessis. super terribilem autem frontem

Sæva contentio devolitabat, accendens pugnas hominum,

Tetra, quæ & inentem eximebat & præcordia viris

Qui

modo. Ald. & Flor. editioni- præcedentia non pertineant
bus præfixus est titulus huic ad idem opus.

versui, Ἀρχὴ τῆ ἰμπεράκου- 143. Κούρα,) Alias Κούρῃ.

τῆ τῆς ἀντιδῶ, quasi vero 153. Κῆ-

Οἵ τινες ἀντιβίβω πόλεμον Διὸς ἤϊ Φέργιεν. 150
 Τῶν καὶ ψυχὰ μὲν χθόνα δύνουσ' αἰδοῦντο εἶσω
 Αὐτῶν· ὅσα δέ σφι παρὶ ῥινοῖο σαπείσης
 Σειρίεσσι ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἴη.
 Ἐν ᾗ παρδίωξις τε παλίωξις τε τέτυκτο·
 Ἐν δ' ὁμαδὸς τε, φόβος τ', ἀνδροκτασίη τε δεδήχθη. 155
 Ἐν δ' ἔρις, ἐν ᾗ κυδοιμὸς ἐθιύεον· ἐν δ' ὀλοή κῆρ,
 Ἄλλον ζῶον ἔχουσαν ἐξέτατον, ἄλλον ἄστρον,
 Ἄλλον τεθνεῶτα, καὶ μόθον ἔλκε πόδοϊν.
 Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι θαφόμενον αἵματι φωτῶν,
 Δεινὸν δερκομήνη, καναχῇσι τε βεβριθῆα. 160
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν ἔτι φαλαίων
 Δώδεκα· ταὶ φοβέεσκον ὅππῃ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 Οἵ τινες ἀντιβίβω πόλεμον Διὸς ἤϊ Φέργιεν.
 Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοιτο
 Ἀμφοτερουωνιάδης. Ταῖς δαίετο θωῦτα ἔργα. 165
 Στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκτεσσι
 Κυάνεα καὶ νῶτα, μελάνθησαν ᾗ γῆρας,
 Ἐν ᾗ συῶν ἀγέλας χλένων ἔσαν, ἥ δὲ λεόντων
 Ἔς σφέας δερκομήνων, κολεόντων τ' ἱεμένων τε,
 Τῶν καὶ ὁμιληδὸν εἴχες ἦσαν· ἔδεν νύ τώ γε 170
 Οὐδέτερος τρέετ' ἰδὼν· φρέσσον γὰρ μὲν αὐχένας ἀμφω.

Ἡδὲ

153. Κελαινῇ.) Quidam malunt, μελαίνῃ: eadem tamen signif.

154. Ἐν ᾗ.) Est hic ὑποτύπωσις acerrimæ pugnæ. παρδίωξις, q. d. persecutio, vel propersecutio. Interpr. ὡς τῶν τοῖς φησὶ καὶ παρδίωξις καὶ

ἰπποδιδίωξις, ὡς πρὸς θανάτῳ ἐλαττωμένη· καὶ γὰρ οἱ πολεμιοὶ ποτὶ μὲν διώκουσι, καὶ καλεῖται τῷτο παρδίωξις, ποτὲ δὲ διώκονται, καὶ καλεῖται τῷτο παλίωξις. Igitur παλίωξις est, quum ii qui fugerant, eos qui fugerant atque vicerant,

Quicumque bellum adversus Jovis filium gererent.

Quorū & animæ quidem sub terrā eunt ad Orcum intro
Ipforum: ossa autem ipsis, pelle circumputrefacta,
Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.

In eo autem & propulsatio & viceversa persecutio facta
erant. (bantur.

In eo tumultus, horror, & homicidium huc illuc fere-
In eo contentio quoque, & motus furebat: in eo perni-
ciosa Parca, (illesum,

Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem
Alium mortuum, per pugnam trahibat pedibus.

Vestem autem habebat circū humeros cruentā sanguine
Sæpum videns, clamoribusq; ingruescens. (virorū,

In eo autem & serpentum capita sævorum erant, haud
quaquam effabilem, (hominum,

Duodecim; quæ per terrefaciebant super terram genem
Quicumque bellum contra Jovis filium moverent.

Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties
pugnabat (opera.

Amphitryoniades. Hæc autem distincta erant miranda
Porro veluti puncta quædam apparebant videnda sævis
draconibus

Cerulea per terga, denigratæque erant illis maxillæ.

In eo autem & suum greges agrestium erant, atq; leonum
Mutuo sese aspicientium, irascentiumq; & festinantium,
Quorū etiam turmatim ordines incedebant; neq; vero hi,
Neque illi alteros timebant; horrebant attamen colla
amborum. Juxta

rant, versa Martis alea insectā-
tur. Huic loco similis est ille a-
pud Virg. cū Trojana p̄bes pu-
gnæ ciet simulacra sub armis:

Inde alios ineunt cursas aliosq;
que recursus

Adversis spatii. —

Et nunc terga fuga nudant,

nunc spicula vertunt

Insensū, &c.

165. Οὐτὰ ἔγρα.) Sant cum
Palat. qui legant Ἰουματὰ. Τὰ
ἰδαιτο Ἰουτὰ ἔγρα.) Videtur
legisse Diaconus, Ἰουματὰ,
quod glossa sua satis declarat.

167. Κούρια.) Idem Pala-
tin.

Ἦδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῆς, ἀμφὶ ᾗ κᾶπροι
 Δοιοῖ, ἀπὸ γράμμοι ψυχὰς κατὰ δέ σφι κελαινὸν
 Αἶμα ἀπελείβειτ' ἔραζ'. οἳ δ', αὐχένας ἐξεριπόνηες,
 Κεῖατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσι.

175

Τοὶ δ' ἐπὶ μᾶλλον ἐγειρέθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 Ἀμφοτέρω, χλῆναί τε σύες, χαρποί τε λέοντες,
 Ἐν δ' ὧ ὕσμίνῃ Λαπιθαίων αἰχμητῶν,
 Κανέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε, Πειρίθοόν τε,
 Ὀπλέα τ', Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρύλοχόν τε,

180

Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τίταρῆσιον, ὅζον Ἄρηα,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, σπείκελον ἀθανάτοισιν

Ἀργύρεοι, χρυσεία περὶ χερσὶ τάχ' ἔχοντες.

Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναίτιοι ἠγερέθεντο,

Ἀμφὶ μέγαν Πειραῖον, ἰδ' Ἀσβολὸν οἰωνιστῶν,

185

Ἄρκτον θ', Οὐρεῖόν τε, μελαγχαίτῳ τε, Μίμαντα,

καὶ δύο Πάκιδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,

Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

καὶ τε σιναΐκτῳ, ὥσπερ ζωὴ περὶ ἔόντες,

ἔλχεσιν ἢ δ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠρμηγῶντο.

190

Ἐν δ' Ἄρεα βλοσυροῖο ποδώκεος ἔσασαν ἵπποι

Χρυσέοι ἐν ᾗ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρετο ἔλιτο Ἄρης

αἰχμῶν ἐν χείρεσσιν ἔχων, περὶ λείεσσι κελεύων,

αἵματι φοινικόεις, ὥσπερ ζωὴς ἀναρίζων,

δίφρω ἐμβεβαώς. ὧσα δ' ἡ Δειμός τε φόβεται

195

ἔσα-

tin. & quædam alia exempl. incendebantur. & ita Palat.
 habent Κυνέαισι.

178. 'Ε, δ' ὧ.) Allusit ad pu-

176. Τοὶ δ'.) Alii malunt ἠγνὴν Lapitharum cum Cen-
 κέτιόν τε, & irascebantur, seu tauris in nuptiis Pirithoi.

186. Ἀρχέον.)

*Juxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem apri
Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger
Cruor destillabat in terram, ipsi autem, cervicibus de-
jectis,*

Jacebant mortui sub terribilibus leonibus:

*At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnan-
dum,*

Utrique, agrestesque fues, trucesque leones.

*In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
Ceneum circa regem, Dryantemque, Piritoumque,
Hopleumque, Exadiumque, Phalerumque, Prolu-
chumque,*

*Mopsimumque Ampycidem, Titaresium, notum Mar-
tis,*

Ibeseumque Ægidem, similem immortalibus:

Argentei, aurea circum corpus arma habentes.

*Centauri autem ex altera parte contra hos congrega-
bantur,*

Magnus Petreus, atque Asbolus augur,

Arctusque, Huriusque, nigerque Pilius Mimas,

Et duo Pencide, Perimedes, Dryalusque,

Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

*Atque impetum pariter faciebant, perinde ac si vivi
essent.*

Lanceisque atque abietibus cominus certabant.

*Inter hac autem Martis terribilis alipedes stabant
equi*

*Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus
Mars,*

Mucronem in manibus habens, milites exhortans,

Sanguine cruentus, perinde atque vivos spolians,

Currui insistens, juxta autem Pavorque Metusque

Sta-

Ἔτασαν, ἰέμενοι πόλεμον καθ' αὐτὰν ἀνδρῶν.

Ἐν δ' Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,

τῇ ἱκέλη, ὥσεί τε μάχῃ ἐθέλει ἀκορῦσεν,

ἔλχῃ ἔχουσ' ἐν χερσὶ, χρυσείῃ τε τρυφάλεια,

Λιγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις. ὅππ' δ' ὄχετο Φύλοπιν αἰνὴν. 200

Ἐν δ' ἡ ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσῳ

Γμερῶν κισθάρζειν Λητῆς καὶ Διὸς υἱὸς

Χρυσείῃ Φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδῃ ἀγνὸς Ὀλύμπῳ.

Ἐν δ' ἀγορῇ, πρὶ δ' ὄλβῳ ἀπέριπτον ἐσεφάνωτο

Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον αἰοιδῆς 205

Μῆσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομένας εἰκῆαι.

Ἐν δ' λιμνῇ εὖορμον ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης

Κυκλοτερὲς ἐτέτυκτο πανέφθρα κασιτέργιον,

Κλυζομένῳ ἱκελῷ· πολλοὶ γὰρ μὲν ἀμμέσον αὐτῇ

Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες, 210

Νηχομένοις ἱκελοι. δοιοὶ δ' ἀναφύζοντες

Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐβοίνων ἔλλοπας ἰχθύς.

Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐταὶ ἐπ' ἀκταῖς

Ἦσαν αἰνὴς ἀλιεὺς δέδοκην ἔχον· εἶχε δ' ἐν χερσὶν

ἰχθύσιν ἀμφίβλητρον, δ' ἀπορρίψοντι εἰοικώς. 215

Ἐν δ' ἡ ὑπὸ κόμῃ Δανάης τέκῃ ἱππότα Περσεύς,

οὐτ' ἄρ' ὅππ' αὐτῶν σάκεῃ ποσὶν, ἔθ' ἐκάς αὐτῇ.

Θαῦμα μέγα φράσσαθ'· ἐπεὶ ἔδαμῃ ἐσήρικτο.

Τὼς γὰρ μιν παλάμαις τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις

Χρῦσεον· ἀμφὶ δ' ἐπὶ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα. 220

Ὡμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο

Χάλ-

201. Γμερῶν.) De est fortasse articulus, ὁ, ante Λητῆς, vel si male quippiam, ad explendum versum nō aliter tamēn Palat.

203. Θεῶν δ' ἔδῃ ἀγνὸς Ὀλύμπῳ.) Scribendum omnino existimo : θεῶν δ' ἔδῃ ἄγνι.

Stabant, gestientes bellum subire virorum.

Ibidem autem & Jovis filia prædatrix Tritogenia,

Ei similis, quasi quæ pugnam vellet armare,

Hastam habens in manibus, aureamque galeam,

*Ægidemque circum humeros : gradiebatur autem in
prælium sævum. (medio*

At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cuius

Desiderabile quiddam personabat. Latona & Jovis filius

Aurea citbara. Deorum autem sedes frangebatur pu-

rus Olympus. (corona erat posita

Ibi & forum, circum autem opulentia infinita, quasi in

Immortalium in certamine : Deæ autem incipiebant cantum

Musa Pierides, canorum quiddam canentibus similes.

In eo autem & portus appulsa facilis immensi maris,

Rotundus factus erat liquefacto è stanno,

Imundanti similis : multi vero per medium ipsius

Delphines hac atque illac ferebantur piscibus inbiantes,

Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes

Argentei delphines, depascebant multos pisces.

Sub his ærei trepidabant pisces, sed in ripis

Sedebat vir piscator observans; habebat autem manibus

Piscium rete, projecturo similis. (sens,

In eo autem & pulchricoma Danaës filius eques Per-

Neque quidem contingens clypeum pedibus neque longe

separatus ab illo :

Miraculum magnū dictū : quoniam nusquam nitebatur.

Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,

Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.

Ex humeris autem circa eum vagina inclusus nigra en-

sis pendebat

Æreus

ἀγυρὶ "Ολυμπῷ. Gracis bitet, infra dicitur. ὁ δὲ
ἀγυρῶν, Latinis frangere, σφρὶ ἀγυρῶν ἡχώ, ubi Diaconus
est, ἡχώ τινος δῆμιον, sonitum interpretatur, ἡχώ τινος ἡχώ,
edere. Unde fracti fluctus. Hoc sicut hoc loco, ἀγυρὶ "Ολυμ-
ratio dicuntur. Et ne quis du | τῷ, nihil aliud est.

Χάλκεον ἔκ τελαμών, ὃ δ' ὥς τε νόημ' ἐποταῖτο.

Πᾶν ἧ μετ' ἄφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελάρα·

Γοργῶς ἀμφὶ ἧ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,

Ἀργυρέη· θύσανοι ἧ κατηωρεῦντο φαεινοὶ

225

Χρύσειοι δεινὴ ἧ παρὶ κροτάφοισιν ἀνακλῖτο·

Κεῖτ' Αἶδ' κενέη, νυκλὸς ζόφον αἶνὸν ἔχουσα.

Αὐτὸς ἧ παρ' ὤδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικώς

Περσεύς Δαναΐδης ἐπὶ τραινέτο. ταὶ ἧ μετ' αὐτὸν

Γοργόνες ἀπλητοί τε καὶ ἐφατὰ ἐρρώοντο,

230

Ἰέμελραι μαπέειν. ὅππῃ ἧ χλωρὸν ἀδάμαντι

Βαινυσέων ἰάχεσκε σάκ' ἧ μεγάλῳ ὀρυμαλδῶ

Ὀξέα καὶ λιγέως· ὅππῃ ἧ ζώνησι δράκοντες

Δοιῶ ἀπηωρεῦντ', ὅππῃ κυρτώνοντε κάρηλαι.

Λίχμαζον δ' ἄρα τώγε. μὲν δ' ἐχάρμασσον ὀδόντας,

235

Ἄγρμα δερκομένῳ· ὅππῃ ἧ δεινοῖσι καρλιώοις

Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβ'· οἱ δ' ὥς ἐρ' αὐτέων.

Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμῆια τ' ἔχοντες.

Τοὶ μὲν δ' ἀπὸ σφετέρης πόλι' σφετέρων τε τοκῆων

Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ ἧ πρᾶθ' εἰν μεμαῶτες.

240

Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆρ' ἐχοντες,

Μάρνανθ'. αἱ ἧ γυναῖκες εὐδμήτων ὅππῃ πύργων.

Χάλκεον ὅξυ βόων, κτ' δ' ἐδρύπνοντο παρειαί,

Ζωῆσιν ἱκελαί, ἔργα κλυτὰ Ἡφαίστοιο·

Ἄνδρες δ' οἱ πρᾶσθ' ἦσαν, γῆρας τε μέμαρπον,

245

Ἀθρόοι ἐκποσθεν πυλέων ἦσαν, αὖ ἧ θεοῖσι

Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, παρὶ σφετέρῃσι τέκεσσι.

Δει-

216. 'Εν δ' ὧ.) Perseum
clypeo antevolantem fingit.

222. Χάλκεον.) Quædam
exempl. habent, ἰόντα πάλαι.

20. Palat. ἰόντα ἐπὶ αὐτό.

227. Κεῖτ'.) Orci galeam.

invisibilem facit.

*Æreus de loro : ipse autem velut cogitatio volabat.
Totum autem tergum ejus tenebat caput savi monstri
Gorgonis. circum ipsum autem pera ferebatur, mirum
visu,*

*Argentea, fimbriaque dependebant lucida
Aurea. sava autem circum tempora regis
Posita erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.
Ipse autem properanti & formidanti similis
Perseus Danaides extendebatur. post ipsum vero
Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant.
Cupientes ipsum apprehendere : in viridi autem ada-
mante*

*Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu
Acutum & tinnulum quippiam : in zonis autem dra-
cones*

*Duo suspensi erant, attollentes capita.
Lambebant autem illi, inaque infrendebant dentes,
Crudele tuentes. supra sava autem capita
Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
Viri pugnabant, bellica arma habentes,
Hi quidem à sua civitate, suisque parentibus,
Pestem depellentes : illi autem depopulari studentes.
Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam
tenentes,*

*Dimicabant. mulieres autē in bene constructis turribus
Æreum acutum clamabant, lacerabanturque genas,
Vivis similes, opera inclyti Vulcani.
Viri autem qui seniores erant, & senectutem assecuti
erant,*

*Conferti extra portas ibant, sursumque Diis
Manus tendebant beatīs, pro suis liberis*

Me-

242. Μέγανθ'.) Quidam
legunt δὲ πύργον.

245. "Ανδρες.) Alii malunt,
γῆρας τ' ἐμύμνηστον.

Δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχῳ ἔχον, αἳ ᾗ μετ' αὐτὰς
 Κῆρες κύάνεαι, λακκὰς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 Δεινωτοὶ, βλοσυροί τε, θαφεινοί τε, ἀπλητοὶ τε 250
 Δῆρ' ἔχον παρὰ πηλόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἱέντα
 Αἷμα μέλαν πίειν· ὃν ᾗ πρῶτον μεμάρποιεν.
 Κεῖνον ἢ πίπλοντα νεκρῶτον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας. ψυχὴ δ' αἰδὸς δεκατεῖεν
 Τάρταρον ἔς κρυόενθ'. αἳ ᾗ Φρένας εὖτ' ἀρέσαντο 255
 Αἷμα δ' ἀνδρῶν, ἢ μὲν ῥίπιασπον ὀπίσσω,
 Ἄψ δ' ὁμαδὸν καὶ μῶλον ἐθιύεον αὐτὶς ἰῶσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφάσαν· ἢ μὲν ὕφηςων,
 Ἄτροπός, ἔτι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἀλλὰ καὶ ἔμψης
 Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερῆς τ' ἦν πρὸς βυλάτῃ. 260
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχῳ δρμεῖαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' ἔς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασείας ἰώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰσήκε· ὅπισ' μυγερὴ τε καὶ αἰνὴ,
 Χλωρὴ, αὐταλέη, λιμῶ κατὰ πεπληγῆα, 265
 Γυνοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρας ἰώσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ ᾗ παρῶν
 Αἷμ' ἀπελείβει· ἔραζε. ἢ ᾗ ἀπλητον στοναχῆα
 Εἰσήκε· πολλὰ ᾗ κόνις κατενέοθεν ὤμους,
 Δάκρυσι μυδαλέη· ὅθ' αὖ εὐπυργὸς πέλις ἀνδρῶν. 270
 Χρῦσαι δέ μιν εἶχον παρὰ θυροῖς ἀραρυῖαι
 Ἐπὶ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε

Τέρ-

252. Αἷμα.) Legitur etiam ἄν. & vers. 304. ἄνδρας μα-
 μάρποιον, sed cum μιμάρ-
 ποιν melius fuit versus. Et 259. Ἄτροπος.) Vel, ἄν-
 supra etiam est ἄνδρας μαμάρ-
 ποιν, ut Palas.

Metuentes. illi autem contra pugnam conferebant, post
ipsum autem.

Parca nigra candidis crepantes dentibus,
Torva terribilesque, cruentaque, inaccessæque
Certamen habebant de iis, qui cadebant. omnes enim
cupiebant

Eruorem nigrum bibere. Et quem primum forte ceperant
Jacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
Injiciebant ungues magnos. animaque ad Orcum abibat,
Tartarum in frigidum. illa autem præcordia postquam
exatiassent

Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post tergum,
Retro autem in tumultum Et stragem festinabant ite-
rum ire.

Clotbo Et Lachesis ipsis astabant, atque paulo minor
Atropos: neque enim erat magna Dea: sed tamen
Aliis quidem præstantiorque erat, Et ævo grandissima.
Omnes autem circa unum virum pugnam acerbam in-
stituerant:

Sæpeque modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis succen-
sentes.

Inter se autem ungues manusque audaces exaquabant.
Juxta autem Et Caligo stabat, perusta similis, Et gravis,
Pallida, aridaque, fame exhausta, Et compressa,
Crassis genibus: longique ungues à manibus prominebant.
Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis au-
tem.

Cruor destillabat in terram. ipsa autem terribiliter den-
tes stringens

Stabat, multusque pulvis constraverat ei humeros,
Lacrymis humida. juxta autem turrita civitas hominum.
Aurea autem ipsam tenebant superliminaribus adaptata
Septem porta, hominesque in voluptatibus Et choreis

Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτερον ἐπ' ἀπλώης
 ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα. πολὺς δ' ὕμηναι ὁρώει.
 Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε 275
 Χερσὶν ἐνὶ δμῶων. ταὶ δ' ἀγλαΐη τε θαλίηαι
 Πρὸθ' ἔκιον· τοῖσιν ἣ χορὸν παίζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν σφίγγων ἴεσαν αὐδῶ
 Ἐξ ἀπαλῶν σμαράγνων, ὧς δέ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
 Αἱ δ' ὑπὸ Φορμύγων ἀναγόν χορὸν ἱμερόεντα. 280
 Ἔνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθεν νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλῶ,
 Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ καὶ αἰοιδῇ,
 Τοίγε μὲν αὖ γελοῶντες ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἑκαστῷ
 Πρὸθ' ἔκιον· πᾶσαν ἣ πόλιν θαλία τε χορὸν τε
 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ περπάροισι πέληται 285
 Νῶθ' ἵππων ὀπιθάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἦρεικον χθόνα δῖαν, ὀπισθολάδων ἣ χιτῶνας
 Ἐσάλατ'. αὐτὰρ ἔλω βαρὺ λήϊον. οἷγε μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὀξείῃσι κορωνιόωνται πέτηλα,
 Βριθόμενα σαχύων, ὥσπερ Δημήτερι ἀκτιῶ. 290
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεθανοῖσι δέον, καὶ ἐπιπλόν ἀλωῶ.
 Οἱ δ' ἐτρυγῶν οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρας ἐφόρουν ὑπὸ τρυγητῆρων
 Λακῆς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων δ' ἀπὸ ὄρχων
 Βριθομένων φύλλοισι καὶ δρυγρέης ἐλίκεσσιν. 295
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς παλάρας ἐφόρουν. ὧς δ' ἀσφισιν ὄρχεται
 Χρῦσεσσιν, (κλυτὰ ἔργα περὶ φρονέει φαίσοιο)

Σειό-

276. Χερσὶν.) Vel ἀγλαΐαις, q. d. fastigiatos culmos. Interpret. ῥαβδόδοι, καὶ δι' ἰνκασ-

289. Αἰχμῆς.) Nonnulli τίσαι ὑογκασ. codices habent κορωνιόωνται, 291. Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐν.) Pro ἵπ-

Oblectationem capiebant. Alii siquidem fabrefacto in
curru (tur.

Ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excitaba-
Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat
In manibus famulorum. Mulieres autem venustate flo-
rentes

Praebant, quas chori ludentes sequebantur.

Atque hi quidem canoris tibiis erittebant cantum,

Ex tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.

Ille autem ad modulationem ducebant chorum amabilem.

Inde rursus ex alia parte juvenes comessabantur ad fi-
stulam:

Alii quidem contra ludentes saltatione & cantu,

Alii autem contraridentes, ante tibicinem autem singuli

Præcedebant, totamque civitatem letitiæ choreæque

Voluptatesque tenebant. Alii autem rursus extra civi-
tatem,

Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem,

Proscindebant terram bonam, ornatæque tunicas

Succinctas habebant: sed erat profunda seges, ubi alii
quidem metebant

Mucronibus acutis rostrata folia,

Gravida spicis, veluti Cereris cibum.

Alii autem in manipulos ligabant & implēbant aream:

Rursus alii vindemiabant vineas, falces in manibus
habentes. (ceptos

Alii autem in calatbis ferebant à vindemiatoribus ac-

Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,

Gravidis foliis, & argenteis capreolis.

Alii rursus in calatbis portabant, juxtaque ipsos vitis

Aurea erat (inclyt a opera prudentis Vulcani)

Agita-

ἐπιπλον Palat. & alii legunt | quarto deinceps versu pro is
ἐπιπλον. | τὰ λάργες est in nonnullis codi-

293. Οἶδ' αὖτ'.) In hoc & | cibus, cū τὰ λάργες.

304. ἴι-

Σειόμεντο Φύλλοι, καὶ δ' ἐργυρέοισι κάμαξι·
 Τῷ γε μὴ οὐὶ παῖζονται ὑπὸ ἀνλητῆρι ἕκαστο·
 Βριθόμεντο σαφυλῆσι μελάνθησάν γε μὴ αἶδε. 300
 Οἷ γε μὴ ἐτράπεον, ταῖ δ' ἤρευον· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε καὶ ἐλκηδάν. ταῖ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρευν
 Ἄνδρες θηράται, καρχαρόδοντε κύνε πορὶ,
 Ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι·
 Πὰρ δ' αὖτοῖς ἵππῃες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' αἰέθλοις 305
 Δῆρων ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ' ὅππῃ δίφρων
 Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
 ῥ' ὑτ' ἀχαλαίνοντες· ταῖ δ' ὅππῃ κρατέοντα πέτοντο
 Ἄρμαλα κολλήεντ', ὅππῃ ἢ πλημναί μέγ' αὐτεύν.
 Σὶ μὴ ἄρ' αἰδίδιον εἶχον πόνον· ἐδέ ποτέ σφιν 310
 Νίκη ἐπλυύθη, ἀλλ' ἀκρετον εἶχον αἰέθλου.
 Τοῖσι ἢ καὶ πορϋκήτο μέγας τρίπτο ἐντὸς ἀγῶντο,
 Χρῦσαιτο, κλυτὰ ἔργα πορὶ φροντοῖσι Φαίσοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἵπυν ῥέεν ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς.
 Πᾶν ἢ συνείχεσάκτο πολυδαίδαλον. οἱ ἢ κατ' αὐ- 315
 τὸν
 Κύκνοι ἀερισπύται μεγάλ' ἤπυον· οἱ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἀκρον ὕδωρ. παρὲς δ' ἰχθύες ἐκλονέοντα,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, ἔδρα βελαῖς
 Ἡφαίστο· ποίησε σάκτο μέγα τε στιβαρόν τε,
 Ἀρσάμεντο παλάμῃσι, τὸ μὴ Διὸς ἄλκιμον υἱὸς 320
 Πάλλεν ὅππῃ κρατέως· ὅππῃ δ' ἵππῃς θόρε δίφρος,
 Εἵκελτο ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 Κῆφα βιβὰς· τῷ δ' ἠνίοχτο κρατερὸς ἰόλατο
 Δίφρος ἐπεμβεβαὼς ἰδυμέτο καμπύλον ἄρμα.

ΑΓ

Agitata foliis, & argenteis perticis,

Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque

Oneratus uvis, quæ ipsæ nigrae erant.

Alii quidem calcabant in lacu, alii bauriebant, alii autem dimicabant (tur

Pugnis, & luctando: alii vero alipedes lepores venabant

Viri venatores, & ferratis dentibus canes duo ante ipsos,

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.

Juxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque premiis (in curribus

Certamen habebant & pugnam. bene junctis autem

Auriga stantes, immittebant veloces equos,

Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant

Curru ferruminati, rotarumque modioli valde ex eo resonabant. (enim dum ipsis

Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque

Victoria completa erat, sed indefinitum habebant certamen.

Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripus intra agonem,

Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.

Circa extremam autem oram manabat Oceanus, inundanti similis.

Totum autem continebat clypeum variegatum, per ipsum autem

Cygni alii volantes magnum clangebant, qui illic multi

Natabant in summa aqua. juxta autem pisces movebantur,

Mirum visu, etiam Jovi gravitonanti, cujus consiliis

Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque, (filius

Artificiose expoliens manibus, quem quidem Jovis fortis

Jaetabat facile: equestrem autem affiliit in currum,

Similis fulguri patris Jovis, agida tenentis,

Leviter ingrediens: huic autem auriga fortis Jolaus,

Bigis insistens regebat curvum currum.

Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη, 325
καί σφεας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαίρετε Λυγῆϊ γῆϊ γῆρ' ἡν τελεκλειόοιο,
νῦν δὴ Ζεὺς κρᾶτ' ὑμῖν διδοί, μακάρεσσιν ἀνάσσει,
κύκνον τ' ἐξεναρῆν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

Ἄλλο δέ σοι τί ἐπ' ἐρέω, μέγα φέτετε λαῶν. 330

εὖτ' ἂν δὴ κύκνον γλυκερῆς αἰὼν ἀμέρῃς,
τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτὰρ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο·
αὐτὸς ἢ βροτολοιογόν· Ἄρ' ἔτι ἐπίοντα δοκῶσας,
ἐνθά κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἐνθ' ἑτάμην ὅξ' εἰ χαλκῶ. 335

Ἀψδ' ἀναχάσασθαι, ἐπεὶ ἔνυ τοι αἰσιμόν ὄσιν
οὐθ' ἵππους ἐλέειν, ἔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

ὣς εἰπὼς ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδ' ἔχουσα
Εὐρυμένως. τότε δὴ ῥα διόγνωτο ἰόλαο 340

Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο. τοὶ δ' ὑπὸ ὄμοκλῃς
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κονίοντες πεδίοιο.

Ἐν γὰρ σφιν μὲν ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
αἰγὶδ' ἀνασείσατα. πρὶς τὸν ἀχίρ' ἢ γαῖα.

τοὶ δ' ἄμυδις προγέγοντ' ἵκελοι πυρὶ ἢ ἐφ' ἑλῃ, 345
κύκν' θ' ἵππ' ὅδ' ἄμ' καὶ Ἄρης ἀκρόρην αὐτῆς.
τῶν θ' ἵπποι μὲν πρὶς ὑπ' ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
ὅξ' εἰα χρέμισαν, πρὶς ἢ σφιν ἀγνυτο ἡχώ.

τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακλεΐη·

κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ὄπισθε χεῖρον ὠκέας ἵππους, 350

Ἀν-

326. Καί σφεας.) Alias φω-
νέουσ'.

330. Ἄλλο.) Legitur etiam,
Ἄλλο δέ σοι ἐπ' ἐρέω.

*Prope autem ipsis advenit Dea caesis oculis Minerva,
Atq; ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur:*

*Salvete Lyngei progenies longe inclyti,
Nunc itaque Jupiter robur vobis dat, is, qui beatis im-
perat,*

*Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
Sed tibi aliud verbum dicam, multo praestantissime po-
pulorum:*

*Postquam jam Cygnum dulci aeo spoliaveris,
Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius:
Ipse autem hominum pestem Martem accedentem obser-
vans,*

*Ubi nudatum clypeo variegato
Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro:
Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
Neque equos capere, neque inclyta arma illius.*

*Sic locuta, in currum ascendit diva Dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens
Certatim. Tunc igitur Jove natus Iolaus
Horrendum equos increpuit. illi autem à comminatione
Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per
campum.*

*Nam ipsis animum addiderat Dea caesis oculis Minerva,
Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaque
tellus.*

*Illi autem pariter procedebant, similes igni sive procella,
Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis bello.
Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti, (nus.
Acutum hinnivere, circaque ipsos reverberabatur so-
Atque hunc prior alloquebatur vis Herculea:*

*Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos,
Viros,*

333. Αὐτὰς.) Quædam ex-
emplaria, inter quæ Palat. ha-
bent ἰκὶ ἰάτῃ, pro ἰκὶ ἰάτῃ.

344. Αἰγίδ'.) Πενταράχνοι.
idem cod.

356. Τῷ

Ἀνδράσιν, οἳ τε πόνος καὶ οἴζυς ἴδμεν εἰμέν·
 Ἀλλὰ παρέξ ἔχε δίφρον εὖξοον, ἥδ' ἐκελευθε
 εἶκε παρέξ ἵεναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
 εἰς Κήϋκα ἀνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 Τρηχῖν' ἐπεβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶδ' αὖτός. 355
 Τὸ γὰρ ὅππεις παῖδα. Θεμιστονόω κυανῶπιν.
 ὣς πέπον. ἔμην γὰρ τοι Ἀρης θανάτοιο τελευτῶν
 Ἀρκέσθι, εἰ δὴ νῶϊ συνοισθόμεθα πολεμίζεσθαι.
 Ἦδη μὲν τέ εἴφημι καὶ ἄλλοι περὶ θλίβωμαι
 ἔγχεσθαι ἡμετέρους, ὅθ' ἐπ' ἐρ' Πύλας ἡμαθόεντες 360
 Ἀντί' ἔστη ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μῆρεαίνων.
 Τρεῖς μὲν ἐμῶν ἐπὶ δεξιῇ τυπείς ἡρεῖσ' αἰογᾶται,
 οὐρα μὲν οὐ σάκεσθαι· τὸ δ' ἵππεσσιν, ἥλασα μῆρον,
 Παντὶ μὲν οὐ σάκεσθαι, ἀλλὰ δ' ἵππεσσιν ἄραξαι
 Πρηνῆς δ' ἐν κούρῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεσθαι ἐρμῆ. 365
 Ἐνθά κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.

ὣς ἔφατ'· ἔδ' ἄρα Κύκν' ἐμμελὶς ἐμμελὶς
 τῷ ὅππεις θόμβ' ἐχέμεν ἐρυσάρετας ἵππους.
 Δὴ τότε ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ὅππεις γαῖαν
 Πᾶσι τε Διὸς μεγάλα, καὶ ἔνυαλίοιο ἀνακτῆ.
 Ἡνίοχοι δ' ἐπ' ἄλλων ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους.
 Τῶν δ' ἐπὶ στυγερῶν κανάχτιζε πρὸς εὐρεῖα χθών.
 ὣς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεσθαι μεγάλοιο
 Πέτρας ἀποθρῶσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δ' ἐπίσσωσι, 375

Πολ-

356. Τὸ γὰρ ὅππεις παῖδα.) ἵπποι, τὸ βίος μίγνυται, τὸ κατὰ
 in Solonis legibus opponere νόμον ὅππεις.

364. Παντὶ) Notandum est
 βίον) & ἐπὶ τῷ. Hesych. βί) hic ἔστιν ὁ πρὸς τῷ πρώτῳ longa,

Viros, qui laboris & arumna experti sumus?

In diversum tene currum bene politum, atque è via

Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo.

Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & majestate

Trachini antistat. Tu vero satis hoc scis etiam ipse:

Ejus enim connubio tenes filiã Themistonoëm nigroculã.

O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium

Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando.

Jam ipsum quidem ajo ante quoque aliquoties periculum fecisse.

Hasta nostræ, quando pro Pylo arenoso

Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.

Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra,

Vulneratus clypeo: quarto autem transadegi femur ejus,

Totis animis festinans, magnumque illius clypeum perforavi.

Pronus autem in pulveribus humi prostratus cecidit hasta impetu.

Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,

Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.

Sic dixit: at Cygnus bellicosus haudquaquã cumbat

Huic obtempnans, retinere trabentes currum equos.

Ac tunc à bene compactis bigis defilierunt celeriter in terram,

Et Jovis filius magni, & Enyalii regis.

Auriga autem propius egerunt pulchricomos equos.

Illis autem irruentibus sonitu pedum concitata est lata terra.

Ut autem ab alto vertice montis magni

Rupes defiliunt, alia super alias cadentes:

Mul-

ut & infra vers. 461. quum tamen alibi soleat Hesiodus alios Poëtas in corripienda illa syllaba sequi.

372. 'Ηρώχαι.) Scribe cum Palat. 'ἑμπαλῶ.
374. 'Ως δ' ὅρ'.) Comparatio hæc est Homero frequens.

Πολλὰ ἢ δρυὺς ὑψίκομοι, πολλὰ δέ τε πεύκα,
 Αἴγερσί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπὸ αὐτῶν
 Ρίμφα κυλινδομύων, εἰως πεδίον δ' ἀφίκωνται
 ὣς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 Πᾶσα ἢ μυρμιδόνων τε πόλις κλητή τ' ἰαωλκός, 380
 Ἄρνη τ', ἠδ' Ἑλίκη, Ἄνθειά τε ποιήεσσα,
 Φωνῇ ὑπὸ ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον. οἱ δ' ἀλαλητοῖ
 Θεωεσίῳ σὺνιζαν μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 Καὶ δ' ἀπ' ἔρανόθεν ψιάδας βάλεν αἰμαλόσας,
 Σῆμα πθεῖς πολέμοιο ἔω μεγαθαρσέϊ παιδί. 385
 Οἷόν δ' ἐν βήσῃς ὄρεόν χαλεπὸς περὶ δέσφ
 Κάπτεόν χαυλίοδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἄνδράσι θηρόεσσι, θήγδ' δέ τε λωκὸν ὀδόντα
 Δοχμωθεῖς, ἀφ' ὧν ἢ πρὸς ἵμα μασιχόωντι
 Δείβεσθαι, ὅσπερ δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωνι εἴκτιν, 390
 Ὅρθαις δ' ἐν λοφίῃ φρίσσῃ τρίχας ἀμφὶ τε δεινῷ.
 Τῷ ἴκελόν Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππέων θόρε δίφρου,
 Ἡμὲν ἢ χλοεῶν κυανόπτερον ἠχέει τήϊξ
 Ὄζω ἐφ' ὀρέμετον θέρων ἀνθρώποισιν αἰεῖδεν
 Ἄρχεσθαι, ὥς τε πύσιν καὶ βρώσιν θῆλυς ἐέρση, 395
 Καί τε πασημέριόν τε καὶ ἡῶν χεῖρ' αὐδινῷ
 Ἰδὲ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅπότε χροάσειεν ἄλκι.
 Τῇμ' ὃν κείχραιοι πειγλῶχες τελέθουσι,
 Τέως τε θέρει πείρουσιν, ὅτ' ὀμφακας αἰόλονται,
 Οἷα Διώνυσόν δῶκ' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθον. 400
 Τινὲν ὦρεν μάχην ἄνθρωπος, πολὺς δ' ὄρυμα γδοῖς ὀρώρεθ'.

ὣς

384. Καὶ δ' αἴ.) Hoc Ho-
 mero & Virgilio semper si-
 gnum cladis est.

399. Τρεῖς περὶ θείας.) Σπείρου-
 ζον Palatin.

Multaque quercus, multa item piceæ
 Alnique totis radicibus refringuntur ab ipsis
 Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant :
 Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore.
 Totæ autem Myrmidonum civitas celebrisque Iaolcus,
 Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
 Prae voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum
 clamore,

Mirando congressi sunt. magnum autem intenuit pre-
 dens Jupiter,
 Et à cælo guttas dimisit sanguinolentas,
 Signum id ponens bello, suo multum confidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbis aspectu
 Aper, dentes habens exertos fertur impetu ad pugnan-
 dum,

Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 Per obliquum actus, spuma autem circa os mandentis
 Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum :
 Talis similis Jovis filius ab equestri desiliit curru.
 Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, æstatem hominibus canere
 Incipit, cujus & potus & cibus mollis ros est,
 Atque per totum diem, & mane sub aurore fundit
 vocem,

Æstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccatur.
 Quando item & milia circum ariste nascuntur,
 Quæ æstate seminant, cum uva acerba colorem mutant,
 Qualia Bacchus dedit hominibus in latitiam & labo-
 rem;
 Eo tempore pugnant, multus autem tumultus excita-
 bantur.

Ue

ὧς ἢ λέοντες δὴ δ' αὖ ἀμφὶ κ' αἰμένης ἐλάφοιο
 Ἀλλήλοισι κοπέοντες, ὅππῃ σφέας ἐρμήσωσι,
 Δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ, ἄρα βός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων.
 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες αἰκυλοχεῖται, 405
 Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην
 Αἰγὸς ὀρεασινόμῃ ἢ ἀγροτέρῃς ἐλάφοιο
 Πίοντο, καὶ τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊτο ἀνὴρ
 Ἰῶ ἀπαίνετο, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
 Χάρις αἰδομένη, οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν, 410
 Ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχῃ δρμεῖαν ἔθεντο
 ὧς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Ἐνθ' ἦτορ κύκντο μὲν ὑπερμύετο Διὸς υἱὸν
 Κτενέμεναι μεμαῶς, σάκε' ἔμβαλε χαλκεον ἔγχτο
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο ἢ δῶρα θεοῖο. 415
 Ἀμφιτρυωνιάδης ἢ βίη Ἡρακλεΐη
 Μεσσηγὸς κόρυθος τε καὶ ἀσπίδο' ἔγχει μακρῶ
 Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερχε γυρεῖς
 Ἥλασ' ὀπικρατέως· ἀπὸ δ' ἀμφω κέρσε τένοντε
 Ἀνδροφόντο μελίη· μέγα γὰρ θέντο ἔμπεστο Φωλός. 420
 Ἡρπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὶς ἤρκεν, ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ἠλίβατο, πληγείσα Διὸς ψολόεντι κεραινώ·
 ὧς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε' ἔτρεχε ποικίλα χαλκῶ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶατο Διὸς ταλακάρδιτο υἱός,
 Αὐτὸς ἢ βροτολοιστὸν ἄρην ὀπίοντα δοκῶσας, 425
 Δεινὸν ὄρων ὅσῃ οἱσι, λέωνός σῶματι κύρσας,

Ὅς

415. Οὐδ'.) Scholiastes nam scutum, inquit, non erat
 Græcus Tzetzes scribit, Scutum quendam legere χαλ-
 κῶς, ut de hasta intelligatur, Τύχη ποικίλα sunt, sicue
 423. Ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε', &c.)
 Te

*Utr autem leones duo, pro occisa cerva
Sibi mutuo inani, in se ipsos impetum faciunt,
Sævusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur den-
tium;*

*Atque ut vultures incurvis unguibus repandirostri
Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
Capta montivaga gratia, aut fera cerva
Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
Sagitta è nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
Loci ignarus existens. at illi celcriter animadverterunt,
Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt:
Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
Ibi sane Cygnus quidem potentis Jovis filium
Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,
Neque tamen perrupit as: defendebant enim dona
Dei.*

*Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeæ,
Inter galeam & clypeum, hasta longa,
Cervicem nudatum, celeriter, infra mentum,
Percussit valde, ambosque derondit tendones
Homicida lancea, magnum enim robur inciderat viri.
Cecidit autem veluti cum quercus aliqua, aut cum
rupes*

*Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine:
Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma va-
riegata ære.*

*Atque hunc quidem ibi reliquit Jovis ærumnosus filius.
Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem
observans,*

Sævum videns oculis, ut leo corpus forte nactus,

Quæ

Terentio vestis varia, ἡ πολυ-
πλῆς, Neq̃ discedit multum
Diaconus, qui interpretatur
παραπλοῖα ἐν χαλκῷ.

425. Ἄντὸς.) Aut retinen-
dum ἐπὶ ὀφθαλμοῖς, ut supra, aut
παραπλοῖα, ut in Palatino, pro
παραπλοῖα.

Ὅς τε μάλ' ἐνδυνέως ῥινὸν κρατερῆς ὀνύχεσσιν
 Σχίσας ὅττι τάχιστα, μελίφρονα θυμὸν ἀπνύρα·
 Ἐμμενέως δ' ἄρα τδ' γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ.
 Γλαυκίῳ δ' ὄσσοις δεινόν, πλοῦρας τε καὶ ἄμους 430.
 Οὐρῇ μαστίῳ, προσὶ γλάφῃ· εἰδὲ πρὸς αὐτὸν
 ἔτλη ἐς ἀνταῖδων σχεδὸν ἐλθεῖν, εἰδὲ μάχεσθαι.
 Τοῖσι δ' ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρη· αὐτῆς
 Ἀντίσι· ἔστη Ἄρησι· ἐνὶ φρεσὶ θάρσος αἰέζων
 Ἐστυμνῶς. ἥ δέ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενσι κῆρ 435.
 Ἀμφοτέρω δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαί· μεγάλη πέτρῃ περὶ πρηνῶν ὄρεσαν.
 Μακρὰ δ' ὅππῃ φρώσκεισα κυλίνδετα, ἥ δέ τε ἤχη·
 ἔρχεται ἐμμεμαῖα, παύσι δ' οἱ ἀντιβόλησεν
 Ἴψηλός, τῷ δὲ συνενείκειαι, ἐνθα μιν ἴσχεϊ. 440.
 Τόσῃ δ' ὀμνὶ ἰαχῇ βροσάρματι· ἔλιξι Ἄρης
 Κεκληγώς ἐπόρυσεν· ὃ δ' ἐμμαπέως ὤπαδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθληαίη κέρη Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ἀντίῃ ἤλθεν Ἄρησι, ἐρεμνὴ αἰγίῳ ἔχουσα,
 Δεινὰ δ' ὤπαδ' ἰδῶσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα: 445.
 Ἄρες ὅππῃ σχε μλῶσι κρατερὸν καὶ χεῖρας αἰάπης.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ὅσσιν ἀπὸ κλυτὰ τάχεα δῦσαι.
 Ἡρακλῆα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον ὕον.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μὴδ' ἀντίσι· ἴσας ἔμεῖο.
 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' ἔπειθ' Ἄρεως μεγαλήτορα θυμῶν. 450.
 Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, Φλογὶ εἵκελα τάχεα πάλλων,
 Καρπαλίμως ἐπόρυσε βίη Ἡρακληεῖη,
 Κακτὰ μῦθαι μεμαώς· καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος·
 Σωφρονόν, εἰς παιδὸς κοτέων περὶ τεθνεώσι,

Εν

Ἐν σάκει μεγάλῳ. δ' ἀπὸ ἧ γλαυκῶπις Ἀθλιώη 455
 ἔλκετο ἱρμὺν ἔτραπ', ὀρεξάμεν' ἀπὸ δίφρου.
 Δρυμὶ δ' Ἄρῳ ἄχ' εἶλεν ἑρυσάμεν' δ' ἄορ' ὀξὺ,
 ἔαυτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κεραιράφρονι· τὸ δ' ἔπιοντα
 Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρη' αὐτῆς,
 Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο, 460
 οὔτασ' ἔπικρατέως· Διὰ ἧ μέγα σάκ' ἀραξε,
 Δέρετι νωμῆσας, ἔπι ἧ χθονὶ κάβαλε μέσση.
 Τῷ ἧ φόβ' καὶ Δεῖμ' εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 ἤλασαν αἰψ' ἐγγύς, καὶ δ' ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.
 Ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἰψά δ' ἔπειτα 465
 ἵππους μασιέτιν, ἵκοντο ἧ μακρὸν Ὀλυμπον.
 Τίος δ' Ἀλκμυῆης καὶ κυδάλμ' Ἰόλα',
 Κύκνον σκυλίσσαντες ἀπ' ὤμων τῶ χεα καλὰ
 Νίωσόντ'· αἰψά δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχίην ἵκοντο.
 Ἴπποις ὠκυπόδεσσιν. αἶψ' ὦ γλαυκῶπις Ἀθλιώη 470
 ἔξικετ' Ὀλυμπὸν δὲ μέγα καὶ δώματα πατρὸς.
 Κύκνον δ' αὖ κήϋξ θάπην, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 Οἳ ῥ' ἐγγύς ναῖον πόλιν κλειῖν βασιλῆ',
 Ἄντιν, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτὴν τ' Ἰαωλκὸν,
 Ἄρνιν τ' ἠδ' Ἐλίκην. πολλὸς δ' ἠγείρετο λαὸς, 475
 Τιμῶντες Κήϋκα, Φίλον μακάρεσσιν θεοῖσι.
 Τῷ ἧ τάφον καὶ σῆμα· αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρ',
 ὄμβρῳ χειμερῷ πλήθων. τῶς γάρ μιν Ἀπὸλλων
 Ληϊοῖδης ἥνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
 ὅσις ἄγοι Πυθοῖδε, βίη σύλασκε δοκῶν. 480

Τ Ε Λ Ο Σ.

Η Σ Ι Ο -

*In clypeum magnum. At procul caesa Minerva
Hasta impetum avertit, manu defleclens à curru.
Acerbus autem dolor Martem cepit : extractoque gladio
acuto,*

Irruit contra Herculem magnanimum. at illum accedentem,

*Amphitryoniades, saevo insatiabilis bello,
Femore nudatum clypeo sub variegato
Vulneravit valide : magnumque trajecit clypeum,
Hasta vibrans : in terra autem prostravit media Martem,*

*At illi Pavor & Metus agilem currum & equos
Adegerunt celeriter propius, & à terra habente latas vias
In currum posuerunt variegatum : atque inde celeriter
Equos flagellis impulerunt, veneruntque in altum
Olympum.*

*Filius autem Alcmena & gloriosus Iolaus,
Cygno despoliato armis ab humeris pulchris detractis,
Revertebantur, moxque exinde ad civitatem Trachiniam venerunt*

*Equis velocibus. At caesis oculis Minerva
Pervenit in Olympum magnum, & domos patris.
Cygnum autem contra Ceyx sepelivit, & populus infinitus,
Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
Anten, Myrmidonumq; civitatem, celebremq; Ialcum,
Arneng, & Helicen, multus autem congregabatur populus,
Honorantes Ceycem, carum beatis Diis.
Sed illius sepulcrum & monumentum obscurum reddidit
Anaurus,*

*Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
Latona filius jussit, propterea quod inclytas becatombas
Quicumq; portaret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.*

F I N I S.

ΗΨΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ἈΣΚΡΑΪ ΟΥ

Θεογονία.

Μουσίων ἑλικωνιάδων δρχώμεθ' αἰεῖδεν,
 Αἴθ' ἑλικῶν ἔχουσιν ὅρθ' μέγα τε ζαθέον τε,
 καί τε πῶε κρήνῃ ἰοειδέα πρὸς ἀπαιλοῖσιν
 ὄρχευνται, καὶ βωμόν ἐρμῶ ενέθ' κρηνίων,
 καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροά Περμηνοῖο,
 ἢ ἱπποκρλήης, ἢ Ὀλμειῶ ζαθέοιο,
 ἀκροτάτῃ ἑλικῶνι χορὰς ἐνεποίησαντο,
 καλὰς, ἡμερθένας ἐπερρώσαντο ἢ πρὸς ἴν.
 ἔνθεν δ' ὀρνυμένα, κεκαλυμμένα ἡέρα πολλὰ,
 ἔννυχια εἶχον, πῶε καλλέα ὅσ' αὖ ἰεῖσαι,
 ἔμνευσαι δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνια Ἥρην
 Ἀργεῖν, χρυσεοῖσι πεδίλοις ἐμβεβαῖαν,
 κέρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
 ἠδὲ Ποσειδάωνα γαίηοχον, ἐννοσίγαιον,
 καὶ θέμιν αἰδοίην, ἐλικοβλέφαρὸν τ' Ἀφροδίτην,
 ἥδ' ἑω τε χρυσοσέφανον, καλλὴν τε Διώνην,
 ἠὼ τ', Ἥελιόν τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,
 ἀητῶ τ', Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον αἰκυλομήτην,
 Γαῖάν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλαιναν.
 ἄλλων τ' ἀθανάτων ἰσθὲν γῆθ' αἰὲν εὐόντων.
 αἴνυ ποθ' Ἡσίοδον καλλὴν ἐδίδαξαν αἰοιδῶν,
 ἄρνας ποιμαίνονθ' ἑλικῶν ὑπὸ ζαθέοιο.

Τόν-

5. Καί π.) In nonnullis ex & vers. sequenti quidam divi-
 cularibus est Περμηνοῖο. Idunt ἱπποκρλήης.

32. Θά-

HESIODI ASCRÆI DEORUM GENERATIO.

A Musis Heliconi adibus incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, magnumque di-
vinumque :

Et circa fontem nigrum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
Atque abluta tenero corpore in Permeſſo,
Aut in Hippocrene, aut in Olmio ſacro,
Summa in Helicæ choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles; fortiterq; tripudiarunt pedibus.
Inde concitata, velat æ aëre multo,
Noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
Celebrantes Jovemque agida tenentem, & venerandam
Junonem

Argivam, aureis calceamentis incedentem :

Filiamque Ægiocchi Jovis, caruleos oculos habentem,
Minervam :

Augurcmque Apollinem, & Dianam ſagittis gauden-
tem,

Atque Neptunum terrarum continentem, terra motorem,

Et Themis venerandam, & nigris oculis Venerem,

Hebenque aurca corona decoram, formoſamque Dio-
nen,

Auroramque, Solemque magnum, ſplendidamque
Lunam,

Latonamque, Japetumque, ac Saturnum verſipellem,

Terramque, Oceanumque vaſtum, & Noctem atram :

Aliorumque immortalium ſacrum genus ſemper exi-
ſtentium.

Quæ olim Heſiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agros paſcentem Helicæ ſub divino.

Hos

Τόνδε δέ με πρῶτις θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν.

Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς Αἰγίοχοιο· 25

Ποιμῆρες ἄγραιοι, κακ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
Ἰδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοιζιν ὁμοῖα·
Ἰδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.

ὣς ἔφασαν κῆραι μεγάλῃ Διὸς δρεπέπεια·
καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐρμηλέῃ ἄζον, 30

Δρέψασθαι θηητόν. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδῶν
Θείῳ, ὥς τε κλύοιμι τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἔοντα.

καὶ με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γῆρ' αἰὲν ἑόντων,
σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰεῖν.

Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ δρυὶν ἢ περὶ πέτρῳ; 35

Τυῶν, Μισαίων δὲ χῶμεθα, ταί Διὶ πατρί
Ἵμνεῦσαι τέρπασσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπῃ,
εἰρεῦσαι, τὰ τ' ἔοντα. τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἔοντα,
Φωνῇ ὁμηρεῦσαι. τὸ δ' ἀκάματ' ῥέει αὐδῇ

Ἐκ σομάτων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματ' αἰ πατρὸς 40

Ζηνὸς ἐργόδ' ἔποιε θεῶν ὅπ' ἐλαιοέσση
σκιοναμένη. ἦ χεῖρ' ἢ κάρη νιφέν' Ὀλύμπῃ,

δώματα ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὅσας ἰεῖσαι,

θεῶν γῆρ' αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοιδῇ

Ἐξ δὲ χῆς, ὅς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς ἄρ' ἐπικλεν, 45

οἷτ' ὅκ' ἔγενοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων.

Δώτερον αὖτε Ζηνᾷ, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,

Ἀρχόμενά θ' ὑμνεῦσι θεαί, λήγασαί τ' αἰοιδῆς,

ὅσσον

32. Θείῳ.) Magis placeretur verbo κλείουσιν. Quid si vero altera lectio, ἥ κα κλείοιμι, si legamus ὥς κλείοιμι.

cum ea stare posset versus, 48. Ἀρχόμενά.) Altera lectio, λήγασα, videretur fortassis

*Hoc autem me primum Dea sermone compellarunt,
Musa Olympiades, filia Jovis Ægiochi:*

*Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres
solum,*

Scimus mendacia multa dicere veris similia:

Scimus etiam, quando voluerimus, verum loqui.

*Sic dixerunt filie Jovis magni veridicæ,
Et mihi sceptrum dederunt, lauri per viridis ramam,
Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Divinam, ita ut scirem tam futura quam praterita.
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
Se vero primo & postremo semper decantare.*

Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petram?

*O tu, à Musis ordiamur, quæ Jovi patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes, & præsentia, & futura, & praterita,
Vocem inter se aptantes, illarum vero indefessa fluit vox
Ab ore suavis. rident autem domus patris
Jovis valde tonantis, Dearum voce à suavi
Dispersa. resonat vero vertex nivosi Olympi,
Domus immortalium. hæc vero immortalem vocem
emittentes,*

*Deorum genus venerandum in primis celebrant canti-
lena,*

Ab exordio, quos Tellus & Cælum latum genuerunt,

Quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.

*Secundo rursum Jovem, Deorum patrem atque etiam
hominum,*

Incipientesque canunt Dea, & finientes carmen,

Quam

rassis melius convenire, si *ὅτι τοῦ αἰὸς ἀείδου.* qui com-
mensura versus ferre posset. *mode effici non potest, si le-*
Sensus certe est manifestus. *gamus λέγειν, nisi ita expona-*
idem nempe qui est, vers. 34 *mus: καὶ λέγουσιν αἰείδης, subin-*
ἔπειτα δὲ αὐτὰς πρῶτον τι καὶ *tellige, αὐτὸν ὑμνῶσιν.*

Ὅσον Φέρτατός ὄντι θεῶν, κράτει τε μέγιστος.
 Αὔθις δ' ἀνθρώπων τε γῆρος, κρῆερών τε γιγάντων 50
 Τ' ἰμνεῦσαι, τέρπασσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Μῦσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρόνιδῃ τέκε πατρὶ μιν γαῖα
 Μνημοσύνη, γαυνοῖσιν ἑλὰ δ' ἤθε' ἀμυδέεσσιν,
 Ἀπὸ μοσύνης τε κακῶν, ἀμύπανμά τε μερμηράων. 55
 Ἐννέα γὰρ οἰνύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχθ' εἰσαναβαίνων,
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνικαυτὸς ἔην, πρὶν δ' ἔτραπον ὦραι
 Μηνῶν φθινόντων, πρὶν δ' ἡμέτε' πολλὰ ἐτελέσθην,
 Ἡ δ' ἔτεκεν ἑννέα κῆρας ὁμόφρονας, ἥσιν ἀοιδὴ 60
 Μέμβλεται, ἐν σήθεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχέσας,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου,
 Ἐνθά σφιν λιπαρὸν τε χορὸν καὶ δώματα καλά.
 Παρ δ' αὐτῆς Χάρειες, καὶ Ἰμερὸς οἰκί' ἔχουσιν,
 Ἐν θαλίσῃ ἐρατὴν δ' Ἀἰαὶ σόμα ὅσων ἰεῖσαι, 65
 Μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἦθε' ἀκεδναὶ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὅσων ἰεῖσαι.
 Αἰτότ' ἴσαν πρὸς Ὀλύμπου ἀγαλλόμεναι ὅππῃ καλῇ,
 Ἀμβροσίῃ μολπῇ· πρὶν δ' ἴαχε γαῖα μέλανα
 Τ' ἰμνέουσας ἐρατὸς δ' ἰπποδῶν ὑπὸ δ' ἔπ' ὀρώρεθ', 70
 Νηιομοχέων πατέρ' εἰς ὄν. ὃ δ' ἔρανω ἐμβασιλεύει,
 Αὐτὸς ἐχὼν βρογνίην ἢ δ' αἰθαλόεντα κεραιονόν,
 Κάρηϊ νικήσας πατέρα Κρόνον· εὖ δ' ἔκαστα
 Ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμᾶς.

Ταῦτ'

60. Η' δ' ἔπκ.) Secundum quosdam esset scribendum
 ἑῶν, quod eas corripiatur: sed non assentiuntur veteres
 codices.

61. Μίμ-

Quam sit præstantissimus Deorum, & imperio maximus.

*Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
Celebrantes, oblectant Jovis mentem in Olympo.*

Muse Olympiades, filia Jovis ægida habentis :

*Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans,
Oblivionemque malorum, & solatium curarum.*

*Novem enim ei noctes mixtus est prudens Jupiter,
Scorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.*

*Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero essent
tempora,*

Mensium decrefcentium, diesque multi transacti essent.

*Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
Cura est, in pectoribus securum animum habentibus,*

Paululum à summo vertice nivosi cæli,

Ubi ipsis splendidique chori, & ades pulchræ.

Juxta vero eas Grætiæ & Cupido domos habitant,

In conviviiis: amabilem autem per os vocem emittentes,

Canunt omniumque leges, & mores venerandos

*Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem
emittentes.*

Istæ tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchræ,

*Immortali cantilena: undique vero resonabat terra
atra,*

*Canentibus hymnos: jucundus vero à pedibus strepitus
excitabatur,*

Euntium ad patrem suum. ille autem in cælo regnat,

Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,

Vi superato patre Saturno. bene autem singula

Immortalibus disposuit simul, & induxit honores.

Hæc

61. Μίμνεται.) Ald. edir. est ex Homero, μιμίλται con-
habet μιλήται: Germ. μιμίται: trahi in μιμνέται,
Venet. μιμίλται. Sed notum

Ταῦτ' ἄρα Μῦσαι ἄφδον, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 75
 ἔννεα θυγατέρες μεγάλῃ Διὸς ἐκγεγαῖαι,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἑρατώ τε, Παλῦμνιά τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ'. ἥ γ' ὅσας προφερεσάτη θῆν' ἀπασέων.
 Ἡ μὲν γὰρ βασιλεύουσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖν 80
 ὄντινα τιμήσῃσι Διὸς κῆρα μέγαλοιο,
 Γεινόμερόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ὅππῃ γλώσῃ γλυκερῶ χεῖρσιν αἰοιδῶν,
 Τῷ δ' ἔπε' ἐκ στόματ' ὅρῃ μείλιχα· οἳ δέ νυ λαοὶ
 Πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι, Δακρυμόνοντα θέμιστας 85
 ἰθείησι δίκησιν. ὃ δ' ἄσφαλέως ἀγορεύων,
 Αἰψά τε καὶ μέγαν εἴη ὅππῃσι μὲν ὡς καὶ ἐπαυσε.
 Τένεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, ἔνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοισι ἀγορήφι μελᾶτροπα ἔργα τελευτοῖ
 ῥ' ἠϊδίως, μαλακοῖσι πῶρ' αἰφάμενοι ἐπέεσσιν. 90
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὥς, ἰλάσκοντα
 Αἰδοῖ μειλιχίῃ· μετὰ γ' ὅππῃσι μὲν ὡς ἀγορεύουσιν.
 Οἷά τοι Μυσῶν ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μυσῶν καὶ ἐκ ἑβόλῃς Ἀπόλλωνος
 Ἄνδρες αἰοδοὶ ἔασιν ὅππῃ χθόνα καὶ κισσαρμαί· 95
 Ἐκ γ' Διὸς, βασιλῆες. ὃ δ' ὅλβιος, ὄντινα Μῦσαι
 φιλεῦνται· γλυκερὴ οἳ δ' ἄπ' ὀσφύος ῥέει αὐδή.
 Εἰ γάρ τις καὶ πένθ' ἔχων νεοκηδεῖ θυμῷ
 Ἄζηται καρδίῃ ἀκαχήμενος, αὐτὰρ αἰοιδὸς
 Μυσῶν θεράπων κλέια προτέρων ἀνθρώπων 100
 Τμῆσῃ, μάκαράς τε θεὸς, οἳ Ὀλύμπου ἔχουσιν,
 Αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ὀπιλήθεται, εἰδέ τι κηδέων
 Μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

Hæc sanè Musa canebant, cælestes domos tenentes :

Novem filia magno è Jove proinata :

*Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Uraniaque,
Calliopeque : hæc autem præstantissima est omnium.*

Hæc enim & reges venerandos comitatur.

*Quemcunque honoraturæ sunt Jovis filia magni,
In lucem editumque aspexerint à Jove nutritorum re-
gum,*

Huic quidem super linguâ dulcem fundunt cantilenam,

Hujus verba ex ore fluunt blanda : ceterum populi

Omnes ad ipsum respiciant, discernentem jus

Rectis judiciis. hic autem tuto cauteque loquens,

Statim etiam magnam contentionem scite diremit.

Propterea enim reges prudentes, quod populis

Damno affectis in foro res iterum integras restituant

Facile, mollibus alloquentes verbis.

Incedentem vero per urbem, veluti Deum, placant

*Reverentia blanda : eminet vero inter ipsos congre-
gatos.*

Tale musarum ingens munus hominibus.

A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,

Viri cantores sunt super terram & citharædi :

Ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcunque Musa

Amant : suavis ei ab ore fluit vox.

*Quod si enim quis luctum habens recenti dolore saucio
animo*

Tristetur, animo dolens, ceterum Poëta

Musarum famulus res claras priscorum hominum

*Laudibus celebraverit, beatosque Deos qui Olympum
incolant ;*

*Statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam
dolorum*

Meminit: cito enim deflexerunt eum alio dona Dearum.

Χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ἡμερῆεσσαν ἀοιδίῳ.

Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὴν γῆν αἰὲν ἑόντων, 105

Οἱ Γῆς ἐξερχόμενοι καὶ Οὐρανὸς ἀστερόεντες,

Νυκτὸς καὶ ὀνοφερῆς, ὅς θ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε Πόνος.

Εἶπαί γε δ' ὡς τα πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο,

Καὶ ποταμοὶ, καὶ Πόνος ἀπείρητος οἴδατι θύων,

Ἄστρα τε λαμπροτάωντα, καὶ ἔρῃος Ἄρὺς ὑψέθεν, 110

Οἳ τ' ἐκ τ' ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.

ὧς τ' ἄφεντο δάσασσιν, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,

Ἡ δὲ καὶ ὡς τα πρῶτα πολὺπυχὸν ἔσχον Ὀλύμπου.

Ταῦτά μοι ἔσπευε Μῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,

Ἐξ ἑρχῆς, καὶ ἔπαθ' ὅ, τι πρῶτον γόνετ' αὐτῶν. 115

Ἦ τοι μὲν πρῶτισσι Χάος γένετ' αὐτὰρ ἔπειτα

Χαῖ Ἄρυσεντο, πάντων ἔδωκε ἀσφαλὲς αἰεὶ

Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντες Ὀλύμπου,

Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς Ἄρυοδείης

Ἡ δ' Ἔρετος, ὅς κ' ἄλλισι ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι, 120

Λυσιμελὴς, πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων

Δάμναται ἐν στήθεσιν νόον καὶ ὀπίφρενα βελίῳ.

Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβὸς τε, μέλαινα τε Νύξ ἐγένοντο,

Νυκτὸς δ' αὐτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο

Οὓς τέκε κυσαμένη, Ἐρεβὸς Φιλότῃτι μιγῆσθαι 125

Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσον ἐαυτῇ

Οὐρανὸν ἀστερόεντα, ἵνα μιν ᾧ πάντα καλύπῃ,

Ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδωκε ἀσφαλὲς αἰεὶ.

Γείνατο δ' ἔρεα μακρὰ, θεῶν χαρμέντας ἐκνούχας

Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' ἔρεα βροσθήεντα. 130

Ἡ δὲ καὶ ἀτρυγέιον Πέλαιος τέκεν οἴδατι θύων,

Πόνον, ἄτερ Φιλότῃ ἐφ' ἡμέρας αὐτὰρ ἔπειτα

Salvete nata Jovis, date vero amabilem cantilenam.

*Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper
existentium,*

*Qui Tellure progenerati sunt, & Cælo stellato,
Noctæque caliginosa, quosque salsus nutrit Pontus.*

Dicite insuper, ut primum Dii & terra fuerint,

Et flumina, & Pontus immensus, æstu furens,

Astræque fulgentia & cælum tatum superne:

Et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum.

*Utque opes diverserint, & quomodo honores distinxe-
rint,*

*Atque quomodo primum multis implicitum sphaeris te-
nuerint cælum.*

Hæc mihi dicite Musa, cælestes domos inhabitantes

Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illorum.

Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde

Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta semper

Immortalium, qui tenent juga ntrosi Olympi,

Tartaraque tenebricosa in recessu terræ spatiosa:

*Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales
Deos,*

*Solvens curas, & omnium Deorum, omniumque ho-
minum,*

Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.

Ex Chao vero Erebusque, nigraque Nox editi sunt.

Ex nocte porro Ætherque & Dies progenerati sunt:

Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta

Tellus vero primum quidem genuit parem sibi

Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obtegar,

Utque esset beatis Diis sedes tuta semper.

Genuit præterea montes altos, Dearum gratas speluncas

Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.

Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,

Pontum, absque amore suavi. cæterum deinde

Οὐρανῷ εὐνηθεῖσαι, τέκ' Ωκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ἴαπετόν τε,
 Θείαν τε, Ρείαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε, 135
 Φοῖβίω τε χρυσοσέφανον, Τηθύν τ' ἑραλεινήν.
 Τῆς ἧ μεθ' ὀπλότα] αὖ γένετο Κρόν] αἰκυλομήτης·
 Δεινότα] αὖ παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχον] ας,
 Βρόντιόν τε, Στερόπην τε, καὶ Ἀργίον ὀβριμόθυμον. 140
 Οἱ Ζηνὶ βροντῇ τ' ἔδοσαν, τεύξαν τε κέραυνόν.
 Οἱ δὴ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μῆν] αὖ δ' ὀφθαλμοὺς μέσῳ ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ἄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, ὅνεκ ἄρα σφέων
 Κυκλο] ερης ὀφθαλμοὺς ἕεις ἐνέκει] ο μετώπῳ 145
 Ἴσχυς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὀβριμοί, ὅκ' ὀνομαστοί,
 Κοῖός τε, Βριάρεώς τε, Γύγης θ', ὑπερήφανα τέκνα.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴεσσοντο 150
 Ἄπλαστοι κεφαλαὶ ἧ ἑκάσῳ πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ὅππῃ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
 Ἴσχυς δ' ἄπλα] α, κρατερή, μεγάλῳ ὅππῃ εἶδ' α.
 Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
 Δεινότα] αοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆι 155
 Ἐξ δ' εχῆς. καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 Πάν] ας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς Φά] α ὅκ' ἀνίσσκε,
 Γαίης ἐν κούρῳ κακῷ δ' ἐπετέρπε] ο ἔργῳ

Οὐ-

140. Βρόντιον.) Hæc lectio autem Ἀγριόπῳ habet pro
 Latinorum Poëtarum resti Στριόπῳ
 moniis confirmatur. Altera 145. Κυ-

*Cælo concumbens , peperit Oceanum profundos vortices
habentem ,*

*Cæumque, Creumque, Hyperionemque, Japetumque ,
Theamque, Rheamque, Theminq̃ue , Mnemosynenque ,
Phæbenque aurea corona insignem, Tetbymque amabilē.
Hos vero post natu minimus natus est Saturnus vaser ,
Acerrimus inter liberos : floridum autem odio prosequē-
batur parentem.*

*Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes ,
Brontenque, Steropenq̃, & Argen forti animo præditum:
Qui Jovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.*

*Qui sane per alia Diis similes erant ,
Unus vero oculus media positus erat fronte.*

*Cyclopes vero illis nomen è re erat, eo quod ipsorum
Circularis oculus unicus inerat fronti :*

Roburque & vires , & molimina erant in operibus.

Alii rursum è Tellure & Cælo prognati sunt .

*Tres filii magni, & prævalidi , non nominandi ,
Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.*

*Quorum centum quidem manus ab humeris impetuose
movebantur*

Inaccessa : capita vero unicuique quinquaginta

Ex humeris prognata erant super robustos artus.

Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.

Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt ,

Potentissimi filiorum, suo vero insensierant parenti

*Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nasce-
batur ,*

Omnes occultabat, & in lucem non mittebat ,

Terra in latebris : malo autem oblectabatur opere

Cæ-

145. Κυκλοπιῆς.) Al. ἰών, al. ἰών. patet autem legendum esse ἰών, pro οἷς per diatresin.

158. Καυκάσιον.) Nomina appellativa in ὧν & αἰῶν significant locum.

Οὐρανός, ἡ δ' ἐνὶ ὄσσοις ἀναχίζετο Γαῖα πελώρη,
 Στήνομλν' ὁλίων ἢ κακίῳ ἐπέφραδα το τέχνῳ. 160
 Αἶψα ἢ ποιήσας αὖτις πολὺν ἀδάμαντον,
 Τεῦξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παισὶ Φίλοιον.
 Εἶπε ἢ θαρσύνουσα, Φίλον τετιμημένη ἦτορ
 Παιῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτατάλας, αἳ κ' ἐθέλητε
 Πείθεσθαι, πατέρῳ γε κακίῳ τισαίμεθα λώβῳ 165
 Ἴμετέρῃ. πρῶτέρῳ γὰρ αἰνέειν μῆσαι ἔργα.
 ὣς Φάτο· τὰς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέσθαι, ὅδε τις αὐτῶν
 Φθέγγεσθαι. θαρσύνουσα ἢ μέγας Κρόνῳ ἀγκυλομήτης
 ἈΨ αὐτῶν μύθοισι προσηύδα μητέρῳ κεδνῇ.

Μητέρα, ἐγώ κεν τῶτο γ' ὕποσχόμην τελέσαιμι ἰσθ
 Ἔργον, ἐπεὶ πατὴρ γε δυσωνύμῃς ὅσα ἀλεγίζω,
 Ἡμετέρῃ· πρῶτέρῳ γὰρ αἰνέειν μῆσαι ἔργα.

ὣς Φάτο· γήθησεν ἢ μέγα Φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ ἐνέβηκε ἢ χειρὶ
 Ἄρπιν καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὕπεσθη καὶ πάντῳ. 175
 ἦλθε ἢ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ ἢ Γαίῃ
 ἱμείρων Φιλότῃ· ἐπέσχετο, καὶ ῥ' ἐτανύσθη.
 Πάντῃ. ὃ δ' ἐκ λοχεῖο παῖς ὠρέξατο χειρὶ.
 Σκαίῃ δὲ ξίφεϊ ἢ πελώριον ἔλλαβεν Ἄρπιν,
 Μακρίῳ καρχαρόδοντα, Φίλῳ δ' ἀπὸ μηδέα πατρὸς 180
 Ἐοσυμνῶς ἤμνησε, πάλιν δ' ἔρριψε Φέρεσθαι
 Ἐξοπίσω. τὰ μὲν ἔτι ἐτώσια ἐκφυγε χειρός·
 Ὅσσαι γὰρ ῥαδάμιγες ἀπέστυθεν αἱματόεσσαι,
 Πάσας δέξασθαι Γαῖα. πρὶν λομύων δ' ἐνιαυτῶν,
 Γείνατ' Ἐρινύς τε Κρατερὰς, μεγάλας τε Γίγαντας, 185
 Τάχεσι λαμπομύρας, δάλιχ' ἔχχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας δ' αἷς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.

Μη.

*Cælum. ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta ,
 Arctata : dolosam vero malamque excogitavit artem.
 Statim vero eum procreasset genus cani ferri,
 Fabricavit magnam falcem, edixit vero caris liberis.
 Dixit autem animum addens, caro mœrens corde :
 Filii mei & patris nefarii , si volueritis
 Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 Vestri. prior enim sava machinatus est opera.*

*Sic dixit : illos vero omnes invasit metus, neque qui-
 spiam illorum.*

*Locutus est. confirmato animo tandem magnus Satur-
 nus versutus*

E contra verbis compellavit matrem castam :

*Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
 Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
 Nostrum. prior enim sava meditatus est opera.*

*Sic dixit: gavisæ est autem valde animo Tellus ingens.
 Collocavit autem ipsum celans in insidiis : indidit vero
 manui*

*Falcem asperis dentibus : dolo autem instruxit omni.
 Venit autem Noctem adducens magnum Cælum : undi-
 que vero Telluri*

*Flagrans desiderio concubitus incumbibat , & sanè ex-
 tentus est*

*Passim. ex insidiis autem filius petiit manu
 Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem ,
 Longam, asperos dentes habentem, cariæ genitalia patris
 Festinanter demessuit, rursumque abjecit ut ferrentur
 Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu :*

*Quotquot enim gutta proruperunt cruenta ,
 Omnes suscepit Terra. circumpolutis autem annis,
 Produxit Erinnyasque validas magnosque Gigantes ,
 Armis nitentes , longas hastas manibus tenentes :
 Nymphasq, quas Melias vocant super immensam terram.*

Μήδεά θ', ὡς τοπρῶτον δ' ὑπομήξας, ἀδάμῳ
 κάββαλ' ἐπ' ἠπείροιο πολυκλύσω ἐνὶ Πόνῳ,
 ὧς φέρετ' ἀμπέλαχθ' παλιῷ χροόνῳ ἀμφὶ ᾧ
 λακός 190,

Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτων χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κέρῃ
 ἔθρεφθη· πρῶτον δ' Κυθήροισι θαλαίοισιν.
 Ἐπ' ἑὸν ἐνθεν ἔπειτα φέρ' ῥυτον ἵκετο χύπερον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός· ἀμφὶ δ' ποίη
 Πρασὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν αἰέξει· τὴν δ' Ἀφροδίτην, 195
 Ἀφρογένειάν τε θεάν, καὶ εὐσέφανον Κυθήρειαν
 Κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνδρες, ἔνεκ' ἐν Ἀφρῷ
 ἔθρεφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι περσέκυρσε Κυθήροισι
 Κυπεργένειαν δ', ὅτι γῆτο πολυκλύσω ἐνὶ Κύπρῳ.
 Ἡ δὲ Φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη. 200,

Τῇ δ' ἔρ' ὠμάρτησε, καὶ ἴμερ' ἔσπετο καλὸς,
 Γεινομλῆ ταπρῶτα, θεῶν τ' ἐς Φῦλον ἰσση.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχ' ἢ ᾧ λέλογχε
 Μοῖραν ἐν ἀνθρώποις, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖς,
 Μαρθενίδες τ' ὀάρης· μειδήματα τ' ἐξαπάτας τε, 205
 Τέρψιν τε γλυκερίν, Φιλότητά τε, μελιχίλῳ τε.

Τὸς δ' πατὴρ Τιτλίῳας ὀπίκλησιν καλέεσκεν,
 Παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, ὅς τέκεν αὐτός.
 Φάσκει δ', πτάνοντάς ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
 ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι. 210.
 Νύξ δ' ἔτεκε συγερὸν τε Μόρῳ, καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ἴπνον· ἔτιχ' ἢ Φῦλον Οὐρανόν.

Οὐ-

188. Μήδεά θ'.) Non video cuius excuso ἀδάμῳ, & in
 quomodo ἀδάμῳ ad sen-interpretatione Latina pro
 sum applicari possit. Lege, ferrum ferro, reponendum.
 itaque cum exemplari Vene. Nam κάββαλ', & quæ sequun-
 tur,

Testiculisque ut prius resectis; ferrum.

Projecit circa Epirum undis agitatum in pontum.

Sic ferebantur per pelagus longo tempore; circumcirca
vero alba

Spuma ab immortalī corpore oriebatur: in ea puella

Innutrita est: primum vero ad Cytheras divinas

Vehebatur, inde tū circumflūam pervenit ad Cyprum.

Prodiit vero veneranda formosa Dea: circum vero herba

Pedibus sub mollibus crescebat: Aphroditē autem ipsam,

Spuma progeneratam Deam, & decoram pulchris fectis

Cytheream,

Nominant tam Dii quam homines: ea quod in spuma

Nutrita fuit: Cytheream autem quod appulit Cytheris:

Cyprigenam vero, quod nata sit undosa in Cypro:

Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.

Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur

pulcher,

Natam primum, & Deorum ad cætum euntem.

Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est

Sortem inter homines & immortales Deos,

Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,

Obletationemque suavem, & amicitiam, blanditiāsq.

Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,

Filios objurgans magnus Cælus, quos genuit ipse.

Dictabat porro, festinantes ex protervia magnum pa-

trasse,

Facinus, cuius deinceps ultio in posterum futurum sit.

Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcam atram,

Et Mortem: peperit etiam Somnum. peperit verò agmen

Somniorum:

Quæ

tur, de iplis genitalibus omni
no intelligenda sunt. Ibidem
quoque, Ηρώς παλ.

quidam exponunt nocentes.
sed iudicet lector, num potior
sit interpretatio, extendentes,

209. Φάρσι.) Τίτανες; scilicet manum.

Οὔτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή.

Δάτερον αὖ Μῶμον, καὶ Οἶζυν ἀλγινόεσσαν.

Ἐσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέριω κλυτὰ ὤκeanοιο 215

Χρύσεα καλὰ μέλσσι, φέροντά τε δένδρεα καρπόν·

καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο κηλεοπαίνης,

κλωθώ τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἄτροπον αἶτε βροτοῖσι.

Γεινομένοισι διδῶσιν ἔχην ἀγαθὸν τε κακόν τε,

αἷτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παρὰ βασιλῆας ἐφέπασαι, 220

οὐδέ ποτε λήγῃσι θεὰ δεινοῖο χόλοιο,

πρὶν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὅπιν ὅσις ἀμάρτη.

τίκτε γὰρ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,

Νύξ ὅλοή· μετὰ τήνδ' Ἀπάτῃ τέκε καὶ Φιλότῃ,

Γῆρας τ' ἐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον. 225

Αὐτὰρ Ἔρις συγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,

λήθῃν τε, λαιμόν τε, καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,

ἵσταντας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκλασίας τε,

Νείκεά τε, ψευδέας τε λόγους, Ἀμφιλογίας τε,

Δυσνομίην, Ἄτῃν τε, αὐνήθεας ἀλλήλοισιν 230

Ὀρκον θ', ὅς δ' ἡ πλεῖστον Ὀπιχθονίης ἀνθρώπων

Πημαίνῃ, ὅτε κέν τις ἐκὼν Ὀπίορκον ὁμόσῃ·

Νηρέα τ' αἰψὺδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόνῳ,

Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέεσσι γέροντα,

οὐνεκα νημερτῆς τε καὶ ἥπιον· ἔδ' ἑμιστέων 235

λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δήνεα οἶδεν.

Αὐτὶς δ' αὖ θαύματα μέγαν, καὶ ἀγήνορα Φόρκιν,

Γαίην μισγόμενον, καὶ Κηφῶ καλλιπάρηον,

Εὐ-

227. Λέγεται.) Alii legunt magis convenire videtur
 λιμὸν, & fortasse non male. φέει quatuor φέει, qui supra
 sicut etiam vers. sequenti in Aspide vers. 155. conjun-
 xit

*Quæ nulli mixta Dea peperit Nox obscura.
Rursum postea Mors, & Ærumnam dolore plenam,
Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum
Aurea pulchra cura sunt, ferentesque arbores fructus,
Et fatales Deas, & Parcas genuit immites,
Clotoque, Lachesisque, & Atropon: quæ mortalibus
Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
Quæque hominumque Deorumque delicta persequentes,
Nunquam desinunt Deæ à vehementi ira,
Priusquam illi rependerint malam ultionem, quisquis
peccarit.*

*Peperit præterea & Nemesis, cladem mortalibus homi-
nibus,*

*Nox perniciofa: post hanc Fraudē enixa est, & Amicitia,
Seniumque, noxium, & Contentionem peperit pertinacem.
Ceterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem,
molestum,*

*Oblivionemque, Pestemque, & Dolores lacrymabiles,
Pugnasque, Cadesque, Præliaque, Stragesque virorum,
Iurgiaque, mendacesque Sermones, Disceptationesque,
Legum contemptum, Noxamque, familiares inter sese:
Juramentumque quod plurimum terrestres homines
Ledit, quando quispiam volens pejeraverit:*

*Nereumque alienum à mendacio, & venacem genuit
Pontus,*

*Maximum natu filiorum: sed vocant senem,
Eo quod verus atque placidus: nec juris & æqui
Obliviscitur, sed iusta & mansueta consilia novit. (Cyrr,
Deinde rursum Ithaumantem magnam & fortem Phor-
Terra commisit, & Ceto pulchris genis præditam,*

Eury-

*xit etiam Poeta hæc duo πόδες legunt Κῆρ. καὶ τὴν γὰρ ἡ
ἐν ἀνδραγαθίᾳ.*

238. Κῆρ καὶ ἀνδραγαθίᾳ.) Alii f. ἀνδραγαθίᾳ

240. Μῆ-

Εὐρυβίῳ τ' ἀδάμαντι²⁴⁰ ἐνὶ Φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 Νηρῆ²⁴⁰ δ' ἐχέοντο μεγάλα τέκνα θεῶων
 Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδ²⁴⁰ ἠΰκόμοιο,
 Κήρης Ωκεανοῖα τελέεν²⁴⁰ ποταμοῖο,
 Πρωτῶ τ', Εὐκράτη τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτη τε,
 Εὐδῶρη τε, Θέτις τε, Γαλιῶν τε, Γαύκη τε,
 Κυμοδόη, Σπειώ τε Ἰοῇ, Θαλίη τ' ἐρέεσσα,
 245 Καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμήνη, καὶ Ἀγαυή,
 Πασιθέη τ', Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυν,
 Δωτῶ τε, Πρωτῶ τε, Φέρεσσά τε, Διυναμήνη τε,
 Νησαίη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Πρωτομέδεια,
 Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ Λειδῆς Γαλάτεια,
 250 Ἴπποδόη τ' ἐρέεσσα, καὶ Ἴππονόη ῥοδόπηχυν,
 Κυμοδόκη θ', ἥ κύματ' ἐκ ἡερωιδεῖ πάντῳ,
 Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ῥεῖα πηῦνι, καὶ εὖσφύρω Ἀμφιτρίτη
 Κυμῶ τ', Ἠϊόνη τε, εὖσεφανός θ' Ἀλιμήδη,
 255 Γλαυκονόμη τε Φιλομμειδῆς, καὶ Ποντοπέρεια,
 Λειαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομέδεια·
 Πηλυνόμη τε, καὶ Αὐτονόη, καὶ Λυσιάνασσα,
 Εὐάρενη τε Φυλῶ τ' ἐρατῇ, καὶ εἶδ²⁴⁰ ἄμωμ²⁴⁰
 Καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Μενίππη·
 260 Νησῶ τ', Εὐπόμπη τε, Θεμισῶ τε, Περηνόη τε·
 Νημερτής θ', ἥ πατὴρ ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὐταὶ μὲν Νηρῆ²⁴⁰ ἀμύμον²⁴⁰ ἐξεγένοντο
 Κῆραι πενήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδῶσι.
 Θαύμας δ' Ωκεανοῖο βαθυρρέϊταιο θυγατρῶν
 265

Ἠγά-

240. Μιγμέλια.) Alii Ic-|μιγάλα, ἐπὶ τῶν, ἢ ὑπερβαίνειν
 θυμὸν μεγάλῃς τίμας, id est, ἰστέκοντα, ἀλλὰ τὸ πάλιν.

*Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.
Ex Nereo porro prognatae sunt perquam amabiles filiae
Dearum.*

*Ponto in infructuoso, & ex Doriae pulchricoma,
Filia Oceani rotundi fluvii,
Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
Eudoraque, Tbetisque, Galeneque, Glauceque,
Cymotboë. Spioque velox, Thaliaque jucunda,
Et Melita gratiosa, & Eulimene & Agave,
Pasitheaque, Eratoque, & Eunice roseis lacertis pra-
dita,*

*Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
Nesaaque, & Actaea, & Protomedia,
Doris, & Panope, & spectiosa Galatea,
Hippotboëque lepida, & Hippone roseis lacertis pra-
dita,*

*Cymodoceque, qua fluctus in obscuro ponto,
Et flatu divinorum ventorum, una cum Cymatolege,
Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Am-
phitrite:*

*Cymoque, Eioneque, pulchreque coronata Halimede,
Glaucanomeque bilaris, & Pontoporia,
Liagoreque, & Euagore, & Laomedia:
Polynomeque, & Autonoe, & Lysianassa,
Euarneque tam indolis grata, quam inculcata forma.
Et Psamathe decora corpore, divinaque Menippe:
Nesoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoëque,
Nemertesque, quae patris habet animum immortalis.
Haec quidem ex Nereo inculpato procreatae sunt
Filiae quinquaginta, inculcatae operum callentes.
Thaumas vero Oceani profundis flui filiam.*

Duxit

Ἡ γάρ γε τ' Ἡλέκτρειν. ἥ δ' ὠκεΐαν τέκεν Ἴριον,
 Ἡὐκόμης θ' Ἀρπύρας, Ἀελλὰ τ', Ωκυπέτῳ τε,
 Αἶρ' ἀνέμων πνοῖῃσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται,
 Ωκεΐης περύγεσσι· μέλα χροῖα γαῖαν δ' ἰάλλον.
 Φόρκυϊ δ' αὖ Κητώ Γεφύρας τέκε καλλιπαρήγας, 270
 Ἐκ γρετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γεφύρας καλέεσθαι
 Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαίμαί ἐρχόμενοι τ' ἀνθρώποι.
 Πεφρηδῶ τ' εὐπεπλον, Ἐνυώ τε κρηκόπεπλον,
 Γοργυγ' θ' αἱ ναῖσσι πέρι κλυτὰ Ωκεανοῖο,
 Ἐσχατῇ πρὸς νυκλός. ἔνθ' ἑσπερίδες λιγυφῶνοι, 275
 Σθεινώ τε, Εὐρυάλη τε, Μέδουσα τε, λυγρὰ παῖδες.
 Ἡ μὲν ἔκινθ' Ἰννητή, αἱ δ' ἀθάναται καὶ ἀγλαὶ
 Αἰ δύο. τῇ δ' ἡμῇ παρελέξατο Κυανοχαΐτης,
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περγεύς κεφαλῇ ἀπεδείρθη δόμησεν, 280
 Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἱππῶ.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἴδεν, ὅτ' ἄρ' Ωκεανὸς περὶ πηγὰς
 Γαίνεθ', ὃ δ' ἄορ χρυσόνον ἔχεν μετὰ χερσὶ Φίλησι.
 Χ' ὅς μιν δ' ἀποπλάμενος, προσλιπὼν χθόνα μητέρα μῆλιν,
 Ἴκετ' ἐς ἀθανάτας· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, 285
 Βροντῶν τε σεροπλῶν τε Φέρον Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
 Μιχθεῖς Καλλιρόη κέρη κλυτὰ Ωκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληΐη,

B8-

269. Μῆλα χροῖα.) In caelum
 volabant: caelum enim etiam
 χροῖον dici annotat. Schol.
 Sed sunt qui legant μῆλα χροῖ-
 α, ut sit reflecta terra.

270. Καλλιπ.) Al. καλλιπα-
 ρήγας.

288. Μιχθεῖς.) Versus hic in
 omnibus exemplaribus col-
 locatus reperitur 9. vers. su-
 perius,

*Duxit Electram. hac autem celerem peperit Irim ,
 Pulchricomasque Harpyias, Aëloque, Ocypetenque ,
 Quæ ventorum flamina , & aves assequuntur
 Pernicibus alis. in cælo enim degentes volitant.
 Phorco post hac Ceto Graas peperit pulchris gentis pradi-
 A partu canas, quas ob id Graas vocant. (tas,
 Immortalesque Dii, humique incedentes homines.
 Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo ,
 Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanum ,
 In extrema parte ad noctem : ubi Hesperides arguta ,
 Stbenoque, Euryaleque, Medusaque, grævia perpressa.
 Ipsa erat mortalis, ast aliæ immortales, & senio non ob-
 noxia*

*Dua : cum una concubuit cerulea casarie Neptunus
 In molli prato & floribus vernis.
 Ejus autem Perseus caput cum amputasset ,
 Exiit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
 Huic quidem cognomentum erat , quod Oceani apud
 fontes*

*Natus esset : catotum hic ensẽ aureum tenebat mani-
 bus caris :
 Et ille, quidem cum avolasset, relicta terra matre pecorũ,
 Pervenit ad immortales : Jovis vero in domo habitat ,
 Tonitruque & fulgur ferens Jovi prudenti.
 Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem ,
 Mixtus Calliroæ filia nobilis Oceani.
 Illum quidem armis exiit vis Herculanæ,*

Boves

perius, post illum Εμμελακας | liroë. Quocirca nos G. Cante-
 cum tamen eo pertinere nul- | rum sequuti, versum illum huc
 lo modo possit. Nam tres tan- | transtulimus. Nam hoc cum
 tum traduntur Gorgones, | historia plane convenit, quæ
 Stheno, Euryale, & Medusa, | tota repetitur Κέν Α' Ω' κτα-
 neque in his recensetur Cal- | roë. supra in Aspide, vers. 142.

297. Σπύ.)

Βροσι παρ εἰλιπόδεσσι, περιρρύτω ἐν Ἑρυνθείῃ· 290
 Ἡματι τῷ, ὅτε παρ Ἑρῆς ἤλασεν Ὀρυμετώπης
 Τίρυνθ' εἰς ἱερῷ, Διφβάς πόρην Ὠκεανοῖο,
 Ὄρθον τε κλείνας, καὶ βακόλον Εὐρυτίωνα,
 Σταθμῷ ἐν ἡερόεντι, πέριω κλυτῷ Ὠκεανοῖο.
 Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, ἔδεν εἰκοῖς. 295
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, ἔδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆι ἐν γλαφυρῷ, θείω κρατερόφρυν' Ἐχιδνῶν
 Ἡμῖου μὲν νύμφῳ ἐλικώπιδα, καλλιπάρηον,
 Ἡμῖου δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
 Ποικίλον, ὠμησιῷ, ζαθέης ὑπὸ κούρῃσι γαίης. 300
 Ἐνθα δέ οἱ σπέετο ὅτι κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλὲς ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
 Ἐνθ' ἄρα οἱ δάσασθ' ο θεοὶ κλυτὰ δώματ' ἀναίειν.
 Ἡ δ' ἔρυσ' ἐν Ἀρῆμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχιδνῶν,
 Ἀθάνῃσιν νύμφῃ καὶ ἀγῆρῃσιν, ἡμαῖα πάντα. 305
 Τῇ δ' Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν Φιλότῃτι,
 Δεινόν θ' ὕβρισι τ' ἀνεμον, ἐλικώπεδι κείρῃ.
 Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνασθ' Ἰηρυονῆϊ.
 Δωτέρων αὖτις ἔτικλεν ἀμήχανον, ἔτι φατειὸν, 310
 Κέρβερον ὠμησιῷ, αἶδεω κύνα χαλκεόφωνον,
 Πενήκοντοκάρῃον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε.
 Τὸ τρίτον, τ' ὄρῳ αὖτις ἐγένετο λύγ' εἰδυῖαν
 Λερναίῳ, ὡς θρέψε θεὰ Λακώλεν Ἥρη,
 Ἀπλητον κοτέσθαι βίῃ Ἡρακληεῖν. 315

Καὶ

297. Σπῆι.) Alii rectius le- | 311. Χερσπῆς.) Χερσπῆς, la-
 gunt σπῆι, σπῆι, ἡσπῆ, τῆ, an- | titiam cordis vultu prodens.
 gunt. | Pecu-

Boves apud flexipedes, circumflua in Erythia:
 Die illo cum boves egit latus frontes habentes
 Tirynthum in sacrum, mensus iter Oeni,
 Orboque interfecto, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
 Ipsa insuper peperit aliud monstrum, perplexum, nihil
 simile.

Mortalibus hominibus, neque immortalibus Diis,
 Specu in concavo, divinam animo infracto Echidnam:
 Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
 Dimidio item ingentem serpentem, horrendumque ma-
 gnumque,

Varium, crudivorum, divina sub cavernis terra.
 Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,
 Procul ab immortalibusq, Diis mortalibusq, hominibus:
 Ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.
 Atque coërcebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
 Immortalis nympha & senii experta, diebus omnibus.
 Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore,
 Vebementem & violentum ventum, nigris oculis decora
 puella.

Ille vero gravis facta, peperit fortes filios.
 Ortum quidem primo canem peperit Geryoni.
 Iterum secundo edidit partu immensum, minime effa-
 bilem,

Cerberum crudivorum, Plutonis canem area voce,
 Quinquaginta capitum, impudentemque fortemque.
 Tertio, Hydram rursus genuit abominabilem
 Lerneam, quam enutrivit Dea albis ulnis Juno,
 Insatiabiliter indignans virtuti Herculeana.

Ac

Peculiariter autē λεωνία quod-putatur esse cæsius vel cæru-
 dam dicitur λεων πόν & λεων τοί, leus, vel etiam fulvus: ut hic
 qui eo sunt pradii. Is color pro fulvo leone sumitur.

Κτὶ τὼ μὲν Διὸς υἱὸς ἐνῆρατο νηλεὶ χαλκῷ
 Ἀμφιτρυωνιάδης, σὺν δ' ἐνὶ Φίλῳ Ἰολάῳ,
 Ἡρακλῆς, βελλῆσιν Ἀθλῳαίης ἀγελείης.
 Ἡ δ' Ἰχίμαϊραν ἔτικτε, πνέεσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
 Δεινὴν τε, μεγάλῳ τε, ποδώκεά τε, κρατερὴν τε. 320
 Τῆς δ' ὡς τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαρπυῖο λέοντος,
 Ἡ δ' Ἰχίμαϊρος· ἡ δ' ὄφις κρατερῷο δράκοντος.
 Πρῶτον δὲ λέων, ὅππῃ δ' ὄφρων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν δ' ἀποπνείσσει πύρος μὲν αἰθομένοιο.
 Τὼ μὲν Πήγασος εἴλετο, καὶ ἑσθλὸς Βελλεροφόντης. 325
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
 Ὄρθῳ ὑπερδμηθεῖσα· Νεμειᾶδόν τε λέοντα,
 Τόν ῥ' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδνὴν ὄφροισις,
 Γυνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο Φῦλ' ἀνθρώπων, 330
 Κοιρανέων τρητοῖο Νεμείης, ἡ δ' Ἀπέσωντος.
 Ἀλλὰ εἰς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλείης.
 Κητώ δ' ὀπλότατον, Φόρκυϊ Φιλότῃτι μιγῆισα,
 Γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κάθεσι γαίης,
 Πείρασιν ὃν μεγάλοις παλῆχέεσσι μῆλα φυλάσσει. 335
 Τῷτο μὲν ἐκ Κηλῆς καὶ Φόρκυος γένετο.
 Τηθύς δ' ὠκεανῷ ποταμὸς τέκε δινῆεντα,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡρμῶν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴστρον καλλιρέαθρον,
 Φᾶσιν τε, Ῥῆσιν τ', Ἀχελῷον δρυγροδίνην, 340
 Νέεσον τε, Ῥόδιόν θ', Ἀλιάκμονά θ', Ἐπιάπορόν τε,
 Γελῳικόν τε, καὶ Αἴσηπον, θεῖον τε Σιμῶντα,
 Πηνεῖον τε, καὶ Ἐρμον, εὐρρείτῳ τε Καΐκον,
 Σαλγάρμόν τε μέγαν, Λάδωνα τε, Παρθένιον τε,

Ac illam quidem Jovis filius occidit saevo ferro
 Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
 Hercules, ex consiliis Minervæ prædatrix.
 Tum ipsa Chimeram peperit, spirantem terribilem
 ignem,

Trucemque, magnamque, pernicemque, validamque,
 Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 Alterum capellæ: tertium vero serpentis robusti draconis.
 Ante leo, pone vero draca, in medio autem capra,
 Horrende efflans ignis robur ardentis.
 Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes,
 Illa sane Sphingem exitialem peperit, Cadmeis perni-
 ciem,

Ab Ortho subacta: Nemeaumque leonem,
 Quem Juno cum enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
 In locis fertilibus collocavit Nemea, cladem hominibus.
 Tbi sane hic commorans, præpiebat tribus hominum,
 Imperans cavernosa Nemea, atque Apesanti.
 Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanæ.
 Ceto vero minimum natus, cum Phorco amore mixta,
 Peperit gravem serpentem, qui obscura in latibulis terra
 Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
 Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
 Tethys autem Oceano flumina peperit vorticosa,
 Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vor-
 tices habentem

Strymonem, Meandrumque, & Istrum pulchris fluum,
 Phasimque, Rhesumque, Acheloiū argenti vorticem,
 Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptapo-
 rumque,

Granicumque, & Æsapum, divinumque Simoënta,
 Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque, Partbeniumque,

Εὐλώον τε, καὶ Ἄρδησκον, θεῖόν τε Σκάμανδρον. 345
 Τίχτε ἧ θυγατέρων ἱερὸν χρῦτον, αἷ κ' γαῖαν
 Ἄνδρας κερύσσουσιν, Ἀπὸ λῶνι ξὺν ἄνακτι,
 Καὶ ποταμοῖς ταύτῃ ἧ Διὸς πάρα-μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθώ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνη τ', Ἡλέκτρῃ τε,
 Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίη θεοειδής, 350
 Ἰππώ τε, Κλυμένη τε, Ῥοδία τε, Καλλιρρόῃ τε,
 Ζαζώ τε, Κλυτίῃ τε, Ἰδυά τε, Πασιφύῃ τε,
 Πληξαύρῃ τε, Γαλαξαύρῃ τε, ἔρατῃ τε Διώνῃ,
 Μηλόβοσις τε, Θόῃ τε, καὶ Λειδής Πολυδώρῃ,
 Κερκῆϊς τε Φυλὼ ἔρατῃ, Πλατῶ τε βοῶπις, 355
 Περσηΐς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάσῃ τε, Ξάνθῃ τε,
 Πετραίῃ τ' ἐρέεσσα, Μενεοδά τ', Εὐρώπῃ τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυνόμῃ τε, Τελεοδά τε κρηκόπεπλον.
 Κρυσίῃ τ', Ἀσίῃ τε, καὶ ἱμερῶντα Καλυψώ.
 Εὐδώρῃ τε, Τύχῃ τε, καὶ Ἀμφιρῶ, Γίκυρῃ τε 360
 Καὶ Στύξ, ἣ δὴ σφέων προφερεστέτη δὲν ἀπασέων,
 Αὐταὶ δ' Ὠκεανὸς καὶ Τηθύς ἐξεχρόνοντο
 Πρὸς βύβρατα κῆρα. πολλά γ' ἐμύεισι καὶ ἄλλα.
 Τρεῖς γ' ὀχίλιαί εἰσι πανύσφυρσι Ὠκεανίνας,
 Αἶρα πολυαερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης 365
 Πάντῃ ὁμῶς ἐφέπουσιν, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσοι δ' αὖθ' ἔτερσι ποταμοὶ καναχῆδ' ῥέοντες,
 Τῖέες Ὠκεανὸς, τὰς γείνατο πότνια Τηθύς.
 Τῶν ὄνομ' ἄρ' ἀγαλέον πάντων βροτῶν ἄνδρα ἐνίσσιν·

Οἱ

345. Εὐλώον.) In nonnul-
 lis exemplaribus est Ἀλ-
 δικον, pro Ἀρδησκον.

356. Ἀκάσῃ.) Ab ἀκάζω a-
 cuo. accentus retrahitur, di-
 scriminis causa, ἀκάσος, ἢ, ὅτι
 ἴσ

*Euenumque, & Ardescum, divinumque Scamandrum.
Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terram
Viros à teneris educant, una cum Apolline rege,
Et fluminibus: hanc vero à Jove sortem habent,
Pitboque, Admetoque, Iantheque, Electraque,
Dorisque, Prymnoque, & Vrania forma Deam refe-
rens,*

*Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroëque,
Zeuxaque, Clytieque, Idyiaque, Pasitboëque,
Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
Melobosique, Thoëque, & venusta Polydora,
Cerceisque indole amabilis, Plutoque bovinis oculis,
Perseisque, Ianiraque, Acasteque, Xantbeque.
Petraaque lepida, Menestboque, Europaque,
Metisque, Eurynomeque, Telestboque croceo peplo:
Crisieque, Asiaque & amabilis Calypso:
Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroëque:
Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
Atque hæ Oceano & Tethyde prognatae sunt,
Grandiores natu filiae. multæ quidem sunt & aliae.
Ter mille enim sunt celeres filiae Oceani,
Quasane dispersæ terram, & profunditates lacus,
Passim pariter incolunt, Dearum splendida proles.
Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
Filii Oceani, quos peperit veneranda Tetbys:
Quorum nomina difficile omnium mortalem virum
proloqui:*

Sed

sic *ἰγρὸς* ἀνδρὸς ὀϊλῆς: at quum Tzetzes: *ἀνδρὸς*, ἢ *ἰγρὸς*
est nomen viri, retrahitur sanatio, *ἀνδρὸς*, *ἰγρὸς*, *ἰγρὸς*, *ἰγρὸς*,
accentus, *ἰγρὸς*, Rom. 16. *ἀνδρὸς*, ἢ, ἢ, Medicus. Verum
21. vel ab *ἀνδρὸς*, ἢ, ἢ, non, primum Etymon convenien-
ornatus, *ἀνδρὸς*, orno. Joh. tius videtur.

Οἱ ἕκαστοι ἴσασιν οἳ ἂν πεινασμετάωσι. 370,
 Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,
 Ἡώθ', ἥ πάντες ἐν Ὀπυχθονίοισι φαίνει,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖς τοῖς ἐρανοῖν ἄρ' ἔχουσι,
 Γαίαν δ' ὡς ἀνηθεῖς τ' ὡς ἐόντες ἐν Φιλότῃ. 375,
 Κρίω δ' Εὐρυβίῃ τέκ' ἐν Φιλότῃ μιγείσα,
 Ἀστραῖόν τε μέγαν, Πάλλαντα τε, δῖα θεάων,
 Πέρσιω δ' ὅς κ' ἀπ' αἰσὶ μετέπρεπεν ἰδ' ἰοσύνῃ.
 Ἀστραῖω δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργείω Ζέφυρον, βορέω τ' αἰψηροκέλευθον,
 Καὶ Νότον, ἐν Φιλότῃ θεῶν θεὰ ἀνηθεῖσα. 380,
 Τὸς δ' ἐμὲτ' ἀστὲρα τέκ' ἐν Ἐωσφόρῳ ἡριγένεια,
 Ἀστρα τε λαμπετόωντα τὰ τ' ἐρανοῖς ἐστὲ φάνωτα.
 Στυξ δ' ἐκ' Ὠκεανὸς θυγάτηρ, Πάλλαντι μιγείσα,
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
 Καὶ Κράτη, ἥ δὲ Βίβη, δριδείκελα γένετο τέκνα. 385,
 Τῶν οὐκ ἔστι πάντες θεοὶ Διὸς δόμοιο, οὐδέ τις ἔδρη,
 Οὐδ' ὁδὸς, ὅππῃ μὴ κείνοισι θεὸς ἡγεμονόεσσι.
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ἰδὴν βαρυκλύπῳ ἐδριόωνται.
 ὣς γὰρ ἐβέλεσε Στυξ ἀφ' Ἰδῆς, Ὠκεανίνῃ.
 Ἡματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιοι ἀστεροπητῆς. 390,
 Ἀθανάτῃς ἐκάλεσε θεὸς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Εἶπε δ' ὅς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
 Μὴ τιν' ἀπορραΐσειν γέρας, τιμὴν δ' ἕκαστον.

ΕΞΕ-

370. Οἱ ἕκαστοι.) Legitur etiam ὅσοι πεινασμετάωσι.

375. Κρίω.) Omnino legendum est & corrigendum, Κρίω δ' Εὐρυβίῃ: ut sit sensus, Eurybiam peperisse Creon, &c.

Nam vir Creus recensetur supra in catalogo filiorum Cæli & Terræ, vers. 134. Eurybiam autem mulieris sit mentio, v. 239. ubi Εὐρυβίῃ ex Pontō & terra prognata dicitur.

Por-

*Sed singulatim noverunt, quicunque circumhabitant.
 Tibi præterea Solemque magnum, lucentemq; Lunam,
 Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
 Immortalibusque Diis qui cælum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
 Crio autem Eurybiæ peperit, per amorem mixta,
 Astræumque magnum, Pallantemque, præstantissima
 Dearum,
 Persenque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
 Astræo vero Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque rapidum,
 Et Notum, in amore cum Deo Dea congressa.
 Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum mane-
 genita,
 Astraque fulgentia quibus cælum cinctum est.
 Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Nicen, pulchros talos habentem in adibus,
 Et Robur, atque Vim, præclaros genuit filios,
 Quibus non est seorsim à Jove domus, nec ulla sedes,
 Neque via, qua non illis Deus præit:
 Sed semper apud Jovem graviter tonantē sedem habent.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocavit Deos ad altum cælum.
 Dixit autem, quod quisquis una secum Deorum contra
 Titanes pugnet,
 Nulli se ademturum præmia, sed honorem quemque*

Ha-

Porro in hoc versu pro τῶν, reposuimus pro ἀπὸ τῶν, He-
 legitur etiam τῶν ἐκ φιλίας. sychium secuti. Videtur au-
 377. Πέσσω δ'.) Legitur tem hic capi vox illa pro vi
 etiam ὁς πάσαισι. spoliare, vel simpliciter pro
 379. Ἀγρίω.) Alias λα- adimere. Sunt tamen qui
 ψαρχίλῳ. malunt pro carere acci-
 393. Μῆνι.) Ἀπορίῳσι- pere.

ἔξέμεν, ἡὖ ταπαρῶ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅστις ἀτιμῶ ὑποκρένυθ' ἢ δ' ἀγέρας, 395
 Τιμῆς καὶ γερῶν ὀπιθησέμεν ἢ θέμις ὅστι.
 ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στυγ' ἀφ' ἧς ἔλυμπόνδε
 Σύν σφίσι παίδεσσιν, Φίλῃ δ' αὖ μήδεα πατρός.
 Τὼ ἧ Ζεὺς τίμησε, φέροσα ἧ δῶρα ἔδωκεν.
 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγα ἐμμεναι ὄρκον, 400
 Παῖδας δ' ἡμᾶς πάντας ἐς μετ' ἀναιέτας εἶναι.
 Οἷς δ' αὖτως πάντεσσι Δαμωφῆες, ὥσπερ ὑπέστη,
 ἔξετέλεσ' αὐτὸς ἧ μέγα κροῖε, ἠδὲ ἀνάσσει.
 Φοίβη δ' αὖ κοῖσ' πολυήρατον ἦλθεν ἐς Ὀνῶ.
 Κυοῖα μὲν δ' ἦπ' ἔτα θεὰ θεῶ ἐν Φιλότῃ, 405
 Λητῶ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
 ἦπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μείλιχον ἐξ ἄρχῃς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπῃ.
 Γείνατο δ' Ἀστερίην Διώνυμον, ἡὖ ποτε Πέρσης
 ἦ γάγετ' ἐς μέγα δῶμα, Φίλῃ κεκληῆσθ' ἀκοῖν. 410
 ἦ δ' ὑποκυσσάμεν ἑκάτμυ τέκε, τὼ φρεὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 ἦ ἧ ἀστερόεντι ὑπ' ἔραν ἔμμορε τιμῆς,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τέτιμρόη ὅστι μάλιστα. 415
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε περ τις ὀπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἔρδων ἱερὰ καλὰ κ' νόμον ἰλάσκηται,
 Κικλήσκῃ ἑκάτμυ· πολλή τέ οἱ ἔσπερο τιμὴ
 εἶα μάλ', ὥ πρὸ φρον γε θεὰ ὑποδέξεται Ὀχῆας·
 καὶ οἱ ὄλβον ὀπάροι· ἐπεὶ δυνάμεις γε πάρεσιν. 420

Ὅσσοι

Habiturum, quem antea inter immortales Deos.

*Illum etiam dixit qui honoris expers fuerit sub Saturno,
& immunis,*

Ad honores ac premia propecturum, ut fas est.

Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum.

Cum suis filiis cari per consilia patris.

*Ipsam verò Jupiter honoravit, eximia quoque dona
dedit,*

*Ipsam enim constituit Deorum magnum ut sit juramen-
tum,*

Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.

Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat,

*Perfecit: ipse autem prapotens est, atque regem
agit.*

Rhœbe porro Cœi peroptabilem venit ad lectum.

Gravida vero facta deinde Dea Dei in amore,

Latonam caruleo peplo peperit blandam semper,

Mitem hominibus atque immortalibus Diis,

Suavem ab initio, in primis bilarem intra Olympum.

Genuit, insuper Asteriam claram, quam olim Perseus

Duxit in amplam domum, cara ut vocetur uxor.

*Illam autem gravidam Hecaten peperit, quam super
omnes.*

*Jupiter Saturnius honoravit: dedit vero ei splendida
dona,*

Potestatem ut habeat terraque & infrugiferi maris,

Imo etiam stelligero sub cœlo sortita est honorem,

Immortalibusque Diis honorata est maxime.

*Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium ho-
minum,*

Faciens sacra honesta ex lege expiat,

Invocat Hecatem: ingens vero eum sequitur honor.

Facillime, cujus benevola Dea suscipit preces:

Et illi divitias largitur; nam facultas ipsi adest.

Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
 Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τέττων ἔχον αἶσαν ἀπάντων.
 Οὐδέ τι μιν Κρονίδης ἐβίησατο, εἰδὲ τ' ἀπύρρα
 Ὅσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μὲν πρῶτοι, θεοῖσιν.
 Ἀλλ' ἔχον ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλεοδασμός. 425
 Οὐδ' ὅτι μνησθῆναι, ἥσων θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ἔρανῳ, ἠδὲ θαλάσῃ.
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτῷ.
 ὣς δ' ἐθέλει μεγάλως πρᾶτταίνεσθαι, ἠδ' ὀνίνησιν,
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μελαπρῆπι, ἢ κ' ἐθέλησιν. 430
 Ἡ δ' ὁπότε εἰς πόλεμον Φθισήνορα θωρήσονται
 Ἄνθρωποι, ἔνθα θεὰ πρᾶτταίνεσθαι οἷς κ' ἐθέλησι,
 Νίκῃω προφρονέως ὁπάσαι, καὶ κῦδ' ὀρέξαι.
 Ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.
 Ἐθλήδ' αὖθ' ὅπτε ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν. 435
 Ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς πρᾶτταίνεσθαι, ἠδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας ἱβίη καὶ κάρηϊ, καλὸν αἶθλον.
 Ρεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδ' ὁπάσει.
 Ἐθλήδ' ἰπώησιν παρ' ἐσάμῃ, οἷς κ' ἐθέλησι,
 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκῶν δισσέμφελον ἐργάζονται, 440
 Εὐχονται δ' ἑκάτη, καὶ ἐρικυύπῳ ἔννοσι γαίῳ.
 Ρηϊδίως δ' ἀγέλιω κυδνή θεὸς ὥπασε πολλῶν,
 Ρεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλῃσά γε θυμῷ.
 Ἐθλήδ' ἐν σταβμοῖσι σὺν Ἑρμῇ λήϊδ' αἵξειν,
 Βαρκολίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλατὲ ἀγῶν, 445
 Ποίμνας τ' εἰροπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλῃσά,

ΕΞ

430. Εἰ τ' ἀγορῇ.) Hic pro
 ἐν τ' ἀγορῇ.) Aut legendum
 ἐν τ' ἀγορῇ.) Aut legendum
 ἐν τ' ἀγορῇ.) Aut legendum

*Quot quot enim Terra Cæloque prognati sunt ,
Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omnium.
Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit , neque
privavit.*

*Eorum quacumque sortita est Titanas inter priores Deos.
Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.
Nec quia unigenita, minorem Dea sortita est honorem,
Et potestatem tam in terra ac cælo, quam in mari :
Sed insuper multo magis, quoniã Jupiter honorat ipsam.
Cui vero vult, magnifice præsto est, atque iuvat,
Inque concione inter homines eminet, qua scilicet vo-
luerit.*

Atque quando ad bellum perdens viros armantur.

Viri, tum Dea adest quibus voluerit,

Victoriam prompte ut præbeat, & laudem porrigat.

Inque iudicio reges apud venerandos sedet.

Bona insuper quando viri in certamine colluctantur ;

Ibi Dea & illis præsto est, atque iuvat.

Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum præmium

Facile fert, latusque parentibus gloriam dat.

Bona item equitibus adesse, quibus voluerit :

Et bis qui glaucum mare tempestuosum secant ,

Votaque faciunt Hecate, & valde sonanti Neptuno.

Facile etiam prædam inclyta Dea dedit copiosam ,

Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.

Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere ,

*Armenta que boum, gregesque , & greges latos capra-
rum ,*

Gregesque lanigenarum ovium, animo saltem volens ,

Ex

nendum videtur : certe τῶσι πρὸς χάριν π, τοκίωσι ἢ κῶδι.
παιρῶται sensui aptissimum. 445. Βυκολίας.) Forasse,
esset. pro βυκόλιας metri causa re-

438. Πῶτα.) Quidam malunt, positum.

480. Κῆρ.

Ἐξ ὀλίγων βραΐς, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μνηστῆρ' ἐκ μητρὸς ἔῃσα,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τέμνηται γράεσσιν.
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κροτορόφον, οἱ μετ' ἐκείνῳ 450
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδού' οὐ φάσθ' πολυδερχέσθ' ἦδ' ἔσ.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κροτορόφον· αἰδέεσθαι τιμαί·
 ῥεῖν δ' αὖ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε Φαίδιμα τέκνα,
 Ἰσίῳ, Δῆμητρα, καὶ Ἥρῳ χρυσοπέδιλον,
 Ἰφθιμόν τε Ἀΐδῳ, ὅς ῥ' ὑπὸ χθονὶ δώματ' ἀναΐει, 455
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχων· καὶ ἐρέκλυπον ἔννοσίγαιον,
 Ζῴᾳ τε μητιόεντ' αἰ, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τῷ καὶ ὑπὸ βροτῆς πελεμίζεται ὄρεϊα χθών.
 Καὶ τὰς μὲν κατέπινε Κρόνῳ μέγας, ὅστις ἕκαστον
 Νηδύῳ ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γένεσθ' ἵκοιτο· 460
 Τὰ Φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν ἑρηνιῶνων
 Ἀλλ' ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιληίδα τιμῷ.
 Πάθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἀστερόεντι,
 Οὐνεκά οἱ πέπεωτο ἔω ὑπὸ παιδὶ δαμνύει,
 Καὶ κρατερῷ πατρὶ ἑόνῳ, Διὸς μεγάλῃσι βλάσιν. 465
 Τῷ ὅγε σὺν ἀλαοσκοπίᾳ ἔχεν, ἀλλὰ δοκῶν
 Παῖδας ἔδ' κατέπινε· ῥεῖν δ' ἔχε πένθ' ἀλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξασθαι, τότε ἔπειτα Φίλῃς λίγανδρε τοκῆας
 Τὰς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανόν ἀστερόεντα, 470
 Μῆτιν συμφράσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τέκῃσιν
 Παῖδα Φίλον, τίς αἶψ' ὅδ' ἐρμηνῆς πατρὸς ἑοῖο
 Παίδων, ὅς κατέπινε μέγας Κρόνῳ ἀγκυλομήτης,
 Οἷον θυγατρὶ Φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ὀπίθοντο,
 Καὶ οἱ πεφραδέτιν ὅσα πατρὶ πέπεωτο γυνεῇ 475
 Ἀμ-

*Ex paucis fecunda facit, & ex multis pauciora reddit
 Adeo sane licet unigenita ex matre existens,
 Omnibus inter Deos honorata est muneribus.
 Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui
 post ipsam*

*Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Aurora.
 Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.
 Rhea autem compressa à Saturno, peperit illustres li-
 beros, (dentem,
 Vestam, Cererem, & Junonem aureis calceamentis gau-
 Fortemque Plutonium, qui sub terra domos incolit,
 Immitte cor habens, & valde sonantem Neptunum,
 Jovemque sapientem, Deorum patrem atque hominum,
 Cujus & à tonitru concutitur lata terra.*

*Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, qui-
 Ex utero sacro matris ad genua venerat: (cunque
 Hec agitans, ne ullus clarorum filiorum Caeli
 Alius inter Immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex Terra, & Caelo stellis micante,
 Quod sibi fatale esset proprio à filio domari,
 Quantumvis robusto existenti, Jovis magni per consilia
 Ideoque hic non cæcam speculationem habuit, sed insidias
 struens*

*Filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctu
 gravis. (rorum,
 Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque vi-
 Paritum, jam tum charis supplicabat parentibus
 Suis, Terræque, & Caelo stellato,
 Consilium ut suggererent, quo pacto lateret pariens
 Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui
 Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus
 Illi vero filia dilecta auscultarunt & morem gesserunt,
 Et ei commemorarunt, quæcumq; fati constitutū esse fieri
 Circa*

Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ,
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκῳν, Κρήτης ἐς πίονα δήμον,
 Ὅπως ἄρ' ὀπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέειν,
 Ζῶα μέγαν· ἣ μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη (ἐν) Ὀρεῖ τρυφόμεν ἀπὶ ἀλλέμεναι τε. 480
 Ἐνθα μὲν ἴκτο Φέρουσα θοῶν Διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Πρώτῳ ἐς Λύκῳν κρύψεν δέ εἰ χερσὶ λαβῶσα
 Ἀντρώῳ ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κούφῃσι γαίης,
 Ἀργαίῳ ἐν ὄρεϊ πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
 Τῷ δ' ἀπαργανίσουσα μέγαν λίθον ἐργάλιζεν 485
 Οὐρανίῳ μέγ' ἀνακτὶ, θεῶν πορτέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν τότε ἔλῳν χεῖρεσσιν ἐλὼν ἐκείνῳ νηδύν,
 Σχέτλιον· ὃ δ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντὶ λίθῳ εὖς υἱὸς ἀνίκητον καὶ ἀκηδῆς
 Λείπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χερσὶ δαμάσας 490
 Τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μὲν ἔτι καὶ Φαίδιμα γῆα
 Ἡΰξετο τοῖο ἀνακτὸς· ὅππῃ λομένῃ δ' ἐν αὐτῇ,
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσιν δολωθεῖς,
 Ὀν γόνον αἴψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνῳ ἀγκυλομήτης, 495
 Νικηθεῖς τέχνησι βίηφί τε παιδὸς ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον κατὰ πίνων.
 Τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε καὶ χθονὸς Ὀρεοδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, γυμνασίῳ ὑπὸ Παρνησοῖο,
 Σῆμ' ἔμμεν ἐξοπίσω, πρῶτα θνητοῖσι βροτοῖσι. 500
 Λῦσε δ' ἀπατροκασιγνήτης ὁλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, ὃς δῆσε πατὴρ αἰεσιφροσύνησιν.

Οἱ

480. Κρήτη.) Judicet lector, num recte additum sit ἐν.

493. Ἡΰξ

Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.

*Miserant autem in Lyctum, Creta ad pinguem populum,
Cum minimum natu filiorum esset paritum,
Jovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab in-
fantia.*

*Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram,
Primum ad ipsam Lyctum: ab scondit autem ipsum
manibus prebensum*

*Antro in excelso, divina sub latebris terra,
Argæo in monte denso sylvofo.*

*Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in ma-
nus dedit*

Cœli filio, præpotenti Deorum priori regi.

*Quem tum arreptam manibus, suam condidit in alvum,
Miser; nec cogitavit animo quod sibi in posterum*

Pro lapide suus filius invictus & securus

*Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum
Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset im-
peraturus.*

Celeriter autem deinde robur & fortia membra

Crescebant illius regis: revoluta autem anno,

Terra consilio astuto circumventus,

*Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
Victus artibus ac vi filii sui.*

Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.

*Illum quidem Jupiter firmiter defixit in terrâ spaciosam
Pytho in divina, jugis sub Parnassi,*

*Monumentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus
hominibus.*

Solvit vero patruos noxiis à vinculis

Cæligenas, quos vinxerat pater ex amentia.

Qui

Οἳ οἱ ἀπεμνήσαντο Χάρην ἔργεσιδάων,
 Δῶκαν ἣ βρογντιῶ, ἥ δ' αἰθαλόεντα κεραιυρόν,
 Καὶ σερραπλῶν· τοπρῖν ἣ πελώρη Γαῖα κεκέρθη· 505
 Τοῖς πίσυρσιν, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρει δ' Ἰαπετός καλλίσφυρον ὤκεανίνω
 Ἡ γάρ γε Κλυμένην, καὶ ὁμόν λέχθ' εἰσανέβαινε.
 Ἡ δέ οἱ Ἄτλαντά κρετερόφρονα γείνατο παῖδά·
 Τίγκει δ' ὑπερκύδαντα Μενόιτιον, ἥ δέ Προμηθεά 510
 Ποικίλον, αἰολόμητιν· ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεά,
 Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γίγεται ἀνδράσιν ἀλφειῇσι·
 Πρῶτ' ὅ γάρ γε Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 Παρθένον· ὑβριστὴν ἣ Μενόιτιον ἔρυοπα Ζεὺς
 Εἰς ἔρεβος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κεραιυνῶ, 515
 Εἵνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἰωορέης ὑπερόπλη.
 Ἄτλας δ' ἔρανον ἔρυν ἔχθ' κρεττορέης ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαίης, πρὸ παρ' Ἐσπερίδων λιγυφώνων
 Ἐσπῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοις ἰχέρεσσιν.
 Ταύτῃ γάρ οἱ μοῖραν ἔδασσε αἰολομητίεα Ζεὺς. 520
 Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδησι Προμηθεά ποικιλόβελον,
 Δεσμοῖς δ' ἐργαλέοισι μέσον Διὶ κίδν' ἐλάσας.
 Καὶ δὲ ἐπ' αἰετὸν ὤρεσε πανύπτερον· αὐτὰρ ὅ γ' ἦ παρ
 Ἡδ' ἰεν ἀθάνατον· τὸ δ' αἰέζετο ἴσον ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅσον πρὸ παν ἡμαρ ἔδοι τάνυσσι πτερσιν ὄρνις. 525
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκυονίδης καλλισφύρεα ἄλκιμον ἦτορ
 Ἡρακλῆς ἐκτείνε, κακῶ δ' ἀπὸ νύκτον ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδη, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·
 Οὐκ αἰέκητι Ζηνὸς ὀλυμπίῃς ὑψιμέδοντι,
 Ὅφρ' Ἡρακλῆϊ θεοβαλὺν κλέειν 530

Πλείον

Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
Et fulgur, que antea immanis terra occultaverat:
Quibus confusus, mortalibus atque immortalibus impe-
rat.

Filiam porro Iapetus pulchros talos habentem Oceaniden.

Duxit Chymenen, & eundem lectum conscendit.

Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium:
Peperit praterea gloria prasignem Menetium, atque
Prometheum.

Varium, versipellem: stultumque Epimetheum,
Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus
rerum.

Primus enim Jovis fictam suscepit mulierem.

Virginem injurium vero Menetium late videns Jupiter
In Erebum detruxit, feriens ardenti fulmine,

Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.

Atlas vero cælum latum sustinet dum ex necessitate,

Finibus in terra, è regione Hesperidum argutarum

Stans, capitoque & indefessis manibus.

Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.

Ligavit vero inevitabilibus compedibus Promethea ver-
sum.

Vinculis duris mediam per columnam adigens.

Erei àquilam immisit expansis alis: ceterum hec bepar

Comedebat eternam: quin ipsam crescebat tantum ubique

Noctu, quantum toto die edisset extenuas alas habens avis.

Hunc quidè Almena pulchros talos habentis fortis filius

Hercules occidit, malum vero morbum profligavit

Ab Iapetionida, & liberavit ab agritudine:

Non invito Jove Olympio in alto impetrante,

Quo Herculis Thèbis geniti gloria esset

Πλείον ἔτ' ἢ τοπαίροιθεν ὅππῃ χθόνα παλυβοτείραν.

Ταῦτ' ἄρα ἀζόμεντο τίμα ἀριδείκετον ὕον.

Καί περ χωόμεντο, παύθη χόλος, ὃν πρὶν ἔχεσκεν

οὐνεκ' ἐρίζετο βελας ὑπερμυρέϊ Κρονίωνι.

Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι 535

Μηκῶνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βῆν πρόφρονι θυμῷ

Δαοσάμεντο πρῶθηνε, Διὸς νόον ἐξαπατίσκων.

Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ εἴματα πίονι θυμῷ

Εἰν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρί βοεή·

Τῷ δ' αὖτ' ὅσέα λύκα βοὸς δολίῃ ὅππῃ τέχνῃ 540

Εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας δρυγέτι θυμῷ.

Δὴ τότε μιν προσέφη πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,

ὧ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσασα μοίρας.

ὧς φάτο κεχρημέων Ζεὺς ἄφθιγα μήδεα εἰδώς. 545

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,

ἦκ' ὅππῃ μειδῆσας (δολίης δ' ἔλθεται τέχνης.)

Ζεὺς κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενεῖάων,

Τῶν δ' ἔλθω ὅπποτέρ μιν σε εὖ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγῃ.

Φῆ ῥα δολοφρονέων, Ζεὺς δ' ἄφθιγα μήδεα εἰδώς 550

Γινώσκ' ὅδ' ἠγνοίσει δόλον· κακὰ δ' ὅσ' εἶο θυμῷ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθ' ἔμελλεν.

Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λύκον ἀλειφας

Χώσατο δ' ἢ φρένας· ἀμφὶ χόλον δέ μιν ἔκειο θυμὸν,

ὧς ἴδεν ὅσέα λύκα βοὸς, δολίῃ ὅππῃ τέχνῃ. 555

Ἐκ τὰ δ' ἀθανάτοισιν ὅππῃ χθονὶ Φῦλ' ἀνθρώπων

καί σ'·

537. Δαοσάμεντο.) Finis νόον ἐξαπατίσκων. ubi Ζεὺς
hujus versus sic legitur in nullo modo ferri potest. de
Ald. & Flor. edition. Ζεὺς ἐξαπατίσκων autem (quod
tan-

Major etiam quā antea, super terram multos pascentem,
 Ob id itaque veneratus honorabat praeclarum filium.
 Et, licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eo quod contendisset consilio cum praepotenti Jove.
 Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque
 homines

Meconae, ibi tum magnum bovem volente anima
 Divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
 Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pin-
 In pelle deposuit, regens ventre bovino: (qui adipe
 In altera rursus ossa alba bovis, dolosa arte,
 Rite disponens recondidit regens candida arvina.
 Jamque tum ipsam allotutus est pater hominumque
 Deorumque:

Japerionida omnium illustrissime regum,
 O amice, quam inique partitus es portiones!
 Sic dixit latenter eum carpens Jupiter perpetua con-
 silia sciens.

Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacite arridens: (dolosa autem non immemor erat artis)
 Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
 Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.

Dixit sane dolosa cogitans. Jupiter autem aeterna
 consilia sciens.

Cognovit certe nec ignoravit dolum: mala autem con-
 cipiebat animo

Adversus homines mortales, quae & perficienda erant.
 Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
 Irascebatur autem mente: ira vero ejus occupabat animū,
 Ut vidit ossa alba bovis, dolosa arte.
 Ex illo tempore Diis super terram genus hominum

Ado-

tanquam ab ἱεραλῶ deducium relinquimus.

Cum videtur, lectori judi- M 2

176. Ap-

καίῃσ' ὅσα λείκα θυέντων ὅπι βωμῶν.

Γόν' ἣ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
ἴαπετιονίδη, πάντων ὧν μήδεα εἰδώς,

ὧ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ὅπι λήθεο τέχνης. 560

ὣς Φάτο χωόμεν' Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.

Ἐκ τῆς δ' ἤπειτα, δόλ' μεμνημέν' αἰεὶ,
οὐκ ἐδίδε μελέοι' ἱπυρὸς μῦθ' ἀκαμάτοιο
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ὅπι χθονὶ ναιετάουσιν.

Ἀλλά μιν ἔξαπάτησεν εὖς παῖς Ἰαπετιόιο, 565

κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλήν
ἐν κοίλῳ νάρθηκι. θάκεν δ' ἄρα νειόβη θυμὸν
Ζεῦ' ὑψιβρεμέτιν, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
ὥς ἴδεν ἀνθρώποι' ἱπυρὸς τηλέσκοπον αὐγλήν.

Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεύξεν κακὸν ἀνθρώποι' . 570

Γαίης γὰρ σύμπλαος ἐρικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἵκελον, Κρονίδεω δὲ βελάς.

Ζῶσε ἣ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

Ἀργυροφειδέῃσι κτ' κρήθεν ἣ καλύπτειν

Δαίδαλέω χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθ'. 575

Ἀμφὶ δέ οἱ σεφάνης νεοηλέ' ἀνθεσι ποίης

Ἰμερτὲς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·

Ἀμφὶ δέ οἱ σεφάνῳ χερσὶν κεφαλῇφιν ἔθηκε,

Τὴν αὐτὸς ποίησε ἐρικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

Ἀσκήσας παλάμησι, χαρίζομεν' Διὶ πατρί. 580

Τῇ δ' ἐν δαίδαλα πολλὰ τέσσαχα, θαῦμα ἰδέσθ',

Κνώδαλ' ὅσ' ἤπειρε' πολλὰ τρέφε' ἠδὲ θάλασσα.

Τῶν οὐ γὰρ πολλὰ ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,

Θαυ-

576. Ἀμφι.) Pro ηοδ' ἡλί' quidam geronunt ηοδ' ἡλίας, ut
iungatur cum ποίης.

Adolent ossa alba odoratis in aris.

Hunc autem valde contristatus allocutus est nubicogus

Jupiter:

Iapetionida, super omnes sapiens,

O amice, nondum sane dolosa oblitus es artis.

Sic dixit impercitus Jupiter aeterna consilia sciens.

Ex illo tempore deinceps doli memor semper,

Non dabat miseris ignis robur indefessi

Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.

Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,

Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendo-
rem.

In concava ferula. momordit vero imo animo

Jovem in alto tonantem, ad iram vero ipsius animum
commovit,

Ut vidit inter homines ignis longe apparentem splen-
dorem.

Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.

E terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus

Virginis pudica simulacrum, Saturnii consilio.

Cinxit vero & adornavit Dea casus oculis Mi-
nerva,

Candida veste: à capite vero calyptnam

Ingeniose factam manibus detinebat, mirum visu:

Circum vero eiserta recens florentis è floribus herba

Optata imposuit capiti Pallas Minerva:

Circumque ei coronam auream caput posuit,

Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,

Elaborans manibus, gratificans Jovi patri.

In hac artificiosa multa calata erant, mira visu.

Bellua quae Continens plurimas alit, atque Mare,

Ex illis multas in ea posuit. gratia vero resplendebat
magna,

Θαυμασίη, ζωῶσιν ἐοικότα φωνήεσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο, 585

Ἐξάγαγ' ἔνθα πρὸς ἄλλοι ἐσαν θεοὶ ἡδ' ἀνθρώποι,

Κόσμῳ ἀγαλλομύλῳ γλαυκώπιδ' ὀβριμοπάτρης.

Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτης τε θεὸς θνητὸς τ' ἀνθρώπος,

ὣς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμύχανον ἀνθρώποισιν.

Ἐκ τ' γὰρ γένετ' ὅττι γυναικῶν θηλυτέρων. 590

Τῆς γὰρ ὁ λωῖὸν ὅττι γένετ', καὶ φύλα γυναικῶν

Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάειν,

Οὐλομένης πτωχῆς ἔσσυμφατος, ἀλλὰ πόροιο.

ὣς δ' ὁπότε ἐκσμιλύνεαι κατηρεφέας, μέλισσαι

Κηφύῳας βάσκειαι, κακῶν ξυνήοντας ἔργων, 595

Αἰ μὲν τε πρὸς παῖδάς ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα

Ἡμάτια παύσασθαι, τιθεῖσιν τε κηρία λείκα,

Οἱ δ' ἐντοδὲ μύροντες ἐπηρεφέας καὶ σίμβλους,

Ἀλλότριον κάματον σφετέρῃν ἐς γαστέρ' ἀμύνται.

ὣς δ' αὐτὼς ἄνδρες ἑκακὸν θνητοῖσι γυναῖκας 600

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήοντας ἔργων.

Ἀργαλέων ἕτερον ἢ πᾶρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.

Ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,

Μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὅλοον δ' ὅππῃ γῆρας ἵκηται,

Χήτ' ἡμερόμοιο, ὃ δ' ἐβίοντο δ' ἡπιδόης, 605

Ζῶν, δ' ὀφθιμένον ἢ Διὰ κ' ἦσιν δατέοντα.

Χηρῶς αἶ. ὧ δ' αὐτὲ γάμος μετὰ μοῖρα γόνηται,

Κεδνύει δ' ἔσχεν ἀκοιτὴν, δ' ἀρεῖαν πρᾶπίδες,

Τῷ ἢ ἀπ' αἰῶν' ὅττι κακὸν ἐδ' ἄν' ἀντιφείδῃ.

Ἔμ-

593. Οὐλομένης.) Mendose, | ria, tam metui quam, sensus
proffus legitur hic versus in | ipsius, hoc modo : Οὐλομένης
nonnullis exempl. cum in ju- | πῆμα ἀσύμφορος, ἀλλ' ἀπό-
ροιο.

Mirabilis, animantibus enim similes erant vivis.
Caterum postquam efficit pulchrum malum pro bono,
Eduxit ubi alii erant. Dii atque homines,
Ornatu gestientem casia Palladis forti patre prognata.
Admiratio autem cepit immortalesque Deos mortales-
que homines,
Ubi viderunt dolum arduum, in explicabilem hominibus.
Ex illa enim genus est mulierum feminearum.
Illius enim perniciosum est genus & sexus mulierum,
Nocumentum ingens mortales inter homines habitant,
Perniciose paupertatis non comites, sed luxus.
Ac veluti cum in alveariis tectis apes
Fucos pascunt, malorum participes operum,
Illa quidem per totum diem ad solem occidentem
Diurne festinant, & faciunt favos albos,
At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
Alienum laborem suum in ventrem metunt:
Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
Jupiter altitonans dedit, participes operum
Molestorum, aliud vero praeiuit malum pro bono.
Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum.
Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit sene-
ctam,
Carens senectutis sua fomento, si non sine opibus
Vivat, mortui possessionem inter se dividunt
Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,
Pudicam vero habuit conjugem, sapientem,
Huic perpetuo malum cum bono certat

Esse.

eu. Perperam etiam συμφορᾷ Ἀπὸ τοῦ γὰρ τοῖς πάντεσσι. &c. Est
 exponitur in vulgat. interpr. ergo sensus: quæ non sectan-
 Commoda, cum significet, co- rurs paupertatem, sed luxus
 mitantia, ut in illo ejusdem sunt affectu.
 Poëtæ loco in E'gy. vers. 300.]

Ἔμμεναι, ὅς δ' ἐκεῖτ' ἄταρ ἡρώϊο γυμνέλης, 610
ζῶν' ἐνὶ στήθεσιν ἔχων αἰλίαςτον αἰνίμην.

Θυμῶ καὶ κροδίη, καὶ ἀνήκεστον κακόν ὕπνῳ.

Ὡς σὺκ' ἔστι Διὶς κλέψαι νόον ἔδ' ἐπαρελθεῖν.

Οὐδὲ γδ' Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Περσηθεύς

τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρύν' χόλαν, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 615

καὶ πολυίδην ἐόντα μέγας κ' ἑδεσμός ἐρύκει.

Βεβάρει δ' πρῶτα πατὴρ ὠδύσσεια θυμῶ,

κρότῳ τ' ἠδὲ γύγῃ, δῆσε κροτερῶ ἐνὶ δεσμοῖ,

ἠνορέλιν ὑπερπύλον ἀγῶμινον ἠδὲ καὶ εἶδον,

καὶ μέγεθον κατέναοσε δ' ὑπὸ χθονὸς Ἄρυοδείης, 620

ἔνθ' οἷγ' ἄλγος ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,

εἶατ' ἐπ' ἐσχατῇ, μεγάλης ἐν πείρασσι Γαίης,

Δητὰ μάλ' ἀχνύμεναι, κροδίη μέγα πένθος ἔχοντες.

Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

οὓς τέκεν ἠΰκομ' Ῥεῖη Κρόνον ἐκ Φιλότῃ, 625

Γαίης Φρεσμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς Φάτον αὐτῆς.

Αὐτὴ γάρ αφιν ἅπαντα διίμεκέως κατέλεξε,

σὺν κείνοισιν ἰκλῶ τε καὶ ἀγλαὸν εὖχον δρέαθ.

Δηρὸν γδ' μάρνασθαι, πόνον θυμαλγὴν ἔχοντες,

Τιτῆνες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνον ἐξεγένοντα, 630

Ἀντίον ἀλλήλοισιν ἰδὲ κροτερὰς ὑσμίνας.

Οἱ μὲν ἄφ' ὑψηλῆς ὀθρύον Τιτῶνες ἀγαυοί,

οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,

οὓς τέκεν ἠΰκομ' Ῥεῖη Κρόνον Ὀνηθεῖσα.

Οἱ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγὴν ἔχοντες, 635

συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτῶς.

Οὐδέ τις ἴω' ἐρεδ' ἄλγεπῆς λύσις, ἔδ' ἐτελομένη

οὐδέτερος, ἴσον ἔτελ' ἑπείτα πηλεέμοιο.

Ἀλλ'

*Esse. Qui vero adeptus fuerit nocentia generis feminam:
Vivit in pectore gestans perpetuum mœrorem
Animo & corde, & immedicabile malum est.*

*Adeo non licet Jovis fallere mentem neque prætendere.
Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
Illius evitavit gravem iram, sed necessario
Quamvis multiscium existentem, magnum vinculum
coërcet.*

*Briareo vero ubi primum pater iratus est animo,
Cottoque atque Gyga, ligavit forti vinculo,
Fortitudinem immanem admittens, atque etiam for-
man.*

*Et magnitudinem: collocavit autem sub æternam latam,
Ubi illi dolores habentes sub terra agentes,
Sedent in extremitate, magnæ in finibus Terra,
Usque valde mœrentes, corde magnum luctum habentes.
Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii. alii
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terra consiliis reduxerunt in lucem iterum,
Ipsa enim eia cuncta prolixè recensuit,
Cum illis victoriamq, & splendidam gloriam accepturos,
Diu enim pugnarunt, laborem animum cruciantem ha-
bentes.*

*Titanesque Dii, & quot quot è Saturno nati sunt,
Contra sese mutuo per validas pugnas:
Hi quidam ab alta Othry, Titanes gloriosi,
Illi vero ab Olympo, Dii datores bonorum,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.
Illi sane tum inter se pugnam animum excruciantem
habentes,*

*Continue pugnant, decem totos annos.
Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neque finis,
Neutris: equaliter autem extendebatur bellum,*

Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμυρα πάντα,
 Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τὰ περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι, 640
 Πάντων ἐν στήθεσιν ἀέξειο θυμὸς ἀγλαΐῳ.

Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαστο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,
 Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Κέκλυτέ μοι, Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἀγλαὰ τέκνα,
 Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 645

Ἦδη γὰρ μάλα θυρὸν ἐκαστοὶ ἀλλήλοισι,
 Νίκης καὶ κράτεσσι περ μαρνάμεσθ' ἡμάτεα πάντα,
 Τιτλήεις τε θεοὶ, καὶ ὅσοι κρόνον ἐκχρύόμεσθα.

Ἰμεῖς ἣ μεγαλύτεν τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 Φαίνετε Τιτήνεσσιν ἐκαστοὶ ἐν δαΐλυρῃ; 650

Μνησάμενοι Φιλότῃσιν ἐννέσθω, ὅσ' αὖ παθόντες
 Ἔς φάσθ' ἂψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέσθ' ἀπὸ δεσμῶ,
 Ἡμετέρας Διὰ βελας, ἀπὸ ζόφου ἡερένῃσιν.

Ὡς φάτο. τὸ δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κότῃσιν ἀμύμων·
 Δαιμόνι, σὺν ἀδάησιν πιφάσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ 655
 Ἰδμεν ὅτι περὶ μὲν πρᾶπίδες, περὶ δ' ἔστι νόημα,
 Ἀλκτῆς δ' ἀθανάτοισιν δέῃς γόνεο κρυερῷο.

Σῆς δ' ὑποφραδμοσύνησιν ἀπὸ ζόφου ἡερένῃσιν.
 Ἀψορρόν δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν
 Πλύθαμεν, κρόνον ὑὲς ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες. 660
 Τῷ καὶ νῦν ἀπενεῖ τε νόῳ καὶ ὀπίφραδι βελῇ
 Ρύσόμεθα κράτεσσι ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
 Μαρνάμενοι Τιτήσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.

Ὡς φάτο· ἐπήνησαν ἣ θεοὶ δωτήρες ἐάων,

Μῦ-

650. Φαίνετε.) Pro cāptiois | gatur etiam cāpti ; & fortasse
 potest etiam legi cāptiois. | rectius, ut ejus aspiratio ful-
 651. εἰ φάσθ'.) Pro δὲ le | cias precedentem syllabam.

*Sed quando jam illis apposuit congruentia omnia,
Nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur,
Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
Ubi veronectar comederunt & ambrosiam amabilem,
Jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deo-
rumque :*

*Audite me, Terraque & Caeli inclyti liberi,
Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.
Jam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
Titanesque Dii, & quotquot è Saturno satisumus.
Vos vero magnamque vim & manus invictas
Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
Memores amicitiae placidae, quibus perpeffis
Ad lucem redieritis molesto à vinculo,
Nostra per consilia, à caligine obscura.*

*Sic dixit, illum vero rursus excepit Cottus irrepre-
bensibilis :*

*Venerande, non ignota loqueris : sed & nos
Scimus, quod excellent quidem tibi præcordia, excellens
vero est & intellectus,
Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi.
Tua vero prudentia ab caligine opaca
Retro iterum acerbis à vinculis
Venimus, Saturni fili rex, quæ nollemus, passi.
Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio.
Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,
Pugnantes cum Titanibus per acria praelia.*

Sic dixit, collaudarunt vero Dii datores bonorum,

Ser-

658. Σῆς δ.) Est & alia le-
ctio Σῆς δ. ἰμπεριον.

659. Α' ψοππεί δ.) Conjun-
ximus δ. cum præcedenti vo-

ce ἀψοππεί, ut videlicet sit
adverbum motus, non autem
conjunctio ὃ, quæ jam est in
præcedenti versu.

Μῦθον ἀκούσαντες. παλέμευ δ' ἐλιλαίετο θυμὸς 665
 Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπαίεθι θεῖ μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
 Πάντες, θήλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἡμᾶσι κείνῳ,
 Τιτλήϊες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνον ἐξεγένοντο,
 Οὓς τε Ζεὺς ἐρέβασεν ὑπὸ χθονὸς ἥκε Φόως δέ,
 Δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίῳ ὑπ' ἐροπλὸν ἔχοντες. 670
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰόσοντο
 Πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλαὶ δ' ἑκάστῳ πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσιν.
 Οἱ τότε Τιτήνεσσι κατέστανεν ἐν δαΐλυγῃ,
 Πέτρας ἡλιβάτας σιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες. 675
 Τιτλήϊες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο Φάλαγγας
 Προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφοτέροι. δεινὸν δ' ὥρειαχε πάντες ἀπείρων,
 Γῆ δ' ἤμέχ' ἐσμαργύησεν· ἐπέσενε δ' ἔρῃνός Διὸς
 Σειόμενός, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὀλύμπος 680
 Ρίπῃ ὑπ' ἀθανάτων. ἔνθ' ἰς δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠέρόεντα, ποδῶν αἰπεία τ' ἰωὴ
 Ἀσπετὸς ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατερῶν.
 ὧς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα σονόεντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' ἔρῃνόν ἀσερόεντα 685
 Κεκλομένων. οἱ δ' ἔκυνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχευ' ἐὼν μῆνός, ἀλλὰ νύ τ' ἔγε
 Εἶθαρ μὲν μῆνός, πλὴντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
 Φαῖνε βίῃ. ἅμυδις δ' ἄρ' ἀπ' ἔρῃνός ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
 Ἀστράπῃων ἔσειχε σιμωχαδόν· οἱ δ' ἠκραυγαὶ 690
 Ἰκλῆαρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀσεροπῇ ποτέοντο

Χει-

675. Peters.) Pro τῶν θεῶν, Steph. editio τῶν θεῶν, quae minus
 placeat, vide vers. 715.

*Sermone audito: bellum vero cupiebat animus
Magis etiam quam antea: pugnam vero arduam exci-
tarunt*

*Omnes, feminaque & mares, die illo,
Titanesque Dii, & quotquot Saturno pregnati sunt,
Quosque Jupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
Acres robustique, vires immensas habentes.
Horum centum quidem manus ab humeris promana-
bant*

*Omni bus simul, capita vero unicuique quinquaginta
Ex humeris enata erant in robustis artibus.
Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
Saxa praecepta validis in manibus gestantes.
Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges
Alacriter, manuumque viriumque simul opus ostenda-
bant*

*Utrique, horrende vero insonuit pontus immensus.
Terra vero valde fridebat: ingemiscebat vero latum,
caelum*

*Quassatum, è fundo vero concutiebatur amplius Olympus
Impetu à Deorum. concussio vero venit gravis
Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
Immodici tumultus, iduumque fortium.
Ita sane in sese mutuo jaciebant tela gemebunda.
Vox autem utrorumque pervenit ad caelum stellatum
Adbortantium. at illi congregiebantur magno cum
clamore.*

*Neque sane amplius Jupiter cobibebat suum robur, sed
ipsius*

*Statim robore implebantur animi, & omnem
Exeruit vim. simul etiam à caelo atque ab Olympo
Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant*

Χειρὸς δ' ἀπὸ σιβαρῆς, ἰερὴν Φλόγα θ' εἰλυφώωντες
 Ταρφέες. ἀμφὶ δ' γαῖα φερέσβιτο εἰμαράγχιζεν
 Καιομένη. λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπελτο ὕλη.
 Ἔζεε δ' ἡ χθὼν πᾶσα, καὶ ὠκυανόιο ῥέεθρα, 695
 Πόνιτο τ' ἀτρυγέλιτο. τὰς δ' ἀμφεπε θερμὸς αὐτμῆ
 Τιτλίνας χθονίης. Φλόξ δ' ἡέρα διαίικανεν
 ἄσπελτο. ὅσας δ' ἀμεγδὸς καὶ ἰφθίμων παρ' ἐόντων
 Λύγῃ μαρμαίρουσα κεραυνὸν τε σερπητὸς τε.
 Καῦμα δ' ὀδασέσιον κατέχεν χάτο· εἰσαίτο δ' αἴητα τοῦ
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἥ δ' ἔασιν ὅσας ἀκῆσαι.
 Αὐτὸς ὡς ὅτε γαῖα καὶ ἔρανος ἄρ' ὕψ' ἔθεν
 Πίλνατο. τοῖτο γάρ κε μέγιστο δῶπ' ὀρώρε,
 Τῆσ' ἀμ' ἐρεπομένης, τὰ δ' ὕψ' ἔθεν ἐξεραπύλιτο.
 Τόσ' δ' ὀπ' ἔχλυθ' ἰεῶν ἔριδι ξυνιόντων. 705
 Σύν δ' ἀνεμοὶ ἐνοσίν τε κόνιν τ' ἐσφαράγιζον,
 Βρογντῶ τε, σερπητῶ τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλιοιο. Φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπλῶ τε
 Ἔς μέσον ἀμφοτέρων· ὅτολτο δ' ἀπληλιτο ὀρώρε
 Σμερδαλέης ἔριδι καὶ δ' ἀνεφαίνετο ἔργων. 710
 Ἐκλίνθη δ' μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντες,
 Ἐμμελῶς ἐμάχοντο Διὰ κρατερὰς ὕσμινας.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρῶτοις μάχῃ δερμείαι ἔγειραν,
 Κόητο τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἄσπελο πολέμοιο.
 Οἱ ῥα τριηκοσίας πέτραι σιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν 715
 Πέμπον ἐπαοιυτέρας. καὶ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι

Τι-

703. Πίλνατο.) Legitur hic cedentis dictionis, ut jam
 etiam, μάχας ἐνὶ Διὶ. aspi- antea vidimus vers. 651. Εἰς
 ratione praepositionis fulci- ράτο.
 ente ultimam syllabam pra- 706. Σὺν Δι.) Quidam ma-
 lunt

Manu à robusta, sacram flammam circumvolventia
 Crebra, circum vero terra alma reboabat
 Ardens: crepitabat vero undiq; igne valde magna sylvæ.
 Fervebat vero terra tota, & Oceani fluentia,
 Pontusque immensus, circumdedit autem calidus vapor
 Titanes terrestres: flamma vero ad aërem divinum
 pervenit

Magna, oculos vero visu privabat quantumvis fortium
 Splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem immensum occupavit Chaos: videba-
 tur autem coram

Oculis aspicere, ac auribus vocem audire.
 Itidem ut cum olim & terra & celum latum superne
 Appropinquabat, talis enim maximas strepitus excita-
 batur,

Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente,
 Tantis fragor erat Diis pugna confligentibus.
 Simul quoque venti motumque pulveremque cum strepi-
 tu excitabant,

Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen,
 Tela Jovis magni, ferebant autem fremitū, clamoremq;
 In medium utrorumque: strepitus autem ingens exci-
 tabatur

Stupenda pugna: robur autem exerebatur operum.
 Inclinata vero est pugna, prius vero sibi mutuo immi-
 nentes,

Fortiter pugnabant in forti pralio,
 Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.
 Hi sane trecentas petras robustis è manibus
 Mittebant frequentes: obumbrarunt autem jaculis

Tim-

luntirφειν, quam dictio-
 nem Hesych. eyponit ιδόν, | vabant. Sed viderint quo pa-
 id est, jactabant, ciebant, mo- | cto ita constet versus.

748. Aru-

Τιτλίῳας· καὶ τὰς μὲν ὑπὸ χθονὸς Ἀρυοδείης
Πέμψαι, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
Νικήσαντες χερσὶν, ὑπὲρ ἵμνα· πρὸς ἔοντα,
Τόσσον ἐνὶ θυῖ ὑπὸ γῆς, ὅσον ἔρπονός ἐστι δότῃ γαίης. 720
ἴσονται δὲ δότῃ γῆς ἐς Τάρταρον ἡρόεντα.

Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέτερα χαλκεῖα ἄκμων
Οὐρανὸθεν κατιῶν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέτερα χαλκεῖα ἄκμων
Ἐκ γαίης κατιῶν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι. 725

Τὸν περὶ χαλκεὸν ἔρποντα ἐλήλαται ἀμφὶ δέ μιν νύξ
Τριτοχὴ κέχυται περὶ δειρήν. αὐτὰρ ὕπερθε
Γῆς ῥίζαι πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θάλασσης.
Ἐνθα θεοὶ Τιτλίῳες ὑπὸ ζόφῳ ἡρόεντι

Κεκρυφάμεναι, βελλῆσι Διὸς νεφέλη γερύταο, 730

Χώρῳ ἐν ἄρῳεντι, πελώρης ἐσχατὰ γαίης.
Τοῖς σὲκ ἐξίτον ὅτι πόλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
Χαλκείας· τεῖχεσσι περικείται δ' ἀμφοτέρωθεν.

Ἐνθα Γύγης, Κότῃ τε, καὶ ὁ Βραχάρεωσ μεγαθύμῳ
Καίεσσιν, Φύλακες πῆσοι Διὸς αἰγιόχοιο. 735

Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἡρόεντος,

Πόντος τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ ἔρποντα ἀστερόεντος,

Ἐξείης πάντων πηγὰς καὶ πέτρας ἑστέσσιν,

Ἀργαλέ' ἄρῳεντα, τὰ τε συγέσσι θεοῖσι πρὸς.

Χάσμα μέγ' ἔδενε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 740

Οὐδας ἵκοιτο· εἰ πρῶτα πυλέων ἐντροπὴ γένοιτο.

Ἀλλὰ κεν ἐνθα καὶ ἐνθα φέροι προθύελλα θυέλλη

Ἀργαλέῃ δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Γεῖτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ

Ἐστησι, νεφέλης πεκαλυμμένα κυανέηςσι. 745

745
Τῶν

Titānas : atque hos quidem sub terram longe paten-
tem.

Miserunt, & vinculis molestis alligarunt ,
Vincentes manibus, magnanimos licet existentes ,
Tantum infra sub terram , quantum cælum distat à
terra.

Par enim spaciū à terra in Tartarum caliginosum.
Novem enim noctes ac dies ferrea incus ,
Cœlitus delapsa, decimo die ad terram perveniret :
Novem rursus noctes & dies ferrea incus ,
Ex terra descendens , decimo die ad Tartarum perve-
niret.

Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero
ipsum nox

Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne
Terra radices creverunt & infructuosi maris.

Illic Dii Pitānes sub caligine opaca
Abconditi sunt, consiliis Jovis nubicogi,
Loco in squalido, vèsta ultima terra.

His non exitus patet : portas vero imposuit Neptunus.
Ferreas : murus etiam circumdatus utrimque.

Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidi Jovis agida habentis.

Ibidem terra tenebricosa, & Tartari opaci.
Pontique infructuosi, & cœli stelligeri,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi Dii :

Hiatus ingens. nec vero toto integro anno
Solum attingeret, ubi primum portas intravenerit.

Sed sane huc & illuc ferret impetuosà procella
Molesta : horrendumque etiam immortalibus Diis
Hoc monstrum : & noctis obscura domus horrenda
Stans, nubibus oblecta nigris.

Τῶν πρὸς Ἰαπετοῖο παῖς ἔχει ἔρ᾽ ἀνὸν ὄρν
 Ἔσῃως, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσιν
 Ἀσεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ ἡμέρα ἀμφὶς ἴσται
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμενα μέγα κ' ἔδον
 Χάλκεον. ἢ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἢ ἣ θύραζεν 750
 ἔρχεται, ἔδ' ἐπὶ ἀμφοτέρᾳς δόμοις ἐντὸς ἔεργῃ.
 Αἰὲν αἰεὶ ἑτέρῃ γε δόμων ἐκίκοιτο ἔδου,
 Γαῖαν ὅπρ' ἐφέτα· ἢ δ' αὖ δόμῳ ἐντὸς ἔδου,
 Μίμνῃ τιμὴ αὐτῆς ὤρεω ὁδῷ, ἔς' ἀν' ἵκηται,
 ἢ μὲν ὅπρ' ἐχθροῖσι φάτο· πολυδερκὲς ἔχου· 755
 ἢ δ' ἵπνον μὲν χερσὶ, κασίγνητον θανάτοιο,
 Νύξ ὅλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἠεροειδέϊ.
 ἔνθα ἢ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 ἵπνον καὶ θάνατον, δεινοὶ θεοὶ ἔδ' ἐπὶ αἰθέρι
 Ἡέλιον φαέθων ὀπιδέρεκεται ἀκτίνεσσιν, 760
 Οὐρανὸν εἰσανιών, ἔδ' ἔρ᾽ ἀνὸθεν καταβάιντων.
 Τῶν ἑτέρων μὲν γὰρ τε καὶ ὄρεα νῶτα θαλάσσης
 ἥσυχον ἀντρέφεται καὶ μείλιχον ἀνθρώποισι.
 Τῷ ἢ σιδηρῇ μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
 Νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχῃ δ' ὃν πρῶτα λάβουσιν 765
 Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς ἢ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἔνθα θεὸς χθονίᾳ πρὸς δέν δόμοι ἢ χήεντες
 Ἰφίμῳ τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
 ἔσσαν. δεινὸς ἢ κύων προπάροιθε Φυλάκῃς
 Νηλεΐης· τέχνῳ ἢ κακίῳ ἔχῃ. ἐς μὲν ἰόντας 770
 Σαῖν' ὁμῶς ἔρῃ τε καὶ ἔασιν ἀμφοτέροισιν·
 ἔξελθεῖν δ' οὐκ αὐτίς ἔα πάλιν, ἀλλὰ δοκῶν

Εὐθι

Has ante Iapeti filius sustinebat cælum larum,
 Stans, capiteque & indefessis manibus
 Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
 Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes magnum
 limen

Ferreum. hac quidem intrat, illa vero foras
 Egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet:
 Sed semper altera saltem domos extra existens,
 Terram super movetur: altera rursus in domo exi-
 stens,

Expectat ejusdem horam itineris, donec veniat.
 Hec quidem terrestribus multa cernens lumen habens;
 Illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
 Nox noxia, nube tecta atra.

Ibi autem Noctis obscura filii domus habent;
 Somnus & Mors, graves Dii: neque unquam eos
 Sol lucidus intuetur radius;
 Cælum scadens, nec cælitus descendens.
 Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
 Quietus percurrit & placidus hominibus.
 Alterius vero ferreum quidem cor; arcum vero ei pe-
 ctus

Crudele in præcordiis: habet autem quem primum ar-
 ripuerit

Hominum: hostis vero etiam immortalibus Diis.
 Illic Dei inferi in anteriore parte ades resonantes;
 Fortisque Plutonis & gravis Proserpina
 Stant. Harrendus autem canis pro foribus custodit,
 Sævus, artem autem malam habet. introeuntes quidem
 Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
 Exire vero non iterum permittit denuo, sed observans

Devo-

764. 783.) Sed in scribendum, sed per coniecturam legen-
 dum videtur.

Ἐοιδί' ὄνκε λάβησι πυλέων ἐκιοσθενίοντα
 Ἰφθίμῃ τ' Αἰδεωῇ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
 Ἐνθάδε ναιετάει συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι, 775
 Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
 Πρεσβυτάτη. νόσφιν ἧ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 Μακρῇσι πέτρῃσι καλῇρεφε'. ἀμφὶ ἧ πάντῃ
 Κίοσιν δρυεῖσιν πρὸς ἔρανον ἐσήμελα.
 Παῦρα ἧ θαύμασθε θυγάτηρ πόδας ὠκείας 780
 Ἀγγελίη πωλεῖται ἐπ' Ὀρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅπως τ' ἐρηγῇ νεῖκε' ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
 Καί ῥ' ὅς τις ψεύδεται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δέ τε Ἴδην ἐπεμψε, θεῶν μέγαν ὄρκον, ἐνεῖκα,
 Τηλόθεν ἐν χρυσῇ περὶ χόῳ πολυώνυμον ὕδωρ 785
 Ψυχρὸν, ὃ, τ' ἐκ πέτρης κατὰλεῖσται ἡλιβάτοιο
 Ἰψηλῆς. πολλὸν ἧ ὑπὸ χθονὸς Ὀρυοδείης
 Ἐξ ἱερῶ ποταμοῖο ῥέει Διὶ νύκτα μέλαιναν
 Ὠκεανοῖο κέρως. δεκάτῃ δ' ὅππῃ μοῖρα δέδασα.
 Ἐννέα μὲν περὶ γλῶττι καὶ Ὀρέα νῶτα θαλάσσης 790
 Δίνης δρυεῖς εἰλιμύρε' εἰς ἅλα πίπῃ,
 Ἡ δέ μιν ἐκ πέτρης περὶ ῥέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ὅσκειν τὸν ὀπίορκον ἀπολλείψας ἐπομόσῃ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσιν κάρη νιφόεντα Ὀλύμπου,
 Κεῖται νήϊ' ἔμπεδος μύρον εἰς ἐνταῦθον 795
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται αἶψον
 Βρώσει, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνοος καὶ ἀνάυδτος
 Στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ὅππῃ κῶμα καλύπτει.

Αὐτ-

781. Ἀγγελίη ὡς Ἀλτὶ malant (quod durum esset) aut sub-
 Ἀγγελίης: quod videretur cum intelligendum in ea. Quid si
 in faeminino genere poni, | verò ἀγγελίης legeremus pro
 ἀγγε-

*Devorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
Fortisque Plutonis & gravis Proserpina.*

*Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus,
Horrenda Stryx, filia reciprocantis Oceani,
Maxima natu. seorsum vero à Diis inclytas ades in-
colit*

*Ingentibus saxis superne testas : circum vero quaque
Columnis argenteis ad cælum firmatae sunt.*

*Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
Nuncia versatur super lata dorsa maris,
Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit.
Et sane quisquis mentiatur cælestes domos tenentium,
Jupiter tum Irim mittit, Deorum magnum jusjuran-
dum, ut ferat*

*E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam
Frigidam, qua è petra destillat altæ*

Excelsa, multum vero subtus terram spaciosam

E sacro flumine fluit per noctem nigram,

Oceani cornu. decima vero pars attributa est.

Novem quidem circa terramque & lata dorso maris

Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,

Una vero ex petra profuit, magnum damnum Diis.

Quisquis perjurium libens jura verit

Immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,

Jacet spiritus expers integrum per annum :

Neque ambrosia & nectaris accedit propius

Cibum, sed jaces non respirans, & mutus,

Stratis in lectis, mælus autem veternus obtegit.

Sed

ἀγγυλίαις ? sed & hoc du- | ab ἀπλάττω. Quidam tamen
rum. | ab ἀπλάττω deducunt, & re-

793. Ὀσων.) Ἀπλάττω, | linguentes exponunt.

Αὐτὰρ ἐπὶ νῆσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἄλλ' ὃ δ' ἐξ ἄλλ' ἀδέχεται χαλεπὴν ἄθλῳ. 800
 Ἐννάετες ἢ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
 Οὐδέ ποτ' ἐς βελλὶ ὀπιμίσγεται; ἔδ' ὀπί δαῖτας,
 Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῃ δ' ὀπιμίσγεται αὐτῆς
 Εἰρέας ἀθανάτων, οἳ οὐλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ, 805
 Ὠκύγιον, τὸ δ' ἴησι καλασφάει δαΐ χῶρε.
 Ἐνθα ἢ γῆς ὀνοφερῆς, καὶ Ταρταρεὺς ἠερέεν',
 Πόνι' ἄτρυγέτοιο καὶ ἔραν' ἄσπερέεν',
 Εἰσεῖς πάντων πηγὰς καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ, Ἐρώενια, τὰ τε συγέουσι θεοὶ πάρ. 810
 Ἐνθεὸς μαρμαίρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκεα ἔδρος
 Ἀσπερῆς, ῥίζησι διλυεκέεσσιν ἀπηρῶς,
 Αὐτοφυῆς, πρὸθεν ἢ, θεῶν ἐκτοθεν ἀπάντων,
 Τιτῶνες ναῖεσι, πέριχ' ἄετοιο Φεργίου.
 Αὐτὰρ ἐρισμαρῆχοιο Διὸς κλειτοὶ ὀπίκερρι 815
 Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοισι,
 Κότι' ἄρ' ἠδὲ Γύγης· Βριάρεων γε μὴν ἦν ἐόντα,
 Γαμβρόν ἐόν ποίησε βαρύνιυπ' Ἐννοσίγαι'·
 Δῶκε ἢ Κυμοπάλαιαν ὀπίειν, θυγατέρα ἰὺ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῶας ἀπ' ἔραν' ἐξέλασε Ζεὺς, 820
 Ὀπλοῖτον τέκε παῖδα Τυφώα Γαῖα πελώρη,
 Ταρταρεὺς ἐν Φιλότῃ, δαΐ χερσὶν Ἀφροδίτῃ.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυρῇ ἔρματ' ἔχουσαι,
 Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατερῇ θεῷ· ἐκ δὲ οἳ ὤμων
 Ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφι'· δεινοῖο δράκον', 825
 Γλώσῃσι ὀνοφερῇσι λελεγχμότες· ἐκ δὲ οἳ ὄσων

Θε-

*Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
Alia ex alia excipit molestissima arumna.*

*Novennio autem à Diis relegatur sempiternis,
Neque unquam ad consilium ineundum cum iis versa-*
tur, neque ad epulas,

*Novem totis annis: decimo tandem versatur iterum
Cum cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt,
Tale itaque juramentum constituerunt Dii Stygis peren-*
nem aquam,

Antiquam istam, quæ trahat aridum locum.

Ibi autem terra caliginosa, & Tartari obscuri,

Pontique infructuosi, & cœli stellati,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt,

Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii ipsi,

Illic splendidaque porta, & æreum limen

Immotum, radicibus longis compactum,

Sua sponte natum. ante illud vero extra omnes Deos

Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.

Ceterum valde tonantis Jovis inclyti auxiliarii

Domus incolunt in Oceani fundamentis,

Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum existentē,

Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.

Dedit autem Cymopolitam, ut ducat in uxorem filiam
suam.

Ast ubi Titanes è Cœlo expulit Jupiter,

Minimum natu peperit filium Typhoëum Terra magna,

Tartari in amore, per auream Venerem.

Cujus manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,

Et pedes indefessi robusti Dei: ex humeris vero ei

Erant centum capita serpentis, horrendi draconis,

Linguis nigris lambentes: præterea ex oculis ei

Ad.

Θεωεσίης κεφαλῇσιν ὑπὸ ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε.
 Πασίων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομήροιο,
 Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι,
 Παιδοίω ὅπ' ἰῆσαι, ἀθέσφατον. ἄλλοις μὲν γὰρ 830
 Φθέργοντο, ὥς τε θεοῖσι στυγέμεν. ἄλλοις δ' αὖτε
 Ταύρε' ἐρβύχεω, μὲντοι ἄσχετον ὄσαν, ἀγαιρεῖ.
 Ἄλλοις δ' αὖτε λέοντι ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντι.
 Ἄλλοις δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκῆσαι.
 Ἄλλοις δ' αὖ ροῖζας χ', ὑπὸ δ' ἦχεεν ἔρεα μακρά. 835
 Καὶ νῦ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἥματι κείνῳ,
 Καὶ κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάξεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυνόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ἔβριμον. ἀμφὶ δ' γαῖα
 Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ ἔρανος ἄρ' ὕψεθεν, 840
 Πόντι δ' ὤκεανός τε ροαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπόν.
 Ὀρνυμήροιο ἀνακλόντι ὀπιτενάχιζε δ' γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπὸ ἀμφοτέρων κατέχευε ἰοειδέα πόντον.
 Βρογτῆς τε στρογτῆς τε, πυρὸς δ' ἀπὸ τοῖο πελώρου, 845
 Πρηστήρων ἀνέμων τε, κερσανὲς τε φλεγέθοντι.
 ἔξε δ' ἡ χθὼν πᾶσα, καὶ ἔρανος, ἠδὲ θάλασσα.
 Θυεὶ δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς, περὶ δ' ἀμφί τε κύματα μακρά.
 Ρ' ἰπὴν ὑπὸ ἀθανάτων ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρε.
 Τρέας Αἰδῆς δ' ἐν ἐργισι κατὰ φθιμήροισιν ἀνδρῶν, 850
 Τι-

828. Πασίων.) Legitur & sentaneum est.) cur non ὅφ' ππῶν.

830. Παιδοίω ὅπ' ἰῆσαι.) Si que id mirum videri fateor; ἡμι scribitur, cur non ἰῆται sed ex consensu omnium quos hic scriptum est? (quod con-vidi codicum hanc lectionem reli-

*Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat :
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis.
 Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus ,
 Omnigenum sonitum emittentes ineffabilem. interdum
 enim,*

*Sonabant, ut Diis intelligere liceret : interdum rursus
 Tauri valde mugientis , robore insuperabilem vocem ,
 ferocis :*

*Interdum rursus leonis impudentem animum habentis :
 Interdum rursus catulis similia, mira auditu :
 Interdum vero stridebat, resonabantque montes alti.
 Et fane evenisset res inevitabilis die illo ,*

*Atque ipse mortalibus & immortalibus impemisset ,
 Nisi statim intellexisset pater hominumque Deorumque.
 Graviter autem intonuit atq; fortiter. circū vero terra
 Horrende edidit fragorem, & cælum latum superne ,
 Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terra.
 Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit
 Olympus*

*Insurgente rege : ingemiscebat autem tellus.
 Ardor autem ab utrisque occubat nigrum pontum ,
 Tonitruque, & fulguris, igne ab isto immani ,
 Igneorumque turbinum, & fulminis ardentis.
 Fervebat autem terra omnis, & cælum, atque mare.
 Æstuabant etiam circum litora , & circumcirca, flu-
 Elus longi (batur.*

*Impetu Deorum : concussio autem sedatu difficilis orie-
 Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,*

Tita-

reliqui : præsertim quum jam or' in'ou, non o' in'ou Steph.
 antea in quodam Homeri 850. Τείας) Melius fortasse sic
 hymno αἰς Ἀγνῆν, idem iisdē quam ut alia exempl. habent,
 in vocibus observassem. Ibi Τείας δ' αἰδῆς, cum qua lectione
 enim legitur, αἰ δ' ἀμῶς γοῖα ne versus constare non potest.

Τιτλιῶες θ' ὑπολαρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
 Ἀσβέσθ' κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητι.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὐκ κόρθυνεν ἐὼν μῦθος, εἴλετο δ' ὄπλα,
 Βροντῶ τε σερπῆν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραινόν,
 Πλήξεν ἀπ' ἐλύμποιο ἐπάλμῳ. ἀμφὶ δ' ἅσας 855
 ἔπρεσε θεασείας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἰμάσας,
 Ἥριπε γυῶθεις, σενάχιζε δ' γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δ' ἠκραινωθέντι ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτιῶ,
 Οὔρεσσι βήσῃσιν αἰδνῆς παιπαλοέσσης 860
 Πληγῆτι. πολλὰ δ' ἠπελώρη καίειο γαῖα
 Ἀτμῇ θεασείῃ, καὶ ἐτήκετο καοσίτερος ὥς,
 Τέχνη ὑπ' αἰζηῶν ὑπὸ τ' ὤτρητος χοάνοιο
 Θαλφθεῖς, ἢ ἐσίδησθαι, ὅπως κρατερώτατός ὤσιν,
 Οὔρεσσι βήσῃσι δαμαζόμεντο πυρὶ κηλέῳ, 865
 Τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ, ὑφ' Ἡφαίσθ' παλάμησιν.
 ὣς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ρῖψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχωνες Τάρταρον ὠρεύν.
 Ἐκ δ' ἠκυφώεσσι ἀνέμων μῦθος ὑχρὸν αἰέντων,
 Νόσφι Νότῃ, Βορέῳ τε, καὶ ὀργέσσω Ζεφύρῳ. 870
 Οἳ γε μὴν ἐκ θεόφιν γρεῖν, θνητοῖς μέγ' ὄνειρα.
 Αἱ δ' ἄλλαι μαῖψ' αὖραι σπιπνεῖσαι θάλασσαν,
 Αἱ δὴ τοι πίπῃσαι ἐς ἠεργειδέα πόντον,
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ.
 Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, Δρασκιδναῖσί τε νῆας, 875
 Ναύτας τε φθείρουσι. κακὸν δ' ἐγίνεται ἀλκή,
 Ἀν-

870. Νοσφι.) Malim Ζεφύ- | ravit quoque Zephyrum ab
 87. π. cum plerisque aliis. | Argeste. Aut igitur hic Ie-
 Nam superius vers. 379. sepa- | gendum Ζεφύρου π., aut supe-
 rius

*Titanesque sub tartarum detrusi, à Saturno seorsum
existentes.*

Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum.

*Jupiter vero postquam excitavit suum robur, sumpsit-
que arma,*

Tonitruque fulgurque, & coruscans fulmen,

Percussit ab Olympo insiliens. circum vero omnia

Combussit ingentia capita sevi portentis.

Ceterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,

Cecidit mutilatus, ingemiscebat autem terra vasta.

Flamma autem fulmine icto profiliebat à rege,

Montis in saltibus opacis asperis

Percussi. multa autem ac vasta ardebat terra

Ardore ingenti, & liquecebat stanni instar,

Quod arte juvenum & à fabrefacto catino

Calefactum, vel ut ferrum, quod solidissimum est,

Montis in saltibus victum ab igne quod omnia comburit,

Liquefcit in terra divina sub Vulcani manibus.

Sic sane liquecebat terra fulgore ignis ardentis.

Abjecit autem ipsum animo mæstus in Tartarum latum.

*Ex Typboëo autem est ventorum vis humida flau-
tium,*

Excepto Noto, Boreaue, & celeri Zephyro.

*Qui sane ex Diis sunt nativitate, hominibus magna
utilitas.*

Ast alii sine usu venti inspirant mare,

Qui utique incidentes in obscurum pontum,

Clades magna hominibus gravi rapiuntur turbine,

Nuncque hi, nunc illi flant, dissipantque naves,

Nautasque perdunt. mali autem non est remedium.

Viris.

fius conjungenda hac duo

quod vocabulum Hesych. ex-

Agvécw & Ζεφύρου.

ponit, αἱ μάταιαι ἀνέμοι, &

872. Αἱ δὲ ἀνέμοι.) Multa

καὶ φανερὰ.

exemplar. habent μαψαῦραι,

884. Γαῖης.)

Ἄνδράσιν οἱ κείνοισι συναντῶσιν καὶ πόντον.

Αἰδ' αὖ καὶ καὶ γαῖαν ἀπείρετον ἀνθεμύεσαν

Ἔργ' ἐρατὰ Φθείρσι χαίμαι χμέων ἀνθρώπων,

Πιμπλεῦσαι κόνι' αὖτε καὶ δρυγαλέεσσι κολοσυρτῶ. 880

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόγον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,

Τιτλώσας ἢ τιμῶν κρήνην βίηφι,

Δή ῥα τότε ὠτρυνον βασιλῶ ἔμην ἠδὲ ἀνάσσειν,

Γαίης Φρεσμοσύνησιν, ὀλύμπιον Ἄρυσπα Ζεῦ,

Ἀθανάτων. ὃ ἢ τοῖσιν εὖ διεδάσασθαι τιμῆς. 885

Ζεὺς ἢ θεῶν βασιλεὺς πρῶτῳ ἀλοχὸν θέτο Μητρίν,

Πλεῖστα θεῶν εἰδῶν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεῶν γλαυκῶπι Αἰθνήνῳ

Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας

Αἰμυλίοισι λόγοισιν ἐλὼ ἐκάτθετο νηδύν,

890

Γαίης Φρεσμοσύνησιν, καὶ Οὐρανῶ ἀστερόεντι.

Τῶς γάρ οἱ ἐφροσάτῳ, ἵνα μὴ βασιλῆϊδα τιμῶ

Ἀλλ' ἔχῃ, Διὸς ἀντί, θεῶν αἰετλημέναν.

Ἐκ γὰρ τ' εἰμαρτῆς παρὶ φρεσὶ τέκνα γυνέσθαι.

Πρῶτῳ γὰρ κέρῳ γλαυκῶπιδα Τροτογένειαν,

895

Ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μλύσθαι καὶ ὀπίφρεσιν βαλλίω

Αὐτὰρ ἔπειτα ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν

ἤμελλεν τέξεσθαι, ὥς ἔρβιον ἦτορ ἔχοντα.

Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἐλὼ ἐκάτθετο νηδύν,

εἰς δὴ οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε. 900

Δώτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὀρεγν,

Εὐνομίῳ τε, Δίκῳ τε, καὶ Εἰρυνίῳ τε θαλῆαν.

Αἶψ' ἔργ' ὠραίεσσι καὶ ἀθητοῖσι βροτοῖσι.

Μοί-

884. Γαίης.) Versus hic est empl. quae habent, αἰετλημέναν
hypermeter in nonnullis ex. Ζεῦ.

Viris qui illis occurrerint in ponto.

*Iidem rursum per terram immensam floribus ornata
Opem jucunda corrumpunt humo procreatorum homi-
num,*

Replentes pulvereque & molesto palarum strepitu.

*Sed postquam sane laborem Dii beati perfecerunt,
Cum Titanibus autem pro honore pugnant vi,
Jam tum jubebant regnare atque impemre,
Ex Terra consilio, Olympium late cernentem Jovem,
Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munia.
Jupiter autem Deorum rex primam uxorem suam fe-
cit Metin,*

Plurimum ex Diis edoctam, & mortalibus hominibus.

Sed cum jam esset Deam castis oculis Minervam

Paritum, tum demum dolis animo decepto

Blandis sermonibus in suam condidit alvum,

Telluris consiliis, & Cæli stellati.

Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem

Alius haberet Jovis toto, Deorum sempiternorum.

Ex hac enim in fati erat prudentes liberos nasci.

*Primam quidem, virginem castis oculis apud Tritonem
gentitam,*

Par habentem patri robur, & prudens consilium:

Caterum deinde sane filium Deorum regem & virorum

Erat paritura, magnum animum habentem:

Sed illam sane Jupiter ante in suum condidit ventrem,

Ut nempe ei indicaret Dea bonumque malumque.

Postea duxit splendidam Themis, qua peperit Horum,

Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:

Qua opera matum faciunt mortalibus hominibus:

Par-

903. Afr.) Quidam scri- | decorant, speciosa faciunt &
bunt. Aegiton, spiritu leti, | quod nimirum Horæ dicantur
nonnulli etiam exponunt, pulchritudinis Dæ.

Μοίρας θ', ἧς πλείω τιμὴν πόρε μητιέτα Ζεὺς,
 Κλωθώ τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἀΐτροπον αἷ τε διδῶσι 905
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχιν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη, Χάρμης τέ κε καλλιπαρήγης,
 Ωκεανὸς κῆρη, πολυήρσταν εἶδ' ἔχουσα,
 Ἀγλαΐην καὶ Εὐφροσύνην, θαλίην τ' ἔρατεινὴν.
 Τῶν καὶ Διὸς βλεφάρων ἔρ' εἶδετο δερκομυράων 910
 Λυσιμελῆς· καλὸν γ' ὧς ὀφρῦσι δερκιδόωνται.
 Αὐτὰρ ὁ Δήμητρ' πολυφόβῃς ἐς λέχθ' ἦλθεν,
 Ἡ τέ κε Περσεφόνειω λίσκώλενον, λὺν Ἀΐδωνεύς
 Ἡρπασεν ἧς πατρὸς μητρός, ἔδωκε γ' μητιέτα Ζεὺς.
 Μνημοσύνης δ' ἐξαὐτίς ἐρφασατο καλλικόμοιο, 915
 Ἐξ ἧς αἱ Μῆσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
 Ἐννέα, τῆσιν ἄδον θαλίαι, καὶ τέρψις αἰοιδῆς.
 Λητώ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἰμεργέντα γόνον πατρὶ πάντων ἐραυνίωνων,
 Γείνατ' ἄρ', αἰγιόχοιο Διὸς Φιλότῃτι μιγείσας 920
 Λοιδοθάτῃ δ' Ἡρῇ θαλερῇ ποιήσας ἀκοιτίν.
 Ἡ δ' Ἡβῇ, καὶ Ἄρῃ, καὶ Εἰλείθυαν ἔτικτε,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃτι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
 Δεινὴν, ἀγρεκύδοιμον, ἀγέσσαν, ἀτρυτώνην, 925
 Πότνια ἢ κέλαδοί τε ἄδον, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Ἡρῃ δ' ἩΦαίστον κλυτὸν, ἐν Φιλότῃτι μιγείσας,
 Γείνατο, (καὶ ζαμάρησε, καὶ ἦρπεν ὦ πατρὸς κοίτῃ)
 Ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμῶν ἐρακῶνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικλύπῃς Ἐννοσιγαίης 930
 Τρίτων Δρυβῆς γένετο μέγας ὅς πε θαλάσσης
 Πυθμείν ἔχων, πατρὸς μητρὶ Φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνάκτι

*Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens
Jupiter,
Clotboque, Lachesinque, & Atropon: quæ dant
Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.
Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas
habentes,*

*Oceanifiliâ, peroptabilem formam habens:
Aglaiam & Euphrosynen, Thaliâque amabilem:
Quarum è palpebris amor destillat contuentium
Solvens membra: jucundum vero sub superciliis afficiunt.
Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,
Quæ peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto
Ripuit sua à matre, dedit autem consiliarius Jupiter.
Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,
Ex qua Musa aurea mixta revincta nata sunt
Novem, quibus placent convivia, & oblectatio cæneus.
Latono autem Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Desiderabilem prolem præ omnibus cælicolis,
Peperit sanè, Ægiocbi Jovis amore mixtâ.
Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
Mixtâ amore Deorum regi & hominum.
Ipse vero ex capite, casus oculis præditam Tritogeniam,
Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indo-
mitam;
Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque
pugnaque.*

*Juno autem Vulcanum inclytum, amoris indulgens,
Peperit, (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
Præ omnibus, artibus ornatam, cælicolis.
Ex Amphitrite autem & gævi crepo Neptuno
Triton late potens natus est magnus: qui maris
Fundum tenens, apud matrem chæmon & patrem regem
Ina*

Ναΐδ' χρύσεια δῶν, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηι
 ῥ' ἰνοτόρῳ κυθήρῃ φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικλεν
 Δεινὸς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς ἀλόνεσσι Φάλαγας 935
 ἔν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἄρηι πολιπόρθω,
 Ἀρμονίῳ δ', ἠὲ Κάδμῳ ὑπέρθυμῳ θέν' ἀκοιτῇ.
 Στῶν δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κῦδμον Ἑρμῖον.
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχῳ εἰσαναβάσα.
 Καδμείη δ' ἄρα οἳ Σεμέλῃ τέκε Φαίδιμον υἱόν. 940
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃτι, Διώνυσον πολυμηθέα,
 Ἀθανάτῳ θνητῇ. νῦν δ' ἀμφοτέρῳ θεοί εἰσι.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔπλεβίῳ Ἡρακληίδῳ,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃτι Διὸς νεφεληγερέτοιο.
 Ἀγλαΐῳ δ' ἦ Φαις ἀγακλυτός, ἀμφιπηγής, 945
 Ὀπλοξένῳ Χαρίτων, θαλερῶ ποιήσας ἀκοιτῇ.
 Χρυσόκομης δ' Διώνυσῳ ξανθίῳ Ἀρσάνῳ,
 Κέρῳ Μίνῳ, θαλερῶ ποιήσας ἀκοιτῇ.
 Τῶν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγῆρω θῆκε Κρονίων.
 Ἥλῳ δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρεσ ἀλκιμῷ υἱός, 950
 Ἴς Ἡρακληῇ, πλέσας στυγέρας ἀέθλης,
 Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπείδεσ,
 Αἰδοίῳ θέν' ἀκοιτῇ, ὃν Οὐλύμπῳ νιφόεντι.
 Ὀλβίῳ, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,
 Ναΐδ' ἀπήμαντ' καὶ ἀγῆρα ἥματι πάντῃ. 955
 Ἥλῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴν Ωκεανίνη
 Περσηὶς Κίρκῳ π, καὶ Αἰήτῳ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς Φαεισιμύρονα Ἥλῳιο,
 Κέρῳ Ωκεανοῖο τελέηντ' ποταμοῖο
 Γῆμιν, θεῶν βαλῆσιν, ἰδύμεν καλλιπαίεσιν. 960
 Ἡ δέ

938. Σελ.) Αἰὲ Φαίδιμον Ἑρμῖον

954. Ο' λ.

*Incolit aureas ades, magnus Deus. sed Marti
Clypeos dissecanti Venus Timorem & Metum peperit,
Graves, quique virorum densas turbant phalanges
In bello horrido, una cum Marte urbes devastante,
Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.* (rium,

*Jovi vero Atlantis filia Maia peperit gloriosum Mercurum
Præconem Deorum, sacrum lectum conscendens.*

*Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium,
Rem cum eo habens, Bacchum bilarem,
Immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.*

*Alcmene vero peperit vim Herculanam,
Mixta in amore Jovis nubicogi.* (dicans,

*Aglaïam vero Vulcanus percelebris, utroque pede clausam
Minimam natu è Gratiis, floridam duxit uxorem.*

*Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,
Filiam Minois, floridam fecit conjugem,
Hanc vero ei immortalem expertemque senii fecit Saturnius.*

*Heben autem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis
filius,*

*Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
Filiam Jovis magni, & Junonis aureis calceamentis
utentis,*

*Puditam duxit uxorem in Olympo nivoso:
Felix, qui magno facinore inter Deos confectus,
Habitat illesus & expers senii omnibus diebus.
Soli autem indefesso peperit inclita Occanis
Perseis Circenque, & Aëtem regem.*

*Aëtes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
Filiam Oceani perfecti fluvii
Duxit, Deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis præ-
ditam.* Hæc

Ἡ δέ οἱ Μήδεια εὖσφυρν ἐν Φιλότῃτι
Γείνα θ' ὑποδμηθεῖσα Διὰ χερσὶν Ἀφροδίτῃ.

Τμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσοί τ', ἡπειροί τε, καὶ ἀλμυρὰς ἐνδοθι πόνας.

Νῦν ᾗ θεάων Φῦλον αἰεῖσατε, ἡδυέπειαι 965

Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς Αἰγιόχοιο,
Ὅσας δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἐνηθεῖσαι
Ἀθάναται, γείνασθ θεοῖς ὅππείκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλῆτον ἐγείνατο, διὰ θεάων,
Ἰασίῳ ἥρῳι μιγείσ' ἐρατῇ Φιλότῃτι, 970

Νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
Ἐδρλόν' ὅς εἰς' ὅππῃ γλῶ τε καὶ Ἄρεα νῶτα θαλάσσης,

Πᾶσαν τῷ ᾗ τυχόντι, καὶ ἔκ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
Τὸν δ' ἀφνειὸν ἐθήκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.

Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ, θηγάτῃ χερσὶς Ἀφροδίτης, 975

Ἰνῶ καὶ Σεμέλῃ, καὶ Ἀγαυῇ καλλιπάρῃον,
Αὐτονόῳ θ', ἣν γῆμεν Ἀρεταῖα βαθυχαίτης,

Γείνατο, καὶ Πολύδωρον εὖσεφάνω ἐνὶ Θήβῃ.

Κέρη δ' Ὀκεανῷο Κρυσάορι καρτεροθύμῳ

Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃτι πολυχέρους Ἀφροδίτης, 980

Καλλιρρόῃ, τέκε παῖδα βροτῶν κάρτισον ἀπάντων,

Γηρυονῆα, τὸ κλεῖνε βίῃ Ἡρακλεῖῃ,

Βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων, ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.

Τιθονῶ δ' Ἡῶς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυσῇ,

Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡραθίωνα ἀνακτα. 985

Λύτάρ τοι Κεφάλῳ φυτήσῃο Φαίδιμον υἱόν,

Ἰφθί-

961. Ἡ δέ οἱ.) : in particula δὲ funentatur aspiratione sequentis dictionis.

*Hæc autem ei Medeam pulchros talos habentem in
amore.*

Peperit, subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valet, cœlestes domos tenentes,

Insuleque, & continentes terra, & salsus intus Pontus.

Nunc autem Dearum cœtum cantate, blandiloque

Musa Olympiades, filia Jovis Ægiochi,

Quacunque, mortales apud viros cubantes,

Immortales, pepererunt Diis similem prolem.

Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima Dearum,

Iasio heroï mixta jucundo amore.

Novali inter proscisso, Cretæ in pingui populo,

Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,

*Omne: qui vero obviam fuerit, & cujus ad manus
venerit,*

*Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit felici-
tatem.*

Cadmo præterea Harmonia, filia aurea Veneris.

Ino & Semelem, & Agaven pulchras genas habentem,

*Autonoënque, quam dixit Aristæus densa casæie præ-
ditus,*

*Peperit, & Polydorum, manibus pulchre cinctis in
Thebis.*

Filia vero Oceani Chrysaori magnanimo,

Mixta amore abundantis auro Veneris,

*Calliroë peperit filium mortalium præstantissimum
omnium.*

Geryonem, quem interfecit vis Herculeana,

Boves propter flexipedes circumflua in Erythea.

*Tithono vero Aurora peperit Memnona ærea galea
munitum,*

Æthiopum regem, & Emathionem regem,

Verum Cephalo peperit inclytum filium,

Ἰφθιμον φαέθοντα, θεοῖς ὀπιείκελον ἄνδρα.
 Τόν ῥα νέον, τέρεν ἄνθ' ἔχοντ' ἐρμυδέ' ἥβης,
 Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα, φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 ὦρτ' ἀνερειψαρχή, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς 990
 Νηοπόλον νύχιον ποιήσας, δαίμονα δῖον.
 Κέρλῳ δ' Αἰήταο διοτρεφέ' βασιλῆ' ἄνθ'
 Αἰσονίδης, βελήσι θεῶν αἰεττοχρεάων,
 Ἦγε παρ' Αἰήτα, τελέσας σπονόεντας ἀέθλης,
 Τῆς πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερλύωρ, 995
 Τῆς Πελίης, καὶ ἀτάσθαλ', ὀβριμοεργός.
 Τῆς τελέσας ἐς Ἴωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 Δικεῖης ὅπινός ἄγων ἐλικώπιδα κέρλῳ,
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερῶν ποιήσας ἀκοιτιν.
 Καί ῥ' ἦγε δμηθεῖς ὑπὸ Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν, 1000
 Μῆδειον τέκε παῖδα, τὸν ἔρρεσιν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλλυρίδης· μεγάλην δ' Διὸς νό' ἔξελεῖτο.
 Αὐτὰρ Νηρῆ' κῆρα ἀλίοιο γέροντι,
 Ἦτοι μὲν Φῶκον ψαμάθῃ τέκε δῖα θεάων,
 Αἰακῷ ἐν Φιλότῃ, Διὰ χερσὶν Ἀφροδίτῃ. 1005
 Πηλεῖ δ' ὀμηθεῖσα θεὰ Θέτις δ' ἐγγυρόπεζα
 Γείνατ' Ἀχιλλεὺς ῥηξιδόμοιο, θυμολέοντα.
 Αἰνείαν ἄρ' ἐπικλεῖν εὐσέφαν' Κυθήρεια,
 Ἀλκίονος ἠρωῖ μιγεῖς ἐρατῇ Φιλότῃ,
 Ἰδὲς ἐν κορυφῇσι πολυπύχῃς, ὑληέσσης. 1010
 Κίρκη δ' Ἠελίς θυγάτηρ Τ' περμονίδαο,
 Γείνατ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρον' ἐν Φιλότῃ,
 Ἄγερον,

*Fortem Phaërontem, Diis similem virum,
Quem sane juvenem tenerum florem habentem gloriose
pubertatis,*

*Puerum juvenalia sapientem, amans risus Venus,
Incitavit, abripiens, & ipsum in templis
Ædituum nocturnum fecit, demonem divinum.*

*Filiam vero Aëta à Jove nutriti regis
Æsonides, voluntate Deorum sempiternorum,
Abduxit ab Aëta, peractis suspiriosis certaminibus,
Qua multa imperabat magnus rex superbus,
Injurius Pelias, & impius fortium facinorum pa-
trator.*

*Quibus peractis, ad Iolcum rediit, multa perpeffus,
Veloci in nave vebens nigris oculis præditam puel-
lam,*

*Æsonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
Et sane hac domita ab Jasone pastore populorum,
Medeum peperit filium, quem in montibus educabat
Chiron.*

*Phillyrides : magni vero Jovis voluntas perficiebatur.
Ceterum Nerei filia marini senis,
Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima
Dearum,*

*Æaci in amore, per auream Venerem.
A Peleo autem subacta Dea Tbetis argenteos pedes
habens,
Peperit Achillem prorumpentem per viros, leonis animo
præditum.*

*Æneam porro peperit pulchre coronata Cytherea,
Anchisa heroï mixta jucundo amore,
Ida in verticibus, habentis multos anfractus, sylvose,
Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,
Peperit, Ulyffis arum. nosi in amore,*

Ἄλγεον, ἥ δὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,
 Οἷά τοι μάλα τῆλε μυχῶν νησῶν ἱεράων,
 Πᾶσιν Τερσβυοῖσιν ἀγακλυβοῖσιν ἀνασόν.

1015

Ναυσίθεον δ' Οὔυσῃ Καλυψώ δῖα θεάων
 Γένετ', Ναυσινόον τε, μιχέϊσ' ἐρατῇ Φιλότῃ,
 Αὐτὰρ μὲρ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἀνηθείσας,
 Ἀθάνατα γένετ' Ἰφιδάμαντα τέκνα.

Νῦν δ' ἡ γυναικῶν Φύλον αἰείσαίε, ἡδυέπειαν
 Μῖδσαν Ὀλυμπιάδες, κῆρα Διὸς αἰγιόχοιο.

1020

1013. Ἀλγεον.) In nonnullis | μύμονα, & κρατερῶν, scribuntur
 codicibus hæc duo verba, & ut propria nomina.

Τέλος τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας.

*Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque.
 Qui sane, valde procul in recessu insularum sacrarum,
 Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.
 Nausithoum vero Ulyssi Calypso excellentissima Dea-
 rum.*

Peperit, Nausinoumque, mixta grato amore.

*Hæ quidem, mortales apud viros cubantes
 Immortales pepererunt Diis pares filios.
 Nunc vero feminarum agmen cantate, suaviloquæ
 Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiocchi.*

Finis Theogoniæ Hesiodi.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

De quorundam versuum dimensione, nec non de aliis.

Non contrahenda legenda sunt seu contrahenda, metro id postulante. Verbi gratia. α. 5. Ρία μὲν γὰρ βεῖα· ρία ἢ βεῖα το χαλκίῳ. Hic prius ρία proferendum ρία α. 30. Ωρε γὰρ τ' ὀλίγη πειραταικίαν τ' ἀγρίαν τι. Hic metrum postulat, ut pro. ιαία· dicas ιακῶν, & pro Ionico ἀγρίων, ἀγρίων. Iones nimirum non contrahunt. Et pro ιαία in dimensione (quam alii scanfionem vocant) legendum ιαία. In dimensione, inquam, secus non. α. 109. χεῖρας μὲν πρῶτα μὲν. Legendum hic χεῖρας & sic in aliis. α. 129. ἴτια, ubi τὸ ἄλφ per se breve in casura producit. Casura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. *Si nihil attuleris, ibis, Homere foras.* ubi ultima *attuleris* propter casuram est anceps. Sic α. 5. αἰδὶ τε μεγάλῃ τε. ubi prius α· producit, & est quasi casura. τε enim prius, cum αἰδὶ coheret, tanquam pars illius vocis conjuncta. α. 458. pro Η'ρακλῆι lege, scilicet in dimensione, Η'ρακλῆ. β. 93. pro Μυρτιά· lege Μυρτῶν, pro ἀψαδία, lege ἀψαδῆ, nimirum in dimensione. Secus *Ionismus* passim retinendus, & singula legenda, sicut sunt scripta. β. 199. pro Κυπαρισσῶν, lege Κυπαρισσῶν. Sed inquires: cur ita legimus? Resp. Poëtarum more esse, ut vocem perspicue proponant, dimensionem lectori reliquentes. Sic Ι'λιάδ. α. 1. Πηληϊάδων, Α'χίλῃ. Hic non legendum Πηληϊάδων, sed Πηληϊάδων, vel Πηληϊάδων, per syncopen Ἐΐψιλῶ. Scilicet tanta est Poëtarum licentia, ut pro Πηλεΐδης ὁ (ὁ γὰρ ἔστι Πηλεΐδης) dicant per Ionicam Δίξιον, Πηλεΐδης, α, ὁ, & per novam Ἐ· α· epentheseν, Πηληϊάδης, α, ὁ, pro Πηληϊάδων verò Ionicè Πηληϊάδων. Tantopere luxuriantur αἱ Διὰ λικῶν, adeo ut idcirco Græcæ seu Graja Poësis omnium facillima, & Poëta iudice, Musas videatur habere faventiores. Tum observandum Hesiodum usum esse Dialecto Ionica & quæ illi dialecto propria sunt, accuratè è Grammaticis petendum, ex gr. α· mutant in η· dativum pl. formant à nomina vivo plurali. ἱερῶν, pro ἱερῶν. rejiciunt fere ubique augmenta verborum. & alia similia, quæ usu facilius quam præceptis addiscuntur.

INDEX VOCABULORUM
QUÆ IN

HESIODO
OCCURRUNT.

In Indice brevitatis ergo, literis quibusdam usi sumus.
ut. Th. designat Thema. p. prateritum. a. aoristum.
f. futurum. m. medii. f. g. feminini generis. ε. ἔργα καὶ
ἡμέρας designat. α. ἀσπίς, seu scutum. θ. θεογονίαν.

A, Quæ nom. pl. n. g.
ab α, quod: articu-
lus postpositivus.
s. 365.

Ἀπλοῖ, ἀπλῆς, ab ἀπλῶ,
u, i. ἡ, non tangendum, ex α
priv. & ἀπλῶ vel ἰάπλῶ, &
per pleonasmum ἔα ἀά-
πλῶ, ludo, noceo. f. ψα. s.
147. a. 75. θ. 649.

Ἀάθ, 3. sing. 2. i. pass. ab ἄτω
ludo. F. ἄω, quod sit ex
ἀάω. hinc 2. i. ἀάθω, pro
ἡάθω, tollitur augmentum,
& α poetice reduplicatur.
Th. ἀτάω, ᾠ, f. ἄω, ludo,
noceo. s. 281.

Ἀᾶσι, flant. 3. pl. ab ἄνσι, flo,
ut ἰσημι, ἰσᾶσι. Th. ἄω, flo,
spiro. θ. 875.

Ἀταῖ, saturatur. 3. person. ab
ἄνσι, in pass. ἄνσαι exple-
or, satior, ad formam ἔῖσα.

μαι. Th. ἄω, f. ἄω. flo.
spiro. a. 101.

Ἀάω, u, i. καὶ ἡ. insatiabilis,
innoxius. Th. ἀτάω, ᾠ. f.
ἄω. ludo. θ. 714.

Ἀέω, gen. Ionicus pro ἀέω-
τω, ab ἀέωτης, u. bobus ca-
rens. ex α priv. & βῆς βοὸς ὁ
ἡ, vacca, bos, taurus. s. 449.

Ἀγῶν, part. 2. Attice,
pro ἄγων, ab ἄγω, duco.
f. ἄγω. p. ἡγα. a. 2. ἡγῶ,
Att. ἡγαγῶ. s. 164.

Ἀγαθός, ἡ, ὁ. bonus, a, um.
dat. pl. ἀγαθῶν paragoge
Ionica, pro ἀγαθῶν. comp.
ἀμείων, βέλων, κρείων,
ἀρείων, λείων. Superl. βέλ-
τιστος, κρείτιστος, ἀρεστὸς, λεί-
στος. s. 24, 234.

Ἀγασκῶ, perf. ind. ab ἀγασ-
μαι. irascor, invidio. s. 311.
Th. ἀγᾶω, ᾠ, f. ἄω. demisor.

Α' χαλυτὸς, adject. ex ἄχα-
νιπὸς & χλυτὸς celebrat. à
χλύω, pro quo etiam χλυ-
μι audio, ἀχαλυτοῖαν, dat.
pl. Ion. 9. 1015.

Α' χαλόντιον, superl. ab ἀχα-
νός, ὤ, ὁ. placidus, ex α επι-
tatico & γάνω, ἰω, τὸ, læ-
titia, gaudium. 9. 498.

Α' χαλιδόμω, præf. pass. passiv.
ab ἀγάλα. f. λα. p. χα. σπνο.
ἀγαλλομαι exultō: ad for-
mam ἑ ἀγαλλιάομαι, exul-
to, ab Hebræo חלל. ἀγαλ-
λόμω, præf. pass. f. g. pl.
num. α. 86.

Α' χαυή, nomen foeminae, splen-
dida, à masculino ἀχανὸς
admirabilis, splendidus.
Th. ἀγάω miror. 9. 246.

Α' χαυίω, nomen mulieris. vide
paulò ante ἀχανή. 9. 976.

Α' χανός, ὤ, ὁ. nobilis, admirabi-
lis. ab ἀγνόμω miror. ἀ-
χανών, gen. pl. 9. 461. 632.

Α' χανεύ, ferocis, gen. sing. Th.
χαυέω, ὤ, ὁ. superbus, ela-
tus: ἀχανεύς valde super-
bus. α non est privativum,
sed intensivum. 9. 832.

Α' χαῖ pro ἄχα, vase, non. pl.
n. g. ἄχαι, dat. pl. Th.
ἄχω ἰω τὸ, vas quodli-
bet. α. 611.

Α' χαλ, ὤ, ὁ. nuntius. α. 45.
ἀχαλὴ, proprie res quæ
nuntiat. 9. 781. ab ἀγ-
γίω, nuntio. f. λα, p. ἡγ-
γίκα. α. 1. ἡγγίκα.

Α' χασι, vide paulo ante ἀγ-
γί. α. 473. 598.

Α' γα, Adverb. hortantis, ab
ἄγα, præf. imperat. act. ver-
bi ἄγω, ago. α. 449.

Α' γαγεσι, 3. pl. a. i. act. Ion. pro
ἡγισσι, ab ἡγίω, congre-
go. Postea metri causa tol-
lunt augmentum. f. ἡγῶ p.
ἡγισσα. Att. ἀγῆγεσσα. α. 1.
ἡγισσα. α. 650.

Α' γέλα, pl. num. γέλας. ἡ ἀγέ-
λη, grex. ab ἄγω. Grex agi-
tur. sic Latine agmen. ab a-
gendo. proprie pecudes a-
guntur, homines vero du-
cuntur. α. 268. 9. 445.

Α' γαλίν, pro ἀγαλίν, ας, ἡ. Ion.
predatrix. ab ἄγω & λία ας,
ἡ. preda. α. 197. 9. 318.

Α' γίεας, ὤ, ὁ, ἡ. immunitus, pr. a-
mio carens. ex α privat. &
γίεας, τὸ, πρᾶ, præmium,
munus. 9. 395.

Α' γαδ, præf. inf. pro imper-
verbi ἄγω, ducō. f. ἄγω, p. ἡ-
γω, α. 2. ἡγω. α. 693. 798.

Α' γίεγαι, ὤ, ἡ. dux exercitus.
Minervæ epitheton. ab ἄ-
γω, ducō, & γέγας, ὤ, ὁ. ex-
ercitus. 9. 925.

Α' γλώσσα, acc. sing. fortis.
ab ἀγλώσσω, ὤ, ὁ. strenuus.
compositum ex ἄγω valde
& ἀνέγω. α. 7. 9. 641.

Α' γήεω, ὤ, ὁ, ἡ. senis expertus,
μὴ γηέσκων. compositum
ex α priv. & γήεας, αἰ, τὸ.
senectus. 9. 305. 955.

Α' γήω, acc. sing. 4. simpli-
cium, ab ἀγήεας, ὤ, ὁ, ἡ.
senis expertus. Et ἄγηω, no-
min. plur. 4. simpl. Ex α
pri-

privat. & γῆρας, ατ@, τὸ ,
senectus. §. 277. 949.

Α'λα, pl. num. *balles*, ab αλ-
α@, ι@, τὸ, *ballis*. & 387.

Α'κυλομήτης, υ, ὁ. versipellis,
qui profert obliqua, non
recta consilia, compositum
ex α'κύλ@ obliquus, &
μήτης, ιως, ἡ, consilium. ὁ
α'κύλα, τυτίσι, σπυρία βυ-
λαόρδ@. & 48. §. 19. 473.
495. &c.

Α'κυλοχείλα, nom. pl. *veran-
di rostri*. ex α'κύλ@ inflexus,
curvus, & χείλ@ ι@, τὸ, la-
brum, à nominativo singu-
lari α'κυλοχείλης, υ, ὁ. pro
quo etiam legitur α'κυλό-
χείλ@, *curva habens labra*.
α. 405.

Α'γλαία, nom. pl. *voluptates*,
gaudia. ab α'γλαία. splen-
dor, ornatus. ab α'γλαός, ὤ,
ἡ, splendidus. α. 285.

Α'γλαά, *splendida*. Th. αἰγλη,
ης, ἡ. *fulgor*, *splendor*. &
335. §. 412.

Α'γνή, dat. sing. ab α'γνός, ὤ, ὁ.
castus. & 403.

Α'γνυτ' pro α'γνυτο, 3. sing. imp.
passivi, ab α'γνυμι *frango*,
pro quo etiam dicitur α-
γνύω. Th. est α'γν. F. α'ξω, &c.
frango. α. 279. 348.

Α'γνός, castus, adverb. ab α-
γνός *castus*. & 335. α. 203.

Α'γνι, *portaret*, praes. act. opt.
ab α'γνω, *porto*. α'γνιτω, acc.
sing. praes. pass. act. vide
supra α'γνιτω. & 480.

Α'γρεύω, f. ενω, p. ουκα, pμ-

blice & in foro dico, & per
syn. speciei, *aperte dico*. &
278. 400.

Α'γρεω, αἰ, ἡ. *forum*, ab α'γρί-
ω *congrego*. in praet. med.
α'γρεω, quia in foro homi-
nes congregantur. & 686.

Α'γρεῖαν, Genitivus pl. Ionice
pro α'γρεῶν. & 30. à nomine
α'γρεω, ἡ, *forum*. Th. α'γρεω
congrego, ut supra, & α'γρεῖα,
Ionice pro α'γρεῶν. α'γρεῖφι,
in foro, φι est *paragoge*,
poetica, & reddit vocem
α'κλιται. α. 104. §. 89.

Α'γρεωλοι, ruri seu in agro per-
noctantes: Epitheton pa-
storum. compositum ex α-
γρεω, ὤ, ὁ, *ager*, & αὐλήης ἡ,
lucum, hoc est, locus sub-
dialis, apertus & vacuus an-
te ipsas aedes, τὸ ὑπαίθρου.
item *stabilum*, *sepium*. hinc
αὐλιζομαι, *stabilor*: item
pernocto. unde est α'γρεωλία,
ruri pernocto. §. 26.

Α'γρῶ, Ion. pro α'γραι, ab α'γραι,
ας, ἡ. *capitula*, *benatio*. §. 442.

Α'γραι, neutrum plural. poni-
tur pro adverbio. Th. α-
γρεός, ὤ, ὁ, *ager*. α. 236.

Α'γραι, acc. est nomen propriū
viri. Α'γραι@, α, ὁ, §. 1013.

Α'γραιώται, acc. pl. ab α'γραιώ-
της, α, ὁ, *agrestis*, *agricola*,
pro α'γρεότης. Th. α'γρεός, υ, ὁ.
rur. α. 32.

Α'γροκύδοιμ@, υ, ὁ. *qui in agris*
 tumultuatur. ab α'γρεός, υ, ὁ,
ager, & κύδοιμ@, υ, ὁ, *tu-*
multus. §. 925,

Α'γραι-

Α' *χορμίσσιον*, dat. pl. part. præs. Ion. syncope, pro *ἀγορμίσσιον* ab *ἀγείρω* congreco. f. *ἔρῳ*. p. *ἡμεκα* & Attic. *ἀγήμεκα* a. 1. *ἡγορῶ*. §. 91.

Α' *χορτίτης*, feræ, gen. cas. f. g. ab *ἀχόρτες* ☉ vel *ἀχόρτις* ☉, Substantiva quandoque etiam comparantur. Th. *ἀχός*, ἔ, ὁ. ager. a. 407.

Α' *γχι*, pro *ἀγχι* prope. constructur cum Genitivo: est Adv. ε. 637.

Α' *χίμαχοι* vel *ἀλχίμαχοι*, plural. num. cominus pugnantes. ex *ἀλχι*, prope, & *μάχμαι*, pugno. f. *μαχέσθαι*. p. *μεμάχημαι*. a. 25.

Α' *χίμολοι*, adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex *ἀλχιμολο* ☉, ἔ, ὁ, καὶ ἡ, ē pro- pinquo veniens, ex *ἀγχι* prope, & *μολίω*, seu *μόλω*, venio. a. 325.

Α' *γχίστη*, dativus singul. ab *Α' γχίστης*, ἔ, ὁ. nomen viri. ex *ἀγχι* & *ἵστω*. q. d. *ἀγχι τῆς ἱσότητος*. §. 1009.

Α' *γάμρος*, præs. part. pass. verbi *ἀγάσμαι*, ἄμαι, demiror. Th. *ἀγάω*, ἡσθ. idem. §. 619.

Α' *γων*, *bebens*. part. præsens, ab *ἄγω* *duco*, *bebo*. vide *ἀγαγών*. §. 998.

Α' *γω*, *duco*, f. *ἄξω*, p. *ἡχα*. a. 1. *ἡξω*. a. 2. *ἡγῶν*. ε. 106.

Α' *γων*, dat. sing. ab *ἀγών*, ὄνος, ὁ. *certamen*. §. 435. a. 205.

Α' *γων*, 3. pl. subj. ab *ἄγω* *duco*, *bebo*, *trabo*. f. *ξω*. ε. 218.

Α' *δάηλα*, *indocta*, acc. pl. n. g.

ab *ἀδάηλας*, incognitus. Th. *δαίω* scio, disco. §. 655.

Α' *δάμαλλον*, pro *ἀδάμαλλον* Declinatur duobus modis, vel *ἀδάμαλλος*, ἔ, ὁ, vel *ἀδάμας*, ἄλλος, ὁ. nomen clarissimæ gemmæ. per metaph. ponitur pro ferro. *ἀδάμαντος* genitivus ab *ἀδάμας*, ἄλλος ὁ. ex α quod hic idem valet quod *δύς*, & *δαμάω* *domo*. ε. 146. a. 137. §. 188. 239.

Α' *δακτοράτω*, ε. 418. est superlativus, à positivo *ἀδελος*, ἔ, ὁ, ἡ. *proprietas sui non obnoxius*: hic vero *carietas nimis sentiens*. à *δάκνω* *tordeo*. f. *δάξομαι*. a. 2. *ἰδακον* p. *δόδωχα*. unde etiam est nomen *δαξ* vermis, qui lignum corrumpit. *ἰψ* (ab *ἰπῶ* *noceo*) vermis qui cornua ledit. *ἰξ* (ab *ἰκω* *advenio*) vermis, qui palmitibus obest. *εὐς* (à *εὐπω* *putrefacio*) vermis qui vestes depravat. *τρώξ* (à *τρώω*) qui vitiat legumina. *ψῆ* qui ficus arrodit, &c.

Α' *δάλω*, ἔ, ὁ, καὶ ἡ. non manifestus, obscurus. Th. *δῆλω*, ἔ, ὁ. manifestus. ε. 6.

Α' *δικω*, ἔ, ὁ, καὶ ἡ. injustus. *ἀδικώπε* ☉, comp. Th. *δικη*, ἡ. justitia. ε. 258. 270.

Α' *δμήτη*, nomen mul. q. d. *indomita*, à *δαμάω*, *domo*. §. 349.

Α' *δω*, pro *ἴδω*. 3. pl. ε. 2. act. ab *αἰδω*, *placeo*, f. *ἴσθω*, p. *ἡκα*. at *Α' δω*, *satureo*, *explco*. §. 917.

Α' *δω*

Ἀδρῆς, ἢ *ubertas, copia*. ab *ἀδρῆς*, ὅ, ὁ. *dibes, crassus, magnus*. s. 471.

Ἀδότης, dat. sing. *ἀδότης*, ὅ, ὁ. *qui nihil dat*. Ratio compositionis plane insolens, ex *α* priv. & *δότης*, ὅ, ὁ. *qui dat*. Th. *διδωμι* do. s. 353.

Ἀθλον, ὅ, ὁ. certamini prae-
mium, ab *ἀθλῶ* seu *ἄθλῶ*,
ὅ, ὁ. *certamen*. s. 652. a. 94.

Ἀθλιύωσι, *colluctantur*. 3.
plur. praes. subj. act. ab *ἀ-*
θλιύω. f. *ιύσω*. p. *κα*. idem
quod *ἀθλίω*, *rugare, dimisco*.
vide *ἄθλον*. s. 435.

Ἀῖ, adverb. semper. s. 388.

Ἀιχλοῖάν, Genit. pl. *Aeolicus*, ab *ἀιχλοῖτης*, ὅ, ὁ. *sem-*
piternus. ex *αἰ* & *χλοῖτος*,
qui genitus est. Th. *γενέ-*
μαι, nascor. f. *χλοῖσμαι*. a,
z. m. *ιχλοῖμαι*. s. 548.

Ἀῖδον. praes. inf. *ἄιδον*, 3.
pl. imperf. act. pro *ἡῖδον*,
ab *αἰδῶ* ceno. Metri causa
abjicitur augmentum: in
prosa *ἄδα*. f. *ἄσω*. p. *ἦκα*.
s. 660. s. 1.

Ἀῖρω, a. i. act. infin. ab *αἰρῶ*
tollo. f. *αἰρῶ*. a. i. *ἡῖρω*.
hinc *αἰρέω*. a. i. part. act.
αἰρόμενος, plur. part. praes.
f. g. s. 759. 538.

Ἀκεία, acc. sing. ab *ἀκεῖς*,
ἴῳ, ὅ, ὁ. *durus, asper*. Th.
ῶνω, cedo. f. *ξω*. s. 166.

Ἄκην, *non invitatus*, adverb. ab
ἀίκα, *invitus*. Th. *ἰκῶν*, ὅ-
ῳ, ὁ. *spontaneus*. s. 529.

Ἀῖσα, i. pl. a. i. act. imperat.

ab *αἰδῶ*, f. *σω*. p. *κα* canto.
s. 965.

Ἄλῃ, dat. sing. ab *ἄλλα*, ἡς, ἡ.
turbo, procella, ex *ἄλω* *spiro*
& *ἄλῃ* *conbolbo*. s. 874.

Ἄλλω nomen mul. q. d. *pro-*
cellosa. s. 167.

Ἀναιῶται, gen. pl. in nom.
ἄνῶν, ὅῳ, perpetuo
fluens. alii legunt *ἄνῶν*,
ὅῳ. ex *ἀν* *semper* & *ἰάω*,
fluo. Th. *ναίω*, habito. s. 548.

Ἀνῶν, genit. g. f. ab *ἄνῶ*,
perennis. Poët. pro *ἄνῶ*,
ex *ἀν* *semper* & *ἰάω* *fluo*.
ἄνῶν, gen. pl. s. 593.

Ἄντων, gen. pl. part. praes. a-
ctivi, ab *ἄντι* *sto* ad formā
πῆς, ὅῳ. Sed quia est
ab *ἄν*, potius juxta *ἰντι*
esset flexendum. Notetur
ergo haec exceptio. s. 613.

Ἄξω, 3. praes. ab *αἰξω* *augeo*,
pro quo in prosa *αὐξάνω* &
αὐξω. f. *ἡσω*. p. *ἡύξα*. s. 6.
αἰξομαι, ἡ, *εταί*, pass. *αἰξίω*.
imperf. *αἰξομένης*. gen.
Ion. part. praes. s. 6. 771.
s. 191. 444.

Ἀεγὼς, ὅ, ὁ. *inertis*. *ἀεγῶς*,
dativ. hinc *ἀεγῶν*, *inertia*,
Ionice, pro *ἀεγῶν*, *αἰ*, ἡ.
pigritia. ab *ἀεγὼς*, pro qua
in prosa *ἀεγῶς*. Th. *ἔργον*,
opus. *Prosa* dicitur quasi
profusa oratio vero ligata,
quae certis numeris astri-
cta est, quale est poema. s.
301. 309. 310.

Ἀεσιπῶται, nom. pl. *alte vo-*
lantes. Epitheton cygno-
rum,

rum, compositum ex ἀήρ, in altum tollo, & πέτομαι, volo. declinatur duobus modis. ἀερισπέτης, &, ὁ. prim. simplic. & in quinta simplicium, ἀερισπέτης, η- &, ὁ. in aëre suspensus. α. 316. &. 775.

A' ἰσιφρονα, acc. sing. *stolidum*. α. 313. a nominativo ἀισιφρων, οἰ &, ὁ, ἡ. ex ἄω, flo, & φρῶ, νος, ἡ, mens, qui ventosa mente præditus, inconstans & temerarius est & proinde *stultus*. hinc ἀισιφροσύνη; dat. pl. Ionic. pro ἀισιφροσύναις, ab ἀισιφροσύνη, stultitia. &. 502.

A' ζαλίσιον. α. 153. Genitivus Ion. pro ἀζαλίη, ab ἀζαλί &, &, ὁ, ἡ. aridus, torridus. Thema est ἄζω torrefacio, arefacio.

A' ζῆ. 3. perf. præf. verbi ἄζω, sicco. α. 585. &. 397.

A' ζῆται, præf. sub *tristetur*, ab ἄζομαι, proprie *exaresco*: per metaph. cum & maiore conficior. α. 585. &. 99.

A' ζω, cum aspero spiritu, *benignor*. εἶδομαι. unde, ἀζώω &, ὁ. &. 532.

A' ζῶσι, pl. num. *discincti*, scil. ut eo sint expeditiores: ex a privat. & ζῶς cinctus, quod est ἀζωνύω vel ζώνυμι, cingo. in fut. ζῶσι, in præf. ἔζωκα. in passivo præf. ἔζομαι vel ἔζομαι. in 3. sing. ἔζωσι, hinc est ζῶς, cinctus, ζῶς, ἡ &, ὁ, cinctus,

gulum, baltheus. α. 343.

A' ἡδῶς, acc. sing. ab ἡδῶν, ὁ &, ἡ. *lusciniæ*. ab αἰδῶ cano, pro quo in prosa ἄδω. α. 201.

A' ἡδ' pro ἡτο, *spitabat*. imperfect. abiecto ο μιν & per apostrophum. & τ mutato in θ, propter seq. aspiratam. Them. est ἡω flo. f. ἡτω. unde formatur ἡμῶς & pass. ἡμαι. α. 8.

A' ἡε, αἰε &, ὁ. αἰε, ab ἡω. in f g significat caliginem. α. 547.

A' ἡπ, 3. singul. ab ἡμῶς flo, hinc A' ἡπ, *flant*. 3. plur. ut ἡμῶς, ἡμῶς. Th. ἡω. flo. α. 514. &. 875.

A' ἡτας, acc. pl. à sing. ἡτῆς, ἡ. *flatus*. in nom. pl. ἡτῶν, *flamina*. Th. ἡω. flo. α. 619. 643. 673.

A' θανάται, pl. num. f. g. &. 968. Græci non dicunt ἀθανάτοι, sed ἀθάνατοι, ὁ, ἡ & ex ἀ negativo & θάνατοι. Sic in Novo Testamento αἰώνιοι, &, ὁ, ἡ, & αἰώνιοι in f. g. αἰώνια. Regula. *Adjectiva composita nec non quandoq; derivata, sunt generis communis*. A' θανάτης, pro ἀθανάτους, Ion. &. 62. & ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτου. ut & ἀθανάτοιον, dat. pl. Ion. pro ἀθανάτοις. α. 207.

A' θείσφαρ &, ineffabilis: compositum ex a privativ. & θείσφαρ pro θεόςφαρ, & Deo pronuntiatis: prout dicimus θεόςδοτος, *divinitus datus*. ἀθείσφαρ etiam idem

idem quod *nefandus* : sed
sapius in bonam partem
accipitur, & cum a non est
privativum, sed intensivū,
ut ε. 660. ἰδιόαξαν ἁδίοπατον
ὑμνοὶ αἰδεῖν, docuerunt di-
vinum carmen canere. ε.
660 ex παρὸς dicendus hoc
ἀ φῶ, dico. idem quod
φημί. θ. 830.

A'θλωαίνης, ἡ. *Minerva*. Dici-
tur etiam A'θλώη, quasi ἀ-
θήλη, ex α privat. & θηλή
papilla, *maimma arex*, quod
Minerva prognata ex cere-
bro Jovis (uti fabulantur)
non fuerit alita aliorum
more. A'θλώαι ὠν αἰ. Athe-
næ, acceperunt nomen, à
Minervæ fictitii hujus ido-
li æde & cultu. A'θλώαι α-
lio nomine A'κτὴ, ἡς, ἡ, li-
tas, quod in litore maris
fuerit condita, unde παλῖ-
πς A'τικὴ (pro A'κτικὴ)
civis Attica. α. 126. ε. 428.

A'θλ', pl. num. pro ἄθλα, à
singul. ἄθλον, ὃ, τὸ. *pre-
mium certaminis*. sed ἄθλον
ἄθλον, ὃ, εἰ, est ipsum certamen.
Vide supra αἰθλον, ὃ, εἰ, ε.
754. θ. 800.

A'θλώω, ὃ, εἰ, *illimitus, limpidus*.
ex α priv. & θωλός, ὃ, εἰ, li-
mus, *fax, sordet*: hinc est
θωλός turbidus: θωλός tur-
batus. ε. 593.

A'θρο, ὃ, εἰ, *confertus*, in u-
num collectus. α. 146.

Αἰ, art. præpos. ab ἡ, hæc, ὃ,
vbi ε. 36. 767.

Aἰ, artic. postp. ab ἡ, ὃς, ὃ.
quæ, quî, quod. θ. 268.

Aἰακῦ genit. ab A'ιακὸς, ὃ, ὃς.
Æacus. ab A'ιαξ A'ιακός, ὃ,
vel A'ιας A'ιαστός, ὃ, quæ
idem significant. nomen
Herois, *Ajax*. θ. 1005.

Aἰαν, pro γαῖαν, terrâ, Poëtice,
α γαῖα, seu γαῖη, ἡ. ε. 124. 253.

Aἰζα, acc. ab Aἰξ, αἰγὸς, ὃ, ἡ.
capre capræ. ε. 514. α. 407.

Aἰγιδέω, acc. à nominativo,
Aἰγίδης, ὃ, ὃς, ab Aἰγὸς,
ἡ, ὃ, nomen viri. Aἰγί-
δης ergo est patronymicum,
sicut à Πηλεὶς dicitur Πηλεί-
δης. α. 181.

Aἰγίεργι, pl. nom à sing. Aἰγί-
εργός, ὃ, ἡ *populus nigra*. Alii
etiam vertunt *alnum*. ἀπὸ
τῆς ἐγίσεως. α. 377.

Aἰγίδ' acc. sing. αἰγίδα. per
apostrophum α abjicitur.
ab αἰγίς, ἡ, ὃς, *pellis capri-
na*, munimentum pectoris.
Alii putant *scutum* fuisse,
pelle ista obductum. Th.
αἰξ, αἰγὸς, ὃ, ἡ. *caper vel
capræ*. α. 344. 444.

Aἰγίοχος, gen. Ionic. pro αἰ-
γίοχῃ, à nominativo αἰ-
γίοχος, ὃ, ὃς, epitheton Jovis.
Sic dictus, quod genera-
tus, in Creta nutritus fue-
rit à capra (ὄχι sonat ali-
mentum) ut lateret patrem
Saturnum, qui pueros ma-
res devorabat. ε. 481. 659.
α. 322. θ. 13. 1021.

Aἰγυπίς, ab αἰγυπὶς, ὃ, ὃς.
βελήνη, avis prædatrix & ra-
pax.

παρ. ἀ γὰρ, γυπὸς, ὁ, *vultur.*
α. 405.

Aid', sunt duæ voces. αἰ est
art. præpositivus, ἃ per
apostroph. pro ἥ *vero.* α. 821.

A'idus, Genitivus Æolicus pro
αἰδῦς, à nominativo αἰδύς, α.
ὁ orcus, inferni. q. d. αἰδύς,
ἰϑ, ὁ, *obscurus.* ex α non, &
αἰδῶ video. α. 152. §. 455.

A'ids, à nominativo ὄρδς, ἡδς,
ἔδς, α. 280. 300.

A'idis, obscurum, adject. ge-
neris neutrius, ἁ ab αἰδύς,
ἰϑ. Th. αἰδῶ, video, f. αἰ-
δῶ, α. 2. αἰδῶ & ἰδῶ. α. 477.

A'idu, Genit. Ionicus pro αἰ-
δῦς ab αἰδύς, α, ὁ. *infernus.* in
prosa dicitur, αἰδύς, α. orcus,
tartarus. §. 311. 768. 850.

A'idhaa, acc. pl. arcana, ab αἰ-
δῆλα *tenebrosus.* Th. αἰ-
δύς, α, ὁ. *infernus.* α. 754.

A'idu, ab αἰδῖϑ, *perpetuus.*
Th. αἰ *semper.* α. 310.

A'idh̄s, dat. pl. Ionic. pro αἰ-
δῆσ, ab αἰδῖς, ἡ, ὁ, *tenebri-
cosus.* ab αἰδῶ, video. §. 860.

Aidoi, dat. sing. *reverentia*, ab
αἰδύς, ὁϑ, ἡ. *pudor.* §. 92
hinc.

Aidaia, τὰ. *pudenda.* α. 354.
α. 731.

Aidoia, ας, ἡ. *veneranda.* α. 71.
αἰδοίαι, dat. pl. Ionic. Th.
αἰδύς, ὁϑ, ἡ. *pudor.* α. 255.
§. 80.

A'idϑ, gen. sing. ab αἰς αἰδϑ,
ὁ. *orcus.* idem quod αἰδύς,
α, ὁ. vide supra. αἰδῶς δῖ, *ad
orcum.* Subintelligitur δῖ-
μοι, α. 151. 254.

A'idēia, α. 683. dat. pl. Ion. pro
αἰδῆαις, ab αἰδῆια. ἡ. in-
scitia ab *idea*, ας, ὁ, ἡ. sci-
ens. Th. ἰσῆμι, scio. hinc

A'idēis, *ignarius.* vide Th. ἰσῆ-
μι scio. α. 410.

A'idu, *pudorem.* acc. sing. αἰδέα,
αἰδῶ, ab αἰδύς, *pudor.* α. 322.

A'iduiv̄s, ἰϑ, ὁ. idem quod
αἰδύς, α, ὁ. *Pluro.* §. 913.

A'idu, *pudor.* ex α priv. & αἰδῶ
video, quorum nos pudet,
ea non aspiciamus. α. 190.
198 315.

Aionh̄ia, α. 893. *sempiter-
norum* gen. pl. Æol. pro αἰ-
ωνῶν. ab αἰωνῆς, α, ὁ.
sempiternus. ab αἰ, sem-
per, & γίνομαι, nascor. §.
893.

Aīi pro αἰ *semper*, poetice, &
αἰῖ. α. 114. & 296. §. 21. & c.

Aīi αἰώνων, ex αἰ *semper*,
poët. pro αἰ, & αἰών, *fluor.*
α. 548.

Aistēu, *aquilam*, pro αἰστέν me-
tri causa. αἰστέν, ὁ. §. 23.

Aiζūi, *juvenilis*, ab αἰζνός,
ὁ, ὁ *juvenis*, q. d. αἰζνός,
semper fervens. α. 408 α. 443.

Aiζūu, *juvenum*, gen. pl. ab
αἰζνός, ὁ, ὁ. pro quo & αἰ-
ζνός, *juvenis.* §. 86.

Aīnu, Æolice pro Αἰνῦ, ab
Αἰνῦς. α. ὁ. nomen viri §. 992.

Aīn, dat. Ion. ab αἰν. pro γαῖα.
terra. α. 153.

Aīnu, Αἰνῦ, Αἰνῖω. Vide
Αἰνῦς. §. 958 994.

Aīo quæ, pro αἰν quæque, ab
αἰς, ὁ, ὁ. articuli postp. §. 2.

Ai-

Αἰθήρ, ἰεϙ, αἰθέρα, ὁ. æther.
ε. 18. 9. 124.

Αἰθίοπων, gen pl ab Αἰθίοψ, ο-
πϙ, ὁ. Æthiops. q. d. αἰθρῶν
πρὸ ὧν, ab αἰψ, vultus Th.
ὁπλομαι, video, & αἰθρῶν, uro.
imp ἦθον. ardebant. 9. 985.

Αἰθόμενοι, ardentis, x. præf.
part. gen. Jon. ab αἰθρῶν, ar-
deo. αἰθόμενοι, αἰθόμενων,
num. plur. part. præf. ε.
753. α. 60 275.

Αἰθόπη, acc. sing. ab αἰθρῶν, ο-
πϙ, ὁ. κ. ἡ, niger ab αἰθρῶν, u-
ro, & αἰψ, vultus. Th. ὁπλομαι.
f. ὁψομαι, p. ὤμμαι. ε. 36.

Αἰθρῶν, dat. ab αἰθρῶν, ανϙ, ὁ,
niger. Th. αἰθρῶν, uro. ε. 741.

Αἶψ, pro αἶψ. Dorice pro αἶ-
ψεν. αἶψι δύναι, si quidem
possis. ε. 207. 348.

Αἶμα, αἶμ', pro αἶμα, τϙ,
ῥ. sanguis. α. 174. 159. 252.
256.

Αἰμαλόεσσα, truentis. pl. num.
ab αἰμαλόος. ὁεσσα, ὅεν. Th.
est αἶμα, αἶϙ, ῥ, sanguis.
9. 183. α. 384.

Αἰμυλίοισι, dat. pl. Jon. αἰμύ-
λϙ, ὁ, ἡ, blandus. αἰμύλιϙ
idem. ε. 78. Thema, αἰμύλ-
λα. ε. 372. 9. 890.

Αἶναι, pl. f. g. αἶνες γυνῆς.
differt ab αἶνϙ laus, ac-
centu. ε. 800.

Αἶναι, laudat, ab αἶναι, laudo.
f. ἦσαι vel ἴσαι. p. ἦναι. aor 1.
ἦναι. aor 1. imperat αἶναι.
Th. αἶνϙ, ε, ὁ, laus. ε. 822.

Αἶναι, ε, ὁ. Aeneas. 9. 1008.

Αἶναι, pro αἶναι, probo, &

hoc pro αἶναι, laudo. f. ἦ-
σαι, vel ἴσαι. p. ἦναι. Th. αἶνϙ
laus. ε. 681.

Αἶνον, acc. fabulam, ab αἶνϙ,
ε, ὁ. ε. 200. α. 227.

Αἶνι, gravis. à masculino, αἶ-
νις, ἡ, ὁν. γυνῆ, horribilis.
ε. 160. hinc αἶνις. dat.
sing. superl. α. 397. 9. 852.

Αἶνις, 3. sing. imp. medii, à
Th. αἶνις. capio. α. 41.

Αἰολίδα, acc. sing. ab Αἰολίς,
ιδϙ. nomen regionis, ab
αἰόλϙ, ε, ὁ. varius. hinc,
αἰόλα. vario. ε. 634.

Αἰόλαι, mutant colorem. 3.
pl. ind. præf. pass. ab αἰόλ-
λα, vario. f. λα, p. η. αἰό-
λα, ε, ὁ. varius. α. 399.

Αἰόλαι, ε, ῥ. grex caprarum.
ab αἰόλα, ε, ὁ. caprarius
αἰόλαι τὰς αἰγὰς πολεῖ. Th.
πολεῖν verbo, proprie qui
versatur circa capras. Nam
αἰ prima syllaba est ex αἰέ
αἰγῆς, ἡ. capra. 9. 446.

Αἰπύ, acc. sing. ab αἰπύς, ιδϙ,
ε. altus. f. ἡ αἰπύη, ῥ αἰπύ.
ε. 83. 9. 589. 682.

Αἰεῖ, ceperit. 3. sing. præf. act.
subj. ab αἰεῖω capio. f. ἦσαι
p. η. α. 2. εἰλοι. ε. 616.

Αἰς, quibus. dat. plur. ab ἡ,
quæ. 9. 215.

Αἶσα, ἡ, parca fors: it. fatum,
officium. quasi αἰεῖ ἴση, sem-
per æqualis: 9. 422. ε. 576.

Αἰσηπός, nomen fluvii. 9. 342.

Αἰσμοι, αἰσμοϙ, ε, ὁ. fatalis. ab
αἶσα fatum: idē quod μόρ-
σμον, à μόρϙ, ε, ὁ. α. 336.

Αἰωνίδης, Filius Aëonidis. cognomen viri. §. 993. 999.

Αἰσεντο, 3 plur. imperf. med. à verbo αἰσῶ, *impetu, feror, agitor*. f. ξω. p. χα. θ. 150. 671.

Αἰχιστή, dat. pl. ab αἰχμή, ἰσχύς, *turpitudine*. ex α privat. & ἰχθω *contineo*. Qui se non continent, sunt turpes. s. 209.

Αἶτ', s. 92. αἶτε. §. 218. 220.

Αἶτῆς, 2. person. sub ab αἶτις. peto. f. ἴσω. p. ἴτηκα. s. 406.

Αἰχμή, ἦς, ἡ. *cuspis*. Vide **Ἐπιχμή**. αἰχμῆς, dat. pl. Ion pro αἰχμηαῖς. s. 289. 193.

Αἰχμητῶν, gen. pl. Æolice pro αἰλμητῶν, ab αἰχμητής, ὤ, ὁ. *bellator*. Th. αἰχμη, ἡ. *cuspis*. s. 178.

Αἶψ' pro αἶψα *celeriter*. s. 370. s. 45.

Αἰψηροκίλαδον epitheton Bo-reæ. αἰψηροκίλαδός, s, ὁ, ἡ. *celeriter viam conficiens*. ex αἰψηρός *velox*. Th. αἶψα, cito: & κίλαδός, s, ἡ. *via*. §. 379.

Αἶων, præf. part. verbum Po-ëticum. ab αἰώ *audio*. s. 9.

Αἰώνος, gen. sing. ab αἰών, αἶ-ος, ὁ. *ævum*. item in f. g. ἡ αἰών *vita*. s. 331.

Αἰκάμην, dat. sing. ab αἰκάμην, αἰκάμην, ὁ, *indefessus*. compositum ex α privat. & κάμην *defatigor*. f. κάμην, p. κάμηνκα. s. 2. ἰκαμην. §. 956.

Αἰκάμηνος, §. 824. s, ὁ, ἡ. *indefessus*. αἰκαμάτοιο pro αἰκαμάτου gen. Jonic. αἰκαμάτης

dat. pl. Jonicè f. g. Th. αἰκάμην. §. 566. 747.

Αἰκάμη, *Womem mulieris*, ab αἰκάμην *acuo*. Th. αἰκάμη, ἡ, *cuspis*. s. 356.

Αἰκαχμή, ὁ, *ex animo dolens*, præfens med. part. ab αἰκαχμή, pro αἰκαχμία, *tristitia afflicto*. Th. αἰκαχμή, ὁ, *dolor*. s. 99.

Αἰκαχμῶν, *acutus*, part. præf. pass. ab αἰκαχμία *acuo*. αἰκαχμῶν, ὁ, pro ἡκαχμῶν. augmento abjecto & syncope facta αἰκαχμῶν. Th. αἰκαχμή, ἡ, *cuspis*, vel αἰκαχμή, ὁ, *dolor*. s. 115.

Αἰκάχων, *animo maffus* ab αἰκάχων *dolore afficio*, ex Th. αἰκαχμή, ὁ, *dolor*. §. 868.

Αἰκάδης, ὁ, ὁ, ἡ. *negligens*: ex α privat. & αἰκάδης, ὁ, *casus*. §. 489. αἰκάδης, acc. sing. s. 112. §. 61.

Αἰκάει, pl. sine sorte. ex α priv. & αἰκάει, ὁ, *sortis, fatum*. s. 821.

Αἰκάβιον, dat. pl. Jon. ab αἰκάβιον, *qui non movetur*. Sepulcra non sunt movenda & refodienda, sed corporibus mortuorum concedenda quies. Them. αἰκάβιον, ὁ, f. αἰκάβιον, *moveo*. s. 748.

Αἰκάβιον, *firmissimæ*, pl. num. & superl. grad. ab αἰκάβιον, *incorruptus*, ex α privat. & αἰκάβιον, ὁ, *vermis*, qui in ligno oritur illudque rodit. Vide supra αἰκάβιον. s. 433.

Αἰκάβιον, ὁ, ὁ, *incus*. Th. αἰκάβιον, q. d. αἰκάβιον, quod nul-

ῥ, *dolor*, unde Latinorum
algeo frigeo. ε. 132. 198. 209.

Α'λγέειν, acc. sing. ab ἄλγ-
είας, εἰς, ὁ, *molestus*. Th.
ἄλγος, εἰς, ῥ, *dolor*, ἀλγέ-
ισα, f. g. acc. 9. 214. 226.

Α'λία, acc. ἡ. Jonicè ἀλίη, ης, ἡ,
calor, seu *tempus* qui est ex
Sole. ἐκ' ἀλία λίχλω ε, 491.

Α'λία, vitare. a. 1. med. infi-
nit. pro ἀλδύσα, pro quo
ἀλδύσα & ἀλίνα, per ge-
minā syncopen. (sic Rom.
3 v. 15. ἐκχέω pro ἐκχέου.)
ab ἄλιω *molio*, f. ἴσω, p. ἔχα.
item *bitto*, *caueo*. ε. 732 444.
778. pro ἄλιω dicitur etiam
ἀλδύω. itemq; ἀλίειν, effu-
gio. ε. 826. est. versus ultimo.

Α'λιγίζω, f. σω. p. ἔχα. *curo*. ab
ἀλίω hinc ἀλίγνις. ε. 249.
9. 171

Α'λιείν, *evito*. Vid. in ἀλία.

Α'λίω. Vide paulo ante ἀλία.

Αλιξίω, *imprecationum ex-
pulsio*. ex ἀλίξω vel ἄλι-
ξίω *arceo*, *depeleo*, & ἀλγ. ἄς.
ἡ. *dira imprecatio*. est vox
media, quæ modo in bo-
nam partem accipitur &
vertitur *precatio*, modo in
malam, ut hic ε. 462.

Α'λιφα, αἰς, ῥ, *pinguedo*. ἂ
λίφα f. ψα. α. 2. ἡλιφον θ. 551.

Α'λδύσα. Vide paulo ante
ἀλία. ε. 503. 796.

Α'λδύμνιοι. Vide in ἀλία. ε.
533.

Α'λιωρῆ, Jonicè pro ἀλιωρῆ,
ἄς, ἡ. *evitatio*. Them. ἀλίω,
vito. ε. 402.

Α'ληθία, acc. sing. ab ἀληθῆς,
verus. hinc ἀληθίλω, Ion.
pro ἀλήθεια. θ. 28. ε. 766. 816.

Α'λιάκμοια, acc. sing. ab Α'-
λιάκμῳ, οἰς, ὁ, *nomen*
fluvii, ex ἄλς ἄλῆς, ἡ, *mare*,
& ἀκμή, ἡς, ἡ, *cuspis*, *vigor*,
incrementum. θ. 343

Α'λίαν, εἰς, ὁ, πρὶ ἡ, non de-
finens Th. λιάζω, f. σω. *agi-*
to. 9. 611.

Α'λιός, εἰς, ὁ, *piscator*. pro-
prie qui in mari piscatur.
per synecd. spec. *piscator*
quibis. Th. ἄλς, ἄλῆς, ἡ.
mare α. 214.

Α'λιμήδη, nom. mul. q. d. *qua*
cumat mare, ex ἄλς ἄλῆς, ἡ,
mare, & μῆδῳ, εἰς, ῥ, *cu-*
ra. 9. 251.

Α'λίω, Poëtice, pro ἄλιω,
ex ἄλι, *marinus*. Thema
ἄλς. 9. 1003.

Α'λιημένον, part. præt. pass.
Jon. ab ἀλίειν, *pecco*. α. 91.

Α'λιπαίνετα, 3. præt. pass. *ma-*
le agit. ab ἀλίπῳ, *pecco*,
quod est ab ἀλιπῶς, *pecca-*
tor. Th. est ἀλιτίω, *pecco*.
f. ἴσω. vel ἀλείτω, *cujus a-*
or. 2. ἡλίεν. ε. 239. & 328

Α'λφαίω, Jon. pro Α'λφῆ, ab
Α'λφῶ, εἰς, ὁ. *nomen viri*.
Th. est ἀλκῆ *robur*. α. 26.

Α'λπίδα, pro Α'λπίδα *Æoli-*
ce, à nominativo Α'λπίδης,
εἰς, ὁ. *nomen viri*, ab ἀλκῆ,
robur. α. 112.

Α'λπιμ, εἰς, ὁ, πρὶ ἡ, *robustus*,
fortis, Them. ἀλκῆ, ἡς, ἡ, *ro-*
bur. α. 320. θ. 526.

Α'λκ-

- Α' λυμῶν**, nomen feminae, q. d. *robur Lune*. Luna singulares habet influxus in *familiam*, nec non in *Oceanū*, qui est quasi *mundi uterus*. α. 3. 467. 9. 526. 950.
- Αλκτῆρ**, acc. sing. ab ἀλκτῆρ, ἦρ, ὅ, *defensor propugnator*. Th. ἄλκω, ab ἀλκή, unde ἀλάλκω profligo. α. 29. 128. 6. 657.
- Α' λ'**, pro ἁλᾶ. ε. 11. 15. 35. 9. 98 &c.
- Α' λαι**, nom. pl. ab ἄλαι, alia. ε. 811. 9. 363. 872.
- Α' λᾶαν**, *aliarum*, pro ἄλαι, *Eolice*. α. 260. ἄλλω. α. 28. ἄλλῃ. ε. 260.
- Α' λήλων**, gen. pl. ε. 134. ἁλήλων dat. pl. Jon. pro ἐν ἁλήλοις inter se. α. 347. 379. ἁλήλας. acc. pl. α. 175. 261. Flectitur tantum per Genitivum, Dativum & Accusativum pluralem, idque in tribus generibus. ε. 134. 249. 276.
- Α' λω**. ε. 142. 156. ἄλω. 9. 147. ἄλω. ε. 406. 711.
- Α' λωίλω**, acc. ab ἄλω. ε. 812.
- Α' λωῖ**, ε, ὅ, *diversus*. ab ἄλω, alius. ε. 481.
- Α' λω**, ἄλω, ἄλω, alius, α, ud. ε. 339. 443.
- Α' λωσι**, *interdum, alias*. adv. ε. 243. 723.
- Α' λωτῶ**, ε, ὅ. Th. est ἄλω, alienus, non proprius. ε. 34. 9. 599.
- Α' λμορῶς**, ὅ, ὅ, *salsus*. epitheton Oceani. Th. ἄλς ἁλῶς, ἡ mare. 9. 107. 964.

- Α' λωχ**, ε, ἡ. *uxor*. ἀλώχω, dat. α. 87. ex α. cōiunctivo quod est ex ἄλω, & λήχ, ε, ὅ, ἡ, *levis*, quod sit in eodem lecto cum marito. 8. 886. ε. 327.
- Α' λω**, ε, ὅ, ἡ. *lucus*. ex ἄλω, *salia*, quod arbores veluti ē terra profiliāt. α. 70. 99.
- Α' λυκίω**, dat. pl. Jon. ab ἀλυκίω, *vinculum indissolubile*, q. d. ἄλυκίω, *indissolubilis pedica*. ἄλυκίω, metri causa, pro ἄλυ, ex α privat. & λύω, *dissolvo*. 9. 411.
- Α' λύζεται**, *vitabit, fugiet*. fut. 1. med. ab ἀλύσσω *vito*. f. 2. Th. est ἁλίσω *molo*; item *vito*. ε. 361.
- Α' λφων**, ab Α' λφω, ε, ὅ. nomen *fluvii*. 9. 318.
- Α' λφωσι**, dat. pl. Poëticè & Jonicè pro ἁλφωσι, ab ἀλφωσι, ε, ὅ, *invenitor*. ab ἀλφίω *invenio*. Th. ἄλφα, prima alphabeti Græci literæ nomen. ε. 81. α. 29. 9. 512.
- Α' λω**, ἦς, ἡ. Th. ἁλως, α, ἡ, *areæ*. Spiritus mutatur in ortu. ε. 597. α. 291.
- Α' μ** pro ἄμα, *unā, cum*. Dat. ἄμα βροντῇ cum tonitru. 9. 80. 168. 691. ε. 217. α. 23. ἄμυδις *Eolice* pro ἄμυδις. idem quod ἄμα, simul. 9. 689.
- Α' μαμακίω** *indomiti*. ἀμαμακίω, ε, ὅ, ex α intensivo: quod est ex ἄγω, *valde*, & μαμάω, *vehementer cupio*, impetu feror. *qui animo est in praelia admodum pronus*.

- prano. ἀμαμάνειο πῦρ. Th. μάμ. cupio. a. 207. 9. 319.
- Ἀμαζα, ης, ἄ. currus plaustrum, quasi dicas, ἀμαζέοι, cum axe. i. 414.
- Ἀμαζας, pro ἀμαζας, Æolic. i. 451. 690.
- Ἀμαρτη, peccaveris. 1. sing. 2. 2. act. subj. ab ἀμαρτάνω pecco. f. ἀμαρτήσω. p. ἡμαρτησά. 2. 1. ἡμαρτί. ex α. priv. & μαρτήω, assequor. 9. 222.
- Ἀμαρτίνο, cuius mens est prava, ex ἀμαρτάνω pecco, & ἰός, ὤς, mens. qui mente peccat. 9. 511.
- Ἀμαρυσσι, imperf. pro ἡμαρυσσι, splendebat, verbi ἀμαρύνω, f. ἔω, fulgeo, splendo. ex α. ἡμῶν, & μαίρω splendo. 9. 827.
- Ἀμαῶς, præf. infinitivi medii, metere. Th. est ἀμάω, f. ἡώω meo. Metere instar formicæ, nihil aliud est, quam colligere, comportare. Est assiduitatis magistra. Prov. 6. i. 776. 390. 773.
- Ἀμαυροτέρη, Jonice pro ἀμαυροτέρα, obscurior ab ἀμαυροῦς, α. ὀ, obscurus ex α. priv. & μαίρω splendo. i. 282.
- Ἀμαυροῦν, intereant, 2. 1. opt. pass. verbi ἀμαυρόω, ὀ, obsco, obscuro. Th. ἀμαυροῦς, ὤ, ὀ. obscurus. i. 691.
- Ἀμβαστ, pro ἀμβαστ, scan. filis, perbigo. sic ἀμβαστ, pro ἀμβαστ, Th. est βαίνω, eo. f. βάπτω. 2. 2. ἴδω. i. 679.
- Ἀμβολυγές, ὤ, ὀ, dilator operū.

- ex ἀναβάλλωμαι, differo, procrastino, μάδω ἀναβάλλωμαι. & ἰεργί, ὤ, ὀ. ὀρῶ. i. 411.
- Ἀμῶς, dat. sing. Jon. pro ἀμβροσία. ἀμβροσίος immortalis, ex α. priv. & βροῦς, ὤ, ὀ, mortalis. καὶ ἐπιθήσονται μὴ ἡ ἐσπῆς ὅτι τοῦ αἵσιγμα. 9. 69. 796.
- Ἀμῶς, ὤ, ὀ, immortalis, pro ἀμῶς. Th. βροῦς, mortalis. 9. 43.
- Ἀμύχαρ, ἀνάμ. invidia carens. Th. μυχαίρα, invidio. 9. 666.
- Ἀμύχορ, præf. part. respondens, ἀμύχορ, mutantes. ab ἀμύχο, f. ψω. commutatio. In dialogis verba commutamus, construi solet cum Acc. a. 117. 9. 654. 749.
- Ἀμυλίκτων, gen. pl. ab ἀμυλίζω, ὤ, ὀ. ὀ, asper, durus. Th. μυλίστω, mellitum reddo. 9. 659.
- Ἀμύμιον, melius, comparativus ab ἀγαθός, bonus. i. 312. 700. Ceteroquin ἀμύμιον ex α. epitatico & ἀμύμιον: sic ἀμύμιον est ex ἀμύμιον. ἀμύμιον, acc. sing. m. g. a. 51. i. 19. 192. 318. 283. Vide ἀγαθός.
- Ἀμύμιον, 3. pl. sub. negligent, ab ἀμύμιον. negligo. hinc ἀμύμιον, ex α. priv. & μύμιον curæ est. i. 398.
- Ἀμύμιον, 2. sing. 2. 1. act. subj. a verbo ἀμύμιον, p. ὀρῶ, ἀμύμιον pro ἡμύμιον imperf. Jonic. Th. μύμιον, bu. pri-

privo. α. 331. 9. 598.

Ἀμαχαιί, Jonicè, pro ἀμαχαιία. *difficultas*, ab ἀμάχανος *minime catus*, *perplexus*. ex α priv. & μαχαι, machina. ἀμάχανος, inexplicabilem. i. 494. 83. 9. 295. 310.

Ἀμέσος, f. i. ind. ab ἀμέα, meto. Vide paulo ante ἀμῆα. α. 478.

Ἀμήσος, ὤ, ὁ, *messis tempus*: sed ἀμῆσος, ὤ, ὁ, *messis*. ab ἀμάα meto. i. 382. 573.

Ἀμῆε, pro ἰμῆε, Æolice, *nos*. ab ἰγῶ, ego. α. 87.

Ἀμῆσι, pro ἀνὰ μῆσι, in medio. α. 309.

Ἀμείβη, talionē, proprie, *mutationem*, ab ἀμείβω *mutō*. f. ψω. *præ. med.* ἡμείβω. i. 331.

Ἀμολγαίη, *lactea*. ab ἀμίλγω. f. ξω. *mulgeo*. ἰσὺ *melle*. ἀμολγῆς, ὤ, ὁ, *tempus*, quo *mulgentur vaccæ*. i. 188.

Ἀμολῶ, *adv. insatiabiliter, incessanter*, ex α. priv. & μολῶς, ὤ, ὁ. *lintheum carptum* quod *vulneribus* inditur. α. 361.

Ἀμπύμα, *solatium*. pro ἀνάπαυμα, αἰῶ. n. g. ab ἀναπαύομαι. *quiesco*. T. πύω. *finio, cessō*. α. 2. ἱππῶν. 9. 55.

Ἀμπύλαγος, *per pelagum*, per syncop. pro ἀνὰ πύλαγος. θάλασσα *mare*. sed πύλαγος, ἰῶ, τὸ, *mare profunditas*. 9. 190.

Ἀμπυλῆς, *acc. à nominativo*. ἀμπυλῆς, ὤ, ὁ, *Ampryci filius*.

Ἀμπυκός, ὤ, ὁ. *nomen viri*, ab ἀμπυξ, ὤ, ὁ. idē quod

τὰ κάλιοντες, *calicendum*, *testiculum muliebri*. ab ἀμπίχω *circumdo*. α. 181.

Ἀμυδῆς, Æolic. *Adverb. idem*, quod ἀμα, *simul*, cum. α. 345.

Ἀμύμων, *acc. sing.* ab ἀμύμων, ὤ, ὁ. *irreprehensibilis*. idem quod ἀμώμῆος, ab Ἀμώμων, ὤ, ὁ. *nom. viri*. 9. 654. & valet idē quod ἀμωμῶς, qui nihil committit ὅτι μωμῆς, h. e. *derisione dignum*. à μώζω, f. ξω. *derideo*. Sic dicitur per syncopen Ἐγάμμα, pro ἀμώμῶν. 9. 264. α. 65. 111.

Ἀμύωνες, *præf. part.* ab ἀμύων, ἰῶ, ὁ. *arceo, propello*. f. ια, α. i. ἡμύων. p. γκα, α. 240.

Ἀμφ' pro ἀμφὶ idem quod περ', *circa*. α. 103. α. 138. 100.

Ἀμφαπαῖντες, *præf. part.* p. num. ab ἀμφαπαῖν ex ἀμφὶ & ἀπαῖν, *valde diligerō*. i. 58.

Ἀμφαγίζον, *imp. Jon. circumstrepant*. ab ἀμφαγίζω, *circumstrepo*. *compositū est* ex ἀμφὶ & ἀγίζω, quod est à Th. ἀγίζω, ὤ, ὁ. *strepit*. α. 64. alii legunt ἀμφαγῖζον, ex ἀγαγίζω, quod etiam ab ἀγίζω. ib.

Ἀμφικάλυψα, α. i. 201 ab ἀμφικάλυψα *circumtego* ex ἀμφὶ *circa*, & κάλυψα, *tego*, f. ψα, p. κα, α. 2. ἐκάλυψον. i. 165.

Ἀμφίπῃ, *imperf. act. Jon. verbi ἀμφίπῃ, psequor, foveo*, Th. ἵπῃ, *operor, sequor*. 9. 696.

- Α'μφι**, *præpositio circa*, per *τμήν* separatum *circum*.
 1.73.539. a. 172.
- Α'μφις**. Adverb. 1.699. *circum*, *scorfm*. 9. 851.
- Α'μφιδάλη**, aor. 2. med. subj. ab *ἀμφιδάλλω*. *circumjicio*, *circundo*. f. λῶ. p. βίδληκα. a. 2. ἱδάλον. p. m. βίδελα. Th. βάλλω, *jacio*. 1.543. *ἀμφιδάλλω*. 1. 785.
- Α'μφι** — **βάλλ'**. a. 253. per *τμήν*, *βάλλ'* pro *ἱδάλω*. Imperf. Jon. Th. βάλλω. a. 254.
- Α'μφιδόληστρον**, *ν*, ἱ. rete quod à duobus utrimq; projicitur in aquam ex *ἀμφι*, *circum* & *βάλλω*, *jacio*. a. 215.
- Α'μφιγυήεις**, *οἷον*, *ο*, utroq; pede claudy. Vulcani epithetum. ex *ἀμφι* utrimque, & *γυῖον*, *ν*, ἱ. *membrū* qui claudicat ex utroque pede. *ἀμφιγυῖος γυῖος ἢ ποσὶ χαλός*. 1. 70. a. 219. 9. 751. 945.
- Α'μφιδάμου**, gen. ab *Α'μφιδάμας*, nomen viri. q. d. qui utrimque domas. ex *ἀμφι* & *δομάζω*, *domo*. 1.652.
- Α'μφιδεδή**, est 3. sing. plusq. perfecti medii, à *δαίω* *divido*, *convivor*, *scio*, *comburo*. in a. 2. aet. ἱδαιον. Hinc est *præt. med. δίδηα*. Sicut à *θάλλω* *τίθηλα*, à *κρίω* *κίχηα*. &c. a. 62.
- Α'μφικαλύψη**, 3. sing. a. 1. aet. subj. ab. *ἀμφικαλύπτω*. Th. *καλύπτω* *tego*. f. ψω. p. φα, a. 2. *ἐκάλυδον*. 1. 553.
- Α'μφιλογίας**, acc. plur. disce-

- ptationes*, quæ sunt verbis ab *ἀμφιλογία*, ubi ex utraq; parte contenditur. ex *ἀμφι* & *λέγω*, *dico*. 9. 229.
- Α'μφιποδά**, f. *οὔτω*, *obambulo*, *comitor*. Th. *πάλω*, *verso*; pro quo Poëtice *πλάω*, *verso*. 1. 801.
- Α'μφιρύντω** dat. ab *ἀμφιρύνω*, *circumfluo*, ex *ἀμφι*, & *ρύνω* pro *ρίω*, *fluo*. f. *οὔτω*, p. ἱφρύτω. 9. 983.
- Α'μφιεῖν**, nomen mulieris. 4. *contractorum*. ex *ἀμφι* & *ρίω*, *fluo*, &c. 9. 360.
- Α'μφιτείτε**, nomen mulieris, ex *ἀμφι* & *τείζω* *stredo*, fut. *τείσω* à *circumstrependo*. 9. 243. 254. 930.
- Α'μφιτρύων** *οὔτω*, *οὔτω*. Nomen viri ex *ἀμφι* *circum*, & *τρίω*, *attero*, *macero*, *bevo* *τρέμω*. proprie *foetmen*. item *betetator*. a. 1. 37. 54. 80. hinc
- Α'μφιτρωνιάδης**, *ν*, ἱ, *filius Amphitryonis*. per *epenthesein*. 9. a metri causa pro *Α'μφιτρωνίδης*, *ν*, ἱ, a. 165. 416. 9. 317.
- Α'μφιχίαι**, a. 1. aet. *infinis*. ex *ἀμφι* & *χίω* *fundo*. f. *χέω*. Aor. aorist. 1. aet. *ἔχουσε*. & per *syncopen* 9. σ, *ἔχαια*. & per *novam* 9. υ *syncopen*, *ἔχα*. p. *κίχων*. perf. pass. *κίχουμαι* a. 1. pass. *ἔχον*. 1. 65.
- Α'μφότερα**, *ον*. *ambo*. dat. pl. *ἀμφότεροι*. *Jonic*. a. 177. 382. 9. 771. hinc
- Α'μφότερα**, *utrimque*, adv. Th.

Th. ἄμφω, ambo. §. 733.

Ἀμφω. i. 772. a. 371.

Ἀμόμῃ, inculpatus. ἄμωμῃ, qui est absq; omni labe, ex α. priv. & μῶμῃ, u. i. *probrum, dedecus*. item *derisor.* ab Hebr. מָמָא macula.

Hinc verbum μωμόμαι, ὄμωμι, *cabillor.* prov. paro nominalisticum, Ρῶον μωμοῖς ἢ μιμῶς. a. 107.

Ἀμῶνται, 3. pl. ind. pass. verbi ἄμωμι, ὡ f. ἴστω, meto. §. 599.

Ἀ, vocula seu particula potentialis. Poëtæ alioquin pro ea ponunt α, xiv. i. 179.

Ἀ, prepositio, pro diversa significatione varios casus regens 226. 3. 6. §. 91.

Ἀνείμαι, præf. inf. differre, procrastinare. Them. ἀνείμαι, f. λῶ. jacio. ἀνείμαλ-λόμῃ. i. 408. 410.

Ἀνάγκη. ης ἢ necessitas, ὑπὸ ἀνάγκης necessario. i. 15. §. 517. 615.

Ἀναγοι, ducebant, 3. pl. imp. Poët. pro ἀνῆγοι ab ἀγω *duco.* f. ἔω p. ἤγα. a. 2. ἤγοι. a. 280.

Ἀνάλπια, plur. insperata ab ἀλπῖ, insperatus. Th. ἰλπίς. id. ἢ. §. 660.

Ἀναιδία, ex α. priv. & αἰδώς, ὅ, ἢ, pudor. θ. 312. 833. ἀναιδής, ἰ, ὅ, ἢ. ἀναιδῆ, dat. sing. Jonice, ut & ἀναιδῆ φη. φη enim per paragogen additur. ab ἀναιδέα, *impudentia*. hoc ab ἀναιδής, ἰ, ὅ, ἢ, impudens, ex α. priv. & αἰδώς, ὅ, ἢ, pudor. αἰδώς vero

ex α. priv. & αἰδῶ *video*, ab intuendi fuga i. 357. & 322.

Ἀνάλῃ, inculpatus ex α. priv. & ἀνάλῃ, ἢ, causa. i. 815.

Ἀναχῶ, acc. sing. ab ἀναχῆ, rex, ἀναχῖ. i. 69. §. 347. a. 197. 226. §. 493.

Ἀνάξων, fut. I. act. infin. ab ἀνάσσω, *regno.* f. ἀνάξω. p. ἔα. a. 1. ἡνάξα. & Jonic. ἀνάξα. ἀνάξω. §. 837. Distinguitur ab ἀνάγω f. ἀάξω ex sola contextus serie §. 491.

Ἀνάπνοε, *nun respiciens.* ex α. priv. & πνῶ, *spiro,* f. πνέω. §. 797.

Ἀνάσσει, præf. ind. Vide ἀνάξω. §. 506.

Ἀνασίστα, *quatiens*, est f. g. part. a. 1 act. Poët. ab ἀνασίστα, *quatio.* Th. est σίστα, *mo-veo.* f. σίστω, p. σίστιχα. a. 344.

Ἀναστον, Jonic & Poëtice pro ἡναστον, 3. pl. imperf. act. ab ἀνάσσω, *regno.* vide ἀνάξω. §. 1015. a. 3. 8.

Ἀναπαφῶν, converte. præf. infin. act. pro imperat Hellenismus. ab ἀναπαφῶν. verto. Th. est ἐπίφω *verto.* f. ψω. p. ἔπιφα. a. 2. ἔπαφον. hinc παφῆ. ἢ, ἢ. *versio, flexus.* & hinc παφῶν *verso, circumago*, Poëtice παφῶν, *idem.* a. 121.

Ἀναυδῶ, u. ὅ, ἢ. *motus*, idem quod ἄφρων. Th. ἢ αὐδῆ, *vox.* θ. 797.

Ἀναυρῶ, nomen viri, sine aura vento. Th. αὐρα, *aura*, ventus item *torrens*, & tumescit

ex a valde & *ἀνίστασθαι*. a. 477.
Ἀναχάσσομαι, a. i. med. infin.
 Poëticè, pro *ἀναχέωμαι* ab
ἀναχέω, recido. Th. *χάζω*.
 f. *ἀνω*. recedo. a. 536.

Ἀναφυσάω, præt. part. vi-
 detur oriri à *φυσάω*, *insflo*,
 hinc *φύω*, ut, *folia*, *βλάσ-
 halb*. Th. *φυσάω* *sufflo*. Sed
 esse à *φυσάω*, *ambalo*, patet
 ex declinatione huius part.
 Nam pro *ἀναφυσάω*, di-
 cunt Poëtæ *ἀναφυσάω*,
 ab *ἀναφυσάω* à: Poëticè à
ἀναφυσάω: sicut pro *ἐγώ* *ὀ-
 γέω* dicunt *ὀγέω*, ubi o *μυρεῖ*
 præponunt præcedente
 syllaba brevi, a vero præ-
 cedente syllaba longa. à
ἀναφυσάω vero ab *ἀναφυσ-
 σάω*, contracte *ἀναφυσάω*.
ω, neque a habet, neque
 ante se ferre potest. a. 211.

Ἀναψύξω, a. i. act. infin. ab
ἀναψύχω *refocillo*, *recreo*.
 Sicut ventus æstuantem
 reficit, ita quies laboribus
 exhaustum. Th. *ψύχω*, *refro*,
refrigero, a. 606.

Ἀνίστασθαι, pro *ἀνίστασθαι*, *divisum*.
 Adverb. à *δύω* *dupliciter*.
 Them. *ὄς*, *ὅς*, a. 13.

Ἀνδρῶν, acc. sing. a. 269. *ἀνδρά-
 νων*, dat. pl. ut & *ἀνδράων*, sed
 hic est Poët. & Jon. ab *ἀνὴρ*,
 ὁ, vir. g. *ἀνδρῶν*. pl. *ἀνδρῶν*. a.
 269. 19. 482. 390.

Ἀνδραγόρας, *viripars*, quæ pa-
 rit masculinum. Sermo est de
 tempestate seu de die Lunæ.
 Componitur ex *ἀνὴρ*, ὁ, vir,

& *γόνιμα*, nascos, quod ita
 præt. med. habet *γόνιμα*. in-
 de *γόνιμα*, generatio. i. 781.

Ἀνδροκυνία, acc. pl. *stinges*.
 seu *cedes virorum* ab *ἀνδρ-
 κύνω*, *κύνω*, in dat. *ἀνδρ-
 κύνω*, Jon. ab *ἀνὴρ*, vir, &
κύνω, *occido*. f. *κύνω*. a. 2. *ἔ-
 κύνω* præt. med. *ἐκύνω*. a. 228.

Ἀνδρομέδης, gen. ab *ἀνδρόμε-
 δης*. per syn. speciei, *ἀν-
 δρομέδης*, idem quod *βρόμε-
 δης*. Th. *ἀνδρῶν*, *ἀν-
 δρῶν*, vir a. 256.

Ἀνδροφόνος, genit. Jon. ab *ἀν-
 δροφόνος*, qui virum occi-
 dit. ab *ἀνδρῶν*, vir, & *φόνος*, oc-
 cido, quod in præt. med.
κίφω. a. 98. 420.

Ἀνίξει, perfect. Act. pro *ἀνί-
 ξει*, Attice. ab *ἀνίμω*, remit-
 to, relaxo, f. *ἀνίμω*. a. 2. *ἀνίμω*.
 Th. *ἵμω*, mitto. θ. 495.

Ἀνίστημι, a. i. act. ab *ἀνίστημι*,
impono, dico. Th. *ἵστημι*,
pono. i. 656.

Ἀνίσταμαι, acc. part. a. 2. act. ab
ἀνίσταμαι *aufero*, *tollo*. in a.
 2. act. *ἀνίσταμαι*, in part. a. 2.
 act. *ἀνίσταμαι*, *εἰς*, *ἐν*, *ἀνίστα-
 ται*, *sustulit*. a. 2. med. ab,
ἀνίσταμαι, *εἰς*, *ἀνίσταμαι*, *aufero*. Th.
ἀνίσταμαι, *εἰς*, *ἀνίσταμαι*, f. *ἀνίσταμαι*, p. *ἵ-
 σταμαι*. a. 2. *ἀνίσταμαι*. 746. θ. 553.

Ἀνέμω, u, ὁ, ventus. *ἀνέμω*,
 gen Jon. *ἀνέμων*, dat. plur.
 Jon. i. 549. 619. 643. 669.

Ἀνέμω, u, ὁ, *improbitas*,
imperfectus. ab *ἀνέμω*, in
 superficie rado, seu scalpo;
 inde *ἀνέμω*, scalpendo
 aut

aut dolando non perfe-
ctus. Th. ξίω, mado, polio. f.
ξίω. i. 744.

Α' νειππέντων, gen. pl. nondum
confectis, vel libatis, h. e. in
mensa appositis. ab νειπί-
ζω, sacrifico, Th. νείω, facio.
f. νείω, & νείω. p. νείω, præt.
pass. νειπέντων, &c. a. i. part.
νείων. p. m. νείων & νείων. i.
746.

Α' νίε', acc. pro νίεγα. Vide in
νίεγα. i. 749. 751.

Α' νειψάμενη, abripiens, a. i.
med. part. à verbo νειψέω-
μαι, ex νίε & νειπω, ever-
to, attraho f. νίω. 9. 990.

Α' νιφαίνε, imperf. ab νιφαι-
νέω, appareo, manifestus
reddor. Th. φάω. f. νιφάω, in
lucem profero, p. νιφάω.
a. i. νιφάω, a. 2. νιφάω, p. m.
νιφάω. 9. 710.

Α' νήζον, 3. pl. a. 2. Att. subdu-
xerunt pro νήζον, verbi
νιάω, subduco, f. νιάω. p.
νιάω, a. i. pass. νήχθω.
Th. νήω, duco. 8. 616.

Α' νίκε, u. i. νή, ab νίκη fa-
no, vel νίκηω, νίκη, f. νί-
κη, & νίκη. 9. 612.

Α' νίεγα, accus. sing. ab νή-
γε, iners, ex ν. priv. & νήγε,
vir. i. 749.

Α' νίε vir, νίε, νίε, &c. 263.

Α' νίε, 3. person. præsens. ab
νίεω, floreo. f. νίεω, p. νίεω, ab
νίεω, i. νίεω, τὸ, flos. i. 590.

Α' νίε, nomen proprium
loci. a. 381.

Α' νιμέω, acc. sing. f. g. ab

νιμέω, i. νίεω, u. νίεω, floridus.
ab νίεω, u. τὸ, flos. Th. νί-
εω, i. νίεω, τὸ, flos. 9. 887.

Α' νίε, dat. pl. ab νίεω, i. νίεω,
τὸ, flos. i. 75. 9. 279.

Α' νίε, 3. person. pl. ind. Do-
rice pro νίεω, & hoc pro
νίεω, florent. ab νίεω,
νίε, f. νίεω. floreo. Th. νίεω,
i. νίεω, τὸ, flos. i. 225. & 688.

Α' νίε, u. i. νίε, nomen urbis. a.
474. quidam scribunt Α' νίε.
Α' νίε, u. i. νίε, homo.
apud Platonem in Cratylo,
νίε, quasi νίε νίε, attente
considerans, quæ vidit. vel
ita dictus. νίε τὸ νίε νίε,
νίε, à sursum aspiciendo.
i. 49. 470.

Α' νίε, Poëtice, pro νίε, 3.
perf. imperf. ex νίε & νίε:
in imperf. νίε, u. & Po-
ëtice, νίε, u. i. ut νίε, u.
pro νίε. Sicuti pro
νίε Poëtæ dicunt, νίε,
u. i. Th. νίε, vel νίε, mit-
to. f. νίε. p. νίε. aor. 2. νίε.
aor. 2. imperat. νίε. 9. 157.

Α' νίε tristitiam, acc. ab νίε,
Jonice νίε, i. νίε. 9.
611.

Α' νίε, u. i. νίε, invictus, à
νίε νίε, f. νίε. p. νίε.
u. 2. i. νίε. 9. 489.

Α' νίε, aor. 2. part. proprie
sursum currens, h. e. orient-
em, ab νίε: ex νίε, νίε
& νίε, eo seu νίε: idē quod
νίε, hinc, a. 2. aor. 2. νίε, u.
tanquam ab νίε, sicut à
νίε.

λείπω est ἔλειπον, &c. i. 726.
 Ἀνίπλιον, dativus pl. Jon. ab
 ἀνιπλῆς, π, ὁ κ, ἰ, ex a priv. &
 ἵπλω, ψω. Iano. i. 723.

Ἀνιμάρο, praf. part. ab ἀ-
 νισμα, exurgo. Th. ἵσημι,
 fto, f. οἶσω. p. ἵσμε, a. 2.
 ἵσημι. i. 575.

Ἀνολβία, dat. Ian. pro ἀνολβία,
 miseria, ex a priv. & ὀλβίᾱ,
 beatus. Th. ὀλβίᾱ, u, ὁ, felici-
 tas. q. d. ὀλβίᾱ βίᾱ. i. 317.

Ἀνόςτι, inoffis, ex a privat. &
 ὀσίον, ὤν, τὸ ος, offis. i. 522.

Ἀνρίφισται, pro ἀνερρίφισται,
 percurrit. ab ἀνῆ, & ρίφω,
 verro, f. ψω. p. φω. a. 2. ἱ-
 σραφοι. 9. 763.

Ἀνρ', pro ἀνρ', è regione. &
 proinde accentus in prima
 non debet esse. i. 725.

Ἀνρ, comit. Adv. Poët. item
 comit. hinc ἀνρᾶ, obdian
 venio, f. ἔνω. ἀνρᾶν, idem
 quod ἄνρ. a. 432. 9. 630.

Ἀνρβέλησι, a. i. aet. ab ἀνρβέ-
 λῆσι, occurre, item παρσι-
 scor. cum Genit. f. ἔσι. praf.
 ἀνρβέλησι. Th. βάλλω, ja-
 cio, percutio. a. 439.

Ἀνρ, praposition, pro, loco. i.
 57. 9. 893.

Ἀνρ. Adverb. è regione, idem
 quod ἀνρ. ab Adj. ἀνρῶ,
 a, ei, ex adverso stans. Th.
 ἀνρ, pro. i. 479.

Ἀνρβίλω, obdian, Adv. ab ἀν-
 ρβίᾱ, adversus. ex ἀνρ &
 βία, a, ἡ. bis. a. 150. 163.

Ἀνρβόλησι, a. i. aet. infinit.
 vide ἀνρβέλησι. i. 782.

Ἀνρ, Jon. pro ἀνρᾶ, ex ἀν-
 ρῶ, adversus. Th. ἀνρ. a.
 444. ἀνρῶ. a. 361.

Ἀνρβίλῃσι. praf. inf. proprie
 obdian se offerre, item con-
 tendere, f. ἴσω. p. ἔγω. ex ἀνρ,
 & βίλω, fero. f. οἶσω. a. 1. ἡ-
 νίλω. 9. 609.

Ἀνρῶ, dat. sing. ab ἀνρῶν, ἐν
 τὸν αντρου. 9. 483.

Ἀνρῶσι, pl. num. ab ἀνρῶ, ὁ
 γῶ, ἡ. proprie, ambitus zo-
 nae in curru: it. orbis. a. 64.

Ἀνρῶσι, part. a. i. aet. pro. ἀνρ-
 ῶσι, Poët. ab ἀνρῶ vel ἀνρ-
 ῶσι & ἀνρῶσι, perficio. a. 1.
 ἡνρῶσι, Notetur τμήσις ἀνρῶ-
 σις pro ἀνρῶσι metri
 causa, σμενσῶ. i. 633. 9. 954.
 ἀνρῶσι. i. 393.

Ἀνρῶσι, i. sing. praf. med. ab
 ἀνρῶσι jubio. f. ἀνρῶσι. a. 1.
 ἡνρῶσι. praf. med. ἡνρῶσι seu
 ἡνρῶσι. i. 365. 401. 685.

Ἀνρῶσι, 2. sing. a. i. aet. opt. ab
 ἀνρῶσι seu ἀνρῶσι, frango. f. ἀ-
 νρῶσι. a. 1. ἡνρῶσι. ἡνρῶσι, pro ἡ-
 νρῶσι, 3. pl. a. i. aet. opt. Eol-
 ἡνρῶσι, a, e. in 3. pl. ἡνρῶσι,
 pro ἡνρῶσι, a, e. i. 432. &
 438.

Ἀνρῶσι, u. Poëticè pro ἡνρῶσι,
 sine hospite. Th. ἡνρῶσι, u, ὁ,
 hospes, peregrinus. i. 713.

Ἀνρῶσι, acc. sing. ab ἡνρῶσι, ὁ,
 axis. circa axem rota agi-
 tur, & circumagitur, axe
 immoto manēte. i. 422. 691.

Ἀνρῶσι ἡνρῶσι, cantus. 9. 60. a. 282.
 à praf. med ἡνρῶσι. Th. ἀνρῶσι
 cano. ἀνρῶσι, dat. p. Jon. i. i.
 Ἀνρῶσι

Α' οἰδᾶς, ὤ, ὁ. *cantor*. Vide supra αἰοιδῆ. ε. 26. αἰοιδῶ. θ. 95.

Α' οἰκῶ, ε, ὁ, κῆ. ἡ. *domo carens*. ex α priv. & οἶκῶ, υ, ὁ. *domus*. ε. 600.

Α' οκνῶ, υ, ὁ, κῆ. ἡ. *impiger*. ex α priv. & ὀκνῶ, υ, ὁ. *pigritia*. ex ὀ & κνέω ποθεο. quia pigri sunt veluti trunci, & vix se movent. ε. 483.

Α' ορ, ἄορῶ, ῥ, ὁ. *ensis*. ab αἰρέω τοῖο, *suspendo*. α. 221. 457.

Α' υτῶ, υ, ὁ. *illæsus*. ab ὑτάω, *bulnere*. f. ἕσω. α. 157.

Α' π', pro ὀπῶ, ab. ε. 28. 313. 546. α. 30.

Α' πῖ, *præposit*. pro ὀπῶ sicut παρῶ pro παρῶ, &c. poëtica. Alia exemplaria habent ὀπῶ α. 409.

Α' πλά, *mollia*. h. e. *juvenilia*. ab ἀπαλός, ὤ, ὁ, *tener*, ποῖον, quasi ἀφωλός, ab ἀφῆ tactus, quia mollia facile tanguntur. hinc ἀπάλοισι, dat. pl. Jon. pro ἀπάλοις. θ. 3 & 589. α. 279.

Α' πάλαι, iners. pro ἀπαλάμαι, ex α priv. & παλάμη, ἡ, unde Latinorum *palma*, *manus*. ε. 20.

Α' παλήσεται, *dragabitur*. fut. 1. med. ab ἄλῃμι vel ἀλύομαι, ἄλῃμι, *dragor*, *erro*. in fut. ἀλήσομαι. & in compos. ἀπαλήσεται α. 409.

Α' παλόχευ, genit. ab ἀπαλόχευς, οῦ, ὁ ἢ. quæ tennellum seu molle corpus habet. ex ἀπαλός, ὤ, ὁ. *tener* mollis, & χεῦς, οὗ, ὁ,

cutis. Th. *χρῶμα color*. ε. 517.

Α' πάνωθι, *adverb*. idem quod ἄνω, *sine*, absque. θ. 386.

Α' παῖνασθαι, *recusare*, α. 1 med. infinit. ab ἀπακύνω *recuso*. α. 1. ἀπὸ ἡνέμην. ex ὀπῶ & ἀκύνω *recuso* quod est ab αἶνω, *laudo*; item *assentior*. ε. 452.

Α' παῖτι, acc. sing. ab ἀπαι, ἀπασσι, ἀπᾶσι, *omnis*. & in genit. ἀπαστοῦ, ἀπάσης, ἀπαστοῦ. &c gen. pl. ἀπασίν, Jon. pro ἀπασῶν. dat. pl. ἀπασιν. ex ἅμει, *simul* & πᾶς, *omnis*. ε. 687 θ. 79. 361.

Α' πᾶσι, *ubique*. *adverb*. Th. πᾶσι, ὁ, *omnis*. θ. 524.

Α' πασίω, gen. pl. Jon. pro ἀπασῶν. Vid. in ἀπαί. θ. 79.

Α' πᾶτη, ἡ, *fraus*. ex α priv. & πάτῳ, υ, ὁ. *bia*, quum ἀvera via abducimur. Th. ἀπατάω, *decipio*. hinc, ἀπατηῶν, ὠ, ὁ. *impostor*. θ. 224.

Α' πατήσῃ, f. 1. verbi ἀπατάω, *fallo*. f. ἕσω. p. ἡπάτηκα. ε. 46.

Α' πιδερεῖσθαι, *carui* *attritasset*, α. 1. act. indicat. ex ὀπῶ & δερεσθαι *cerbicem abscindo*, ex δειρεῖς, seu δειρεῖς, ἡς, ἡ, *cerbix*, *collum*, & τίμω *feco*, in præter. med. τίτομαι, *refecui*. θ. 281.

Α' πῆλται, υ, infinitus. ex α priv. & πῆρας, ατῶ, ῥ. *finis*. α. 204. θ. 878.

Α' πῆρα, acc. sing. ab ἀπῆραι, οἰῶ, ὁ, ἡ. infinitus. ex α priv. & πῆρας, ατῶ, ῥ. *termini*.

Idem esse dicunt cum ἄ-
πασις, cui appropin-
quare tutum non est. Th.
πέλας (adverb.) prope. θ.
153. & 709. α. 147. 230.

Α' πὲ, ἀ, ab, prepositio, genit.
regens. ἀπὸ δαυτὸς, à con-
vivio h.e. post convivium.
ἐκ' ἀρχῆς, ab initio. ι. 195.
740.

Α' πονυμιάς, part. a. i. pass.
ab ἀπονυμίων, nudo. f. σκ.
Th. γυμνός, ὄ, nudus. ι. 728.

Α' πῶδ' αὖ, a. 2. act. infinit. ab
ἀπιδύμει, reddo. Th. δίδω-
μι, do, f. δίδω, p. δίδωμι, a.
2. ἔδω. ι. 347.

Α' πῶδ' αὖ, pres. imperat. de-
cerpe. ab ἀπιδρύω, decer-
po. f. ψα, hinc δρέπωμι, &
τ. falx. ι. 609.

Α' πῶδ' αὖ, exuere, spoliare,
a. i. act. infinit. ab ἀπιδύω
exuo. Thema, δύν. Linea
hxc. solet τμήσιν notare.
Vide in δύν. α. 329.

Α' πῶδ' αὖ, 3. sing. a. 2. med.
subj. ab ἀφαιρέω. Vide
in ἐλκται ι. 603.

Α' πῶδ' αὖ, a. 2. med. infinit.
ab ἀπιδέω, depono. Th.
τίθωμι. ι. 760.

Α' πῶδ' αὖ, desiliant. 3.
plur. pres. subj. Th. ἤρω-
μαι, salto α. 375.

Α' πῶδ' αὖ, invisum, alienum
ab animo. ex ἀπὸ & θυμός,
ἦ, ὄ, animus. ι. 708.

Α' πῶδ' αὖ, incidit, 3. sing. a.
1. act. ab ἀπιδέω depon-
do. ι. om decutio, spolio. Th.

καίρα. f. κείρα, & κέρων. Vide
in κέρων. α. 419.

Α' πικρύνωμι, vel ἀπικρύνω-
μι, Jon. pro ἀπικρύπτω, 3.
sing. imperf. act. i. α, pro ἡ
ἀπικρύπτω, ab ἀπικρύπτω. oc-
culto, abscondo, f. ψω, p. κί-
κρυφα, a. 2. ἔκρυβον. Th. κρύ-
πτω, abscondo. θ. 157.

Α' πικρύνωμι, part. a. i. act. ab
ἀπικρύπτω, relinquo, f. ψω, p.
φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λείποι-
μι. θ. 793.

Α' πικρύνωμι, 3. sing. pres. act.
opt. ab ἀπικρύπτω, desino. Th.
λήγω, cessare facio. ι. 486.

Α' πικρύνωμι, 3. person. sing. ab
ἀπικρύπτω, pereeo, a. 2. med.
ἀπικρύπτω, perii. Th. ὀλύν-
μι, perdo, f. ὀλίον, p. m.
ὀλα & Att. ὀλωλα, a. 2. m.
ὀλόμην. ι. 761.

Α' πικρύνωμι, ὄ, Sol, eo no-
tatur, prout Latini dicunt,
Non semper videt Apollo.
Plato in Cratyllo derivat
πικρύνωμι τὸ ἀπικρύπτω, quod nos
liberes à malis, nempe à
frigore, & sterilitate, quæ
Soli tribui queunt, cum Des
organō. α. 68. ι. 769. θ. 14.
347.

Α' πικρύνωμι, 3. sing. a. 2. med.
optat. Vide paulo ante
ἀπικρύπτω. ι. 46. 346.

Α' πικρύνωμι, a. i. act. infinit.
verbi λύω solvo. vide λῶ-
μαι. α. 447.

Α' πικρύνωμι, fortitur, 3. pres.
sent. Th. μίγγω partior, seu
potius μίγγωμι. pres. med.
ἔμεινα

ἴμμεσθ, pro μίμεσθ præt. pass. μίμασθαι, & Att. ἴμμεσθαι. i. 576. & 801.

Αποσιόω, acc. part. a. i. aët. ab ἀποσιόω, *alicunde reberio*. Th. ιοσιόω, *redeo*. ἴω. i. 713.

Ἀποκίμναι, remittere. præt. inf. Th. κίμνω, mitto. f. ψω. p. φω. i. 87.

Ἀποπνέω, part. præt. f. g. ab ἀππνέω, pro πνέω poet. πνέω, f. πνέω, flo, spiro. θ. 314.

Ἀπόπροθι, adverb. procul. Th. προθι ante. i. 388.

Ἀποπλάω, a. 2. med. part. ab ἀππλάω, *avolo*, ex ἀπὸ & ἱπλάω *volo*, as, f. πλάωμαι, a. i. ἱπλάω. a. 2. m. ἱπλάωμαι, part. πλάωμαι. θ. 285.

Ἀποπύουσι respunt, 3. pl. ind. præt. Th. πύω, spuo. f. πύω. p. ἱπύω, a. i. ἱπύω. i. 724.

Ἀπορύωμαι, concitatz, præt. pass. part. f. g. pl. num. Th. ὀρύωμαι, ὀρύωμαι. pro ὀρώ. *excito*, f. ῥώ, vel ῥω. θ. 9.

Ἀπορραΐσει, fut. i. aët. inf. ab ἀπορραΐω, *destruo*. item. *carreo*. Th. ραΐω, profligo. *destruo*. f. σω. p. ῥραΐω. θ. 393.

Ἀπορρίψω, projecturo. doc. sing. f. i. part. Them. ῥίπτω, projicio. f. ψω, p. φω, p. m. ῥρίπτω. α. 217.

Ἀπορρύττω, gen. sing. ab ἀπορρύττω, *deorsum fluens*, ἀπρρύττω. Th. ῥύττω. *idem cum ῥίω*.

fut. ῥύττω, fluo. i. 593.

Ἀπὸ--τάμοιο, 2. sing. a. 2. med. opt. ab ἀππρίμνω. Vide in τάμοιο. i. 423.

Ἀπολύνεται, 3. person. singul. ἀτίνυμι & τίνυμαι, *idem quod Th. τίνω, punio, bono-ro. f. σω. i. 245.*

Ἀπολύνω, Inat. a. i. sub. 3. pers. Th. τίνω, punio. i. 258.

Ἀποτμήζω, part. a. i. aët. ab ἀππμήζω, *abscindo*, f. ζω, a. 2. pass. ἱτμήζω. pro ἀππρίμνω. Th. τέμνω. *feco*, i. 188.

Ἀπυρρίπτω, *privati*, per syncopen pro ἀππυρρίπτω, part. a. i. med. ἀππυρρίπτω, proprie *abduco in montem*, Jon. pro ἀππυρρίπτω, *extermينو*. ab ὀρρῶ, u, terminus, vel ab ὀρρῶ, ῥῶ, & Jon. ὀρρῶ, ῥῶ, *mons*. α. 173.

Ἀποφθίμνω, gen. sing. part. præt. ἀππφθίμνω, *mortuus*, per syncop. pro ἀππφθίμνω, verbi ἀππφθίω, *perdo*. ἀ φθίω, ἴω. *perdo*. Th. φθίω, *corrumpo*. θ. 606.

Ἀποφθινύσσει, 3. pl. præt. ind. ἀ φθινύσσει, *perdo*. Th. φθίω. i. 241.

Ἀποφθίσκει, *perdideris*, 3. sing. a. i. aët. opt. *Eol.* pro ἀππφθίσκει, ἀ φθίω, *perdo*, pro quo etiam dicitur, φθινύδω, φθινύω. Th. φθίω. i. 664.

Ἀπύρε, dat. sing. ἀππυρῶ, *frigida domus*. Th. πύρε, πυρεῖ, ῥῶ, *ignis*. i. 523.

Απρ-

Α' πῶλεσσιν, perdidit, a. i. act. indic. Th. ὄλωμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὄλωκα. Att. ὀλώλιχα. a. i. m. ὀλόμην. p. m. ὤλα, Att. ὄλωλα. i. 244.

Α' ε, per metathesin pro ῥά. particula expletiva, certe, utique. §. 838.

Α' ε' pro ἄρα. Differunt ἄρα, utique, ἄρα an, & ἄρα, ἄς, ἡ, precatio: item imprecatio. sæpe redundat, & est μόριον συμπληρωματικόν. Vide i. 49. n. 36. 46.

Α' ρά, execratio, noxa, damnum. Jonicè ἀρῆ, ἡ. §. 657

Α' ραβδύσαι, pl. num part. præs. f. g. concutientes non sine stridore, Doricè pro ἄραβυσσαι, ab ἀραβίσω, ὦ, strepitum seu fragorem edo, f. ἡσσω. p. κα. Th. ἄραβίζω, v. ὦ, strepitus, propriè armorum cadentium in terram. δᾶκον sonus corporum, aut fragor aquarum delabentium. φλοῖσος sonus fluctuum in mari. ἡχον sonus reciprocus φθόγγον sonus vocis humanæ, βρέμον sonus ignis crepitantis, τόνον sonus fidium. κλύπον sonus ex percussione ortus, &c. n. 249. 404.

Α' ραῖς, acc. pl. f. g. ab ῥαῖς, ἄ, οἱ, ravis, a, um, ac. πυκνὸς densus. i. 807.

Α' ραῖα, a. i. Jon. pro ἡραῖα, & ἄραῖα pro ἡραῖα a. i. ind. Jon. ab ῥάρα f. ξα. amputo, abscindo, a. 364.

Α' ρεῖναι, pl. n. f. g. part. præs. m. ab ἄρω αρω. fut. Æolic. est ἄρω (pro ἄρῳ.) unde ἄραι, ἄρωμαι. in præt. med. ἦρα & facta reduplicatione ἄρηρα, Poëtice ἄραρα adaptatus fui. n. 271. 137. θ. 608.

Α' ραῖς, acc. pl. ab ἄρα, ἄς, ἡ, precatio, diræ. i. 714.

Α' ράχης, v. ὦ, ἀτακτος, & ἀράχιοι, τὴν ἀτακτικὴν, i. 473. 775.

Α' ραῖον, n. m. Ἀργαῖον, ab Α' ραῖον, ἡ, ὦ, τὸ nomen urbis in Peloponneso. §. 484.

Α' ραλί, pro ἀργαλία, ab ἀργαλίον, v. ὦ, difficilis. pro ἀλγαλίον, ab ἀλγον, ἡ, ὦ, τὸ, dolor, priori λ mutato in ρ, ad vitandam κενόφανίαν. Th. ἔργον, opus. §. 739. 880. i. 482.

Α' ραῖον. Vide paulo ante Α' ραῖον. §. 12.

Α' ραῖοντος, Argi occisor, epitheton Mercurii. ex Α' ραῖον, nomen canis, & φόντος per syncopen pro φονίτης, occisor, à φονίω occido, ὅτι Α' ραῖον τὸ κύμα ἀνέλας, τὸ τίσι τὰ λυοσώδη καὶ ἄπαντα ἐνθυμύμεται. Est interpretatio Tzetzi. quia Argum canem sustulit. h. e. cogitationes furiosas. Th. φονίω occido. i. 77.

Α' ραῖον, Gen. Jonic. pro ἀργίον, ab ἀργίον, v. ὦ, piger. ab ἀργός, v. ὦ, ὦ, otiosus. idem quod ἀργός, ex eoq;

factum per crasin. Th. ἱερῶν, opus. θ. 870.379.

Α'ργίη, pro ἀργῆν. dat. sing. ab ἀργῆς, ἡτῶ-σιν, ἡτῶν, per μετὰ τοὺς ἀλλὰ & συσπλῶ, ὁ, candidus. Thema ἀργός, albus. θ. 541.

Α'ργίω, à nominativo Α'ργης, υ, ὁ. nomen proprium Cyclopi. θ. 140.

Α'ργυρεῖ, ἴη, ιω. argenteus ab ἄργυρος, argentum; ab ἀργός, est album metallum. ἄργυρος, dat. pl. Jon. pro, ἀργυρίαις. α. 295. 225. θ. 779. ι. 127.

Α'ργυροειδής, accus. à διη, υς. η. vortex, gurges, h. e. argenteos vortices habentem, & ἄργυρος, υ, ὁ, argentum. θ. 340.

Α'ργυροπιζα, ης, ἡ, argenteos pedes habens. ex ἄργυρος, argentum, & πίζα, Dorice pes, vel malleolus pedis. θ. 1006.

Α'ργυρῶ, dat. sing. contractè pro ἀργυρίῳ, ab ἄργυρος, υ, ὁ, argentum. ι. 142.

Α'ργυφί, pro ἀργυφῆ dat. sing. ab ἀργυφῆ, pro ἄργυφος, alba textura constans. ex ἀργός, albus, & ὕψη textura, ab ὑφαίνω, vel ὑφάω, ὦ, texo. θ. 574.

Α'ργυροῦ, υ, ὁ, nomen fluvii. θ. 345.

Α'ργίος, compar. n g. ab ἀργίον, masculino. melior in praelio. ab Α'ργῆς, ιῶ, ὁ, Mars. Them. ἀγαθός, bonus, ἀργίος, ἀγα-

θῶ. α. 157. 191. 205. α. 120.

Α'ργῆ, gen. sing. ab Α'ργῆς, Mars. varie flectitur. in Gen. Α'ργῆ & Α'ργῆ, item Α'ργῆς, Α'ργῆ. Jon. Α'ργῆ, Α'ργῆς, vocativi casus, ubi ἡ mutatur in ε in ι. contractorum. α. 98. ι. 144.

Α'ρίσκω, 3. pl. a. 1. med. ab ἀρίσκω, placeo. f. ἀρίσκω, a. 1. act. ἡρίσκω, placeo, item placeo, p. ἡρίσκω. ἀρίσκω in a. 1. med. ἡρίσκω, & poetice ἀρεσάμενος, a. placandi. α. 255.

Α'ρίσχω, a. 2. med. inf. ab ἄρῃ tollo, capio. f. ἀρῶ. p. ἡρίσκω, a. 1. ἡρίσκω, a. 2. ἡρίσκω. a. 1. pass. ἡρίσκω. f. 1. pass. ἀρεσάμενος. θ. 628.

Α'ρίστη, ἡ, virtus, quasi ab ἀρίσκω, quia per virtutem placeamus. α. 311.

Α'ρή, pro Α'ρη, acc. ab Α'ρη, ιῶ, ὁ, Mars. α. 457. θ. 922.

Α'ρη, α. 630. α. 107. 2. person. sing. a. 2. med. Jonice pro ἄρη. ἄρη, ἄρη, ἄρη, pro ἄρη secunda pers. ἄρη. Th. α. 630. α. 107.

Α'ρηγίος, Jonice pro ἀρύγιος, pres. inf. ab ἀρύγω, auxiliior. α. 121.

Α'ρη, dat. sing. ab Α'ρη. Α'ρη, φίλος, bellicosus. ab Α'ρη, Mars, & φίλος, amicus. θ. 317.

Α'ρη, acc. pl. adiect. Μαθούρια. ab Α'ρη, ιῶ, ὁ, Mars. α. 108.

Α'ρη, pro Α'ρη. Sic in N. T. legi.

legimus Σωθίνω pro Σω-
θίν. Vide Lexicon N. T.
α. 59. 333. 425.

A'ερεσις, p. med. ab ἡρεσι. Vide
supra ἀερεσις. θ. 812.

A'ερες, Mars, genitiv. A'ερεος,
&c. πνεύμα ἡ ἀρεσι, à tollen-
do. Teutonice Krieg von
Kriegen. Vide in A'ερεος. α.
192.

A'ερες, gen Jon. pro ἀρεσι, ab ἀ-
ρεσι, ας, ἡ, dira, damnum. it.
preces. α. 29. 128 θ. 657.

A'ερεπιδίω, ab ἀερεπιδής, α, ὁ,
nomen patronymicū. α. 57.

A'ερεσις, a. i. pass. part. ab αἰρεω,
tollo, f. εἰ. p. η. a. i. neg. α. 549.

A'ερεπιδίω, acc. ab A'ερεπιδή, ης,
ἡ, nomen mulieris. θ. 947.

A'ερεπιδίω, acc. pl. ex ἀερε, quod
in compositione valet ἑλ-
δε, & δεικίω pro δεικίω, ex
δεικνυμι ostendo. ἀερεπιδίω,
præclarū. ἀερεπιδίω vocativ.
pro ἀερεπιδίω. θ. 385. 543.

A'ερεπιδίω, quem valde amu-
lamur, ex ἀερε, valde. & ζή-
λω, α, ὁ, æmulatio. Sunt
tamen qui malint pro ἀερε-
πιδίω accipere, verso δ, in
ζ, clarus, præclarus. α. 6.

A'ερεπιδίω, dat. pl. Jon. nomen
loci, A'ερεπιδίω. θ. 304.

A'ερεπιδίω, nomen viri. θ. 977.

A'ερεπιδίω, superl. proprie belli-
cosissimus, per syn. sp. vero
optimus in re quavis. ab ἀ-
γαθός bonus. in comp. ἀ-
ρεσις melior. Th. A'ερεσις,
Mars. α. 583. 692.

A'ερεπιδίω, arcebis. f. i. ab ἀερεπιδίω;

f. i. om. propulso. p. ἡρεπιδίω.
α. 358.

A'ερεπιδίω, α, ὁ ἡ, promptus uti-
lis sufficiens. ab ἀερεπιδίω. α. 368.
349. 499.

A'ερεπιδίω, Nomen proprium,
acc. ab ἀερεπιδίω, α, ὁ ἡ, ur̄sa.
per meton. ad. pars mun-
di borealis. α. 186.

A'ερεπιδίω, α, ur̄sa cauda, ab ἡ-
ρεσι, ας, ἡ, cauda, & ἀερεπιδίω, α,
ἡ, ur̄sa. α. 608.

A'ερεπιδίω, τῷ, ἡ currus, ab ἀερεπιδίω,
adapto. α. 97. 314. 341.

A'ερεπιδίω, acc. sing. Jon. ab
ἀερεπιδίω, ας, & Jon. ἀερεπιδίω,
λῆς, ἡ, cibum, demensum. Th.
ἀερεπιδίω, adapto. α. 558. 765.

A'ερεπιδίω, apta, pro ἀερεπιδίω, sic
& ἀερεπιδίω, præf. part. pass.
pro ἀερεπιδίω. α. 84. ab ἀερεπιδίω,
apto, fut. ἀερεπιδίω & ἀερεπιδίω. Sic
ἡρεπιδίω pro ἡρεπιδίω. ubi
est syncope & spiritus mu-
tatio Æolica. α. 405.

A'ερεπιδίω, compages, ab ἀερεπιδίω,
ζω, f. σω, concinnum reddo.
Vide Th. ἀερεπιδίω. θ. 937. 975.

A'ερεπιδίω, acc. pl. ab ἀερεπιδίω, ἀερεπιδίω, ὁ ἡ,
ἡ, ἀερεπιδίω. θ. 23.

A'ερεπιδίω, nomen urbis. A'ερεπιδίω. α.
475.

A'ερεπιδίω, pro ἀερεπιδίω, 3. sing.
præf. med. sub. ab ἀερεπιδίω,
ἡρεπιδίω. f. ἡρεπιδίω, recuso, ne-
go. α. 406.

A'ερεπιδίω, α. i. med. infin. ab
ἀερεπιδίω, incipio. f. εἰ. p. ἡρεπιδίω.
α. 779.

A'ερεπιδίω, ας, 2. sing. præf. act.
subj. ab ἀερεπιδίω, αρεπιδίω. In fut.

ἀρόσσι, p. ἡρώσσι, a. i. ἡρώσσι.
s. 477.

Ἀρομύχαι, Poët. pro ἀρόμυ-
ται, hoc Doricè, pro ἀρόμυ-
ατατε, præf. inf. ab ἀρόω,
aro. f. ὄσω. s. 22.

Ἀρόσης, a. i. act. subj. ab ἀρόω,
aro f. ὄσω. a. i. act. ἡρώσσι. s.
483.

Ἀρωτή, ἡρώς, ὁ, arator. Th.
ἀρόω, aro. s. 403.

Ἀρόλιος, genit. Poët. pro ἀρό-
τις, ab ἀρόω, aro, ὁ, aratio: sed
ἀρόλιος, ὅ, ὁ, tempus arandi.
Th. ἀρόω, aro. s. 382. 448.

Ἀρωτῆα, pl. n. g. ab ἀρωτῆς, α,
ῆ, aratrum. Th. ἀρόω, aro:
s. 430.

Ἀρωή, præf. inf. pro ἀρόω, ex-
tra crasin. ἀρόω, præf. part.
ab ἀρόω. aro. s. 427.

Ἀρωή, ἡ, arbum, h. e. terra a-
rata, culta. Th. ἀρόω, aro.
s. 117. 171. 426.

Ἀράζω, præf. part. ab ἀρ-
πάζω, rapio. f. σῶ, & Dor.
ξῶ. p. ἡρώσσι. a. i. ἡρώσσι.
hinc ἀρπακίος, raptus, ra-
pax. s. 38. & 682. 318.

Ἀραξῆ, αῤ, ὁ, rapax. Th. ἀρ-
πάζω. Hinc per metathe-
sin, est Latinorum rapax.
s. 354.

Ἀραι, acc. pl. ab ἀραι, ας, ἡ,
falx, idem quod ἀραιαί.
Th. ἀράζω, rapio. s. 571.

Ἀραιαί, acc. pl. rapaces quæ-
dam Dex. ab ἀραιαί, ας, ἡ,
raptrix. hoc ab ἀράζω, ra-
pio. s. 267.

Ἀρακίς, infractis, dat. pl.

Jon: ab ἀρακίς infractus.
Them. ἀρακίς vel ἀρακίς,
frango, f. ξῶ, a. 2. ἡρώσσι, p.
m. ἡρώσσι. s. 96.

Ἀρακίς, plur. num. obscuri, qui
non sunt in ore hominum.
ex α priv. particula, & ἡ-
ράς, Th. ἀρακίς, dico, f. ἡρώσσι, p.
ἡρώσσι. s. 4.

Ἀρακίς, ἡ, Æolic. pro ἀρ-
πάζω, part. a. i. med. ab ἀρ-
πάω, apto. f. ξῶ, a. i. ἡρώ. a. 320.

Ἀρακίς, masculos. dualis nu-
meri, ab ἀρακίς, vel ἀρακίς
mas. ἀρακίς. s. 435. 9. 667.

Ἀρακίς, ἡ, Diana, ab
Ἀρακίς, ἡ, ἡ, nomen
Idoli, q. d. ἀρακίς perfe-
ctus. vel, ut alii volunt,
παρὰ τὸ τὸ ἀρακίς τέμνει. s. 14.
918.

Ἀρακίς, ex ἀρακίς perfectus,
integer, & ἡ, ἡ, sermo. Th.
ἡ, dico. ἀρακίς, ἡ, ὁ, ἡ,
verborum concinnator. Sic
& ἡ ἀρακίς, veridica di-
citur. s. 29.

Ἀρακίς, α, ὁ, panis. s. 440.

Ἀρακίς, part. a. i. med. ab
ἀρακίς, haurio. Th. ἀρακίς,
vel ἀρακίς f. σῶ haurio s. 548

Ἀρακίς, impero, f. ξῶ. p. ἡρώ.
Ἀρακίς, incipio, imperf.
ἡρώκω. perf. ἡρώσσι. a. i.
ἡρώκω. a. i. m. ἡρώκω Ἀρα-
κίς, pro ἀρακίς, incipe.
Hellenismus, ubi Infinitivus
præf. ponitur pro im-
per. Ἀρακίς, præf. sub-
med. pro ἀρακίς. Th.
Ἀρακίς, ἡ, ἡ, principium.

1. 382. & 707. §. 1. 36.

Α'ς, acc. pl. ab ὅς, ἡ, ὃ, qui, quæ, quod, Art. subjunct. α. 6. §. 187.

Α'σβεσθῶ, ὁ καὶ ἡ, qui extingui nequit. ex α priv & σβεσθῶς, ex σβέννυμι. f. σβέσω. *extinguo*, p. ἰσθῆς, a. 1. ἰσθῆσις. §. 849. 852.

Α'σβολῶ, υ, ὁ, nomen proprium auguris. α. 185.

Α'σίη, limosa, Jonice, pro ἀσία, ας, ἡ, ab ἄσις, ἰας, ἡ. *limus*. ab ἄζω exsicco. §. 359.

Ασκηθεῖς, ἡ, ὃν, nomen verbale, *exercitatus*, elaboratus, ab ἀσκέω *exerceo*. ε. 544.

Α'σκεη, dat. pro Α'σκεα Jon. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus. ἄσκη, ας, ἡ, quercus sterilis. ε. 638.

Α'σων, Adverb. *propius*, pro ἰσγὺς, prope. in comparativo ἰσγίων, & ἰσων, quod etiā dicitur ἄσων. in neutro genere ἰσων & ἄσων. §. 796.

Α'σπασίως, Adv. *libenter*, cum *amplexu*: ab ἀσπάζομαι, f. ἀσπασμός, *amplector*. α. 45.

Α'σπαστός, υ, ὁ, *amplectendus*, optatus, ab ἀσπάζομαι, *amplector*. α. 42.

Α'σπιδῶ, υ, ὅς, ἡ, quem assequi nequeas, immensus, ut ἀσπίδων, ὀλβον, *ingentes opes*. ex α priv. & ἰσπασμι, pro ἰπασμι, *sequor*, *consequor*, *assequor*, ε. 377. §. 694.

Α'σπίδῶ, gen. ab ἀσπίς, ἰδῶ, ἡ, *scutum*, hinc ἀσπίζω *scu-*

to *defendo*. α. 417.

Α'στροφῆς, φέθῶ, ὁ, ἡ, pro ἀστροφῆς, *immutus*: utrumque est usitatum. Th. σέμω, *assidue mordeo*. item *contumelia afficio*. hinc ἀστροφῆς *firmiter*. θ. 812. 748.

Α'στρον, accusat. ab ἀστρον, ἑρῶ, ὁ ein Stern. θ. 381.

Α'στρίλω, υ, ης, ἡ, nomen mulieris proprium, q d. *Stellatam*. §. 409.

Α'στέρονθ', pro ἀστέρονθ', stellis ornatum, θ pro τ obsequentem spiritum asperum, ab ἀστέροις, ἰσας, υ, *stellis plenus*, α, υm. §. 127. 470 ε. 546.

Α'στροπῆ, dat. sing. ab ἀστροπῆ, fulgur. Poëtis idem quod ἀσραπῆ, ab ἀσράπιω, *fulguro*. f. ψα. in a. 2. ἡσραπν. przt. med. ἡσραπν. Hinc est ἀσραπῆ, & Poëtice ἀστροπῆ, & ἀστροπητής, *fulgurator*. ab ἀστροπῆ. α. 322. §. 390. 691.

Α'σῆρ, ἑρῶ, ὁ, Stella. ε. 415.

Α'σρα, pl. ab ἄσρον, ῥ, *astrum*, *sidus*. Th. ἀσῆρ, ἑρῶ, ὁ, Stella §. 110. 382.

Ασραῖ, υ, ὁ, nomen proprium viri. §. 376. 378.

Α'σρ, εθ, ἡ, *urbs*, quintæ simplicium. Hinc Latinorum *astutus*. hinc ἀσρῆ, *elegans*, *bellus*, *scitus*. §. 91.

Α'σύμφορῶ, *incommodus*, *noxius*, ἀσύμφορῶ, *commodus*. Th. φέω, f. οἶσω, *fero*. ε. 780.

Α'σφαλῆς, *tutum*, n. g. hinc ἀσφα-

- εφάλκω, tuto. Adv. Th. εφάλω, everto, 9. 128. 86.
 Α' σφαιδύλω, dat. ab ἀσφιδύλῳ, u. i. *genus planta.* u. 41.
 Α' χείρων, acc. ab ἄχιρῳ, u. ο, qui coërceri non potest. ex α privat. & ἵχα seu χίω, contineo, coërcéo. Them. ἵχω, habeo. 9. 832.
 Α' πμισι, dat. pl. Jon. pro ἄταις, ab ἄτη, u. u, *damnum*, ab ἄτάω, *ludo.* u. 411.
 Α' τάλαν, przf. part. ab ἀτάλλω, *cresco, delicate more perericalor.* Th. ἀπλός, ὤ, ο, *teper, juvenilis.* u. 130.
 Α' τὰρ, conjunctio. vel ἀπὸ τῆς Poëtice, idem quod in prosa ἀλλὰ, *sed*, vel δὲ u. 470. 9. 198.
 Α' τάρβητῳ intrepidus. ἀ τέρβω, *perterrefacio.* Th. τάρβῳ, u. ο, τ, *terror.* u. 110.
 Α' περπεγῆς, noxius pro ἀπεγῆς, ὤ, ο, per pleonasmū syllabæ περ. Gen. Jon. ἀπερπεγῆς. Th. ἄτη. *damnum*, & hoc ab ἀτάω, u. f. ἵσω. *ludo.* 9. 610.
 Α' τὰδ' ἀλλῶ, u. ο κῆ, improby, ὀπυθάμει ἢ ἄτη, *subi viget noxa.* hinc ἀδ' ἀλλῶς *peccatum protervia, stultitia.* εἰνὶ ἀδ' ἀλλῶς *propter improbitatem.* θ. 996. u. 159. 133. 9. 269. 516.
 Α' τινῶ, *intendo*, ab ἀτινῆς, *intentus*, ex α intensivo, quod est ex ἄται valde, & τάνω, *tendo.* f. τινῶ, p. τίτω. 9. 662.
 Α' τινῶ, ο κῆ, *carens sobole.*

- ἀ τίμων, u. proles. Th. ἄτιμ f. τίξω, *pario, a. 2.* ἴτιμος, p. m. τίτω. u. 600.
 Α' περ, *sine*, absque. idem quod ἀνδ, *χωρίς, ἀχα.* u. 91. α. 15.
 Α' περῇ, acc. sing. ab ἀπερπῆς, ἴῳ, ο κῆ, *injucundus.* Th. τίττω, *delecto.* u. 645.
 Α' τινῆς, u. non tantum *damnum* significat, ut est proverb. ἵχμα, *περὶ δ' ἄτη, sponde, praesto noxa est:* sed etiam *peccatum.* Ἰ. λαδ. ἵω. u. 119. ἄτησιν. dat. pl. Jon. pro ἄταις. Th. ἀτάω, ἵσω, *ludo.* u. 229. 214. 350. α. 93.
 Α' πμήνυσσι, *dehonorabunt*, ab ἀμῆμα, f. ἵσω. hoc ab ἀπμῳ, *inglorius*, quod est ἀτίω, *honoro.* f. τίσω, przt. act. τίτω. przt. pass. τίμω, unde est τμή, u. 183. θ. 395.
 Α' πλάμειν, Dorice pro ἀλάμειν, per epenthesis π, ἀλάμειν, przf. inf. *delicate nutrire.* Vide paulo ante ἀλάμειν. θ. 480.
 Α' τλασθῶσαν, gen. pl. ab Α' τλασθῶς, ἴῳ, ο, ἢ. *Atlante natum.* ab Α' τλας, αἰῳ, ο, & γαίω, *nascor.* 9. 509. 517. u. 381.
 Α' τλασθῆς, δῳ, ἢ, *filia Atlantis.* 9. 938.
 Α' τμῇ, dat. sing. ab ἀτμή, ἢ, *vapor.* Th. ἀτμός, ὤ, ο, *flatus.* ab ἄω *spiro.* epenthesis literæ τ. 9. 862.
 Α' ταν πολέμοιο, *insatiabilem bello*, ab ατῳ, ο, ἢ, ex α privat.

vat. & ἄλν, fatio. α. 58.

Ἀ' περιμίωσι, 3. pl. pres. subj. ab ἀ' περιμῖω, impotui maneo. f. ἦσιν. Th. περίω. f. περίω. tremo. α. 537.

Ἀ' περσ, Nomen proprium Parca, quæ sic dicitur à minimè parcendo, ἡ περσ. ex α priv. & περίω verso, quod non possit verti & averti. α. 259.

Ἀ' περὺν, gen. Jon. pro ἀ' περὺν. ἀ' περὺν, sterilis, non fructuosus, ex α priv. & περὺν. triticeum, vindemia, ubi nullus est fructuū proventus. θ. 413. 808. 241. 132.

Ἀ' περὶν, idem quod ἀ' περὶν, ἢ ἀ' περὶν, indomita. q. d. nullis laboribus exhausta: Epitheton Minervæ. Th. πέριν, tero. θ. 925.

Ἀ' iterum. adverb. α. 293. α. 51.

Ἀ' ἀλῖ, α, ὅ, fuscus, idem quod α' α' α'. Th. α' α', fisco. α. 586.

Ἀ' ἀλάσας, respicies. Jonic. pro ἀ' ἀλάσας, 2. sing. fut. 1. med. indic. ab ἀ' ἀλάσας video, illustros. Them. ἀ' ἀλάσας, ἦς, ἢ, splendor, lux. α. 476.

Ἀ' ἀλά, ἦς, ἢ, vox, quasi ab α' α', clamo. θ. 39. α. 61. α. 278.

Ἀ' ἄλω, acc. ab α' α', ἡ, ὅ, fuscus. Th. α' α' fisco. α. 458.

Ἀ' ἄλ, pro α' α', rursus, ab α', rursus. α' α', idem quod α' α', iterum. Attice scribitur per θ. Jonic. vero per τ. α. 181. α. 50. 35. θ. 435.

Ἀ' ἄλ, acc. sing. pro α' α',

ab α' α', α' α', ἡ, sulcus, Doricè ἄλ, α. 441.

Ἀ' ἄλ, genit. sing. ab α' α', ἡ, caula, domus, aula. α. 730.

Ἀ' ἄλ, dat. sing. ab α' α', τῆς, ἡ, ὅ, tibi, ab α' α', ὅ, ὅ, tibia. α. 283.

Ἀ' ἄλ, genit. ab Ἀ' α'. Nomen loci. α' α', tibia. α. 649.

Ἀ' ἄλ, genit. sing. ab α' α', ὅ, ὅ, tibia. α. 181.

Ἀ' α', acc. sing. Vide α' α', α. 741.

Ἀ' α', nom. pl. ab α' α', α, ἡ, aura, ventus levior. α. 668. θ. 872.

Ἀ' α', eas, adverb. μετ' α' α', perendie. α. 408.

Ἀ' α', sicca. idem quod α' α'. vide paulo ante α. 265.

Ἀ' α', adverb. κ' α'. α' α' pro α' α', iterum, ponno. α' α', κ' α'. Th. est α', rursus, θ. 47. α. 295. θ. 654.

Ἀ' α', pl. num. f. g. ab α' α', α' α', ἡ, hic, hæc, hoc. θ. 263. 362.

Ἀ' α', sed. Vide supra α' α'. α. 63. 82. 89. 120. & c.

Ἀ' α', pro α', rursus. adv. α. 126. 243.

Ἀ' α', pro α' α', resonabant. Doricè. 3. pl. imperf. act. ab α' α', clamo, ab α' α', ἡ, ὅ, clamor. Th. α' α', clamo. α. 309.

Ἀ' α', Jon. pro α' α', inf. g. ab α' α', ille, τῆ, τῶ. α. 237.

Ἀ' α', Jon. pro α' α'. α. 237. θ. 67. 470.

- Αὐαῖς**, gen. sing. ab αὐτῇ, *clamo*. Th. αὐα, *clamo*. α. 346. 433. 459.
Αὐτῷ, adverb. *statim*. Th. αὐτῷ, ipse α. 70. 217.
Αὐτῷ, adverb. *rursum*. Th. αὐτῷ, *rursum*. ε. 384. α. 257.
Αὐτῷ, α, τὸ, est pars aratri, quod vocatur *dentale*. est lignum, cui *Vomer* includitur. *Vomer* est qui terram scindit, & liras ducit *Buris* est curvamen aratri, quod vomerem excidit: *σῖβα* vero est aratri manica: *τεροquin* *dentale* est etiam veluti *cratis dentata*, qua semina arvo injecta obruntur, lirasq; aquantur. Th. γύα & γήα, ας, η. arvū. α. 431.
Αὐτόθι, ibi, adverb. ab αὐτῷ, ipse α. 96.
Αὐτόματι, sc. ἄνευ. *spontaneum arbum*. h. e. ager inaratus ferebat fruges. αὐτόματι, spontaneus ex αὐτῷ, & μάτην frustra, temere. itē *sine consilio*, quod sponte sua provenit. αὐτόματι, non accersiri, sponte venientes. α. 103. 118.
Αὐτόμη, nomē mulieris, Latine *libera*, *sui juris*. θ. 258.
Αὐτόνομος, acc. ab Αὐτόνομος, nomen mul. q. d. *qua ipsa intelligit*. α. τόμος, ὅς, mens. θ. 977.
Αὐτός, ipse, α. 268. 331. α. 69. θ. 72.
Αὐτοχρῆς, prope, idem quod χρεῖν. Adv. α. 190.

- Αὐτοφύει**, ἰσ, ὅς, ὅς. *sua sponte enatus*. ex αὐτῷ, & φύει, gigno. θ. 813.
Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτῷ, ipse. Αὐτῷ pro ἰσ. α. 56. 291. 294.
Αὐτῷ, Adv. *frustra*, item *similiter*. pro ἰσ. α. 56. Th. αὐτῷ, ipse. θ. 402. 600.
Αὐχῶ, acc. sing. ab αὐχῶ, ἰσ, ὅς, *cerix*. α. 813.
Αὐφ, pro ἀφ, ab. α. 374. 392.
Αὐφ, pl. num. non clari, qui non volans per ora virorum. ex α priv. & φῶς, dicendus. φημι, dico. α. 3.
Αὐφροσύνη, *imbecillissimi*. Th. ἀφροσύνη, ὅς, imbecillis, α. 584. φῶς Dorice pro φῶς, *nullius pretii*. Atticè φλαῦς. α. est intensivè ἐπιφῶς ex ἄγος.
Αὐφ, abstulit. 3. sing. α. 2. med. ab ἀφαιρέω, aufero, hinc Αὐφῶσα, f. g. part. α. 2. act. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἰρέω, capio, f. ἔστω, p. ἔστω. α. 2. εἰλον. θ. 443. α. 94.
Αὐφ, ὅς, vel ὅς, *divitia ex uno anno collectae*, πλῆτος ex multis annis. α. 24. 615. θ. 112.
Αὐφ, incorruptibilis, idē quod ἀφθαρτός. Th. φθίω, f. ἔστω, vel φθίω *corrumpro* hinc ἀφθίω *perpetua consilia*. θ. 545. 389. 397.
Αὐφ, α, *invidia carens*, copiosus. Th. φθίω, α, ὅς. *invidia*. α. 118.
Αὐφ, rediit, 3. sing. α. 2. med. & ἀφίκεσθαι, 2. pl. α. 2. med. sic ἀφίκεται, 3. pl. α. 2. med.

med. subj. verb. ἀφικνέμεν.
pervenio. Th. ἐνέμεν, ve-
nio f. ἔμεν. præt. ἴμεν, a.
2. med. ἐνέμεν. α. 38. 378. 9.
652.

Αφικνέσ, dives, poëtice pro ἀ-
φικνέσ. Th. ἔφικν, divitiar. α.
453. 306. 9. 974.

Αφροδία, stultitiis, ab ἀφρο-
δία, inconsultus. Hinc regu-
lariter ἀφροδία, pro quo
Jonic. ἀφροδία & ἀφροδία,
imprudencia, inopia consilii.
Th. φροδία dico. α. 133. 328.

Αφροδία, ex spuma pro-
gnata, ab ἀφρός, spu-
ma, & γένεσθαι, hoc à γένε-
σθαι, nascor. Epitheton
Veneris. Sed omnino me-
trum videtur postulare ut
sit ἀφροδία. 9. 196.

Αφροδία, ας, ἡ, Venus ita di-
cta quod è maris spuma or-
tum habuerit. α. 65. 9. 989.

Αφροδία, ἡ, ὁ, spuma α. 389. θ. 107.

Αφροδία, ὁ, ἡ, αmens. ex α
priv. & φροδία, ὁ, ἡ, mens. α.
208.

Αφροδία, pro ἀφροδία, α. 1. act.
infnit. ab ἀφρός haurio. f.
α. pro quo etiam dicitur
ἀφροδία, ἡ. α. 611.

Αχαιοί, Achivi, quasi ab ἄχθω,
α. 9, πᾶσιν, sollicitudo. α.
649.

Ἀχλὺς, α, ἡ, nomen fluvii.
θ. 340.

Αχύνω, præt. part. dolens. ab
ἀχύνω, idem quod ἀχίω, f.
ἄχων, doleo, Th. ἄχθω, α. 9,
9, dolor. α. 397.

Αχίω, præt. part. ab ἀχίω &
ἀχύνω, idem significant. α. 93.

Αχθός, α. 9, πᾶσιν, pondus. α. 690.

Αχλὺς, pro Αχλὺς poëti-
ce, ab Αχλὺς, Achilles.
q. d. ἄχθω & λῆς, sollicitu-
do pro populo. 9. 10007.

Αχλὺς, ὁ, ἡ, caligo. α. 264.

Αχύνω, part. præt. ab ἀχύν-
ω, idem quod ἀχίω, do-
leo. Th. ἄχθω, α. 9, πᾶσιν, dolor,
mæror. α. 435. θ. 623.

Αχθός, α. 9, πᾶσιν, dolor. α. 457.

Αχθός, inutilis. Th. χθία, ας,
ἡ, necessitas, utilitas. α. 401.

Αχθός, pro ἀχθός poëti-
ce, facta dialysī τῶν α in αί.
α. 295.

Αψ. retro: item statim. Ad-
verb. ἄψ ἰέναι, retroire. α.
157. 9. 169.

Αψαδία, acc. sing. ab ἀψα-
δία, ἡ, ὁ, ἡ, mentiri nesci-
us, verus Th. ψαδία, fallo,
facio mentiri. f. α. pro-
pter dimensionem metri
hic legendum est ἀψαδία. θ.
233.

Αψα, acc. sing. ab ἀψα, ἡ, ὁ,
ἡ, curvatum in rota. Th. ἀ-
πία, necto. α. 424.

Αψόρρος, reciproci, resistentis,
ab ἀψόρρος. Dicitur et-
iam ἀψόρρος, ex ἀψ, ad-
verbio rursus, & ῥός flu-
xus, à verbo ῥέω fluo. in fut.
ῥέω. in praterito medio
ῥέω, unde est ῥός, α. 9, &
contractè, ῥός, fluxus, ῥός, ἡ,
ἡ, idem. item fluentum. 9.
776.

B.

BΑ'ζον', præf. part. allo-
quentes pro βάζον, &
hoc pro βάζοντα, à βάζω,
loquor. f. *τω* & *τω*, p. *τα*.
atque ita ponitur accusa-
tivus dualis pro accusati-
vo plurali. Sed videri pos-
set mendum, quia præce-
dit *τις*, non *τι*. Tum pro
ἰπίων esse potest ἰπών,
quod æque usitatum est.
confer Ω'δυσ. δ. 597. Nulla
est hic hujus anomalie ne-
cessitas. s. 184. 786.

**Babds, α, ὁ, profundus, a,
um. Th βάθος, τὸ, pro-
funditas. α, 288.**

Βαθύδελος, acc. sing. **βάθυδελος**,
 α, ο, *habens vortices profun-*
dos. Th. **δίνων**, ὡ, *aquarum*
vortex, gurgēs, & βαθύς,
profundus. i. 169. 9. 133.
 338.

Βαθυπρόβος, Ἄolicè pro βα-
 θυπρόβου, à βαθυπρόβος, u, ó,
 profunde fluens. ex βάθος,
 profundus, & πίν, fluo, πίν-
 ου. 9.265.

Βαρυζαίτης, υ, ό, qui densam ha-
bet casariem. à ζαίτη, ns, r,
 propriè *juba* in equo. per
 metaph. *coma, casaries.* &
βαθύς, ὤς, ό, profundus,
densus. 9. 977.

Βαίρει, ascenderit, præf. opt.
βαίρειν, 3. præf. sub. verbi **βαί-
 ραι**, co. **ε-βήσμεν**, p. **βίβηται**,
 a. 2. **ἴβητ**. s. 326. 569.

**Βανυσίαν, euntibus, Jonicè
pro βανυσῶν, gen. pl. part.**

przf. f. g. à *saïwa, uen, saï-*
ren. Th. saïwa, co. n. 232.

Βαυδὲν, paulisper, à βαυδὲν, ὤδ,
parvus. prov. χάρις βαυδισι
ἐπηδὲν, gratia compendiosa
consequitur. confer. c. 141. h.
c. brevia sunt grata. s. 416.

Βαλάνης. ecc. pl. 2 βάλανι, ο, ο, glans. 4. 231.

Βάλω, demisit. 3. sing. a. 2. aor.
 à βάλα, jacio. f. λῶ. p. βά-
 λω, a. 2. ἵκαλον, & βά-
 λω, 3. sing. a. 2. med. opt. βά-
 λω, pres. imperat. pass.
 pro βάλα, Jon. p. m. βῆ-
 λα. βάλα', α. 254. α. 384. α.
 432. 107. 295.

Βαρεῖα, accus. sing. βαρεῖς, εἰς,
ὄ, gravis, Th. βαρεῖς, εἰς, ὄ,
pondus, onus. s. 16.

Βαρέθ, gravatur, à βαρέθω i-
dem quod βαρύνω, gra-
tor à βαρύς, gravis. Them.
βάρεϑ, onus. s. 213.

Βαρύκτω ©, u, i, gravistrepus,
graviter fremens. à πτωίω,
factum ex πτώ, respo.
 Th. τύπτω, verbero, 1.79.3.
 818.

**Βασιλεύς, prx.inf. Jon. pro
βασιύει. à βασιύει, im-
pero.f. εν. Th. βασιύει, iC,
o, Rcx. 9. 883.**

Βασιλεύς, ἰ. ①, ἰ, Rex, q. d. βά-
σις ② λαῶ, fundamentum
populi. βασιλῆ ①, Poëtice
pro βασιλεί ①. ②. 886. βασι-
λεῦς, dat. pl. ①. 200.

Βασιλῆιον, regale pro βασιλει-
ον, Poëtica dīfalyfi, à βασιλει-
ὸν, Rex, i. 125.

Βασιλεία, accus. sing. à βασι-
λῆς, ἰδ. ἡ, regius, a, um.
adjective capitur. 9. 462.
892.

Βασιῶντες, stantes. à βᾶω (pro
βαίω, eo) præt. βῆαυα.
part. præt. βασιῶντες per syn-
copen ᾤ κάππα, vel crasin,
pro βασιῶντες. Vide in βαί-
ω. α. 307.

Βεβηχία, ingravescens, præt.
med. part. g. f. à βεβῆω, sum
g. f. βεβῆω, f. βεβῆω, præt. med.
βεβῆω. α. 160.

Βέλια, tela, acc. pl. à Βέλῳ,
ἰδ. ῥ, telum. 9. 684.

Βέλτερον, melius, à βέλτερον.
poëtice pro βελτίον, comp.
ab ἀγαθός, bonus. superl.
βέλτερον, optimus. α. 363.

Βελιστάριος, fuit Glauci re-
gis Ephyræ filius, inchyro
decore conspicuus, & vir-
tute maxima. Vide supra
Ἀργεσφόντης. θ. 325.

Βένθια, acc. pl. à βένθῳ, ἰδ. ῥ,
profunditas. Th. βάθῳ,
ἰδ. ῥ, idem. 9. 365.

Βήσαν, descenderunt, pro βῆ-
σαν, 3. pl. a. 2. act. à βαίω,
eo Vide βαίω. α. 152.

Βήσση, vallibus, & βήσσησι,
dat. pl. Jon. Them. βήσση,
αἱ, vallis. hinc βήσσητες, u-
τ. ἰδ. ῥ, saltuosus. α. 108. 387.
9. 860. 865.

Βέσας, ingrediens. part. a. 2.
act. à βέσσω. Th. βᾶνω, eo.
Vide βᾶνω. α. 323.

Βιβλίον, οἶον, vinum Bibli-
um, posset videri vinum

Theologicum. Tzetzes ait.
ἀπὶ βιβλίας ἀμύγαν Θρηάκων
à vñe Thraciæ, quæ dicta
fuit βιβλία. α. 587.

Βή Jon. pro βία, βίη, fortitudo.
Fortitudo Herculis, h. e.
fortis Hercules. βίηφι, quæ est
paragoge poëtica & reddit
vocem ἀνλῆφι, quamvis in
dativo ἰδ. τῷ subscriptum
maneat. α. 147. α. 75. 9. 496.
882.

Βίον, βίη, vita. α. 31. 314. 599.
Βίοντις, victus, gen. Jon. pro
βίοντι, à βίοντι, α. ἰδ. vita. Th.
βίον, vita. α. 299. 474. 9.
605.

Βλαβερὸς, ὁ, à, noxius, à βλά-
πτω, ψω, lædo. α. 361.

Βλάπτη. 3. pers. præs. sub. ver-
bi βλάπτω, f. ψω, lædo, no-
ceo p. φ. α. 2. ἰδ. βλάπτον. α. 1. ἰ-
δ. βλάπτω, hinc α. 1. part. βλά-
πτω. α. 256. 281. 191. 9. 89.

Βλιφάρον, gen. pl. à βλίφαρον,
α. ῥ, palpebra. α. 7. 9. 910.

Βλοσυρὸς, terribilis gen. Jon.
pro βλοσυρῷ, à βλοσυρῶς, ὁ, ὁ,
terribilis aspectu. ὁ ῥ
βλέμμα ὑπεύθυν, Th. σύρω,
ῥω, traho. α. 147. 175.

Βοᾶ, reboat, nempe echo in
sylva. 3. sing. præs. à βοᾶω, f.
ῥω, clamo. α. 509.

Βοιωτοί, Bœotii, nomen gen-
tile. à βοιω præs. α. 24.

Βολάν, ἰδ. κ. gen. pl. Aol.
pro βολῶν, à βολῆ, ἡ, ἡ, ἡ,
ctus. Th. βάλω, jacio 9. 83.

Βορίας, pro Βορέα. Aolice,
à Βορίας, Latine, Boreas.

Rord.

Βορδρινδ / & βορίω, Jon. pro βορίω, acc. βορίω, pro α. 1. 504. θ. 379. 870.

Βόσκουσι, pascunt, à βόσκω, f. ήσω, p. βεβόσκω. θ. 595.

Βότρυς, υϑ, ό, βοτρυς, κβα, acc. pl. βότρυας. α. 609. α. 294.

Βυκόλϑ, υ, & Dorice βυκόλϑ, bubulcus, hinc βυκολίας, armenta boum. θ. 445. ex βύς, bos, & κόλον, τ, ci bus. θ. 293.

Βύδουσι, bobus nocentes, à sing. βύδω, ό ε ή. boves exco rians, ex βύς & δύω exco rio. α. 502.

Βυλεύσασιν, dat. sing. a. 1. part. à βυλεύω, consilium do, f. εύσω. Them. βυλή, consili um. α. 264.

Βύλαι, 2. sing. præf. medii. Jo nes formant secundam sin gularem à tertia βέληται extrito τ. atque ita pro βέλη usurpant βύλαι, à βέλωμαι, βύλϑ, volo. f. ήσω- μαι, p. βεβέλωμαι, a. 1. pass. έβελήθην. α. 645.

Βυλήσιν, βυλήσι, dat. pl. Jon. à βυλή, ής, ή. consilium. α. 16. 79. θ. 318.

Βύς, Doricè, βύς, ό, ή. bos, vac- ca, g. βοός, acc. βύν, βοβει, dat. pl. βυσίν, & βόισιν. gen. pl. βοών, pro una syllaba, acc. pl. βύς, & βόας. α. 346. 404.

Βόων, clamabant. pro έβόων, 3. pl imperf. act. à βώω, α. clamo. f. ήσω. α. 243.

Βοώπις, ιδϑ, ή. cui bovini sunt oculi & magni, ideoq; ve-

nusti. ex βύς, & ώψ, ώπός, ό, oculus. Th. όπλωμα, vi- deo. p. m. ώπι. θ. 355.

Βοώϊν, præf. inf. à βοώϊω, bo- bus agitat. aro. à βύς, βοός, bos, & ώϊώ, f. ήσω, & ώσω, trudo, pello. α. 389.

Βεγίδιον, tardius, à βεγίδυς, έϑ, ό, tardus. Comp. βεγιδύπ- ϑ & βεγιδωσι, pro βεγιδωσι. Superl. βεγιδύτατϑ & βεγιδύ- στω. α. 526.

Βεάχε, 3. sing. a. 2. act. βεάχω, sonum & strepitum edo, ver- bum ώνομαζομαι ποιηδόν. α. 423.

Βεάϑ, 3. pers. ind. verb. βει- άω, f. άσω, robustum red- do, potens sum. α. 5. θ. 447.

Βεάριος, υ, ό, Attice pro Βεά- ρεϑ, υ, ό, nomen viri, quar- tæ simplicium. ex βει par- ticula intensiva valde, & Άρης Mars. q d. valde mar- tius. θ. 714. 817.

Βεΐην, implere. Vide supra βεΐεθνα βεΐόμηνϑ, ab eo- dem verbo derivatur. α. 464. α. 300.

Βεϊάρεμαϑ, υ, ό, qui gravat currum, ex βεΐην, gravo, & άρεμα, τϑ, τ, currus. α. 441.

Βεγίτη, ή, tonitru. Βεγίτης, υ, ό, nomen viri. vel Cyclo- pis. hinc βεγιτάω, ήσω, to- no. θ. 72. 458. 140. 845.

Βεγίπϑ, υ, βυττανω, hinc & βεγίήστω. idem. Th. βεγίδς, υ, ό, mortalis. α. 15. 414.

Βεγρόντω, acc. sing. à βεγρίεις, fanie respersus, à βερίϑ, fa- nics,

nies, tabum, cruor, quod est mutato accentu obmutatam significationem à βεῖς, quod sæpius legitur in plurali numero βεῖται, mortales. α. 367.

Βεῖται, dat. plur. à βεῖς, ὅ, mortalis. ε. 24. 212. 9. 218.

Βεῖται, hominum pestem, à λαιός, ὅ, ὅ, perniciosus, pestis, & βεῖς, ὅ, mortalis. α. 333. 435.

Βεῖται, ius, ἡ, etibus, à βεῖται, βεῖται consumo, comedo. f. βεῖται. p. βεῖται. præt. pass. βεῖται. unde est βεῖται αὐτοί, Hoffbiblein. à βεῖται est βεῖται, ε, ὅ, εἴτα. item tinea. βεῖται. θ. 797. α. 395.

Βυσοδομεῖν, mentibus altis meditans, à βυσοδομεῖν proprie profunde struo, fundamenta probe jacio, quod imprimis architecti faciunt in locis palustribus. Deinde per metaph. profunde cogito, machinor. compositum ex βυός, ὅ, ὅ, Jonice pro βυός, ὅ, ὅ, fundum, pars ima; & δομεῖν, pro δομεῖν, aedifico. Th. δομεῖν struo. in præt. med. δομεῖν, unde est δομεῖν, ὅ, ὅ, domus, &c. α. 30.

Βωμός, ὅ, ὅ, ara. ab Hebr. אֹמֶל altare in excelsis extructum ab idololatriis. prov. φίλος μετὰ βωμῶν, amicus usque ad aras. α. 70. ε. 135. θ. 4.

Γ.

ΓΑῖ, pro γῆ, seu γαῖη, terra, tellus. gen. γαῖης Jon. pro γαῖα. 9. 117. ε. 19. 70. 161. 9. 147. 427.

Γαῖα, ε, ὅ, terram continens. Dicitur & pro eodem contracte γαῖα, & γαῖα. ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo. 9. 15.

Γάλα, γάλακτι, ὅ, lac. ε. 588.

Γαλαζούρη, nomen proprium mul. 9. 353.

Γαλάτεια, nomen mul. 9. 250.

Γαλλῶν, nomen mul. 9. 244.

Γαμβρόν, acc. sing. à γαμβρόν, ὅ, ὅ, gener. 9. 818.

Γαμῶν, præt. inf. verbi γαμῶν, f. ἦτω, uxorem duco, ε. 697.

Γαμῶν, uxor, nupta; at γαμῶν, ε, ὅ, maritus. Th. γαμῶν ὅ, uxorem duco ε. 404.

Γαμῶν, γαμῶν γαμῶν, nubat. præt. opt. pass. à γαμῶν. ε. 696.

Γάμος, γάμος, ὅ, vel γάμοι, οἱ, nuptiae. ε. 695. 9. 603.

Γαμψάνοις, nom. pl. à γαμψάνοις, cui curvi sunt ungues. ex γαμψός, idem quod καμψός, incurvus, inflexus, Th. κάμπω. f. ψω, p. φα, flecto, incurvo, & ὄνυξ, ὄνυξ, ὅ, unguis. α. 405.

Γάρ, enim, nam, namque. Coniunct. ε. 5. 14. 21. &c.

Γαστήρ, ἡ, γαστήρ, ventres fruges consumere nati. θ. 26.

Γ', pro γ, quidem, certe. syllabica adjectio. α. 736. 185. 244.

Γε;

Γεγάσσι, 3. pl. præt. med. à γάσιν, in præt. med γήσα. Th. γίνομαι, gignor. i. 108.

Γεῖναι, pro γοῖναι, produxit. a. i. med. in prima persona, ὑγεῖναιμιν. & γοῖναις, a. i. med infinit. γοῖναιμι & γοῖναισι imperf. med. Thema γοῖναι, nascor. θ. 185. & 82. a. 769. a. 88. 49. &c.

Γεῖναι, οἷον, ὁ πῶς, quasi ex γῆ, terra, & ἱππῶς, ὁ, sodalis, amicum. q. d. γοῖναις, sodales ejusdem teluris. acc. sing. γοῖναι, & γοῖναισι, dat. pl. i. 13. 398. 699.

Γεῖναι, 3. pers. præt. à γάσιν, video, f. αἰν. γάσιντι, pl. num. præt. part. Poëticè pro γάσιντι. posito o ante α, & retracto accentu. θ. 40. a. 283.

Γοῖναι, generatio, ἡ, Jonic. pro γοῖναι. Th. γοῖναι, gignor. i. 282. θ. 871. a. 55.

Γοῖναι, ἡ, ἡ, idem, & ab eodem Themate derivatur. θ. 610.

Γοῖναι Jonice pro γοῖναι, & hoc pro γοῖναι, a. 2. med. fuisti, ab ἱππῶν, α, ἱππῶ Th. γοῖναι, sum, nascor, f. i. pass. γοῖναιμι. p. γοῖναιμι, a. i. m. ὑγεῖναιμιν. θ. 657.

Γοῖναι, acc. pl. à γοῖναι, α, γοῖναι, mentum, maxilla. Th. γοῖναι, οἷον, ἡ, mentum. a. 167. 418.

Γοῖναι, pro γοῖναι, fuerit, a. 2. med. ἱππῶν. Th. γοῖναι, sum, nascor. θ. 115.

Γοῖναι, 3. sing. a. 2. med. opt.

γῶναι, pro γοῖναι, a. 2. m. & hoc pro γοῖναι, metri causa abjicitur augmentum. γοῖναι, 3. person. pl. a. 2. m. verb. γοῖναι. θ. 199.

Γοῖναι, ἡ, ἡ, partus, generatio Th. γοῖναι, nascor. θ. 271.

Γοῖναι, fieret, a. 2. med. sub. γοῖναι, a. 2. m. inf. à γοῖναι sum, fut. i. pass. γοῖναιμι. p. m. γοῖναι. i. 88. 342.

Γοῖναι, οἷον, γοῖναι, genus. à γοῖναι, nascor. i. 11. 109.

Γοῖναι, dat. pl. Jon. & Poët. à γοῖναι, γοῖναι, αἷον, & αἷον, γοῖναι. θ. 449.

Γοῖναι, α, ἡ, grus. θ. 449.

Γοῖναι, αἷον, αἷον, & αἷον, γοῖναι, gen. pl. γοῖναι. i. 125. θ. 393.

Γοῖναι, gen. & acc. γοῖναι, à γοῖναι, οἷον, ἡ, senex. θ. 1003.

Γοῖναι, gen. γοῖναι, ἡ, terra, ex γοῖναι circumflectitur in omnibus casibus, & in prosa usurpatur pro terra. θ. 679. a. 561.

Γοῖναι, a. i. part. à γοῖναι, f. γοῖναι, gaudeo, letor. Doricè γοῖναι, unde Latinorū gaudeo. hinc γοῖναι, a. i. ind. act. Jon. a. 116. θ. 173. i. 474.

Γοῖναι, duxit. 3. sing. a. i. act. indic. γοῖναι, γοῖναι, γοῖναι, Jon & Poët. ab ἱππῶν, pro γοῖναι. Th. γοῖναι, ἡ, uxorem duco. γοῖναι, a. i. act. infin. γοῖναι, a. i. sub. θ. 604. 960. i. 699.

Γοῖναι, ἡ, ἡ, senex, à γοῖναι, αἷον, αἷον, αἷον, γοῖναι. i. 576.

Γεράντισσι, dat. pl. Poëticus, à γήραι, γήραι, senescens. vel γήρας, est a. i. part. pro γηράσας à γηράω, senesco, unde γήρασσαι. est & hinc per syncopen γήρα, sicut pro γάμησαι, γήμα. Th. γήρας, αἰ, τ, senectus. i. 186.

Γῆρας, αἰ, τ, senectus. ἐπὶ γῆρας ἐκίει, ad senectutem pervenire. dat. γήραι. i. 703. 91.

Γηράσκοντες, senescentes, acc. pl. præf. part. à γηράσκω, consenesco, f. άσσω, p. γηγέρων. Γηράσκω δὲ αἰεὶ πολλὰ διδασκόμεθα. Th. γήρας, αἰ, τ, senectus. i. 183.

Γηροκόμος, gen. Jon. à γηροκόμω, qui curat & alit aliquem in senectute. à γήρας, αἰ, τ, senectus, & κομία, ᾧ, f. ήσω, curam gerō. θ. 605.

Γηρυών, accus. sing. à Γηρυονεύς, ἰ, ὅ, nomen viri. θ. 287. 309.

Γεύει, conquiritur, pro γηγύεται, à γηγύομαι, conqueror. Th. γήρευς, υἱ, ὅ, vox guttur. i. 258.

Γῆς. θ. 106. 807.

Γιγάντι, g. pl. à γίγας, αἰ, ὅ, gigas. à γῆ & γάω. Nam terra filii dicuntur. θ. 50. 185.

Γίνομαι. præf. inf. active capitur genere scil. debet. Alii legunt γάνομαι. a. i. n. inf. à γίνομαι, gignor. Vide γῆστ. i. 791.

Γίγῃ, imperf. pass. Jon. à γίνομαι. Vide γίγῃ. α. 414.

Γενέσθης, γενέσθαι, præf. part. à γίνομαι, nascor. i. 819. 490.

Γινώσκω, cognosco, f. γινώσκω, p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνωκα, α. 2. 2. imperat. γινώσθι. præf. pass. ἔγνασμαι. i. 179.

Γλαύκη, nomen proprium mul. θ. 144.

Γλαυκῶ, accus. singul. ab Adj. γλαυκός, ἡ, ὅ, cæsius, glaucus. θ. 440.

Γλαυκίω, Poëtica pro γλαυκιάω, præf. part. à γλαυκιάω, ᾧ, & Poëtica γλαυκίω, glaucis oculis terribiliter intueor. sicut pro ὀρέω, ὀρέω, Poëtica dicitur ὀρέω. Them. γλαυκός, ἡ, ὅ, glaucus, cæsius. α. 430.

Γλαυκονέρι, nomen proprium mul. θ. 256.

Γλαυκῶπις, ἰ, ὅ, cæsius habens oculos, epitheton Minervæ, ex γλαυκός, cæsius, & ὤψ, ὠπός, ὅ, οὐλίς, acc. γλαυκῶπι, & γλαυκῶπις. Them. ὀπῆμαι, video. α. 72. θ. 13.

Γλάφῃ, 3. præf. ind. verbī γλάφω, f. ψω, cævo, excavō. α. 431.

Γλαφυρός, ἡ, ὅ, cævus : à γλάφω, f. ψω, cævo, excavō. θ. 297.

Γλαφὺ pro γλαφυρὺ, antitruum. Th. γλάφω. i. 531.

Γλυκερός, ἡ, ὅ, dulcis, à γλυκύς, ἰ, ὅ, dulcis. θ. 97. α. 331.

Γλώσση, & Att. γλώττη, lingua.

ἡ. dat. pl. Jon. γλώσσησι, pro
γλώσσαις. §. 83. & 826.

Γαμπλῆσι, dat. plur. Jonic. à
γαμπλῆς, incurvus, hoc à
γάμπλω, ἰπικυρῶ. Th. γάμ-
πίω, flecto. s. 203.

Γινῶ, pro ἔγνω, cognovit, 3.
perf. a. 2. ind. à γινώσκω, co-
gnosco, f. γινώσκω, p. ἔγνω-
κα, a. 2. ἔγνω. §. 551.

Γόμφισσι, dat. pl. Jonic. à γόμ-
φῶ, s, ὁ, cuneus, clavus. s. 429

Γονεῦσιν, dat. pl. à γονεύς, ἑῶ, ὁ,
parens. γονῆ dat. sing. à γονῆ,
ἥ, ἡ, genitura. Th. γείνομαι,
gignor. s. 233. & 731.

Γόνῳ, s, soboles, generatio.
Th. γείνομαι, gignor. s. 495.

Γοργῶς, acc. plur. à γοργῶς, ὤ, ὁ,
velox. s. 274. a. 237.

Γοργῶς, gen. sing. pro Γοργῶ, ὤ, ὁ,
ἥ, ἡ, nomen
mul. a. 224.

Γοργόνες, dictæ sunt Phorci fi-
liæ, Medusa. Sthenyo & Eu-
ryale, à γοργῶν, ὤ, ὁ, nomen
animalis noxii in A-
frica. a. 230.

Γόνιατι, acc. pl. & γένιαθ', pro
γόνιατι, à γόνι, γ', genu. in
genit. ἔ γόνι & γόνιαθ',
& γένος. s. 585. §. 460.

Γυνεῖσι, dat. pl. à γυνῆς, ferti-
lis, Jonica epenth. pro γό-
νῳ, hoc à γονῆ, ἡ, genitura.

Th. γείνομαι, gignor. §. 54.

Γυναιχῆς, ἑῶ, ὁ, κ' ἡ, genus
pinguis. ex γόνι genu, & π-
χῆς, ἑῶ, ὁ, crassus. a. 266.

Γελαί, nomen mul. à γεαί, αἱ

ἡ, anus, vetula. idem quod
γεαῖς, αἱ, ἡ. §. 270.

Γεωῖον. Nom. propr. §. 342.

Γυάλοις, dat. pl. jugis. à γυά-
λον, s, ἡ, cavitatis. §. 499.

Γύγης, ἡ γύγη, nomen mul. §.
149. s. 66.

Γύλω, dentale, à γύνῃ, s, ὁ, den-
tale in aratro. at γύα seu
γύν, Jonic. jugerum. s. 425.

Γυῖα, pl. num. membra, à γυῖ-
ον, s, γ', membrum. §. 591.

Γυόκορ, s, ὁ, membrum depa-
scens, ex γυῖον, s, γ', mem-
brum, & κορῖα, item κορῖ-
ον, satio, item depascor.
Qui depascitur, ille satia-
tur. s. 66.

Γυθῆς, mutilatus. a. I. part.
pass. à γυῖον, f. ὄσω, clau-
dum reddo, membra fran-
go. Them. γυῖον, s, γ', mem-
brum. s. 8:8.

Γυμνόν, acc. à γυμνός, ὤ, ὁ, nu-
dus. s. 389.

Γυμνῶν, acc. sing. a. I. part.
pass. à γυμνῶν, denudo. Th.
γυμνός, ὤ, ὁ, nudus. a. 334.
460.

Γυναικῶν, muliebri, dat. sing. à
γυναικῶν, s, ὁ, muliebris.
hinc & γυναικῶν, s, γ', gy-
naecum, locus interior in
ædibus, in quo solæ mulie-
res versabantur. Th. γυνῆ,
ἡ, mulier. s. 751.

Γυνῆ, ἡ, mulier, adolescentula,
genit. γυναικός, dat. γυναι-
κί, accus. γυναικῶν, voc. ὦ
γυνῆ, dat. plur. γυναιξί. s.
94. 700. §. 513.

ΔΑΐ, dat. sing. pro δαΐδ per apocopen, à δαΐς, ιδ@, ἡ, ρηγνα. Th. est δαΐω, uro. 9. 650.

Δαιδαλέοιο, Gen. Poëticus pro δαιδαλίω, à δαιδάλι@, artificiosus; derivatur à Δαΐδωλ@, ὡ, ἡ, qui fuit ingeniosissimus & scientissimus Cretensium artifex. Videtur nomen accepisse à δαΐω, scio. α. 334. 460. 137.

Δαΐδων, gen. pl. à δαΐς, ιδ@, ἡ, fax. Them. δαΐω proprie uro. α. 275.

Δαΐεῖς, imperf. Jon. à δαΐομαι, divido, partior. Th. δαΐω, divido. α. 165.

Δαίμων, εν@, ο κῆ, Deus. quasi δαΐμων. α. 94. δαΐμονα. 9. 991. hinc δαιμόνι@, benepandus, unde δαιμόνι' pro δαιμόνι in vocat. 9. 655. & δαιμονίη, pro δαιμονία, Jonicè. 9. 655.

Δαΐτω, acc. sing. à δαΐς, δαΐτες, ἡ, cibus, epulum. δαΐ. in acc. plur. δαΐται. à δαΐω, epulum praebeo. α. 340. 710. 940. 9. 801.

Δαΐφρων, prudens, bellicosus. gen. δαΐφρον@, ex δαΐω, discō, vel divido, & φρονῖ, ὡς, ἡ, mens, α. 119. ε. 652.

Δάκν, 3. sing. a. 2. Jon. pro ἰδάκν, momordit. à δάκνω, mordeo. f. δήξομαι. p. δίδηχα a. 2. ἰδάκν. a. 1. pass. ἰδήχθην. a. 2. pass. ἰδάκην. 9. 567.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υ@, τῶ, lacryma: hinc δακρυόεις, υ-7@, lacrymosus. α. 132. 270. 9. 127.

Δαλκ, genit. à δαλός, ὤ, ἡ, τι-τιο. Th. δαΐω, uro. ε. 703.

Δαμαζέμεν@, praef. part. à δαμάζω, edomō. δαμάσας, poë- tice pro δαμάσας. part. a. 1. act. Th. δαμάω, domo. 9. 865. 490. α. 11.

Δάμασι, a. 1. Jon. à δαμάω, do- mo, f. άσιν. ε. 857.

Δαμίπτει, part. a. 2. pass. domi- ti. à δέμω vel δάμνω, pro δαμάω. δαμῶναι, a. 2. pass. infin. δάμναται, domat. praef. à δάμναται. Th. δα- μάω, domo. ε. 151. 9. 464. 122.

Δαυάνης, ἡ Δαυάνη, ης, nomen mul. α. 216.

Δαυαΐδης, filius Danaï. No- men patronymicum. Filii à patribus sua acceperunt nomina. à Δαυαός, Danaus. α. 229.

Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus. Them. δαπανάω, ὤ, f. ἥσω, consu- mo. ε. 721.

Δάσασον, 3. pl. a. 1. med. indic. poë tice pro ἰδάσων. au- gmentum abjicitur & δι- γμα duplicatur. à δάζο- μαί, divido. f. σάμην, a. 1. m. ἰδασάμεν. hinc δασά- μεν@ & δάσασθ. hinc δασμός distributio. item tributum, quod penditur ab hostibus, Brand Echa- lung. Th. δαΐω, divido. 9. 112.

9. 112. 537. 425. s. 444.

Δασύριον, gen. pl. à δασύριον, hirsutum pectus habens, ex δαοὺς densus, & ῥίον, s. τὸ, pectus. s. 512.

Δαρίαῶς, præt. inf. pass. **διβαίω**, pro **δαρίαῶς**, exemplaria habens **δαρίαῶς**, & pro s. à **δαρίαῶς**, **διβιδω**. Th. **δαίω**, divido. s. 765. 9. 606

Δάφνης, genit. à δάφνη, ἡ, laurus. s. 433. 9. 30.

Δαφνοῖν, valde funestus, ruber, seu **δαφνοῖς**, ἡ ὄν, cædus **αβιδίω**, ex δα, quæ particula per se nihil significat, sed in compositione auget, & φίνω, occido. α. 159. & 250.

Δ', vel ἢ autem, vero. Sæpe subjungitur particula **μὲν**, vim adversativam habens. s. 10. 13. 24. 34. 37. &c.

Δίδαγμα, attributa est, perf. pass. ind. à **δαίδομαι**, divido, partior. f. **δαίδομαι**. præt. pass. **δαίδαμαι**. Th. **δαίω**, divido. 9. 789.

Διδῆν, ardebat. 3. sing. plusq. perf. med. pro **ιδιδῆν**, à **δαίω**, uro. præt. med. **δίδηα**. pl. perf. **ιδιδῆαν**. α. 155.

Διδυμήνιον, præt. part. pass. **domiti**, à **δαίω** **domo** f. **δωμῶ**. p. **διδυμῶ**, præt. pass. **διδυμῶ**. aor. 2. **ιδάμην**. hinc in infinit. **δαμῶμαι**, & **δαμῶ** s. 116. Them. **δαμῶ**, **domo**.

Διδωκνῶν, observans. à **δωκῶ**, **observo**. f. **ἴστω**. Th. **δωκῶ**, f. **ἴστω**, **observo**. α. 214.

Διδεῖν, intuens, præt. med. part. à **δεῖν**, **video**, α. 4. **δεῖν**. aor. 2. **ιδεῖν**. α. 4. pass. **ιδεῖσθαι**, p. m. **διδεῖν**. α. 145.

Διδίκεται, perterrebit. 3. sing. fut. med. Poët. à **διδίκεται**, terreo. f. **ιδεῖν**. Th. **διδίκεται**, f. **σω**. **timeo**. α. 111.

Διδόσκει, metuentes, præt. med. à **διδόκει** **timeo**, præt. med. **διδόκει** & **διδόκει**, poëtice, unde part. **διδόσκει**. α. 248.

Δεικνύει, 3. indicat. **δείκνυμι**, per apocopen pro **δείκνυμι** 3. perf. sing. ind. à **δείκνυμι**, idem quod **δείκνυμι**. f. **δείκνυμι**. p. **χα**. s. 449. 524. 500.

Δειλός, ὁ, **timidus** à **διδόκει**, **timeo**. α. 711. 183. 212.

Δεῖμα, s. ἡ, nomen viri, à **δαίω** **timeo** α. 195. 463. 9. 914.

Δεινός, ὁ, **terribilis**, **gravis**. **δεινός** poëtice pro **δεινός**. **δεινός** pro **δεινός**. 9. 829. **δεινός**, dat. pl. Jon. hinc **δεινότερος**, **acerrimus**. superlat. s. 367. α. 71. 129. 9. 138. 155.

Δεινότης, nom. pl. **graves affectus**. ex **δεινός** **gravis**, & **ὥψ** **ὥψ**, ὁ, **facies**. Th. **ὥψ**, **video**. At **ὥψ**, ὥψ, ἡ, **vox**. α. 250.

Δείκω, f. 1. **δείκω**, α. 1. inf. à **δείκνυμι**, ostendo, f. **ζω**. p. **χα**. s. 646. 610.

Δειπνήσαι, α. 1. part. à **δειπνέω**, **cæno**. f. **ἴστω**. Th. **δειπνέω**, s. **τ**, **cæna**. s. 440.

Δειπνέω

Δαυπολόχης, comestaticis.
gen. sing. g. f. pro **δαυπο-
λόχης**. Adjectiva enim com-
posita sunt g. c. **δαυπολό-
χῳ**, u, ē, ἡ, propriè *qui con-
viviis insidiatur*, h. e. qui
convivia caprat, commes-
ticator, vel quia accurate
illa observat, aut loco suo
curat ex **δαυποι** cœna,
convivium, & **λόχῳ**, u, ē,
insidiaz. i. 701.

Δαυποι, u, ῥ, convivium. i.
207.

Δαυρῶ, accus. sing. à **δαυρῆ**, ῥε,
ἡ, *collum*, vel *deru*. u. 391.
ῥ. 727.

Δέκα, unde est **δέκατῳ**, deci-
mus, f. g. **δέκατῃ**. i. 610. ῥ.
726. 789. 803.

Δεκαδάρῳ, dat. sing. à **δεκάδω-
ρῳ**, qui decem palmorum
est ex **δέκα** decem, & **δάρῳ** u,
τὸ, *palmus*, donum. i. 424.

Δελφῖνις, nom. pl. à **δελφῶ**, seu
δελφῖς, ὢ, *delphin*. u. 210.
& 212.

Δίμας, corpus, ῥ **ἀκλίῳ**, &
indeclinabile. ῥ. 260.

Δίμνις, τὰ, *cubilia maritorum*,
à **δίμνιον**, u, τὸ, *stratum*, le-
ctus. à **δίμνω**, edomo. i. 326.

Δίωδρις, pl. num. à **δίωδρις**, u,
τὸ, *arbor*, *ignum* poët. pro
δίωδρον. sic **ἀδελφῖος** pro **ἀ-
δελφῶς**, *frater*. ῥ. 216. i. 181.

Δίξας a. i. med. Jon. pro **ιδέ-
ξας**, à **δέχομαι**, recipio, f.
δέχομαι. p. **δέδεξμαι** a. i.
m. **ιδέξάμην**. ῥ. 185. i. 87.
711.

Δέξιπρῶς, à, ὄν, **Δέξιπρῇ**, dat.
sing. pro **δέξιπρῶ**. Jonice à
δέξιᾱ, *dextra manus*: **πα-
ρὰ τὸ δέξασθαι** fut. **δέξομαι**. ῥ.
179.

Δέσῳ, **δέσῳ**, τὸ *timor*, Th. **δέσ-
ω**, f. **σω**. timeo. p. **δέδωκεν**
δέσας **δέσας**. ῥ. 167.

Δέσῳ, 3. pl. imperf. act. pro
ἰδέν, ligabant, à **δέω**, *vin-
cio*. f. **ἔσω**. u. 91.

Δεξιόανται, pro **δεξιόαντες**,
aspiciunt, à **δεξιόαμαι**, ὠ-
μαι, & poetice **δεξιόαμην**
Th. **δέκω**, video. u. 236. ῥ.
911.

Δεξομάρῳ, tuentes, præf. part.
dualis numeri, à **δεκόμε-
νῳ**. **δεκόμενος**, gen. Jon.
δεξομάρων, f. g. pl. num.
Æolice pro **δεκόμερων**, à
δεκόμενῳ, præf. part. idem
quod **δέκω**, seu **δεκόμενῳ**
videor. ῥ. 910. 828. u. 236.
169.

Δέρω, **αἶ**, τὸ *cutis*, à **δέρω**
excorio. Th. **δέρω**, **αἶ**, τὸ,
pellis, *corium*. i. 511.

Δισμῶν, manipulant, præf.
part. à **δισμῶν**, idem quod
δισκῶν & **δισμῶν**, ligo. à
δισμός, ὤ, ὁ, *vinculum*. Th.
δισ, ligo. i. 479.

Δισμῶ, gen. sing. à **δισμός**, ὤ,
ὁ, *vinculum*, & in pl. **δε-
σμῶν** vel **δισμῶν** hinc **δισ-
μῶν** **δισμῶν**. Th. **δισ**, fi-
gu. u. 43. ῥ. 501.

Δύσῳ, 3. sing. a. i. act. subj. à
δύω, *humectō*, *trigo*. f. **δύσω**.
i. 554.

Διόν, huc, agite. adv. hortantis, à sing. διόν, huc, hunc in locum. ε. 2.

Διόντος, u. ò, secundus. ε. 126. 141. θ. 47.

Δίχομαι, 3. sing. à διχομαι, capio, f. διχομαι, p. διδομαι, θ. 800.

Δή, sane, jam. in carmine modo postponitur, modo præponitur. ε. 2. δὴ τότε, jam tum. θ. 643.

Διὺ, diu, adverb. à διῶ, diu. θ. 623.

Διότης, genit. à διότης, ἡ-
της, ἡ, pugna, à διήτης hosti-
lis: & hoc à δαίω, uro, θ. 662.
852.

Δημήτης, ἡ, nomen idoli, q. d.
γῆ μήτης, Ceres. Δημήτης,
Δήμητης, Δημήτης, Δημή-
της. θ. 454. 912. ε. 298.

Δημός, ὁ, ò, adeps, pinguedo.
Vide in δῆμος, u. ò, populus.
θ. 538. 541.

Δῆμος, u. ò, populus. ε. 259. θ.
971.

Δήσα, acc. pl. consilia, à δῆσι,
ἡ, τῶ, consilium, βασί-
mentum. Chaldaice dena,
meditari. alii habent μή-
τια. θ. 236.

Δήρ. θ. 888.

Δήρα. Jam. θ. 883.

Δῆεν, acc. sing. à δῆεις, ἡ,
ἡ, contentio, hinc δῆεάν,
pugno. ε. 14. 33. α. 241. 251.

Διόν, diu, adverbialiter usur-
patur pro διῶ, θ. 629.

Δῖος, α. 1. ind. Jon. pro ἰδῶσι.
ἰδῶσι, δῖος, α. 1. med.

inf. à δῖω, ligo. θ. 618. ε. 540.

Δύμι, fanè. θ. 1014.

Διόν, fut. 1. activ. infinit. à
διόν populus, occido. pro
quo Poëtæ etiam διόν à
διήτης vel δαίτης, hostilis. Th.
est δαίω, uro, βασί. α. 67.

Διόν, Jovem, acc. sing. à Ζεὺς,
Διὸς, Διί, Διῶ, vocat. Ζεῦ,
Jupiter. Διί. θ. 468. ε. 52.

Διόν, præpositio, διὰ βυλῆς, ex
consiliis, διὰ Θράκης, per
Thraciam. ε. 13. 505. θ. 398.

Διόν, divina, h. e. præstantissi-
ma, à Ζεὺς, Διὸς, Jupiter,
α. 338. θ. 376.

Διὰ, part. α. 2. act. emensus.
à διὰβαιώ, transeo, f. βήσ-
μαι, p. βίβω, α. 2. ἰβῶ, α. 2.
part. βῆς. θ. 292.

Διὰ, transierit. α. 2. act. subj.
διὰ. Th. βῆω, eo. ε. 738.

Διόν, 3. pers. ind. sing. perflat.
ex διὰ & ἄνιμι. flo, Th. ἄνι,
ἴσθι, flo, spiro. ε. 512. 517.

Διόν, u. ò, nuntius. Dici-
tur etiam διόντες, ò, à
διόν, traduco, transmit-
to. ε. 77. 68.

Διὰ, 1. pers. pl. præf.
sub. à διὰ, discerno.
Th. κείω, f. κῆ, secerno,
judico, p. ἰκείω. α. 1. ἰκεί-
ω. ε. 35. θ. 85.

Διὰ, adverb. perpetuo,
ex διὰ, ἀνὰ, & πέρας, αἰών,
τῶ, terminus. q. d. penitus
(διὰ intendit significatio-
nem) ad finem. ε. 234. θ. 402.

Διόν, acc. à δῖος, α. 1. divi-
nus, bonus. Th. Ζεὺς, Διὸς,
Jupi-

Jupiter. m. 287. e. 477.

Διασπιδάσθαι, dissipant. 3. pl.
præf. act. à διασπιδόμεναι, dis-
sipo, ad formam ἱσημί, Th.
est σπιδάω, σπιδάζω, & σπι-
δάνυμι dissipergo, f. ἴσμε. 9.
875.

Διδάξῃς, a. i. sub. ἡ διδάσκω,
doceo, f. διδάξω, p. διδιδά-
χαι, a. i. ιδιδαξά, a. i. pass.
ιδιδαχθῶ. s. 697.

Διδασκῆσαι, a. i. act. infin. ver-
bi διδάσκω, idem quod
διδάσκω, doceo. 64.

Διδῶ, dat. pro διδῶν, à διδῶν.
Th. διδῶμι, do, f. δῶσω, p.
διδῶντες, a. 2. ἰδῶν, as, w. κ.
328. 279. 636. 9. 219.

Διδύμων, geminos, dualis
num. ἂ διδύμων, εν, pro
διδύμ, η, ὁ καὶ ἡ, geminus.
α. 49.

Διδάσκειν, distribuit, 3. sing.
 a. i. med. à διδάζω, σ. poë-
 tice duplicatur. sic διδάσ-
 κας, divisisti, 2. sing. a. i.
 med. pro διδάσκω, Jonicè
 ο mutatur in α. Th. δαίω,
 divido. 9. 544. 885.

Δίκετο, constitutum erat, imperf. med. à **δίκεμαι**, constitutus sum. Th. **κῆμαι**, f. **κείσμαι**, jaceo. α. 20.

Δύλωτο pro διώλωτο. p. 3. pl.
a. z. med. à 2tes αἰετώ, ð, divi-
do, f. ἔσω, p. διέρητο, a. 1.
λιν, Th. αἰετώ, eligo. 9. 112.

Δαυλῶ, humiditas, acc. à Δαυγῆς, humidus. Th. Διαίω, f. αἰῶ, humectio. s. 458.

Δίμξτ, disposuit. a. i. ind.

verbi ἀγρεύω, vel ἵω, or-
dino. Th. τάσσω, vel ἵω, f.
ξω. p. τίωχα. a. i. ἱέξω. s.
274. θ. 74.

Διπλήρωσαν, destinarunt. 3.
pl. a. i. med. Διπλήρωσαν,
certis signis probo, f. αἰῶ,
a. i. διπλήρωσαν. Th. τήνωρ,
αἰῶ, τ', signum. i. 395.

Δίζω, *inquirere*, præf. med
infin. à δίζημι, quæro, .
fut. δίζήσῃ. Th. δίζω,
quæro. s. 601. 426.

Δι, divina, à Zeus, Jupiter. 9.
260.866.

Διλοκρίων, longis, dativ. pl.
poëricus, à διωνεύς : ex αἰσ
& ἡνείκε, ἰσ, ὁ κ, ἡ, perpetu-
us. διλοκρίως, prolixè. 3.
627. 811.

Δὴ, dat sing. à Zeus. vide suo loco. s. 69.257.463. &c.

Δίκαιος, justus. i. 268. & ὁ δίκαιος
per apostrophēn. i. 278.

Δικαιοσύνη, justius, comp. à
δικαίω, justus. Th. δική. s.
157.

Δίκαιος, acc. pl. à Δίκην, ἡ, *justus*. Δίκηνος, dat. pl. pro Δίκαιος. inde Δίκαιος, *justus*. & Δίκαι' per apostrophē, pro Δίκαιος. v. 123, 217. 278.

Δικάζου, a. i. act. infin. pro
δικάζω, & δικάζω, jus dico.
Th. δική, jus, η. s. 39.

Διήμῳ, *vertere*, præf. inf. Jon.
pro Æolico διήμῳ, com-
muniter διῆν, à διέναι, mo-
veo, f. ἔσται, à διή, us, à, vor-
tex. s. 596.

Διήνεται, accus. pl. à διήναι,

ῥαα, u, vorticofus, a, um,
à δῖν, ns, ù, vortex, gurgies.
θ. 337.

Δῖος, dat. pl. Jonic. pro δῖ-
ωνος, à δῖν, vortex. θ. 791.

Διότῃ, adverb. è loco, à Jobe.

Th. Ζεύς. Διὸς. Jupiter. ε. 763.

Διὸς, Jobe. gen. à Ζεύς, Jupi-
ter. vocat. ὦ Ζεῦ. ε. 4.36. &c.

Διὸν διῶ, δῖα, δῖβας, α, um. Th.
Ζεύς, θ. 991.

Διόγονιθ, à Jobe generatus,
γενεός, ex Διὸς & γόνος
pro γόνος. Th. γίνομαι na-
scor, f. γιγνέμαι, p. γιγνέ-
μαι. α. 340.

Διοπερίθ, à Jove nutriti, à
διοπεφης, ἰθ. ὁ ἐν ex Διὸς,
& πέφω αλο, f. ψω. p τίρε-
φα, α. ἰτροφον, p m τίρε-
φα θ. 462. 8 α. 18.

Δις, bis, adve. b. ε. 709. 199.

Δίφες gen. sing. à διφρεθ, (q.
διφρεθ) α. ὁ locus in cur-
ru, ubi auriga & parabates
sedebant. per syn memb
curru. α. 221 374. 199. &c.

Διφῶτα, inquireus pr part.
f. g. à διφάω, quæro, f. άου. ε.
377.

Δίχ', pro, δίχα seorsim. Th. est
δις, bis. ε. 166.

Διώνυσθ, Bacchus, quia quū
nasceretur, femur. Διὸς ἐν-
ξεν, ut habet fabula genti-
lis. Propter metrum τὸ σ
duplicatur & mutatur in
α. α. 400. 4612. θ. 941.

Διώνη, nomen Idoli Ethnici.
q. d. Διὸς ἑταίρα, Jovis regi-
να θ. 17. 353.

Δμηθῆσθ, & per apostroph.
δμηθῆσθ', α. part. f. g. domā-
ta, à δῖμ, (pro δαμάω. do-
mo.) fut. δαμῶ præt. act. δι-
δμηθα. præt. pass. δίδμημαι,
ου, ται. Hinc α. 1. pass. ἐδμή-
θην ns, η, Vide supra δαμῆ-
τις. α. 48. θ. 1000.

Δμῶτα, acc. pl. à δμῶς, αὐός, ὁ,
fartus domitus, in dat. pl.
δμῶσι & δμῶσι & δμῶς, ὦ,
ὁ, idem quod δμῶς. Th. est
δαμάω domo. ε. 428. 457.
595. 764. α. 39. 276.

Διοφρεθς, ἡ, ὁν tenebrosus. δι-
φρεθς, dat. pl. (Jon) à δι-
φρεθ, α. ὁ, tenebræ, caligo. θ.
107. 736. 807. 826.

Διῶ, διῶ, & διῶι, pluralis &
dual numeri tantum. Poë-
tica pro. δῶα, vel δῶα, duo.
ε. 430.

Δοῖν. 2. pl. 2. 2. opt. pro δαίνομαι,
à δαίμ, f. δάω, do. ε. 189.

Δοῖα dual. num. Vide Διῶ, à
224.

Δοκίον, insidiatus, part. præt.
verbi δοκίω, observo. f. ὠ-
ου. Th. δικάζω, f. άου, ob-
servo. α. 233. 489.

Δολίκο, acc. sing. à δόλιθ, do-
losus. δολίη ἐν τείχη. dolose
arte. Them δόλθ, α, ὁ, do-
lus. fraus. θ. 160. 540.

Δόλιχ', longas, per apost. pro
δολιχά, acc. pl. n. g. à δολι-
χός, ὁ, longus θ. 186.

Δολοφρογία, f. άου, cogito frau-
des. à δόλθ, & φρογίω mens.
θ. 550.

Δύα, dat. sing. à δόλθ, α, ὁ,
do.

dolus. s. 83. 9. 889.

Δολοφείς, a. i. part. à δολέω,
dolos machinor, circumve-
nio. 9. 494.

Δόμω, dare, a. 2. act. infin.
Hoc, ut & δόμεναι, Dorice
pro δύναι. Th. δίδωμι, do, f.
δύσω, p. δίδωκε, a. 2. ίδω, as,
ω, i. 354.

Δόμω, u, o, domus, à δόμεναι.
adifico. præt. med. δίδωκε.
9. 386. hinc δέμονω, do-
mum verius. i. 96. a. 38.

Δορυαῖος, hastarum concus-
sori, à δορυαῖος, ex δόρυ,
lancea, & οἶος, à οἶω, qua-
tio, moveo, qui lanceam
vibrat. α. 54.

Δός, a. 2. imperat. ut & δότα
dare, à δίδωμι, do. f. δύσω.
a. 2. ίδω, i. 451. hinc δόσις,
δόση, munus. 9. 93. 104.

Δότερα, datrix, à δότης, ἡρ, ος,
dator. i. Th. δίδωμι. i. 354.
α. 131.

Δύτ, α, i, frigus, strepitus.
9. 70. 703.

Δύρα, ligna, acc. pl. pro δύναι-
ται per apocopen, & hoc
pro δόρυται, à δόρυ, δόρυος,
& δύναι, lignum, dat. δύναι-
ται, δύναι. i. 454. 805.

Δοχμωδής, sese obliquans,
a. i. part. pass. à δοχμώω.
Th. δοχμώω, ἡ, ω, obliquat.
α. 389.

Δρακόν, gen. à δράκων, οἶος,
i. draco. α. 144. 9. 322.

Δράκων, aspiciabant, pro ἰδρα-
κων, 3. pl. a. 2. act. à δέκω,
video, in a. 2. ἰδρακων, facta

metathesi ἰδρακων, p. m. δι-
δρακων. α. 262.

Δράκοντες, dracones, dual. num.
à δράκων, οἶος, i. draco. α.
233.

Δράκων, οἶος, i. draco. dat. pl.
δράκων. 9. 322. α. 166.

Δρεπάνος, acc. falces, à δρεπά-
νω. idem δρέπανον, α, i, o, à
δρέπω, carpo, f. δρέψω. hinc
δρέψατος, a. i. med. inf. α.
292. θ. 31. 362.

Δρέψατος. Vide in Δρεπάνος.

Δερμείων, acerbam, à δερμύς,
αἷα, u, proprie acris gustu seu
sapore per metaph. γαβῆς,
molestus. α. 261. 457.

Δρύαλος, acc. à δρύαλος, est
nomen viri, qui quercibus
satis habet. α. 187.

Δρύατος, acc. sing. à δρύα, α-
τος, i. o, nomen viri, à δρύς,
υῖς, ἡ, quercus. tam durus ut
quercus. α. 179.

Δρύς, υῖς, ἡ, quercus. in acc.
δρύν. hinc δρύα, acc. à δρύον-
α, i, o, nemus, quercetum. i.
230. 528. θ. 35. α. 376.

Δυναμένη, η, i, nomen pro-
prium mul. 9. 248.

Δύναμις, ιως, ἡ, potentia. dat.
δυναμίδι, à δύναμις, possum.
in 2. sing. δύνασαι, ad for-
mam κρείμμαι. f. δυναίσομαι.

Δύναμις, Jonice pro δύναι, 2.
sing. præt. med. subj. ut itate
δύναι. a. i. pass. ἰδυναίσομαι. 9.
420. i. 348. 113. α. 121.

Δύνω, 3. pers. ind. præt. pro
δύνωσι, ingrediuntur, à δύνω,
δύω, & δύμω, subeo, f. δύσω,

ρ. δέδωκεν, a. 2. ἰδω, υς, υι. α.
151. ε. 614.

Δύη, 3. perf. præf. sub. verb.
δύω, subeo. ε. 726.

Δύο., communiter. δύο., δύω
Attice: gen. dual. δυν, f.
δυν, duarum, dat. pl. δυοι,
α. 112. ε. 12.

Δύσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω.
subeo. f.σαι, p. δέδωκα. a. 1.
ἰδουσα a. 1. inf. act. δύναι, pro
ἀπιδύναι, per τμήσιν. α. 329.

Δυσχευής, molestia. pl. num.
ἀδυσχευής ἰσ, molestus ex
δύς, quæ particula in com-
positione tantum legitur,
significatque *difficiliter*, &
ἀλίζω, curo, f. ξω. ε. 504. §.
65.

Δυπέλαδ, ε, ο, η, ταυσι
Th. κίλαδ, ε, ο, ιον. βοχ.
α. 194.

Δυστομέλω, acc. Jon. ἀδυστο-
μία, Jon. α. mutatur in α.
proprie *mala legum insti-
tutio*. item *licentia*, qua
qui utuntur, difficulter se
legibus subiiciunt, iugum
legum excutunt. ex δύς,
& τόμος, lex, hoc ἀ. ἴμα,
tribuo. §. 230.

Δυστίμφορος, gravis accessor.
proprie *injeclio difficilis*. ex
δύς & τίμιφος, verbi τιμ-
νω f. ψω. mitto. ε. 710. ε. 440.

Δύσσω, induere, Poëtice pro
δύσσω, Jonice, & hoc pro δύ-
σω, ἴσω, præf. med. imperat.
ἀ. δύω. fut. med. δύσσω. un-
de formant novum verbū,
ἀδύσσω, ἰνδύω. ἰδύσσω, ε,

ἴω, ἰνδύεσθαι. Th. δύω, vel
δύω, subeo. α. 108.

Δυσωδράων, gen. pl. Æol. g. f.
pro δυσωδρῶν. præf. part. ἀ
δύσσω, mergor. idē quod
δύνω & δύω, subeo. ε. 382.

Δυσφήμιον. ομνίνοσ, gen. sing.
Jon. ἀ. δόσφημιον, mali omi-
nis. ex δύς, & φάω, vel φημι,
dico. ε. 733.

Δυσφρογίαν, præf. part. ἀ. δυ-
σφρογίω, animum abjicio,
agre fero. ex δύς, & φρέω
αἶος mens. §. 102.

Δυσφρογυνία, gen. pl. Æol. ἀ
δυσφρογύνη, animi ægritu-
do, ex δύς, & φρέω, αἶος, ἴ.
mens, animus. §. 128.

Δυσωνύμιον, gen. sing. ἀ. δυνώ-
μιον, inauspicatus. ex δύς,
& ὄνομ, nomen, cui est in-
faustum nomen. §. 171.

Δωδεκάτη, duodecima. δω-
δεκάτη, duodecim, &
duodecim annorū, ἀ. δωδε-
κάτη, duodecim. ex δύς, &
δέκα, decem. ε. 749. 774. 789.

Δωδεκάμηνον. ex. δώδεκα,
duodecim, & μήν, μῆνας, ὁ.
mensis. ε. 750.

Δω, (δω, δῶς, δῶ) 3. sing. a. 1.
act. subject. ἀ. δίδωμι, do. ε.
352. ε. 933.

Δώδεκα, duodecim. Th. δέκα,
decem. α. 162.

Δώη, dederit, Attice, pro δῶη,
a. 2. opt. act. ἀ. δίδωμι, do.
Vide δόμω. ε. 355.

Δῶκ', dedit, pro δῶκε, & hoc
pro ἰδῶκε, apocope Poëti-
ca, δῶκε, pro ἰδῶκε, 3. pl.
a. 1.

a. 1. act. indicat. ab ἰδωμι.
Th. ἰδωμι, do. u. 400. s.
739. 9. 504.

Δωμι, αἰσ, ῥ, domus, pro δό-
μιμι, à δῖμι, exstruo. 9.
410. s. 8. 81. δώματ', pro
δωμῶν. 9. 114.

Δωρον, acc. pl. à δωρον, u, τὸ,
donum, δώρον, dat. pl. s.
612. u. 47.

Δωρεῖς, δωρεῖδ', ἡ, nomen
mul. 9. 250. 241.

Δωροφάγες, acc. pl. à δωροφά-
γ', donivor9. Duo turpis-
sima vitia in iudice, ἡ δωρο-
φάγῃς ἔῃ ἀποκαλεῖται.
dicitur δωροφάγ', qui de-
vorat dona, qui bovem ha-
bet in lingua. Active capi-
tur, & proinde acutus est
in penultima. Tzetzes in-
telligit τὰς ἐν τῷ λαμβάνειν
δωρον ἀλλ' ἑστῶτας, quæ ex illis
largitionibus visuntur. ad quā
pestem ē medio tollendam
stipendia erant constitu-
enda illis iudicibus digna.
ex δωρον, donum, & φάγω, e-
do, comedo. s. 39. 219. 262.

Δωρεῖς, donum, indeclinabile
Poët. idem quod δῶρε. Th.
ἰδωμι, do. s. 354.

Δώσω, dabo, fut. 1. act. à ἰδωμι.
Vide in δώσω. u. 57. 176.

Δωτή, datori, dat. cas. usitati
us δῶται, u, ἔ, dator. Th. ἰ-
δωμι, do. s. 353.

Δωτῆρες, nom. pl. à δωτή, do-
nator, à ἰδωμι, do. δωτῆρες
ἰάν, datores bonorum. malo
δωτῆρι-ἰάν ἰάν, scil. δω-

ρεῖν, ubi ἰάν est gen. pl.
g. f. pro ἰάν. Vide infra
ἰάν. 9. 46. III. 633.

Δωτὴν, ἰσ, ἡ, nomen mul. 9.
248.

Δώσω, a. 2. sub. pro δῶσι, Poë-
tice, nova δῶ μεγαλυ-
πιδίσι, verb. ἰδωμι, do.
9. 122.

E.

Εἶ, ipsum, acc. ab εἶ, εἶ, εἶδ' ἰ-
λήθῃ, neque ipsum latet. s.
266. u. 359. 9. 232.

Εἴω, 3. pers. ind. ab ἰάν, sino,
permitto, f. ἰάν, p. ἰάν.
s. 340. 9. 772.

Εἶαν, bonorum. vitiose vide-
tur quibusdam scribi ἰάν
pro ἰάν, Æolice, ab ἰάν, ἡ, ἰάν,
suus. Magis arridet iis ana-
lysis, qua deducitur ab ἰάν,
ἰάν, ἰάν, idem quod ἰάν, vel
ἰάν, bonus, subintelligi po-
test δωρεῖν, à δωρεῖν, donum.
Sed pace illorū, subintel-
ligi etiam potest in ἰάν
(pro ἰάν, Æolic.) ῥ' δωρεῖν.
Nam omne donum per se
intelligitur esse bonum.
Deus vero dator & largitor
donorum suorum, h. e. quæ
ab ipso proveniunt & non
aliunde. Deinde dubitam9
etiam, utrum ἰάν, ἡ, ἰάν, pro
ἰάν sit vox, proba, nec ne.
Desideramus hic autorita-
tem: ἰάν, vero ἡ, ἰάν, suus,
a, um. esse usitatissima, ne-
mo, qui Græcas Bibliothe-
cas vel per transennam in-
spexit, ignorare potest.

Verius ergo per spiritum as-
perum scribitur *ἰσως*, quam
per spiritum tenuem. §. 46.

Εἰς, 3. ling. przt. med. pro
 ἤγα, *fractus fuit*, verbi ἄγω-
 μ, vel ἄγω frango, p. m. ἤγα
 & ἱάγα, solutione ἡ in. sa.
 aor. 1. ἤξα & ἱάξα, aor. 2.
 pass. ἤλυ & ἱάλυ. Errant
 ergo Grammatici, qui af-
 firmant przt. med. item α.
 1. & 2. med. nec non futu-
 rum med. active tantum
 capi, non passive. s. 532.

Eng, iag, rē, var, contracte
ne, unde Latinorum Ser. 1.
475. 567.

B'ānq, *relinque*, a. l. inf. act.
à b'ān. i. 340.

²Εσθ. Jon. προ εἰς, sunt, ab
εἰς, sum. c. 728. 9. 95.

Ἐσὺ τῆ, dat. *sibi*, ab *ἐκ* αὐτῶ, ἐκ-
τῆς *sui*. 9. 126.

Ἑβδόμη, ἑβδόμη ἡμέρη ἡμέρη.
septima dies, sacra dies. ab
ἐπτά, septem. s. 768.

Евдѣмъ, роука про: Евдѣмъ.
с. 803.

"Εἶναι, 3. sing. a. 2. act. à βάλω,
eo, incedo. f. βάλλω. p. βί-
βω, a. 1. med. ἰβνάζω.
ἐν δ' εἶναι, pro. ἰβνάζω ἦ, per
tmesin. α. 338. §. 194.

Ε' Γίναντ, per vino ademit, a. i.
med. à βίνω. Them. βίω, n.
S. 423.

β' ἐλάσσει, a. r. ind. ἀ βαλύνω,
confilium agito. f. σω. Th.
βαλῆ, confilium. §. 389.

Εἰς ἔργον, a. i. ind. à βενήδω,
 100. Tb. βενή, 100. 839.

E' ἡσυχάζειν, 3. sing. a 1. act. in-
dic. ab ἡσυχάζω, f. ἡσυχάζω, vol
ἡσυχάζω, in manus do, à ἡσυχ-
άζω, ε, εὐ, *cabisas manus*, seu
solas. idem quod ἡσυχάζω.
9.485,

E'γός, & i'γός, Poët. comp.
i'γός, superl. i'γός,
proximus. a. 247 286.

Β' γένος, 3. pl. imperf. à γένος-
 μου, gignor, nascor. γένος
 3. sing. a. 1. med. a. 2. m.
 ἰσθμίου, u, 3. plur. ἰσθμίων.
 u. 17. §. 46. ut. 240.

Εὐαίεσθαι, excitare. 3. pers. pres.
ind. ab. ἱυαίεσθαι, excito. ἱυ-
εῖσθαι, 3. dual. imperf pass.
poëtice augmento abjecto
pro ἱυεῖσθαι, f. εἰσθαι. p. ἱ-
υαίεσθαι, & Attice ἱυάεσθαι.
a. 1. ἱυαίεσθαι. a. 20. a. 176.

Εὐχαριστοῦν, προ ἐνόησεν, α. ι. αβ.
ἀγαθόν, τίδω. ι. 59.

Erysipela, intestina. S. 538.

E' *γκάτ'ης*, comdidit, per syn-
copen, pro *ἱγκατ'ης*. 3.
perf. sing. a.2. m. verbi
ἱγκατ'ημι, conde, de-
pono, in Th. *τίθω* pono.
a.2. med. *ἱθίμην*, σκ., το. 9,
487. 899.

Εἰς τὸ λέειμι, *relinquens*, pres.
part. Th. λέειμι, *linquo*, ε.
ψω, ρ. φα, ρ. m. λέλειμι, α.
2. m. ἔληπόμην, α. 396.

Ἰσύνεσθαι, illapsus, a. i. part.
ab ἰσύνειν, incido, f. ἰσύνειν,
a. i. act. **ἐίσυνεσθαι**. Th. αἰ-
ρεῖν, f. **Ἰσύνεσθαι**, incido,
i. 214.

Eyer, pers. ind. a.2. spuit.
tans

tanquam à χῶρι. Th. γῶ-
ραι, fut. i. γῶσμεν. a. i.
γῶν. α. α. p. ἰγῶμεν. i. 216.
Ἐλχῶ, i. ἔλ, τ, λαεα, dat.
ἑλχῶ, dat. pl. ἑλχῶν. α. 135.
190.

Ἐλχέειν, domesticum, in eo
loco ubi habitas, ex ἔλ, &
χῶρῶ, u' ἔ, locum. i. 342.

Ἐγὼν, ego ἰγῶν, Attice, & ἰ-
γῶν, Dorice. i. 10. 652. 680.

Ἐδῶν, rodit, pro ἰδῶν, 3. sing.
a. 2. act. à δάκνω rodo, mor-
deo, f. δάκνω, p. δίδωμι a. 2.
ἰδῶν. i. 449.

Ἐδάμω, a. 1. act. Poëtice pro
ἰδάμω, à δαμάω, domo. α.
408. θ. 332.

Ἐδωράμην, divisimus, i. plur.
aor. i. m. pro ἰδωράμην.
Poëtz duplicant σ, metro
id. postulante. à δάζωμι,
divido. ἰδάμω, destinabit.
Th. δαίω, divido. i. 37. θ.
510.

Ἐδδ, edis, 3. perpresens. ab
ἰδδ. θ. 515.

Ἐδέξω, suscepit, a. 1. medi à
δέχομαι, capio, f. δέχομαι. p.
διδίχαμι. θ. 479.

Ἐδήσαν, alligarunt, a. 1. à δέω,
ligo. f. δέω, & δέω. prat.
pass. δίδωμι. θ. 718.

Ἐδιδάξαν, docuerunt, 3. pers.
pl. a. 1. act. verbi διδάσκω,
docere, f. ξω. p. δειδάξω, a. 1.
ἰδιδάξω. i. 660. θ. 22.

Ἐδίδω, 3. pers. pl. imperf. pro
ἰδίδω, à δίδω, pro δίδω-
μι, do. Vide δάμω. i. 138.

Ἐδω, pro ἰδω, a. 2. 3. plur. à

ἰδωμι, do. θ. 30.

Ἐδωί, agitabatur, imperf.
pass. Th. δωίω, f. ἰδω, α. 237.

Ἐδωί, i. ἔδω, τ, sedes Th. ἰδω-
μι, f. ἰδωμι, sedeo. α. 203.
θ. 117.

Ἐδωσι, edunt, prat. ind. ἰδω, e-
do. p. ἰδωδωμι. cetera tempo-
ra non sunt in usu. θ. 640.

Ἐδω, Jon. pro ἰδω, sella, i.
Th. ἰδωμι, sedeo. θ. 386.

Ἐδωίωται, sedem habent, 3. pl.
ind. pass. pro ἰδωίωται, ab
ἰδωίω, ὦ, Poëtice ἰδωίω.
Th. ἰδωμι, f. ἰδωμι, sedeo,
θ. 388.

Ἐδωίω, 3. pl. imperf. à δέ-
ωμαι possum. Vide supra
δωίω. i. 133.

Ἐδωσι, imperf. induit, à δύνω.
Vide in περὶ ἰδω. α. 114.

Ἐδωδῆς, gen. sing. ab. ἰδωδῆ, ci-
bus. Th. ἰδω, edo. i. 591.

Ἐδωκε, dedit. a. 1. verbi δίδω-
μι, do, f. δώσω. p. δίδωμι a. 2.
ἰδω, α. α. i. 277. 92. α. 115.

Ἐδώσω, a. 1. ind. à δωδέκα,
f. ἰδω. dono. Th. δώσω, u,
τὸ, donum. i. 82.

Ἐπι, a. 1. vel pro ἐπι, pro-
thesi Poëtica, ὤπω, 3. pl.
a. 1. Th. ἰπω, dico. a. 1. ἐπω.
a. 2. imperat. ἐπί. i. 86. θ. 24.

Ἐσι, κπω, pro ἐσι, per πρὸς ἐ-
σιν poëtica, f. ἰσι, n. ἰ. θ.
145.

Ἐλδω, appetit. prat. ind.
verb. ἰλδω, cupio. hinc
ἰλδω, τ, desiderium. i. 379.
α. 36.

Ἐεγ, prat. imperat. pro, ἰεγ

μα, *cohibe*, ab ἱερω, pro ἡρω, arceo, f. ζω. i. 313. θ. 751.

Εἶρη, pro ἱρη, ros. a. 395.

Εἶς, *fervebat*. 3. pers. imperf. act. à ζω. ferveo. θ. 695. 847.

Εἶς, *sedentem* part. præf. verbi ἱζομαι, sedeo. f. ἰδῶμαι. i. 91. 724.

Εἶον, *vivebant*, 3. pl. imperf. act. à ζω, poët. pro ζω, ὦ, vivo, f. ζῶον. p. ἱζομαι. i. 112.

Εἶα, *erat vel fuit*, poët. pro ἦ, imperf. verbi εἶμι, sum, i. 11. 117.

Εἷω, *suam*, acc. ab ἱε, ἦ, ὦν, *sum, a; um*. ab ἦ, sui. θ. 487. 890.

Εἷθα, poëtica prosthesi, pro ἦθα & hoc pro ἦε, & est. a. 2. sub. ὦ, ἦε, & poët. ἶα, ἱε. μα, est Æolica paragoge. Th. εἶμι, sum. i. 312. 515.

Εἶθ', pro ἶθ, ob seq. aspiratam. Et est adverb. significans, adhuc. a. 50.

Εἶλα, vel θείλα, *volo*, f. θείλω. p. τεθείλω. ἰθείλωθα, 2. pers. præf. sub. pro ἰθείλης per paragogen Æol. ἰθείλῃσι, vel ἰθείλῃσιν, 3. pers. sing. sub. præf. Jon. pro ἰθείλῃ. i. 207. 266. 390. 666. θ. 432.

Εἶλαμος, *voluntarius*, ab ἰθείλα. volo. i. 118.

Εἶπτο, *ponunt*, 3. pl. a. 2. m. i. θείλω, σα, το, à τίθημι, pono. i. 510. a. 261. θ. 805.

Εἶπας, 3. pl. a. 2. ind. ab ἰθίλω, posui, ἱπνω, a. i. ind. à τίθημι. i. 74. 287. θ. 400. 974. u.

Εἶλασσι, *comminuit*, a. i. ind.

3. pers. sing. à θλάω, ἄσπ. *frango*. a. 140.

Εἶον, *depascebant*, 3. pl. imperf. à θοσάω, *epulor*. f. ἴον. Them. θάινει, ἴ, epulum. a. 212.

Εἶφθη, *innutrita est*. a. 1. pass. pro ἰτρίφθη, quia formatur à τήθραπται: alioquin scribitur, quoties sequitur litera aspirata, prout in voce ἰτρίφην videre est. à τρίφω, alo, f. ψω. p. φω. a. 2. ἰτρίφον, p. m. τήθραφα. θ. 192.

Εἶύιον, *furebat*. imperf. à θύϊω. idem quod Th. θύϊω, *impetu feror*. f. ύϊον. a. 210. 256.

Ei, si 4. 106. 270. a. 358.

Εἶα, *vere*, dat. sing. pro ἱαε, ab ἱαε, ῥ, ῥ, ver. i. 460.

Εἶα, *vernus*, a, um, dat. pl. αἶα, ab ἱαε, ver. i. 680. θ. 279.

Εἶασι, *reliquit* a. i. act. ab ἱάω, fino. f. ἱάω. p. αἶα. a. 424.

Εἶαται, pro ἦαται. Jon. *sedent*. 3. pl. ind. præf. verbi ἦμαι, ἦσαι, sedeo. Imperf. ἦμην, ἦσιν, θ. 622.

Εἶαται, *distillat*. 1. præf. ind. Poëtice pro αἶαται, αἶαται Jon. pro αἶαται. Th. αἶα, f. ψω. libo, fundo. θ. 910.

Εἶδ, εἶδ, ῥ, forma, dat. ἴδῃ, εἶδῃ. Th. εἶδω, *video*, f. εἶσμεν, aor. 2. εἶδον & ἴδον i. 63. a. 5. θ. 153.

Εἶδαι, εἶδαι, pro εἶδαι, ἦαι, perf. part. act. εἶδω, vel εἶδαι, scio, f. εἶδῃ, p. εἶδαι. i. 54.

ε. 54. 519. 9. 313. 887.

Εἶμι, εἶς, εἷ, præf. opt. ab εἶμι, sum. ε. 269. 346. 9. 128.

Εἶμαρ, *statim*. adverb. Poëticum. 9. 688.

Εἰκάδι, viginti, dat. sing. Th. εἰκοσι, *viginti*, unde est εἰκάς, ἀδϙ, ἡ, numerus complectens viginti, acc. εἰκάδα. ε. 790. 818.

Εἶξ', liquidem. ε. 643.

Εἶχῃ, præf. imperat. *cede*, ab εἶχω, *similis sum*. item, *cedo*. f. ξω. α. 353.

Εἶκλϙ, ε, ο, ὁ, *similis*. Them. εἶκω, f. ξω, *similis sum*. εἰκτεω pro εἰκίτεω, 3. dual. imperf. act. ab εἶκω, f. ξω, *similis sum*. α. 390. 322. 451.

Εἴηλω, *similes sunt*, Poëtice pro εἰκίτεω, ab εἶκω, *similis sum*. α. 390.

Εἴημαι, *similes*. part. præt. act. g. f. ab εἶκω. f. εἴξω. p. εἴημι, (pro εἴχα.) inde εἴως, ἡ, δα. α. 206.

Εἴλε, *cepit*. α. 2. act. ab εἰλέω, *capio*, f. ἔσω, p. ἔλεον, α. 2. med. εἰλέμεν, υ, ετω. ε. 154. α. 139. 9. 325.

Εἰλείθυα, ας, ἡ, *Lucina*, Dea quæ parientibus opitulatur. eadem etiam vocatur Εἰλάθω, ab εἰλάθω, *venio*. θ. 922.

Εἰλ γυρϙ, *intortus*, perf. part. ab εἰλίττω, *volvo*. Th. εἰλίω, f. ἔσω, verso. 9. 791.

Εἰλίποδες, *curvipes*, ab εἰλίπυς, οδς, *flexipes*, ex ἔλω pro quo usitatum εἰλέω *flexo*.

εἶο, & πᾶς, ποδς, πες. dat. pl. εἰλεπόδασι, Jon. ε. 793. θ. 290. 983.

Εἰλύφαζε, *resplendebat*, imperf. ab εἰλυφάω, verso. Dicitur etiam εἰλυφάω, ὦ, *circumbolbo*, *inbolbo*, εἰλυφῶντες Poëtice pro εἰλυφῶντες, & hoc pro εἰλυφῶντες. Th. εἰλίω, verso. α. 275. 9. 692.

Εἵμαρ, *fato decretum erat*, 3. perf. pl. perf. pass. Att. ἀμείρω, *divido*, *partior*, f. μίρω. p. μίμαρ. præt. pass. μίμαρμαι, Att. εἵμαρμαι cum spiritu aspero, quæ suum cuique distribuit. in plusq. perf. εἰμάρμεν, σσ, το. hinc εἵμαρμα, ας, ἡ, *fatum*. 9. 894.

Εἵμα, αἶϙ, τὸ, *vestis*, ab εἵνυμι, vel εἵω, *induo*. ε. 554. α. 159.

Εἵμαρ, *sumus*, pro εἵμαι, Poëtice, i. pl. ab εἶμι. sum. α. 351.

Εἷν, in, pro εἷ, Poëtice. ε. 362. 405.

Εἵμαι, præf. inf. esse, ab εἶμι, sum. ε. 363. 614. θ. 401.

Εἵας, pro εἵας, ἐδϙ, ἡ, *nona pars numerus*. Hesiodo est nona dies mensis, Th. εἵας, novem ε. 808. 809.

Εἵκα, pro εἵκα, *propter causam*, εἵκα ἀγαθῶς, *propter improbitatem*. 9. 516.

Εἶς, pro εἷ Poëtice, μϙ, ὁ, *secum*. 9. 392.

Εἵπν, *dixerat*, 3. perf. sing. α. 1. vel 2. ind. verbi ἵπν, *dicto*.

- co. u. 116. d. 163. 392.
Eĩmav, a. i. imperat. ab **ĩm**,
 dico, **ĩmav**, pro **ĩmav**. d.
 108. 115.
Eĩgav, *coercens*, præs. part. n.
 g. ab **ĩgav**, f. **ĩgav**, arceo, i.
 492.
Eĩgav, acc. pl. *cætus*, concio-
 nes, ab **ĩgav**, u. n. concio, ca-
 tus ab **ĩgav** *necto*, vel potius
 dico. d. 804.
Eĩgavav, *enumerantes*, pro **ĩgav**
av, Dorice & proav, præs.
 part. f. g. pl. num. ab **ĩgav**,
 dico, quod est ab **ĩgav**, in
 fut. **ĩgav**, unde suppullula-
 vit novum verbum **ĩgav**,
 Poëtice **ĩgav**, dico. d. 38.
Eĩgavav, *constituta*, perfect.
 part. a. **ĩgav**. f. **ĩgav**, di. o,
 præt. pass. **ĩgavav**, & Attice,
ĩgavav. i. 368.
Eĩgavav, u. n. præt. i. 216.
Eĩgavav, *lanigerarum*, a. **ĩgav**
av, vel **ĩgav**, *pecto*. f. **ĩgav**, p.
 m. **ĩgavav**, hinc **ĩgavav**, u. o.
vellus, & **ĩgavav**, **ĩgavav**, **ĩgavav**, lana.
 i. 232.
Eĩgavav, præs. inf. Dorice
 pro **ĩgavav**, *trahere*, ab **ĩgav**,
 traho pro quo etiam dici-
 tur **ĩgavav**. Sic & **ĩgavav**.
 sing. plusquamperf. pass. i.
 816. a. 138.
Eĩv, ad **ĩgavav** **ĩgavav** **ĩgavav**,
venitque ad Creontem. i. 21.
 d. 71.
Eĩvavavav, *conscendens*,
 præs. part. m. g. **ĩvavavavav**,
 a. 2. part. act. f. g. verb. **ĩvavavavav**. Th. **ĩvavav**, ince-

- do, f. **ĩvavavav**, p. **ĩvavavav**, u.
 2. **ĩvavav**, a. 2. opt. **ĩvavav**. d.
 57. 508. 939.
Eĩvavavav, *scandens*, a. 2. part.
 ex **ĩvav**, **ĩvav**, & Them. **ĩvavav** co.
 d. 761.
Eĩvavav, *videbatur*. a. i. med. ab
ĩvav, video, f. **ĩvavavav**, a. 2.
ĩvavav, & **ĩvavav**. d. 700.
Eĩvavavavav, *reversus est*, ex **ĩvav**,
ĩvav, & **ĩvavav**, venio. Th.
ĩvavavavav, venio, f. **ĩvavavavav**
 vel **ĩvavav**. **ĩvavav**, venio a. 45.
Eĩvav a. i. ind. act. verbi **ĩvav**, col-
 loco, induo, f. **ĩvavavav**, a. 1.
 m. **ĩvavavavav**. p. **ĩvavavav**. d. 174.
Eĩvav, pro **ĩvavav**, *Vadit*, ab **ĩvavav**, co.
 d. 972. **ĩvavav**, *cunt*, (ut ver-
 tunt) ab **ĩvavav**, **ĩvavav**, **ĩvavav**,
 quamvis hoc in loco com-
 mode **ĩvavav** ab **ĩvavav** esse possit.
 Nam **ĩvavav**, **ĩvavav**, in 3. pl. non
 format **ĩvavav**, sed in tertia
 singulari. a. 113.
Eĩvavav, *sunt*, ab **ĩvavavav** **ĩvavav**. a. 11. 36
 111. d. 363.
Eĩvavavavavav, *transire*, a. i. act. ab
ĩvavavavavav. Th. **ĩvavavavavav**, *tran-*
seo, f. **ĩvavavavavav**, & **ĩvavavavavav**. i. 753.
Eĩvavavav, assimilare præs. inf.
 pro **ĩvavavav**, Poëtice. Th. **ĩvavavavav**,
 f. **ĩvavavavav**, similis sum. i. 62.
Eĩvavavav, *denec*, ex **ĩvav**, vel **ĩvav**,
 ad, & **ĩvavav**. i. 560. 618.
Eĩvavavavav, *stabit*, 3 singul. plusq.
 perf. ab **ĩvavavavavav**. f. **ĩvavavavavav** p.
ĩvavavavavav, ubi spiritus asper ex
 præsenti repetitur cœ in-
 itialis litera. a. 2. **ĩvavavavav**. a.
 264. 268.
Eĩvav, pro **ĩvavav**, *intus*, Poëtice
 cum

cum Gen. Th. εἰς τοῖς, ad.
a. 151.

ἔχ, & per apostrophum ἔχ
habebat, imperf. verbi ἔχω,
f. ἔξω, & χέω, p. ἔχημι. a. 2.
ἔχον. ε. 89. a. 121. 214.

ἔως, Poët. pro ἵως, donec, Ad-
verb. Th. ὡς, sicut. a. 378.

ἔξ, ex, præposit. regit genit.
s. 70. 104. a. 222. 9. 46. &c.

ἔουκοντο, superabai, imperf. à
κρίνυμι. Th. κρῖνω, proprie
occido. item vincio. per syn.
speciei. a. 4.

ἔκάλισα, vocavit, a. 1. pro
ἐκάλισα Poëtice, à κρῖνω. f.
ἴσω. p. κέκλημι. 9. 391.

ἔκρετόναιος, confirmabant, 3.
pl. a. 1. med. à κρετύνω, con-
firmo. Th. κρεῖν, & per
metathesin κέρει, ἰ, τὸ
robur. 9. 676.

ἔκας, procul, longe, cum Ge-
nit. a. 217.

ἔκατ, singuli, ἑκατ, ἑκά-
τω, ἑκατα. a. 283. 9. 151. 370.

ἑκάτη, ἑκατα, dat. sing. no-
men mul. θ. 411. 441.

ἑκατηβόλ, ε, ὁ, qui procul
telae jaculatur. Epitheton
Apollinis, ab ἑκας, procul,
& βάλλω, jacio a. 58.

ἑκατηβίβλος, gen. Æolic. pro
ἑκατηβίβλη, ab ἑκατηβίβ-
λης, ε, ὁ, ex βίβλος, ἰ, ῥ, ῖ, ῑ,
βίβλος, & ἑκας, Adv. procul. a. 100

ἑκατόμβαι, ἑκατόμβη, ης, ἡ,
sacrificium solenne, constans
centum bobus, h. e. centum
nummis argenteis, in qui-
bus bos pictus erat. ex ἑκα-

τόν, centum, & βῆς, Dorice
βῆς, bos. ὁ, ἡ, a. 479.

ἑκατόν, centum. s. 129. θ. 150.

ἑκαστῶν, prognats, præf. med.
part. f. g. ab ἐκαστῶν, præf.
med. verbi ἐκγίνω, pro ἐκ-
γίνωμαι, nascor. Th. γίνομ-
μαι, gignor, f. 1. γήνησμαι
p. γήνημαι, a. 2. m. ἱγνόμε-
νός, a. 1. m. ἱγνόμενός, p. m.
γίγνηται. s. 254. θ. 76.

ἑκαστόν, nati sumus, a. 2.
m. pl. num. Jon. pro ἑκασ-
τόν. Th. γίνομαι. 9. 648.

ἑκ—ἑγίλασθε, a. 1. Jonic. pro
ἑγίλασθε, à γέλω, rideo, s. 59.

ἑκείν, dativ. ab ἐκείν, ε, η,
Ille, a, ud. a. 71. 9. 450.

ἑκοντο, jacebat, imperf. à κεί-
μαι, jaceo, f. κείσμαι. m.
171. 221.

ἑκύνειτο, acclamabat, seu ac-
clamaverat, imperf. à κέ-
κλυμαι, pro κέλωμαι, em-
clamo, jubeo. a. 341.

ἑκύνει, a. 1. ind. à κέκλυω,
jubeo, f. ὤσω. Th. κέλω, ju-
beo. s. 60.

ἑκτόβλ, ε, ὁ, eminus jacu-
lans, ab ἑκας, procul, eminus,
& βολή, jactis, mutato α in
ε. Th. βάλλω, jacio. 9. 94.

ἑκόντι, dativus, qui Poëtice
ponitur adverbialiter. Th.
ἐκόν, ὄν, ὁ, voluntarius.
s. 4.

ἑκόν, imperf. à κέω, eo, accen-
to, ex ἑκω per metathesin.
a. 277. s. 343.

ἑκρενφύσω, summatim & bre-
viter perstringam, f. 1. verbi
ἐκρεφύω.

- ἐκκερυφίω, f. ὤσω. Th. κε-
ρυφή, ἥς, ἡ κερυτὲς. q. d. sum-
ma capita indicabo. i. 106.
Ἐκλεψ, pro ἐκλεψε, surrepsit,
a. i. ind. verbi κλέπτω, fu-
tor, f. ψω, p. κέκλιφα, p.
med. κέκλοπα. i. 51.
Ἐκλίνῃ, inclinatus est, a. i. ind.
pass. verbi κλίνω, inclino, f.
ῖω. p. κέκλιθα, a. i. ἐκλῃα, p.
m. κέκλινα. θ. 711.
Ἐκλείοντο, imperf. pass. à κλο-
ίω, compositio, f. ἤσω. Them.
κλείῃ, υ, ὅ, ποιῶ. α. 317.
Ἐκλυι, imperf. à κλύω, audio,
f. ὤσω. α. 68.
Ἐκπάλγεις, stupendos, pro ἐκ-
πλάγεις, per metath. ab
ἐκπλήσσω, f. ξω, p. χα, αἰτο-
πίτω reddo, in a. 2. act. i-
ξίω πληγῶν. i. 153.
Ἐκπλήν, expleto, gen. ab ἐκ-
πληῖ pro ἐκπλήῃ. Th.
πλήῃ, πλεω. i. 776.
Ἐκρίνοντο, litigabant, imperf.
pass. eodem sensu accipitur
hoc verbum i. Cor. 6. i. Th.
κρίνω, judico, f. ῖω, p. κέκ-
λειπα. θ. 535.
Ἐκρυψε, abscondit, a. i. ind.
verbi κρύπτω, occulto, f. ψω,
p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. i. 47.
Ἐκτελία, proventum, acc. ab
ἐκτελής, i. ὅ, ἡ. perfectus.
Th. τέλῃ, i. ὅ, τὸ, finis. α.
464.
Ἐκτελίση, perfecit, a. i. sub.
verbi ἐκτελίσω, perficio. a. i.
inf. ἐκτελίσει. Th. τέλῃ,
finis i. 56. α. 22. 38.
Ἐκτεθη, occidit, a. i. act. à τετ-

- τω, occido, f. κτενῶ, p. ἐκτε-
νω. a. 2. ἐκτενον. θ. 527.
Ἐκτη, sexta, i. κτῇ, υ, ὅ, sextus.
Th. ἔξ, sex. i. 611. 780.
Ἐβλῆσας, a. i. part. à τελ-
μάω. Th. τέλμα, υς, ἡ. ande-
cia. Alii legunt ἐκτελουπό-
σας, cum exanilasset: quæ le-
ctio est melior. Th. τελύ-
πη, υς, ἡ, lana carpta, &
pexa, & operi parata. α. 44.
Ἐκτός, vel ἔκτεσθεν, extra. Th.
ἐκ, vel ἔξ, ex. α. 727. 11. 9.
813.
Ἐκτοπι, iustituit, a. 2. à τετ-
πία, resono. à τετύπῃ, υ, ἡ
fragor. sicut à φιλίω, i. φιλοι.
Th. τύπῃ, f. ψω, verbero α.
383. 61.
Ἐκφυγί, elapsa sunt, a. 2. ind.
pro ἔξφυγί, ab ἐκφεύγω,
effugio, f. ἐκφεύξομαι, p. m.
ἐκπιφύζω. Th. φεύγω. θ.
182.
Ἐκὼν, ἐνῶ, ὅ, volentarius. θ.
231.
Ἐλαίῳ, dat. sing. ἑλαία, υς, ἡ
olea, nomē arboris. ἑλαῖν,
υ, τὸ, fructus, oleum. α. 520.
Ἐλασσω, Jon. pro ἡλασσω, 3. pl.
a. i. ab ἑλάω, agito, incito,
pro quo usitatum, ἑλαύνω,
f. ἑλάσω, ἑλάσας, a. i. Aol.
opt. ἑλάσων, adigens. part.
a. i. act. pro ἑλάσων με-
τρι causa. θ. 522. α. 371. i.
473.
Ἐλάτης pro ἑλάτης, dat. pl.
Jon. ἡ ἑλάτη, obies. sic dicta
à ventorum agitatione i.
507. α. 190. 188.

Ε'λάφοιο, gen. Jon. ab ἑλαφῶ, ὁ κ' ἡ, cervus, quasi ἑλαφός, cervus est levis. α. 402.

Ε'λαφρότατος, levius, comparat. ab ἑλαφός. ὁ, levis. α. 415.

Ε'λαύνω, ducat, præt. opt. ab ἑλαύνω, f. ἑλάσω, agito. α. 441.

Ε'λαχον, sortita est, ἀλαχάνα, sortitor. in a. 2. aët. ἑλαχον, f. λήξομαι, λήξομαι, & κληρώσομαι, perf. Att. ἑλαχον. p. med. λείλοχα. θ. 424. 422.

Ε'λεγχο, εἶ, ῥ, probum, deducit. Th. ἑλέγω, ἔω, arguo. θ. 26.

Ε'λαῖον, capere. pro ἑλαῖον, dialys. Jon. a. 2. inf. ab αἰρία, capio. α. 337.

Ε'λειτο, 3. sing. plusq. perf. pro ἑλείκετο, concubuerit, verbi λήξομαι, cubo, f. ἔξομαι, p. λήξομαι. α. 46.

Ε'λει, ἡνθάσσε, a. 2. ind. pro ἑλιν, ab αἰρία, capio. Vide ἑλίοξ. θ. 167.

Ε'λινος, gen. ab Ε'λίη, ἡ, nomen speciosissimæ mulieris. α. 164.

Ε'λίον, pro ἑλεῖον, per syncopen, ἡλίων, ἑλεῖον, ἡλίων, Th. ἑλίο, εἶ, misericordia. α. 203.

Ε'λίοξ, capere. a. 2. med. inf. nit. ab αἰρίομαι, f. 1. αἰρίθ' ἡ, σωμα, p. ἡρημα, a. 2. med. ἡλόμεν. α. 285. 364.

Ε'λεος, εἰγε, Dorice pro ἑλεῖ ad formā ππῦ, ἑλεῖ, a. 2. med. imp. ab αἰρίομαι. θ. 549.

Ε'λεσθῆς, ἑλεσθῆς, ἡ, nomen proprium urbis in

Boeotia. θ. 54.

Ε'λειφαίρις, imperf. decipiebat.

Th. ἑλεφαίρω, decipio. θ. 330.

Ε'λείφας, εἶ, dat. sing. ab ἑλίφας, αὐτῶ, εἶ. elephas. α. 141.

Ε'λήλαται, ductum est, 3. sing. præt. pass. ab ἑλαχον, in præt. pass. ἑλαχον, & facta Attica reduplicatione ἑγλήκαται. Th. ἑλαύνω, agito, f. ἑλάσω, p. ἑλαχον. θ. 726.

Ε'ληται, 3. sing. ab ἑλαχον, ἡ, ἡται, a. 1. med. subj. ab αἰρίομαι. p. ἡρημα, a. 2. m. αἰλόμεν. ponitur & ἡληται, per τμήσιν pro ἀφήληται, per τμήσιν pro ἀφήληται. α. 319. & 603. 357.

Ε'λθω, a. 2. opt. aët. venerit, ἑλθῆς, sub. ἑλθῶν. inf. ἑλθόντῶ, gen. part. ab ἑρχομαι, venio, f. ἑλεύσεται, a. 2. ἡλθον, & per syncopen ἡλθον, εἶ. p. m. ἡλθον, Att. ἑλήλθον. α. 541. 337. 662. α. 432.

Ε'λεπας, acc. pl. ἑλέκαστ, dat. pl. ἐνέπας, q. d. anfractuosa, ab ἑλεξ. Th. εἰλία, verso. α. 450. 793. α. 295.

Ε'λίη, nomen urbis. α. 475. 381.

Ε'λησβλίφαρ, εἶ, ὁ κ' ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles aut nigrae, ab ἑλεπας, εἶ, volubilis. hoc ab ἑλίσσω, volvo. Th. ἑλίσσω, verso, & βλίφαρ, εἶ, ῥ, palpebræ. θ. 16.

Ε'λεῖον, αὐτῶ, εἶ, nomen montis.

tis. qui nomen habuit ab
anfractuosis viis. s. 637. §.
2. 23. hinc

Ε'λικονιάδης, Musæ. Ε'λικονιά-
δης, dat. pl. Jon. s. 63. 656.
§. 1.

Ε'λικώπιδι, dat. ab ἐλικώπιδι, s.
διδω, ἡ, *limbus oculis contuens.*
ex ἐλκῆ, quæ vox etiam Ad-
jectivè capitur, pro ἰνσού-
ρο, hoc ab ἐλκῆ, verso, &
ὠψ, oculus. Th. ἔκτομον,
video. §. 307. 998.

Ε'λπει, *liqueunt.* 3. pl. a. 2.
act. ἀλείπω, linquo. f. ψ. p.
φ. p. m. αἰλαται. s. 154.

Ε'λκε, trahēbat, imperf. Jon.
pro ἔλκε, s. s, ab ἔλκω, tra-
ho, f. ἔλκω. α. 358. ἐλκόμεν,
pro ἔλκων. præf. inf. s. 629.

Ε'λκεδον, Adverb. *luctando.* at-
trahendo, ut supplanteretur,
vel sublimis sternatur. Th.
ἔλκω, ζω, traho. α. 302.

Ε'λαβον, a. 2. ind. Poët. pro ἔ-
λαβον, verb. λαμβάνω, ca-
pio, f. λήψομαι, p. λάβω,
& Attice, ἔλαφα. a. 2. ἔλα-
βον, s. s. §. 179.

Ε'λλάδῳ, genit. ab Ἑλλάς, ἡ,
διδω, ἡ, Græcia. s. 651.

Ε'λλοδονίη, dat. pl. Jon. π. s.
πύρρι. Th. ἐλλῶ, convol-
vo. α. 291.

Ε'λλοτας, πύκτας, acc. pl. q. d.
ἐλλοτῶν ἢ ὠψ, quos dese-
xit vox, ab ἔλλωψ, ο. π. δ., qui
vocem edere nequit, ab
ὠψ, ὀπός, ἡ, vox, & λείπω,
linquo. α. 112.

Ε'λπίς, ἐλπίδῳ, ἡ, spes. s. 96.

ἐλπίδα. acc. s. 496.

Ε'λπίδῳ, sperans, præf.
part. ab ἐλπιόμεν, Poët. pro
ἐλπίζω, Th. ἐλπίς, ιδῶ, ἡ,
spes. α. 66.

Ε'λυμα, τῷ, τῇ, τῶ, ab ἔλω,
traho. Th. ἐλῶ, verso. s.
428. 434.

Ε'λύομαι, *liberabit,* a. 1. med. ἀ-
λύω, solvo, f. σω. p. ἀλύω.
θ. 528.

Ε'λὼν, *antripiens,* a. 2. part. ab
αἰρέω. §. 487.

Ε'μ', pro ἐμῇ, acc. ab ἐγώ, ego.
s. 394.

Ε'μαρτάθω, 3. dual. imperf.
med. ἀμαρτάνω, pugno. α.
238.

Ε'μεῖς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς,
ἡ, ὅν, meus, a. um. s. 55.

Ε'μάχοντο, dimicabant. im-
perf. verbi μάχων, pugno,
f. μάχουμαι, p. μεμάχουμαι
α. 301.

Ε'μβαλλε, conjicit, 3. imperf.
pro ἐμβάλλε. Th. βάλλω, λῶ
jacio, p. βίβλωμαι, a. 2. ἔβα-
λον, p. m. βίβω. α. 414. 453.

Ε'μβασίλας, s. s, imperf. pro
ἐμβασίλας, verbi ἐμβασ-
λεύω, regno in. Th. βασι-
λεύς, ιδῶ, ὁ, rex. s. 111. θ. 71.

Ε'μβιστὰς, insistens, ἐμβισ-
τῆς, f. g. plusq. perf. part. act.
per crasin, pro ἐμβιστῆς,
verb. ἐμβίστω, ingredior.
Th. βαινῶ, eo. α. 195. 314.
§. 12.

Ε'μῶς, Jon. & Poët. pro ἐμῇ, &
hoc pro ἐμῇ, ab ἐγώ. α. 361.

Ε'μῶς, imperf. ἀμῶς, f.
μελ-

μιλήσω, futurus sum. α. 126. θ. 552.

Εμελεῖ, imperf. ἀ μέλει, imper-
son. εὐτα εἴη, p. μεμέληκε.
α. 145.

Εἴμι, Jonice pro εἶναι, præt.
inf. ab εἰμί, sum. θ. 500.

Εἰρηαῖα, εὐτα εἴη, imperf. ἀ
ἰρηνάω, εὐτο. Th. μεῖ, εἰ,
εἰ, τ, animus. α. 368.

Εἰρήστω, præt. a. 1. m. ἀ
ἰρηνάω, f. ἰρηνάω, cogito,
macbinor. ἀ μεῖ, εἰ, εἰ,
cura. α. 49. 95.

Εἰμυρε, παρῆμι, imperf. ἀ μεῖ-
μυ, παμυρο. Th. μεῖ, εἰ,
παμυρο. α. 97.

Εἰμίχθω, imperf. pass. verb.
μίχθωμαι, idem quod μίχθω-
μαι, misceor. f. 1. μεχθήσω-
μαι, præt. perf. μεμίχθωμαι,
α. 1. ἐμίχθω, α. 2. ἐμίχθω.
θ. 56.

Εἰμυπῖως, adverb. dicto ci-
tius. q. d. ἀμυπῖως ἔπει, ab ἰ-
πῶ, εἰ, τ, verbum. Th.
ἰπῶ, dico. α. 442.

Εἰμυραῖα, f. g. p. m. part. ἀ
μυρῶ, κυρῖο. α. 429.

Εἰμυρῶ, esse, Æol. pro ἑμυ-
ρῶ, Dor. pro εἶναι. ab εἰμί,
sum. α. 270. θ. 400. 610.

Εἰμυρῶς, fortiter, adverb.
μεῖ, εἰ, τ, robur. α. 429.
θ. 712.

Εἰμυρῶς, fortitudo est, per meta-
rhesin pro μέμυρῶς, præt.
med. ἀ μεῖ, εἰ, εἰ, εἰ, fortis-
or, præt. pass. μεμυρῶμαι &
Att. εἰμυρῶμαι. α. 345. θ. 414.
426.

Εἰμός, ἡ, ὅν, meus, a, um, ab ἑ-
μῷ. Th. ἰγὰ, ego. α. 266. θ. 164.

Εμπάλω, retro, adverb. Th.
πάλιν, rursus. α. 145.

Εμπιλάδων, juxta. Adverb.
Th. πύλας, prope. α. 732.

Εμπιλάωντες, inter se com-
mittentes, a. 1. part. pl. num.
ab ἐμπιλάω, appropinquo.
Th. πύλας, prope. α. 109.

Εμπισι, inciderat, pro εἰπι-
σι, a. 2. ab ἐμπίπλω, incido.
Th. πύπλω, cado, f. πύπλω-
μαι. p. πύπλωμα, α. 2. ἰπύπων,
a. 2. part. πύπων. α. 420. 509.

Εμπης, ἐμπῆς, Jonice pro
ἐμπας. α. 141. α. 259.

Εμπάλω, prope, adverb. ab
ἐμπιλάω, appropinquo.
Th. πύλας, prope. α. 371.

Εμπύσας, inspirans, a. n.
part. Th. πύω, σπῶ, σπῶ, f.
πύσας, p. πύσας. α. 506.

Εμπορεύω, acc. Jon. ab ἐμπο-
ρεύω, ἡ, mercatura. Th. πύω,
transfo. p. m. πύω, unde
est πύω, εἰ, ο, via. hinc ἑμ-
πύω, mercator. α. 644.

Εἰ, in, præt. posit. regit dat. pro
ἰγὰ. ibi. α. 202. 379. α. 204.

Εἰαῖς, habitabat, imperf. ἀ
εἰαῖς, habito. α. 14.

Εἰαλίγκιον, similem, ex εἰ &
άλιγχι, similem, q. ex α &
άλιγχι, resono, non εἰσφώνω,
vel q. d. ἄλως ἔχων, α. 128. α.
88.

Εἰαῖς, hostes, ab εἰαῖς,
adversus. Th. εἰαῖς, contra.
α. 184.

Εἰαποφύχτει, albidum exoptat.

re, excernere, præf. inf. ex-
ci, δπὶ & ψύχω, f. ξω, re-
frigero. s. 757.

"Εταρῶ, τὰ, *spolia*, ab ἐναιρω,
occido. α. 367.

Εἰαρίζω, f. ξω, idem quod
ἐναιρω, occido. α. 194.

Εἰαροφῶ, *spoliator*, pro ἐνα-
ροφῶ, *spolia ferens*, ab
ἑταρῶ, τὰ, *spolia*, & φέρω,
fero. α. 192.

Εἰάτη, Poëtice pro ἐνάτη, no-
na ab ἐνία, novem. s. 770.

"Εἰαυλῶ, α, ὁ, *stabulum*. Them.
αὐλή, ἡ, *aula*, *atrium*. θ. 129.

Εἰδικάτη, *undecima*, ab εἰ, u-
num, & δέκα, decem. s. 772.
774.

Εἰδήγισι, *popularibus*, dat. pl.
Jon. ab ἐδήμη, qui in po-
pulo est, hinc ἐδήμη, ὁ
μοῖος, est morbus cuidam
populo peculiaris Th. δῆ-
μη, α, ὁ, *populus*. s. 122.

"Εἰδὲν ἔντος, adverb. hinc ἐνδ-
θεν, ex interiori loco. ἐνδ-
θεν, intus θ. 964. s. 31. 521.

Εἰδυνίως, adverb. *valde accu-
rate*. ab ἐνδυνῆς, εἰς, ὁ, ἡ,
promptus, *accuratus*. α. 427.

"Εἰδρυον, α, τὸ, cor & medulla
arboris, καεδία τῷ δένδρῳ καὶ
τῷ μέσῳ, der Kern vom Holze.
Th. δρῦς, υῶς, *quercus* s.
647.

Εἰέημι, α. 1. ind. verbi ἐλθῆ-
μι, *improbo*, f. θήσω, p. τέθε-
κα, α. 2. ἰθὺς. θ. 174.

Εἰέκη, *ferat*, α. 1. sub. ἐνέικαι,
α. 1. act. infinit. ab ἐνέικω,
idem quod ἐίκα, vel à

φέρω, *fero*, f. οἶσω, α. 1. ἡνέ-
κα, Poëtice ἡνέκα, & abje-
cto augmento, ἡνέκα, α. s.
561. θ. 784.

Εἰσμεν, *distribuerunt*, α. 1.
ind. à εἰμῶ, f. μῶ, *tribuo*,
præt. εἰμην, α. 1. ἑσμεν, p.
med. ἑσμεν. 222.

"Εἰκα, *propter*, *causa*, adverb.
s. 162. εἰκα, θ. 983.

Εἰκέλο, *inerat*, 3. sing. imperf.
ab ἑκείμαι, f. κείσομαι. Th.
κῆμαι, *jacco*. θ. 145.

Εἰπιδόσω, α. 1. act. ab ἐπιπείω,
inspiro, *aspiro*. Th. πείω, f.
πύσω, *flo*, *spiro*. α. 131.

Εἰποιήσαντο, *duxerunt*, α. 1.
med. verbi ἐμποιέω, *facio*
in Th. ποίω, α, *facio*. θ. 7.

Εἰπών, *alloquens*, præf. part.
Them. ἔπω, *dico*. α. 1. εἰπών.
s. 192. 260.

Εἰσθῆ, *infra*, adverb. Th. ἔσθῃ,
α, ἡ, *terra*. θ. 720.

Εἰεγισι, *inferu*, dat. pl. Jon.
idem quod ἐγὼ χθονίαις. Th.
ἐγὼ α. *terra*. θ. 850.

Εἰη. ης, ἡ, *nobilissimum*. Th. ἱ-
εῖ, seu εἰε, *annus*. s. 718.

Εἰνέ, *placide*, gen. ab ἐνός,
ἐνός, ὁ, *bonus*, *placidus*. Th.
est ἐνός, ἐνός, ὁ, *bonus*. θ. 65.

Εἰνεῖ, α. 1. m. ab ἐναιρω, oc-
cido, f. αἰεῶ. α. 1. ἑνεῖ. θ. 316.

Εἰθ', pro ἐνθα, *hic*, *ibi*. α. 165.
493 hinc ἐθάπη, idem
quod ἐνθα. θ. 586.

Εἰθὰ, *hic*, *hic*, adverb. Th.
ἐνθα. α. 652. θ. 775.

"Εθῆ, *hinc*, adverb. de loco.
Th. ἐνθα, *hic*, *illic*. α. 28. θ. 9.

Εἰ.

Εἰσφύαζ, *inferere*, a. i. inf. m. ab εἰσφύω, alo in. Th. πύω, alo, f. φύω. p. τίτρεφα. a. 2. ἔτρεφον. p. m. τίτρεφα. ε. 779.

Εὐ, pro ἔστι. εἴ. ε. 747.

Εὐ, in, Poët. pro εἰ. α. 276. θ. 297.

Εὐαύνα, quotannis, ab εὐαυστός, ε, ὁ, εἰς, annuus. Th. εὐαυτός, annuus, q. d. εἰς ἑαυτὸν ἰπαιλθών. ε. 447. θ. 58. α. 87.

Εὐκαίρην, *repone*, pro ἑκατάρην, 2. sing. a. 2. med. imperat. ab ἑκατάρην. Th. τίρην, pono. ε. 27.

Εὐίπην, *proloqui*. praef. inf. pro εὐίπην, Th. ἔπω, dico, a. i. εἰπώ. θ. 369.

Εὐνάστις, *novennio*. εὐναίτης, novennius. Th. ab εὐνά. novem, & ἔτ, ε. ῥ, annuus. θ. 801.

Εὐναίτηξ, dual. num. ab εὐναίτηξ, ε, ὁ. novennis, ab εὐνά, novem, & ἔτ, annuus. α. 434.

Εὐνά, εἰ, αἰ, τὰ, novem, ἀκλίτων. θ. 56. 60. 76.

Εὐνίπτε, Poët. *dicite*, pro εὐνέπτε, praef. imperat. ab εὐίπην. Th. ἔπω, dico. a. i. εἰπώ. a. 2. ἔπον. ε. 2.

Εὐνίσῃσι, dat. pl. Jon & poët. pro εὐνίσιας, ab εὐνίσια, *consilium*. sicut συνέσις, *intelligentia*, est ἀ συνέσις, ita εὐνίσια ab εὐνίσις, *immitto*. Th. ἔω, mitto. θ. 494.

Εὐνήφω, *perendinum*, ab ἔνῃ,

seu ἔνῃ, vel ἔνῃ, seu ἔνῃ, *vetus* (sub. ἡμέτερος) φῃ, ast *paragoge poetica*, Th. ἔνῃ, seu ἔνῃ, annuus. ε. 408.

Εὐνοίαν, *Neptunus*, ab εὐνόω, *move*, & γαῖα, *terra*. α. 104. θ. 445.

Εὐνύχ, α, εν, seu ἔνυχ, *nocturnus*, adject. Th. νύχ, κτ, ἡ, nox. θ. 10. α. 31.

Εὐόησι, *sensit*, ut & εὐόησαι, a. i. ind. ἀ νείω, *cogito*. Th. ἔω, νῆς, *mens*. ε. 89. α. 410. θ. 488.

Εὐόχῃ, *clamorem*, ab εὐίπην, *dico*. Th. ἔπω, *dico*. θ. 780.

Εὐόσις, εἰς, ἡ, *motus*, ab εὐόω, *moveo*. Th. εἰς, εὐός, *unus*. θ. 631. 849.

Εὐόχθων, *terra quassator*, ex εὐόω, *moveo*, inde εὐόσις, *motus*, & χθών, *terra*, quod terram moveat. Neptunī Epitheton. ε. 665.

Εὐόος, *intus*, adverb. ε. 367. α. 312.

Εὐτόος, & εὐτόω, *intus*: idem quod εὐτός, ε. 540. 518. θ. 598.

Εὐτόαζ, a. i. med. infinit. ab εὐτόομαι *apparo*. Th. εὐτόα ἔνῃ, τὰ, *arma*. ε. 610.

Εὐναλίω, gen. Jon. ab Εὐνάλι, ε, ὁ, Mars. Th. Εὐνῶ, ἡ, *Bellona*. α. 371.

Εὐνῶ, ὁ, ἡ, *Bellona*, ab εὐνῶ, *perimo*. θ. 273.

Εξ, *ex*, praeposit. reg. gen. ε. 148. 106. α. 76.

Εξάδ, ε, ὁ, nomen viri. α. 180.

Εξαλαπάξῃ, *diripiet*. f. 1. Th. λαπάξω, *sive λαπάσσω*, f.

ζω, *ovacuo*. i. 187.

Ἐξαλίκαζ, *evitare*, a. i. med. infin. Vide supra ἀλίκαζ. i. 105. 756. 800.

Ἐξαμύζω, imperf. Jon. abjecto augmento. verbi ἔξαμύζωμαι, *imputo*, Th. ἀμύζω, f. ψω, *commuto*.

Ἐξαπάτω, *blanditias*, acc. pl. ab ἀπάτη, *dolus*. Th. ἀπαζώω, *decipio*. 9. 205.

Ἐξαπάτησι, pro ἔξηπάτησι a. i. ind. Th. ἀπαζώω, f. ἦσα, *decipio*, proprie πᾶν ἀπάζω, à via aliquem abduco. in devia, hinc ἔξοπατήρη, a. i. sub. i. 321. 374. 9. 889.

Ἐξαπαλίσκω, (alii legunt ἔξαπαφίσκω, *fallens*, quod ab ἀφάω, *palpo*) Poët. idem quod ἔξαπατάω. 9. 537.

Ἐξαυπνέω, *denuo*. Adverb. Th. est αὖ, *rursus*. θ. 915.

Ἐξεγένετο, *procreati sunt*, a. 2. m. cum Genit. verbi ἐκγίνομαι, *nascor*. hoc à γίνομαι, *nascor*. Vide in γένετο. 9. 106. 126. 147. 263.

Ἐξίθω, a. 2. act. ἐκθρίω, *profluo*. Th. θέρω, vel θορίω, *salio*. 9. 281.

Ἐξή, *habebit*. f. i. Them. ἔχω. *habeo*. a. 2. ἔχων, i. 270.

Ἐξήης, Poëtice, pro ἔξῃς, *deinceps*, *ordine*. θ. 738. 809.

Ἐξήκοντα, *sexaginta*. i. 562.

Ἐξέλκω, Poëtica ἔ a epenthesi, pro ἔξελκω: ab ἔξελμα, f. ἄσω, *expello*, p. ἔξυλκω. Th. ἔλαύνω, f. ἄσω, *agito*. 9. 491.

Ἐξέλκωσι, *expellunt*, praes. ver-

βι ἔξελμα, ἔξελκωσι, a. i. act. verbi ἔλαύνω, f. ἄσω, p. ἔσω. a. 522. θ. 820.

Ἐξέλκω, *expellit*. a. 2. m. ab ἔλαυνω. Th. αἰρίω, *cario*, f. ἦσα, p. ἔρησα, a. 2. ἔλανα. i. 104. α. 89.

Ἐξέλθω, *exire*. a. 2. inf. ἔξελθω, a. 2. part. f. g. Th. ἔρχω, *venio*, f. ἔλυσμαι, a. 2. ἔλθω. p. med. ἔλλυθω. a. 216. θ. 772.

Ἐξέλω, f. i. inf. pro ἔξω. Jon. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἔσω, p. ἔχηκα. a. 2. ἔξω. 9. 394.

Ἐξέναιζε, a. i. ind. verbi ἔξεναιζω, f. ἔνω. Th. ἐοώζω, *occido*. α. 329. 9. 289.

Ἐξίπλη, a. 2. indic. act. ab ἐκπλήμι. f. ἐκπλήσω, a. 2. act. ἔκπληω. i. 98.

Ἐξεπένε, a. 2. part. act. Th. ἔρείπω, f. ψα, *cado*. in a. 2. act. ἔειπον. α. 174. 9. 704.

Ἐξέρω, a. i. part. ab ἔξέρω, *extirpo*. Th. ἔρύω, f. ὕω, *irruo*. i. 624.

Ἐξετίλωσι, & ἔξετίλωσι, pro ἔξετίλωσι, *perfecit*, a. i. ab ἐκπλήω, *perficio*. ἔξετιλῶ, imperf. pass. Th. τίλω, *firmo*. i. 83. 9. 403. 881. 1002.

Ἐξίφω, *emerfit*, a. i. pass. ab ἐκφαίνω, *emergere facio*, pro ἔξίφω, per epenthese. Th. φαίνω, f. ἴω, p. πίφαίω, a. i. ἴφω. *ostendo*. 9. 200.

Ἐξήμω, a i. ind. ἐδομω, ab ἔξω, f. ἴω, *romo*. 9. 497.

Ἐξή-

Ε'ξίχον, *incipiebant, duces e-*
rant. 3. pl. imperf. act. ab
 ἰξάχου. Them. ἄρχομαι, in-
 cipio. α. 205.

Ε'ξικετ', *pervenit,* a. 2. med.
 ἰξικόμην, u, ιθ. verbi ἰξι-
 νίσταμαι, *pervenio.* Th. ἰκίνο-
 μαι, *venio,* f. ἰκίνομαι, p. ἰκί-
 νημι, a. 2. med. ἰκίνομαι. α. 471.

Ε'ξίτον, *verbale, eis cōn ἰξίτον*
ία, quibus non exire licet.
 ab ἰξήμι, *exeo.* Them. αἶμα,
 eo. θ. 732.

Ε'ξέπιθω, *poët. pro ἰξέπιθω,*
adverb. à tergo. ἰξέπισω. i.
 Th. ὀπίσω, *retrosum,* re-
 tro. α. 130.

Ε'ξοχ', *adverb. pro ἰξοχῶ, ex-*
cellenter, ab ἰξίζω, *excello.*
 Th. ἰχῶ, f. ἰξῶ & χίω, ha-
 beo. i. 771.

Ε'οικας, *ἐτ',* part. præt. med.
 ab εἶκω, *similis sum.* hinc
 εἶκος dicitur pro εἶκος, *sicut*
ἰσχυρῶς pro ἰσχυρῶς. i. 233. α.
 215.

Ε'ολπα, *præt. med. ab ἰλπο-*
μαι, spero. Th. ἰλπίς, ἰδ',
 ἦ, *sper.* α. 274. 473.

Ε'όντ', *ἰόντ', ἰόντ',* gen. dat.
 & acc. ab ἰόν, *Poët. pro ὄν,*
 ab οἶμι, *sum.* i. 29. 361. 474.
 9. 32.

Ε'ός, *suus.* hinc gen. Jon. ἰός,
 pro ἰός. 9. 472.

Ε'ὐπε, *præt. part. f. g. ab οἶμι,*
sum. i. 206. 290.

Ε'π', *pro ἐπὶ, in proposit.* i.
 34. 43.

Ε'πάω, *adduco,* f. ἄξω, p. ἤξα,
 a. 2. ἤξω & Attice ἤμαρ.

Th. ἄγω, *duco.* 9. 176.

Ε'πενίσταται, *probaverit,* a. 1.
 act. opt. Aol. ab ἰπανήα.
 Th. αἶν', u, ὀ, *laus.* i. 12.

Ε'πανῆς, *gen. ab ἰπανή, γπα-*
βία. Th. αἶν', u, ὀ, *laus.* 9.
 768. 774.

Ε'πάυω, *animum adjice,* *præt.*
imperat. ab ἰπαύω, f. ἔσω,
præt. ἰπήκω, a. 1. ἰπήκω,
hinc in sub. ἰπαύσω, ης, ηο
p. m. ἰπήκω. i. 273. 446.

Ε'παυόν, *auscultatorem.* i. 29.

Ε'πάλμω, *insiliens,* *præt.*
part. ex ἐπὶ & ἀλόμω,
poëtice ἄλμω. sic ἰκμι-
 ω, ἄρμω, pro ἰκίμω,
 ἄρμω. Th. ἄλλομαι, f. ἄ-
 μαι, *salio.* θ. 815.

Ε'πάρω, *sufficiens.* *præt.*
part. Vide ἄρω, i. 599. 625.

Ε'πάρω, 3. pl. a. 1. med. *come-*
derunt. à πάρω, vel πάρωμαι,
possideo, vescor. *præt. pass.*
πάρωμαι. 9. 642.

Ε'παυεῖ, *fruitur,* ab ἰπαυεῖα,
qui fruitur aura, qui respi-
rare potest. Th. αὐεῖ, αἰ, i.
 i. 238. 417.

Ε'παχύνω, a. 1. ind *sexabit,*
constrinxit. Th. παχύνω, ἰκ
pruina. unde παχύνω, ὦ, i.
 358.

Ε'πι', *pro ἵπα, accus. pl. ab ἵ-*
π', ἵπ', *verbum,* ab ἵπ',
dico. α. 117. 326. 9. 84.

Ε'πίβηται, *ingredi fecit.* a. 1.
 act. active capitur, *verbi*
ἰπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, eo,
f. βήσεται, p. βίβηται, a. 2. ἱ-
βήω. i. 578. 657.

Ε'πίστω, dat. pl. Jon. pro ἵπρω,
& forte ita legendum: ab
ἵπρω, εἰς, ὅ, *verbum*. Th. ἵ-
πω, dico. ε. 184. θ. 90.

Επιθήκει, a. 1. verbi ἐπιτίθημι,
impono, f. θήσω, a. 2. ἰθίω,
α. 332.

Ε'πέ, *postquam, quoniam*. ε.
120. α. 110. 336.

Ε'πέμπετο, *festinabat*, imperf.
Th. ἐπέμω, *urgeo*. f. ζω. α. 21.

Ε'πειτα ἔπειτ' *deinde*. Th. εἴτα,
postea. ε. 614. α. 132. θ. 193.

Ε'πέκειτο, imperf. verbi ἐπι-
κειμαι, *jaceo, superimposi-
tus sum*. f. κείσμαι. Th. κεί-
μαι, *jaceo*. θ. 143.

Ε'πίμβαλε, *injecit*, a. 2. aēt.
pro ἐπιτίμβαλε, ab ἐπιτιβάλλ-
ω, *superinjicio*. Th. βάλλω,
αλλῶ, *jacio*, p. βίβληκα,
a. 2. ἱβάλοι, p. m. βίβωκα,
ε. 98.

Ε'πιμειδάνω, *insistens*. perf.
part. ab ἐπιμειδάνω. Them.
βαίω, εο. α. 314.

Ε'πιμψι, *misit*, a. 1. ind. verbi
πέμπω, *mitto*, f. ψω, p. φω.
θ. 784.

Ε'πίπλων, *ως, ω, navigavi*, 1.
sing. a. 2. aēt. vel imperf.
ab ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω,
ad formam ἰδών, *ως, ω*, vel ἰ-
διδών, *ως*, ἀ δίδωμι, *δο*. Th.
πλῖω, f. πλῖύσω, *navigo*. ε.
684.

Ε'πιρρώσωντο, 3. pl. med. ind.
ab ἐπιρρώσυνμι. Th. ράσυνμι,
confirmo, corrobore. f. ράσω.
p. ἱρρώκη. a. 1. ἱρρώσω, θ. 8.

Ε'πισταχίζε, *ingemiscebat*,

imperf. ἀ σταχίζω, f. στω.
Them. σπῆς, ὤ, ὀ, *angustus*. θ.
843.

Ε'πίστει, *ingemiscebat*, im-
perf. ἀ στέω, *gemo*, f. ἴω. Th.
σπῆς, ὤ, ὀ, *angustus, arctus*.
θ. 679.

Ε'πέχεται, 3. sing. a. 2. med. ab
ἐτέχω, *animum attendo*, f.
ἐφίξω, a. 2. ἱπέχων. Th. ἔχω,
habeo. f. ἔξω, & ἡέσω, p. ἱ-
πέχω. a. 2. ἱέχων. θ. 177.

Ε'πετα, *sequitur*, praes. ind.
Th. ἔπομαι, vel ἔπω. ε. 220.

Ε'πίτελλε, *impetabat*. imperf.
aēt. ut ἐπιτέλλετ', imperf.
pass. Th. τίλλω, *inusitatum
verbum*. θ. 995.

Ε'πιτέπτετο, imperf. verbi ἐπι-
τέπομαι, *delector*. Th. τέε-
πω, f. ψω. *delecto*. θ. 158.

Ε'πίφατο, *apparebanti*, 3. pl.
plusq. perf. poet. pro πιφα-
νέσθαι ἦσαν, ἀ φαίνομαι, *ap-
pareo*. f. 2. φανήσμαι, praet.
pass. πίφασμαι, & Att. πί-
φασμαι, a. 2. ἱφάσω, α. 166.

Ε'πιφιν, *occidit*, imperf. ἀ πέ-
φιν, idem quod φίνω, *occido*.
p. m. πίφονα. ε. 148. α. 57.

Ε'πίφραδι. a. 2. ind. aēt. ἐπι-
φράζω, *induco, indico*, f. σω.
p. ρω. a. 2. ἱφραδν, p. m. πι-
φραδα. Th. φράζω, *dico*,
memoro. θ. 74. 162.

Ε'πιφράσεται, *excogitabit*, a. 1.
m. Poet. pro ἐπιφράσσει.
Th. φράζω, *dico*. θ. 160.

Ε'πίφοχοι, *enatae erunt*, imperf.
verbi πύφω, idem quod
φύω, *nascor*. f. σω. a. 2. ἱ-
φωι.

- Φω. α. 76. §. 673.
 Ε'πίχων, *abstinere*, præf. inf.
 Th. ἔχω, f. ἔξα. α. 134.
 Ε'πίων gen. pl. ab ἐπὶ, ἔσθ', ἔσθ',
verbum. Th. ἐπὶ, dico. α. 401.
 Ε'πήγαγε, *adduxit*. Atticè pro
 ἐπήγε, præf. m. vel a. 2. act.
 Th. ἄγω, *duco*, f. ἔω, α. 240.
 Ε'πιδάσθαι, ἔδω, ἀνηπάσθαι, Th. ἔ-
 δω, ἔδω, ἀνηπάσθαι. α. 31. 115.
 Ε'πιδω, *ademat*, imperf. ab εἰμι,
 sum. α. 114. 598. §. 799.
 Ε'πιδω, *postquam*, ex ἐπὶ, & ἔν,
 pro αἰ, & hoc pro ἰάν. α. 289.
 Ε'πήνεσαν, *laudaverunt*, aor. 1.
 Poëtice, pro ἐπήνεσαν, ab
 αἰνέω. Th. αἰνέω, *laus* §. 664.
 Ε'πιδούσθαι, *completum erit*. a. 1.
 pass. ind. ab ἐπιδόω, *expe-*
ditio. Them. ἀνύω, item, ἀ-
 νύπω, *perficio*. α. 311.
 Ε'πιδόω, *amabilis*. Th. ἰράω,
 ἄσσω, α. 63. θ. 67.
 Ε'πιδόω, *cooperire*, ab ἐπιδό-
 φης, *tectus*. & hoc ab ἐρίφω,
 ψω, *tego*. §. 598.
 Ε'πὶ, præposit. regit gen. dat.
 & acc. α. 250. α. 76. 306.
 Ε'πιδύσθαι, *conscendere*, a. 2.
 inf. Æol pro ἐπιδύσθαι. Ε'πι-
 δύσθαι, Jon. pro ἐπιδύσθαι,
 f. 1. inf. Ε'πιδύσθαι, ἐπιδύ-
 σθαι, aor. 2. part. ab ἐπιδύ-
 σθαι, *conscendo*, f. βήσθαι. p.
 βήσθαι, aor. 2. ἔβω. α. 40.
 §. 396.
 Ε'πιδείλαι, *adv. post meridiem*,
 ἀ δειλή, ἢ, *tempus pomeri-*
dianum, q. ἀ δειλὴ & ἰλη, quū
 solis splendor deficere in-
 cipit. Malo ἐπὶ δειλῇ, circa

- pomeridianum tempus. α.
 808. 819.
 Ε'πιδέκνται, *inspicit*, præf.
 ind. Th. δέκω, *video*, f. 2. δέκ-
 ω, α. 2. ἔδεκον. α. 266.
 Ε'πιδόσω, *dabo*, f. 1. verbi δίδω-
 μω, *dō*, a. 2. ἔδω, α. 1. 394.
 Ε'πιδόω, *similis*. Th. ἴκω,
 ἔω, *similis sum*. α. 182. §. 207.
 Ε'πιδόω, *imponens*, a. 2. part.
 act. Them. τίθημι, *pono*, a. 2.
 ἔδω. α. 655.
 Ε'πιδόω, α. 2. ἢ, *accessio*, *addi-*
cio. Th. τίθημι, *pono*. α. 378.
 Ε'πιδόω, *obtemperarunt*, 3. pl.
 a. 2. med. ἀ πείθω, *assen-*
tior, a. 2. m. ἐπιδόω, p. m.
 πείθω. præf. pass. πείθομαι,
 f. 1. pass. πείθω. α. 69. §. 474.
 Ε'πιδόω, α. 2. act. ἀ δόω, *salio*. α. 311.
 Ε'πιδόω, *insiliens*, pr. part.
 f. g. Th. ἥρω, *salio*. α. 438.
 Ε'πιδόω, acc. ab ἐπιδόω, *so-*
gnominatio, ab ἐπὶ & δό-
 ω, f. ἥω, *doco*. §. 207.
 Ε'πιδόω, *furax*. Th. κλέ-
 ω, ψω, *furor*. p. m. κίλω-
 πω. α. 67 68.
 Ε'πιδόω, *auxilarii*, ab ἐπὶ-
 κω, α. 2. *auxiliator*. α. 815.
 Ε'πιδόω, pl. num. part.
 præf. ab ἐπιδόω, *præda-*
leo. Th. κρῖν, *robur*. α. 308.
 Ε'πιδόω, Poët. pro ἐπιδό-
 ω, *adv. valide*. Th.
 κρῖν, α. 2. *robur*. α. 104.
 Ε'πιδόω, *attollentes*,
 Poëtice dualis num. part.
 præf. ab ἐπιδόω, α. 2. *in-*
cur-

ἐπιφροσύνη, prudentia. 5.
122. 661. 896.

Ἐπιχθόνιοι, in terris versantes.
idem quod ἐπίγειοι, οἱ ἐπὶ
τῇ γῇ ὄντες. ἐπιχθονίαια,
dat. pl. Jon. ex ἐπὶ & χθών, ο-
νός, ἡ, terra. 1. 122. 6. 372.

Ἐπιψύω, prae. part. ab ἐπι-
ψύω, contingo. Them.
ψύω, idem quod ψάω,
tango. α. 217.

Ἐπιπλοῦ, per syncopen, pro ἐ-
πίπλο, facta est, ἀπὸ πλόου,
sum. item, ἐπλυνω, imperf.
pro ἐπλύνω. 6. 425. 836.

Ἐμπλω, Adv. prope, ab ἐμπι-
λάω, appropinquo. Th. πεί-
λας, prope. α. 372.

Ἐποίησι, α. 1. ind. ἔχῃ ποιῶν,
vestigium facere, ἀπὸ ποίω,
facio. 1. 678.

Ἐπορεύω, 3. sing. α. 1. aet. subj.
Poëte. pro ἐπορεύω, juxta ve-
rit, ab ἐπόρευμι. f. ἐπορεύω.
Th. ὁμυμι, juxta, f. ὁμύω,
p. ὁμύω. 9. 793.

Ἐπειτα, 3. pl. prae. ἐπεί, se-
quebantur, pro ἐπεί, abje-
cto augmento, imperf. Jon.
ab ἐπεί, sequor. 1. 403. α. 277.

Ἐπεπλήουν, inspiciere. Th. ὀπλο-
μαί, video, p. m. ὀπμι, α. 1.
ὀπλώ. 1. 765.

Ἐπέρυσσι, α. 1. ind. irrui, ex
ἐπί, & ἔρυσσι, f. ὄρυσσι, impetu fe-
ror. Th. ὄρω, concito. f. ὄρῳ
vel ὄρῳ, α. 442. 452.

Ἐπῶ, 1. ἔ, γ, verbum. Them.
ἔπω, dico. 1. 451. α. 310.

Ἐποῦτο, volabat, 3. sing. im-
perf. med. ἀπὸ πούω, volo,

ἀπὸ πού, ἡ, ἡ, volabat. Th.
πύω, vel πύω, volo.
α. 222.

Ἐποτρύνει, instigare, prae. inf.
aet. Th. ὀτρύνω, f. ὀτρύνω, inci-
to, p. γέω. 1. 595.

Ἐπύρει, α. 1. ind. προΐπρησι,
ἀπὸ πύρω, incendio. 9. 856.

Ἐπῶ, septem. α. 272.

Ἐπταπόδω, septempedalem,
acc. ab ἐπταπόδης, ex ἐπῶ,
& πύς, πούς, pes. 1. 442.

Ἐπῶπορος, acc. sing. nomen
Huvii, q. d. habens septem
βίαι, 9. 341.

Ἐπῶπυλῳ, septem portas ha-
bens, ἀπὸ πύλη, ἡ, ἡ, porta, &
ἐπῶ, septem. 1. 161. α. 49.

Ἐπλοῖται, obolat, 3. sing. prae.
pass. ἀπὸ πλοῖν, Poëtice πλοῖ-
ναι, terrefacio, attonitum
reddo. πλοῖναι, attonitus
sum, item, αἰνῶ πλοῖναι at-
tento. quae significatio huc
quadrat. 1. 445.

Ἐπώνυμον, ὄν, nomen ē de im-
positum, ex ἐπί, & ὄνομα,
αἰῶ, ὄ, nomen. 9. 144. 281.

Ἐπύρει, concitabit, 3. sing. α. 1.
aet. ab ἐπύρω, concito. Th.
ὄρω, ὄρῳ, & ὄρῳ, concito. α. 69.

Ἐρῶ, pro ἔρῳ, Adv. ad lo-
cum, in terram, humi. Th.
ἔρῳ, ὄρῳ, ἡ, terra. α. 174. 268.

Ἐρῶ, humi. in prosa γαμῶι.
adverb. 1. 419. 471.

Ἐράστω, α. 1. m. amabit, pro
ἐράστω, Poëtice; ab ἐράω, α-
πο, f. ἔρω. hinc ἐρῶς, αμα-
bilis, jucundus, & ἐρῶς, ἡ,
ἡ, amabilis. 9. 70. 136. 215.

Ἐρῶ

- ενβο. Th. κυβός, ὤ, ὦ, εν-
 βο. α. 234.
- Ε'πλήθιο, *obliviscere*, Ionic.
 pro ἐπλήθε, prae. imperat.
 verbi ἐπλήθω, *obliviscor*.
 Them. λήθω, f. σω, *laseo*,
 a. 2. ἔλαθον, p. m. λίληθον. α.
 273. §. 102.
- Ε'πιμέτρῳ, testes Th. μέ-
 τρε, ὦ, ὦ, ἔστρε, α. 20.
- Ε'πιμειδῶν, *arridens*, a. 1.
 part. act. Th. μειδῶν, f. ἔστω,
video leniter. §. 547.
- Ε'πιμασθήσω, *mutuo dabo*, f. 1.
 ab ἐπιματρίω, in mensura
 addo. Th. μέτρε, ὦ, μέτρε-
 ρα. α. 395.
- Ε'πιμεθύνω, *nomen viri*. α. 85.
- Ε'πιμίσσεται, *commissetur*,
 prae. ind. ἀ μίσσω, pro μίσσω-
 μι, *misceo*, f. ἔσω. §. 802.
- Ε'πιμωμετή, *diturbabilis*, ἡ.
 Th. μῶμῳ, ὤ, ὦ, *dedecus*.
 α. 13.
- Ε'πίοις, *accedentem*, a. 2. act.
 part. ab ἐπιμι, *accedo*. Th.
 ἔμι, εἰ, α. 673. α. 333. 425.
- Ε'πίορῳ, *perjurium*. Th. ὀρ-
 αῶ, ὤ, ὦ, *jurjurandum*. α. 180.
 802 §. 232.
- Ε'πίπαγχο, *prorsus*, adv. πά-
 χος, pro πάντο, *valde*. α. 262.
- Ε'πιπειθόμην, *obtemperans*,
 prae. part. ἀ πείθω. Vide
 in ἐπίθω. α. 369.
- Ε'πιπλομήοιο, gen. Jon. πολ-
 βεντε, ἐπιπλόμην, pro ἐ-
 πιπλόμην. Th. πίλω, f.
 συμ. α. 87. θ. 493.
- Ε'πιπλον, *implebant*, 3. pl. a. 2.
 act. ἀ πινάω, pro πιν-

- πλάω, vel πινέπλημι, *im-
 ples*, a. 2. ἐπιπλον, sicut ἀ π-
 μάω, ἐπιπν. Them. πλίῳ, ὤ,
 ὦ, *plenus*. α. 291.
- Ε'πιπνέουσι, *inspirant*, prae.
 ind. Them. πνέω, f. πνέω, *in-
 spiro*. §. 872.
- Ε'πίρροθι, ex ἐπὶ, ὧ, ὦ, ὦ,
undatum fremitus, ἐπὶ ῥο-
 θῶ, ὤ, ὦ, ὦ, *auxiliator*, *uti-
 li*. α. 558.
- Ε'πισμυγρῶ, *stomachosa*, ἡ. Th.
 σμύρῳ, ὧ, ὦ, ὦ, α. 264.
- Ε'πισπασίω, *isemiam satio-
 nem*. Th. σπείρω, f. ἔστω, *se-
 ro*. α. 444.
- Ε'πισπασίως, *scienter*, adverbs
 ab ἐπισπασίω, *scio*, ex ἐπὶ ὧ-
 ῖσιν, *scio*. α. 107. θ. 87.
- Ε'πιπλάδην, Adv. *ornate, suc-
 cincte*. Th. σίλω, *mitto*, *itē*,
ornare, f. σπλά, p. ἔσπλη, a. 1.
 ἔσπλη, p. m. ἔσπλη. α. 287.
- Ε'πισπείσται, *convertitur*,
 prae. ind. ἀ σπείω, *verto*, f.
 ψω, p. ἔσπει, a. 2. ἔσπει, θ.
 753.
- Ε'πίχρῃ, prae. act. imperat. *co-
 hibe, inhibe*, ab ἔχω, pro ἔ-
 χω, *inhibeo*. α. 446. hinc
 ἐπὶ χρῇ, in dual. α. 350.
- Ε'πιπλάσται, *exoritur*, prae.
 ind. hinc. ἐπιπλάσται, *pro
 ἐπιπλάσται*, part. prae. gen. plur. f. g. Th.
 τίλω, *verbum inusitatum*.
 α. 381. 565.
- Ε'πίφρονα, accus. sing. ab ἐπὶ
 φρονῶ, ὤ, ὦ, *prudens*. Th. φρῶ.
 §. 122. ἐπιφροσύνη, dat. pl.
 Jon. pro ἐπιφροσύνης, ab
 ἐπὶ

ἐπιφροσύνη, prudentia. 9.
122. 661. 896.

Ἐπιχθόνιοι, in terris versantes.
idem quod ἐπίγειοι, εἰ ἐπὶ
τῇ γῇ ὄντες. ἐπαχθύνωμαι,
dat. pl. Jon. ex ἐπὶ & χθώνι, ο-
νός, ἡ, terra. i. 122. θ. 372.

Ἐπιψύω, prae. part. ab ἐπι-
ψύω, contingo. Them.
ψύω, idem quod ψάω,
tango. α. 217.

Ἐπιπλοῦ, per syncopen, pro ἐ-
πίπλομαι, facta est, à πύλωμαι,
sum. item, ἐπιπλοῦμαι, imperf.
pro ἐπιπλοῦ. θ. 425. 836.

Ἐμπόλιον, Adv. prope, ab ἐμπε-
λάζω, appropinquo. Th. πεί-
λας, prope. α. 372.

Ἐποίω, α. i. ind. ἔχῃ ποιῶν,
vestigium facere, à παίω,
facio. i. 678.

Ἐπομέω, 3. sing. α. i. act. subj.
Poëte. pro ἐπομέω, jurebe-
rit, ab ἐπομέωμαι. f. ἐπομέω.
Th. ὁμύωμαι, jure, f. ὁμύωμαι,
p. ὁμύωμαι. 9. 793.

Ἐπειτα, 3. pl. prae. ἐπειτα, se-
quuntur, pro ἐπειτα abje-
cto augmento, imperf. Jon.
ab ἐπὶ, sequor. i. 403. α. 277.

Ἐπεπλήσσω, inspicere. Th. ἐπὶ πλο-
ύω, video, p. m. ἔπην, α. i.
ἔπλω. i. 765.

Ἐπέρυσσι, α. i. ind. irrui, ex
ἐπί, & ἔρυσσι, f. οὐ, impetu fe-
ror. Th. ἔρως, concito. f. ἔρως
vel ἔρως, α. 442. 452.

Ἐπεῖ, i. e. γὰρ, verbum. Them.
ἐπὶ, dico. i. 451. α. 310.

Ἐπεῖτα, volabat, 3. sing. im-
perf. med. à πτόωμαι, volo,

à πτόω, ἡ, volo. Th.
πτόωμαι, vel πτόωμαι, volo.
α. 222.

Ἐπετρίβω, instigare, prae. inf.
act. Th. ἐπετρίβω, f. πτόω, inci-
to, p. γράω. i. 595.

Ἐπερσσει, α. i. ind. προῖσκει,
à ἀρήσσει, incendio. 9. 856.

Ἐπὶ, semptem. α. 272.

Ἐπὶ πτόω, septempedalem,
acc. ab ἐπὶ πτόω, ex ἐπὶ,
& πτόω, πτόω. p. i. 442.

Ἐπὶ πτόω, acc. sing. nomen
Auvii, q. d. habens septem
bras, 9. 341.

Ἐπὶ πτόω, septem portas ha-
bens, à πτόω, ἡ, porta, &
ἐπὶ, septem. i. 161. α. 49.

Ἐπὶ πτόω, obolat, 3. sing. prae.
pass. à πτόω, Poëtice πτόω-
ω, terrefacio, attonitum
reddo. πτόωμαι, attonitus
sum. item, animo specto at-
tento. quae significatio huc
quadrat. i. 445.

Ἐπὶ πτόω, ἡ, nomen è se im-
positum, ex ἐπὶ, & ὄνομα
αἰῶ, ἡ, nomen. 9. 144. 281.

Ἐπὶ πτόω, concitabit, 3. sing. α. i.
act. ab ἐπὶ πτόω, concito. Th.
ἔρως, ἔρως, & ἔρως, concito. α. 69.

Ἐπὶ πτόω, pro ἐπὶ πτόω, Adv. ad lo-
cum, in terram, hauri. Th.
ἔρως, ἡ, terra. α. 174. 268.

Ἐπὶ πτόω, humi. in prosa γὰρ μὲν.
adverb. i. 419. 471.

Ἐπὶ πτόω, α. i. m. amabit, pro
ἐπὶ πτόω, Poëtice; ab ἐπὶ πτόω-
ω, f. ἔρως. hinc ἐπὶ πτόω, amabi-
lis, jucundus, & ἐπὶ πτόω, ἡ,
amabilis. 9. 70. 136. 915.

Ἐπὶ πτόω

Ἐρεῖα, ὁⓈ, ῥε, ῖ, *Ereia*, nomen mulieris vel Musæ ab ἱεῖα, amo ἱερεῖη, amabilis. ῥ. 78. 247.

Ἐργάζομαι, operantur, ἱεργάζομαι, imperf. pro ἱεργάζομαι, abj. augmento. ἱεργάζω, pro ἱεργάζω, Dorice, præf. imperat. ἱεργάσθαι, a. 1. med. opt. ἱεργατομαι, p. pass. Th. ἱεργον, opus. i. 43. 150. 297. 312.

Ἐργματι, operi, dat. sing. pro ῥίγματος, per metathesin, à ῥίζω ῥίζω & per metathesin ἱεργω, facio. i. 799. ῥ. 823.

Ἐργον, opus. ἱεργον, gen. Jon pro ἱεργω. ἱεργ, pro ἱεργω. i. 20 21. 389. ῥ. 146.

Ἐρδεν, facere, præf. inf. ab ἱερδω, idem quod ῥίζω. i. 35. ὁ. 417.

Ἐρεβος, ὁⓈ, ῥε, *Erebus*, est nomen gehennæ, caligo. ἱερεβωσφον, ex orco, ἱερεβωσφον, pro ἱερεβωσφον, φων, est parago- ge Poëtica. ἱερεβωσφον, caliginosa, ab ἱερεβωσφον, ὁⓈ, ῥε, caligo. i. 17. ὁ. 125.

Ἐρεπιδωρ, diruta, præf. part. pass. ab ἱερεπιδωρ, diruo. f. ψω. ῥ. 704.

Ἐρεμνῆς, gen. sing. quasi ἱερεμνῆς, ab ἱερεμνῆς, obscurum. Th. ἱερεβωσφον, ὁⓈ, ῥε, orcus. α. 444. ῥ. 334.

Ἐρεμνῆς, per syncopen, pro ἱερεμνῆς, vel potius pro ἱερεμνῆς, à Themate ἱερεμνῆς, inuestigo. Vide Them. ἱερεμνῆς, f. ξω, ῥε, a. 2. ἱερεμνῆς. Alii ἱερεμνῆς, Doricè,

pro ἱερεμνῆς, ab αἱεμ, seu ἱεμ, dico. i. 474.

Ἐρεμνῆς, dico. Th. ἱεμ, dico i. 200. 284. α. 330.

Ἐρεμνῆς, valde mugientis, Jon. pro ἱερεμνῆς, ab ἱερεμνῆς, α, ὁ, valde mugiens, ex ἱε, quod in compositione valet valde, & βεμνῆς, ξω, ῥε, fredeo, fredeo. ὁ. 832.

Ἐρεμνῆς, gen. Jon. ab ἱερεμνῆς, α, ὁ, ῥε, Poët. pro ἱερεμνῆς, valde sonans. Th. ἱερεμνῆς, α, ὁ, sonitus. ῥ. 41.

Ἐρεμνῆς, certabat, imperf. pro ἱερεμνῆς, ab ἱερεμνῆς, certo. Th. ἱερεμνῆς, α, ὁ, 534.

Ἐρεμνῆς, ὁⓈ, ῥε, Jon. pro ἱερεμνῆς, valde virescens, ex ἱε, intensiva particula, & ῥε, viro. ῥ. 30.

Ἐρεμνῆς, ὁⓈ, ῥε, ancilla, famula, ab ἱερεμνῆς, ὁⓈ, ῥε, lana. hinc ἱερεμνῆς, α, ὁ, ancilla, qua lanificium exercet. i. 600.

Ἐρεμνῆς, valde sonantem, ex ἱε, valde (quæ est particula in compositione tantum usitata, intendens significationem) & ex πύπ, α, ὁ, sonus pulsu factus, per prosthesin ῥε, ῥε, α, ὁ. Th. ῥε, pulso, verbero. ῥ. 456. 930.

Ἐρεμνῆς, ὁⓈ, valde gloriosus. Th. ῥε, ὁⓈ, ῥε, gloria. ῥ. 988.

Ἐρεμνῆς, valde mugientem, à μυχῆς, mugio. boum proprium. i. 788.

Ἐρεμνῆς, ὁⓈ, Furia peccato- rum

rum ultrix. in acc. pl. *ἰεν-
ύας, ἰενύς*. s. 801. §. 185.

"*Εἶπ'*, cecidit, a. 2. Jonice Th. *ἰεῖν, ἐβερτο*, f. *ψω*, idem, *εἶδο*, a. 423.

Εἶς, idē, n. lī. accus. *τῷ ἰ-
εῖδῳ*, & *ἰεν*. s. 28. a. 148.

Εἰσάντες, antecedentes, a. 1. part. ab *ἰεῖζω*, f. *ἰω*. contēdo, certo. Th. *ἰεῖς*, idē, n. lī. s. 437.

Εἰσάνς, *ἰς, ὄχ'ς*, valde potens. ab *ἰεῖ*, particula in compositione tantum usitata, intendens & augens significationem eorum, quibuscum componitur: & *δύς, εἰς, ῥο*, robur, vis. Th. *δύω*, valeo, possum, s. 414. §. 4.

Εἰσμεγέγχο, gen. Jon. valde sonantis. Th. *σμεγέγχα, ἦν*, magnos strepitus edo. §. 815.

Εἰφον, gen. pl. ab *ἰεῖφω*, s. o. *badus*, q. *ἰαε φανόν'ς*, quod vere nasci soleat. s. 541.

Εἰμῆ, dat. sing. ab *Εἰμῆς, ἔ, ὁ*, Mercurius ab *ἰεω*, dico, nuntio. *Εἰμῆω*, acc. Jon. pro *Εἰμῆας*. Ab *Εἰμῆας*, dicitur etiam *Εἰμῆας* Poët. pro *Εἰμῆς*. s. 63. §. 444.

"*Εἰξ*, f. 1. ab *ἰεῖδω*. Th. *ῥίξω*, f. *ῥίξω*, & per metathesin. *ἰεξω*. hinc *ἰεξας*, a. 1. part. s. 325. 708.

Εἰσῶρα, f. g. masc. *ἰεῶς, ὠ-
ἰς*, amabilis: *ἰεῶς, ὠἰς, ὁ*, in malam partem accipitur; *ἰεῶς* vero in bonam,

Th. *ἰεῶς*, amo. θ. 110. 245.

"*Εἰς*, s. o. Amor. Th. *ἰεῶς*, amo. §. 120. 201.

Ἐρρηξ, perrupit, a. 1. act. à *ῥήσσω*, vel *ῥήγνυμι*, frango, f. *ξω*, a. 2. *ἔρρηξω*, p. m. *ἔρρηξας*. a. 140. §. 415.

Ἐρριζοῦν, formidanti, præf. part. act. ab *ἔρριζω*, formido, quod est ab *ἔρριζα*, præf. med. verbi *ῥιγίω*. Th. *ῥιγῶ*, s. o. *ῥο*, rigor, frigus. a. 128.

Ἐρριψς, a. 1. ind. verb. *ῥίπλω* abjicio, f. *ψω* p. *ἔρριφα*, a. 1. *ἔρριψα*, a. 1. part. *ἔρριψας*, a. 2. *ἔρριπον*, p. m. *ἔρριπον*. §. 181.

Ἐρρώοντο, ruebant, 3. pl. plusq. Poëtice, pro *ἔρρωον*, à *ῥάω-
νυμι*, roboro, f. *ῥάω*, à *ῥάω*, hujus passivum *ῥάωμαι*, roboror, item *ῥωο*, ruo. in imperf. *ἔρρώοντο*, festinabant, ruebant. a. 230.

Εἰρημῆ, dat. singul. nomen proprium loci, ab *Εἰρημῆας*, n. s. 290. 983.

Εἰρύκοι, abducant. præf. act. opt. ab *ἰερύκω*, inhibeo, f. *ἰερύξω*. s. 28.

Εἰρύσσω, a. 1. act. infin. ponitur pro imperativo, *ἰεῦτο* pro *ἰεῦτο*, & *ἰεῦτ'*, pro *ἰεῦτο*, ab *ἰεῦομαι*, quod idem est cum *ῥύομαι*, libero. hinc *ἰεῦμα*, *ῥο*, τὸ, munimentum, ab *ἰεῦομαι*, custodio. s. 534. 622. θ. 304.

Εἰσάμαγας, currum trahentes, pro *ἰευσάμαγας*, per metaplasmum, ut ait Eustathius, in *ἰλυσθ. π.* ex *ἰεῦμα*,

ρῶα, ἱεῖσθαι, traho, & ἄρμω,
τῶ, ῥ, κτλ. α. 369.

Ἐρυσάμειος, *erysaimios*, Poëti-
ce, pro ἱερυσάμειος, a. i.
part. med. ab ἱεῖσθαι, f. ἱεῖσθαι,
traho. α. 457.

Ἐρχομαι, præs. ind. ἔρχομαι,
venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλ-
θον, p. m. ἤλυθον. i. 417. α.
430. θ. 91.

Ἐς, Poëtica, pro ἔς, in ἱε φά-
ος, in lucem. θ. 626.

Ἐσται, 3. pers. pl. imperf. perfy-
stolen Poët. pro ἥσται, ab
ἔμει, sum. α. 161. 245. θ. 586.

Ἐσθαι, præs. inf. ab ἴσθαι, co-
medo, & hinc ἴσθαι, idem.
i. 276. θ. 773.

Ἐσθλός, ἡ, ὁ, bonus, a, um, dat.
pl. Jon. ἴσθλαϊσθαι. i. 119. 212.

Ἐσθῆ, *esthē*, in *estheris*, poëtica pro
ἑσθῆ. 3. singul. a. 2. act. subj.
ab ἑσθῆ, *esthē*, Th. ἴδω,
video, f. ἴσθαι, aor. 2. ἴδον,
& ἴδω. i. 608. θ. 82.

Ἐσθῆς, *esthēs*, condidit, pro ἑ-
σθῆς. a. 2. m. 3. pers. sing.
verbi ἑσθῆς. Them.
τίμημι, ποπο. a. 2. m. τίμημι,
σθ, τσ. θ. 890.

Ἐσθῆ, poëtica pro ἡ, εστ, ab
ἑμει, sum. i. 150.

Ἐσθῆς, *esthēs*, differt, pro ἑσθῆ-
δαι, a. i. ind. a Th. σκιδάω,
vel σκιδάωμι, diffuso, f. σκω.
i. 95.

Ἐσθῆς, *esthēs*, importare, a. i. inf.
act. a ἑμίζω, porto. Th. ἑμ-
ίζω. κυρ. i. 604.

Ἐσθῆς, *esthēs*, striduit, a. i. act.
a ἑμίζω, stridoris id.

& ἑμίζω, imperfect.
a ἑμίζω. Them. σμυγ-
γίω. θ. 679. 693.

Ἐσθῆς, *esthēs*, Hesperides, ab
ἑσθῆς, ἡ, ὁ, *vesper*. *Hesper-
ides*, h. e. Tzetze interprete,
vespertina hora, quibus cu-
ra sunt poma, h. e. *quo tem-
pore stellas in caelo videmus*.
tanquam potna, θ. 215. 275.

Ἐσθῆς, Poët. pro ἑσθῆς, se-
quebatur. imperf. pass. ab ἑ-
σθῆς, *sequor*. Poët. pro
ἑσθῆς. ἑσθῆς, pro ἑσθῆς
præs. imperat. verb. ἑσθῆς, se-
quor. θ. 114. 201.

Ἐσθῆς, a. i. m. part. f. g.
ἑσθῆς, *esthēs*, aere involuta
pro ἑσθῆς. ῥ. σίγμω Poët.
duplicatur. ab ἑσθῆς, f. ἑσθῆς,
induo. Them. ἑσθῆς, *induo*. i.
114. 221. 534.

Ἐσθῆς, *esthēs*, erit, & ἑσθῆς, pro
ἑσθῆς, f. i. ex ἑμει, sum. i.
182. 501. ἑσθῆς, *eris*, pro
ἑσθῆς. i. 308.

Ἐσθῆς, & ἑσθῆς, fut.
i. part. verbi ἑμει, sum. i.
50. θ. 32.

Ἐσθῆς, *esthēs*, certatim, cum ἑσθῆς,
adverb. pro ἑσθῆς,
per metathesin. Th. ἑσθῆς,
σθῆς, Poët. σθῆς, *concussio*. α.
340. θ. 181.

Ἐσθῆς, perf. pass. pro ἑσθῆς,
ἑσθῆς, pro ἑσθῆς, per me-
tathesin. a σθῆς, f. σθῆς, p.
σθῆς, præs. pass. σθῆς-
μαι, ubi abjecto ε & facta
metathesi est ἑσθῆς. Th.
σθῆς, f. σθῆς, *concussio*, α. 458.

Ἐσθῆς,

Ἔσται, erit, per syncopen pro
ἔσται, f. i. verbi ἐμὶ, sum.
s. 34. 191. 476.

Ἐτάλατ', succinctus habebant,
pro ἑτάλαται, 3. pl. praterit.
pass. Jon. pro ἑταλμένοι ἐ-
σσι. Th. εἶλω οἶνον. εἶλωμεν,
vestibulo oīnos. f. 2. ταλῶ. p.
ἑταλμαι. a. i. ἑσσε. præt.
pass. ἑταλμαι, p. m. ἑσσε. a.
288.

Ἐστῶτ', pro ἑστῶτες, stantes,
part. act. dualis num. ab ἑστη-
μι, sto. f. ἑσσω, præt. ἑστη. in
part. præt. ἑσθῶς, & per
syncopen ἔσθ, ἑσθῶς, ἐσθ.
pro quo ἑσθῶς. 9. 519. item
ἑσθῶς, ἀτθῶς, a. 61. 747.

Ἐσσω, stabant, 3. pl. imperf.
act. ab ἑστημι. sto. a. 196.

Ἐσῶσι, stant. 3. pl. præs. act. ab
ἑστημι, quod poetis idem est
quod ἑστημι, sto. 0. 796.

Ἐσφάτωται, cinctum est, præt.
perf. pass. ἐσφάτωμαι, στω,
τω. hinc in pl. perf. ἐσφά-
τω, ἀσφάτω. Them. εἶφω,
corono. a. 204. 0. 382.

Ἐσθ, stetit, a. 2. ab ἑστημι. f. ἑ-
σω, p. ἑσθῶ a. 361. 9. 745.

Ἐσθῆται, firmata sunt, 3. ling.
præt. hinc ἑσθῆται, in pl.
perf. ἀσθῆζω, f. ἑσθῆ, σταίω.
a. 218. 0. 779.

Ἐσθ, dat. Jon. pro ἑσθῆ, ab ἑ-
σθῆ, αἰσθῆ. focu. it. Vestis, quæ
vox hinc orta est. Dicitur
& Jon. ἐσθ, s. 732. 0. 454.

Ἐσθ, ἐσθ, ἐσθ, est, licet. ab ἐμὶ,
sum, u. 36. 15. 9. 720.

Ἐσφασγίζον, sonum excita-

bant, imperf. verbi σφασγ-
γίζω. Th. σφασγίζω, u. i,
sonus. 9. 706.

Ἐσθῆ, extrema, dat. ab ἑσθῆ-
ται, extremitas rei alicu-
jus. Th. ἑσθῆ, u. i, ultimus.
0. 275.

Ἐσθ, obtinuerint a. 2. ab ἑσθῆ,
habeo, f. ἑσθῆ. 125. 9. 113.

Ἐσθ, esto, 3. ling. præs. impe-
rat. ab ἐσθ, sum. u. 368.

Ἐσθῆ, amicis, acc. ἑσθῆ,
& ἑσθῆ, Poëticæ. u. 181. 705.
714.

Ἐσθῆ, extentum est, a. 1.
pass. ἀσθῆ. f. σθῆ. p. σθῆ. Th.
εἶσω, tendo. 0. 177.

Ἐσθ, acc. ἑσθῆ, pro ἑσθῆ, gen-
sing. ab ἑσθῆ, annus. u. 129.
171. 694. 9. 803.

Ἐσθ, pro ἑσθῆ, peperit, a. 2.
act. verb. τίλλω, pario, f. τίλλω-
μαι, a. i. pass. ἐτίλλω. p. m.
τίλλω. 0. 60. 111. 187. 295.

Ἐσθῆ, 3. person. a. i. pass. ἀ-
σθῆ, ad finem perduco. f.
ἑσθῆ. Them. τίλλω, u. i, finis.
9. 59.

Ἐσθῆ, inique, adverb.
ab ἑσθῆ, qui alio ze-
lo dueitur. ab ἑσθῆ, alius,
diversus, & ἑσθῆ, u. i, amu-
latio. 9. 544.

Ἐσθῆ, ἑσθῆ, alter, alius. ἑσθῆ
pro ἑσθῆ nominat, f.
g. φ. per paragogen addi-
tur. u. 187. 214. ἑσθῆ γ. 9.
751.

Ἐσθῆ, ἑσθῆ, ex altera parte,
adverb. ab ἑσθῆ. a. 184.
181. 0. 676.

ρύω, ἱρύω, traho, & ἄρμω,
τρω, τρω, cunctis. α. 369.

Ἐρυσάμω, extrinsecus, Poëti-
ce, pro ἱρυσάμω, α. 1.
part. med. ab ἱρύω, f. ὑω,
traho. α. 457.

Ἐρχομαι, præf. ind. ἔρχομαι,
venio, f. ἐλεύσομαι, α. 2. ἤλ-
θον, p. m. ἤλυθον. ε. 417. α.
430. β. 91.

Ἐς, Poëtica, pro ἔς, in ἑ φά-
τω, in lucem. β. 626.

Ἐστω, 3. pers. pl. imperf. per sy-
stolen Poët. pro ἥστω, ab
ἔμει, sum. α. 161. 245. β. 586.

Ἐσθω, præf. inf. ab ἰσθω, co-
medo, & hinc ἰσθίω, idem.
ε. 276. θ. 773.

Ἐσθλός, ἤ, ὄν, bonus, α, um, dat.
pl. Jon. ἰσθλαῖον. ε. 119. 212.

Ἐσθῆ, in speculeris, poëtica pro
ἰσθῆ. 3. singul. α. 2. act. subj.
ab ἰσθῆ, in speculo, Th. ἰσθῶ,
video, f. ἰσθῆμαι, aor. 2. ἰσθῆν,
& ἰσθῆν. α. 608. θ. 82.

Ἐσάτῃς, condidit, pro ἰσ-
σατῆς α. 2. m. 3. pers. sing.
verbi ἰσσαιῆς. Them.
τίημι, porto. α. 2. m. ἰσῆμι,
σῆ, πῆ. β. 890.

Ἐσῆ, poëtica pro ἥ, emi, ab
ἔμει, sum. ε. 150.

Ἐσιδω, differt, pro ἰσῆ-
δω, α. 1. ind. à Th. σιδάω,
vel σιδάωμι, dissipo, f. σῶ.
ε. 95.

Ἐσμεῖται, importare, α. 1. inf.
act. à ἔμειζω, porto. Th. ἔγ-
μῖω, curo. α. 604.

Ἐσμεγνῆσιν, striduit, α. 1. act.
à σμεγνῆ, stridorum idem.

& ἰσμεγνῆσιν, imperfect.
à σμεγνῆ. Them. σμεγ-
νῆ. θ. 679. 693.

Ἐσπερίδες, Hesperides, ab
ἑσπερ, ε, ὄ, Hesper.
Hesperides, h. e. Tzetze interprete,
Hesperina hora, quibus cu-
rx sunt poma, h. e. quæ tem-
pore stellæ in cælo videntur.
tanquam poma. β. 215. 275.

Ἐσπερ, Poët. pro ἑσπερ, se-
quebatur. imperf. pass. ab ἑ-
σπερ, sequor. Poët. pro
ἑσπερ, ἑσπερ, pro ἑσπερ
præf. imperat. verb. ἑσπερ, se-
quor. θ. 114. 201.

Ἐσπερῆ, α. 1. m. part. f. g.
ἑσπερῆ, ære involuta
pro ἑσπερῆ. ὅ σῆμα Poët.
duplicatur. ab ἑσπερ, f. ἑσπερ,
induo. Them. ἑσπερ, induo. ε.
114. 221. 534.

Ἐσπερ, erit, & ἑσπερ, pro
ἑσπερ, f. 1. ex ἑμει, sum. ε.
182. 501. ἑσπερ, eris, pro
ἑσπερ. ε. 308.

Ἐσπερῆ, & ἑσπερῆ, fut.
1. part. verbi ἑμει, sum. ε.
50. β. 32.

Ἐσπερῆ, certum, cum ἑσπερῆ,
adverb. pro ἑσπερῆ
per metathesin. Th. ἑσπερῆ,
σῆ, Poët. σῆ, concutio. α.
340. θ. 181.

Ἐσπερ, perf. pass. pro ἑσπερ,
struit, pro ἑσπερ, per me-
tathesin. à σῆ, f. σῆ, p.
σῆ, præf. pass. σῆ-
μαι, ubi abjecto ε & facta
metathesi est ἑσπερ. Th.
σῆ, f. σῆ, concutio. α. 458.

Ἐσπερ,

Ἔσται, erit, per syncopen pro
ἔσται, f. i. verbi εἰμι, sum.
ε. 34. 191. 476.

Ἐτάλατ', succinctus habebant,
pro ἑτάλαται, 3. pl. praterit.
pass. Jon. pro ἑταλμένοι εἰ-
σὶ. Th. εἰλω οἶνον. εἰλωμεν,
vestitus oīnor. f. 2. ταλῶ, p.
ἑταλμαι. a. i. ἑταλα. præt.
pass. ἑταλμαι, p. m. ἑταλα. a.
288.

Ἐστῶτ', pro ἑστῶτες, stantes,
part. act. dualis num. ab ἑστη-
μι, sto. f. ἑστῶ, præt. ἑστη. in
part. præt. ἑστης, & per
syncopen ἔκ, ἑσῆς, ὅτ. pro
quo ἑσῆς. 9. 519. item
ἑσῆς, ὅτ. a. 61. 747.

Ἐστῶσι, stabant, 3. pl. imperf.
act. ab ἑστημι. sto. a. 196.

Ἐστῶσι, stant. 3. pl. præs. act. ab
ἑστημι, quod poetis idem est
quod ἑστημι, sto. θ. 796.

Ἐσφάπτω, cinctum est, præt.
perf. pass. ἑσφάπτωμαι, σπύ,
ται. hinc in pl. perf. ἑσφά-
πτω, à σφάπτω. Them. εἰφω,
corono. a. 204. θ. 382.

Ἐστη, stetit, a. 2. ab ἑστημι. f. ἑ-
στω, p. ἑστη. a. 361. 9. 745.

Ἐσθῆται, firmata sunt, 3. sing.
præt. hinc ἑσθῆται, in pl.
perf. ἑσθῆζω, f. ἑσθῆ, statuo.
a. 218. θ. 799.

Ἐστῆ, dat. Jon. pro ἑστῆ, ab ἑ-
στῆ, αἰσῆ. focui. it. Vestis, quæ
vox hinc orta est. Dicitur
& Jon. ἑστῆ, a. 732. θ. 454.

Ἐστῆ, ἑστῆ, ἑστῆ, est, licet. ab εἰμι,
sum. i. 36. is. 9. 710.

Ἐσφραγίζω, sonum excita-

ban, imperf. verbi σφραγι-
ζώ. Th. σφραγίζω, a. i. i,
sonus. 9. 706.

Ἐσχάτη, extrema, dat. ab ἑχα-
τή, extremitas rei alicu-
jus. Th. ἑχατή, a. i. i, ultimus.
θ. 275.

Ἐχοι, obtinuerint a. 2. ab ἑχω,
habeo, f. ἑχω. 125. 9. 113.

Ἐστω, esto, 3. sing. præs. impe-
rat. ab εἰμι, sum. i. 368.

Ἐταῖε, amicis, acc. ἑταῖε, &
ἑταῖε, Poëticæ. a. 181. 705.
714.

Ἐταύθη, extensus est, a. 1.
pass. à ταύω. f. ταύω. Th.
ταύω, tendo. θ. 177.

Ἐπαι, acc. ἑπαι, pro ἑπαι, gen.
sing. ab ἑπαι, a. 129.
171. 694. 9. 803.

Ἐπει, pro ἑπει, prosperis, a. 2.
act. verb. τίλλω, pario, f. τίλλω,
a. i. pass. ἑτίλλω. p. m.
τίλλω. θ. 60. 211. 187. 295.

Ἐπείδω, 3. person. a. i. pass. à
πείω, ad finem perduco. f.
ἑπείω. Them. τίλλω, i. i, finis.
9. 59.

Ἐπεζήλω, inique, adverb.
ab ἑπεζήλω, qui alio ze-
lo ducitur. ab ἑπεζήλω, alius,
diversus, & ζήλω, a. i. i, emu-
latio. 9. 544.

Ἐρεζή, ἑρεζή, alter, alius. ἑρε-
ζή, pro ἑρεζή nominat, f.
g. φ. per paragogen addi-
tur. a. 187. 214. ἑρεζή γ. 9.
751.

Ἐρεζή, ἑρεζή, ex altera parte,
adverb. ab ἑρεζή. a. 184.
181. θ. 676.

Εἰτόχῳ, *factus erat*, 3. singul. plusq. perf. Poëtice, pro ἰτίτοχῳ. à πύχῳ. f. ξῳ, *fabricor.* α. 208.

Εἰήκει, *liqueſcebat*, imperf. verb. τήκω, & Dor. τάκω, f. ξῳ. *liquefacio.* p. med. τίτηκω. 9. 862.

Εἰτύμω, *vera*, pro ἰτύμω, per poëticam epentheseſin ſyllabæ π. Th. ἰτύμῳ, *verus.* α. 10.

Ἔγκειν, *genuit*, imperfect. verb. τίκω, pario. f. τίξω, a. 2. ἰτίχθῳ. a. 2. sub. τίκω. a. 1. paſſ. ἰτίχθῳ. p. m. τίξω. 9. 45. &c.

Ἐπ, *adverb.* α. 156. α. 176. θ. 428. Εἰλιάσῃ, *concatiebatur*, imperf. à πιάσῳ, *quatio*, f. ξῳ. 9. 680.

Ἐλοι, *coluit*. a. 1. ind. à τίω, *honoro.* α. 10.

Ἐκκείντο, *extendebatur*, imperf. à τίθῃν, quod à τείν, *tendo*, f. ῖῳ, p. τίθω. α. 229.

Ἐτλη, *sustinuiſſet*, 3. ſing. a. 2. à τλήμι, *tolero*, f. τλήσω, p. τίτλημι, a. 2. ἔτλω. Th. τολάω, άσω, *suffero*, hinc per ſyncopen τλάω & τλήμι. α. 73.

Ἐτραπ', *evertit*, a. 2. aēt. à τρέπω, *verto*. a. 2. ἔτραπον, f. ψῳ, p. φῳ, p. m. τίτρω. α. 456. 9. 58.

Ἐπάπτον, imperf. *ut as calcabant*, à novo verbo παπία, *formatum* à fut. 2. παπῶ, verb. παίπω, *verto*. α. 301.

Ἐτρίφι, *nutribit*, imperf. aēt.

ἰτρίφει, pro ἰτρίφειν, imperf. paſſ. à τρέφω. f. θρίψω, α. 10. p. τίτρεφα, a. 2. ἔτρεφον, p. m. τίτρεφα. α. 130. 9. 107.

Ἐτρύζων, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἰτρύζαν, à τρύγῳ. Them. τρύγηις, *tritricum*, *vindemia*. α. 292.

Ἐτύμισον, *verum*, dat. pl. Jon. ab ἰτυμῳ, α, ὀ, κ, η, *verum*. Vide paulo ante ἰτύμω. θ. 27.

Ἐτύχθη, *fuit*, a. 1. pro ἰτεύχθα, Poët. à Th. πύχῳ, f. ξῳ, *sum.* ſio. p. paſſ. τίτυμω. α. 366.

Ἐτάσια, *inania*, accus. pl. ab ἰτάσι, hoc ab ἰτα. Adv. *frustrum*. Th. ὁμί. α. 438.

Ἐπώσιον, *qui in cassum laborat*, ab ἰτάσιον, *inane*, & ἰεργον, *opus*. α. 409.

Εὖ, *velle*, adverb. ab εὖς, *bonus*. α. 107. α. 355. 9. 73.

Εὐαγόρη, *nomen mul.* θ. 257.

Εὐαί, dat. ſing. ab εὐαίς, ἰ, ὀ, η, *qui bene à ventis perflatur*. Th. ἄω, vel ἄεμι, *ſpirare*. α. 597.

Εὐάρε, *nomen mul.* θ. 259.

Εὐβοία, *est nomen loci, seu insulae maris Aegæi.* ex εὖ, *bene*, & βίω, *paſco*. α. 649.

Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαίμω, *felicitas*. Th. δαίμων, ὀ, ὀ, η, *Demon*. α. 824.

Εὐδμήτω, gen. pl. ab εὐδμήτῳ, *bene edificatus*. Them. δίμω, f. διμῶ, *præter. δίδμη*. α. 242.

Εὐδάρη, *nomen mul.* 9. 244. 560.

Εὐδ, *torret.* præf. ind. idem
quod φλενίζδ, ab εὐω, vel
εὐω, *uro*, f. *σω*. i. 703.

Εὐειδής, i. εὐ, i, i, *speciosus*. ex
εὐ, & εἶδ, i. εὐ, γ, *forma*.

Th. εἶδω, *video*. 9. 250. 354.

Εὐεργής, *fabrefactum*, n. g. ab
εὐεργής, *bene fabricatus*.

Them. εἰργ, *opus*. i. 627.

Εὐεργιστήν, *Æol.* pro εὐεργισ-
τήν, ab εὐεργισία, *αἰ, ἡ, benefici-*
centia. Them. εἰργ, *opus*. 9.
503.

Εὐεργής, i. εὐ, i, i, *bene septus*,
ab εἰργ, *septum*. Th. εἰργ, *include*. i. 730.

Εὐήνορ, *nomen fluvii*. θ. 345.

Εὐθέσας, αἰ, i, a. i. part.
qui rite disposuit, ab εὐθέ-
ζω, *concinne dispono*. Th.
τίθημι, *pono*. f. 9. 541.

Εὐθυμοσύνη, *concinna rerum*
dispositio, quæ cadit in
industrios, ab εὐθύμων, *o-*
εὐ, concinnus. Th. τίθημι,
pono. i. 469.

Εὐκλήτης, *placatrix*, à κη-
λίω, *ήσω, mulceo*. i. 462.

Εὐκχαλ, *tranquillus*. ex εὐ &
εὐχαλ, *mitis, pacificus*. i. 669.

Εὐκομίσα, *bene recondere*.
a. i. med. infin. Th. κομίσω,
unde κομίζω. i. 598.

Εὐκόσμος, *adv. concinne, recte*.
Th. κόσμος, *ordo*. i. 626.

Εὐκράτης, *gen. ab εὐκράτης, i. εὐ,*
i, i, temperatus. Th. κρῖνυ-
μι, *misceo*, f. *άσω*, vel εὐ-
κράτης, *per syncopen pro*
εὐκράτης. i. 592.

Εὐκράτη, *nomen mul.* 9. 243.

Εὐκράτης, *pl. num. sunt bene*
et ceteri, q. d. *puri*, non *confu-*
si, ubi nullæ sunt *nebulæ*.
ab εὐκράτης, *purus, liquidus*.
κρίνω, *discerno*. i. 668.

Εὐκλήδρον, *bene extructum*,
perf. part. pro εὐκλήδρον,
à κλέζω, f. *ίσω, condo*. a. 81.

Εὐλαμίνη, *nomen mul. bonæ*
portus. θ. 246.

Εὐμελίνης, *κ, i, Jon. pro εὐμελί-*
ας, κ, i, fraxini peritus. Th.
μελίω, *κ, i, fraxinus*. a. 68.

Εὐνάζη, *subitum ieris*, præf. sub-
pass. ab εὐνάζω, *sapio*, f. *άσω*.
Th. εὐνή, *ἡς, ἡ, cubile*. i. 317.

Εὐναίον, *nomen mul. bene liti-*
gans. 9. 247.

Εὐνή, *ἡς, ἡ, cubile*. a. 40.

Εὐναθώσα, *concupiens*, a. i.
part. pass. f. g. ab εὐνάω, f. *ή-*
σω, sepio. Th. εὐνή, *ἡς, ἡ, cu-*
bile, εὐνή, *εὐνών*, i. 327. a. 6.

Εὐνομίλω, *nomen mul. legiti-*
matum. 9. 902.

Εὐζή, *omniferis*, a. sing. a. i. med.
subj. εὐζωμαι, *ἡ, ηται*, ab εὐ-
ζωμαι, *precor*. f. εὐζωμαι, *p-*
εὐζωμαι. i. 736.

Εὐζωον, *bene rasam, politam, do-*
latam, idem quod εὐζωον,
Them. ζέω, *polio*, f. *ίσω*. a. 352.

Εὐεργ, *qui iusjurandum*
religiose colit. Th. εὐεργ,
κ, i, iuramentum. i. 188. 283.

Εὐεργ, *statu*. ab εὐεργ, *κ, i,*
statio pavium. a. 207.

Εὐοχίαν, *confidans*, præf. part.
ab εὐοχίω. ab εὐχίω, *ῶ, por-*
to. Th. εὐχ, *curram*. Alii le-
gendum esse contendunt

- εὐοχῶμαι, *latius & diutius abundans*, ut sit ab εὐχῆ, id est, προσφῆ, interpolato θ. Vide in εὐχῶμαι, ὦ, *indignor.* 1475.
- Εὐπλάς, Th πῖπλ@, ε, ὦ, *perplū vestis mulieris.* θ. 273.
- Εὐπλεκίαν, gen. pl. ab εὐπλῆ-
κῆς, ε@, ὦ ἡ, *bene junctus* Th.
πλέκω, ἔω, *plecto,necto.* α.
306.370.
- Εὐποίητος, *fabrefactus*, nom. pl.
n. g. ab εὐ, & ποίω, *facio.* α.
64.
- Εὐπύμνη, nomen mul. ἡ μετ'
μεγάλῃς φασμασίᾳς θ. 261.
- Εὐπυργός, *bene turritus*, α πύρ-
γος, ε, ὦ, *turris*, em Burg.
α. 270.
- Εὐρε, *invenit*, 3 sing. a. 2. act. ab
εὐρίσκω, *invenio*, f. εὐρήσω,
p. εὐρήσῃ, α. 2. εὐρήσῃ. inde in
sub. εὐρήσῃ, η ε. 349. α. 58.
- Εὐρύπτης, ε, ex εὐ & ῥέω, *fluo*,
f. ῥεύσω, p. ῥεῖ. θ. 343.
- Εὐρύαλη, nomen proprium
mul. θ. 276.
- Εὐρύβιος, Jonice pro εὐρύβιας,
α. ὦ, *cujus br. se late extendit.*
Hinc Εὐρύβιον, nomen pro-
prium mul. Εὐρύβιον. Ex
εὐρύς, ε@, ὦ, *latus & βίω, ας*,
ἡ, *βίω.* θ. 229. 375. 931.
- Εὐρυμέτωπος, ε, ὦ, *latam fron-
tem habens* α μέτωπον, ε, ὦ,
frons. Th. ὀπλέω, *video.* α.
81. 291.
- Εὐρυόμη, nomen mul. θ. 358.
927.
- Εὐρυόδιος, gen. Jon. *spatiōsa.*
ex εὐρύς, ἡ, *latus*, & ὀδός,
βία. εὐρυόδιος, ὦ ἡ, & in f. g.

- etiam εὐρυόδιος, Jon. verò
εὐρυόδιος. ε. 195. α. 464. θ. 119.
- Εὐρύπαι, *late sonans*, vocat.
cas. ab εὐρύπης, ε, ὦ. Th.
ὀψ, ἐπὶ, ἡ, *for*, & εὐρύ, *late.*
Poëtice vocativus ponitur
pro nominativo. Item ac-
centus nominativi manet
in vocativo. Alii scribunt
εὐρύπαι, ε. 227. 237. 279.
- Εὐρύπαι, accusat. casus ab εὐ-
ρύψ, επ@, *latum habens*
oculum, ab ὀψ. Th. ὀπλέω
video. θ. 514. 884.
- Εὐρύς, *latus.* εὐρύς, Jonice pro
εὐρέα. εὐρύς. θ. 45. 480.
- Εὐρυδῆς, acc. pro Εὐρυδίας,
Poëtice; ab Εὐρυδύς, ε@, ὦ,
nomen viri, *cujus robur*
longe lateque patet. α. 91.
- Εὐρύπτης, qui habet *latum*
pectus. α εἶπον, ε, ῥ, *pectus*,
&c. εὐρύς, ἡ, ὦ, *latus*, α, *μπ.*
θ. 117.
- Εὐρύκων, nomen viri. Εὐρύκων-
τα, acc. θ. 293.
- Εὐρύωτος, *amplatus*, ab εὐρύωτος,
squalidus, ab εὐρύς, ατ@. ὦ,
caries, *micor.* α. 151. θ. 731.
739.
- Εὐρύπη, nom. prop. θ. 357.
- Εὐς, ε@, ὦ, *bonus.* α. 50. α. 16.
- Εὐσιφᾶς, *bene coronatus*, ex
εὐ & σίφω, *corono*, f. ψω. ε.
298. α. 80 θ. 978.
- Εὐσφυρῶς, ὦ ε ἡ, *cui est ele-
gans pedum forma*, α σφύ-
ρῃ, α, ἡ, *malleus*, hinc σφυ-
ρῇ, ε, ῥ, *malleolus*, item *pes*,
qui habet *pulcros talp.* α.
16. θ. 254.

Εὐσάπτεσθαι, bene fabrefacti. E-
pithet. ἀπλώης, currens. α.
273. ὁ κ' ἢ εὐσάπτεσθαι, vel εὐ-
σάπτεσθαι, bene instructus σά-
πτεσις. σάπτεσθαι τὸ ἐστὶν lignum
orbiculare rotæ radios in
se continens. Them. σάπτεσις
qualis, agilis.

Εὐτ', pro εὐτε sequente ἀ-
εὐτ' αἰ, postquam, adv. tem-
poris. ε. 179. 418. 596.

Εὐρίστη, nomen mul. & Mu-
sicæ ab εὐ bene, & ῥίστη, de-
lecto. θ. 77.

Εὐπρεπὲς, bene personatus.
poet. εὐπρεπὲς. accipitur &
pro εὐπρεπῆ, lato ore
bilans. Them. πρεπῆ, perso-
ro, cerebro, f. πρεπῆ. θ. 863.

Εὐπρεπὲς, dat. ab εὐπρεπῆ-
λα, bene currens, æquabi-
lis, planus, ἀπρεπῆ, citius,
velox. Th. πρεπῆ, curro, f.
πρεπῆ. p. διδραμῆ, α. 2. ε-
πρεπῆ. p. m. διδραμῆ ε. 597.
804.

Εὐπρεπὲς, agilis. ab εὐ & πρε-
πῆ. curro. α. 463.

Εὐπρεπὲς, bene fabricatum. Th.
πρεπῆ, fabricor. α. 136.

Εὐπρεπὲς, bilaris. Th. πρεπῆ,
mens. α. 773.

Εὐπρεπὲς, potes, a nomin. ἢ εὐ-
πρεπῆ, ποτῆ. παρὰ τὸ εὐπρεπῆ-
σις, oblectari. Th. πρεπῆ,
mens. α. 558.

Εὐπρεπὲς, ἡς, ἡ, lætitia. Th.
πρεπῆ, mens. θ. 909.

Εὐχας, acc. pl. ab εὐχῆ, ἡς, ἡ,
precatio. hinc & εὐχῆ, soc,
ῥ, honor. Th. εὐχῆ, f. εὐχῆ-

εὐχῆ, p. εὐχῆ. θ. 419. 628.

Εὐχῆ, precor. εὐχῆ, præs.
inf. hinc εὐχῆσι. Jon pro
εὐχῆσι, ab εὐχῆσι, idem
quod εὐχῆ, precatio. Th.
εὐχῆ, precor. α. 68. θ. 413.

Εὐχῆ, α, εἰπα, quæ bene
audiebat. Th. εἰπα, αὐτῶν,
nomen θ. 409.

Εὐχῆ, convivans, lætus,
præs. part. ab εὐχῆ. Them.
εὐχῆ, ἡ, convivium. ε. 475.

Εφ', pro ἐφ', præposit. ἐφ', su-
per. ε. 161. α. 406. 458.

Εφαρ', pro ἔφαθ', dixit, sing.
α. 2. med. ad formā, ἐφάθ',
ἔφαθ' ἔφαθ' α. 59. 210. α. 368.

Εφῆμι, ostendebam. imperf.
ἀφῆμι, f. φῆμι, p. ἐφῆμι,
α. 2. ἐφῆμι, α. 1. ἐφῆμι, f. 2.
pass. φῆμι. θ. 689.

Εφῆμι, dixerunt pro ἐφῆμι,
Doricè 3. pl. α. 2. verbi φῆ-
μι. Vide ἐφαρ' θ. 19.

Εφῆμι, insidens, præs.
part. ab ἐφῆμι, sedto, f. 2.
ἐφῆμι. α. 581.

Εφῆμι, incolunt, 3. person.
plur. ab ἐφῆμι, ἐφῆμι, sa-
quor. hinc ἐφῆμι, præs.
part. θ. 366.

Εφῆμι, ε. 1, ferebam. Th. φῆ-
μι, f. εἰπα, α. 1. ἡ, εἰπα ε. 117.
α. 347.

Εφῆμι, instabant, 3. pl. im-
perf. act. ab ἐφῆμι pro ἐ-
φῆμι, insto, urgeo. f. ἐφῆ-
μι, p. ἐφῆμι, α. 2. ἐφῆμι.
α. 258.

Εφῆμι, genit. ab ἐφῆμι ἢ
præceptum, ab ἐφῆμι im-
mitto.

mitto. Th. ἵω, *mitto*. i. 299.

Ε'φάμενοι, *adaptabit*, a. i. ind. ab ἑφαμέζω. Th. ἄρω, *apto*, i. 76.

Ε'φίσσω, *immittebant*, 3. pl. imperf. ab ἵμι. Them. ἵω. *mitto*. a. 307.

Εφίμεϑ, ε, ὁ, *amabilis*, ab ἱμεϑ, *desiderium*, Th ἱμέρω, *desidero*. a. 15. 9. 152.

Ε'φείης, *ferebas*, imperf. à φείω, *fero*. Th. φείω. Differunt proprie, φείω *fero*, & φοείω, *gesto*. i. 38.

Ε'φείων, *ferebant*, imperf. Doricè pro ἰφείων, à φείω. Th. φείω. a. 293.

Ε'φορμήσασθαι, *aggredi*, a. i. m. inf. ab ἰερέω, *impetu feror*. hinc ἰφορμηθῶμαι, a. i. inf. Th. ἰερέω, *impetus*. a. 127.

Ε'φροῦσθ', *cogitabit*. a. i. m. ind. ἰφροῦσθαι, 3. dual. a. i. act. à φροῦζω, *eloquor*. *cogito*, *consulto*, f. ου. i. 85. 9. 892.

Ε'χ', *contine*, pro ἔχ, praf. imperat. ab ἔχω, *teneo*, *habeo*. f. ἔχω. a. 95. 159.

Ε'χάρεσσαν, *infrendebant*. 3. pl. imperf. à χάρεσσαν, ἔω, *sculpo*. a. 2. 5.

Ε'χέως, pro ἔχ, imperf. Poëticum ab ἔχω. 9. 533.

Ε'χίταν, ης, ἡ, *stiba*, παρὰ τὸ ἔχασθαι, quia manu tenetur. i. 465.

Ε'χίφρεως, pl. ab ἔχίφρω, εϑ, ὁ, *cordatus*. Th. φελῶ, *mens*, & ἔχω, *habeo*. θ. 88.

Ε'χθύνειν, *oderit*, praf. sub. ab ἔχθύνω. Th. ἔχθω, εϑ, τὸ,

odium. i. 298.

Ε'χθρός, *hostis*, ab ἔχθω, εϑ, τὸ, *odium*. a. 340. 9. 766.

Ε'χθρία, *virum*, in masc. ἔχθρ, εϑ, & Ε'χθρία, *nomen mul.* θ. 297. 304.

Ε'χόλωσι, *ad iram commovet*, a. i. ind. act. à χολέω. Th. χολῶ, *bilis*. i. 568.

Ε'χω, *habeo*, *possum*, *habito*. imperf. ἔχω, & Jon. vel Poëtice ἔχῃ, f. ἔχω & χύσω, p. ἔχνησθαι, a. 2. ἔχῃ. a. 2. sub χῶ. praf. inf. ἔχῃ, & Jon. ἔχῃ. μ. a. 146. 105. 455. θ. 75.

Ε'ω, *suo dat.* ab ἑός, ἡ, ὁ, *suus*, a, um. a. 385. 9. 464.

Ε'ων pro ὦν, *ens*. Jonica prosthesis, ab ὦμι, *sum*. i. 512. a. 73.

Ε'ωσφείων, *luciferum*, ab ἑως, a, ἡ, 4. simpl. *aurore*, & φείω, *affero*. *phosphorus* hinc dicitur. Them. est, ἡὼς, εϑ, ὤς, ἡ, *aurore*, q. d. *aurea aura*. 9. 381.

Ζ

ΖΑθίω, gen. Poëtice pro Ζαθίω, à ζάθω, *valde divinus adjuvandum*. Ζα particula in compositione intendit significationem. Th. θῆς, *deus*. 9. 6. 13. 192. 253.

Ζαμίνοι, a. i. Jon. *viros intendit*. à ζαμίνω, quod est à ζαμίνος, εϑ, *vehemens*. & hoc ex Ζα & μίνω, εϑ, τὸ, *robur*. 9. 928.

Ζείδωϑ, *fertilis*, pro ζείδωϑ, *abertim proficiens ad vitam sustentandam*. ex

ζεί,

Ζη, quod ex Ζη, & δαζον, *maurus*. s. 117. 171.

Zobē, ὅθ, ἦ, nomen proprium mnl. q d. *conjugans*, à Ζῶνυμι, *jungo*. 9. 352.

Zēus, Jupiter, gen Διός, Διὸς, Δία, vocat. Ζεῦ. Dicitur & Ζῆος, Ζηός, Ζῆω, Ζῆωα, & Dor. Ζαν, Ζανός, &c. s. 8. 47. 6. 47.

Zepégw, Gen. Poët. pro Ζιφύγῃ, Ζιφύρῃ, ex Ζῆω, *caleo*, & φέω, *fero*. Est ventus humidus & calidus, qui facit, ut plantæ germinant. 9. 379. 870.

Zēoī, 3. sing. præs. à Ζηλέω, *amulor*. Them. Ζηλῶ, *libor*, *invidia*. s. 23.

Zēōs, genit. à Ζῆω. Vide Ζεὺς, Jupiter. s. 86. 243. 251.

Zēpūns, *queras*, præs. sub. Poëtice pro Ζητίω dicitur Ζητίω. s. 398.

Zēφῶ, α, ὀ, *caligo*, inde Ζεφεῖο, gen. Jon. à Ζεφεῖος, ὀ, *caliginosus*. s. 227. 9. 814.

Zyōs, *jugum*, in plurali numero, Ζυγά. Th. Ζῶγνύω, f. Ζώξω, *jungo*. s. 579. 813.

Zōi, βίβεται, 3. sing. imperf. à Ζῶα Poëtice pro Ζάω, Ζῶ. Ζῶσται, imperf. poët. pro ἰζῶσται. s. 90. 606.

Zōh, vivat. (differt à Ζωῇ vitæ.) 3. sing. præs. subj. Vide in Zōi, s. 302.

Zōhōi, dat. pl. pro Ζῶοις, Jonic. ἰῶω in fine est paragoge Jonica. à Ζῶη, ἦ, *zona*. Them. Ζωιῶω, f. Ζῶω.

ow, *cingo*, s. 233.

Zōēs, Ζωῆ, Ζωόν, βίβω, α, *am*. Ζωῆσιν pro Ζωῶσιν, Jon. dat. pl. Th. Ζάω, *vivo*. s. 157. 194. 244.

Zōm. a. 1. Jon. *cinxit*, pro ἰζῶσται, à Ζῶνυμι, *cingo*. Ζῶσται, *cinxerunt se*, 3. pl. a. 1. med. pro ἰζῶσται. s. 72. 343. 9. 573.

H.

H Art. prapof. ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. s. 13. 14. 20 &c.

H art. postp. ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. s. 277. s. 4. 6. 261.

H, cui, *quatenus*. s. 136. s. 85. 6. 430.

H, sequente μῶ, *profecio*, *tamen*, adverb. s. 103.

H emt, 3. imperf. ab εἶμι, *sum*. s. 11. 201.

H x. *dixit*, εἰ ἦ pro φῖ, φῖ præs. ἰφῖ, duplex apharefis, a. 2. ind. à φημι, *dico*.

H, *aut*. s. 173. 9. 6. 35.

H ἔν, ἦ, *pubes*. ab Hebr. *Ebb*. *viror*, quod flos est in arbore revirescente, id pubes in homine est & Ἡ ἔν, *Dea* *pubertatis*. s. 131. 6. 17. 930.

H ἔνσται, *annos pubertatis attigisses*, 3. gen a. 1. *Eol. opt.* ab ἔνσται, ὀ, & Poëtice, ἔνσται Th. ἦ ἔν, α, ἦ *pubes*. s. 131.

H ἔνσ, 3. sing. præs. act. opt. Attice, communiter ἔνσται, ὀ, Attice, ἔνσται, α, ab ἔνσται, f. ἔνσται, *pubescit*. s. 696.

Η γάγω, *duxit*, (3. sing. a. 2. med. pro ἡγά, est, ἡγάγω per Atticam reduplicationem.) ἡγάγω, pro ἡγάγω, *duxit*, verb. ἄγω, *duco*, f. ἄγω, p. ἡγα, a. 1. ἡγά, a. 2. ἡγῃ, & Att. ἡγαγῃ. §. 266. 901.

Η γαθίη, *divina*, ἡγάθιος, q. d. ἄγιος Θεός. Th. θίος, *deus*. §. 499.

Η γα, a. 2. act. ind. *abduxit*. Attice ἡγαγα, ab ἄγω, f. ἄγω. θ. 994.

Η γαυγίω, *præf. ind. præco*, *sum dux*. Th. ἡγαυγῃ, f. ἡγαυγῃ, *duco*. θ. 87.

Η γαίη, 3. sing. *congregabantur*, 3. pl. imperf. pass. indic. ab ἡγαίωμαι, Poëtice, pro ἡγαίωμαι, *congregor*, hinc imperf. ἡγαίη. a. 475. Th. ἡγαίω, *congrego*. f. ἡγαίω, p. ἡγαίω. a. 184. 473. 475.

Η γαίη, 3. sing. *præf. med. subj.* pro ἡγαίη. *præbeniat*. (pro ἡγαίη.) si precibus te converterat. *præf. pass. ἡγαίη*. a. 710.

Η γαίη, *ignovit*, a. 1. act. ab ἡγαίω, Poëtice ἡγαίω ex a. & ἡγῃ, *mens*. θ. 551.

Η γαίη, pro ἡγῃ, *dacebant*, (3. sing. imperf. med.) ab ἄγω. Vide ἡγαίη. a. 274.

Η δα, & c. 22. cum ἡδ, pro ἡδ. a. 316. 381.

Η δα, f. g. ab ἡδός, *suavis*, neut. ἡδόν. Comp. ἡδίων. Superl. ἡδίστος. §. 40.

Η δα, adverb. *nunc*, *tum*. a. 27. a. 172. At ἡδὴ ποῖς, pro ἡδὴ.

Η δίκη, *suaviloquia*, ab ἡδός, *suavis*, & ἔχω, *dico*. §. 965.

Η ε, *aut* pro ἢ. a. 207. a. 345.

Η ελ, *sol*, Poëtice, pro ἡλός, Hebr. *El. splendor*. Græc. ἔλῃ, German. *hell*. ἡλίσσιον, Jon. pro ἡλίσσιον. a. 54. 524.

Η ε, *est*, scil. *licitum*, pro ἡ, ἡς, ἢ, Poëtice, ἡα, ἡα, ἡε, ab ἡμῖ, *sum*. a. 15. 22.

Η ε, dat. pro αἰε, *aere*, *caligine* in mascul. genere *aer*, sed in f. g. *caligo*. Th. αἰε, αἰε, a. aer. a. 124. θ. 9.

Η ε, *obscurus*, ab ἡε, *obscurus*, ab ἡε, ἡε, pro αἰε, apud Poetas, pro caligine & tenebris, & αἰε, *forma*. Th. αἰε, *video*. §. 52.

Η ε, *tenebrosus*, ἡε, *ab ἡε*, pro αἰε, αἰε, a. aer. §. 119. 294. 807.

Η θα, *mores*, acc. pl. ut & ἡθῆ, *domicilia*, ἡθῆ, *habituaculum*. a. 166. 523. §. 66.

Η θας, *patrum*, ἡθῆ, *vocat.* pro ἡ θας, ἡ θας, *patrum*, Them. θας, *Deus*. a. 103.

Η θας, *tas*, *mores*, ἡθῆ, *tas*, *mores*. a. 67.

Η θας, *bolebant*, imperf. ab ἡθῆ, *bolo*. θῆ, *idem* f. θῆ, p. πῆ, a. 135.

Η θας, *nomen mul.* §. 255.

Η θας, *incedebant*, 3. pl. plusq. ab ἡθῆ. Alii volunt esse 3. pl. imperf. pro ἡθῆ, quia in initio aliquando abundat. Sunt qui volunt esse 3. person. pl. apr. a. inusitat. αἰε, *tas*.

σιν, & Poëtice ἤσαν. Th. ἤ-
μι, eo, α. 170.

ἤχε, *immissit*, 3. sing. a. i. aet.
ab ἤμι, *misit*. α. 343. θ. 669.

ἤλασεν, *percussit*, a. i. aet. ab ἤ-
λάσω. f. ἤλασεν, a. i. ἤλασεν,
pro ἤλασεν, *culperat*, p. ἤ-
λασεν. α. 363. 419. θ. 291.

ἤλεκτρον, nomen mul. θ. 266.

ἤλεκτρον, nomen mul. α. 86.

ἤλεκτρον, nomen viri. α. 382.

ἤλεκτρον, α, ἡ, & ἤλεκτρον, α,
εὐ electrum, ἀλέκτρον, le-
ctus. Th. ἀλέκτρον, cubo. α. 142.

ἤληλο, 3. pl. imperf. pass.
ab ἄλμυ, *erro*, *vagor*. Atti-
ca reduplicatione, pro ἤ-
λαλο. Th. ἤλαλομαι, ἄλμυ,
vagor. Alii volunt esse pl.
perf. pass. per Atticam re-
duplicationem ab ἤλαλώω,
f. ἤλαλώω, in pl. perf. ἤληλάμεθα,
εὐ, α, & cum augmento
temporali in pl. ἤληλαστοι,
discrebant. α. 143.

ἤλη, *venit*. a. 2. Vide ἤλη, α.
633. α. 81. θ. 404.

ἤλιος, gen. Jon. ab ἤλι-
ος, α, ἡ, tam altus lo-
cus, ut Soli uni sit pervius,
ab ἤλιος, *sol*. Aol. ἤλιος, &
βαίω, eo. θ. 422. 483.

ἤλιον, *peccabit*, a. 2. aet. ab ἤ-
λίω, vel ἤλίω, ἤλιον,
εὐ, α. 80.

ἤληλομαι, *venimus*, prae-
ter. ab ἤληλομαι. Vide ἤλη-
λομαι. θ. 660.

ἤληλομαι, *venit*. a. 2. & per syn-
copen ἤληλο, ab ἤληλομαι, *ve-
nio*, f. ἤληλομαι, p. ἤλη-
λομαι, a. 2. m. ἤληλομαι. α. 2. 435.

ἤμαθιον, ατος, nomen regis.
θ. 985.

ἤμαθιον, *arenosus*, genit. ab
ἤμαθις, Jon. pro ἤμαθις,
ατος. Idem quod ψαμαθί-
ος, *arenosus*. Th. ψαμαθίος,
α ἡ, *arena*. α. 360.

ἡμα, *dies*. gen. ἡματος, ἡμα-
θις. hinc ἡμαθις, *diurnus*. Th.
ἡμαθις, α, ἡ, *dies*. ε. 174. 417.
776. θ. 597.

ἡμα, imperf. augmentum
Atticam sic ἡμαθις, pro
ἡμαθις, ἀμαθις, *futurus*
sum, f. ἡμαθις. θ. 478.
888.

ἡμα, ε, sequente plerum-
que ἡμα, ε. 337.

ἡμα, part. praes. ab ἡμα, *sedeo*. ε. 478. 499.

ἡμα, Ionic. pro ἡμαθις, *dies*.
ε. 102. 820. 823.

ἡμαθις, α, qui tota die
dormit, epitheton furis,
ab ἡμαθις, *dies*, & ατος, α, ἡ
ἡμαθις. ε. 603.

ἡμαθις, *nostrum*, ἡμαθις, ἡ-
μαθις, dat. pl. Ionic. Th.
ἡμαθις, ε. 196. α. 367.

ἡμαθις, a. i. ind. aet. ab ἡμαθις,
ατος, f. ἡμαθις, p. ἡμαθις hic
per tmesin, pro ἡμαθις.
θ. 181.

ἡμαθις, *semidies*, ab ἡμαθις,
ατος, *dimidius*, & θιος, *Dens*.
ε. 159.

ἡμαθις, gen. pl. ἡμαθις,
T. 4. dat.

dat. pl. ab ἡμίονο, u, o ē ἡ, *semianus*, q. d. semianus, ab ἡμίους, dimidius, & ὅς, u, *asinus*. i. 46. 605.

ἡμιον, *dimidius*, in mascul. ἡμίους, inf. ἡμίονα, i. 40. §. 199.

ἡμῶ, *quando*, adverb. i. 418.

ἡμαι, *metebant*, 3. pl. imperf. act. ab αἰμάω, *meto*, f. ἡσμαι. i. 288.

ἡμι, *est*, 3. perf. imperf. ab αἰμῖ, *sum*. i. 149. u. 178.

ἡμι, *quam*. acc. ab ὅς, ἡ, ὅ. u. 93. 408. b. 409.

ἡμι, *si*, pro ἂν : ἂν vero per aphæresin, pro ἰάν. i. 399.

ἡμία, *ac*, ἡ, *habena*. it. τὸ ἡμίονο. u. 95.

ἡμίοχῃ, *nomen mul. agitatrix*. u. 83. ἡμίοχῶ. u. 323.

ἡμίοχῶ, u, *auriga*, q. d. τὴν ἡμίων ἔχει, qui manu habenas tenet, equosque quolibet inflectit. u. 313.

ἡμιοχίς, *fortitudinis*, gen. ab ἡμιοχία, idem quod ἀνδρομία. Th. ἀνὴρ, *vir*. §. 516.

ἡμίον, *quam*, acc. ab ἡμῖ, ὅς, ὅ, gen. ἡμῖον, ἡμῖον. i. 761.

ἡμῶ, *jussit*, imperf. vel præt. med. ab ἀνώω, *jubeo*, ἡμῶξ', pro ἡμῶξ', *jussit*, a. i. act. fut. ἀνώξω. i. 68. u. 479.

ἡμῖ, gen. ab ἡμῖ, *aurora*. Vide in ἡμῖ. i. 722. 819.

ἡμῶ, αἰῶ, τὸ, *jecur*. §. 513.

ἡμῶ, ἡμῖον, pro u, ἡ, *Επίρως*, *terra continens*. i. 622. §. 189.

ἡπῶ, *Poëtice*, pro ἡπῶ, *deinde*, ex ἡπῶ, & ἡπῶ, *postea*. i. 290. §. 405.

ἡπῶ, *part. a. i. act. qui decipit*. ab ἡπῶ, *decipio*, q. d. ἀπῶ, ἡπῶ, infinitis vocibus. impositores sunt verbosi. Th. ὁψῶ, ὁπῶ, u. vox. i. 55.

ἡπῶ, u, *placidus*. i. 785. §. 235.

ἡπῶ, *profecit*. u. 92.

ἡπῶ, *imperf. clamabant*. ἀπῶ, f. ὁπῶ. *sono*. u. 3. 6.

ἡπῶ, ἡπῶ, ἡπῶ, *Hercules*, propter carminis dimensionem legendum est hic, τὸ ἡπῶ, tanquam ἡπῶ, hinc ἡπῶ, *Hercules*. Th. κλειῶ, *celebro*. u. 74. 115. 448. b. 318. 332.

ἡπῶ, *imperf. profcindebāt*, ab ἡπῶ, *scindo*, f. ἡπῶ, u. 187.

ἡπῶ, *sustinuit se*, a. i. med. ab ἡπῶ, f. ἡπῶ, *fulcio*. u. 362.

ἡπῶ, pro ἡπῶ, *Dorice*, *venabantur*, ἀπῶ, *venor*. Th. ἡπῶ. Alii scribunt, ἡπῶ, *imperf. Doric. esse*, pro ἡπῶ, ab αἰπῶ, *capio*, f. ἡπῶ, p, ἡπῶ, *imperf. ἡπῶ*, ἡπῶ, a. 2. ἡπῶ. u. 302.

ἡπῶ, *juno*, pro ἡπῶ, *Jonice*. ἡπῶ vero videtur per metathesin dici, pro ἡπῶ. b. 314.

ἡπῶ, *mane genita*, proprie *venena*. Metaph. ver. ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. b. 381.

ἡπῶ, *nomen fluvii*. §. 338. *Hei-*

H'εἰσιν, *consendis*, a. 1. act. ab
ἰεῖζω, *vixor*, f. ἰσιν, Th. ἰεῖς,
ιδε, ἡ, *contentio*. 9. 928.

H'εἰπι, a. 2. ind. *cecidit*. Th.
ἰεῖπι, f. ψα, *everto*. α. 421.

H'επαισι, *impuit*, a. 1. ind. ab
ἀεπάζω, *impio*, f. σω, & Dor.
ζω, p. ἡεπαζα. 2. pass. ἡεπά-
γλω, p. m. ἡεπαζα. θ. 914.

H'επαι, *hauriebant*, imperf. ab
ἀεῖω, f. ὕου. α. 301.

H'εξε, *ducebat*, imperf. ab ἀε-
ζω, f. ζω α. 26.

H'εως, ω, ὁ, *heros*. α. 37.

H'ε, *sua*, gen. ab ὅς, ἡ, ὅς, *sua*,
α, m, ἡς πατρὸς μητρός, ἡ *sua*
matre. α. 18. 40.

H'εαι, *erant*. 3. pl. imperf. ab
εἰμι, *sum*. α. 111. α. 20.

H'ελο, pro ἡτλο, per pleonaf-
mum ῥο, est, 2. dual. im-
perf. ac εἰμι, *sum*. α. 50.

H'εα, *fuisse*, 2. sing. imperf. ab
εἰμι. 9a est *paragoge* *Æoli-*
ca α. 119.

H'εαι, imperf. *edebant*, ἡεαι,
comedebat, ab ἰεῖω. *edo*, f.
ἰσιν, p. ἡεαζα. Th. ἰεῖω, *edo*.
α. 146.

H'εῖοδος, *nomen auctoris*, ex
ἡεῖς, *via*, ἡ, *delectatio*, & ὁ
ῥος, *via*, q d. *via delectatio-*
nis. *Facetus comes* est in
via pro *vehiculo*. 9. 22.

ἡε, pro αἷς, *quibus*, *Jonice*, ab
ἡ, *quæ*. θ. 904.

ἡεσι, *sua*, pro αἷς, ab ὅς, ἡ, ὅς,
sua. α. 47.

ἡεσι, *sint*. 3. sing. præs. subj. pro
ἡ. α, est *Paragoge* *Poëti-*
ca. ab εἰμι, *sum*; sic *Homo-*

rus ἰδίαση, pro ἰδία, *ia-*
ad. α. 408.

H'αράζω, 3. plur. imperf. ab
ἀαράζω, f. σμεν, *ample-*
ctor. α. 84.

H'ασι, *Attice*, ἡπλε, *minus*, ab
ἡασι, α, ὁ, *minor*. ἂ *positi-*
vo μινός, *parbus*, *caret su-*
perl. 9. 426.

H'α, *Poëtice* pro ἡε, *sedebat*,
3. sing. imperf. ab ἡεσι, *se-*
deo. α. 214.

H'ασι, *quiesci*, ab ἡασι, ὁ,
quietus. α. 119. θ. 763.

H'α, *hæcque*, ἡ, est *articul. præ-*
pos. *accentum* habet ob
seq. dict. *encliticam* m. sic
& ἡτ'. α. 20. 316.

H'α, *verè, certè*, *adv.* α. 79.

H'α, *quæ*, ὅς, ὁ, n. *Vide* ἡτ' α.
α. 404. 698.

H'α, *sive*, *sem*, Th. ἡ, *aut*. α. 165.
α. 413. 9. 1004.

H'α, ὁ, *cor*. α. 358. α. 429.

H'ασι, *pulchricoma*, *genit.*
ἡασι, & ἡασι, *Poëtice*
ἡασι, ex τῷ & ασι, α, ὁ,
coma. α. 164. 9. 619.

H'α, *accus.* ab ἡε, *bonum*. Th.
ἡε, ἡε, ὁ, *bonus*. 9. 817.

H'ασι, 3. sing. imperf. pass. ab
αἰεσι, pro αἰεσι, *augere*, perf. αἰεσι, α. 1. pass.
αἰεσι, f. 1. med. αἰεσι, Th. αἰεσι, *augere*. 9. 493.

H'ασι, α, ὁ, *Vulcanus*, sic
dicitur, ab αἰεσι, *accredo*,
& αἰεσι, *destruo*, *fabrorum*
metallicorum Deus. α. 319.
244.

H'ασι, *person. præs. verb.*
T 5 ἡασι,

ἡχίω, f. ἡχῶ, *sono*. Th. ἡχῶ, s. *sonus*. §. 41.

Ἡχίω, pro ἡχέω, *vocativus*, ab ἡχέτης, u, ὅ, *caporus*. Th. ἡχῶ, u, ὅ, *sonus*, unde ἡχῆ, *frigor*. s. 580. a. 438.

Ἡχίως, ut ὅ, *sonorus*, ab ἡχῶ, *sonus*. §. 767.

Ἡχθίρι, a. i. acc. ab ἡχθαίρω, *odio prosequer*. f. εἶ, p. ἡχθαίρω. Th. ἡχθῶ, i, ὅ, τὸ, *odium*. §. 118.

Ἡχθαίω, 3. p. imperf. ab ἡχθαίρω, *succensco*. f. ἡχθαίρω, vel ἡχθαίρω. Th. ἡχθῶ, i, ὅ, τὸ, *pondus*. s. 155.

Ἡχθῶ, i, ὅ, ὤ, ἡ, *sonus reciprocus*, *Echo*, ab ἡχῶ, *sonus*. a. 279. 348.

Ἡχθῶ, i, ὅ, ὤ, ἡ, *aurora*, acc. ἡχθῶ, ἡ, ὅ, ἐπ' ἡ, circa *auroram*, & ἡχθῶ, *auroraeque*, pro ἡχθῶ, vel ἡχθῶ, s. 548. §. 18. 372. ἡχθῶ, *matutinus*. s. 546.

Θ.

Θ, pro τε, s. 154. a. 109.

Θαλαμῆε δῶρο, *ligna thalamo vel ædibus struendis apta*. Them. θάλαμῶ, u, ὅ, *thalamus*. s. 805.

Θαλίη, *nomen mul.* (pro Θαλία, a, ἡ, Jon.) à θάλα, *viro*. §. 145.

Θαλίαι, *convivia*, θηλίησι, dat. pl. Jon. Them. θάλα, *viro*. s. 115. 229. §. 65.

Θάλασσα, u, ἡ, *mare*. s. 163.

Θάλαα, *nomen Musæ*, ut Poëte *finxerunt*. s. 740. §. 77.

Θαλασσίη, ἡ, ἐν, *in flore exi-*

stens, à θάλα, f. λαῖ, *florēt*, *viro*. §. 138. 946. 999.

Θάλασση, *florēt*, præt. ind. à θάλα, f. λαῖ, *viro*, *florēt*. s. 234. θάλασση, *florēt*. s. 171.

Θαλασσίη, *calcfactus*, a. i. part. pass. à θάλα. f. ψα. s. 864.

Θαλασσίη, *frequentet*, *crebro*, ad v. s. 369.

Θάλασση, u, & θηλίησι, *Jon.* *moris*. Th. θηλίη, f. θηλίη, *morior*. s. 153. 354.

Θάλασση, *morī*, a. 2. inf. θηλίη, a. 2. opt. med. à θηλίη, *morior*. f. 2. θηλίη. f. 1. med. θηλίη. p. τίθημι. a. 2. ἡθίη. p. m. τίθημι. s. 172. 376.

Θάλασση, *sepelīre*, imperf. *Jon.* *verbi θάλα, sepelio*, f. ψα, p. τίθημι, aqr. 2. ἡθίη, præt. med. τίθημι. a. 472.

Θάλασση, i, ὅ, τὸ, *animi præsentia*, (*fiducia*) θηλίη, *audacia*. Hinc θηλίη, a. i. part. verb. θηλίη, *fiduciam habeo*. s. 317. §. 168.

Θηλίη, f. λαῖ, *fiduciam affero*. θηλίη, pro θηλίη, præt. part. Th. θηλίη, i, ὅ, τὸ, *fiducia*. a. 16. §. 163.

Θηλίη, *celerius*, comparat. pro τάχως, ex. ταχὺς, *celer*. a. 95.

Θηλίη, ἡ, *res miræ*, θηλίη, *micum visu*. Them. θηλίη, f. ψα, *miser*, a. 140. 224. §. 834.

Θηλίη, genit. à θηλίη, αἰ, ὅ, *nomen viri*. §. 237. 265.

Θεά, ἄν, Dea. Θεῶν, gen. Dor.
pl. num. & Θεῶν, Æolicè.
a. 338. §. 41. 103.

Θεῖ, imperf. pro Θεῖν, fereba-
tur, à Θεῖν, curro, f. Θεῖσ-
μαι. a. 224.

Θεῖς, Jonice pro Θεῶν, Dea-
bus. Vide Θεῶν. a. 62.

Θεῖος, ὁ, cum admiratione
spectandus, à Θεῖν, cum ad-
miratione spectro Th. Θεῖ-
μαι, spectro, contemplor. f. ἀ-
σσεύω, Jonicè ἡσσεύω.

Θεῖ, patrue, voc. à Θεῖν. a.
103.

Θεῖα, nomen mul. & Θεῖα, di-
vinam, Jonice pro Θεῶν, à
Θεῖν. a. 91, adject. Th. Θεῖος,
Deus. θ. 32. 135. 371.

Θεῖν, 3. perf. præf. sub. ponat.
h. e. faciat, more Hebræo-
rum, à Θεῖν, pono, pro quo
Poëtæ Θεῖν, sicut pro πείν,
πείω, vel est aor. 2. Poët.
pro Θεῖν, à τίθημι, pono, a. 2.
ἔθλω. i. 554.

Θεῖναι, a. 2. act. infinit. à τίθη-
μι pono f. Θεῖναι, a. 2. ἔθλω. i. 813.

Θεῖν, divinus, gen. v. vel Jon.
θεῖοιο. a. 138.

Θεῖναι, volens. præf. part. f. g.
à Θεῖν, f. ἔθλω. θ. 446.

Θεῖναι, dat. plur. à Θεῖν-
θλον, idem quod Θεῖνθλον,
fundamentum. θ. 816.

Θεῖναι, ponere, Jonicè pro Θεῖν-
ναι. a. 2. inf. à τίθημι pono, i. 61.

Θεῖναι, vel Θεῖν, ἡ, jus, acc.
Θεῖναι Θεῖνθλον, gen. pl. pro
Θεῖνθλον, Jonistæ enim ille
non habet locum in Geni-

tiv. declin. 5. simplicium,
nisi dicamus Θεῖνθλον, esse
à Θεῖνθλον, ἡ. Θεῖνθλον, ἡ, ὅν,
legibus consentaneus. i. 136.
§. 235. Est & Θεῖνθλον, nomen
Dex. §. 16.

Θεῖνθλον, nomen mul. quæ
sapit ex legibus. a. 356.

Θεῖνθλον, Θεῖνθλον, ἡ, nomen mul.
§. 261.

Θεῖνθλον, forma Deum refe-
rens. ex Θεῖνθλον, & Θεῖνθλον, for-
ma Th. Θεῖνθλον, video. θ. 350.

Θεῖνθλον, divinitus datus, à Θε-
ῖνθλον, do. i. 318.

Θεῖνθλον, Deus gen Θεῖνθλον, & Θεῖνθλον.
Jon. a. 415. dat. pl. Jon. Θεῖνθλον
ον, Θεῖνθλον. 334. a. 28. Θεῖνθλον,
adverb. ex Deo. §. 871.

Θεῖνθλον, præf. inf. act. à Θε-
ῖνθλον, famulus, servio. f.
ἔθλω. Th. Θεῖνθλον, ονθλον, ὁ,
minister. i. 134.

Θεῖνθλον, ονθλον, ὁ, minister, fa-
mulus. θ. 100.

Θεῖνθλον, Θεῖνθλον, ἡ, a. 500.
501.

Θεῖνθλον, ὁ, καὶ ἡ, calidus. Them.
Θεῖνθλον, f. Θεῖνθλον, & Æol. Θεῖνθ-
λον, calefacio. θ. 696.

Θεῖνθλον, a. 2. med. infinit. à τίθη-
μι, pono. a. 23. 430.

Θεῖνθλον, divina, per synco-
pro Θεῖνθλον. Deo similia, ex
Θεῖνθλον, & εἶναι, similis sum. a. 34.

Θεῖνθλον ἡ divina à Θεῖνθλον,
ὁ, καὶ ἡ, divinus. Th. Θεῖνθλον,
Θεῖνθλον, ὁ, ἡ, batistinus. a. 383.

Θεῖνθλον, nomen mul. θ. 244.

Θεῖνθλον, fecit, & Θεῖνθλον pro Θεῖνθλον,
ab Θεῖνθλον. a. 2. med. verbi

τίθη-

- τίθημι, pono. §. 886. 953.
 Θέντων, gen. pl. part. Alii θέντων, à θένω, carro. At illi, à θένω, exhibere me videndum. α. 146.
 Θένον, ἡ, nomen urbis θένονος, &c. α. 49. 105. §. 978.
 Θένωνος, ἰθ, ὅ, ex urbe Thebarum oriundus, à θένωνος, nascor. §. 530.
 Θένω, acutis, 3. pers. præf. ind. à θένω, f. ξω, acuo. α. 388.
 Θένω, mimandum. à θένω. Them. θένω, ὠμω, σπείρω. θένω, sufficiens, f. 1. à θένω. α. 480. §. 31.
 Θένω, α. 1. ind. θένω, α. 1. med. verbi τίθημι, pono, f. θένω, α. 1. ἰθω, α. 2. ἰθω. α. 465.
 Θένω, ἰθ, ὅ, vel ἡ, fœmineus. θένω, fœmina, §. 667. θένω, gen. Æolic. à θένω, comparat. à Th. θένω, α. 4. 395.
 Θένω, ἰθ, ὅ, thesaurus. α. 717.
 Θένω, ἰθ, ὅ, fera, in pl. θένω, dat. θένω. α. 275. 510.
 Θένω, pro θένω, dat. pl. Poët. à θένω, venator. θένω, in pl. à θένω, venor. Th. θένω, fœm. α. 303. 388.
 Θένω, acc. à θένω, nomen viri. α. 182.
 Θένω, pro θένω, accus. sing. servus, à θένω, θένω, ὅ, servus, θένω, α. 6, ἡ, ancilla. α. 600.
 Θένω, moriebantur, pro ἰθω, 3. pl. imperf. verbi θένω, morior. Vide in θένω. α. 216.
 Θένω, ἰθ, ὅ, mortalis, θένω,

- θένω, à θένω, morior. α. 88. 103. α. 73.
 Θένω, nomen propr. θ. 354.
 Θένω, α. 6, ἡ, epulum. hinc θένω, epulor. α. 114.
 Θένω, α. 6, ἡ, celer. α. 97.
 Θένω, defiliis, α. 2. act. à θένω, vel θένω, salio. α. 392.
 Θένω, defiliaverunt, imperf. pro θένω, à θένω, salio. α. 370.
 Θένω, adv. celeriter. Th. θένω, ἰθ, ὅ, celer. α. 418.
 Θένω, f. gen. à θένω, audax. Them. θένω, ἰθ, ὅ, fiducia. α. 263.
 Θένω, audaci præditus corde, à θένω, audax, hoc à θένω, ἰθ, fiducia & καρδία, α. 6, ἡ, cor. α. 448.
 Θένω, educationis præmia. Th. θένω, f. θένω, α. 186.
 Θένω, α. 1. pass. Jon. à θένω, α. 6, ἡ, ψω, p. φα α. 2. ἰθω, p. m. τίθω. hinc & τίθω, α. 1. part. θένω, pro ἰθω, α. 1. §. 198. 314. 318.
 Θένω, gen. à θένω, Thracius, à θένω, καρδία, Thrac, nom. gentile. α. 551.
 Θένω, α. 6, ἡ, Thracia, nomen regionis. α. 505.
 Θένω, ἰθ, ὅ, filia, acc. θένω, & θένω Poëtice, vocat. ὡ θένω. α. 3. §. 265. 346.
 Θένω, affluant, imperf. Jon. à θένω, mafo, & impetu feror. θ. 848.
 Θένω, α. 6, ἡ, procella. α. 549. α. 345. §. 742.
 Θένω, victimis, dat. pl. Jon. à θένω,

θύς, ε, τ, *visitatio*, à
θύω, *immolo*. s. 336.

θύεις, υἱ, *redolens*, à Th.
θύω, f. ύει, *maestro*. θ. 558.

θυμολγία, & θυμολγί, accus.
à θυμολγής, *afferens dolo-*
rem in animo, ex θυμός, *a-*
nimus, & ἄλγος, *dol-*
or. θ. 619.

θυμήνομαι, a. i. part. f. g. pl.
succensentes, à θυμαίνω, *ira-*
scor, f. θυμαῖν, a. i. act. ἰθύ-
μηναι, hinc part. a. i. act. θυ-
μῆναι, *nos*, *ad*. Them. θυ-
μός, *ira*. α. 267.

θυμωβόρειν, præs. inf. à θυμω-
βόρειν, *animum exedo tri-*
stitia, ex θυμός, *animus*, &
βόρειν, *pabulum*, *esca*. α. 797.

θυμωλέοντι, acc. sing. à θυμω-
λέων, *leonino animo prædi-*
cari, ex θυμός, *animus*, &
λέων, *leo*. θ. 1007.

θυμωφθόειν, acc. à θυμωφθό-
ειν, *animum labefactans*,
ex θυμός, *animus* & φθίρειν,
corrumpo. Them. φθίειν, *cor-*
rumpo. i. 715.

θυμός, υ, ο, *animus*, *ira*. i. 379.

θύον, *furens*. part. præs. act. g.
n. a θύω, *maestro*, cum impe-
tu feror. i. 618. θ. 131.

θύειν, adv. *foras*, θύειν, *for-*
as, adv. aut dativus adver-
bialiter positus, à θύειν,
janna. i. 97. 363.

θύμιον, οἱ, *filii*, seu *modi*, qua-
les dependent à crumenis,
simbriz. α. 225.

θύον, præs. part. à θύω, *sacrifi-*
co. sumitur & θύω, *pro equo*,

imperu quodam feror: it.
furo hinc μυθία, q. d. *mythia*
θύον, à sacrificiis enim
solebant epulari. θ. 199.

θύειν, acc. à θύειν, *sedile*,
pro θάειν, ε, τ, à θάειν,
sedeo. Th. θύειν, *sed*, *celer*. α.
491. 572.

θύειν, pro θύειν, *mediū*.
α. 557.

θύειν, *thotaceon*, acc. pro θά-
ειν. Jon. à θάειν, *ax*, *sed*,
Jonice mutatur α in η, θά-
ειν, *petrus*: unde θάειν,
petrus, *armis seu lorica*
munio, per syn. speciei ar-
mo, θάειν, *armatus*,
præs. ind. α. 124. θ. 431.

θύειν, nom. pl. θύειν, *opera*. θύειν,
Jonice, idem est quod θύ-
ειν, & hinc θύειν, pro θύ-
ειν, Jon. Th. θύειν, f.
miror. α. 165.

I.

θύειν, *volitabant*, 3. pl. im-
perfect. pro præs. enallage
temporis, ab ἰάειν, *mitto*,
volo, f. αλῶ. θ. 269.

θύειν, *as*, η, nomen mul. ex
ἰα, *sola*, & ἀνὴρ, *quæ sola*
animo virum imitatur. θ.
356.

θύειν, nomen mul. ab ἰάειν,
calefacio. item, *exhilare*, *la-*
titia perfundo. θ. 349.

θύειν, gen. Jonic. ab ἰάειν,
nomen viri, ab ἰάειν,
mitto. it. *maledictis lacis-*
so. ἰάειν, *casus*.
ab ἰάειν, *filii* *pa-*
pilla

πέλι. ε. 54. θ. 528.

Ἰάσις, dat. nomen viri, ab
ἰάω, f. ἰάσω. θ. 970.

Ἰάχις, & ἰάχισις, 3. sing. im-
perf. activ. verb. ἰάχῃ, vociferor,
clamo. hinc in part. ἰάχων, ὄντ, hinc ἰαχῆ, cla-
mor. α. 232. 441. θ. 69.

Ἰαυλός, ὤ, ἡ, nomen urbis. α.
380. 474.

Ἰάλεος, sudorificus ab ἰδῶ,
ἰδῶ, ὄντ, sudor. idem quod
ἰδρῶς, ὄντ, ὅ. ε. 413.

Ἰδῆ, a. 2. act. imperat ab ἰδῶ.
video, f. ἰδομαι, a. 2. ἰδῶ, &
ἰδῶν, in part. ἰδῶν, ὄντ, &
ἰδῶσ, pro ἰδῶσσι. α. 445.

Ἰδῆ, idem quod ἰδῆ, ὄντ, atque.
α. 19. θ. 19.

Ἰδῆ, ἄστυ, dat. sing. ab ἰδῶ, ὄντ,
ὄντ, sudor. α. 397.

Ἰδῆ, a. 1. act. infinit. ἰδῶν, a.
2. med. infinit. ab ἰδῶ, vi-
deo. Vide ἰδῶ. α. 166. 224.

Ἰδῆς gen. ἡ ἰδῆ, Mons Cretae,
sic dictus, quod ex eo lon-
ge lateq; licueris circum-
spicere θ. 1010.

Ἰδῆς, videris, 2. sing. a. 2. act.
subj. ab ἰδῶ, video. α. 335.

Ἰδῶρ, pro ἰδῶρ, & hoc per
syncopen, pro ἰδοῦρ, scio, g.
ind. præs. 1. pl. Th. ἰδοῦρ, scio.
Imperat. ἰδοῦ, & ἰδοῦ. θ. 27.
656. Hinc ἰδοῦρ, peritus &
ἰδοῦρ, peritia, dat. pl.
Jon. ἰδοῦρ, θ. 377.

Ἰδοῦ, 3. pl. a. 2. med. ind. aspe-
xerint, ab ἰδῶ, video. α. 445.
θ. 451.

Ἰδῶ, perit, ab ἰδῶ, quod

est ab ἰδοῦ, scio. α. 351.

Ἰδῶς, ὄντ, ἡ, provida, sic κατ'
ἰσοχλῶ dicitur formica. Th.
ἰδοῦ, scio. ε. 776.

Ἰδῶρ, acc. ab ἰδῶρ, ὄντ, ὄντ,
sudor, per metonym. effe-
cti, labor molestus. Th. est
ἰδῶ, ὄντ, ὄντ, sudor. ε. 287.

Ἰδῶς, ας, ἡ, nomen mul. quasi
ἰδῶς, gnam. θ. 352.

Ἰδῶς, videns, a. 2. part. ab ἰδῶ,
video. Vide ἰδῶ. α. 9. 21. 699.

Ἰδοῦ, emittentes, part. præs. g.
f. pl. num. ab ἰδοῦ, mitto. a-
lii scribunt ἰδοῦ, idque
Æolic. imperfecte ἰδοῦ, ὄντ, ὄντ.
pl. ἰδοῦ, f. ἰδοῦ. p. ἰδοῦ, a. 1.
ἰδοῦ, a. 2. ἰδοῦ, ὄντ, præs. pass.
ἰδοῦ, a. 1. pass. ἰδοῦ. θ. 10. 45.
65. 830.

Ἰδοῦ, Jon. pro ἰδοῦ, Att.
præs. inf. ab ἰδοῦ, ubi Jones
α, in fine abjiciunt, accen-
tu in sua sede relicto, ab
ἰδοῦ, mitto. ε. 594.

Ἰδοῦ, cupientes, part. præs.
m. ab ἰδοῦ, cupio. Verba
desiderii regunt Geniti-
vum, ἰδοῦ, cupiebant, im-
perf. med. 3. pl. α. 23. 251.

Ἰδοῦ, ire, ab ἰδοῦ, eo, pro quo
etiam dicitur ἰδοῦ, ὄντ, ὄντ
α, perrexit ire. α. 40. 353.

Ἰδοῦ, ὄντ, sacer. item. magnus,
immensus, ἰδοῦ, Jonic. pro
ἰδοῦ, ἰδοῦ, g. n. pl. num. in-
telliguntur sacrificia, ἰδοῦ,
pro ἰδοῦ, ἰδοῦ, ire, facere
sacra, h. e. sacrificare, ἰδοῦ
(pro ἰδοῦ, in f. g.) Doricē
ε. 334. α. 201. θ. 417. 1014.

Ἰδοῦ,

Ἰῆσι, *truncat*, ab ἱμῖ, *truncat*, spi-
ritu differt, ab ἱμῖ, *eo*, de
quo paulo antè. θ. 806.

Ἰῆσι, dat. sing. nomen viri,
ab ἱῆσι. θ. 1000.

Ἰῆσι, ab ἱῆσι, *idem* quod
ἱῆσι, *rectus*, ἱῆσι, dat. pl.
Jonic. ε. 36. 222. θ. 86.

Ἰῆσι, praf. imperat. *accede*, ab
ἱμῖ, vel ἱμῖ, *eo*. ε. 491.

Ἰῆσι, *justos*, dat. pl. Jon.
paragoge, ab ἱῆσι, *u*, *o*,
cujus judicia sunt recta, ab
ἱῆσι, ἱῆσι, *rectus*, *a*, *u*,
& ἱῆσι, *justus*. ε. 228.

Ἰῆσι, *dirigit*, 3. sing. praf. ab
ἱῆσι, *dirigo*. Th. ἱῆσι, ἱῆσι, *o*,
rectus. ε. 7. 9. 261.

Ἰῆσι, *pervenit*, ab ἱῆσι. Th.
ἱῆσι, f. ἱῆσι, *a*. 1. ἱῆσι, *venio*. θ.
681. 697.

Ἰῆσι, *similis*, & ἱῆσι, ab
ἱῆσι, *similis sum*. ε. 301. α. 198.

Ἰῆσι, pro ἱῆσι, *pervenit*, *a*. 2.
m. ab ἱῆσι, *venio*, f. ἱῆσι-
μαῖ. θ. 285.

Ἰῆσι, *a*. 1. ind. ab ἱῆσι,
supplico. Them. ἱῆσι, *u*, *o*,
supplex. α. 13.

Ἰῆσι, *supplicibus*, dat. pl.
ab ἱῆσι, *u*, *o*, *supplex*. ε. 325.
α. 85.

Ἰῆσι, *attigeris*. 2. sing. *a*. 2.
med. sub. Jonice pro ἱῆσι ab
ἱῆσι, *venio*, f. ἱῆσι, *p*.
ἱῆσι, *a*. 2. m. ἱῆσι, *u*, *o*,
& in 3. pl. ἱῆσι, *in aor.* 2.
sub ἱῆσι, *ηται*. ε. 466.

Ἰῆσι, *Adverb. celerrime*,
ἀπὸ τῆς ἱῆσι, Th. ἱῆσι. θ.
691.

Ἰῆσι, per syncopen pro ἱῆσι,
pervenit, *a*. 2. med. ἱῆσι.
Vide in ἱῆσι. θ. 481.

Ἰῆσι, *caterbatim*. ε. 185.

Ἰῆσι, ab ἱῆσι, *propitius*, *At-*
rice ἱῆσι. ε. 338.

Ἰῆσι, praf. inf. ab ἱῆσι-
μαῖ, *placo*. Th. ἱῆσι. ε.
336.

Ἰῆσι, Poëtice pro ἱῆσι,
para. *a*. 1. act. à verbo ἱῆσι-
μαῖ, *τοῦτο* *εἰδο*. f. ἱῆσι.
Th. ἱῆσι, *ἀντ*, *o*, *τοῦτο*,
θ. 857.

Ἰῆσι, *desidero*, *εἰπλο*. f. ἱῆσι,
hinc ἱῆσι, *desiderium*, &
ἱῆσι, acc. plur. *desi-*
derabiles, ab ἱῆσι, *τοῦτο*,
Th. ἱῆσι. ε. 616. α. 31. θ.
359.

Ἰῆσι, pro ἱῆσι, *u*, ε. 544. ἱῆσι. ε.
459.

Ἰῆσι, *o*, *h*, *valida*, nomen
mul. ab ἱῆσι, *u*, *robur*, *fi-*
bra. θ. 976.

Ἰῆσι, 3. sing. *a*. 1. act. ind. Th. ἱῆσι,
venio, f. ἱῆσι, *a*. 1. ἱῆσι. α. 32.

Ἰῆσι, *pervenies*, 2. sing. fut. *i*.
med. Jonice pro ἱῆσι, ab ἱῆσι-
μαῖ, *u*, *o*, f. ἱῆσι. *Prat. pass.* ἱῆσι, *a*. 2. med.
ἱῆσι, *u*, *o*. ε. 475.

Ἰῆσι, acc. sing. in nom. ἱῆσι-
μαῖ, *niger*, ab ἱῆσι, *u*, *o*.
viola purpurea, *nigricans*,
& ἱῆσι, *forma*, & hoc
ab ἱῆσι, *video*. θ. 3844.

Ἰῆσι, *nomen peritissimi*
aurigæ. *solans*, q. d. *sol* ἱῆσι
ἱῆσι, *jaculum seu telum*
populi. α. 74. *τοῦτο* θ. 317.

Ἰῆσι

ἰόντι, euntem, a 2. aēt. part. ab
ἰόντι, eo. part. a. 2. aēt. ἰόν, iū-
ον, ἰόν. s. 718. a. 257. s. 773.
Ἰχθυήσας, ac, ἰ, sagittis gau-
dens. ex ἰός, ὤ, ὀ, telum, &
χαίρω, gaudeo. s. 14. 918.
Ἰππόδαμο, equorum domi-
tor, ex ἵππῳ, & δαμάω, do-
mo. a. 346.
Ἰπποδῶν, nomen mul. celer
inftar equi. vel valde celer.
Nam ἵππῳ in compositi-
one quandoque auget, sic
& βῆ quod est ex βῆς, ut
βέλμῳ, s. 251.
Ἰπποδῶν, nomen mul. valde
intelligens. s. 251.
Ἰππῳ, equum, dat. pl. Jon. ἱπ-
ποων. s. 814. a. 341.
Ἰππῶτα, vocativi casus. ab
ἱππότης. a. ὀ, eques. vocati-
vus pro nominativo poni-
tur Poëtice, & Attice. a.
216.
Ἰπποταγόρῃ, gen. sing. equorum
Alerici, Thraciæ epithe-
ton. s. 505.
Ἰπποκρήνη, equi fons. Nomen
fontis, in Bœotia, non pro-
cul ab Helicone monte. l. 6.
Ἰσθμῶ, ὀ, Jonicè, pro ἰσθαῖ,
ακῶ, ὀ, accipiter. s. 201.
Ἰσθμῶ, ἰσθῶ, & ἰσθμῶ, ἰ, ἰσθ,
in acc. ἰσθ. s. 780.
Ἰσθμῶ, ἰσθῶ, ἰσθμῶ, ἰσθμῶ, ἰσθμῶ,
si. s. 516. s. 332.
Ἰσθμῶ, pro ἰσθμῶ, ab ἰσθῶ, par. s. 350.
Ἰσθμῶ, ἰσθμῶ, 3. pl. imperf. aēt.
ab ἰσθμῶ, eo, imperf. ἰσθμῶ, a. 2. ἰσθ,
pl. perf. m. ἰσθμῶ. s. 68.
Ἰσθμῶ, & ἰσθμῶ, 3. pl. ab ἰσθ-

μι, scio. s. 40.
Ἰσθμῶ, parem, æqualem, ab ἰ-
σθῶ, par. s. 325. s. 126.
Ἰσθμῶ, æquale, scilicet prima in
ἰσθῶ est anceps, & proinde
scribitur etiam ἰσθῶ, quum
prima corripitur. s. 750.
Ἰσθμῶ, pro ἰσθμῶ, præf. med.
infin. æquare, ab ἰσθῶ, ἰ,
æquo. Th. ἰσθῶ, s, ὀ, par.
s. 560.
Ἰσθμῶ, æquiparat. q. d. ἰσθμῶ
φιγῶ. s. 428.
Ἰσθμῶ, par. præf. pass. ἰσθμῶ,
ἰσθμῶ, ἰσθμῶ, genit. Jon. ἰ-
σθμῶ, ab ἰσθμῶ. s. 567.
Ἰσθμῶ, pro ἰσθμῶ, 2. sing. præf.
pass. imperat. ab ἰσθμῶ, ἰσθ,
f. ἰσθῶ, a. 2. ἰσθῶ. a. 449.
Ἰσθμῶ, Jonice pro ἰσθμῶ, ab ἰ-
σθῶ, αἰ, ἰ, Vesta, focus. s. 454.
Ἰσθμῶ, ἰσθῶ, dat. sing. ab ἰσθ-
μῶ, ἰσθῶ, ἰσθῶ, ab ἰσθῶ, ἰσθ-
ῶ, quod ab ἰσθμῶ, & βῆς,
bos. s. 433.
Ἰσθῶ, telum, acc. ab ἰσθῶ, ὤ, ὀ,
ἰσθῶ, & malus navis. Th.
ἰσθμῶ, ἰσθῶ. s. 64. 777.
Ἰσθῶ, ab ἰσθῶ, ὀ, ὀ, ἰσθ-
μῶ, sciens. s. 790.
Ἰσθῶ, acc. ab ἰσθῶ, nomen
fluv. Germanici, Danubi-
us. s. 339.
Ἰσθῶ, destinet, ab ἰσθῶ, idem
quod ἰσθῶ, habeo. Th. ἰσθῶ,
habeo. s. 493.
Ἰσθῶ, ἰσθῶ, idem quod ἰσθῶ, ha-
beo. ἰσθῶ, 3. pl. præf. sub.
aēt. s. 623. s. 687.
Ἰσθῶ, ὀ, ὀ, robur. dat. ἰσθῶ,
acc. ἰσθῶ, fremitum. Hinc
ἰσθῶ,

ix'ua, robustus sum. 0. 146.
823.

ἰσώμενοι, exequabant, a. i. m.
ab. ισέν, ũ, equo. Th. ισΘ,
x, ô, par. α. 263.

ī *abierunt*, 3. dual. præf. a-
ctivi, ab *īmi*, eo, ponitur
verò præfens, pro a. 2. *īor*,
qui 3. dual. format *īrtuo* e-
nallage temporis. s. 197.

Ἰσχυρ, *extremam omnem*. ab ἰσχυς,
 ὁ κύκλος, ἡ *extrema ambitus*,
 circumferentia. α. 314,

ἰφθίμω, genis. fortis. ab ἰφθί-
 μω & hoc ab ἰφθί, fortiter,
 quod est ex ἰς, ἰνός, ἡ, εἰς, ῥο-
 βῆν. ἰφθίμω. u. 136. θ. 768.

Ἰφ, adverb. fortiter, ab ἰς, ἰ-
νός, ἦ, vis, fibra. s. 539.

Ἰφικλίδης, nomen viri. α.iii.

Ἰφικλῆς, nomen viri. ad formam ἡρεκλῆς. à nominativo ἰφικλῆς contractè ἰφικλῆς, q. d. *valde bonoratus, gloriosus.* n. 54.

ἰχθυῶντες, piscibus inhian-
tes, præf. part. ab ἰχθυῶν, ᾧ,
piscor. Th. ἰχθῦς, ὅς, ὁ, pi-
scis. α. 210.

ἰχθὺς, ὁ, ἰ, piscē, ἰχθῶς, pro
ἰχθύας, acc. pl. sicuti ὁ
pro ὁύας, &c. α. 212.

Iⁿ xⁱo, s^co, p^o, Vestigium. t. 678

1. dat. ling ab ias, u, o, sagit.
 2. quod est ab inu misso
 item erugo, quæ in metal.
 lo serpit, venenum quod
 transmittitur in venas. A.
 3. ia, ier, idem quod o.
 4. or, solus, a, um. n. 409.

ἰσὺν, ἤς, ἡ, clamor, vocife

ratio, 9.68x.

Ἰωλπὸν, acc. ἰωλπὸς, ὤ, ἡ, *urbs*
Theffalia. S. 997.

ἰσχυρῶς, *tumultu*, genit. Jon.
 ἀβ ἰσχύος, ᾤ, ὀ, *persequutio*
 hostilis, idem quod ἰσχύ.
 Th. δῶνω, f. ξω, *persequor*.
 u. 683.

K.

K pro @ 67 x' dixit 6.1.
44.9.547.

Κάββαλι, & κάββαλ', prostra-
vit, a. 2. ind. pro καλίβαλε, &
καβάβαλα dejectione, καββά-
λετ', a. 2. m. 3. perf. sing.
Th βάβα, f. βαβῶ, p. βίβλη-
τα, a. 2. ἔβαλεν, p. m. βίβλη.
α. 130. 462. 9. 189.

Καὶ δύναμις pro καὶ δύναμις,
pro virili, à δύναμις, τὰς, ἡ,
potentia. Them. δύναμις, f.
ἡσυχία, possum. i. 334.

Καθ' ἡμέραν δὲ βάλε πρὸ τῆς
 βαλῆς ἡ, de jicis vero. n. 384.

Κάδμος, v. nomen viri. hinc
καδμῆος, καδμῆοιο, dat.
pl. & in f. g. καδμῆιν, & κα-
δμῆις, ιδίῳ, cadmus. s. 161.
9.917.

Καὶ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, pres. part. ἀ κα-
θάπτω, invado. Th. ἀπὸ τοῦ
καὶ, tanpro, f. ψευδ. i. 330.

Καθαρός, pure, 'adverb. à κα-
 γαρῶς, ὤ, ὁ, purus. Th. κα-
 γαρῶς, purgo. v. 335.

Kαθίζω, pres. part. καθίζων, καθίζουσα, sedeo. Th. καθίζω, f. καθίζω, sedeo. 257. n. 34.

Katigł, 3. pers. prz. ind. sc
des. na dżon, prz. inf. col

V

1064-

locare. à καθίζω. Th. ἵζω, f. ἵων, sedere facio. i. 748: 9. 434.

Καί, *sedetiam*, ut quæ duo simul juncta sunt distribu- tiva, καὶ καὶ, *simul etiam*. i. 43. 241.

Καίει, *præf. inf.* Vide καίει. Καίειν, *Caicem*, Nom. propr. v. 343.

Καίειν, *adolent*, pro καίειν, καί- ορδην, *ardens*, præf. part. à καίω, *uro*, accendo, f. καύω, p. καίωμαι, a. i. pass. ἐκαύην, f. i. pass. καυήσασθαι. i. 335. v. 357.

Καίης, à Καίης, ἰός, i, no- men proprium regis. a. 179.

Καίης, ὤ, i, *tempus opportu- num*, occasio. i. 692.

Κακ, pro καὶ ἐκ, ἔκ. v. 447.

Κακῶν, ille: ex καὶ ἐκ καὶ ὦν. i. 293.

Κακκρύπτειν, pro κακκρύπτειν, *abscondens*, præf. part. à κρύπτω, *abscondo*, f. ψω. p. φω. a. i. ἱερύειν. i. 469.

Κακῆμυσός, *ignavia*, ex κα- κόν, *malum*, & δῆμον, ὦν, i, *acervus rerum simul congestarum*. Th. τῆμι, pono. i. 470.

Κακός, *malus*, propriè piger, à χάζω, *cedo*, κακός, ἡ, neut. κακόν: κακὸν pro κακὰ dat. pl. κακῶν. i. 177. κακόν, pro κακῶν, ἀδβ. i. 325. comp. κα- κίων, κακίος. i. 264. 344. 501.

Κακότης, dat. sing. à κακότης, κατ, ἡ, *improbitas*, a. 42. 93.

Κακόχρητος, *alienis malis gau- dens*, ex κακόν, *malum*, & χρίω, *gaudeo*. i. 28. 194.

Κακῶρδαι, *occidere*, Doric. pro Κακῶρδαι, & hoc pro κακῶρδαι, a. i. inf. activ. à κακῶρδαι, pro κατὰ- κρῖναι. Th. κτῖναι, f. κτῖναι- occido, p. ἔκτῖναι, a. 2. ἔκτῖναι- τον. a. 453.

Κᾶλα, *ligna*, à κᾶλον, κατ, ἡ, li- gnum. i. 125.

Καλῶν, *vocare*, ἱπβίττειν, à κα- λῶν, *viso*, f. ἰων, p. καλῶμαι, καλῶμαι. 3. perf. imperf. Jon. pro καλῶν, καλῶν, pro καλῶν, *vocant*. i. 340: v. 187. 207. 234.

Καλιῶν, *borrea*, καλῶν, ἄς, ἡ, *nidus ex virgultis*; καλῶν Jon. pro καλῶν. Th. καλῶν, κατ, ἡ, *lignum*. i. 305.

Καλιγύβαια, acc. à καλιγύ- βαια, κατ, ἡ, *pulchræ ma- lieribus abundans*, ex κάλ- λος, ἰός, ἡ, *pulchritudo*, & γυνή, *mulier*. i. 651.

Καλιόμοιο, *genit.* Jon. καλ- ἰομαι, *pulchricoma*, à καλός, ἡ, ὦν, *pulcher*, & κόμη, κατ, ἡ, *coma*. i. 35. v. 915.

Καλιπάρη, *Æol. seti Boeo- tice* pro καλιπάρη, pul- chras habens genas, ex κα- λός, ἡ, ὦν, *pulcher*, & παρῆα & Æol. παρῆα, ἄς, ἡ, *malas*, gena. v. 238. 270. 907.

Καλιόρριον, *pulchrifluum*, à καλός, ἡ, ὦν, *pulcher*, & ῥίον, *flua*, f. ῥέειν. p. αἰώ. v. 339.

Καλιόπη, κατ, ἡ, *nomen Musæ*, eius

εὐχῆς εἰς elegans eloquium,
facunda, ex κάλλος, ἰος, ῥ,
pulchritudo, & ὄψ, ἰσός, ἡ,
vox. θ. 79.

Καλλιόη, nomen mul. θ. 288.

Καλιόεσχε, pulchricomus.
καλιόριξ, ὅ, ἡ, pulchros
crines habens, ex καλός,
ἡ, ὄν, pulcher, & ῥιξ, τριχός,
ἡ, pilus. α. 372.

Καλιόρρον, limpidum, ex καλός,
pulcher, & ῥόνος, fluentum.
Th. ῥίον, f. ῥύον, fluo. ι. 735.

Καλιόφυρον, pulchros talos
habens, ex καλός, & σφύρον,
malleotus. Th. σφύρον, ἡ,
malleus. θ. 384. 516.

Καλός, ἡ, ὄν, pulcher, bonus.
Comp. καλίων, ὄν, ὅ, ἡ, &
κάλλιον, ῥ, Superl. κάλλι-
ος, ὄν, ὅ, ἡ, ῥ, optimus, pulcherri-
mus. θ. 384.

Καλυπτόμενος, conteste, pres.
pass. a καλύπτω, rego.
f. ψω, p. φα, α. 1. ἐκάλυψα,
ας, ε, α. 2. ἐκάλυπτον. ι. 39. 196.
α. 134. θ. 541.

Καλύπτειν, acc. Jon. a καλύ-
πτειν, regmen capitis mu-
liebre. Th. καλύπτειν, rego. θ.
574.

Κάλυψα, nomen mul. θ. 359.

Κάμαξι, dat. pl. παλίσ, pedamen-
tis, a κάμαξι, ακ, ἡ, palus.
α. 298.

Κάμω, υ, ὅ, labor, hinc κα-
ματότης, ἰος, ὅ, κ, ἡ, laborio-
sus. Th. κάμω, μά, p. κέμω-
κα, lassescio. ι. 175. 582.

Κάμωρ, pro καλὰ ῥωρ. ι. 437.

Καμπύλα καλὰ, curvata ligna a

καμπύλα, υ, ὅ. Th. κάμπυλα,
f. ψω, p. φα, flecto. α. 324.

Κάπ, quatuor, et si, ex κ, & α, ἡ,
fi. α. 335. 355.

Καπαχή, crepitatio, sonitus.
hinc καπαχίδα, adverb. cum
strepitu. Th. ἡχ, υ, ὅ, so-
nus. α. 160. 164. θ. 67.

Καπαχίς, imperf. substrep-
bat, a καπαχίζω & καπαχίω,
resono, hinc καπαχή, crepi-
tatio, καπαχίσι, dat. plur.
Jon. Th. ἡχ, υ, ὅ, sonus. α.
373.

Καπνός, υ, ὅ, fumus. ι. 45. 617.

Κάπης, υ, ὅ, aper, isem ferres,
quo sensu accipitur. ι. 788.

Κάρη, ῥ, indeclinabile, caput,
per apocopen pro κάρησι,
υ, ι. 532. α. 123. θ. 42.

Καρπάλιμος, cito, promptus. adv.
q. d. ἀρπάλιμος, ab ἀρπάζω,
f. ω, & ζω, τριο. α. 431. θ.
492.

Καρπός, υ, ὅ, fructus. ι. 170. 235.

Κάρπι, robore, pro ἐκ κάρτε, κ.
c. κερπεύω, more Hebræo-
rum, κάρτε, pro κέρτε,
ἰος, ῥ, robur. θ. 83. 716.

Κερπεθύμενος, dat. κερπεθύ-
μενος, a κερπεθύμενος, υ, ὅ,
pertinax, qui toleranti a-
nimo est, ex κάρτε, per me-
tathesin literarum pro
κέρτε, ιος, ῥ, robur, & θυ-
μός, υ, ὅ, animus. θ. 378. 476.

Κερπεθόρην, accus. a κερπεθ-
όρην, ὄν, ὅ, ἡ, praesens,
item κερπεθόρην, a κερ-
ε, υ, ὅ, ῥ, robur, & φέρω
animus.

Κάλεται, *praestantissimum*, pro
 κλέει, ab ἀγαθός, bonus,
 κρείσσει, κλέει. Θ. 981.
Κάρεφ, *siccus*. Th. κάρω, *siccō*,
 arefacio, f. ψω. ε. 7. 573.
Καρχαροδόντα, acc. sing. den-
 tibus asperum, ἀ κάρχε, Θ.
 asper. Th. χαράσσω, f. ξω,
 sculpo, & ὀδύς, ὀτ. Θ., ὁ, dens.
 ε. 602. 694. α. 303.
Κασιγνήτης, α, ὁ, ex κάσις, ι. Θ.,
 ὁ, ἡ frater, soror, & γινομαι,
 nascor. ε. 182. θ. 756.
Κασπίτης, κασπίτης, genit.
 Jon. ὁ, *stannum*. θ. 862.
Κατὰ, cum Genitiv. per. Cum
 Accus. ad. *secundum*, κατ' ὄ-
 ρον, in monte, κατὰ οἶκον do-
 mi. κατ' ὥρην, ad tempora,
 idem quod πρὸς καιρὸν. ε.
 100. 615.
Καταβιβάζω, *onusa sunt*.
 3. pl. præt. medii, ἀ βείβα, e-
 neror, sum gravis; f. τω, p.
 κα. ε. 232.
Καταβύσκειται, *intuit*, f. ι. ἀ κα-
 ταβύσκειν, f. βύσκειν, *descen-*
do. Th. βαινῶ, εο, α. ι. ἰδῶ.
 θ. 750.
Καταγχεύω, *præt. ind. ἀ κα-*
ταγχεύω, senesco. Th. γῆ-
 ρας, ατ. Θ., ῥ, *senescō*. ε. 93.
Καταδιύη, 3. præt. sub *humesat*.
 ἀ διύω, *riro*, f. διύσω. ε. 544.
Καταδύμενος, Att. & Dor. *in-*
gredi, pro καταδύναι, α. 2.
 aet. infinit. ἀ καταδύνω, α. 2.
 aet. κατέδυν, υς, υ. Th. δύνω,
 & δύω, *subeo*. α. 196.
Καταδύντα, *occidentem*, part.
 α. 2. aet. Th. δύνω, *subeo*, vel

δύνω. θ. 596.

Κατῆλθαι, *poneres*. 2. sing. a. 2.
 med. opt. κατέθηναι, *depo-*
neris. 2. sing. a. 2. med. subj.
 κατέθηναι, κατέθῃ, & hoc
 pro κατέθηναι, Jon. ἀ τίθημι
 pono. ε. 45. 599.
Κάτῃ, Poëtic. pro κατέθῃ, &
 κατέθῃς, *recondes*. α. 2. im-
 perat. med. ἀ κατέθῃς, *re-*
pono. Them. τίθημι, f. θάω.
 α. 2. ἰδῶ. ε. 625.
Κατακύνω, *præt. part. ἀ κα-*
τακύνω, jaceo, *decumbo*.
 ε. 362.
Καταλαύεται, *distillat*, *præt.*
ind. ἀ καταλαύεται, defil-
lo. Th. λαύω, f. ψω, *libo*.
 θ. 786.
Καταλείπει, *præt. infin. ἀ λεί-*
πει, lino, f. ψω, p. φα. α. 2. ἰ-
 λινῶ, p. m. λείπει. ε. 744.
Καταλέγειται, *cubat*. fut. ind. ἀ
 λέγωμαι, *cubare facio*. ε. 521.
Καταμάρψη, *opprimit*, α. 1.
 sub, ἀ καταμάρπτω, *compre-*
bendo. Th. μάρπτω, f. ψω,
capio. ε. 494.
Καταπίνηται, *exterrita*, perf.
 part. activi, per syncopen
 ἔχ, pro καταπίνηται, ἀ
 verbo καταπίνω, f. ξω,
perterreo, præt. aet. κατα-
 πίνω. Th. πίνω, ὦ, f. ἔω,
exterreō. α. 265.
Κατῶπι, *deglutiebat*. imperf.
 Jon. Th. πίνω, *bibo*, f. πῶω,
 p. πίπνω, α. 2. ἔπει, inde
 in imperat. πῖθι & πῖ. θ.
 459. 497.
Κατάσκει, *opacis*, ἀ κατὰ,
 ἄς,

ἀε, ἡ, ὑπόβα. ε 511.

Κατασφύλλω, α, ἃ συμφυλός.
durus, affert, Th. σφύω, a-
stringo, f. ψα 806.

Καταφθιμένοις, mortuis, dat.
pl. perf. part. Ionic. ἃ φθίω,
idem quod φθίω, f. ἥσω, cor-
rupto. 9. 850. perf. pass.
ἴφθιμι, inde φθιμίω. Jon.
vel per synacopen pro φθι-
ήμιω, præs. part.

Καταφλέξαι, combussisset, 3.
sing. a. i. aet. opt. ἃ φλέω,
pro, f. ξω, p. χα. α. 18.

Καταφράζομαι, præs. imperat.
pass. ἃ καταφράζομαι, consi-
dero. Th. φράζω, dico, f. σω.
p. κα. α. 2. ἴφραδι. p. m.
πίφραδα. ε. 146.

Καταχύνει, effundit, 3. imperf.
ἃ καταχύνω. Th. χέω, f.
χύνω, fundo. ε. 181.

Κατῶν, descendebat, ex κατὰ
& ὦν, eo, est 3. sing. præt.
med. εἶα, & Attice. ἡα, αἱ, ε.
καλῶν, part. a. 2. ἃ κατεμι.
α. 254. 9. 713.

Καπιγχιπώ, redarguat. præs.
imperativ. ἃ καπιλέγω.
Th. ἱλέγω, f. ξω, arguo.
ε. 712.

Κατέλιξε, recensuit, a. i. ind. ἃ
καταλέγω. Th. λέγω, ξω, di-
co. 9. 627.

Κατασθέν, adv. ex adverso,
comm. Th. ἀντί, pro. α. 73.

Κατῆασι, a. i. ind. pro κατί-
ναι, ab inusitato verbo,
κατασῶ, habitandum do.
Th. καίω, habito. ε. 167. θ.
538.

Καταλύω, constabunt, præt.
med. ἃ καταλύω, cō. λύω ex cō
& λύω, pono per metathe-
sin cō. λύω, in præt. med. ἡνο-
ύω, & per reduplicationem
cō. λύω, prapōsita praposi-
tione κατὰ, fir hinc κατα-
λύω constabit. Errant
qui ἃ καταλύω, derivant.
Sic enim reduplicatio fo-
ret καταλύω, &c. Malo
ita resolvere, ut dicam, κα-
ταλύω, esse duntaxat præt.
medii, & carere præsenti.
Præsens, si usitatum foret,
esset καταλύω. α. 269.

Κατέπαυσι, diremit. sedabit,
a. i. aet. ind. verb. κατα-
παύω, desisto, Th. παύω, si-
nio, cesso. 9. 87.

Κατέμψι, destruxit, a. i. ἃ
πέμψω, mitto. f. ψω θ. 515.

Κατέπνι, imperf. deborabat, ἃ
πίνω. 9. 467.

Κατέστην, oppositi sunt, pro
κατεστήσαν, Aolice, a. i.
ind. pass. ἃ καθίσταμαι, consti-
tuor. Th. ἵστημι, f. σῆσιν, sta-
to. 9. 674.

Κάτην, imperfect ut & κα-
τέχεθι, desinebat, προέχω,
dicitur χέω. 9. 575. 700.

Κατηρεῖ, pro κατηρεφία, ἃ
κατηρεφῆς, ἴω, ὁ κ. ἡ, ἰεῖαι,
dat. pl. Jon. κατηρεφίαισι.
Th. ἱρίφω, f. ψω, ego. 9.
594. 778.

Κατηρεῖτο, suspensum est, 3.
pl. imperf. pass. Dor. pro κα-
τηρεῖτο, ἃ verbo κατα-
ρῆσθαι, dependeo, ex κατὰ

- & αἰσίων, f. ἦσιν, in sublime
 204. α. 2.
 Καὶπάζω, expulerit, præf. sub.
 ab ὀπάζω, f. σιν, persequor.
 α. 322.
 Κάτω, infm. deorsum. 9. 301.
 Κανυξαι, fregeris, α. 1. opt.
 act. à κανάζω, contingo, frango.
 sic Æoles pro αἰε, di-
 cunt αἰε, vel pro κατὰ-
 ξαι, Poët. sublato, τ, & in-
 ferto, υ, Æol. ab αἰω, frango.
 α. 664. 691.
 Καῦμα, αἶψα, incendium, à
 καίω, urō, f. καύω. α. 413. 9.
 844.
 Κι, & κιν, particula potentia-
 lis, sicut in prosa αἰ, vel ex-
 pletiva. α. 10. 12. 33.
 Κίαι, jacebant, pro ἱκναι,
 Jon. & κίαιτο pro κνίαιτο, à
 κῆμαι, jaceo. α. 241.
 Κίγγεσι, dat. pl. Jon. à κιν-
 γω, milium, genus legu-
 minis. α. 9.
 Κιδῆ, castus, dat. sing. à κιδῆς,
 ἡδὲ, castus, probus. Th. κῆ-
 δω, α. 69. 129.
 Κεῖν, illo, pro ἐκείνῳ, per a-
 phæresin. κείναις, κείνοις,
 dat. pl. Jon. ab ἐκείνῳ, α.
 628. 836.
 Κεῖται, jacet, κῆτ, pro ἱκναι,
 imperf. Jon. à κῆμαι, jaceo.
 α. 227. 9. 795.
 Κεκαλυμμένη, perf. part. pass.
 à καλύπτω, operio, tego, f.
 ψ. p. φ. α. 2. 2. ἐκάλυβον. θ. 9.
 745. 757.
 Κεκρυμμένον, perf. pass. à κρύ-
 ζω, orno, f. κρυ. 9. 929.

- Κεκύθη, occultabat, Jon. plusq.
 perf. med. à κρύθω, f. κεύθω,
 p. κα in præf. med. κεύθω.
 sicut, πλήθω πέπληθη, γη-
 θῶ γένηθη, &c. 9. 505.
 Κεκλήγεις, præf. med. Æoli-
 ce pro κεκλυγότες, à κλάζω.
 verior analysis hæc est: ex
 præterito κέκληα, novum
 verbum κέκληω, quod
 Græcis est usitatissimum,
 unde in part. præf. κέκλε-
 γον, οἶτ, in pl. οἱ κεκλή-
 γοντες. α. 379. 412.
 Κεκλυγός, vociferans, præf.
 med. à κλάζω, clamo, in f.
 κλάξω, α. 2. ἐκλυγον, p. π.
 κέκληα, hinc part. f. g. κί-
 κληγῆ. α. 447. α. 99.
 Κεκλήδ, vocari. perf. inf.
 pass. à καλῖω, f. ἴω, p. κέ-
 κληκα. θ. 410.
 Κέκλυτε, audite, à κλύω (Th.
 κλύω audio.) Hinc κλύε, &
 Poëtica redupl. κέκλυθε, in
 2. pl. κλύετε, & κέκλυτε, au-
 dite, correpta penultima.
 9. 644.
 Κεκοιμῆς, pulverulentus, Æ-
 tice, pro κεκοιμημένος, à κοι-
 νίζω, pulvere impleo,
 quod est à κοινοίς, ἡ, pulvis.
 α. 471.
 Κεκορημένος, satiatum, à κο-
 ρεῖω, satio, f. ἴω, & ἦσιν, p. κί-
 κρηκα. α. 591.
 Κεκορμῆλο, diversum. Th. κεί-
 νω, f. νῶ, fecerim, p. κέκεκα.
 α. 55.
 Κεκούφαται, latens, 3. pl. præf.
 pass. Jonice, pro κεκρυμμέ-

καὶ εἰσι. ἀκρύπτεω, *abscondo*,
f. ψα, p. φα. α. 2. ἔκρυβον. α.
384.

Κεκτῆσθαι, *comproptere*, przt. pass.
infin. à κτάσθαι, *acquiro*,
f. κτήσθαι, p. κίεσθαι. α.
435.

Κιλάδιος, genit. Poëticus, pro
κιλάδης, à κίλαδος, α, ο, στε-
ρίτης. 9. 851. 916.

Κιλασιφίη, *nubium offuscatori*,
dat. sing. à κίλασιφής, ex
κίλασις, *niger*. idem quod
μίλας, & ἰφθίμ, α, ο, πη-
βες. α. 53.

Κιλαωνῆ, *niger*, dat. Them. est
μίλας, μέλανα, μέλας, *ni-
ger*, pro μ, ponitur κ, κι-
λαωνός. α. 173. 429.

Κιλιόβη, genit. κίλιβητος, α, η,
βίη. α. 578. α. 352.

Κιλιόβη, *jubeo*, przt. indic. à κί-
λομαι, Poëticè, κίελομαι,
κίλοιθ', pro κίελοισι, 3. pl.
imperf. α. 314. 33. 686.

Κινέω, Poëticè, pro κινάω, à
κινῶ, α, ο, βασιμ. α. 496.

Κίνταρος, *Centaurei*, ex κινεία,
στεινίλο, pungo, & ταύρετος,
Latine, *taurus*. α. 184.

Κισμύς, ἰσμός, *figulus*, à κίε-
μι, α, ο, κίεμι, vel terra fi-
gularis. α. 25.

Κισπός, *cornuta*, à κίεσις, α, ο,
hoc à κίεσις, *cornu*. α. 527.

Κισσινός, gen. sing. à κίεσινός,
ο. *fulmen*, q. à κίεσις, *scindo*,
& αἶσα, *pro*. hinc κίεσινός,
fulmine, *fulmine percussio*.
κίεσινός, α. 1., part.
pass. gen. α. 846. 852.

Κίεσις, αἰσός, *cornu*, 9. 789.

Κέρβερ, *Cerberus*. 9. 311.

Κέρδ, κέρδι, *lucrum*. hinc
κέρδαισι, *lucris*, à κέρδαι-
σι. α. 321. 350.

Κεραῖς, *nomen mul.* 9. 355.

Κίεσις, 3. perf. α. 1. ind. Ionice
verbi κίεσις, *tondeo*, f. κίεσις, &
Αἰολ. κίεσις, α. 1. ἔκτεσις, & ἔ-
κτεσις. hinc κίεσις, *per tμή-
σις*, pro ἔκτεσις. α. 419.

Κίεσις, *convicia*, quasi dicas
ἐκτεσις, à κίεσις. *mor-
dax*, *cabillatorius*, hinc
κίεσις, *conviciator*, ex κίε-
σις, *tondeo*, & τμήσις, *scisso*,
quod est à τμήσις, *seco*, p. m.
τίεσις. α. 786. 8545.

Κίεσις, dat. pl. à κίεσις, α, ο,
κίεσις, *caerna profunda*. à κίε-
σις, *occulto*. unde etiam est
κίεσις, αἰσός, ο, *locus qui
occultat*. Regula. Nomina
appellativa in αἰσός, & εἰσός, si-
gnificant locum. ut ἀμ-
πλῶν, αἰσός, ο, *vinetum*. 9.
300. 334.

Κίεσις, ἡ, ἡ, *caput*, genit. pl.
κίεσις, *Jonic*. pro κίεσις-
λῶν, dativ. κίεσις. α. 416.
543. 9. 827.

Κίεσις, dat. singul. in nom.
κίεσις. nom. viri. 9. 986.

Κίεσις *latatus est*. 3. sing. α.
2. med. ut, ἔκτεσις, α. 1. *pro*.
& per reduplicationē Poë-
ticam, κίεσις. Dicitur
vero, κίεσις, *per συλλαβήν*,
ut vocant. Mallem à plusq.
perf. formare, ἐκίεσις,
κίεσις, α, ο, à κίεσις, *latatus*
perf.

- perf. κίχαμαι, & κίχαμαι, quasi à χαίω. α. 65.
 Κιχαλοῦμαι, grata est, perf. part. à χαρίζομαι, rem gratiam facio. Th. χάρις, ιτ, ὅ, ἡ, gratia. α. 681.
 Κιχνηῶμαι, indigui, præter. perf. part. à χεῖναι, f. χεῖται, p. κίχνημαι, α. 1. m. ἰχθυήσω. α. 476. 491.
 Κίχνηται, συσσεῖται, 3. perf. perf. pass. à χύω, f. χύω, p. pass. κίχνηται. Th. χύω, χύω, συσσεῖται. α. 727.
 Κήδω, laedit, 1. perf. præter. à κήδω, αἴρω. Th. κήδω, ιτ, ὅ, ἡ, cura. α. 362, 9. 102.
 Κήδω, acc. pl. à κήδω, ιτ, ὅ, ἡ, cura, damnum. α. 42.
 Κήλα, tela, n. g. pl. num. à κήλον, Ionic. pro κἄλον, lignum. α. 708.
 Κηλίω, dat. à κηλίω, calidus. Th. κηλίω, f. κηλίω, αἴρω. 9. 865.
 Κήρ, κηρὸς, ἡ, Parca, mendose scribitur, κήρ. α. 156.
 Κήρ, pro κίρα, αἴρω, ιτ, ὅ, ἡ, cor. (sic uti pro ἱάρα, ἡ, dicitur.) κήρ, κήρ. α. 249. 435.
 Κηρῶ, ex corde, adverb. à κήρ, ιτ, ὅ, ἡ, cor. α. 85.
 Κηρίον, ιτ, ὅ, ἡ, fabus, à κηρὸς, ὅ, ἡ, ceta. α. 597.
 Κηριπείφω, gen. pl. à κηριπείφω, ιτ, ὅ, ἡ, mortis obnoxius. q. d. fato nutritus. à κήρ, φαίω & τείφω, αἴω. α. 416.
 Κήρυξ, ιτ, ὅ, ἡ, pæco. α. 80. 9. 939.
 Κηρὸς, ὅ, ἡ, nomen mul. for-

- te sic dicta à prodigiosa emissio, qualis est in balena seu ceto, monstro illo marino, Κηρὸς, genit. tract. 9. 270. 336.
 Κήρυξ, accus. sing. à Κήρυξ, ιτ, ὅ, ἡ, nomen regis. α. 354. 476.
 Κηφύω, dat. pl. Poëticus, pro κηφῶσι, à κηφῶ, ἡ, ὅ, ἡ, fucus, ex arum genere. α. 302. θ. 595.
 Κίβισις, ἡ, περὶ, sacculus, ubi κῆτις βόσις, ubi victus reconditur. α. 224.
 Κίθαρις, personatus, imperf. abjecto augmento à κίθαρις, f. ἴω, cithara cano. Th. κίθαρις, αἴ, ἡ, cithara. est organon musicum. α. 202.
 Κίθαρις, ὅ, ἡ, citharista, pl. οἱ κίθαρις, à κίθαρις, αἴ, ἡ, cithara. α. 95.
 Κικλήσκω, vocat. 3. person. ind. à κηλίω, vocat. Poët. κικλήσκω. α. 816. 9. 418.
 Κίον, columnæ, dat. pl. à κίον, ιτ, ὅ, ἡ, columnæ. κίον, acc. pro κίονα. 9. 522. 779.
 Κίρκη, Circe, nomen sagæ. α. 957. 1011.
 Κλάζοντι, præter. part. dual. num. κλάζω, clamo. Vide supra κηληγῶς. α. 406.
 Κλαίω, flens, præter. part. à κλαίω, f. κλαίω, p. κλαίω. α. 220.
 Κλαίω, pro κλίω, & hoc ex κλίω, res præclare gesta, à κλίω, ιτ, ὅ, ἡ, gloria. Them. κλαίω, celeberr. 9. 100.
 Κλαίω, præter. imperat. celi-

ὄντες, κλέβουσι, celebres,
praes. part. f. g. pl. num. à
κλείω, celebrō. hinc κλει-
τός, ὤ, inclēta. s. i. θ. 105.

Κλειώ, ἑ, ὤ, nomen mul. &
Musae. 9. 77.

Κλείω, ἑ, ὤ, ῥ, gloria, pro quo
etiam dicitur κλειῶ, ἑ, ὤ,
ῥ, gloria. Th. κλείω, cele-
bro. α. 107. θ. 130.

Κλείψαι, sumere, a. i. part. à
κλέπω, clepo, furor. fut.
κλείψω, p. κίλεψαι, p. pass.
κίλεμμαι, p. med. κίλοπι.
s. 55. θ. 613.

Κλήρη, acc. à κλήρῳ, ὤ, ὅ, sors,
patrimonium. s. 37.

Κλόνοι, acc. à κλόνῳ, ὤ, ὅ, tur-
batio, tumultus. hinc κλο-
νίω, ὤ, commoueo. f. ἦσω. s.
551. 9. 93.

Κλυζομένη, inundanti. dat.
praes. part. à κλύζω, eluo, f.
σω, p. κίκλυκα α. 209.

Κλυδρή, nomen mul. & pro
κλυδρῆ. θ. 351. 508.

Κλύοιμι, praes. opt. audire, à
κλύω, audio, κλύθι, praes.
imperativi est à κλύμι, at
κίκλυθι, & κίκλυμι, per re-
duplicationem, pro κλύθι,
& κλύμι, in praes. imperat.
hinc κλυτές, κλυτῆ, inclū-
tus. s. 9. 70. θ. 32. 644.

Κλυτή, nom. prop. θ. 352.

Κλωθῶ, nomen Parcae. Vide
Calepin. α. 258. 9. 218.

Κνήμησι, dat. pl. Jon. pro κνή-
μαις, Jonice, à κνήμη, tibia,
fura, crur. α. 123.

Κνημῖδας, accus. pl. à κνημῖς,

ἰδῶ, ἦ, ocrea. Th. κνήμη,
ἦ, ὤ, tibia. α. 122.

Κόρυς, à κόρυς, epitheton
fuci, παρὰ τὸ κίον τῆς
ἔργῃ, quod aculeum non
exerat more arum, à κί-
ον, accuro, & ἔργῃ, cauda. α.
303.

Κοῖλα, καθαι. κοίλα, dat. pl.
κοίλησι. s. 52. 687.

Κοιμηθεῖσαι, a. i. part. pass. à
κοιμάω, sorio, facio dormi-
re. κοιμάμεται, ὤμεται, dormi-
t. f. i. pass. κοιμηθεῖσιν, α. i. m.
ἐκοιμησάμεθα. θ. 214.

Κομῆ, gen. à κομῆς, ὤ, ὅ, com-
itum. s. 721.

Κοῖν, Κοῖν, nomen viri. 9.
134. 404.

Κοιρανίω, praes. part. imperat. s.
à κοίραος, ὤ, ὅ, rex. hinc
κοιρανίω, ὤ, dominor. α. 331.

Κοῖτον, accus. à κοῖτῳ, ὤ, ὅ,
idem quod κοιτῶν, α. i. m., colli-
te. s. 57.

Κοκκύζω, canis. 3 pers. praes. à
κοκκύζω, coctozo, à κόκκος,
ὤ, ὅ, cuculus. s. 484.

Κοκκύνω, ferrugineus, nom.
pl. à κοκκύνω, coctozō, α. i. m., plu-
tinatus. Th. κόκκος, ὤ, ὅ, glu-
ten. α. 309.

Κολοσυρῶ, palestram strepitū,
à κολοσυρῶς, ὤ, ὅ, Schol. ἑ-
χῶ φρυγάνων συρῶν. h.
e. strepitus farramentorum,
quum trahuntur. εκ σίρω,
traho, & πᾶλον, lignum, seu
κίλῳ, mutilus. Est enim
farmentum, lignum defra-
ctum. 9. 880.

Κομῶν, nutritio, prael. inf. à κομῖν, ἡσν, nutritio. & curam gero. hinc κομίζω, & κομίσσας, a. i. m. inf. ε. 315. 602.

Κοιῶμαι, edidit frugorem, a. i. ind. Jon. à κοιῶμαι, εἰ, resonno, Them. κοιῶμαι, υ, εἰ, sonitus. §. 840.

Κοιῶται, dat. pl. Jon. pro κοιῶται, à κοιῶται, ας, ἡ, idem quod κοιῶται, ας, ἡ, pulvis, acc. κοιῶται, α. 365. §. 706.

Κοιῶται, pulverem excitantes, prael. part. à κοιῶται, vel κοιῶται. Them. κοιῶται, ας, ἡ, pulvis. α. 342.

Κοιῶται, excitatus, prael. part. à κοιῶται, pulsor, scindor. Th. κοιῶται, f. ψα, scindo. α. 63.

Κοιῶται, satiatum, a. i. m. part. Poët. pro κοιῶται. Vide κοιῶται. ε. 33.

Κοιῶται, saturo, a. i. inf. m. pro imperativo, Hellenismus, à κοιῶται, vel κοιῶται, saturo. ε. 366.

Κοιῶται, collegit, imperf. act. pro κοιῶται, verbi κοιῶται, vel κοιῶται, caocerbo. Th. κοιῶται, υ, εἰ, acerbo. ε. 853.

Κοιῶται, υ, & Jon. κοιῶται, satietas. Th. κοιῶται, satio. §. 593.

Κοιῶται, genit. à κοιῶται, υ, εἰ, galea. α. 417.

Κοιῶται, prael. inf. à κοιῶται, armo, q. d. galea munio κοιῶται, prael. part. f. gen. Th. κοιῶται, υ, εἰ, galea. α. 148. 198.

Κοιῶται, genit. §. 62. κοιῶται

dat. pl. Jonic. à κοιῶται, ἡ, vertex. ε. 1010.

Κοιῶται, ας, ἡ, cornix. hinc κοιῶται, acc. κοιῶται, Poëtice, pro κοιῶται, à κοιῶται, incurvus & lunatus sum. à κοιῶται, summitas, curvatura. ε. 677. α. 289.

Κοιῶται, prael. inf. sic κοιῶται, ornabit, a. i. pro κοιῶται, à κοιῶται, f. ἡσν. Th. κοιῶται, υ, εἰ, ornatus, ordo. ε. 72. 76. §. 573.

Κοιῶται, 3. prael. ind. est infestus. κοιῶται, prael. part. f. g. κοιῶται, dual. num. part. à κοιῶται, ἡσν, & ἡσν, irascor. Th. κοιῶται, υ, εἰ, ira verus. ε. 25. §. 315.

Κοιῶται, υ, εἰ, nomen viri, seu gigantis. ε. 714. 817.

Κοιῶται, ας, ἡ, puella, idem quod κοιῶται, ex eoque factum Poëtica epenthesi εἰ v. pl. κοιῶται. Th. κοιῶται, verro. α. 126.

Κοιῶται, à teneris educant, 3a pl. prael. verbi κοιῶται, à puerili. xate educo. à κοιῶται, idem quod κοιῶται, puer. Th. κοιῶται, verro. ε. 347.

Κοιῶται, junior. Etiam substantiva apud Græcos persæpe comparantur à κοιῶται, idem quod κοιῶται, juvenculus. Th. κοιῶται, f. ἡσν, & ἡσν verro. ε. 445.

Κοιῶται, juvenularum nutritor. à κοιῶται, hoc à κοιῶται, juvenacula. κοιῶται, orno, quodum se comit, annus it. ε. 226. §. 450.

Κυρίως, part. f. g. à κα-
φίς, f. ίση. 1660. à καφ, 1661. 1.461.

Κῦφ, u, i, leb. ut, xéφn íλ-
πίς, leb. s̄es. i. 759. Κῦφ,
leviter. u. 333.

Жердъ, не, и, про сѣмъ сѣбѣstri.
с. 679.

Regdilu, acc. sing. Jon. à **reg-**
dia, per metathesin, pro.
regdia, as, i, cor. 2:38. 448.

Κεῖναι, dat. sing. *imperio*, à
 κεῖναι, ἔναι, ἔναι, *robur*. hinc
 κεῖναι, *validus*. κεῖναι,
 gen. plur. *Aelice*. κεῖναι
 ἔναι, *superl. validissimus*.
 α, 101. 0. 403. 683. 684.

Κεγρῆν *præpotens* est, 3. pers.
 præf. ind. à κεγρία, ᾧ, im-
 perium obtineo. Εἰς, p. κε-
 γρίμῃ. Th. κεγρῶ, ι, ρ, ῖ,
 robur. θ. 403.

Κρεττόφρωνι, dat. sing. à κρε-
ττόφρων, infracto animo
sum. ex κρεττο, robur, &
φρὸν, animus. α. 458. κρετ-
τόφρων. ι. 146. θ. 509. κρετ-
τόφρων. θ. 297. 308.

ἡγεῖν, *capitū*, dat. sing. à *ἡγεῖς*,
ἡγεῖς, ὁ, vel. τὸ. Them. *κἀ*
ῥῖον, *u*, τὸ, *καρμῖ*, unde per
 apocopen, *κάρη*, τὸ, ἀντι-
 ῖν. Pro *κάρη*, dicitur *κάρη*,
 Dorice. & per novam apo-
 copen *κὰρ*, pro *κάρη*. item,
 pro *κὰρ*, per metathesin
καρῖαι, *αἱ* ⊕, & *καρῖς*, *καρῖός*.
 unde etiam descendunt,
καρῖον, *u*, τὸ, & diminuti-
 vum *καρῖιον*, *u*, τὸ, *καλῖαρις*.
 α. 136. 328.

Kegitö, i. ö., 7e, robur. n. 328.

Kρίας, ατ. & Attice, κρίας,
τὸ, cap. i. 589.

Kṛñon, acc. à Kṛñ^o, et, à, dom-
men viri. 9. 134.

Kęciortu, acc. sing. nomen vi-
ri. à Kęciort, *ort* ♂, *o*, n. 83.

Κρείσσων, vel κρείττων, εἰς, ὁ εἰς, *præstantior* vel *melior*. ἂν, *positivo ἀγαθός, bonus*. Th. κρείττερος, ἔτι, *robatur*. i. 208. 211.

Κρεμάσας, a. i. med. infinit. &
 κρεμάσας, suspendor. conju-
 gatur ut ἵστας. Th. κρε-
 μάω, & κρεμάσμι, f. άσας.
 suspendo. s. 617.

Κεφάλαιον, α, τ, proprie capi-
tis ligamentum, ex *κεῖς*, &
δία. ligo, per metaph. *pin-*
namurorum, & ponitur
pro *manibus*. α. 105.

Κεῖθεν, adverb. à *capite*, ex
capite, arde. Th. est, *κἀγχοθεν*,
 u, r, *caput*. a. 7. 9. 574.

Kēlōns, gen. à *xēlōn*, ns., ū,
fons. à fundendo, quia
fundit aquas *xēlōan*, Æo-
lice, pro *xēlōn*, gen. plur.
1.756. 0.6.

Κρήτη, Κρήτης, nomen Insulae.
 §. 477. 480.

Κεντή, gen. Jonic. κεντή,
Jonice, pro κεντή, ἡ, ὁ,
Latine, crater, à κενέωμι,
f: άου, misceo, tempero;
quia in eo merum dilui-
tur, ne noceat. 1. 742.

Κεῖνω, pugnarent, 3. pl. a. i.
med. à κείνω, discerno, f.
aō. Κεῖνωσι, 3. pl. a. i. act.

sub. κρύψας part. a. i. aet. 799. §. 882.

Κεῖν, nomen mul. §. 359.

Κεῖν, nomen mul. §. 375.

Κεῖνα, ἱμάτιον, per syncopen, pro κεῖνιδον, à κεῖνις, id est, ἡ, vel tanquam à κεῖζ, Th. κεῖνι, ut, ἡ, ἱμάτιον. v. 536.

Κεῖνιπιπλῶ, croceo, peplo. à κεῖνῶ, u, ὅ, croceus, & πίπλον, u, ῥ, periploon, vestis muliebri. §. 273. 358.

Κεῖνιδης, u, ὅ, filius ἑ Κεῖνις, h. e. Saturni. Sic vocatur ὁ Ζεύς. Κεῖνιδω, Ionic. pro Κεῖνιδι. v. 18. 53. §. 450.

Κεῖνιος, ωῖ, idem quod Κεῖνιδης. à Κεῖνῶ, u, ὅ, Saturnius. qui sic videtur dictus à splendore. Hebr. karán, splendere. Fr. Jun. Aliis quasi κρύος tempus: plurimum enim temporis conficit in emetiendo suo orbe. v. 274. §. 949.

Κεῖνιάφειν, dat. pl. Jon. à κρύος, u, ὅ, tempus, pars capitis. παρὰ ῥ κρύειν τὸν ἀφλῶ, quod ibi evidens sit venarum pulsus. a. 226.

Κρύῶ, ιῶ, ῥ, frigus. hinc κρυερός, ὤ, & Ionic. κρυερόιο, frigidus. hinc κρυόνει, ωτῶ, ὅ, Poëtis idem quod κρυερός. v. 492. §. 657. 936.

Κρυπιάδης, secreti, genit. à κρυπτάδῳ, apud Poëtas idem quod κρυπλῆς, occultus. hinc & κρύφω, ἀβδίσθ. Th. κρύπλω, ψω, occulto. abscondo. a. 2. ἐκρυβεν. v.

327. 787.

Κρύψει, a. 1. Jon. à κρύπτω, occulto. hinc κρύψας, a. i. part. κρύψασθαι, fig. i. 50. 403. v. 174.

Κρύζῃ, praf. sub. à κρύζω, crocisco, quod est cornicis. v. 745.

Κταμένης, occisa, part. a. 2. med. ab indic. ἐκτάμελω, adformam isάμελω, ab a. 2. aet. ἐκτῶ, quo pro Doreς ἐκτῶ. à κτῆμι. occido, f. κτήσω. Th. κτεῖνα. v. 539. a. 402.

Κτάωι, gen. pf. à κτάω, u, ῥ, possessio. Poëtis idem quod κτήμα. & κτάω, ατῶ, ῥ, idem. Th. κτάωμαι, f. ἵσθαι, acquirere. acquirere. κ313.

Κτεῖναι, acc. à κτεῖναι, αοτῶ, part. a. i. aet. à κτεῖναι, occido, f. κτεῖναι, p. ἐκτεῖναι, a. 2. ἐκτεῖναι. a. i. ἐκτεῖναι. κτεῖναι, Dorice pro κτεῖναι, praf. infin. aet. a. 414. 448.

Κτήμασ', dat. pl. pro κτήμασι, per apocopen, à κτήμα, possessio. Th. κτάωμαι, ὤμαι, acquirere. v. 34.

Κτητῶ, famulam acc. à κτητῆς, acquisibilis. Th. κτάωμαι, f. ἵσθαι, acquirere. v. 404.

Κτύκῳ, sonitus, à τύπτω, pulso. a. 98.

Κυανόπιπλον, caeruleo peplo. à κύανῳ, caeruleo, & πίπλον, peplum. v. 406.

Κυανόπτερος, nigras alas habens. ex κύανῳ, caeruleo, & πτερόν, ὤ, ῥ, ala. a. 393.

Κυάνυ, genit. à κύανῳ, caeruleo,

- Κεως**, hinc **κυάνειν**, nigra.
 dat. pl. **κυανέων** pro **κυανέ-
 αις**, & **κυανίαν**, Æolicè,
 pro **κυανέων**. α. 7. 143. 249.
Κυανόχαιτης, α, nom. ex **κυά-
 νῳ**, α, ὁ, **caeruleus**, color ni-
 ger, & **χάιτη**, ἡ, **juba**, coma.
 α. 120. θ. 278.
Κυανόπι, **nigroculam**, accusf. à
κυανόπαις, ἡ, **caerulea aspe-
 ctu**, à **κυανῳ**, α, **caeruleus**, &
ὤψ, ὠπός, ὁ, **oculus**. Them.
ὀπταί, **video**. p. m. ὠπαι.
 α. 356.
Κυδάμις, idem quod **κῆδι-
 ρος**, **gloriosus**. à **κῦδῳ**, α, ὁ,
γλῶρια. α. 74. 467.
Κῦδος, α, ὁ, **γλῶρια**, in com-
 par. **κῦδων**, **gloriosior**, su-
 perl. **κῦδιστος**, α, ὁ, **gloriosis-
 simus**. α. 311. θ. 543.
Κυδαίνειν, **illustrans**, præf. part.
 à **κῦδαίνω**, **gloriosum reddo**,
 f. ὠ, p. κα. Th. **κῦδῳ**, α, ὁ, **γλῶ-
 ρία**. α. 38.
Κυδαίων, **exultans**, **jaçtans abundans**,
 præf. part. pro **κῦδῳ**, à **κῦ-
 δάω**, **gloriosior**, **jaçtans**. Th. **κῦ-
 δῳ**, α, ὁ, **γλῶρια**. α. 27.
Κυδαῖος, ἡ, ὁ, **inclytus**, **celebris**.
 Th. **κῦδῳ**, α, ὁ, **γλῶρια**.
 α. 255.
Κυδαίμης, ἡ, ὁ, **timidus**. q. à
κύω, **pavor**, & **δῆμα**, **timor**.
 α. 156.
Κυθέραι, ας, ἡ, **Veneris**. ὅτι **κῦθῳ**
τῆς ἱεράς, occultat amo-
 rem venerium. Tenebras
 amat, propter opera tene-
 brarum. θ. 934. 1008.
Κυθέραις, **κυθήραις**, dat. pl. à

- Κύθηρος**, α. ὁ. Th. **Κυθήραι**, ἡ,
 urbs Cypri. θ. 192.
Κυκλοτερής, ἰσ, ὁ, ἡ, **tornan-
 do rotundus factus**. ex **κύ-
 κλῳ**, α, ὁ, **circulus**, & **τερής**,
terebro. α. 208. θ. 145.
Κύκλωψ, ὠπ, ὁ. οἱ **Κύκλω-
 πες**, **Cyclopes**. ex **κύκλῳ**, α,
 ὁ, **orbu**, **circulus**, & **ὤψ**, ο-
culus. Th. **ἔκπλητος**, **video**. θ.
 139. 144.
Κύκνῳ, α. 65. 346. 368. 413. **κύ-
 κνον**. α. 57. 329. 331. 466. 472.
κύκνη. α. 550. **κύκνοι**. α. 316.
Κυλινδῶται, præf. ind. pass. à **κυ-
 λινδῶ**, **volvō**. hinc **κυλινδῶ-
 ῶρ**. Th. **κυλίων ἰσ**, **volvō**.
 α. 378. 438.
Κυμῖνοι, α, ὁ, **genit. præf. part.**
 à **κυμαίνω**, **fluctuo**. Th. **κῦμα**,
ατ, ὁ, **fluctus**. α. 338.
Κύματα, nom. pl. à **κῦμα**, α-
τ, ὁ, **fluctus**. q. à **κυπάω**,
miscéo, unde est **κύκημα**,
 pro quo **κῦμα**. **κύματ**. α.
 685. θ. 252.
Κυμαλέλγη, nomen mul. θ.
 253.
Κύμω, acc. casus, à **Κύμη**, ας, ἡ,
 nomen urbis. α. 634.
Κυμωπέλαια, nom. mul. θ. 819.
Κυμωδέκη, ας, ἡ, nomen pro-
 prium mul. θ. 252.
Κυμωθῶν, nomen proprium
 mul. θ. 245.
Κυνίη, ας, ἡ, (sub. **δῶρ**), **pellis**
canis, **galea**. Them. **κύνῳ**,
κυνῆς, **canis**. α. 217.
Κυνῶ, nomen mul. θ. 255.
Κυνεργία, epitheton **Ve-
 neris**, quæ nata dicitur in
 ἰσῳ.

insula Cypri. Cuprum quoq; ceu scorum, metal-
lis omnibus misceri dici-
tur. Verum metri dimen-
sio videtur postulare, ut
hic legatur *Κυπρίων*, θ. 199.
Κόσμος, κ, nomen insule Ve-
neri sacre: unde & *Κόσμος*,
Venus, u. 193.

Κυρίως, κ. 1. part. à *κυρίω*, in-
cido. Th. *κύρω*, fut. *ἔοι*, *σιν*.
incido. α. 753.

Κύρω, α. 1. inf. *incidere*. à *κύ-
ρω*, f. *κύρω*. *κύρω*, α. 1.
part. α. 689. α. 426.

Κυσαμνή, α. 1. part. med. f. g.
pro *κυσαμνή*, quæ conce-
pit, verbi *κύω*, in utero
gestor. Them. *κύω*, osculor.
θ. 125. 405.

Κύν, *κύνες*, ε, vel η, canis. *κύ-
ν*, acc. *κύν*, nom. & acc.
dual. *κύνι*, dat. plur. α. 303.
θ. 769.

Κῶμος, τ, ρ, *heteros*, so-
pnus profundus. θ. 798.

Κώμωσι, imperf. Jon. pro
ἐκώμωσι, verbi *κωμάω*,
comessor. Them. *κῶμος*, ε, δ,
comessatio. α. 181.

Κώμη, ης, η, *vicina*. ε. 637. α. 18.

Κωλύω, *garrus*. α. 372.

Λ.

Λ' ἔσθι, *prehenderis*, α. 2. aet.
subj. α est paragoge Jon. à
λαμβάνω, *accipio*, f. *λάβω*,
ρ. *λάβω*, Att. *ἐλάβω*,
nor. 2. *ἐλάβω*, inde in part.
λαβών, *ῥον*, ε. 466. θ. 765.
Λαγός, acc. pl. Dor. pro *λαγύς*

leporis, à *λαγός*, ε, δ, *leporis*.
Att. *λαγός*, ε, ex *λα*, parti-
cula quæ intendit signifi-
cationem, & *γός*, ὠτός, τ',
αὐτός, quia habet longas
aures. Alii à *λάω*, τ' *βλάω*,
video, quia dormit apertis
oculis. α. 302.

Λάδω, nomen fluv. acc. sing.
θ. 344.

Λάθω, *obliscimini*. 2. plur.
α. 2. med. imperat. *ἀλαθώ-
μαι*, f. *λάθωμαι*, *præ*. *pass*.
λάθωμαι, α. 2. aet. *ἐλάθω*,
præ. α. *λάθω*. ε. 262.

Λαθρολογία, *facientis*, *oblisc-*
isci vocem. gen. Jon. à *λαθ-*
ρολογία, vocis oblivionem
inducens. à *λάθω*, ε, τ',
obliscio. Th. *λάθω*, *lateo*, &
φθόγω, *sonus*. hoc à *φθίγω*,
ρ, f. *γθίγω*, *loquor*. α. 131.

Λαῖμα, *partes maris fluctus*.
ex *λα*. *βαλῶ*, & *ῥον*, *ire*,
Vel dictum quasi *λαίμα-*
μα. Nam quum universum
distributum esset in partes
duas, terram & mare, *λαῖμα*
vocabatur ἡ θάλασσα.
Vide in *τίμνω*, *sect*.
α. 163.

Λαψή, *rapidum*,
acc. ex *λαίλαψ*, *απ*, ε, ἵ
tempestas, & *κίλας*, ε, ἵ
via. θ. 379.

Λάκω, *crepitabat*, pro *ἐλάκω*, α. 2.
aet. à *λακίω*, *crepitum cico*,
α. 2. *ἐλάκω*, *præ*. med. *λί-
λακω*. θ. 694.

Λαλίζω, ης, η, *loquax*, *stridens*.
α. 745.

Λαμ-

Λάμπω, *collucebat*. imperf. Jon. pro ἔλαμπιν, à λάμπω, *luceo*, f. ψω, p. φα. α. 71.

Λαμπύων, *fulgentia*. Poëtice pro λαμπυτῶν, à λαμπύω, *luceo*, dat. λαμπύων. à Th. λάμπω, f. ψω, *luceo*. θ. 110.

Λαμπύρον, *splendens*. λαμπύροις, dat. plur. Jonic. part. præf. Th. λάμπω. α. 145. θ. 186.

Λαμπρὸς, ἢ, ὄν, *splendidus*, *clarus*, à λάμπω, *luceo*. θ. 18.

Λαμπίδων, *nomen prop. mul.* θ. 257.

Λαός, *populus*, λαοῖς, dat. plur. Jon. Attice λαῶς, ὦ, ὅ, *populus*. i. 225. 241. θ. 430.

Λαοτόκος, *populorum defensor*. *vel agitator*. ex λαός, ὦ, ὅ, *populus*, & τόκος, *serbo*. Th. τόκος, *salvus*. *Vel* ex λαός, & οἶος, *medeo*. α. 37.

Λαπίδων, pro λαπιδῶν, *genit. plur.* Dorice, à nominativo Λαπίδης, u, ὅ, *Lapideus*. Vide in Calepino, *Lapideus*. α. 178.

Λατῶν, *nomen viri*. θ. 1013.

Λάχσις, in Gen. Atticè λαχίστις, ἢ, *Lachesis*, *nomen* Parcae. à λαχάω, *fortior*. α. 258. θ. 218.

Λάχη, u, ὅ, *languo*, *bellus*. i. 511.

Λέγω, *dicere*, præf. inf. verbi λέω, *dico*, f. λέξω. p. λέλαχα, præf. m. λέλαχα. θ. 27.

Λεαιγύων, *nomen prop. mul.* *λεαιγύων*, ex λεῖον, u, ὅ, *leōis*, & ἄγροκος, *concionor*. Th.

ἀγρόκος, ἢ, *forus*. θ. 257.

Λείβειται, *stillet*, à λείβω, f. ψω. α. 725. α. 390.

Λεῖμων, dat. à λεῖμῶν, ὦν, ὅ, ὅ, Latine, *pratum*, p. d. *pratium*, ubi non opus est satiatione. *Namque inijussa vire-scent gramina*. θ. 275.

Λείπῳ, pro λείπῳ, imperf. pass. Jon. verbi λείπω, *linquo*, *relinquo*. f. ψω, p. φα, p. τω. λέλοιπα, a. 2. m. ἐλπόμενῳ. u. 198. θ. 490.

Λειοίσκη, dat. sing. *florida*. Th. λείων, u, ὅ, *lilium*. Hinc est λειοίσκη, u, ὅ, ὅ, in f. g. λειοίσκη, *lilicæus*, α. & per synecd. sp. *floridus*, *suavis*. θ. 41.

Λιλάθω, poët. *latet*, pro λάθω, a. 2. med. opt. à λαθάνω, *lateo*. Mutuatur sua tempora à λήθω, f. λήσω. a. 2. med. ἐλαθέμενῳ, hinc in opt. λαθέμενῳ, οἶο, οἶπο. p. m. λείλαθω. θ. 471.

Λέλακας, *strepis*, p. m. à ληκίω, *resono*, *crepo*. in a. 2. ἐλακον, unde est præf. med. λέλακας, *strepui*. accipitur hic in significatione præsentis, cujus generis apud Græcos sunt plurima. i. 205.

Λέλειπται, *relictus est*, præf. pass. λέλειπται, ψω, πται, à λείπω, *linquo*. i. 282.

Λιλιχμέτες, *lambentes*, præf. præf. act. per syncopen, & epenthesein ῥ, pro λιλίχμακότες, à λιχμάω. Them. est λέλω, *lingo*, f. ξω. θ. 326.

Λέ-

Λέλοχος, *consecutus est*, 3. singul. przt. med. indic. (tquam à λέγω.) Tr. est λαχών, *fortior*, f. πληρόνμα, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλοχος. θ. 203.
Λίοντις, pl. num. à λίων, οἶτες, ὁ, leo, in dual. λίοντι. λίονσι, dat. plur. a. 175. 402.

Λεπτή, *macilentā*, dat. à λεπτός, ὁ, tenuis, exilius, viribus deflitutus. i. 495.

Λερναίη, acc. Nomen hydrae. à Λέρη, ης, ἡ, palus Argibo-
rum, ubi erant sordium con-
fluges. prov. Λέρη κακῶν,
Letna malorum. Dicitur
hydra seu serpens Λερναίη,
quod in illa versata fuerit
palude; à loco. θ. 314.

• Λέχη, dat. singul. à λέχη, ης, ἡ,
sermocinatio: & pro loco
publico sumitur, ubi con-
fabulantur. i. 499.

Λεθαλίειν, dat. pl. Jon. tri-
stibus. h. e. in casulis pau-
perculorum, à λεθαλίς,
ης, ὁ, perniciosus. Th. λειγὸς,
perniciōs. i. 513.

Λεπὸς, ὅ, candidus, albus.
affine τῷ λεῖσσω, *video*. alba
sunt lucida. λευγῶσι, Jon.
dat. pl. pro λευγῶσι. i. 196.

Λεπάλειος, *pulchris ulnis*: ex
λεπὴ, alba, & αἰνῆ, αἶνα.
quæ habet candida bra-
chia. θ. 314. 914.

Λέωσιν *vident*, 3. pers. pl.
przt. ind. à λίσσω, *video*.
Poëticum est. i. 248.

Λίχες, τὸ, *lectus*, dat. plur.
λεχίαι, Poëtica pro λέχι-

σι. Th. λίχον, vel λίχομας
cubo, dormio. θ. 57. 798.

Λέων, leo. Vide paulo antè
λίοντες. θ. 323.

Λήγῃ, *cessat*, 3. pers. przt. à λήγω,
cesso, desino. f. λήξω. i. 412. θ.
48. 221.

Λήθῃ, *lateo*. przt. ind. à λήθω,
lateo, f. λήσω, a. 1. ἔλαθον
p. m. λήθηα. i. 266. 489.

Ληΐδῃ, pro ληΐδῃ, accus. à ληΐς,
ἰδῶ, ἡ, *pecus*, à λεία, ας, ἡ,
præda. ληΐς, proprie *præda*.
item *pecus*, quia pecudes à
prædonibus rapī & abigī
solent. θ. 444.

Ληΐστῃ, *sortitur*. imperf. Jon.
verbi ληΐζομαι, *paucifcor*, f.
ἴσκειαι. hinc ληΐσται, f. i.
pro ληΐσται. Th. λεία, ας, ἡ,
præda. i. 320. 700.

Λήϊον, ης, ὁ, *seges*. a. 288.

Ληωαῖος, acc. à ληωαῖος, ὁ,
ος, ὁ, *Japhetius*. quo Ethni-
ci vina libabant idolo Bac-
cho. Th. ληῶς, ὅ, ὁ, *lacus*
præli torcularii. hinc ληωῖ-
ος, Bacchus. i. 502.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblitio*. à λή-
θω, seu λαιθάω, *lateo*. θ. 55.

Ληϊδῆς, ης, ὁ, *Latona filius*. a.
479.

Λητῶ, ὁ, ὅς, ἡ, *Latona*, acc.
λητόα, λητῶ. i. 367. θ. 19.

Ληγίος, *stidule*, adverb. à λι-
γύς, ὅς, λίγυ. a. 206. à λίσ-
σω, *stideo*. Hinc ληγέος, *so-*
norus. ληγέω. i. 581.

Ληγύφονι, *arguta*, nom. pl.
quibus vox erat gracilis;
& acuta, αἷς ἡ φωνὴ ληγύφαι.
Th.

Th. λίγω, f. ξω, *strideo*, & φωνή, ἦς, ὃ, *vox*. θ. 275. 518.
 Λίθον, acc. à λίθος, υ, ὃ, *lapis*, θ. 485. hinc λίθος, dat. pl. Jonic. α. 622.
 Λιλαϊόμενοι, *cupientes*, præs. part. à λιλαϊόμενος, apud Poetas idem quod γαλίχομαι, *cupio*, *desidero*. Verba desiderii regunt Genitivum. α. 113.
 Λιμὴν, ἑ, ὃ, *portus*, q. ex λίαν μῆριν, quod ibi naves tutæ à fluctuum agitatione conquiescunt. α. 207.
 Λίμνη, υς, ἡ, *stagnum, palus, lacus*. παρὰ τὸ λίαν μῆριν. θ. 365.
 Λιμὸς, ὤ, ὃ, *fames*. ε. 228. 300.
 Λιπαρὴν, Jonicè pro λιπαρῶν, *splendidam*, acc. sing. λιπαρῆς, ἃ, ὃν, proprie *pinguis*, à λίπος, ι, ὃ, ὤ, *pinguedo*. θ. 63.
 Λίπ', pro λίπ', (ut vult Tzetzes,) *dativus sing. à λίπος, ι, ὃ, ὤ, pinguedo*. Per apostrophum etiam diphthongum abjicit, patet ex Ἰλιάδ. α. 117. βύλομ' ἰγὼ, pro βύλομαι ἰγὼ. *Esset ergo appositio, pinguedine, nempe oleo, sicut dicimus, urbs Roma*. At alii λίπ', pro λιπαρῶν. ε. 520.
 Λιπίον, dialysi Poëtica pro λιπῶν, α. 2. act. infin. Λίποιμι, 3. plur. α. 2. act. opt. à εἶπω, *linquo*, f. ψω, p. φω, α. 2. ἱλιπον, hinc in opt. λίποιμι, & in 3. pl. λίπουν. α. 2. part. λιπών, ὤν, ὃν.

α. 435. α. 332.
 Λίς, leo, acc. λῶ. Poëticum est, pro λέων, οὐτ, ὃ. α. 172.
 Λίχμαζον, 3. pl. imperfect. act. *lingebant*, à λιχμάζω, *lingo*, *lambō*. quod est à Th. λίχω, f. ξω. α. 235.
 Λόγον, *sermōnem* acc. à λόγος, υ, ὃ, dat. pl. Jon. λόγων. Th. λέω, *dico*, f. ξω, præt. med. λέλογα. ε. 106. θ. 890.
 Λοισαμένη, *loas*, Poëtice pro λουσαμένη, part. a. 1. med. ubi & resolvitur in ισ, & τ' σιγμῶ duplicatur, *loas*, λέσας, *labari*, Poët. pro λέσας, præs. inf. pass. Poëtæ abjiciunt τὸν, metri causa. Th. λέω, f. σω, *labō*. ε. 520. 748.
 Λοιγὸς, ὤ, ὃ, *perniciēs*, α. 140.
 Λοιμὸν, acc. à λοίμω, ὤ, ὃ, *pestis*. ε. 241.
 Λοιδοῦσάντων, *prostratam*, à λοιδόσκειν, pro quo etiam λοιδόσκει, υ, ὃ, *prostratus*, *ultimus*. θ. 911.
 Λοκρὶ, nomen nationis, *Locri*. α. 25.
 Λουτρὸν, *balneo*, dat. à λουτρον, ὤ, τ', *labacrum*. λουτρον vero, *aqua sordida, qua nos labimur*. Accentu differunt. Th. λέω, f. σω, *labō*. ε. 751.
 Λοφῶν, *dorso*, Jonicè pro λοφῶν, dat. sing. à λοφία, ὤ, *cerbix*. Th. λόφος, υ, ὃ, *cerbix*, collum. α. 391.
 Λόχον, dat. pro ἐν λόχῳ, *in insidiis*. ellipsis prepositionis ἐν à λόχος, υ, ὃ, *insidia*, à λογῶν τ' κῆρυ, *jaceo*, quod

solcant ~~ποθήα~~ οἱ λοχαγεῖς,
sedere insidiantes. hinc
λοχάω, ὤ, *insidior*. θ. 174.

Λοχίης, gen. sing. Jon. *ex insi-*
diis. ubi additur præposi-
tio à λοχίης, ὤ, idem quod
λόχῳ, κ, ὤ, *insidiae*. θ. 178.

Λογίῃ, gen. à Λογίους, ἰ, ὤ, ὅ,
nomen gentis. κ. 317.

Λοχὴν, pro λοχέα, Jonic. *gra-*
vis, λύχῃ ἔδωκεν, pro λύχῃ,
odiosa edoctum. θ. 313.

Λύκην, acc. à Λύκη, ὤ, ἡ, nom.
urbis in Cræta θ. 477. 482.

Λυπῆς, *molestus sis*, 2. pers. præf.
sub. à λυπίω, ὤ, f. *λυπώ, dolo-*
re afficio, contristo. Th. λύ-
πη, ης, ἡ, *dolor*. ι. 399.

Λύσιν, a λ. act. infin. & λύσι,
pro ἔλυσιν, a. 1. ind. *solvis*. h.
e. liberavi. à λύω, *solvo*, f.
λύσω, p. λάλυμαι, a. 1. ἔλυσιν.
ι. 606.

Λυσίανδρον, nomen mul. 258.

Λυσιμελής, *solvens membra*. so-
mni epitheton est. à λύω,
solvo, & μέλῳ, ἰ, ὅ, *mem-*
brum. Alii tamen dictum
putant, *λύει τὰ μέ-*
ληδμήματα, id est, curas. θ.
911.

Λύσιν, *solutionem*, à λύσις, τως,
ἡ. Them. λύω, *solvo*. α. 402.

Λύβη, ης, ἡ, *contumelia*. τίσιμα
λάβω, ulcisci contume-
liam illatam θ. 165.

Λύβητος, ὤ, ὅ, *infamia notatus*.
à λυκάομαι, ὤμαι, *contume-*
lia afficio. Th. λύβη, ης, ἡ,
injuria, α. 366.

Κάϊον, *melius*, comparat. à po-

stivo ἀγαθός, comp. *ἀγίστος*,
superl. ἀγρῶ. Th. λω, λῆς,
solus. ι. 348. 431.

ΜΑΖα, ης, ἡ, *libum*. Hinc
Latīnum *massa*. ι. 588.

Μαίανδρον, κ, ὤ, nomen fluvii.
θ. 339.

Μαίη, ἡ, propriè *obstetrix*. Hic
vero nomen mul. quæ fuit
soror Atlantis. θ. 938.

Μαίονδροι, *inquirentes*. præf.
part. à μαίωμαι, cupio. item
pro ζήτω, quæro. Th. μάω,
ὤ, *vehementer cupio*. ι. 530.

Μακρῆς, βεατί. nom. pl. à μά-
κρῳ, ὄ, ἰ, κ, ἡ, κ, ῥ, *beatus*,
felix, in dat. pl. μακρῶν
& Jonicè μακρείων. Μά-
κρῳ, sic videtur dicti, quasi
μὴ κρεί, (Doricè μὰ κρεί)
ὑποκρίνομαι, mortui non
subjectus: hinc μακρεῖ-
της, υ, ὅ, dicitur ὅ ἐν τοῖς ἀγί-
οις. ι. 138. 140.

Μακίλλω, acc. *ligonem*, à μά-
κίλλω, ἡ *ligo*. à μία, & κίλλω,
moeco. Poeta propter me-
trum hic λ abjicit. ι. 468.

Μακρός, ὤ, ὅ, *longus*, κύματι
μακρῷ. *fluctus decumatis*. h.
e. μαρῆι. in acc. μακρῶν;
Jon. pro μακρῷ. μακρῶν,
dat. pl. pro μακρεῖς. Jo-
nicè. Them. μακρῳ, ἰ, ὅ, ῥ,
longitudo. Dor. μακρῳ. ι.
288. 772; θ. 180.

Μαλακῶν, acc. f. g. & μαλα-
κῶν, dat. pl. Jon. μαλα-
κῶν, ὤ, ὅ, *molle*. Th. μαλάσ-
ται,

σω, mollis, f. ξω. i. 334. 9. 90.
79.

Μαλάχη, ης, η, μάλα, sic dicta,
quia alvum natura sua μα-
λάσκει, molliet. Th. μαλάσκει,
vel τῶ, f. ξω, mollis. i. 41.

Μάλα, valde, adv. & μάλ, pro
μᾶλα. in comparat. μᾶλ-
λον, sup. μάλιστα, maxime.
i. 202. 308. 341. α. 176. 9.
666.

Μαλιεῶν, flagranti, dat. sing. à
μαλῶς, ὤ, ὅ, κτίδης, perni-
ciosus. Th. μαλός, pro ἁμα-
λός, ὤ, ὅ, tener. α. 18.

Μάλιστα. Vide in μάλα, valde.
i. 341.

Μαλλοῖς, velleribus. dat. plur.
à μαλλός, ὤ, ὅ, vellus, lana
promissa. i. 232.

Μαπτεῖν, apprehendere, per
syncopen ἔρ, pro μαρπτεῖν,
à μαρπτω, apprehendo, in a.
2. infinitiv. μαρπτῶν, & poe-
tice μαπτῶν, Jónicaq; dix-
reli μαπτεῖν, & Poëtica re-
duplicatione μίμαρπτεν,
præf. med. μίμαρπτε. α. 231.
252. & 304.

Μαρμαίρειαι, splendida, pl. f. g.
à μαρμαίρει, splendidus.
Th. μαρμαίρω, splendo, f.
αρω. hinc in part. f. g. μαρ-
μαίρεσσι. θ. 699. 811.

Μαριάρδης. Vide in μαριώ-
μεσθ. i. 162.

Μαριώμιθ', pro μαριώμιθα,
Jon. pro μαριώμιθα, pugne-
pons, i. pl. sub. medii. μαρ-
εασον, & μαριώσθ', 3. plur.
imperf. pro ἱμαριώσθ', Jon.

Th. μαριάρδης, pugno. α. 162.
α. 110. 401.

Μαρτυρεῖ, accus. sing. à μαρ-
τυρ, υρ, ὅ, testis. hinc μαρ-
τυρεῖσιν, dat. pl. Jon. pro
μαρτυρεῖσιν à μαρτυρεία, ας, ης
testimoniū, i. 280. 369.

Μαστίλιον flagellaverunt, 3. du-
al. imperf. vel a. 2. act. à
μαστῶ, Poëtice pro μαστιγῶν,
flagello, duo illa tempora
hinc coincidunt. μαστῶν,
flagellans, per syncopen
pro μαστιγῶν. Them. μάστιξ,
ἵγ, η, flagellum. α. 431. 466.

Μασχέωνι, mandenti, dat.
sing. part. à μασχῶν, ὤ, &
Poëtice μασχῶν, μασχῶ-
νι, ὤνι, & Poëtice μασι-
χέωνι. Sed de hac voce al-
tum est silentium in omni-
bus Lexicis, quæ quidem vi-
dere licuit. α. 389.

Μάψ, sine usu, frustra, Adv.
9. 872.

Μαυρεῖσι, obscurant. 3. pl. præf.
ind. per aphæresin pro ἁ-
μαυρεῖσι, ab ἁμαυρῶν, ob-
scuro, offusco. Th. ἁμαυρεῖς,
ὤ, ὅ, obscurus. i. 323.

Μάχη, ης, η, pugna, à μάχο-
μαι, f. μαχῶμαι, & μαχέ-
σται, p. μιμάχηται, pugno,
præf. iot. μαχιδίω, 3. dual.
imperfect. med. Jon. μαχι-
σται, α. 1. inf. m. α. 176. 361.
387. 406.

Μαχλόωται, salacissima. à
μάχλω, libidinosus, i. 584.

Με, & μ' pro ἡμῖ, acc. ab ἡγώ,
ego. i. 660. 9. 24.

Μίγας, μεγάλη, μέγα, παρηναι, α, υπ, παλτιος, α, υπ, μέγα, Valde. i. 18. μέγα νήπιος, Valde fultus, h. e. fultissime, μέγ' pro μέγα. μέγ' ἀμύμων, multo melior. i. 774. item pro μεγάλως. ibid. Comp. μίζων, ο, ο, superl. μέγιστος, η, ον, maximum. i. 41. 147. α. 237.
 Μιγαθροίτι, dat. sing. à μιγαθροίτις, magna fiducia praeditus. ex μίγας μεγάλη, μέγα, παρηναι, α, υπ, & θάρσος. i. ο, τ', fiducia. α. 385.
 Μεγάθυον, παρηναιμια, acc. à μεγάθυμος, μεγαθύμων, ex μίγας, & θυμός, υ, ο, ανιμια. α. 17. 57.
 Μεγαλήτερον, acc. singul. à μεγαλήτερος, παρηναιμια. à μέγα, παρηναι, & ἤτερος, cor, animus. α. 450. Th. ἥτερος, μεγαλήτερος. i. 654.
 Μεγάροισι, dat. pl. Jon. à μέγαρον, υ, τ', magnitudo. Th. μίγας. i. 375. θ. 49.
 Μεγίθη, dat. à μίγηθ, ο, ο, τ', magnitudo. Th. μίγας. α. 5.
 Μεγίθη τέκνα, perquam amabiles liberi. ex μέγα, Valde, & ἱεράω. amo. alii legunt μεγίθη. θ. 240.
 Μίγιστος, superlat. maximus, à μέγας μίζων, major. θ. 49.
 Μίδωσι, nomen mul. à μίδω, casus. Μιδύσι, pres. part. f. g. à μίδω, idem quod μίδω, impero. θ. 276.
 Μίζ, pro μίζη, ex μίζια, ζ, παιδα. Thema. μισ, υ, ο,

medius. i. 510.
 Μιδ', pro με, praeposit. cum gen. cum, cum. acc. post. i. 442. 445. θ. 137.
 Μιδήσι, dimittam, f. 1. Them. ἴημι, f. ἴσθω, p. ἴσθω, a. 2. ἴσθω unde μεθήμι, dimitto. i. 207.
 Μείδωσι, a. 1. à μειδάω, subrideo. μειδήματα, acc. plur. à μειδήμα. α. 115.
 Μείζων, major, comparat. à μίγας, παρηναι. in superl. μέγιστος, maximus. in acc. sing. μείζω, ex μείζονα, μείζωσι, α. i. 270. 378.
 Μείλιχος, υ, ο, ἡ, blandus. hinc μειλίχ, η, ον, idem. Th. μειλίσω, f. ζω. p. χα, delinio, demulceo. θ. 92. 206. 406.
 Μείναιτες, part. a. 1. Th. μένω, παρηναι, ex μεν, f. μένω, p. μεμνήνηκα, a. 1. ἔμνηνα. hinc in aor. 1. part. μείνας, αοτ, ο, i. 650.
 Μείονα, acc. ex μείων, minor, in gen. μείον, ο, κ, ἡ, & τ' μείον, est comparativus irregularis. nominis μικρός. i. 688. θ. 447. Μείς, mensis, Æolicè pro μῆν, μέω, ο, δ, mensis. i. 555.
 Μελαιχαιτίω, acc. sing. à μελαιχαιτίς, υ, niger, casarius habens. ex μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, τα, υπ, & χαιτή, ης, ἡ, jubæ, casarius. α. 186.
 Μελάδιτον, nigro illigatus capulo. ex μέλας, & δέω, ligo. α. 221.
 Μελάδηναι, 3. pl. a. 1. pass. ind. Jon

Jon. nigrescebant. à μελαίνω, denigro, f. αἰῶ. Them. μέλας, ανϙ, niger. α. 167. 300.

Μέλας, μέλαινα, μέλαι, niger, α, γυν. ι. 150. 634. θ. 69.

Μελιδῶναι, acc. pl. cura. à μελιδῶν, ὠνϙ, ἡ, cura. à μέλιδανω, κυρ. ι. 66.

Μελίσσι, & μέλισσι, membris, dat. pl. Jon. & Poëtice à μέλιϙ, εϙ, ζϙ, μεμβρίum. ε. 148.

Μελίοισι, dat. pl. miseris. Th. Th. μέλιϙ, α, ὦ, βαπυ, infelix. 2. 563.

Μελιτῆς, 2. perf. ind. præs. act. à μελιτάω, ὦ, cum t. γε. το. f. ἔω. Th. μέλιϙ, cura est. 314. 441.

Μελίτη, meditatio. Th μέλιϙ. ε. 78. 410.

Μελία, α, ἡ, fraxinus arbor. hinc Μελία, pro Nymphis. ita dictis. α. 420.

Μελίαι. Nymphæ creditæ sunt dictæ Μελία, ἀπὸ τοῦ ὅτι οἱ ἐπὶ τοῖς ὄρεσιν ἀναστρέφονται. Epitheton hoc ergo est à μελίαν, ἡ, fraxinus, Jonice μελίη, μελιῶν, Dorice pro μελιῶν, gen. pl. ε. 144. θ. 187.

Μελιδική, dulcem, acc. à μελιδικῆς, dulcis instar mellis. ex μέλι, & ἡδύς. συνδύ. α. 170.

Μελισσάων, gen. pl. Æol. pro μελισσῶν, à μέλισσα, vel τῆς, ἡ, apis. ε. 303.

Μελίτη, ἡ, ἡ, nomen proprium mul. θ. 246.

Μελίφρονα, dulcem, acc. sing. à μελίφρονι, qui mellea dul-

cedine animum perfundit. à μέλι, mel, ac φέρω, vides, animus. α. 428.

Μέλαισι, cura sunt. à μέλι, impersonali, cura est. 9. 216.

Μιλπομένη, nomen Musæ. à μέλιπομεν, capo. 9. 77.

Μιμάριον. Vide paulo ante μαρίον. α. 252.

Μιμαρῆς, Præt. med. à μάριον, corripio. Vide supra μαρίον. Μιμαρῆς, 2. 2. act. initialis litera repetitur, prout in præterito fieri solet, pro ἱμαρῆς. Præt. med. μίμαρπα. ι. 202. α. 245.

Μιμαῖος, μιμαῖος, studentes. perf. part. act. pro μιμαῶς, à μάω, ὦ, vehementer curio. α. 240. 414.

Μιμήλομαι, ἡ, ἔτω, κυρ. pro μιμήλομαι, per syncopen & pleonasmum τ β, ad euphoniā & denique Ἀττικο more in ο mutato. à μέλι, impersonali, cura est. 9. 61.

Μιμήλι, cura est per syncopen pro μιμήλικα, præt. act. Th. μέλιϙ. Μιμηλότι, acc. pl. part. præt. ε. 229. 529.

Μιμιζέτω, adpiscabantur. 3. sing. futuri paulo post, à μίμιζμι, f. μίμιξα, p. μίμιξα, præt. pass. μίμιγμαι, μίμιξα. ε. 177.

Μιμνήτω, meminisset. præt. perf. pass. à μνήσκω, ἄμω, recordor, f. μνήσκω, præt. μίμνημαι, 2. 1. pass. ἱμνήσω. ι. 296. 410. 9. 103.

Μίμνων, nomen viri, accus-
sing. à μίμνω. θ. 984.

Μίμνω, remungit. præt. med.
à μύχνα, magis, in a. 1. act.
ἐμύχνη, sicut à πμάω est ἱ-
μύχνη. Hinc præt. med. μι-
μύχνη. α. 506.

Μίμψοντα, f. 1. m. à μίμψα-
ρον, accuso. α. 184.

Μιν, quidem. α. 5. 12. 17. &c.

Μιναιων, furens. præt. part. à
μύραινα, cupio, ira percitus
sum. Th. μινῶ, ἰῶ, τῶ, α-
νιμω. α. 361.

Μίνην, pro πεμδρην, expecta-
te, præt. inf. à μίνω, maneo,
expecto. f. μινῶ, p. μινέ-
νη, α. 1. ἱμνῆα. α. 672.

Μινῶ, ἰῶ, ἔς, ἦ, nomen
mul. θ. 357.

Μινίπην, nomen mul. q. d.
valde robusta. θ. 260.

Μισοίτων. Nom. propr. θ. 514.

Μισῶ, ἰῶ, τῶ, ανιμω, ira. α.
412. α. 235.

Μισμια, ης, ἦ, cura. α. 176.

Μισγῶν, gen. pl. à μισγῶ, divi-
sam vocem habens. ex μίεῶ
pars, & ὄψ, vox. α. 109. 142.

Μίμμεγα, sollicita, acc. pl. à
μίεμεῶ, α, ὀ, anxius. Th.
μικμαίρω, anxie cogito. θ.
603.

Μικμεγῶν, gen. pl. Eol. pro
μικμεγῶν, à μίεμεγῶν, cura.
Them. μικμαίρω, vel μικμέ-
ρω, curo. θ. 55.

Μισάβω, loro, dat. sing. à μί-
σάβω, α, τῶ, medium lignum
inter boves, ex μίῶ, α, ὀ,
medius, & βῆς. α. 467.

Μισῶ, α, ὀ, medius, μίῶν, me-
dia. μίῶν, pro μίῶν, Poët.
μίσῶδῃ, adv. in medio, μί-
σῶδῃ, e medio, μίσῶν, α, ὀ,
pro μίσῶν, adv. inter. α.
231. 500. α. 367. 417.

Μίσῶν, à μίῶ, medius. α.
47.

Μίῶ, & μίῶ, præposit. regit.
gen. & acc. θ. 137. 449.

Μισδῶν, intermedia, inter-
ta. à δῶπῶ, α, ὀ, sonus aqua-
rum ex alto ruentium. κα-
τὰ δῶπῶ, α, ὀ, cataracta,
quod est ab ἀργῶν. α. 821.

Μισῶνιται, cohabitatores,
acc. pl. à μισῶνιται, α, ὀ.
Th. ναῖω, habito, ultima per
naturā longa, hic licentia
Poëtica corripitur. θ. 401.

Μισῶ, idem quod μίσῶν, α, ὀ,
inter. Th. μίῶ, α. 392.

Μισπείπῃ, eminet, 3. pers.
ind. à μισπείπῃ, decorus
sum inter. μισπείπῃ, prae-
cellerat, imperf. Th. πείπῃ,
decorus sum. θ. 430.

Μισπιαχίζετ, ingemiscebat,
3. sing. imperfect. med. Th.
σπῶς, α, ὀ, angustus. α. 92.

Μισπείπῃ, qui potest con-
verti, mutabilis. Hinc

Μισπείπῃ ἑρῶα πλῆσι, res in
integrum restitunt. ex μίῶ
& πείπῃ, verto. θ. 89.

Μισφῶν, α, τῶ, tergum, q. d.
post pectus. Th. φῶν, α, ὀ,
mens. α. 223.

Μισαχῶν, in caelo degentes,
à μισαχῶν. Sed sunt qui
hic legant μισαχῶν, ut
sit

Sit relicta terra, à $\chi\theta\upsilon\tau\epsilon\rho\alpha$. Est & $\chi\theta\epsilon\upsilon\sigma$, *caelum*, vel, $\mu\tau$, *trans*, q. d. quæ sunt trans tempus. à $\chi\theta\epsilon\upsilon\sigma$, u. o, *tempus*. θ. 269.

Μιτῶμι, *interlocutus est*, pro $\mu\epsilon\tau\omega\mu\iota$, a. i. indic. Them. $\mu\iota\tau\omega$, *dico*. a. i. imperat. $\acute{\alpha}\mu\iota\tau\omega$, *dicam*. aor. 2. ind. $\acute{\alpha}\mu\iota\tau\omega$, ss, s. θ. 643.

Μιτῶμαι, *præf. inf. cum dat. interesse*, ex $\mu\tau$, *inter*, & $\acute{\alpha}\mu\iota$, *sum*. s. 171.

Μισπραχίζιτ, Vide in $\mu\epsilon\lambda\epsilon\sigma\pi\alpha\chi\iota\zeta\iota\tau$, a. 92.

Μιῶπιον, & $\mu\epsilon\lambda\epsilon\pi\iota\omicron\upsilon$. *pone*, *pos*, *adv.* Th. $\acute{\omicron}\pi\iota\omega$, *retrosum* s. 283. θ. 210.

Μισπωμεν, *in autumnno*. Adv. à $\mu\epsilon\lambda\epsilon\pi\omega\mu\epsilon\upsilon\epsilon$, *autumnalis*. Th. $\acute{\omicron}\pi\omega\mu\epsilon\upsilon$, ac, n, *autumnus*. s. 413.

Μετρίω, *præf. inf. pass.* à $\mu\epsilon\tau\epsilon\iota\omicron\mu\alpha\iota$, $\epsilon\mu\alpha\iota$, *mensuram admitto*, Th. $\mu\epsilon\tau\epsilon\gamma\upsilon$, s, τὸ, *mensura*. s. 347.

Μέτρον, u. o, *mensura*. hinc $\mu\epsilon\tau\epsilon\upsilon\sigma$, s, o, *modum non excedens*. s. 131. 304.

Μιτράπ, *genit.* à $\mu\epsilon\tau\upsilon\pi\omicron\upsilon$, u, τὸ, *frons*. ab $\acute{\omicron}\pi\iota\omicron\mu\alpha\iota$, *video*. a. 147. θ. 145.

Μα, pro $\mu\alpha$, *me*, Dorice, *gen.* ab $\iota\gamma\alpha$. θ. 644.

Μη, *Adverbium prohibendi*, *ne*. s. 350. 405.

Μη, *Adverbium negandi*, *non*, s. 21. 31. 352.

Μηδὲ, *neque*. & $\mu\eta\delta'$ s. 486.

Μήδεια, *consilia*, *genitalia*, à $\mu\eta\delta\epsilon\upsilon$, $\iota\omicron\epsilon\upsilon$, *cum*, *consilium*, &

significat etiam, τὰ *αἰδῶτα*, *prudenda*. θ. 180. 398.

Μηθ', pro $\mu\eta\tau\iota$, *idem quod* $\mu\eta\delta\iota$ s. 294. ut & $\mu\eta\tau'$ s. 268.

Μηδῆιον, θ. 1001. $\mu\eta\delta\epsilon\iota\omega$, *nomen viri*, & $\mu\eta\delta\epsilon\iota\omega$, *nomen mul.* θ. 961.

Μηδὲς, *nihil*, q. d. $\mu\eta\delta\epsilon$ $\acute{\epsilon}\nu$. s. 98. 393.

Μηδέποτε, & $\mu\eta\delta\epsilon\pi\omicron\tau$, *nuncquam*, ex $\mu\eta\delta\epsilon$, *neque*, & $\pi\omicron\tau\iota$, *aliquando*. Th. $\acute{\omicron}\pi\iota$, *quando*. 715. 742.

Μηδῶ, pro $\mu\eta\delta\omega\delta\epsilon$. Vide $\mu\eta\sigma\omega\delta\epsilon$, *versabat*, *imperf. verbi* $\mu\eta\delta\omega\mu\alpha\iota$, f. $\mu\eta\sigma\omega\mu\alpha\iota$. Th. $\mu\eta\delta\omega$, $\iota\omicron\epsilon\upsilon$, τὸ, *cum*. a. 34.

Μηδῶν, *gen. pl.* Vide in $\mu\eta\delta\epsilon\iota\omega$, *genitalia*. θ. 200.

Μηδῶ, $\iota\omicron\epsilon\upsilon$, τὸ, *cum*, *consilium*: & *significat etiam* τὰ *αἰδῶτα*, *prudenda*. θ. 180.

Μακίτε, *idem quod* $\sigma\epsilon\kappa\iota\tau\epsilon$, *non amplius*. Them. $\iota\tau\epsilon$, *adhuc*. s. 172. a. 21.

Μήλα, *oves*, à $\mu\eta\lambda\omicron\nu$, κ, τὸ. s. 293.

Sic & $\mu\eta\lambda\omicron\iota$, & Doricè, $\mu\alpha\lambda\omicron\nu$, u, τὸ, *potum*. Th. $\mu\eta\lambda\iota\alpha$, ac, n, *malus arbor*. θ. 284. 335.

Μηλόβοσις, *nomen mul.* q. d. *obitu custos*. θ. 354.

Μῆν, ἢ $\mu\eta\upsilon$, *quantum*. a. 11. 101.

Μῆν, à $\mu\eta\omega\kappa$, $\iota\omicron\epsilon\upsilon$, ἢ, *in invectis*. a. 21.

Μῆνας, *gen.* à $\mu\eta\upsilon$, *mensis*, $\mu\eta\upsilon\alpha$, *accus.* $\mu\epsilon\lambda\iota\omega\phi\theta\iota\omicron\gamma\epsilon\upsilon\sigma$, *mensibus decrescenſibus*. s. 764. θ. 39.

Μήποτε, *ne quando*, ex $\mu\eta$, *ne*, & $\pi\omicron\tau\iota$, *aliquando*. Th. $\acute{\omicron}\pi\iota$, *quan-*

quando. v. 86. 397.

Μήν, *ne quando.* Them. πᾶς, (adv. interrog.) *quomodo?* v. 392.

Μηγίος, in **Μηγεῖν**.

Μηγεῖν, *femur, crura*, à nom. ὁ **μηγῆς**, ὅ. Dicitur & **μηγίος**, v. 7, idem quod **μηγῆς**, *femur*, v. 335. 363.

Μηγεύσας, a. 1. med. infinit. à **μηγεῖν**, *resolvo, intexo, agglomero*, f. ὄσας v. 536.

Μήσας, pro ἰμήσας, a. 1. m. à **μήδω**, *cum progero*. Th. μή-δω, ω, ῥ, *cum*. 9. 166.

Μήτηρ, ἡ, *mater*, **μητῆρ**, **μητέ-ρα**, & **μητρί**, acc. **μητρί**, tantum. hinc **μητρὴν**, & **Jonic.** **μητρῆν**, *puerpera*. v. 561. 823. 9. 170.

Μητιζῶ, *consultor*, vocativus pro nominativo, **μητίς**, v. 6, **μήπης**, ω, ἡ, *consilium*, à **μήδω**. item 9. 358. Nomen mul. **μήνη**. v. 104. v. 33. 9. 886.

Μηλιόντες, genit. **παρὰ μη-λιόντων**, à **consulto**, *consilio pollente*, à **μηλιός**, ω, ὁ. Th. **μήλις**, ω, ἡ, *consilium*. v. 51. 9. 457.

Μηχανάται, *machinatur*. 3. præs. ind. m. pro **μηχανά-ται**, per Poëticam novi Ἰάλλω *epenthesin*. Sic pro **ἀποτεταῖος**, *aversari*, dicunt metri causa **ἀποτεταῖος**, à **μηχανάω**, *machinor*. Th. **μηχασήν**, ἡ, *artificium*. v. 239.

Μηχασήν, ἡ, *artificium*, *mach-*

na. pl. αἱ **μηχαναί**. 9. 146.

Μία, α, una in dat. **μῆ**, & **Jo- nice**, **μῆ**, in masc. ἥ, unus 9. 121. 792.

Μιγῶσα, a. 2. part. pass. f. g. à **μιγνυμι**, *misceo*, f. **μιξω**, p. **μίμικα**, a. 2. part. **ιμίγλω** a. 2. part. **μιγῆς**, præt. pass. **μίμικω**, ξω, πται, a. 1. pass. **ιμίχλω**, & c. **μιγῆδραι**, **Do- rice**. pro **μιγῆδαι**, a. 2. pass. infin. paulo post. fut. **μιμῆ-ξομαι**. 9. 53. 305. 970.

Μίμας, acc. **μίμας**, αὐτῷ, ὁ, nomen viri. v. 186.

Μίμας, *mimes*, 3. pers. præs. ind. à **μίμα**, *verbum Poëtic.* pro **μίμω**, f. **μῆ**, *mimes*. v. 518.

Μῆ, ipsam, **Poët.** pro **αὐτῇ**, αὐτῇ. v. 18. 48. 9. 127.

Μούβω, *minuit*, 3. præs. ind. ut, **μύβω**, sub **μινυαται**. à **μύβω**, *minuo*. Th. **μύβω**, ὅ, *parvus*. v. 6. 407.

Μίνω, genit. à **μίνω**, ω, ὁ, nomen viri. v. 948.

Μιγῶμυ, præs. part. à **μι-γῶ**, idem quod **μιγνυμι**, *misceo*, f. **μιξω**, p. **ζω**, a. 2. **ιμίγω**. 9. 238.

Μισθός, ὅ, *merces*, **μισθός** δ' ἀνδρὶ φίλῳ ἀρεμῶν ἀρεμῶν ἔστω, ein Wort ein Wort/ ein Mann ein Mann. v. 368.

Μιχθεῖς, & **μιχθεῖς**, a. 1. part. pass. Vide paulo ante **μι-γῶσα**. 9. 288. 923.

Μνημοσύνη, nomen **Dex**, & idem quod **μνήμη**, ἡ, *memo-ria*. Th. **μνάσασθαι**, f. **ὑπομνήσασθαι**, *memoro*, *commemoro*. v. 54.

ῥιγ. hinc a. i. med. *μνησά-
μνοι*, *memores*. §. 651.

Μογύσας, *perpressus*, a. i. part à
μογία, ᾧ, *atutnas* *raior*.

Th. *μόγ*⊕, u, ὁ, *labor*. θ. 997.

Μόθου, acc. *ρυγνατ*, à *μόθ*⊕, u,
ὁ, q. *παρεῖ* ὃ *ἐμὲ* *ῥῖν*, à *con-
currendo*. α. 158.

Μοί, pro *ἐμοί*, *mihi*, per aphæ-
resin, ab *ἐγώ*, *ego*. §. 30.

Μοῖρα, *cas*, *fatum*, à *μοίρω*, *di-
cido*, in præf. med. *μοίρα*,
unde est *μοῖρα*⊕, u, ὁ, *fatum*,
portio, & *μοῖρα*, α, ἡ. pro
prie, *portio*. item, *fatum*,
idem quod *ἀμαρτία*, quæ
omnia ejusdem sunt ety-
mologiz. Sic enim dicitur
fatum quasi *effatum*, quod
Deus prout decrevit & in
se ipso q. effatus est, distri-
buat sua, & cuique suam
assignet sortem, in qua ac-
quiescere debet. Secus qui
agunt, dicuntur *μειψί-
μοιροι*. α. 743. θ. 204. 607.

Μολπῇ, dat. sing. à *μολπῇ*,
cantilena. hoc à *μίλομαι*,
cano, in præf. med. *μίμολ-
πα*. §. 69.

Μόρ⊕, u. Vide in *μοῖρα*.

Μορφιοῖο, *nigra*, gen. Jonic. à
μορφιός, *obscurus*, ab *ὀρφνῇ*,
caligo. α. 134.

Μυροῦν, *unicus*, à *μῦ*⊕, pro
μῖν⊕, *solus*, & *ζῖνομαι*, *pas-
cor*. α. 374. θ. 426.

Μῦ⊕, pro *μῖ*⊕. *solus*, Poët.
α. 96. θ. 143.

Μῦσιν, nom. pl. & in gen. pl.
μυσάν, Æol. pro *μυσῖν*, à

μῦσα, u, ἡ, *Musa*, dat. pl.
μῦσησιν, pro *μῦσαισι*. α. 1.
656. §. 100.

Μόχθ⊕, u, ὁ, *labor*. α. 306.

Μόψον, nomen viri, α. 181.

Μυθάλιον *χεῖμα*, *madidum* *cor-
pus*. Th. *μυθάω*, *destillo*, f.
ἡσιν. α. 554. α. 270.

Μυθησιμίω, *dixero*, a. i. m.
opt. Vide in *μῦθ*⊕. α. 10.
§. 28.

Μῦθ⊕, u, ὁ, *verbum*, *sermo*, dat.
plur. *μῦθαισι*. Jonic. Hinc
est verbum *μυθόμην*, *dico*,
μυθησιμίω, *dixero*, a. i.
med. opt. *μυθήσασθαι*, a. i.
inf. m. α. 10. §. 24.

Μυλιώντις, præf. part. pro
μυλιώντις, ex *μυλία*, ᾧ,
dentibus frendens, epenthe-
sis Poët. ὁ *μικρῷ*. Scilicet
præcedenti syllaba brevi
interponitur ὁ *μικρῷ*, ut,
ὀρέω, *ὀρέω*, *ὀρέω*, ac præce-
denti syllaba longa, inter-
ponitur ὁ *μίστα*, ut. *ἡδῶ* ᾧ,
Poëtice, *ἡδῶ*, *ζῶ* *ζῶ*,
ζῶ, Th. *μύλη*, u, ἡ, *mola*,
molaris dens. α. 528.

Μέλα, nom. pl. à *μέλα*, α, ἡ,
macor, *macus*, τῆς *ἐκ* *μάρ-
μα* *μύλαι* *ρίον*, *cujus quidam*
ex paribus macores *sue-
bant*. α. 267.

Μύρι⊕, imperf. Jon med. *luge-
bat*, à *μύρω* proprie *fluo*, at
μύρωμαι *lugeo*, ubi lacrymæ
per genas defluunt. α. 204.

Μύραι, *millæ*, *οἱ μύραι*, *in finiti*,
innumeri, à *μύρα*⊕, u, ὁ, *in-
finitus*, α. 100. 250.

Μυρμιδόνων, gen. pl. Græcorum, à μυρμιδών, ὄν, Græcus. Vide μῦρμι, u, ὄ, formica. n. 380. 474.

Μύρον, prima longa, 3. pl. im-
perf. 2da pro ἴμυρον, à μύ-
ρον, *madero, fuso*, unguentis
imbuo, à μύρον, κ, τ, *unguen-*
tum. α. 131.

Μυχῶν, dat. sing. in recessu, in penetrali, à μυχός, v, penetrare, à μύω, claudo, f. su.
A. 116, 1014.

*Μέλιον, bellum stragem, à nom.
μῶλῳ, pro quo etiam μὶ-
λῳ. α. 257.*

Mōmō, ē, Momus, Deus qui-
dam reliquorum omnium
Deorum irrisor & repre-
hensor. fumitur & pro de-
decore. 0 214.

N.

N Aīd. incolit, à vīu, babi-
to, incolō. s. 8. vīu, pro
vīu, imperf. - Hinc vīu-
tū, idem quod vīu, vīu-
tū, 3. pl. ind. præs. Hinc
vīuāt, habitāt, a. i. m.
pro cīuāt, & hoc pro
cīuāt, à vīu, habito, in
Themate, vīu. s. 637. 9.
387. 775.

Nætorus, fluentium. genit. pl.
part. præf. à *vāo, fluo*. Them.
vāo. t. 548.

Náεηυι, dat. sing. à náεηυι,
 ηυϙ, ò, *ferula, bacillus*. c. 52.

Navis, nomen viri, qui
nabi currit. Navem Plau-
tus vocat ligneum equum.
2, 1016.

Navis, nomen viri, cujus
animus est in navibus. 9.
1017.

Ναύται, acc. pl. à ναύταις, v, i;
nauta, à ναῦς, ναῦς, ἡ, πλεῖν.
8.876.

Ναυκλίας, gen. Jon. à ναυ-
 λία, ας, η, *navigatio*. Th.
 ναῦς, *navis*. s. 616. 640.

Nîas, nâies, acc. pl. pro vñas, &
simpl. vñs, à vñs, nâvîr,
gen. vñs, & Att. vñs, &
Poëtice vñs, dat. vñ, acc.
vñv. s. 245.

Núñz, praf. inf. *redire*, à
nouer, vel ex *na*, *co*, *re*, *co*.
s. 152. 671.

Nā, net, spinnet. à via, f. via,
no, neo. i. 775.

N^oxia, acc. pl. à vñx ⑤, ⑥, ⑦,
contentio, vñx, pro vñxia,
lites. vñnam, probus affe-
rit, pro vñnñ. 3. fing. præl.
act. subj. à vñxiu, ⑥. Them.
vñx ⑤, ⑥, ⑦, jurgium, lñ.
Quidam componunt ex
n, non, & vñu, cedo. hinc
vñxññg, conficiatorem,
accus. à vñxññg. Th vñx ⑤.
133.35.714.9.87.208.

Nēl[Ⓢ], s. i. nomen fluvii ma-
ximī. 2. 338.

N° 9, adv. loci, pro mar^o 9,
in imo fundo, m^o 9, ex ima
parte, à m^o, novellus. Th,
m^o, u^o, novus. 9. 567.

Nuòs, ſ, i, Jon. pro nuòs, ſ, i,
novalis. s. 461. 9. 971.

Neōroty, nāvigant, 3. pl. prez.
à neōroty, eo, nāvigo, Th.
in, eo, redde. 235

Νίκαρ⊙, gen. à νίκαρ αε⊙, τὸ, potius generosus. θ. 640. 796.
Νιμῆς, nomen regionis, sic dictæ à nemoribus, νίμ⊙, ⊙, τὸ, nemus, à νίμω, pascō, hinc νιμειᾶ⊙, Nemeæ, θ. 327. 329. 331.
Νίμωσις, ιως, ἡ, indignatio, à νιμισάω, indignor. Est & nomen certæ Dex, quæ præ cæteris insolentiam hominū reprimere, & de injuriolis pœnas sumere solet. i. 198. θ. 223.
Νιμισῶ, indigne fert, Poëtice, pro νιμισᾶ, 3. præsent. ind. à νιμισάω, ᾶ, irascor, succensco. i. 739. 754.
Νίμωται, fruuntur, 3. præf. pass. νίμωμαι. Th. νίμω f. μᾶ, possideo, tribuo. p. νιίμωται, a. i. νιίμω. i. 119. 229.
Νιόηλης, ι⊙, ὁ, ἡ, nuper virens, ex νί⊙, u, ὁ, novus, & θάλα, vireo. θ. 576.
Νιόκηδης, ι⊙, recensentem dolorem habens, νιόκηδῃ, dat. Th. κηδ⊙, ι⊙, τὸ, cura, & νί⊙, u, ὁ, novus, recens. θ. 98.
Νίσι, recens, nuper. Th. νί⊙, novus. i. 567. 671.
Νίσταλ⊙, recens vulnerum, à νί⊙, novus, & ἑτάω, ᾶ, f. ἥσω, vulnero. α. 157.
Νίστον, nomen fluvii. θ. 341.
Νύουσι, nutabunt, vergent, præf. ind. opt. à νύω, innuo, nuto, f. νύσω. i. 471.
Νύξω, dat. à νύξω, pernox. hinc νύξης, gen. Ionic. à νύξω, εἰς, ἡ, pernox, atrox.

i. 542. α. 409.
Νεφέλη, nubes in dat. pl. νεφέλησ. θ. 745.
Νεφελιχαίτης, gen. Æol. à νεφελιχαίτης, u, ὁ, nubes excitans, ex νεφέλη, nubes, & ἵχνησ, excito. i. 99. θ. 944.
Νέφ⊙, ι⊙, τὸ, nubes, dat. pl. Jon. νεφέων. i. 202.
Νεμῶδης, iterata, præf. part. f. g. scil. γῆ, à νείω, venoso. Th. νί⊙, novus. i. 460.
Νεώτερος, junior, comp. in perl. νεώτερος, à νί⊙, novus. i. 443.
Νῆ, pro νῆα, accus. Poët. pro νῆα, nābet, à νῆς, νῆος, dat. pl. νήσων. i. 163. 641. θ. 641.
Νηδὺν, acc. à νηδὺς, ὅ⊙, ἡ, venter. θ. 460. 487. 800.
Νῆμα, nabalus, à νή⊙, u, ὁ, nabalus. Th. νᾶς, nabalus. i. 806.
Νήκει, sine cornibus. à νήκει⊙, u, ὁ, ἡ, ex νῆ, & κίεσθαι⊙, τὸ, cornu. i. 517.
Νήκειν, insanabiliter, ex νῆ, negandi particula & ἀνῆ, sano. i. 281.
Νηλεὺς, ι⊙, ὁ καὶ ἡ, crudelis, νηλεῖ, per sync. pro νηλεῖ, dat. singul. ex νῆ, & ἱλε⊙, ι⊙, τὸ, misericordia. Sic & νηλεὺς, sabbas, pro νηλεῖς. θ. 765. 770.
Νηλιόπου⊙, immisit, crudeli supplicio puniens, à πωῖν, παῖς, & νηλεὺς, immisit. θ. 217.
Νήματα, pro νήματα, f. α. à νῆμα, τὸ, filum. Th. νῆσ, nec. i. 775.

Νυμερής, verus. Th. ἀμπερής-
μα, aberro, f. ἄσπ. α. 2. ἄμπερ-
μα, & νυμερής, nomen pro-
prium mul. §. 234. 262.

Νεῖς, templū, pro ναῖς, à να-
ὸς, ὤ, ὶ, templum. §. 990.

Νεοπόλεω, aditum, à νεπέ-
λα, νεῖ, aditum, qui circa
templum versatur, ex νῆς,
pro ναῖς, & πολίω, versor. i-
tem, versor. §. 991.

Νεῖς, παῖς, gen. Poët. dat. pl.
νεῖσι. Vide in νῆας. 626. 632.

Νήπιος, π, ὶ, infans, vocat.
νήπι. ε. 130. 284.

Νηῖος, pro νηῖος, à νηεὺς,
νηῖα, nomen viri. §. 233.
240.

Νήεω, ex νη negativo, & ἔ-
ω, ἰδ, ἦ, ἱ, tanta, ut ad-
versus eam non integrum
sit sese opponere. Epithe-
ton sylvæ. ε. 509.

Νησιῶν, nomen mul. à νῆος,
ἰνῆσα, q. d. in salo. §. 249.
964.

Νησιῶν, ἰνῆσι, dat. pl. Jon. à
νῆος, π, ἦ, ἱ, ἰνῆσα. ε. 169.

Νησῶν, nomen mul. θ. 261. 1084.

Νηυσί, dat. plur. à ναῦς, παῖς.
Vide in νῆας. ε. 632.

Νήυτμος, anima expert, ex νη,
negativo, & αὐτμῶν, ἡς, ἦ, ἱ
spiritus. Alii legunt, νήπε-
λος, infestus. θ. 795.

Νῆχον, pro ἵκχον, natabant, à
νῆχω, ξω, idem cum νῆω,
πατο, α. 211. 317.

Νίκη, νῆκε, victoria, à νικάω, f.
νῆω, vincō. ε. 109. α. 311.

Νεκρῆς, νεκρῶς, part. a. i. pass.

νεκρῶς, part. a. i. a. εἰ. à ν-
κάω, ὤ, vincō, f. ἄσπ. π. νῆ-
κω. §. 73. 466.

Νίσσων, imperf. pro ἰσσοῦντο
revertentur. Vide ἰσσοῦν
redeo, pro quo, ἰσσοῦν
seu ἰσσοῦν. α. 469.

Νίφα, accus. per apocopen
pro νηφάδω, à νηφᾶς, ἄδ, ἦ, ἱ
nix. à νίφα, νηφᾶ, f. ψα, ρα.
θα. ε. 533.

Νιφῶντος, g. sing. à νηφῶν, νη-
φῶς, à νίφα, f. ψα, ρα, νη-
φῶ. θ. 42. 62. 118.

Νιψάδω, locus, a. i. part. m.
à νιψᾶ, λαβῶ, f. ψα. ε. 737.

Νοῖν, sapit. 3. præf. sub. à νοῖν,
ἄ, νοῖντις, Doricè pro νο-
ῖντις, cogitantes, præf. part.
Th. νό, νῆς, mens. ε. 259.
294.

Νοῦμ, pro νόμῳ, νό, intel-
lus, cogitatio. Th. νό, νῆς.
α. 222.

Νοῦσας, a. i. part. νοῦσας, inf.
νῆντις, pro νοῦσας, Jon. θ. 1.
ind. Th. νό, νῆς, mens. ε. 12.
48. §. 838.

Νομῶν, pabulum, acc. à νομῶν, ὤ
ὶ, pabulum. Th. ἡμῶν, παῖς.
ε. 401. 524.

Νόμος, lex, νόμῳ, leges, à νό-
μῳ, τριβῶ. ε. 274. §. 66.

Νόος, νῆς, ὶ, mens νόος, gen.
Jon. ε. 481. 683. 661.

Νέσφι, absque, ut & ἰσσοῦν
seorsum. ε. 91. ἰσσοῦν ἄτις
νεκρῶν, hoc est, plane absque
malis. Adverbia quæcun-
que ingeminata, sunt ἰμ-
φακά. ε. 91.

334 ΟΒ ΟΓ ΟΔ ΟΖ ΟΘ ΟΙ

fortis sum. α. 135. θ. 839.

Οβελιστρύς, *fortium faci-*
norum patror. compo-
ta cum voce βελιστρύ sunt βελ-
ιστρύ. θ. 996.

Οβελισμύς, υ, ο, εβ οβελ-
μύς, *robustus*; & hoc à βελ-
ισ, *robustum reddo*, & βυ-
μός, *animus*. θ. 140.

Οβελισπάτης, *forti patre na-*
ta, genit. sing. ab οβελισ-
πάτης. Epith. Palladis, ab
οβελμύς, *fortis*, & πατήρ, *pater*. θ. 587.

Ογδατή, dat. ab ογδώντης,
Poët. pro ογδόντης, *octavus*
Th. *octo*, *octo*. α. 770. 788.

Ογμ, g. m. α. 355. ογμ, g. n. α. 244.
& οδ, pro οδ. α. 361.

Οδόντης, *dentem*, acc. ab οδόν-
της, ο, *dens*. α. 146. 135.

Οδός, οδός, υ, θία. α. 977. 727.

Οδυσσής, dativ. & οδυσσής, pro
οδυσσείας, gen. Jon. ab οδυσ-
σείας, *Ulysses*. θ. 101. 1016.

Οδυσσάβ, 3. sing. α. 1. med. *in-*
tus fuit, ab οδύζομαι, f. οδύ-
σσομαι, α. 1. med. οδύσσομαι.
Th. οδύσσω. *insecor*. θ. 1012.

Οζός, υ, ο, proprie significat
timusculum, stolonem. Me-
taphoricè, homo bellico-
sus. Οζός Αχαιός dicitur,
quasi ramus è Martis stirpe
prognatus. α. 181.

Οθός, genit. ab οθός, υ, ο, *u,*
nomen montis. θ. 612.

Οι, illi. α. 64. 77. 86. 518.

Οί, qui. α. 39. 123. α. 84.

Οιδ, bi. α. 118.

Οί, ad οί, legend. illi. θ. 503.

ΟΙ

h. e. αὐτοί, illi, ab οί, οί, α. 1.
69. 73. 76. 77. 263. α. 20.

Οίμ, α. 288. 301.

Οίμ, *qualia*, ab οίμ, υ, ο, *quā-*
lis. α. 400. θ. 93.

Οίμ, *aperi*, praf. imperat. α. *α.*
ab οίμ, *aperio*, f. οίμ, p. *α.*
α. & οίμ, praf. med. οίμ, *α.*
α. 817.

Οιδιπός, genit. Aol. pro ο-
ιδιπός, ab οιδιπός, α, θ,
nomen viri. α. 162.

Οιδί, pro οίδι, *novit*, praf.
med. οίδι, pro οίδι, *novi-*
ti. θμ, Aolica paragogē,
praf. med. οίδι, α. α. ab οίδι,
vel οίδι, *scio*, f. οίδι, p.
οίδι, α. 454. α. 355.

Οιδμάς, dat. genit. ab οιδμά,
per syncopen pro οιδμά,
αίμ, n. g. *tumor*. Th. οιδί,
vel οιδί, f. *uon*, *tumesc.* in-
flatus sum. θ. 109. 131.

Οιζός, genit. ab οιζός, υ, ο, *u,*
arumna, in acc. οιζός, hinc
οιζός, *calamitosus*, οιζός,
Jonic. pro α. α. 113. 193. 937.
θ. 214.

Οικίαν, Poëtice pro οίκιαν,
praf. part. *habitans*, *com-*
morans, f. *uon*, p. *uon*, ab
οίκιαν. Them. οίκι, υ, ο, *ab-*
mus. θ. 330.

Οικίαν, α, *res domestica*, ab
οίκιαν, Jon. pro οίκιαν, *do-*
mesticus. Them. οίκι, υ, θ,
domus. α. 455.

Οίον, acc. ab οίκι, υ, οίκι, pro
οίκιαν, a singul. οίκιαν, υ, θ, *do-*
muncula, οίκιαν & οίκιαν,
domum. α. 521. 574. θ. 64. 758.

Οί-

Οἶμϙ, υ, ο, υ, *semita*, idem quod οἶμυ, υς, η, *bia*, *semita*. i. 228.

Οἶναι, gen. plur. Jon. pro οἶναι, ab οἶν, υς, η, *vitis*. Th. οἶνϙ, υ, ο, *vinum*. i. 570.

Οἶνοπ, dat. sing. *nigro*. οἶνοπυ, acc. ab οἶνοψ, οἶνοπϙ, qui vinei coloris est, q. οἶνυς & οἶνυ, *niger instar vini*. Vina illa Græcorum calidissima subnigrum imitantur colorem. Th. οἶνϙ, *vinum*, & οἶψ, *oculus*, Them. ὄπρω, *video*. i. 610. 815.

Οἶνϙ, οἶνυ, *vinum*. i. 594.

Οἶνοχόν, η, *patina libatoria*, *trulla*, ex qua vinum fundebatur, ex οἶνϙ, & χών, *fundo*. i. 742.

Οἶϙ, pro οἶμυϙ, *similis*. i. 312. α. 386.

Οἶϙ, pro οἶμοιϙ, *similis*, οἶϙ, *ergo qualis*, item, *similis*, sed οἶϙ, υ, ο, *solus*. Neut. οἶον, *solum*. i. 311.

Οἶον, *tantummodo*, adv. ab οἶος, οἶη, οἶον, *solus*, α, υπ, θ. 386.

Οἶς, contractè pro οἶος, οβος, acc. plur, Th est οἶς οἶος, vel οἶς, οἶϙ, η, οβος. i. 232. 773.

Οἶς, & οἶσω, dat. pl. Jon. ab οἶς, *qui*. i. 144. 9. 432.

Οἶσα, pro οἶδυσσά, *posti*. Vide in οἶϙ. α. 315.

Οἶσος, *feras*, f. i. à φέρω, f. οἶσω. i. 480.

Οἶποι, *sagitta*, ab οἶσος, υ, ο, *sagitta*, ab οἶω, *fero*, f. οἶον. α. 130.

Οἶπ, οἶτ, nom. plur. ab οἶπ.

i. 303. α. 351. θ. 46.

Οἶνις, nom. pl. ab οἶνις, οἶνις, *quicunque*, α. 150. 163.

Οἶνις, dat. pl. ab οἶνις, υ, ο, *ab eo*. hinc οἶνις υς, υ, ο, *augur*. i. 799. α. 185.

Οἶω, five δῖω, *puteo*. item *fero*. α. 118.

Οἶων, *obium*, gen plur. Vide supra οἶς. θ. 446.

Οἶωβλωμ, *otto morsum*, à βλωμς, υ, ο, pro panis porzione, *buccella*, & οἶω, *otto*. i. 440.

Οἶωπόδω, *otopedalet*, acc. ab οἶωπόδης, à πῦς ποδός, *pes*. i. 423.

Οἶωϙ, υ, ο, *beatitudo*, *felicitas*. q. d. ὄλω βίω, hinc ὄλωϙ, *beatus*. α. 324. 814.

Οἶωρ, *perniciem*. ab ὄλωρ, *perdo*, f. ὄλίσω, α. i. act. inf. ὄλίσω, *præteritum*. ὄλω, & Ast. ὄλωλ. i. 178. 666. 9. 316.

Οἶωρ, *pauxillum*, adv. ab ὄλίσω, υ, ο, *paucus*. i. 478. hinc

Οἶωρϙ, *superl. paucissimus*. i. 711.

Οἶωρς, υ, ο, *fluvius in Helicone Boeotiz*, sic dictus ab Holmæio Sisyphi filio. 9. 6.

Οἶωρϙ, υ, ο, *periclitum*. i. 421. 9. 96.

Οἶωρ, *perniciosa*. ab ὄλωρς, η, οἶ, hinc & ὄλωρϙ, idem. Them. ὄλωρς, f. ὄλίσω, *perdo*. i. 743.

Οἶωρϙ, *quasi ὄλωρς*, υ, ο, *totus lucens*. Thessalix mons altissimus, & pro ipso caelo positus. Hinc

ὄλωρς

ὀλύμπιος, celestis, & ὀλυμπίης, Musæ dicte, tanquam Olympias domos inhabitantes. α. 203. β. 25. γ. 390.

ὀμᾶ, similia, ab ὁμῶς, similis. α. 50.

ὀμαδ, α. δ, τινυλιν, multitudo. Th. ὁμας, ὤ, ὁ, similis. α. 295.

ὀμαρτάσας, secutus, α. 1. part. ab ὁμαρτίῳ, ὤ, sequor, f. ὄσω. Th. ὁμαρτῆ, idem quod ὁμῆ, simul. ε. 194. 674.

ὀμβρῶν, pluviosus. Alii ὀμβρηξ. est adject. g. n. ab ὀμβρῶ, imber. hinc ὀμβρῶς, pluviosus. ε. 449.

ὀμβριμ, robustus. Vide supra ὀβριμν. ε. 144.

ὀμβρ, α, ὁ, imber. παρὰ τὸ ὁμῆ ῥῆν simul fluere, ubi aqua copiosè fluit, quod in imbre (quæ ipsa vox hinc orta est) fieri solet, hinc ὀμβρήσαι, plueret. α. 1. part. ab ὀμβρίῳ, ὤ, πλῆσ, ὀμβρήσαι, α. 1. part. ε. 413. 490.

ὀμῆται, jungit, 3. sing. fut. 2. med. verbi. ὀμνυμι, juro, f. ὀμῶσω, f. 2. med. ὀμῶμαι, ἡ ὄται, p. ὀμῶμεν, 1. a. 1. ὀμῶμεν. ε. 192.

ὀμήλιος, coactus, acc. pl. ab ὀμήλι, ια, coactus. Them. ὁμῶς, similis, & ὀλιπία, α, ἡ, statuta. ε. 442.

ὀμνησται, pro ὀμνησται, præf. part. f. g. pl. num. ab ὀμνηίῳ, in unum convenio. Th. ὀμη-

ρ, α, ὁ, obses, q. ex ὁμῶ, simul, & ὄρω, loquor. β. 39.

ὀμιληδον, turmasimo, Adverb. Th. ὀμιλ, α, ὁ, turba. α. 170.

ὀμιφῶν, meiete, præf. inf. ab ὀμιχίῳ, q. d. ἐμῶ χίον. ε. 725.

ὀμματι, oculis, dat. pl. ab ὀπλομαι, video. f. ὀψομαι, p. ὀρμαι. hinc est ὀμμα, ατ, ὀ, oculis. α. 262.

ὀμότη, simul, ab ὁμῶ. Th. ὁμῶς, ὤ, ὁ, similis. ε. 108.

ὀμοι, five ὀμοῖ, α, ὁ, similis, Poët. ὀμοῖ. Th. ὁμῶς, ὤ, ὁ, similis. ε. 143. 180.

ὀμοκλή, gen. ab ὀμοκλή, ὁ, hortamentum, comminatio, q. ἀπὸ τῶ ὁμῶς κίπλιν. Eustath. Th. κίπλιν, hortor, jubeo. α. 341.

ὀμῶς, eundem. ab ὁμῶς, unde est ὁμοι. β. 108.

ὀμῶς, jungit. α. 1. sub ὁμῶς. α. 1. part. pro ὁμῶς. ab ὀμνυμι, fut. ὀμῶσω. α. 1. a. 1. ὀμῶσω. ε. 280. β. 232.

ὀμῶ, simul. ab ὁμῶς, similis. ε. 241.

ὀμφακ, nom. pl. q. ὀμῶς ἡ φαν, crudi ad descendum, ab ὀμφακ, αα, ἡ, ὀμφακ, α. 399.

ὀμόφρων, ατ, ὁ κῆ, concors, acc. pl. ὀμόφρωνας, ab ὁμῶς, similis, & φρῶν, ὠδ, ἡ, mens, animus. ε. 60.

ὀμῶς, tamen, sed ὁμῶς, simul, Th. ὁμῶς, ὤ, ὁ, similis. ε. 3. 10.

ὀν δε, ἀφίκετο ὅν δε δόμοι δε, rediit domum suam. δ. postposit.

positum accusativo valet
ad. α. 38.

Οὐτι, quemque. i. 3.

Οὐρα, ατ, τὸ, utilitas, emolumentum, ab ὀνυμ, profum, f. ὄνυ. i. 41. 344.

Οὐιδ, i, r, probum. hinc ὀνιδίζαν, exprobare. i. 309. 716.

Οὐίρει, somniorum, gen. pl. ὀνιερ, s, ὀ, somnium. Th. ὀιαρ, somnium, nomen indeclinabile. θ. 212.

Οὐίρησι, jubat. 3. praesent. ind. sing. ab ὀνιρημ, seu ὀνιμη, f. i. ὀνίση, a. i. ὀνιση. i. 316. 9. 429. 436.

Οὐομα, ατ, τὸ, nomen, Aol. ὀνυμα, ὀνομ, pro ὀνομα. hinc ὀνομαστὶ, celebres, nominandi. 9. 148. 369.

Οὐόμνηε, apprehabit, a. i. aet. ab ὀνομαίνω, nominio, f. ὀνώ, a. i. ὀνόμνηα. Them. ὀνομα, nomen. i. 80.

Οὐορίζαν, praes. part. conficiens, ab ὀόω, vituperio, f. ὀώ. Th. ὀνιμη, vituperio, f. ὀώ. Th. ὀνιμη, vituperio, f. ὀώ.

Οὐπια, quemque, ab ὀπις, ὀπν, ὀπνι. ab ὀς, & πς, quis. 9. 81. 96.

Οὐυχίε, unguis, ab ὀνυξ, ὀνυχ, ὀ, unguis, pro ἰξ ὀνυχ, λέοντι, ex ungue leonem, ὀνυχισι, dat. pl. Jon. i. 202. α. 266.

Οὐξία, acutus. In plur. pro ὀξία capitur, & metri gratia pro ὀξίως, ab ὀξυς, ὀξ, ὀ, acutus. ὀξείησι, dat. pl. Jon. ut ὀξείησι, αἰχμηῆς, micro-

nibus acutis. α. 289. 335. 348.

Οὐ', pro ὀκυ. vocem, sonum, acc. ab ὀψ, ὀπός, ἡ, vox, q. ab ὀπω, dico.

Οὐάζι, 3. pers. praes. ind. ὀπάστω, a. i. aet. inf. ab ὀπάζω, persequor, sequi jubeo, praebeo, ὀπάσας, pro ὀπάσαι, part. a. i. aet. i. 166. 9. 433.

Οὐπε, quod. 9. 864.

Οὐηδεῖ, comitatur, 3. pers. praes. ind. ab ὀπηδεῖω, comitor. Th. ὀπάζω, f. ὀώ, persequor, comitem do, i. 141. 9. 80.

Οὐί, vocare, dat. ab ὀψ, ὀπός, ἡ, vox. Vide ὀπα. 9. 41. 68.

Οὐίξιο, curabat, imperf. ab ὀπίζομαι, curo, ab ὀπις, ἰδος, ἡ, ultio, cura. α. 21.

Οὐίτην, metri causa, pro ὀπιθεν. Them. ὀπίσω, retrorsum. 9. 323.

Οὐπίεύοντ, pro ὀπιπύοντες, spectantem, praes. part. accus. casus, ab ὀπιπύω, ab inusitato ὀππύω. Them. est ὀπύω, video. i. 29. 804.

Οὐπι, acc. sing. ab ὀπις, ἰδ, ἡ, ultio, vindicta, cura. i. 249.

Οὐπιθεν, adverb. pone, à tergo. ab ὀπίσω, Poët. pro ὀπίσω, retrorsum, retro. i. 467.

Οὐπλα, instrumenta, ab ὀπλον, s, τὸ, arma. i. 625.

Οὐπλία, acc. ab ὀπλιός, ἰ, ὀ, nomen viri. α. 110.

Οὐπλώ, ungulam, ungulâ pecus est armata, ab ὀπλη, ἡ, ἡ. Th. ὀπλον, s, τὸ & in pl.

τὰ ὄψλα, *απτα*. i. 487.

Ὀπλόταίϛ, *minimus natus*, superlat. grad. in comp. ὀπλότιϛ, *u, o, junior*, ab ὀπλοι, *u, o, arma*. θ. 137. 333.

Ὀπότε, *quando, cum*, ex ὅτι, ὅπ' ἀκούζον ἡ, ut liquet ex ὀπόϛ, ὀπείϛ, &c. sicut & ἀνέλα sunt complura, quarum alia ratio reddi nequit, ut πνύχον, &c. ὀπότε idem quod ὀπότε. π duplicatur metri causa, ὀπόϛ ex ὀπότε & αἰ, *ubi*. i. 541. α. 397.

Ὀπῶη, Poët. pro ὀπῶη, *ubi*, θ. 387.

Ὀπῶτιρῶ, *utrum*, actus. f. g. Poët. ab ὀπότερῶ, *uter*. Th. πότερῶ, *u, o, uter*. θ. 549.

Ὀπωρῶς, *ε, o, autumnalis*, ex ὀπόρῶ, *αι, η, autumnus*. q. d. ὤρῶπῦ, *tempus succi*. i. 671. 675.

Ὀπῶι, *ut*, quo pacto. θ. 156. 471.

Ὀρῶται, *spectat*, 3. pers. pres. ind. verb. med. ὀρέηδ' εἰς ἔδῃς ὀρῶται, *caput pavimentum spectat*, est senis descriptio. ab ὀρέω, *video*. imperf. ἰώρων, perf. ἰώρῃς, i. 532.

Ὀρεχάλκῳ, genit. Jonic. ab ὀρεχάλκῶ, *orichalcum*, a montanum, ab ὄρε, *mons*, & χάλκῶ, *u, o, es*. α. 122.

Ὀρίζαι, *porrigere*, a i. infinit. ὀρεξαιμῶς, part. f. g. a. i. med. ab ὀρήζω, *porrectus*

manibus prehend. Th. ὀρίζω i. f. ξω, *porrigo, extendo*. θ. 433. 456.

Ὀρεῖϛ, *montis*, gen. sing. à ὄρε, *mons*. α. 374. θ. 484.

Ὀρεσιπόρῳ, *in montibus pascentis*, gen. ex ὄρε, *mons*, & ἰμῶ, *pasco*, in præt. m. ἰνέμῳ. α. 407.

Ὀρεται, *ortus fueris*, 3. singul. a. z. med. sub. ab ὄρε, in med. ὄρεται ἡ ἡμέρα, *presens* & aor. ζ. coincidunt. in subj. Hinc est Latinorum *orion*. θ. 782.

Ὀρεθῶς, *reclius, erectus*, i. 715. hinc

Ὀρεθῶι τεύχε, *erecti pili*. α. 395.

Ὀρεθῶ, g. com. *arduus*, ex ὄρεθῶς, *u, o, reclius*. i. 188.

Ὀρεθρογόνῳ, *h, manens lugens*. ab ὄρεθρῶ, *u, o, tempus maturationis*. & γόνῳ, f. ἡσῶ, *gemo*, i. 566.

Ὀρεθρῶ, gen. ab ὄρεθρῶν, *τ, diluculum*, ὄρεθρῶ ἀνιέμεν, *u, o, tu βίῃς ἄρεκῶ ἰν.* Diluculo surgens, ut tibi βίῃς sufficiens sit, i. 275.

Ὀρεθῶ, dativ. singul. nomen proprium viri, ὄρεθῶ, *u, o*. θ. 293. 399.

Ὀρεθῶ, *u, o, iuramentum*. α. 117.

Ὀρεμῶσι, *impetum faciunt*, 3. pl. a. i. act. subj. ab ὄρεμῶ, *u, o, impetu feror*, f. ἡσῶ, ὄρεμῶμαι, α. i. pass. infin. Th. ὄρεμῶ, ἡσῶ, ὄρεμῶ, *impetus*. i. 524. α. 73. 403.

Ὀρεμῶς, *monilia*, acc. pl. ab ὄρεμῶς, *u, o, monile*, colli ornamentum.

namentum. s. 74.

Ὀρεῖς, ὄρη, abis, dat. pl. ὄρεϊσιν, Jonic. & Poët. s. 210. 468.

Ὀρεῖ, ὄρη, mons. At ὄρεῖ, ὄρη, terminus. s. 326. 0.2.

Ὀρεῖται, irrueant, pro ὄρεται, 3. p. a. i. act. indic. ab ὄρεω. ab ὄρεω formatum est, sicut & ὄρειω, & ὄρουμι. item, ὄρεω, à præter. med. ὄρεγεν per metathes. ὄρεγεν. ὄρεσαι, pro ὄρεσθαι, præcipitans, part. a. i. act. f. g. ab ὄρεω. s. 412. 434.

Ὀρεπής, stimulum, accus. ab ὄρεπῆ, ὄρη, virga aculeata è ramo. s. 466.

Ὀρφανὸς, orphanos, ab ὄρφανός, ὄρη, orphanus, pupillus, q. ab ὄρφος, obscurus, q. d. ἐκ σκοτεινῶν, negligitur enim & veluti in tenebris versatur. Flectitur more adjectivorum. s. 328. Vide Manuale N.T.

Ὀρχίον, ὄρχιον, salto, 3. pers. pl. num. ὄρχιόντων, tripudiant, saltant, Dorice pro ὄρχιονται, f. ὄρχομαι, a. i. med. ὄρχομαι. Hinc ὄρχηθῆς, ὄρη, chorea. s. 282. 9. 4.

Ὀρχῶ, ὄρη, pulvinus, ordines vitium. s. 296.

Ὀρώει, excitabatur, 3. plusq. perf. med. verbi ὄρω, excito, f. ὄρω, & ὄρω, præter. m. ὄρω, & ὄρω, quod active & passive usurpatur. s. 274. 9. 703.

Ὀρώει, videns, præter. part. ab

ὄρω, ὄρη, f. ὄρω, p. ὄρω, Att. ὄρω. s. 426. 9. 5.

Ὀς qui. s. 8. 22. 208. &c.

Ὀς, suus, πατὴρ εἰς ὅν, ad patrem suum. s. 38. 0. 71.

Ὀσε, quanta, & ὄσα, ab ὄσῳ, & Poët. ὄσῳ, ὄρη, quantum. s. 575. 651.

Ὀσα, ὄρη, ὄρη, vox. 9. 10. 43.

Ὀσαι, pro ὄσαι, quotquot, pl. n. f. g. ὄσαι, pro ὄσαι, quacunque, ab ὄσῳ, & Poëtice, ὄσῳ, ὄρη, quantum. s. 183.

Ὀσεί, prævidebat, imperf. verbi ὄσκειν, video, Æolic. pro ὄσκειν, f. ὄσκειν, p. ὄσκειν. s. 551.

Ὀσῶ, ὄρη, & ὄσῳ, ὄρη, oculus. ὄσῳ, oculus. ὄσῳ, dualis numeri, pro ὄσῳ per apocopen & ὄσῳ, s. 426.

Ὀσόν, quantum, Poëtice, pro ὄσῳ. s. 41. 49.

Ὀσαι, quicunque, Poëtice, pro ὄσαι, ὄσαι, quotquot, ὄσῳ, pro ὄσαι. s. 301. 9. 154.

Ὀσεία, ossa, pl. num. ab ὄσῳ, ὄρη, ὄρη, ossis. s. 540.

Ὀτ', pro ὄτ', ut & ὄτ'. s. 111. 337.

Ὀπ, quando, quum. Notetur discrimen. ὄπ, quando, extra interrogationem. ὄπ, quando? in interrogatione. s. 89. 9. 54. 291.

Ὀπῶ, ὄρη, sonus. 0. 709.

Ὀπείως, ecleriter ocissime, adverb. Th. ὄπείως, f. ὄπείως, incito, instigo. s. 410.

Ὀπῖ, quia, quoniam, ὄπῖ, τὰ

χρη, *quàm celerrimè*, Poë-
tice, pro ὅν, *quod*. i. 48. 60.
α. 428.

Οὐ, *non*, & δὲ, pro ἀδικία, mo-
re Hebræorum. ε. 242.

Οὐπ, *non*, Poëtice, pro ὅ. 9.
182.

Οὐαται, accus. plur. *aves*, ab
ἡας, ατ, ρ, Poëtice, pro
ἔς, ὠτός, dativ. plur. ἔασιν. ε.
544 9. 702.

Οὐδὲ, *neque*, & δὲ, pro ἐδὲ, per
apostrophum. ε. 40.

Οὐδαμῇ *nusquam* adv. ab ἐδα-
μῶς, ex ἔ, & ἀμῶς, ἔ, ὅ, *unus*.
α. 218.

Οὐδαί, ρ, *passimentum*, idem
quod ἐδ, ατ, ρ, hoc in
nom. inusitat. illud in
nom. & acc. tantum usita-
tum. ε. 532.

Οὐδὲν, *nullum*, ab ἐδεῖς, ἐδεῖα,
ἐδὲν, *nullus*, α, *ut*. ε. 309. 8.
295.

Οὐδέποτε, *nunquam*, ex πότι,
quando. Th. ὅτι, *idem*. ε.
174. 9. 759.

Οὐδὲν, *neuter*, ex ἐδὲ, & ἑ-
πὲρ, *alter*. α. 171. 9. 638.

Οὐδὲν, *neque ullum*, ex ἔ, &
ἦ, *quid*. ε. 145.

Οὐδὸς, ἔ, ὅ, *limen*, ab ἐδ, ατ, ρ,
ρ, *solum*. ε. 329. 9. 749.

Οὐκ, sequente tenui, *non*: & χ,
sequente vocali aspirata,
ε. 11. 318.

Οὐκίη, *non amplius*, ex ὅκ, &
ἦ, *adhue*. ε. 34. α. 118.

Οὐλ, ἔ, idem quod ὀλῶς, ἔ,
ὅ, sic ἔλ, ἔλ, *perniciosus*
Mors. Them. ὀλῶμι, f. ἀλί-

σω, *perdo*. α. 192. 441.

Οὐλομῖλω, Poët. pro ἰλομῖλω,
misem, accus. ab ἐλόμῖλ, ατ,
factum ex aor. 2. ὀλόμῖλ, ατ,
interposito υ, metri causa.
Th. ὀλῶμι, f. ὀλίω, α. 2. med.
ὀλόμῖλ, ε. 715.

Οὐλυμπ, olympus, quasi ἰ-
λόμῖλ, ατ, ατ, ατ, ατ, ατ, ατ, ατ,
λύμῖλ, gen. Jon. ἔλυμῖλ
δε, *ad olympum*. hinc ἐλόμ-
πι, ατ, ατ, ατ, ατ, ατ, ατ, ατ,
olympus, vel caelestis,
ο, mutatur in α Poëtice. θ. 855.

Οὐν, pro ἔν, *cujus rei*
gratia, ἔν, per apocopen
ἔ. α. ε. 137. 515.

Οὐν, *igitur*, τοιχαρῶν. α. 299.

Οὐπ, *nunquam*, ex ἔ, & πότι,
& hoc ab ὅτι, *quando*. ε. 811.

Οὐπω, *nondum*, ex ἔ, & πυ,
(enclitic.) *quodammodo*.
hoc ab ὅς. ε. 271. α. 10.

Οὐρανῶν, dat. sing. ab ἐραν-
δης, α, ὅ, caelestis. Th. ἐραν-
δης, ἔ, ὅ, caelum. 9. 486.

Οὐρανός, ὅ, caelum. Hinc ἐραν-
ία, Jon. pro ἐρανία, Urania, una
ex Musis, ἐρανίῳ, ἐ καλο,
calitus. ε. 240. ἐρανίῳ, ἐ
calicolarum, gen. pl. ab ἐραν-
ίῳ. ατ, ατ, ατ, ατ, ατ, ατ, ατ,
9. 45. 78. 939.

Οὐρεῖν, *meiere*, præf. infin. pro
imperativo, more Hebræo-
rum. Vide in ἐρήσης ε. 716.

Οὐρε, πρὸς ὅρε, *montis*, ἔ-
ρε, pro ὅρε, Poëtice, *mon-*
tes. dat. pl. ἔρε, ab ὅρε, ατ,
ρ, *mons*. ε. 230. 508.

Οὐρεῖ, Jon. pro ἔρε, dat. sing.
ab ἐρε, ατ, ἦ, *cauda*. α. 431.

Οὐρεῖς, *mulos*, acc. pl. ab ἐρεῖς,
Jon.

- Jon. pro ὄρεως, ἰϞ; & Jonic.
ἡϞ, ὁ, *mulus*, ab ὄρεϞ, ἰϞ,
ῥ, *mons*, quod hujus ju-
menti magn9 sit usus circa
montana opera. s. 789. 794.
Οὐρέωνς, *meias*, 2. sing a. 1 act.
subj. ab ὑρέω, *meio*, f. ἴσω.
Th. ἔρεϞ, u, *urina*. s. 727.
Οὐεω, seu potius, ὑεων, no-
men viri. α, 186.
Οὐς, *quos*, ab ὄς, ἡ, ὁ. At *suos* ὕς,
ab ὄς, ἡ. ὅ. 9. 45. 473.
Οὐτάμω, Jon. pro ὑτάμω,
præs. inf. ab ὑπμι, seu ὑτάω,
vulnere. hinc part. ὑτάμι-
Ϟ, *vulneratus*. nisi velis in
præt. pass. per syncopen di-
ci, pro ὑπισμωϞ, ab ὑτά-
ζω, ἴσω. idem quod ὑτάω,
ἴ f. ἴσω. α. 335. 363.
Οὐῶς, pro ὑτάω, *vulnerabit*,
ab ὑτάω. α. 461.
Οὐπνεque, & ὕτ, pro ὕτε, ut
& ὕθ. s. 128. 782. α. 217.
Οὕτ, *cujusque*, gen. ab ὄς, *qui*.
s. 531.
Οὐῆς, ὁ, & ἡ, *nullus*, non ali-
quis, h. e. *nullus*. s. 15. ὕπ,
nequam. s. 105.
ΟὕτϞ, αὐτῇ, τῷϞ, ex ὁ αὐτός,
hic. s. 291. 386.
Οὕτας, sequente vocali, sic, ὕ-
π, sequente consona. s. 422.
Ο'φίμω, *auget*, 3. præs. ind.
verbi, ὀφίμω, *adaugeo*. in
præs. imperat. ὀφίμω, *fove*.
s. 14. 211.
Ο'φθαλμὸς, ὅ, *oculus*, ὀφθαλ-
μῶν, dat. pl. Jon. Th. ὀπλο-
μω, *video*. s. 265. 9. 451.
Ο'φιϞ, *serpentis*, gen. ab ὀφίς,

- Ϟ, ὁ, acc. ὀφιν. α. 161. 9. 334.
Ο'φρϞ, adv. Poët. pro ἴνα. ut.
s. 258. ὀφρ' εἶπω, *ut dicam*.
s. 339.
Ο'φρῶν, dat. pl. ab ὀφρῶς, ὅϞ,
supercilium. 9. 827.
Ο'χθήσας. a. 1. part. act. *contri-*
stus, ab ὀχθίω, ὤ, *grate*
fero. 8. 558.
Ο'ψαργίς, u, ὁ. *qui fero amat*,
ex ὄρῶ, *aro*, & ὀψι, *fero*,
adverb. s. 588.

Π.

- Παλασίμ, gen. pro παλα-
σάμ, Doricé, à πήλασϞ,
u, ὁ, *Pegasus*, alatus Persei
equus. Them. πηγῆ, ἡς, ἡ,
fons. α. 70.
ΠάγκαϞ, omnino malus, ut
πάγκαϞ ἡμῶς, *infaustissi-*
mus dies. ex πᾶς, πᾶσα,
πᾶν, *omnis*, & γκαῖς, ὅ, ὁ,
malus. s. 911.
ΠάγϞ, u, ὁ, collis ubi multi
lapides sunt quasi compa-
cti, & in unam coaluerunt
cautem. Th. πηγῶν, vel πᾶ-
γνυμι, *compingo*, f. ζω. α. 439.
Παγχεύσια, *prorsus aurea*,
quasi dicas, πάντως χεύ-
σια, à χεῦσος, ὤ, ὁ, *aurum*.
9. 335.
Παθῶν, *passus*, in f. g. παθῶσα,
a. 2. part. act. à πάχω, *pati-*
or, f. πάσχω, a. 2. ἱπαθῶν,
præt. med. τίπιθῶ. s. 216. 6.
276. 666.
Πᾶς, *puer*, & Jonica dixeris,
πᾶς, πᾶδός, in acc. πᾶδός,
pro πᾶδῶν, in dat. plur. &
T 3 Jon.

Ἰον. παιτή, παιδιότη. ε. 50.
129. 76. 37.

Παίζοντι, ludentes, præs. part.
à παιζω, f. παιζω, & σμ,
ludo. α. 277.

Παιπυλείων, dat. pl. Joni-
cus, afferu, à παιπυλόων,
εσσα, u, affer, praeiuratus.
Th. παιπυλα, τὰ, loca pra-
tura. 9. 860.

Παλαίη, luβαιή, à πάλα, ης,
ή, luβτα, hinc παλαίω, lu-
βtor. ε. 411.

Παλάμαι, manibus, dat. plur.
à παλάμη, palma, παλάμη-
σι, dat. pl. Ionic pro παλά-
μαι. α. 320. 9. 860.

Πάλη, adv. iterum, rursus. ε.
671. 9. 131.

Παλιάρη, revocabilis, ex
πάλη, & ἀγίεσμαι colligor.
Th. ἀγίρω, f. ρῶ, congre-
go. α. 93.

Παλιώξω, pro παλιώξις, q. d.
post insecutio. Th. δῶκω,
persequor, insecutor, f. ξω, p.
ωξω. α. 15.

Πάλας, ἁδῶ, ή, Pallas, Sapi-
entiae Dea, quæ & Minerva
dicitur. ε. 76. α. 126.

Πάλας, dat. à πάλας, nomen
viri. πάλας, acc. 9. 376.

Πάλλω, jactabat, imperf. pro
ἐπάλλω, à πάλλω vibro, agi-
to, f. αλλῶ. α. 323.

Πάμπας, adverb. prorsus, q. d.
πάντας πάντας. ε. 273. 300.

Παμφαίνων, præs. part. à παμ-
φαίνω, totius appareo. μ est
ante φ, quæ literæ sunt co-
gnatæ, & ut ita dicam, con-

sanguineæ. ex πᾶς. πᾶσι,
πᾶν, οπινη, & φαίνω, appa-
reo, f. αὐ p. πῖφω γη, α. 1.
ἴφαια, α. 2. ἴφαιον. ε. 565.

Παναιόλ, omnino varius, ex
πᾶς, & αἰόλ, u, ὁ, varius.
α. 139.

Πανάκμων, prorsus innoxia,
ex ἀκμων, οἶ, ὁ, ἡ, illa-
sus. Th. πᾶμω, αἶ, ὁ, da-
monum. ε. 809.

Πανέρη, longe praestantissi-
mus, ex πᾶν, & ἄρη, prae-
stantissimus. Them. ἄρης,
ε, ὁ, Mars. ε. 291.

Πανδίων, Fabula de filia Pan-
dionis. ε. 566.

Παιδάρε, nomen mul. vide-
tur epitheton telluris, quæ
omnis generis fruges pro-
fert. ex πᾶν, δᾶρε. ε. 81.

Πανδύωσι, dat. pl. Ionic. o-
mnibus ad unum Græcis, à
πανδύω, ex πᾶν, & ἑλ-
λῶ, u, ὁ, Hellen, Græci.
ε. 526.

Πανίφθω, gen. à πανίφθω, οπι-
ex parte coctus. Th. ἴψω, co-
quo, εἰλω, f. ἴψω, α. 208.

Πανμίε, toto die ex πᾶν, &
ἡμερ, seu ἡμέρ, dies. α. 396.

Πανύχ, tota nocte, elegan-
tia Poëtica, ubi nomen po-
nitur pro adv. Them. νύχ
νύχ, ἡ, nox. α. 46.

Πανίπη, nomen mul. q. d. pro
omnibus loquens. 9. 250.

Πάντην, undique, adv. à
πᾶς, πᾶσι, πᾶν, οπινης. ε. 613.

Παυλίω, accus. f. g. παυλοῖω,
gen. pl. à παυλοῖω, u, ὁ, οπι-
genus,

genus *varius*. Them. πᾶς, ο-
μνικ. ε. 618. θ. 830.

Πᾶσι, πάντα, πάντοι, &c.
Vide in πᾶσι.

Παπῶν, præs. part. à πα-
πῶν, circumspicio. i. 442.

Παρά, cum gen. à, ab. i. 51.

Παρά, pro παρά. i. 17. Cum dat.
apud. i. 129. Cum acc. trans-
præter, &c. i. 169. παρά, pro
πᾶσι, urgent. i. 452.

Παράγινται, 3. perf. præs. adest.
Th. γίνωμαι, seu γένωμαι,
sum, f. i. pass. γένωμαι, p.
γένηται, a. 2. m. ἵσθωμαι.
θ. 432. 436.

Παράκλησις, importuna, à πα-
ράκαλεσι, seu παρήκαλεσι,
intempestivus. Th. καλεῖς, ὅ,
ο, occasio, tempus. i. 327.

Παράμειναι, prætereat, 3.
præs. sub. à παραμείνω,
prætereo. Th. ἀμείνω, f. ψω.
commuto. i. 407.

Παραβάσις, delictum, trans-
gressio, idem quod παράβα-
σις, ex παρά, & βάω, eo, in-
cedo. θ. 220.

Παραφάνη, appellantes, me-
tri gratia inserto i, vel per
epenthesein Poët. est aor. i.
part. med. à παραφάνημι, bor-
tor. Th. φημι, seu φῶω, dico.
θ. 90.

Παρακίτη, dativ. à παρακί-
της, u, o, maritus, παρακίτης,
i, marita, κίτη, οὐν αἰδοῖν
παρακίτη, ex παρά, iuxta,
δεκίτη, ης, η, cubile, lectus.
θ. 328. 928.

Παραφασίδη, Jonice pro πα-

εμφάνειν, revelare, præs. inf.
pro imper. Th. φῶω, f. i. ὤ.
ε. 732.

Παράχω, est. a. 2. act. infin. à
παρίζω, efficio, præsto, πα-
ρίζων, 3. pl. imperf. act. Th.
ἔχω, habeo, f. ἔξα, & χήσω,
p. ἔχηκα, a. 2. ἔχων. i. 710.
α. 84.

Παρεῖν, gen. pl. παρεῖα, ὄς, ὅ,
gena, maxilla. α. 267.

Παρεκβαίνειν, exorbitare, 3. pl.
ind. præs. ex παρά, ἐκ, &
βαίνω, eo, f. βήσεται, p. βέβη-
κα, a. 2. ἴδω. i. 224.

Παρελαύνα, adebo, præterve-
ho. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλά-
σω, p. κα. α. 353.

Παρελίκω, concubuit, cum
dat. a. i. m. ind. à λείκομαι,
cubo. f. λέξομαι. θ. 278.

Παρελθῶ, pervenire, a. 2. inf.
Th. ἔρχομαι, venio, f. ἐλώσ-
μαι, a. 2. ἤλυθον & ἤλθην, p.
m. ἤλθομαι. i. 214.

Παρεῖ, extra, dicitur & πα-
ρεῖ. Th. ἐκ vel ἐξ, ex, ἐ. α. 352.

Παρίοντι, presentis, Jon. pro
παρίοντι, genit. præs. part.
à παρά & εἰμι. sum. i. 364.

Παρεῖναι, adesse, adstare, Jon.
pro παρίεναι, præs. act. inf.
à παρίστημι, pro παρίστημι.
Non solum ἵστημι sed etiam
ἵστημι usitatum est, f. ἵστην,
a. 2. ἵστω. θ. 439.

Πάρεσσι, à πάρεσσι, adsum, Th.
εἰμι, sum. θ. 420.

Παρίζησι, apposuit, 3. perf.
præs. imperf. à παρίζω, præbeo.
idem quod παρίζω, præbeo.
Th.

- Them. ἔχω, habeo. §. 639.
 Παρεστει, deflexerunt, a. 2.
 2d. à παρατείνω, diverto,
 deflecto, f. ψα, p. φα. a. 2. ἔργα
 ποι p. m. τίτρεται. §. 102.
 Παρθένος, u, η, virgo. hinc
 παρθένος, & παρθενικός, η,
 ον, virginicus, virginatus. i.
 63. 254 θ. 344.
 Παεκλίνουσι, defleunt, pro πα-
 ρεκλίνουσι, 3. pers. pl. ind.
 praes. à κλίνω, f. α, reclino,
 p. κίκληκα. i. 260.
 Περήσοιο, gen. Jon. à πέρν-
 ομαι, u, ο, nomen montis in
 Delphis. §. 499.
 Πέρου, seu πέρου, idem
 quod πέρω, ante. θ. 53.
 Πέρω, ante. Adverbium vel
 temporis vel loci. α. 119.
 Πᾶσι, f. g. à πᾶς, ομπη, g.
 πᾶσις, in acc. πᾶσι, πᾶσις,
 πᾶσι, gen. pl. πᾶσις, Jon.
 pro πᾶσι, dat. pl. πᾶσι,
 & πᾶσι, & Jon. πᾶσις.
 πᾶσις, pro πᾶσις, πᾶσι,
 pro πᾶσι, πᾶσι, adverb.
 passiv. α. 76. 124. 509. θ. 372.
 828.
 Πασθίν, nomen mul. §. 247.
 Πασθόν, nomen mul. quae ad
 omnes currit. §. 352.
 Πάχθω, patitur. à πάχω, f. πεί-
 σσμεν, praes. med. πείσσειν,
 aor. 2. ἔπαθεν. i. 209.
 Παῖς, pater, gen. πατέρος,
 πατρός, dat. πατρί, acc. πα-
 τέρω tantum. vocat, ὦ πά-
 τερ. hinc πατρίς, ἰδω, η, pa-
 tris. α. 5. α. 1. θ. 73.
 Πατριάρχης, paternos, ex

- παῖς, pater, & πατρίωνος,
 frater. Th. εἰς, frater, &
 γένεσθαι, nascor. §. 501.
 Πατρίωνος, u, ο, η, paternus.
 Th. παῖς, pater. i. 374.
 Παῖς, desiste, praes. imperat. act.
 παύει, 3. sing. a, i, pass. f.
 παύσω, p. πίπαιμι, aor. 2.
 ἔπασι. α. 449. θ. 533.
 Παῖς, exiguus. παῖς, δ' i-
 πὶ χροῖον, ad exiguam tem-
 pus. à παύω, u, ο, poet.
 paucus. Hinc παῖς, neut.
 pl. averb. παῖς. hinc & παυ-
 εἶδος, paucum. Th. παύω,
 f. παύσω, cessō. i. 132. 324. θ.
 780.
 Παχέας, densas, acc. p. à πα-
 χύς, εἶα, ὅ, densus, crassus,
 in gen. παχέος, in acc. πα-
 χύν. i. 495. 507.
 Πέδιλος, u, ὅ, calceus, talare.
 §. 22.
 Πέδιλος, u, ὅ, campus. πείδιος,
 gen. Jonic. πείδιον, adv. ex
 fundo. Th. πείδι, u, ὅ, solum.
 α. 342. 378. θ. 680.
 Πείθω, pro ἔπειθω, persuadeo,
 imperf. à πείθω, persuadeo.
 πείθω, Suade, De eloquen-
 tia praes. Th. πείθω, f. πεί-
 σσμεν, a. 2. m. ἰπιθόμην.
 praes. med. πείπειν. i. 73.
 α. 450.
 Πείθει, tondere, praes. inf. à
 πείνω, vel πείνω, recto. f. ζω,
 a. 1. pass. ἰπιθόμην. α. 773.
 Πέρω, pro πέρω, termino.
 dat. pl. πέρω. à πέρω, α-
 τω, ὅ finis. i. 167.
 Περικλῆς, periculum ferisse,
 a. 1.

α. i. inf. pass. à πειράω, αἶ,
conor, nitor, f. άσω, vel ήσω,
p. πιπειρα. Th. πειρα, αι,
η, conatus. α. 359.

Πειρίθρον, nomen viri, ardelio.
α. 179.

Πείλαγος, ιος, τό, profunditas
maris, pelagus, πείλας τῆς ἀ-
κίης κατ' ἀνέφερον, vel
quia πείλας ἀγλ. α. 131.

Πελάσας, accedens, α. i. part. à
πιλάζω, f. σω, arropinquo.
Th. πείλας, adv. prope. α. 370.

Πιλιμίζιτ', pro πιλεμίζιτω,
imperf. pass. contemnit,
quassatus fuit, πιλεμίζιται
conscutitur, 3. przt. ind. pass.
à πιλιμίζω, f. ζω, moveo,
quasso. 9. 458. 842.

Πίλφ, 3. perf. ind. à πείλω sum,
πέλει pro έπιλει, 3. imperf.
act. πείλωμαι, idem quod
πείλω. α. 806. α. 164.

Πιλίης, υ, ο, nomen viri. 9. 996.

Πιλώρη γαῖα, terra vasta, πεί-
λωρος, υ, ο, ingens, πιλώρει-
ος, idem quod πείλωρος, à
πείλωρ, ωρος, τό, monstrum.
9. 159. 295.

Πίμπι, pro έπιμπι, misit, im-
perfect. πίμπω, pro έπιμ-
ψω, α. i. ind. act. à πίμπω,
f. ψω, mitto. α. 84.

Πίμπη, quinta. dat. cas. πίμ-
πῳ, acc. pl. πίμπῳσι, dat.
pl. Jon. à πίμπῳ, υ, ο,
quintus. Th. πῑντι, quinque.
α. 800. 801.

Πίνιαξ, przt. inf. à πίνωμαι,
ago, efficio. unde est η πι-
νία, paupertas, Jon. πινίη.

α. 495. 771.

Πίνθος, ιος, τό, lucus, πατόρ,
κεκοδη μέγα, πίνθος έχαις,
prementes altum corde do-
lorem. 9. 98.

Πῑντι, quinque. α. 611.

Πιήηκοῖς, quinquaginta. α. 661.

Πιτηγίται κέρων, ex πιτήγει-
ται, quinquaginta, & κέρη-
νοι, υ, τό, carui. 9. 312.

Πιλόζοιο, gen. Jon. à πίνοςος,
υ, η, manus. ex πῑντι, quin-
que, & όζος, manus. Digni
sunt veluti quinque ra-
musculi, & homo est quasi
arbor inversa. α. 740.

Πικαλμίδος, pollutus, perf.
part. pass. à παλάσσω, in-
quino, fado f. ζω. p. πικά-
λας. α. i. έπάλαξα. Them.
παλῶ, αλῶ, βίβρο. alii à
πηλος, υ, ο, lutum. α. 731.

Πικερδρη, confixa, perf. part.
pass. à πείρω, transadigo, f.
πείρω, perf. pass. πῑπερμαι,
p. m. πῑπερα. α. 803.

Πιπείρωμαι, expertus sum,
perf. pass. Doricè, pro πῑ-
πείρωμαι, à πείρω, αἶ lento,
f. άσω & ήσω. Th. πείρα, αι,
η, conatus. α. 658.

Πιπυμόνα, sapientia. perf.
part. Th. πῑώ, σο, σπῑο: un-
de πῑμι seu πῑώ, f. σω,
przt. pass. πῑπυμαι, sapi-
ens sum. α. 729.

Πίποιθ', pro πῑποῖη, przt. m.
confidit. à πείθω, persuadeo,
f. πείσω, p. πῑπειρα, α. i. έ-
πιθῶ. α. 373.

Πίποι, mollis, vocativi casus, à

πίπτει, οἷον, ὁ, ἡ, *maturus*,
spis. Th. πίπτει, *coquo*, f.
 ψα, *præ*. *pass.* πίπτεται.
 α. 310.

Πιπέτω, *bolabat*. 3. *singul.*
plusq. perf. pass. ἀ πῶμαι,
 ὦμαι, *bolo*. Th. πῶμαι, un-
 de est πῶς *bolatus*, & hinc
 πῶμαι. α. 148.

Πίπτω, *fatis confitutum es-*
sei, 3. *sing. pl. perf. pass. per*
syncopen pro πικρῶν,
 ἀ πικρῶν, *deterotino*, f. ὄω,
perf. pass. πικρῶμαι, &
 per *syncopen* πῖπταμαι.
 Th. πῖπτα, ατ, ῥ, *termi-*
nus. 9. 464. 475.

Πιπυροσμή, *præ*. *perf. part.*
pass. hinc πῖπυροσμή,
 ῖος, *prudens, callidus* ἀ πύ-
 κῆς. *denso*. Th. πύκ-
 dense. α. 791. β. 484.

Περῶν, *præ*. *inf.* Th. περῶν, ὦ,
 f. ἦσιν, & ὄω, *transco*. α. 736.

Περ in fine *quælibet*. ἵτοι περ,
quævis sint Διά α. 739.

Πέρω, *ultra*, Jon. pro πέρων,
idem quod πέρων, *ultra*. 9.
 215.

Περί-ιδου, *induit*, *imperf.* ἀ
 περιδύνω, *induo*. Th. δύνω,
 & δύνω, f. δύνω, α. 2. ἰδω. α.
 324.

Περί-ἵηται. Vide in ἵηται. α.
 133.

Περιγλάχαι, *cuspidulosa folia*,
 per *syncopen pro περι-*
γλάχαι. Th. γλάχαι, vel
 γλαχίς, ἴον, ἡ, *cuspid*, *acies*
 α. 398.

Περί, cum *Genitivo præ*, *cir-*

ca. περί-ῥοι. ὅτι πάντων,
super omnes. Cum *Dativo*,
circa, ὅτι ὅτι, *propter*.
 Cum *Accusativo*, *circa*, ὅτι
 ὅτι, α. 817. α. 129. 247. 279.
 β. 3.

Περί, *valde*. α. 94.

Περί-ἔσται, *excellit*. 9. 656.

Περί-ἄμφω, *circumquaque*.
 β. 848.

Περί, *particula est*, quæ anne-
 cit aliis orationis parti-
 bus solet, & plerumque si-
 gnificat, *quæquam, quæ-*
vis. Sæpe etiam vacat. α. 20.
 153. 206.

Περιέχει, *insonnit*, α. 2. ἀτ. ἀ
 περιέχω. Doricè περιέχει,
 ὦ, *circumsono*, f. ἦσιν. Th.
 ἦχον, α. ἦ, *sonus*. 9. 678.

Περιεσσεύει, *circuminduito*,
 α. 2. *mod. infin.* ἀ περιέσσω,
 Them. ἔσσω, *induo*. pro
 quò ἵσσω, f. ἵσσω, p. ἔσσω,
 α. 1. π. ἵσσω α. 337.

Περίελας, *accus. sing. f. g.* ἀ
 περιελας, *perpuleher*. ὅτι
 enim *auget* *significatio-*
nem. Th. ἐλας, λῆ, λον, *pul-*
cher. 9. 10.

Περίεσται, *circumdatum*. 3.
præ. ἀ περιέσσω, *jaceo*, f. περι-
 έσσω. 9. 733.

Περίεστος, *celebrem*, *accus.* ἀ
 περιέστος. Th. κλύω, *audio*,
 α. 60.

Περίεσται, *circumquaque*
fuit. 3. *perf. præ*. *ind.* ὅτι
intendit *significationem*, ἀ
 περιέσσω, *furo*, f. περιέσσω.
 α. 991.

Πεμμενιάμιδ', προμμενιάμι-
πικ, pro **πεμμενιάμιον**, i.
pl. præs. ind. verbi **μάρμα-
μαι**, pugno. §. 647.

Πεμμήδης, nomen viri. α. 187.

Πεμμήκεις, prælonga, pl. n.
à **πεμμήκης**, εἶ, ὁ, ἡ Th. μῆ-
κῶ, εἶ, ὁ, ἡ, r. longitudo,
ἐν in compositione au-
get significationem. α. 133.

Πεμμενιάμιον, circumhabitans.
3. pl. præs. subj. à **πεμμενιά-
μιον**, circumhabito. Th. **μιάμιον**,
habito. §. 370.

Πεμμενιάμιον, circumvoluto,
pro **πεμμενιάμιον**, Th. **μιάμιον**,
voluto, sum. ε. 384. §. 184.

Πεμμενιάμιον, εἶ, ὁ, circumfluvius.
Th. **μιάμιον**, propria, fluo. §. 193.

Πεμμενιάμιον, eximia, plur. num. à
πεμμενιάμιον, εἶ, ὁ, excellens. à
πεμμενιάμιον, præpositione, variam
habente constructionem
& significationem. §. 399.

Πεμμενιάμιον, circumquaque
ingemiscebat, 3. persona
imperf. à **πεμμενιάμιον**, i
dem quod **πεμμενιάμιον**, circum-
circa gemit. Them. **μιάμιον**, εἶ, ὁ,
angustus. α. 344.

Πεμμενιάμιον, incidito, Ionic.
præs. aet. inf. pro **πεμμενιάμιον**,
à **πεμμενιάμιον** pro
πεμμενιάμιον, circumcido. Th.
μιάμιον, seco, f. **μιάμιον**, p. **μιάμιον**,
aor. 2. **μιάμιον**, præt. med.
μιάμιον. ε. 568.

Πεμμενιάμιον, prudentis, genit.
à **πεμμενιάμιον**, εἶ, ὁ. Them. **μιάμιον**,
mens. α. 197.

Πεμμενιάμιον, εἶ, & Jon. εἶ, ὁ, flu-

vius **Βεωτιζ** ex **Ηέκονε**,
Phæbo & **Musis** facer.

Πεμμενιάμιον, εἶ, ὁ, nomen viri.

Πεμμενιάμιον, & **Πεμμενιάμιον**, αἶ, ἡ,
Proserpina, filia **Jovis** &
Cereris. Th. **μιάμιον**, occido.
§. 768. 913.

Πεμμενιάμιον, εἶ, ὁ, nomen mul.
§. 356. 857.

Πεμμενιάμιον, nomen viri. **Frater**
Hesiodi etiam ita appella-
tus fuit. à **Πεμμενιάμιον**, vocativus
casus. ε. 27. 211.

Πεμμενιάμιον, cecidit, pro **Πεμμενιάμιον**, 3.
sing. a. 2. aet. à **Πεμμενιάμιον**, ca-
do; f. **Πεμμενιάμιον**. p. **Πεμμενιάμιον**,
a. 2. aet. **Πεμμενιάμιον**, inde in
part. **Πεμμενιάμιον**, εἶ, ὁ, α. 365.
375.

Πεμμενιάμιον, folia, à **Πεμμενιάμιον**, fo-
lium, in dat. pl. **Πεμμενιάμιον**,
à **Πεμμενιάμιον**, seu **Πεμμενιάμιον**, ex-
pando, f. **Πεμμενιάμιον** præt. pass. **Πεμμενιάμιον**.
Πεμμενιάμιον. 678.

Πεμμενιάμιον, volucibus, dat. pl.
pro **Πεμμενιάμιον**, per epenthe-
sin Poeticam, à **Πεμμενιάμιον**, εἶ,
r. volatilis, avis, & Poëti-
cè **Πεμμενιάμιον**, à **Πεμμενιάμιον**, volo,
in imperf. **Πεμμενιάμιον**, & in 3.
plurali, **Πεμμενιάμιον**. ε. 276. α.
308.

Πεμμενιάμιον, Jon. pro **Πεμμενιάμιον**. Vi-
de **Πεμμενιάμιον**. α. 189.

Πεμμενιάμιον, nomen proprium. ε.
357.

Πεμμενιάμιον, Jon. pro **Πεμμενιάμιον**, **Πεμμενιάμιον**,
Πεμμενιάμιον, **Πεμμενιάμιον**. Differunt,
Πεμμενιάμιον, & **Πεμμενιάμιον**, quod **Πεμμενιάμιον**,
fit **Πεμμενιάμιον** **Πεμμενιάμιον**, **Πεμμενιάμιον**,
Πεμμενιάμιον vero, **Πεμμενιάμιον** **Πεμμενιάμιον**.

tractabilis, πίτρησι, dat. pl. Jon. θ. 728. πίτρας. θ. 7. Hinc πίτρησι, saxatilis. i. 587. & πίτρησι, saxosum, à mascul. πίτρησι, σίτρησι, θ. i. 531.

Πιύησι, imperf. à πύουσι, idem quod πύουσι, interrogatio, sciscitor, f. πύουσι, præt. pass. πύουσι, aor. 2. med. ἐπύουσι.

Πιύησι, abietes, à πύησι, ης, η, abies. α. 376.

Πολκίδας, acc. à πολκίδης, υ, ο, nomen gentile. α. 187.

Ποφιδέτω, commemoratio. 3. dual. a. 2. act. pro ἐφιδέτω. π, initialis litera praeponitur à Poëtis. prout in praterito fieri solet. Th. φράζω, dico, memoro, f. φράσω, a. 2. act. ἐφράδην, ες, i. & Poët. πίφραδην, ες, i. πίφραδην, Jon. pro φράδην, a. 2. act. infin. p. m. πίφραδα. i. 764. θ. 475.

Ποφιδά, ο, η, nomen mul. à πίφραδα. Th. φράζω, dico. θ. 275.

Πιφύασι, nati, seu producti sunt, 3. plur. perf. act. Poët. pro πιφύασι, à φύω, f. ύω, gigno, p. πίφύασι, a. 2. ἐφύασι, & ἐφύασι. θ. 728.

Πιφυλαγμύ, ο, observans, perf. part. πιφύλαξο, esto cautus, 2. singul. præt. pass. imperativi modi, à φυλάσσω, f. ξω, custodio, p. χα. i. 704. 795.

Πηγάδας, acc. pl. à πηγὰς, ἁδ, η, glacies. Th. πη-

γύω, seu πηγύμι, f. ξω, compingo. i. 503.

Πήγασος, υ, ο, Pegasus, alatus Persei equus, ita dictus quod circum Oceani fontes natus esset. Th. πηγὰς, ης, η, fons. θ. 281.

Πηγὰς, plur. à πηγὴ, ης, η, fons, παρὰ τὸ πηγύμι, quia circa fontes domicilia struxerunt, unde Latine pagi, acceperunt nomen. Aetymol. quasi πηδὴ, à πηδάω, salio, quod scaturiat è terræ visceribus, πηγὰς, acc. pl. θ. 809.

Πηδάλοι, υ, ο, τετο, gubernaculum. Th. πηδάλω, υ, ο, ligni species. i. 45.

Πηλὸν, compactum, à πηλός, υ, ο, compactus. Th. πηγύω, vel πηγύω, f. ξω, compingo. i. 431.

Πηλῶ, dat. singul. à πηλός, υ, ο, Peleus, nomen viri. θ. 1006.

Πημῶ, ατ, ο, δαμνῶ, noxa. i. 56.

Πημῶς, nomen viri. θ. 343.

Πήξας, insigens, part. a. 1. act. à πῆξω, πῆξω, pro quo etiam dicitur πηγύω, πηγύμι, pangō, compingo, f. πῆξω, a. 1. ἐπῆξα. i. 428.

Πήξαξ, fabricare, a. 1. med. infin. à Th. πῆξω, vel πῆξω, vel πηγύμι, compingo, f. ξω, a. 1. m. ἐπῆξάμην. i. 453.

Πηοί, Jon. pro παοί, cognati, affines, à παός, υ, ο. Th. πῶς, ὦ, vel potius πῶς, ὦ, pos-

possideo, præf. pass. πίπα-
μαι. ε. 343.

Πίειν, bibere pro πίω, (a. 2.
act. infin.) dialysi Jonica, à
πίω, bibo, f. πῶσω, p. πί-
πωκα, a. 2. ἵπειν, a. 2. impe-
rat. πίθι. α. 252.

Πίσεις, premas, præf. opt. Th.
πίζω, f. ἴσω, premo. ε. 495.

Πιερίη, ης, ἡ, nomen regionis
in finibus Macedoniae, quæ
ob summam amoenitatem
credita fuit Musarum se-
des. Hinc est πιερίην, Adv.
è loco ad formam, Θήβην,
κλισίην, ex tentorio, ἱλιάδ.
λ. 603. à κλισίη, Jonic. pro
κλισία. πιερίδης, Pierides,
pl. num. à πιερίς, ἰδῶ, ἡ. α.
1. α. 206. θ. 53.

Πιθήαι, fretas, a. 1. part. act. à
πιθίω. Th. πείθω, persua-
deo, f. πείσω, p. πείπωκα,
a. 2. ἵπιθον. ε. 357.

Πίθηται, paruerit, 3. sing. a. 2.
med. subject. Th. πείθω, f.
πείσω, a. 1. ἵπιθον, p. m. πεί-
ποιθα, ε. 293.

Πίθυς, basis, gen. à πῖθῶ, ὤ, ὅ,
dolum πίθυιο, poetice pro
πῖθυ. ε. 58.

Πίλιαι, dejicit, 3. præf. ind. à
πῖλιάω, idem quod πῖλάω,
appropinquo, πῖλιατο,
imperf. pro ἱπῖλιαιτο, à πῖλ-
ναίω, ab act. πῖλιναι, quod
est à πῖλιάω, appropinquo.
Th. πῖλαι, prope. ε. 508. θ.
703.

Πίλον, πῖλοις, à πῖλῶ, ὤ, ὅ,
pileus. ε. 540.

Πιμπλιῦται, replentes, præf.
part. f. g. pl. num. pro πιμ-
πλῶται. Æolicè, à πίμπλη-
μι ης, ησι, idem quod πλῆθω,
impleo, hinc in pass. πίμ-
πλαμαι, σται, ται, expletur.
Them. πλῆθῶ, ὤ, ὅ, plenus.
ε. 299. α. 429. θ. 880.

Πινύδω, Jonic. pro Dorico
πινύδωαι, abjecto αι, &
retento accentu in loco
suo, pro πίνω, bibere, præf.
inf. à πίνω, f. πῶσω, p. πῖ-
πωκα, a. 2. ἵπινω, ε. 590.

Πίονῶ, gen. Th. πῖον, οἶῶ, ὅ,
ἡ, pinguis. θ. 538. Hinc in
comp. πῖότερῶ, superl.
πῖότατῶ, ε. 583.

Πίπυσται, incidentes, pl. num.
f. g. præf. part. à πῖπλω, ε-
δο, f. πῖσῶμαι, p. πῖπλωκα,
a. 2. ἵπυσται. subj. πῖπλωται,
in præf. ε. 618. θ. 873.

Πίσεις, nom. pl. à πῖσις, ἰσῶ,
ἡ, fides. Th. πείθω, f. σῶ,
persuadeo. ε. 370.

Πῖσιῶ, fretus. Th. πείθω, f.
σῶ. p. κῶ, persuadeo, a. 2. ἵ-
πῖσιῶ, p. m. πῖποιθα. θ. 506.

Πιφάσκω, Jon. pro πιφάσκω,
loqueris, 2. perf. præf. sub. à
πιφάσκομαι, pro φάσκω, ja-
ctio, dico, à φημι, dico, &
hoc à φάω, dico. θ. 655.

Πλάσσει, finxit, a. 1. ind. pro
πλάσσει, Poëtice, & rursus
πλάσσει, pro ἱπλάσσει, Poëtæ
duplicant literam, ut syl-
laba possit produci, & abji-
ciunt augmentum, ne syl-
laba redundet. Th. πλάσσω,
fingo,

pingo, f. ἄσῳ, p. πίπλασθαι, a. i. pass. ἐπλάσθην, hinc πλαστός, ἡ, ὄν, *fictus*, a. u. m. i. 70. θ. 512.

Πλαστώ. Vide in πλαστός. θ. 513.

Πλατή, *latus*, pro πλατῆα, pl. num. g. n. à πλατὺς, ἑα, ὕ, *latus* θ. 445.

Πλήν, Jon. pro πλήα, hoc pro πλῆα, *plena*: à mascul. πλῆ-
ος, *plenus*, Poëtice πλῆος.
Attice, πλείος. i. 101.

Πλείη, plurima, & πλείων, *plurimum*, superl. à πολὺς, *multus*. Vide in πλείον. i. 718.

Πλείων, *major*, & pro πλείων, Poëtice πλείων: unde est πλείωνες, & dat. pl. Poëticus πλείονισσι, & pro πλείονα, *plura*, Poëtice πλείονα, nec non per syncopen & crasin, πλείω. i. 377. 378. 686.

Πλείων, ἄνθος, ὁ, *apertus*, sic dicitur quod eo compleantur tempora. Them. πολὺς, *multus*. i. 615.

Πλεχῶν, *plexus*, dat. pl. Jon. à πλεχίος, ἦ, ὁ, *plexus*. Th. πλεχῶ, *necto*, f. ξῶ, præter. act. πίπλεχα, a. 2. ἐπλεχευ, p. m. πίπλοχα. α. 63.

Πλείον, *plus*, dicitur & πλείων, n. g. Neutra, ut hic, sæpe adverbialiscunt, à πλείων, & πλείων, οἱ, ὁ, κῆ, *amplior*. in superl. πλείωνος, *plurimus*. Th. πολὺς, πολλή, πολὺ, *multus*, a. u. m. i. 40.

Πλόος, acc. pl. à πλόος, ἡ,

ἡ, *latus*, *costa*. α. 430. Πλῆω, *pleno*, in dativ. à πλῆος, *plenus*. i. 790. & πλείω, *plena*. Vide in πλείω.

Πληγύτης, *percussus*, gen. part. a. 2. pass. pro πλεγύτης, πλεγύτης, ejusdem temporis & modi. f. g. à πλέω, vel πλῆω, *percussio*, f. ξῶ. a. 2. ἐπλεγει, & ἐπλεγει, p. m. πίπλεγα. θ. 961. Hinc πλεγή, ἡ, ἡ, *plaga*, Dorice, πλεγά, πλεγήσῃ, dat. plur. Jon. θ. 857.

Πλήθωσι, *impleantur*, præf. sub. à πλήθω, *impleo*, f. ἡσῶ, sed quum de mari aut fluvio dicitur, *inundo*. Th. πλῆος, ἡ, ὁ, *plenus*. i. 306. 459.

Πληιάδες, poëtice pro πλειάδες, *vergilie*, *sidus in dorso iacuri*, à πλειάς, ἄδθος, & hoc à πλείωνες, quod ibi sunt stellæ complures. Them. πολὺς, *multus*. i. 613.

Πλημεναι, nom. pl. f. g. à πλεμεν, *rotamodiolus*. Sunt fistulae, quæ axi inferuntur. Eustath. παρὰ τὸ πλεμεν ἦτοι πλεμεν ἡ τὸ ἄξος. Them. πλῆος, ἡ, ὁ, *plenus*. α. 309.

Πλέω, cum Genit. præter, Adverb. α. 74.

Πληθύειν, nomen mul. *quæ multiloquio aërem verberat*. θ. 353.

Πληξεν, *percussit*, a. i. ind. Th. πλέω, *percussio*, f. ξῶ, p. m. πίπλεγα. θ. 855.

Πλέξωσι, nom. pl. à πλε-
ξίω.

- ἄγω, agitator equorum.
ex πλῆσσω, f. ἔσω, percutio,
& ἵππῳ, ὅ, equus. α. 24.
Πλήτο, implebatur, 3 sing. plus-
quamperf. pass. Poëtice, pro
ἐπὶ πλῆθι, à πλῆθω, Sic & πλῆ-
το, in plurali. Verum malim
derivari ab imperfecti verbi
πλήμι, à πλῆξω. Th. πλί,
plenus. α. 146. §. 688.
Πλό, & contracte, πλῆς,
navigatio, à πλῆω, f. πλεύ-
ω, navigo. ι. 663.
Πλέσι, dives, à πλεῖν, ὅ,
divitiæ. ι. 22.
Πλεπύω, Dorice, pro πλε-
τύνω, præf. part. acc. à πλε-
τίω, ditescō. Th. πλεῖν, ὅ,
divitiæ. ι. 311.
Πλετώ, ὅ, ἡ, nomen mul. q.
d. opulentiæ. θ. 355.
Πλεθόται, opum datores,
nom. pl. à πλεθότης, ὅ, ex
πλεῖν, divitiæ, & δίδω-
μι, do. ι. 125.
Πλεῖν, ὅ, q. ex πολλοῖς, & ἑ-
τάροις, divitiæ, ex multis an-
tibus collectæ, ac ἄφω, ἑ,
ῥο, divitiæ (ἀφ' ἑνὸς ἑκά-
στον ἀνὸν superstites. ι. 375.
Πλωίζουσι, navigabat, 3. pers.
sing. imperf. act. Poëtice, à
πλωίζω. Th. πλίω, f. πλιύ-
ω, navigo. ι. 631.
Πνέοντες, anhelantes, præf.
part. Poët. pro πνέοντες. πνέ-
ουσι acc. f. g. præf. part. πνέ-
ουσιος, part. a. i. act. Th. πνέω,
f. πνέου, flo. α. 504. α. 24.
Πνοῖς, flatu, acc. pl. à πνέω,
quod est à πνέω, flo, spirō, f.

- πνέω, in præf. med. πνέ-
ουσι, unde est πνοή, ἡ, ἡ
flatu, Poët. πνοή, πνοήσι,
dat. pl. Jon. pro πνοήσι. §.
253. 268.
Πόδι, acc. sing. à πούς, pes, in
dat. duali, ποδῶ, & Poët.
ποδῶν. α. 495. α. 158. πο-
δῶν, gen. pl. θ. 70.
Ποδάκια, acc. sing. q. ὠκὺς ποῖς
ποσὶ, pedibus celer, à ποδῶ-
νης, ἑ, ὅ, καὶ ἡ, pedibus ce-
ler, à πούς, ποδός, pes & ὠ-
κὺς, celer. §. 30.
Πέθ, ὅ, desiderium. α. 41.
Ποίω, facit, 3. præf. à ποίω, ἄς,
facio, ποιήσῃ, & ποιήσῃ, a. i.
pro ποιήσῃ. ι. 100.
Ποίη, Jonic. pro ποίησι, ἡ, her-
ba. hinc ποιήσῃ, herborum
α. 381.
Ποικιλόεντα, versutus, qui
animo suo agitatur variâ
consilia, à ποικίλῃ, ὅ, ἡ,
varius & βελή, ἡ, ἡ, consi-
lium. §. 51.
Ποικιλόεντος, canoram, bari-
antem vocem, à ποικίλῃ, ἡ, ἡ,
seu ποικίλῃ, collum, & per me-
tonym. causæ, vox, & ποί-
κίλῃ, ὅ, varius. α. 201.
Ποικίλῃ, ὅ, varius. §. 300.
Ποιμαίνω, pascentem, accus.
singul. præf. part. verbi
ποιμαίνω, f. ποιῶ, pasco, aor.
1. ἐποιμαίνα. Th. ποιμῆν, ἑ-
ῖ, ὅ, pas. or. θ. 23.
Ποιμῶν, dat. sing. à ποιμῆν, ἑ-
ῖ, ὅ, pastor. Hinc ποιμῶν, ἡ,
grex ovium. α. 785. θ. 100.
446. hinc & ποιμῆν, ἑῖ, ad
ovium

onium gregem pertinens.

Ποιή, ἡς, ἡ, *ποιήα*. ε. 753.

Πολέμῃ, Jonica dialys, pro πολέμῃ, *bellicus*. Th. πόλεμῃ, ε, ὁ, *bellum*. α. 238.

Πολίαι, *multos*, acc. pl. Poët. pro πολῖαι, (differt à πολίαι, *urbes*, solo accentu.) Th. πολῖαι, in genit. ubi tate πολῖαι à πολῖαι, sed Poëtice etiam πολίαι. ε. 578.

Πολῖν, *verte*, præf. inf. à πολῖαι, ὦ. *verto*, ὅαρε πολῖν, *vere verte*. Hic in dimensione legendum ἦρε πολῖν. ε. 460.

Πόλιμ, ε, & Jonic. πολίμῃ, acc. πόλιμῃ, *bellum*. ε. 14.

Πόλις, ἡ, *urbs* in Gen. πόλις, πόλιος, & Poëtice, πόλη. in acc. πόλη, πόληα, Poët. dat. plur. πολέων, Jonic. & Poët. ε. 119. 238. α. 105. 285.

Πολιχερόφαι, *cani circa tempora*, χερόφαι, ε, ὁ, *pars capitis dicta tempus*. Homo proprie canescit. Vide χερόφαι. ε. 179.

Πολάκι, Poët. pro πολῖαι, *sæpe*. Th. πολῖαι. ε. 238.

Πολῖ, πολῖς, & πολῖς, & πολῖ, *multus*, α, um, dat. pl. πολῖοι. πολῖ, adverbialiter accipitur pro *multo*, πολῖ μάλλον, *multo magis*. πολῖ, pro πολῖον ponitur & accipitur adverbialiter. ε. 19. πολῖον ἀμύνω, *multo melius*, πολ-

λῖ, *adverb. valde, multum*, Comp. πολῖον, εἰ, Superl. πολῖος, η, ον, *plurimus*, α, um. ε. 9. 19. 126. α. 92. 274. 9. 9.

Πολυγηθεί, gen. à πολυγηθείς, *multum latitiae afferens*. Th. πολῖ, *multum*, & γηθείω, f. ἦσω, *letor*. ε. 612.

Πολυγόμεφον, *multos claudos habentium*, ex πολῖς, πολῖς, & γόμεφον, ε, ὁ, *claudus*. ε. 658.

Πολυδαίδαλ, *multo artificio elaboratus*. ex πολῖς, *multus*, & Δαίδαλ, ε, ὁ, *Dedalus*, ingeniosus ille artifex Cretensis. ε. 64.

Πολυδεκί, genit. à πολυδεκής, *multos intuens*, ex πολῖς, *multus*, & δεκω, *video*. 9. 451.

Πολυδῶρη, *nomen mul.* θ. 354.

Πολύδωρ, *nomen viri*. 9. 978.

Πολυήρα, *peroptabilis*. Th. ἡρα, ὦ, f. ἄρα, *amo*. θ. 404.

Πολύιδρ, *multiscium*, idem quod πολυῖστρον, à πολῖς, *multus*, & ἰδρ, εἰς, ὁ, *sciens*. Th. ἰσημι, *sci*. θ. 616.

Πολυκλήϊδα, *accus. sing. à πολυκλήϊς, multis instructis instructa, vel multis compage juncta*, à κλήϊς, *sedes nautica*. vel à κλήϊς, pro κλήϊς, *δός, ἡ, clavis*. Th. κλήϊω, f. ὦ, *claudio*. ε. 815.

Πολυκλύς, in dat. à πολῖ-κλῦς, ε, ὁ, *undis agitat*. à κλύς, *abluo*, f. ὦ. θ. 189.

Πολύμηλοι, *percossi*, ex μῆλοι, ε, ὁ,

α, τὸ, οὐκ. Th. μῆλιν, αἰ, ἡ, malus arbor. ι. 306.

Πολύμνια, αἰ, ἡ. Nomen Musæ, à πολὺς, multus, & ὕμνῳ, ὅ, hymnus, carmen, & hoc ab ὕδω, celebros, cano. θ. 78.

Πολύξενῳ, multorum hospes, à ξένῳ, α, & Poët. ξένῳ, hospes. ι. 713.

Πολύπλοκῳ, α, multiplex, implicatus sphaeris. à πλῆθος, f. ξα, complice. θ. 113.

Πολὺς. Vide in ποῶν.

Πολυαγρίης, disperse, à πολυαγρίης, ἰῳ, ὅ, κ, ἡ, multum sparsus. Them. αἰείρω, diffemino, f. εἶω. θ. 365.

Πολυφλοίσβοιο, multifoni, gen. Jon. à φλοῖσβῳ, α, fremitus undarum. ι. 646.

Πολυφρένης, gen. casus, multos pascentis. Th. φρέγω, ψω, pasco. θ. 912.

Πολυφραδίστω, astutus, dat. pl. à πολυφραδής, valdè consultus. Th. φράζω, f. στω, dico, α. 2. ἰφραδόν. θ. 494.

Πολύχρυσῳ, affluens auro. Th. χρυσός, ἔ, ὅ, aurum. α. 8.

Πολύονυμῳ, multa habens nomina, celebris, ab ὄνομα, α-ῖῳ, τ, nomen. θ. 715.

Πονησάμην, laborans, part. a. 1. med. verbi πονέω, ᾶ, f. ἡ-στω, laboro. Them. πείνομαι, facio, p. m. πίπονα. ι. 430.

Πόνῳ, α, labor, πόνοιο, gen. Jon. Th. πίνομαι, facio. ι. 91.

Πόντῳ, α, ὁ, mare ι. 668.

Ποιζόμενα, nomen mul. pon-

tiſaga. Sic ποιζόμενα, à πόντῳ, α, ὁ, mare, & ποιεία, αἰ, ἡ, iter. Th. ποιέω, tranſeo. ι. 626. θ. 256.

Πόρῳ, acc. à πόρῳ, α, ὁ, iter. Th. ποιέω, f. εἶω, tranſeo, θ. 292.

Πόρῳ, dedit, α. 2. act. à πόρῳ, Poët. pro ποιέω. πόρῳ, pro ἵπρῳ, α. 2. act. ποιέω, praeſuerit, α. 2. opt. act. Th. ποιέω, f. πρῶ, tranſadigo, pertranſeo, praeſ. m. πίπο-εθ. ι. 377. θ. 412. 904.

Ποσειδάων, & contractè, ποσειδῶν, gen. ᾶνῳ, ὁ, Neptunus. ι. 665.

Πόσι, ιως, ἡ, f. g. ποσι. idem quod πόσι, τ. Th. πίνω, f. πῶσι, bibo. α. 395.

Ποσ' pro ποσὶ pedibus, & ποσ', pro ποσὶ, & hoc pro ποσὶ, dat. pl. Poët. à πῶσι, ποδός, ὁ, pes, vocat. ᾶ πῶσι. ι. 539.

Ποταμῷ, gen. Jon. à ποταμός, ᾶ, ὁ, fluvius. θ. 242.

Ποτὶ, ποτ', & ποθ', quando. ι. 86, 228. θ. 22.

Ποτίετο, volabant, imperf. Jon. à ποτίεμαι, f. ἔομαι, idem quod πέτομαι, volo, α. θ. 671.

Ποτὶ, Doricè, pro πρὸς, ad. ι. 550.

Πότνια, veneranda, à πόντῳ, α, ὁ, venerandus. ι. 73.

Πῦ, ὑβί, adv. ab ὕ. Th. ὅς, quī. ι. 88.

Πυλόμενα, multorum alim-
ττα, epitheton tertæ, ex
πυλός, Poët. pro πολὺς, mul-

- εω, & βόσκω f. έω, pascō. à Th. inusitat. βέω, ω, f. έω, pascō. i. 166. §. 531.
- Πολύ, acc. sing. m. g. pro πολύν. Vide in πολύν. §. 190. 258.
- Προθίω, *bastare*, Jon. pro προθύν, a. 2. inf. verbi πίεω, ναίω, f. πίεω, f. 2. πινύω, & per metathesin προθύν, hinc a. 2. έπροθύν. a. 240.
- Προπίδωμι, dat. pl. à προπίδω, mi, *præcordia*. §. 908.
- Πρέπς, 3. præf. à πρίπς, decorus sum. μέγας πρίπς, decorus sum inter. §. 92.
- Πρεσβύς, *seniores*, Jon. à πρεσβύς, έως, i. idem quod πρίσβυς, υϑ, ό, *senex*. a. 245.
- Πρεσβύτης, *maximæ ætatis*, superl. grad. à πρίσβυς, *senex*. §. 363.
- Πρεσβύς, έϑ, ό, ή, *præsum*. a. 365.
- Πρήξω, *facies*, f. i. ind. Jon. pro πρέξω, à πρέξις, *facio*, f. έω. p. χα. i. 400.
- Πρεσβύς, *valde spiritum*, gen. pl. à πρεσβύς, ήϑ, ό, Th. πρέσβω, *incendo*. §. 846.
- Πρεσβύς, *mitigat*, 3. sing. præf. Jon. pro προπύς. Them. προπύς, vel πρέπς, υ, ό, lenis. §. 254.
- Πρεσβύς, *præscriptio*, gen. à πρεσβύς, ωϑ, i, *eminentia montis*. a. 437.
- Πρίν, *præsum*, adv. i. 90.
- Πρίν, *ilignum* à πρίν, υ, ή, *ilex*, arbor. i. 427.
- Πρίν, genit. πρίν, υ, ή, *ilix*. i. 434.

- Πρό, *juxta*, una. πρό τ' έόντι, *præterita*. a. 303. §. 32.
- Προβάδω, adv. in *progreddi*, à προβαίνω, *progreddi*. Them. βαίνω, εω, f. βάσκω, p. βίσκω, a. 2. έβω. i. 727.
- Προβάλλω, *proponat*, a. 2. med. opt. à προβάλλω, *profero*, *propono*. Th. βάλλω, f. αλλω, *jacio*, p. βίβλω, a. 2. έβω, p. m. βίβω. i. 777.
- Προβάπτω, dat. pl. à προβάπτω, υ, ρ, *obis pecus*. a. 556.
- Προβίβω, *antistat*, perf. ind. act. Them. προβαίνω, *anteo*, *supero*. Vide in προβαίνω. a. 355.
- Προβύω, *procedebant*, pro προβύω, & hoc pro προβύω, 3. pl. a. 2. med. indic. Th. γινώσκω, *sum*, *nascor*, f. γινώσκω, p. γινώσκω, a. 2. m. γινώσκω, p. m. γινώσκω, a. 1. m. γινώσκω, a. 345.
- Προβύω, *impetiosa*, à βύω, λα, υς, ή, *procella*, videtur hæc vox dividenda, & τ πρό per τμήσιν referendum ad τ φέρω. §. 742.
- Προβύω, a. 2. med. infinit. à προβύω, *prævideo*. Th. βύω, *video*, f. βύσκω. a. 2. έβω, & έβω. a. 386.
- Προβύω, *persecuti*, pro προβύω, per syncopen, à προβύω. Th. βύω, f. έω, p. χα, *persequor*, *abigo*. a. 154.
- Προβύω, *relinquens*, a. 2. part.

part. act. & in f. g. *περλιπύ-
σα, περλιπόιτ'*, pro *περλι-
πίτε*, nom. dual. a. 2. part.
Th. *λείπω, linquo*, f. *λείψω*, f.
φα, a. 2. *ἔλιπον*, p. m. *λείποι-
μα*. i. 197. 564. a. 1.

Περγολύς, nomen viri, q. d.
primus insidiator. a. 180.

Προμηθεύς, Prometheus, no-
men viri. Th. *μῆδ' ἔσθ' ἑσθ' τὸ
εὖ*, sed in composito *προ-
μηθεύς, ἔσθ' ὁ, ἡ, προθυμίας*, mu-
tatur δ in θ, quæ sunt lite-
ræ cognatæ. i. 48.

Προίον, nomen mul. θ. 261.

Πρόπαν, *universum*. Th. *πᾶς,
πᾶσα, πᾶν*, omnis. e. θ. 525.

Προπαρόχθι, pro *πρό*, ante,
cum Gen. vide *παρ' ἑσθ' ἑσθ'*, ante.
πρόπαν, per apocopen, pro
πρὸς παρόχθι, e regione. a.
285. θ. 518.

Προπιφροδμήα, *prædeliberata*.
Doricè pro *προπιφροσμήα*,
perf. part. à *φράζω*, dico, f.
σω, in a. 2. *ἴφραδον*, p. m.
πῖφραδα, perf. pass. *πῖφρασ-
μα*. i. 653.

Προρέν, *præf. ind. profluit*, *πρὸς
ρέοντων*, *influentium*, *præf.*
part. gen. pl. Th. *ρίω fluo*, f.
ρεύω, p. *ῖρρυκα*. θ. 792.

Πρός, cum Dativo, *ad*, cum
Accus. *ad*, *πρὸς ἑρῶν*, *ad
caelum usque, præter, adver-*
sus. i. 308. 317.

Πεπαιρησται, *adaptaverit*,
est 3. sing. *præf. pass. indic.*
à *πρῶσσερῆμα*. A præteri-
to enim medio formatur
Præfens, significans idem

quod primitivum. Sic ab
ἄρω, ἀρτο, congruo, f. *ῥῶ*,
*præf. m. ῥῶ & Atticè ἀρῆ-
ρω*, unde *præfens* hoc *ἀρῆ-
ρωμα*. i. 429.

Προσβήσας, *accessit*, a. 1.
med. à *προσβαίνω*, *accedo*.
Th. *βαίω*, eo. a. 33.

Προσίειπε, *alloquebatur*, im-
perfect. vel a. 1. vel 2. à
προσείπω. Vide Th. *ἔπω*, dico.
a. 1. *ἔπω*, a. 2. *ἔειπον*. a. 349.
θ. 146.

Προσῖναι, *adesse, jussare*, *præf.*
inf. ex πρὸς, & *ἵμι*, *sum*. i.
35.

Προσίκνυσι, *appulit*, a. 1. act. à
πρόσκνυω, *appropinquo*.
Th. *κίρω*, f. *ἔολ. κύρω*,
incido. a. 198.

Προσλίζαν, *versat*, a. 1. m.
Th. *λίζω*, dico, f. *ξω*, p. *ζα*.
i. 497.

Προσίφη, a. 2. act. ind. à *πρόσ-
φημι*, *alloquor*. Th. *φημι*, di-
co, vel *φάω*. i. 53.

Προσηύδα, *alloquebatur*, im-
perfect. act. à *πρόσηυδάω*, f. *ῆ-
σω*. Th. *αὐδή*, vox. a. 117. 326.

Πρόθεν, *prius, ante*, & *πρόθεν*,
pro *πρόθεν*. Th. *πρό*, ante.
i. 98. a. 377.

Προσόνει, dat. sing. part. a. 2.
act. à *προσσημι*, *accido*, in
aor. 1. *προσσημι*, *adiui*, ex
πρὸς, *ad*, & *ἔμι*, eo, a. 2.
i. 351.

Πρόσωπον, ὄ, *bullus*, ex ὄψ,
oculus. Th. *ὄπλωμα*, *video*.
i. 592.

Προτίθεισι, dat. pl. *Homér.*

- ἀνδράσι ὃ ἐπιτίθεισιν ἱερί-
μιν ὅτι ἐθλήσω. Cum viris
me maioribus contendere
poluero. Hic locum habet
illud, cede majori. & Rom.
13. 7. honorem, cui honor.
πρότερος, prior. Th. πρὸς,
ante. §. 424.
- Προῦνκει, proposuit pro προ-
ῦνκει, a. 1. ind. ἰὰ προῦνκει,
propono, f. ἴσω, p. τέλεικα.
a. 1. ἴηκα, a. 2. ἴθλω. §. 537.
- Προῦκετο, propositus erat, pro
ὑπείκετο, imperf. verbi πᾶ-
μαι, f. κήσεται. a. 312.
- Προφίει, promouet. 3. sing.
præf. Th. φέρω, fero. f. οἴ-
σω. §. 577.
- Προφίει, ἰσχυρὸς, ὁ ἐν, prestans, in
comp. ὑπερφίει, superl.
ὑπερφίειται, ἀπὸ φέρω,
præsto. Th. φέρω. α. 260.
- Πρόφρων, οὐδὲν, prudens, προ-
φρονέω, adv. §. 665. §. 433.
- Προφυγῆν, a. 2. infinit. ἀπὸ
φεύγω, effugio, Th. φύγω,
fugio, f. φύξομαι. a. 2. ἴφυ-
γω, p. m. πέφυκα. §. 645.
- Προχύν, infunde, præf. inf.
Th. χύνω, f. ὑψω, fundo §. 594.
- Προχύν, alveo, gutturnio, ex
πρὸς & χύνω, f. ὑψω, fundo.
§. 755.
- Προχύν, gutturnio, dat. ἀπὸ
χύνω, α. 2. ἀqualis, ὅτι ἀqua-
rium. Th. χύνω fundo. §. 785.
- Πρυλίσσιν, pedestribus, dat. pl. ἀπὸ
πρυλίσσιν, ὁ. Legitur tan-
tum in pl. πρυλίσσιν, οἱ, pe-
dites conferti, Iliad. λ. 49.
§. 744. α. 193.

- Πρυμνὸν, ὁ, ἡ, nomen mul.
q. d. ultima. §. 350.
- Πρῶς, mane, cui opponitur
ὀψις, vesperi. §. 459.
- Πρῶτος, prima, ἀπὸ πρῶτος, α. 1.
Th. πρὸς, ante. §. 397.
- Πρῶτος, illi qui tempesti-
vè aravit, dat. sing. ἀπὸ
πρῶτος, ex πρῶτος & ὄρω,
aro, f. ὄσω. §. 488.
- Πρωτόγονος, primogenitum,
gen. pl. ἀπὸ πρωτόγονος, ex
πρῶτος, primus, & γίνομαι,
nascor, inde γένος, ge-
nus. §. 541.
- Πρωτόμεινα nomen mul. quæ
prior curat. §. 249.
- Πρῶτος, τὸ πρῶτον, Adverb.
primū, πρῶτος, ut & superl.
πρώτιστος & πρώτης, Th. πρὸς,
ante, §. 289. 456. 809.
- Πρωτὸν, ὁ, ἡ, nomen mul. ἰσχυρὸς,
gen. græc. §. 24.
- Πυλίσ, ὁ, ἡ, ultimus, gen. Jon. ἀπὸ
πύλινος, α. 1. ὁ, ultimus. §. 433.
- Πτερόν, acc. pl. ἀπὸ πτερόν, α. 1.
hinc πτερόν, ὁ, ἡ, ala-
tus, acc. pl. πτερόντα.
- Πτερόν, gen. pl. ἀπὸ πτερόν, α. 1.
γ. ἡ, ala, πτερόντα, dat.
pl. Jon. Th. πτερόν, ὁ, ἡ, ala-
§. 626. 682. α. 117. 134.
- Πυλίσσιν, Poëtice pro πυ-
λίσσιν, præf. inf. ἀπὸ πυ-
λίσσιν, f. ἴσω, bello. Th. πό-
λεμος, α. 1. ὁ, bellum. α. 358.
- Πυλίσσιν, oppidulum, pro
πόλιν, dicunt Poët. πόλιν, α. 1.
ὁ, ἡ, unde est πόλιν, α. 1.
ὁ, ἡ, idem. α. 81.
- Πυλίσσιν, dat. sing. ἀπὸ πόλιν.
πύλιν

πορθ^Θ, *urbium everfor*, ex
 π^ιόλις, pro πόλις, urbs,
 Poët. & πέρω, *basio*, in
 præt. med. πίπορθα. §. 936.
 Π^ιόρθιο, gen. Jon. à π^ιόρθ^Θ,
 υ, ò, *nomus*. Th. ὀρθὸς, υ, ò,
rectus. i. 419.
 Π^ιύχες, plicæ. pl. num. à
 π^ιύξ, π^ιυχός, ἡ, plica. Th.
 π^ιύσσω, f. ξω, plico. α. 143.
 Π^ιτώσης, 2. pers. sub. præf. à
 π^ιτώω, *mendico*. hinc π^ιω-
 χός, ὅ, mendicus Th. π^ιω-
 ῶ, α, f. ῶσω, *perterrefacio*.
 i. 26. & 393.
 Πυρρ^οόλ^Θ, υ, ἡ, *quæ nates be-*
stibus ornat. ex πυρρ^η, ἡς, ἡ,
nates, clunes, & εἶλω, *orno*.
 f. ελῶ. i. 371.
 Πύθεται, 3. pers. ind. ὅςτις πύ-
 θεται, *ossa computrescunt*.
 à πύθω, fut. ὕσω, *putrefacio*,
 unde est Latinorum, *putreo*,
es, êre. πύθωμαι, *putrefio*. α.
 153.
 Πύθη, 3. pers. præf. subj. act. à
 πύθω, fut. ὕσω, *putrefacio*.
 i. 624.
 Πυθμ^οί, dat. singul. à πυ-
 θμ^ω, ἰν^Θ, ò, *fundum, ima-*
paris. Th. πύθω, *putrefacio*.
 θ. 952.
 Πύθῳ, dat. sing. à πυθ^ω, ὅ^Θ, ἡ,
 nomen urbis. §. 499.
 Πυθ^οῖδε, *pythum versus*. Hic δὲ
 postponitur Dativo, alio-
 quin postponi solet accu-
 sativo, ut οἶκέν δὲ ἱλιάδ. β.
 158. Unicum hoc exemplū,
 ubi δὲ dativo postponitur,
 non evertit regulam. δὲ

post accusativum casum
 postpositum significat, *ad-*
versus; & est dictio encli-
 tica. Sic legimus αἰγυπ^ιόν
 δε. ἰδὲος. ε. 426. α. 480. •
 Πυκάσται, α. i. inf. à πυκάζω, f.
 ἄσω, *munio, fulcio*. propriè
condenso. Nam Th est πύχης,
 Adv. & vertitur *dense*. it.
accurate. ε. 622.
 Πυκνός, idem cum πυκνός, ὅ,
creber: à πυκνός, *dense*. i.
 530. 551.
 Πύλαι, nom. plur. à πύλη, ἡς,
 ἡ, *porta*, & πυλῆα, gen. pl.
 Ionic. pro πυλῶν. α. 246.
 272.
 Πύλας, acc. pl. à πύλη, *portæ*.
 §. 732.
 Πύλας, genit. à πύλ^Θ, υ, ἡ. no-
 men regionis. α. 360.
 Πύμν^ο, Poëtice *ultimus*, à
 πυθμ^ω, ἰν^Θ, ò, *fundum*. Th.
 πύθω, *putrefacio*. §. 497.
 Πύξ, Adverb. *pygno*, mit der
 Faust. α. 302.
 Πύρ, πυρὸς, τὸ, ignis. i. 57.
 Πύργων, *turrium*, gen. pl. à
 πύργ^Θ, υ, ò, *turris*. α. 242.
 Πυρρ^οόρε^Θ, *frugifer*. Epithe-
 tum aëris. à πυρρ^η, υ, ò, *tri-*
ticum, & φέρω. i. 547.
 Πεία, acc. pl. à πῶ, ἰ^Θ, τὸ,
grex. Th. πᾶν vel πᾶσιν,
possideo. i. 514.
 Πωλείται, *vertitur*, præf. à πω-
 λῆω, *verto*, ut πολίω. §. 781.
 Πῶμ', pro πῶμ^ω, αἰ^Θ, τὸ, o-
perculum. i. 94. 98.
 Πῶποτε, *unquam*. Th. ὅτε,
quando. i. 648.

P Ἀδελφός, *mollibus*, à παδ-
νός, ἔ, ὁ, *gracilis, mollis*,
q. d. εἰς δυνάμει, *qui faci-*
le movetur. Them. δυνάμει, ἡ,
vortex. 9. 195.

ῥα, per metathesin pro ὅ, ex
ἀγ, dictio encl. ε. 323. α. 4.

ῥ, pro ῥα, dictio enclitica,
hic expletiva. Græcè ῥα
ἐστὶν συμπληρωματικόν, vo-
cula expletiva, quæ nihil
significat, sed carmen ex-
plet. α. 125.

ῥαδάρισι, pl. num. *gutta*, à
ῥαδάρις, ῥι, ἡ, *gutta*,
Poët. q. à ῥαδύνειν, *per-*
funder: semper. 9. 183.

ῥία, constituit unam sylla-
bam, vulgo mendose, ῥεῖα.
Vide in ῥεῖα. ε. 5.

ῥέουσα, *fluentia*, à ῥέειν, α, ὁ,
fluentum Th. ῥέω, f. ῥέουσα,
fluo. 9. 695.

ῥέω, acc. *Rheam*, à ῥέω, *Rhea*,
est nomen mul. θ. 625.

ῥεῖα, Poëtice pro ῥεῖα, *facile*,
idem quod ῥηιδίως. Th. ῥε-
δῖ, α, ὁ, *facilis*, comp. ῥε-
ων, superl. ῥεῖς. ε. 6. 7.

ῥεῖα, nomen mul. *Rhea*. 9.
135. 43.

ῥέουσι, *faciunt*, 2. perf. præf.
pl. num. à ῥέω, *facio*, f.
ῥέω, p. ῥα. præf. m. ῥέουσα,
& per metathesin ῥέουσα, *fe-*
ci. ῥέουσα, α. 1. inf. act. ε. 683.
9. 209.

ῥέω, fluo, ῥέω, pro ῥέω, 3.
sing. imperf. ut ῥέω, pro
ῥέω, 3. pl. imperf. act. f.

ῥέουσι, p. ῥέουσα. α. 267. 314.
9. 84.

ῥακτηρ, ἡ, ὁ, *factor*, à ῥέω,
ῥα, *facio*, ε. 189.

ῥήγνυται, *refringuntur*. 3. pl.
ind. præf. à ῥήγνυμι, *fran-*
gor. Th. ῥήσσω, f. ῥήσσω, *frango*,
unde ῥήγνυμι, ῥήγνυμι. α. 377.

ῥηιδί, *facilis*, à ῥαδῖ, Joni-
ce ῥηιδῖ, *facilis*, hinc ῥηι-
δίας, *facile*, ε. 43. 290.

ῥέω, acc. sing. à ῥήγνυμι,
ῥέω, ὁ, *qui virum frange-*
re potest, strenuus, bellico-
sus, martius, à ῥήσσω, ῥέω,
frango, & ἀνὴρ vir. θ. 1007.

ῥήσσω, nomen fluvii. 9. 340.

ῥηῖ, *clavi*, ἄρρητοι, *ignobiles*,
à ῥέω, ἡσσω. dico. ε. 4.

ῥηῖ, ἡ, *rigidus, horrendus*,
hinc ῥηῖ, *durius*, compa-
rativi significatione, à ῥη-
γῖ, ῥηῖ, ῥηῖ, *rigor, frigus*. ε.
701. α. 131.

ῥήσσω, pro ῥήσσω, Jonicè, à
ῥήσσω, ἡ, *radix*. ε. 19.

ῥήσσω, *facile celeriter*, à ῥη-
σῖ, f. ῥησῖ, *projicio*.

ῥήσσω, ἡ, ὁ, ἡ, *pellis*, per. quam
ἰδρῶντι ῥήσσω. ῥήσσω, gen.
Jon. pro ῥήσσω. ε. 513.

ῥήσσω, dat. sing. *clypeos dis-*
secanti, à ῥήσσω, *pro-*
prie pellem terebrans, per-
tundens, transverberans: est
Martis epitheton, ex ῥήσσω,
ἡ, ὁ, ἡ, *pellis*, & τρεῖς, *pene-*
trans, ex τρεῖς, f. ῥήσσω, *tere-*
bro, item *fulnero*. 9. 934.

ῥήσσω, impetu, ῥήσσω, pro
ῥήσσω, dativus pro genisi-

VO: ἀνίπλωσις, ῥιπή, ἤς, ἡ, impetus rei, quæ projicitur, ἀρίπλω, f. ψω, projicio. θ. 681.

Ῥίπλων, abjiciebant, 3. pl. imperf. act. Jon. pro ῥίπλων, ἀ ῥιπίζω, jacto. Th. ῥίπλω jacio, f. ψω. α. 256.

Ῥίψι, 3. plur. 2.1. pro ῥίψι, ἀ ῥίπτω, abjicio, projicio, f. ψω, ῥίψα. θ. 868.

Ῥόδι, nomen mul. q. d. rosa, quæ colore rosam fuit imitata. θ. 351.

Ῥόδι, nomen fluvii, ἀ ῥόδι, υ, ῥ, rosa.

Ῥοδάκτυλα, habens roseos digitos, ex ῥόδι, & δάκτυλα, digitus. ι. 608.

Ῥοδόπυγος, quæ habet roseos cubitos, ex ῥόδι, υ, ῥ, rosa, & πύγος, ιω, ὀ, cubitus. θ. 247.

Ῥόθ, υ, ὀ, impetus, undarum strepitus, fragor. ι. 218.

Ῥοίζων, stridebat. 3. perf. imperf. pro ῥοίζων, propter sequentem spiritum asperum, ἀ ῥοίζω, strido, in imperf. act. ῥοίζων, & poetice ῥοίζων. Sed Hesiodus magis gaudet litera α, confer. θ. v. 157. ubi est, ἀντιπύγος, pro ἀντιπύγος. Th. ῥοίζω, υ, ὀ, stridor. θ. 835.

Ῥέον, acc. sing. ἀ ῥέον, ἤς, ὀ, fluxus. ἀ præt. med. ῥέον, verbi ῥέω, fluo. fut. ῥέω. α. 564.

Ῥύων, tectur, 3. præt. ind. ver-

bi ῥύω, vel ῥύωμαι, serbo, hinc fut. med. ῥύσμεν, & in pl. ῥυσόμεθα, vindicabimus. α. 105. θ. 662.

Ῥύω, τὰ, frangam, ἀ ῥύω, traho. α. 308.

Σ.

Συλάειον, συλάειον, nomen viri. θ. 244.

Σαίνδ, adulatur. 3. præt. sing. ind. ἀ σαίνω, idem quod σαίνω, pro quo dicitur etiam σαίνω: quod tribuitur proprie canibus caudam moventibus. θ. 771.

Σάκ, σ, τὸ, scutum, σάκος Doricè pro σάκος, ex σάκ, σ, gen. Dores mutant σ, in α. Th. σάκ, f. ξω. p. χα, onero. α. 139. 460.

Σαπίζω, putrefacio, part. 2. 2. pass. g. f. ex σήπω, f. ψω. 2. ιωπών, putrefacio. α. 152.

Σας, tuas, accus. pl. ἀ σὰς, σὴ, σὸν, τινος, α, κιν. Them. σὸν, tu. α. 107.

Σαῶ, ὀ, ἤ, ἡ, nomen mul. salba. θ. 243.

Σβινυδράων, non amplius latantium Æol. pro σβινυδράων, quæ dialectus in illo casu genus distincte exprimit. gen. pl. part. præt. ἀ σβινυμι, f. σβίω, p. ισβίω, α. 1. pass. ισβίω. α. 588.

Σί, & σίην, pro σίην, per syncopen, Σ ο μικρὸν, ex σί, pro σὺ, tui. Th. σὸν, tu. θ. 541.

ΣαίμενⓈ, præs. part. Th. σαίω,
ποθεο. f. σαίω, p. σάισκα. α.
298.

ΣείραⓈ, *Sirius*, nomen stellæ,
quæ etiam *canicula* dici-
tur, à σαίρω, verro, item.
bio. ε. 415.

Σίλα jubare: dativus contra-
ctus pro σίλαϊ, à σίλας, αⓈ,
ῥ, fulgor. α. 60 β. 867.

Σιλήνη, ης. ἡ, luna, à σίλας
αⓈ, ῥ, fulgor. θ. 18.

Σιμίλω, à nom. σιμίλη, ης, ὅ,
nomen mul. θ. 940.

Σίε, pro σῆ, ex σύ. α. 476.

Σισαρχῆα, videns, dentes stri-
dens: præt. med. in m. g. σ-
σαρχῆς, propriè scopis purga-
tu, à σαίρω, item sum ore
bianti seu diducto, prout illi
faciunt, qui cachinnatur,
unde pro ridente accipi-
tur, f. αρῶ, πρῖσσαιρα, p. m.
σίσαιρα, & σίσαιρα. α. 268.

ΣισοφισμῖνⓈ, peritus, cum
Genitivo, à σοφίζω, reddo
sapientem, f. ἰω. p. κω. Th.
σοφῆς, ὅ, ὅ, sapiens. α. 647.

Σηκόν, acc: stabulum, à σηκός, ὅ,
ὅ, stabulum obitum, capta-
rum affine Hebræo *sich se-
pire*, vel τῆ *Sich*, tegere. α. 785.

Σῆκα, ατⓈ, τ, signum, & σῆμα,
pro σῆμα. Hinc σημαίνω, si-
gnum do, jubeo, unde σημαίν-
ω, ερⓈ, ὅ, præsens, dux.
α. 448. α. 56.

Σίω, acc. sing. à σῆ, τωα, σῆσι,
& σῆσι, pro σαῖς, Jon. τωῖς,
ἀσῆς, ἡ, ὅ, τωα, α, ατ, α. 272.
α. 194.

Σθηνῶ, ὅⓈ, ἡ, nomen mul.
robusta, à θῆνⓈ, robur. θ.
276.

ΣθῖνⓈ, robur. ε. 62. 613. 617. α.
97. 420.

Σιγῇ, tacite, dativus, adver-
bialiter sumitur, à σιγῇ,
silentium. Th. σιγάω, ἴleo.
α. 104.

ΣιδερεⓈ, υς, ὅ, ferrum hinc σ-
δῆρεⓈ, ferreus, & contra-
ctè σιδερεῖς. α. 110. θ. 764.

Σίμβλος, acc. pl. à σίμβλⓈ, υς,
ὅ, vel σίμβλον, & σίμβλη,
alveare, capsa ubi mellifi-
cant apes. θ. 598.

Σιμῶντα, pro σιμόντα, no-
men viri. θ. 342.

Σύντα, 2. præs. ind. à σύντα-
λαω, noceo. α. 316.

ΣῖτⓈ, υς, ὅ, frumentum, σῖτον,
υς, ῥ, panis ex frumento. α.
145. 602.

Σκῶν, dat. sing. unde Latino-
rum *scæba*, à σκαῖος, ἡ, ὅ, ὅ,
sinister. Th. Σκάζω, f. σκῶ,
claudico. θ. 179.

Σκάμαδεγς, fluvii nomen. α.
345.

ΣκάφⓈ, fossio, à σκάπλω, f. ψα,
fodio, p. ἴσκαφα. α. 570.

Σκίπτα, tecta, acc. pl. per apo-
copen pro σκισπέσματα. Th.
σκίπτα, tego. α. 530.

Σκῆπτρον, υς, ῥ, à σκῆπλω, πῖτον,
innitor. Est ergo σκῆπτρον,
baculus, cui quis inniti
potest. θ. 30.

Σκιδναμῶν, dispersa, præs.
part. Th. εἰς, σκιδάω, f. άσιν,
unde σκιδάωμι, & σκιδά-
μι,

μι, dissipō, dispergo, in passivo σκιδιάμην, unde est part. præs. pass. σκιδιάμε-
·Θ·. §. 42.

Σκιά, umbra, σκῆ, Ionicè pro σκία, hinc σκιερός, ὤ, ὁ, um-
brosus. i. 572. 587.

Σκληρός, acc. à σκληρός, durus.
Th. σκίλλω, exsiccō. θ. 839.

Σκολιόν, accusf. sing. à σκολιός, tortuosus obliquus metaph.
παρβίω, dat. pl. σκολιῇσι, pro
σκολιῶσι; Jon. hinc σκολιῶς
tortuose, adv. i. 217. 256.

Σκόλυμ·Θ·, ὤ, ὁ, carduus i. 587.

Σκότειν, in mascul. σκότης,
ντ·Θ·, caliginosus Th. σκό-
τ·Θ·, ὤ, seu ε·Θ·, ῥ, tenebra
i. 553.

Σκυλάκειον, dat. pl. Ionic. à
σκύλαξ, ακ·Θ· ὁ, catinus.
Th. ὕλας, ὦ, f. ἄσας, latro,
as. θ. 834.

Σκυλεύουσι, a. i. part. pī num.
à σκυλεύσας, αὐτ·Θ·, verbi
σκυλεύω, idem cum συλεύω,
vel συλάω, ὦ, spolio. Th. σύ-
λη, ης, ῆ, spolium α. 468.

Σμικρῶσι, dat. pl. Ionic. à
σμικρῶ·Θ·, ε·Θ·, ῥ, arum exa-
men. §. 594.

Σμικρόν, pro μικρόν, parvum,
meriti causa. i. 378.

Σμερδαλίαι, terribiliter, pro-
prie visū, à σμερδαλί·Θ·, i-
dem quod σμερδῖς, αἰσθη-
terribili. Th. μέρδω, intue-
or. α. 341. 849.

Σοί, tibi, σὸδ' αὐτῷ pro σιω-
τῷ, à σὺ, tu. α. 34. 56.

Σός, ἡ, ὅς, τῆς, α, ητ. α. 631. α. 98.

Σπαραγίσκος, fasciæ invol-
bens, part. a. i. act. à σπαρ-
γανίζω, f. ισω, fasciæ involbo,
idem quod σπαραγῶ. Th.
σπάργανον, fasciā. §. 485.

Σπείρειν, serito, præs. inf. pro
imperat. Jon. à σπείρω. f. εἰρῶ,
sero, semino, f. i. σπαρῶ, p.
ἱσπαρῶ, a. i. ἱσπασθῶ, a. i.
inf. σπείρω, a. 2. ἱσπασθῶ,
præt. m. ἱσπασθῶ. i. 389.

Σπειώ, ὁ·Θ·, ῆ, Spero, nomen
mul. q. d. in speculatis. §.
245.

Σπι·Θ·, ε·Θ·, ῥ, spelunca, spe-
cus, antrum. §. 301.

Σπινθαίνω, γυναικῶ, serere pro-
sapiam, h. e. procreare libe-
ros; redolet Hebraismum,
poster. enim Hebraeis di-
cuntur semen, à σπινθαίνω,
idem quod σπείρω, f. εἰρῶ,
semino. i. 734.

Σπινθαίνω, ἀρχαῖος, sementem
incipere, σπινθαίνω, à σπεί-
ρω, ατ·Θ·, ῥ, semen. Th. σπεί-
ρω, sero. α. 444. 469.

Σπινθαίνω, celerem, acc. à σπεί-
ρω, ὁ, festinus: hoc à σπεί-
ρω, idem quod σπείρω, ur-
geo, à σπείρω, festinare co-
go. α. 454.

Σπινθαίνω, festinat, à σπείρω,
σπινθαίνω, accusf. part. pro
σπινθαίνω, f. σπινθῶ, p. ης,
præt. m. ἱσπασθῶ. i. 22.

Σπῆ, alii legunt, σπῆ, idque
melius. Dativus sing. à
σπῆ·Θ·, ε·Θ·, ῥ, antrum, pro
quo poeta per epenthesein
ῥ ἱσπῆ, dicunt etiam

αἰῶ, & in dativo pro
αἰῶ, per syncopen ῥ ἰῶ, pro
αἰῶ, dicunt αἰῶ, per
novam ῥ ἰῶ ἰπῆσι. 9.
297.

Ἐπειδήσι, libaminibus, dat. pl.
Jonice pro αἰπιδῶσι, ἀ αἰῶ-
δα, libo, promitto, f. αἰῶσι,
præf. m. ἰαπειδα. i. 336.

Ἐθμῶ, dat. sing. εἰθμῶ ἐν ἡ-
συχῶ, in stabulo obscuro, εἰ-
θμῶσι, dat. pl. stabulis, ἀ εἰ-
θμῶς, ῥ, ῖ, stabulum, Th. ἰ-
σημι, Ro. 9. 294.

Ἐφυλῆσι, κῆς. dat. plur. ἀ
εἰφυλῆ, ῆς, ῖ. Th. εἰφῆς,
ἰδῶ, ῖ, κῆς. α. 300.

Ἐχῶς, spica, nom. pl. εἰχῶ-
σι, gen. pl. ἀ εἰχῶς, υῶ, ῖ,
spica. i. 471. α. 290.

Ἐκινεῖται, arctata. Jon. pro σ-
κινεῖται, præf. part. f. g. ἀ εἰ-
κῶ, gemo, & hoc ἀ εἰκῶς, ῥ, ῖ,
Jon. εἰκῶς, angustus, ar-
ctus. 9. 160.

Ἐλῶσι, pro ἰσῶσι, 3. pl. im-
perf. act. incedebant. Them.
εἰλῶ, eo, vado. f. εἰλῶ, p. εἰλῶ,
a. 2. ἰσῶσι. 9. 10. 690.

Ἐπῶχεζι, ingemiscebat, 3.
perf. imperf. Jon. ἀ εἰπῶχι-
ζω, idem quod εἰπῶ, gemo.
Th. εἰπῶς, ῥ, ῖ, angustus. 9.
858.

Ἐπῶνται, acc. pl. ἀ εἰπῶσι, υ-
τῶ, ῖ, gemebundus. Th.
εἰπῶς, ῥ, ῖ, arctus. i. 245.

Ἐρείται, privatur, pro εἰρεῖ-
ται. Th. εἰρεῖν, privo, f. ἰρεῖν,
ἐ ἡρεῖν, pro εἰρεῖται, ῥ, ῖ,
dicitur Poët. εἰρεῖται. i. 209.

Ἐπὶ πῶ, aphzrefin, pro ἀ-
επὶ πῶ, fulgur ab ἀπῶ, ful-
guro, & επὶ πῶς, nomen
proprium Cyclopi. 9. 140.
845.

Ἐπίφω, pro ἰσφω, coronant,
imperf. ἀ εἰφω, corono, f.
ἰφω, p. φω, præf. pass. ἰσφω-
μαι. i. 75.

Ἐρήσι, Poëtice pro εἰρήσι
dat. pl. Jon. ἀ εἰρῶ, ῥ, ῖ,
p. εἰρῶ, i. 77.

Ἐρήμι, stamine, dat. sing. ἀ
εἰρήμι, οἰρῶ, ῖ, stamen. Th.
ἰρήμι, Ro. i. 536.

Ἐρείξει, pro ἰσείξει, firmiter
fixit, a. 1. ind. ἀ εἰρείξω, f. εἰ-
ξω, a. 1. ἰσείξω. 9. 498.

Ἐρείσκει, ordiatur, faciat stare,
a. 1. med. opt. εἰρεῖται statu-
re, fut. i. act. infinit. ab ἰρ-
μι, Ro. i. 777. α. 114.

Ἐθαεῖσι, & εἰθαεῖσι, validi,
dat. pl. ἀ εἰθαεῖς, densi,
item, robusti. Th. εἰθαεῖς,
calco. Quæ calcantur. con-
densantur: quæ vero con-
densantur, evadunt denfi-
ora, spissiora, & proinde
firmiora, hinc & εἰθαεῖς. cul-
citra. α. 76.

Ἐγμῶ, puncta, num. pl. ἀ
εἰγμῶ, ῥ, punctum, ἀ εἰγῶ
pungo, f. εἰγῶ, p. ἰγῶ, p.
pass. ἰγῶμαι. α. 166.

Ἐλῶσι, ai, ordines, ἀ εἰλῶ, εἰλῶσι
ordo. Th. εἰλῶ, ordine in-
cedo, more militum, f. εἰλῶ,
a. 2. ἰσῶσι, α. 170.

Ἐπῶται, ornate præparatus. a.
1. part. ἀ εἰπῶται, amico, ap-
parat

ραγο. Th. εἶλω, f. λῶ, αρ-
ραγο.ορνο. i. 626.

Σῆμα, τόματ', τ', ες. α. 146.
§. 40.

Σιναχίζετο, imperf. pass. ver-
bi σιναχίζομαι, f. ἰσινω.
idem quod εἶω, f. ἴῶ, ge-
mo, ingemisco. Th. σινος,
ἦ, ὁ, augustus. §. 159.

Στονόω, suffirio/a. accus. pl.
à σινάει, εντ', ὁ, γεμεχυν-
δω. Th. σινός, ἦ, ὁ, artius. §.
684.

Στρατός, ἦ, ὁ, exercitus. i. 144.

Στυμόνα, acc. à στυμῶν, ὅν',
ὁ, nomen fluvii. §. 319.

Στρατοῖς, dat. pl. à στρατός, στρα-
τις, hoc à σπῶννυμι. στερο,
f. σπῶτω. Th. στέω, ὦ, ἔ, ἴω,
στερη, §. 798.

Στραφᾶται, vertitur, 3. præs.
ind. pass. à στραφάομαι. Th.
σρίω, f. ψω, verito, p. φω,
a. 2. ἱσραφω. i. 526.

Συμεῖ, Jon. pro συμεῖ, hor-
ribilis, à συγίω, ὦ, f. σύζω,
odio prosequor. §. 226.

Συμερώης, ἰνδῖς, ex συμε-
ρῆς, horribilis, & ὠψ, ὠπός,
ὁ, bulius. i. 194.

Στύξ, γόει, ἡ, Styx, nomen flu-
vii. Th. στυγία, ὦ, f. σύζω, ab
inquib. σύζω, odio prosequor,
exhorresco. i. 308. §. 361.
805.

Σὺ, tu. i. 27.

Σύς, fues, à οὐς, υὸς, ὁ, ἡ, fuis,
pro quo usitatus, υῖς, υὸς, ἡ.
a. 177.

Σύλασσι, bi spoliabat, imperf.
Jonic, vel Poëtice pro λού-

λα, à συλάω, ὦ, spolio. Th.
σύλη, ης, ἡ, πρᾶδα. α. 480.

Σύμμιξι', ομπήγειν, à συμ-
μίζνυμι, κομπήσκει. Th. μί-
ζνυμι, μίσκει, f. μίζω, p.
μείμιχα. i. 561.

Σύμπλασι, pro συνήπλασι,
confortabit, a. i. ind. Jon. à
πλάσσω, & Att. πλάττω, f.
άσω, p. πίπλω, a. i. pass.
ἐπλάσθην. §. 571.

Σύμφερε', & comes, à σὺν, &
φέρω, fero. f. οἶσω. i. 300.

Συμφερώσασθ', suggerere, a.
i. med. infinit. à συμφερί-
ζομαι, simul delibero. Th.
φερίζω, f. σω, dico, p. φω. a. 2.
ἱφρωδν, p. m. πίψρω. §.
471.

Σὺν, cum. σὺν κείνῳ, cum illis,
§. 628.

Συναῖκτιω, 3. dual. plusq. per-
fecti, pro συνήκτιω, ἰννε-
bant, à συναῖσσω, κπᾶ ἰνπε-
τι fero. fut. συναῖξομαι,
præt. pass. συνήϊγμαι, plusq.
perf. συνήϊγμην, ἔο, κῆ. Th.
αῖσσω, f. ξω, cum impetu
feror. α. 189.

Συναστῶσι, occurrerint, 3. pl.
præs. sub. à συναστῶ, &
hoc ab ἀνῶ, ὦ, f. ἴσω, oc-
curre. Th. ἀνῆ, præt. pro. θ.
877.

Συνῆχε, continebat, imperf. à
συνήχω, contineq. Them. ἱ-
χω, habeo, f. ἔχω, & ἡσσω, p.
ἱσσω, imperf. ὤχον, a. 2.
ἱσσω, α. 315.

Συναχίως, continne. adv. à συ-
νηχίς, ἔσ', ὁ, ἡ, continne.
Th.

Th. 120, habeo. 3. 636.

Συντίκται, confertur, 3. præf.
ind. ab ἐτίκω, Poëtice, pro
ἐτίκω. Th. φίκα, f. ὄικω, a. i.
ἡτίκα. α. 440.

Συνήθως, accus. pl. à συνήθως,
 Ⓢ, Ⓢ, Ⓢ, consuetudo. Th. Ⓢ, Ⓢ,
 Ⓢ, Ⓢ, Ⓢ, mos. §. 230.

Συνάμει, Jon. pro συνήμει,
præf. inf. & συνήμι, commit-
to, intelligo.

Συνομο, concurrerunt, una i-
vērunt, 3. plur. imperf. act ex
οὐν, & ἑμῃ, eo, in imperf.
ἑῖ, ἑῖς, ἑῖ, ἵτον, ἵττω, ἵμῃ, ἵτε,
ἵτω, a. 1. ἵον, a. 383.

Συνεσόμεθα, *congregiamur*, 1.
 plur. fut. 1. med. verbi *συν-
 φέω*, f. *ἄσμεθα*. Th. *φέω*, fe-
 ρω. κ. 348.

Συναχθόν, adverb. *confertim*,
ἀσυνίχα *contineo*. Th. ἴχω,
habeo. l. 690.

Συείσας, gen. pl. à σβειγῆ,
 ς, i, tibia. Th. συείσας,
 sibil. a. 278.

Συρράπτεν. consuere, à ράπτω, f.
Ψα, p. ἱρραφα. i. 542.

Συκιάου, *adumbrato*, a. i. inf.
act. à συκιάζω. Th. σικιά, *ās*,
i, umbra, a 611.

Συμφῶν., paleae, sordes corn-
fas, tanquam à σῦγα, f. γῶ,
tribo.

Συῖν, *aprorum*, gen. pl. à σῦς,
Doricè, pro quo ὕς, *sm.* α.
168.

Σφιαν, ipsorum, vel ipsarum,
 σφι, illos duos, pro σφι, accu-
 sativus dual. σφι, pro σφια.
 σφιν, pro σφια. σφιας, σφῶς,

ipsos, m. 62. 9. 144. 624.

Σφίπεσι, *suus*, à σφίπεσθ, *u*,
 è, *suus*. σφισίεσι, & σφισί-
 εσι, *dat. pl. Th. è, se*, pro-
 nomen, i. 2. α. 247.

Σφίξ', pro σφίξω, acc. à σφίξ, σφίγξος, n. Th. σφίξω, *constringo*. Vide in Calepino, *Spinx*. 9.326.

Σφύρα, α, ἡ, πάλαι. v. 423.

Σχιδόν, *prope*. n. 426. 432.

Σχίτλι, u, i, miser, χίτλια
 ἔργα, πρῶτα ὄρεα. v. 185.

Σχιζας, *conscindens*, pro σχί-
σας, part. a. i. act. à σχίζω,
findo. f. ίσος, p. ίχίω, p.
pass. ίχίσμεν, a. i. pass. ίχί-
σθαι n. 428.

Σάβοι, *servavit*, præf. opt. à
 σάβω, f. σω, p. σίσσω, p.
 pass. σίσσωμαι, a. i. pass. i-
 σάβω. s. 374.

Σύμφωνα με το, το, σουρμα, σά-
μαπ. α. 426.

Σωρὴν, accus. à σωρῆς, ἤ, ὁ, ἡ-
 σερβις. hinc σωρεύω, con-
 cerno. s. 776.

T:

T A', τάμε, τάδε, τὰδε'. 2266.
τάτ'. 2286. καὶ, Poëti-
ce. pro. αἰ. η. 162.

Ταλαιῶν, genit. pl. laborio-
 sorum, à τάλαιος, qui pa-
 tienter opus facit, à τάλαι,
 αἰ, ©, ὁ, miser, Them. τα-
 λάω, suffero, vel τλήμι, fero.
 ι. 46. 789.

Ταλακάρδιον, παρρησιαν,
qui animo res arduas per-
ferre, & superare potest,
ex τάλαν, suffero, & καρ-
διά,

δια, ας, ἡ, cor. α. 424.

Ταλάρεϛ, *cistae*, acc. pl. à τάλαρϛ, υ, ὁ, *qualis*, in quo lana & fusi. Them. ταλάω, *suffero*, f. άσω. α. 293.

Ταλασίφρενϛ, *arumposi*, gen. sing. à ταλασίφρεν, *cujus rectius omnia tolerat*, ex ταλάω, *suffero*, & φρέν, ι-νός, ἡ, mens. 9. 1012.

Ταμίην, α. 2. inf. act. τάμηνι, & ταμίνωϛ, Dorice, pro τέμηνι, præt. activ. infinit. τάμωι, α. 2. opt. med. verb. τέμνω, *seco*, f. μῶ, p. τίτμη-κα, α. 2. ἱζωμι, p. m. τίτομα. Sic & τάμωι, per τμήσι, pro λπτάμωι, α. 2. opt. m. ι. 421. 423. 789. 805.

Ταούπιωλϛ, *longa vestis*, à ταύω, idem quod τείνω, *extendo*, & πίωλον. α. 83.

Ταούρριζϛ, *expandens radices*. Epitheton arboris, ut hoc in loco populi, quæ radices in visceribus terræ diffundit, in aëre vero ramos, à ταύω, pro τείνω, *tendo*, & ρίζα. ης, ἡ, *radix*. α. 377.

Ταουσιπλεϛ, *expandens alas*, ex ταύω, pro τείνω, *extendo*, & πλεγι, γῶ, *ala*. ι. 110.

Ταουσφύρεϛ, *procreta*, à ταύσφωϛ, ex ταύω, pro τείνω, *extendo*, & σφωϛ, *mallo-lus pedis*, qui festinat, & extensis passibus incedit. 9. 364.

Ταούτερχα, *hirsutum*, acc. singul. à ταούρηξ, *qui laxo ca-*

pillo est, ex ταύω, seu τείνω, *extendo*, & ῥιξ, *texōs*, ἡ, *capillus*. ι. 514.

Ταπεῶλ, *ταπεῶτ'*, ut *primum*. Th. περ. ι. 465.

Ταρτάρεϛ, *Tartari*, gen. à τάρτωϛ, υ, ὁ, in pl. τάρταρα, *quam anomaliam Scapula praterit*. 9. 807.

Ταρφέις, *crebrius*, nom. pl. à τερφῆς, seu τερφός, ιϛ, ὁ, ἡ, *densus, creber*. Th. τάρφω, ιϛ, γῶ, *densitas*. 9. 693.

Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. εἰς τῶ, αὐτῇ, τῶν, *hic, hæc, hoc*. ι. 27. θ. 75.

Ταύρεϛ, υ, ὁ, idem quod ταῦρεϛ, *taurinus*. Th. ταῦρεϛ, υ, ὁ, *taurus*. α. 104. 9. 832.

Ταφίωι, *populi quidam dicuntur τάφιοι*. α. 19.

Τάφϛ, υ, ὁ, *sepulcrum*, à θάπτω, f. ψω. *sepelio*, in α. 2. ἱ-ταφον. α. 477.

Τάχα, *mox*, adv. à ταχύς, *celer*, in acc. ταχύν, & τάχ', pro τάχα, *ταχύς*. superl. τάχιστα. ὡς τάχιστα, *quam ocissime*. ι. 85. 310. θ. 490.

Τάων, *Æol. pro τῶν*, in f. g. ab articulo. η. ι. 824. α. 6.

Τ'. Vide κ. ι. 4. 7.

Τε respondet Latino *que*, & hinc est Ε. ι. 3. 4. τε ἰδ', *atque*. 9. 624.

Τέθνηι, *floruit*, præt. med. à θάλλω, pro τίθωλε, *metri causa*, hinc in præt. part. med. τεθνηῖα. ι. 225. θ. 902.

Τέθνητϛ, *mortuum*, part. præt. act. pro τεθνηκῶτϛ, à

τίθημι, pro θήσκω, ποιή-
or, f. 2. m. θωύμεν, a. 2. ἵ-
θασον, præt. τίθηκα, & τίθει-
κα, ad formam, ἦ τίθεικα.
pro τίθειας πορεύει, Plato
in Epist. τίθειας, Poëtica.
etiam τίθειας, p. m. τέθεικα.
u. 454.

Τέχνη, ἡ τέχνη, μυρμ. i. 244.

Τέκε, & τέκ', a. 2. act pro ἵκει,
à τίκτω, pario, τεκίω, a. 2.
med. infinit. Vide ἵκτω.
9. 53.

Τέκω, dat. pl Jon. pro τίκω,
à τέκω, ἡ τέκω, factus. Th.
τίκτω, pario. θ. 478.

Τέκω, reperit, 3. singul. a. 2.
med. indic. pro ἵκω, me-
tri causa abjicitur augmen-
tum. Th. τίκτω, f. τίκω, a. 2.
ἵκω. 9. 308.

Τεκμαίρεται, destituit, 3. pers.
præt. à τεκμαίρεται, ad fi-
nem perduco, strao. Th. τί-
κω, ἡ τέκω, finis. i. 227.

Τέκω, liberi, à τεκνόν, u, ἡ τέκω, fi-
lius. Th. τίκτω, pario. i. 233.

Τέκω, pepererunt, 3. pl. a. 2.
indic. pro ἵκω, à τίκτω,
pario. a. 6.

Τέκω, ἡ τέκω, factus, proles, à
τίκτω. a. 216.

Τεκύον, pariens. part. a. 2. act.
ut & τεκόν, à τέκω, pario, a.
2. ἵκω, p. m. τίκω. θ. 471.

Τέκων, ὁ τέκων, faber pro τέκ-
ων, à τέκω, fabricor f. ξω,
p. pass. τέκωμεν. i. 23.

Τελευτή, ἡ τέλευτη, lorum, ensis.
Th. τελευτάω, ἡ τέλευται, f. ἵκω, suffe-
ro. a. 215.

Τελευτάω, præt. inf. pass. τελευ-
τάω ἵκω, perficienda, e-
rant. à τελευτάω, ἡ τέλευται, p. m.
ad finem perduco, præt. pass.
τελευτάω. i. 271. θ. 552.

Τελεύωσι, præt. sub. à τελεύω,
(Poët.) sum. Th. τέλευω. i.
175.

Τελευτή, ἡ τέλευτη, ἡ τέλευται, nomen
mul. θ. 358.

Τελευτάω, præt. a. i. opt.
act. à τελευτάω, f. ἵκω, perficio,
τελεύτω, pro ἵκω, a. i. act.
τελεύτω, a. i. subj. τελευ-
τάωμεν, perf. part. i. 559.
a. 36. θ. 170.

Τελευτή, pro τελευτή, Doricè, à
τελευτή. Th. τέλευτω, ἡ τέλευται,
finis. 9. 89.

Τελευτάω, ad finem perdu-
cens vel perductus, ex τέ-
λευτω, ἡ τέλευται, finis, & φέω,
fero. 9. 740.

Τελευτή, acc. à τελευτή, ἡ τέλευται,
idem quod τελευτή, finis
exitus. Th. τέλευτω, ἡ τέλευται,
finis. i. 331.

Τελευτή, gen. à τελευτή, per-
fectus. Th. τέλευτω, ἡ τέλευται, finis.
θ. 242.

Τέλευται, ἡ τέλευται, finis, exitus. i.
165. 216.

Τελευτή, ludo, à τέλευτω, ἡ τέλευται,
ludo. Them. τέλευται. μω, feci.
a. 58.

Τέλευται, arrodit. 3. præt. ind. à
τέλευται, rodo, arrodo. i. 622.

Τέλευται, accus. dual. à τέλευται,
οἱ τέλευται, tendo. Thema est
τέλευται, tendo, f. ἵκω, p. τέλευται.
a. 419.

Τέλειος, *paritum*, fut. i. med.
inf. à τελεω, f. i. m. τέλομαι,
a. 2. ἔπει, a. i. pass. ἑτέλευον,
præt. m. τέλειον. θ. 469.

Τεόν, *tuum*, à τεός, ἡ, οἱ, *tuus*, a,
um, Doricé, pro σός, οἱ,
σόν. Th. σὺ, tu. ε. 339.

Τερας, ατ, ς, *prodigium*. θ.
744.

Τερενα, accus. sing. à τερεω,
ω, ο, *senex mollis*. Th. τει
ρεω, *decho affligo*. θ. 5.

Τερμίσια, *ularem*, acc. sing. à
τερμίσσι, ι, ιτ, *ad pedes*
usq. demissus, Th. τέρμα, α-
τ, ς, *terminus, meta*. ε. 335.

Τερεπται, 3. præt. ind. τέρεοντ,
pro τέρεται, *delectaban-*
tur; imperf. abjecto au-
gmento. Th. τέρεω, ψω, *de-*
lecto. ι. 115.

Τερεψ, *delectat*, à τέρεω, f. ψω.
α. 47. θ. 37.

Τερεπτεργονοι, *fulminibus gau-*
dentem. à τέρεω, *delecto*, &
περγονοι, ε, ο. ι. 52, 271.

Τερεψχόρη, ης, ἡ, *nomen Musæ,*
tripudiis se oblectans, à
τέρεω, *delecto*, & χορός, ε,
ο, *chorus, tripudium*. θ. 78.

Τερεψις, ιως, ἡ, *delectatio*. Th.
τέρεω, *delecto*, f. ψω. θ. 917.

Τεσσαράκοντα, *quadraginta*,
Th. τέσσαρες, *quatuor*. ι.
383.

Τεσσαρεκονταίης, *quadrigena-*
rius, ex τεσσαράκοντα, *qua-*
draginta, & hoc à τέσσαρες,
quatuor, & ἔτ, ς, *annus*.
ι. 439.

Τέταται, *extensus est*, præt. pass.

& τέταται, pro ἑτάταται, *plus-*
quamperf. verbi τετα, f.
ω, p. τέταται, præt. pass. τε-
ταται. θ. 638.

Τετάρτη, *quarta*, dat. à τέταρ-
τ, ε, ο, *quartus*. Them.
τέσσαρες. ι. 798.

Τεταλισμός, perf. part. Vide
in τελέω, μι. ι. 559.

Τετημένη, *honorata est*, per e-
penthesein Poëtic. τετημένη,
perf. part. pass. à τείω, *punio,*
honoro, f. ἴω, p. η. θ. 415.

Τετηνται, *honorata est*, à τε-
μύω, *honoro*, Th. τείω, *idem*.
θ. 449.

Τέτασθ, *sustineas*, pro τέτασ-
θι, per reduplicationem
pro τλήθι, a. 2. *imperat. ab*
a. 2. ἑτάλω, verbi τλήμι vel
τλάω. per syncopen pro τε-
λάω, f. τλήσω. ε. 716.

Τετμη, 3. sing. præt. subj. à τέ-
τμα, *sortior, invenio*. Vide
τέμνω, *feco*. unde τμάω,
τμῶ, & per reduplicatio-
nem (uti placet Eustathio)
τέτμα. θ. 610.

Τετμήεις, *enixa*, præt. med.
part. à τεκτω. *pario*, f. τέτο-
μαι, a. 2. ἔπει, p. m. τέτομαι. ι.
589.

Τέτε, pro τέττει, in dual.
num. τέττες, *quatuor*, sic
accipitur à Poëtis pro τέσ-
σαρες. Videmus hic aptari
numerus dual. etiam non
dualibus. ε. 696.

Τετραμμή, *versus*, perf.
part. pass. à τέττω, *verto*, f.
ψω, p. m. τέττωμαι. ι. 725.

Τετρας, ἄδ@, ἡ, *quaternarius*, τετράδι, τετράδι, acc. pro τετράδι. Them. τέσσαρες, *quatuor*. s. 792. 796.

Τετράπυροι, qui in quatuor partes finditur, ex τετράς, ἄδ@, ἡ, *quaternio*, & hoc à τέσσαρες, *quatuor*, & ῥόπτω, *frango*, f. φω, perf. pass. τίθρυμμαι. i. 440.

Τέτραρ@, per methathesin τέταρτ@, ε, ὀ, *quartus*. Th. τέσσαρες. i. 594.

Τίτλη, ιγ@, ὀ, *cicada*. a. 393.

Τίτυκτα, 3. perf. pass. à τίττωμαι, verbi τίωμαι, *sum*.

Th. τεύχω, ξω, *fabricor*. s. 743. 750.

Τίτυκτο, pl. perf. pro τίτυκτο, à τεύχω, *fabricor*. Vide in τίτυκται. a. 154.

Τίω, Doricè pro τῷ, & hoc pro τῷ. Th. τῷ, tu. s. 328.

Τιύξ, a. i. ind. pro τῖαξ, ut & τεύξω, pro τῖαξω, a. i. act. 3. pl. τιύξαι, Jon. pro τιύξῃ, 2. sing. fut. i. med. i. 79. 399. 9. 141.

Τιύχαι, τὰ, *arma*, τιύχε', pro τιύχαι, τιύχεσι. a. 60. 9. 186.

Τιύχων, *machinans*, à verbo τιύζω, σς, ει, *fabricor*, f. ξω. s. 263.

Τίχνη, ης, ἡ, *ars*, τίχνησι, Jon. pro τίχνησι. θ. 496. 863.

Τισ', dat. à τῖς, *quis*. i. 23.

Τῇ, hac, τῇδ'. s. 206. 633.

Τηθὺς, ὀ@, ἡ, nomen mul. in acc. Τηθύν. 9. 136.

Τήκτω, liquefcit, à τέκω. 9. 866.

Τῆλε, procul. adverb. τῆλῃ, *procul*, idem quod τῆλε, τῆλῃ. 9. 785.

Τηλιβοάων, genit. pl. nomen gentis. a. 19.

Τηλεκλειῆς, gen. Jon. pro τηλεκλειτῷ, *inclyti*, à τηλεκλειτός, ὤ, ὀ, est nomen viri. q. d. *longe lateque celeberrimus* ex τῆλε *procul* & κλειῆς, *inclytus*. Them. κλειῶ, *celebro*. a. 327.

Τηλίοκοπος, *eminus apparen-tem*, ex τῆλε, *procul*, & οἰκώμενος, f. ψόμενος, *video*. 9. 566.

Τῆμ@, *tunc*, τῆμῳ@, pro τῆμ@. Th. ἡμ@, *quum*. i. 574.

Τῆς, τῶ δέ, τῶ γε, τῇσι pro τῇσι. Jon. ab ἡ. s. 12. 39. 9. 917.

Τῶ, acc. Doricè, pro οἷ, à τὸς, σὴ, σάν. Th. est οὖ. Doricè τὸ. a. 299.

Τητᾶ, *carens*, 2. perf. præs. à τητάωμαι, ᾶμαι. Th. τητάω, ᾶ, f. ἥσω, *privo*. i. 406.

Τί, interrogativum, *quare*. s. 205. a. 380. τὶ indefinit. *aliquid*. i. 88.

Τίσκι, *honorabat*, imperfect. Poëtice pro τίς, à τίω, *honore*, f. τίω. a. 9. hinc & τίσταρ.

Τίν, Poëtice pro τί, quid. θ. 35.

Τίησι, πθεῖσι, *faciunt*. πθεῖσι, præs. opt. i. 516.

Τίθεις, præs. part. πθέμενος. Jonicè pro πθέμαι, præs. inf. à τίθημι, *pono*, a. 1. τίθω. i. 74. 9. 397.

Τῷ, dat. casus, nomen viri. §. 984.

Τίκω, Poëtice pro ἔκω, imperf. verbi τίκω, pario, f. τίκω, a. 2. ἔκω p. m. τίκω. §. 223.

Τίμα, honorat, τίμα, imperf. pro ἔμας, honorabat. Th. τίω, honoro. τίμησι, a. 1. ind. pro ἔμηνσι. §. 532.

Τίμη, ἡς, honor. τιμῶ, à τίω, honoro. θ. 103.

Τινυῶ, puniri, præf. inf. idem quod τίω, πινυῶ, vindicantes, præf. part. Th. τίω punio. i. 802.

Τίον, honorarunt, 3. pl. a. 2. act. pro ἔνον, prima in a. 2. brevis est, cæteroquin longa, à τίω, honoro. α. 85.

Τίγρις, nomen oppidī, τίγρις, per apostrophum insolentem, pro τίγριον α. 81. §. 292.

Τίς, quis? interrogativum, genit. τίς. α. 72.

Τίς, indefinitum in g. maf. quissiam. εἴ τις, si quis. in fœm. g. τίς, ulla, & in neutro τί quod. i. 21. 188.

Τισίμην, uli fuerim, i. pl. a. 1. med. opt. à τίω, ulciscor, punio, f. τίω, a. 1. ἔω. θ. 165.

Τισίον, ultionem, acc. à τίω, ultio Th. τίω, punio. θ. 210.

Τιταίνοντες, nocentes, acc. pl. præf. part. à τταίνω, idem quod τίω, punio, ludo. τίω, habet primam longam: Alii vertunt festinantes, à

τάω, sed sic prima foret brevis. §. 209.

Τίον, calci, gypso, dat. sing. à τίω, α. 141.

Τιμήσιον, Nom. propr. α. 181.

Τιτῶν, Titantes, posterii Saturni, τιτῶν, dativ. plur. & τιτῶσι, Poëtice à τταίνω, ulciscor, pœnas luo. Th. τίω punio. θ. 630.

Τιτῶν, casa, a. 1. part. pass. à τίω, feci, scindo, f. 1. τιμῶ p. τίμην. a. 2. ἔμην, a. 1. pass. ἔμην, præf. med. τίμην. i. 418.

Τὸ, τόγ', & τόδε, articulus præposit. i. 50. 362. 483.

Τόθ', pro τόν, tunc, & τόθιν, idem. α. 32. 76.

Τοί, particula est enclitica, quæ adverbis vel conjunctionibus adnectitur: interdum ornatus tantum gratia. i. 106.

Τοί, illi. i. 724.

Τοί, Poët. pro τῷ, ab ὁ, art. præpos. pro αὐτῷ. θ. 210. 493.

Τοί, talis. Th. οἷ, qualis. α. 41.

Τοίς, ipsis, dat. pl. τοῖς, paragoge. Jon. τοῖον ab ὁ, ἡ, τῷ, art. præposit. i. 57. 170.

Τοῖον, parietem, acc. singul. i. 730.

Τοκῆι, dat. Jonicè, pro τοκῆι, à τοκῆς, parens, acc. τοκῆα, dat. pl. τοκῆσιν, à τίκω, f. τίκω, pario. i. 186. θ. 155.

Τόν, quem, acc. ab ὁ, art. præpos. i. 32.

Τέτθ, & Ποëtice τέτθ, tan-
rus. Th. τέτθ, & Ποëtice
τέτθ, u, ô, quantus. i. 658.
u. 441.

Τέτθ, τέρθ, pro τέρθ, tunc. Th.
ότε, quando. i. 563. 614.

Τέ, τ', bocque, art. præp. ab
ô, u, τò. i. 358.

Τετάρθ, idem quod πέρθ,
Ποëtice pro πέρθ, ante, τε-
πάρθω. i. 182. θ. 394.

Τετάρτος, primum. Sic τὸ
πρῶτον, mane, τὸ κατὰ μέγαν,
quotidie, eleganter præpo-
nitur π. i. 485.

Τῷ, & τῷδ', quo, art. præp. ab
ô, u, π. i. 33. 228.

Τῷν, & τῶν, τῶθ', pro τῶν,
ab ἑτέρθ, αὐτῶν, τῶν, hic, hac,
hoc. i. 120. 360.

Τῷνε, quocirca pro τῷνε,
cujus gratia. i. 49. θ. 88.

Τῷς, hos, ab ὁ, art. præp. i. 136.

Τετάρτω, timebant, 3. dual im-
perf. act. pro ἰτετάρτω, ad
formam ἰτεπάρτω, à τῷν,
tremo, f. τετάρτω. u. 171.

Τετάρθ, imperf. pro ἰτετάρθ, tre-
mebant, à τῷν, tremo. u.
213.

Τετάρθ, οἱ, & αἱ, tres. θ. 148.
321.

Τετάρθας, convertens, & in ac-
cus. τετάρθας, a. i. part. act.
τετάρθω, verio, p. m. τέτάρθω.
i. 314. 414.

Τετάρθω, Jon. pro τετάρθω,
a. i. act. infin. à τετάρθω, αἰο.
f. ἡρίθω, p. τέτάρθω, a. i.
ἰτετάρθω. p. m. τέτάρθω. θ.
480.

Τετάρθω, assem, f. g. à τετάρθω
εἶθ, ô. u. 119.

Τετάρθω, Ποëtice pro ἰτετάρθω, expa-
bit, à τῷν, expaυescô. θ. 850.

Τετάρθω, abit, 3. præf. ind. à τε-
τάρθω, curro, f. ἡρίθω, perf.
διτάρθω, u. 2. ἰτετάρθω, p.
m. ἰτετάρθω. i. 217.

Τετάρθω, cavernose, Ποët. pro
τετάρθω, in f. g. à τετάρθω, u, ô,
performatus. Th. τετάρθω, pro
quo usitatum. τετάρθω, per-
foro, f. τετάρθω, dicitur & τε-
τάρθω, pro τετάρθω, unde
aor. i. ἰτετάρθω. θ. 331.

Τετάρθω, genit. à τετάρθω, ὡθ,
u, nomen mul. u. 355.

Τετάρθω, Jon. pro τετάρθω, a-
sser. i. 289.

Τετάρθω, asserunt, 3. pl. præf.
ind. à τετάρθω, f. ψα, sero, a-
sero, p. φα, præf. pass. τε-
τάρθω, præf. m. τέτάρθω.
i. 249.

Τετάρθω, triceps, τετάρθω
εἶθω, tria capita, ex τετάρθω,
οἱ, & αἱ, tres, & τετάρθω, τὴ
caput. θ. 288.

Τετάρθω, triginta, pro τετάρθω,
sunt enim ἄλλω.
Th. τετάρθω, tres, u. 694.

Τετάρθω, acc. à τετάρθω, ἡ-
δθ, u, tricesima, pars, τετάρθω
εἶθω, trecentas, à τετάρθω
οἱ, trecenti Th. τετάρθω, tres.
i. 764. θ. 715.

Τετάρθω, tricubitalis, acc. à
τετάρθω, ex τετάρθω, & τε-
τάρθω, εἶθ, cubitus.

Τετάρθω, pro τετάρθω, tripod-
em, à τετάρθω, εἶθ, u, tri-
pes.

- pes. *τρίποδω*, acc. *τρίποδε*, à nominat. *τρίποδης*, u, ò, *τρίπο*, u, ò, Æol. pro *τρίποδος*, ò, ex *τρεῖς*, *tres*, & *πὺς*, *podos*, pes. i. 421. 655. a. 312.
- Τρίπολα*, dat. sing. *τερ αράτο*, hinc *τρίπολ* γῆ, *tertia qua ter aratro versafuit*, à *τρεῖς*, & *πολίω*, *verto*, *aro*, θ. 971.
- Τρεῖς*, *ter*, à *τρεῖς*, *tres*. i. 171. 150.
- Τρεισημέριον*, acc. à *τρεῖς* *mensis*, *ad* θ, ἡ, *tertius nonus dies mensis*, h. e. *vigesimus septimus*, ex *τρεῖς*, *ter*. & *εἰς*, *novem*. *οἷας*, *ad* θ, ἡ, & *εἰς*, *ad* θ, ἡ, *nonus dies*. a. 812.
- Τρεισκαίδεκάτω*, h. e. *tricesimum*. ex *τρεῖς*, *tres*, & *δέκα*, *decum*. i. 778.
- Τετραέκτομος*, à *τετραμή*. ἡς, ἡ, *ἑξήκοντα*, *cin Spanne*, quantum longissimo digitorum porrectu completi licet. a. 424.
- Τετραχὴ*, *triplici serie*, *adverb.* ex *τεῖς*, seu *τρεῖς*, *tres*, & *στίχων*, f. *ἔω*, *ordine do*. 9. 727.
- Τεῖτον*, *tertium*, pro *τεῖτον*, dicitur etiam *τεῖτον*. Them. *τρεῖς*, *tres*. a. 142.
- Τετροχόσια*, *nomen Minervæ*. a. 197. est etiam *nom. mul.* 9. 924.
- Τείχις*, *πίλι*, à *nominat.* *ἡρῆς*, *τειχὺς*, ἡ. u. 391. in *dat. pl.* *ἡρῆς*. a. 537.
- Τροίλῳ*, *Troiam*, à *τρώη* *τρώος*,

- ὅ, *Troianus*, i. 164.
- Τροπή*, *conversio*, *τροπὰς*, acc. pl. ubi *ac* corripitur per *licentiam Poeticam*, quam vocant *εὐπαινω*. a. 477. 562.
- Τροχάδης*, *incantans*, *metaphora desumpta à rota*. Th. *τρέχω*, *curro*. i. 516.
- Τρύπηταιρος*, gen. pl. à *τρυπητήρ*, ἡρ θ, ὅ, *vindemiator*, h. e. *qui vina demit*, à *τρυγὰς*, *fruges capto*. item per *synec. gener. vindemio*. Th. *τρύπη*, uς, ἡ, *triticum*. a. 293.
- Τρυφάλειαν*, *galeam*, q. *τρίφαλον*, à *triplici cono*. Th. *φαλός*, ὅ, ὅ, *conus galeæ*. a. 199.
- Τρύχουσι*, *absunt*, à *τρέχω*, idem quod *τρέω*, *astero*. i. 303.
- Τύνη*, *tu*, pro *Dorico*, *τὸ*, & hoc pro *σὺ*, *tu*. u. 10.
- Τυπείς*, *percussus*, a. 2. pass. à *τύπω*. a. 362.
- Τυρλωῖον*, *dat. pl. Tyrrhenis*, *nomen populi*. θ. 1015.
- Τυτθός*, ὅ, ὅ, *parvus*, & *τυτθὸν*, *pauculum*. Adv. Neutra pronuntur pro *Adverbiis*. Th. *τυτθός*, ὅ, ὅ, *matema*. i. 467.
- Τυφάεικ*, acc. à *τυφάει*, uς θ, ὅ, *nomen proprium viri*, *τυφάειον*, *nomen proprium loci*. a. 32. θ. 306.
- Τυφάει*, gen. *τυφάειος*, *nomen est gigantis*. θ. 869.
- Τύχη*, *nomen proprium mul.* 9. 360.
- Τυχόντι*, *ei qui obviam fuerit*,

372 ΤΩ ΥΑ ΥΒ ΤΓ ΥΔ ΥΕ ΥΙ
part. a. 2. aēt. à πυχάω,
sum, evenio, incido, f. τά-
ξομαι, aor. 1. ἔπυχε, p. τί-
ταχα. §. 973.

Τόγ', bi, dual. num. ab ὀ, hic.
s. 473. sed τῷ, dat. sing. s.
279.

Τῶν, & τῶν γ, gen pl. ab ὀ, ἡ,
ῥ', hic, hęc, hoc. s. 244. 333.

Τῶς, sic, pro ἕως. per aphæ-
resin. Th. ἔτ', u, ὀ, hic. a.
219.

Υ.

Υ'Α'δς, stelle septem in cor-
nibus tauri, quę quatuor ori-
untur aut occidunt, pluvi-
as excitant, ab ὕω, pluo. s.
113.

Υ'βες, ὕβει, ὕβειν, ὕβεινς,
injuria. Hinc est ὕβειζω,
contumelia afficio. unde est,
ὕβεις, ὕ, ὀ, insolens, pro-
tervus, in accusat. ὕβειν. s.
122. θ. 307.

Υ'γής, ὕ, ὀ, humidus : hinc
ὕγραίω, humecto. s. 623.

Υ'δ, aqua, dat. cas ab ὕδ',
105, ῥ', Poët. pro ὕδωρ, a-
qua. s. 61.

Υ'δρῶν, Jon. pro ὕδρω, Hy-
dram, ab ὕδωρ, αὐς, ῥ', a-
qua. §. 313.

Υ'δωρ, aqua, genitiv. ὕδωρ.
s. 194.

Υ'δ, pluit, 3. præf. ind. ab ὕω,
pluo, f. ὕω. hinc ὕετός, ὕ, ὀ,
pluvia. s. 543. 550.

Υἱ, à nominativo ὕις, filius,
in gen. ὕι, & contractē
ῥι, in dat. ὕι, & contra-
ctē ῥι. a. 250. ὕι, ὕις, ad

ΥΙ ΥΑ ΥΜ

formam βασιλῆς, ab ἡδύς,
filius. vox hęc variè decli-
natur, in 3. simpl. itemque
in 2 & 3. contractorum. §.
368.

Υἱός, ὕ, ὀ, filius. θ. 516. 532.

Υ'λη, es, ἡ, sylva, hinc ὕλης,
στ', sylvosus, ὕληος. §.
1010.

Υ'ληγίται, qui in sylvis dor-
miunt, nom. pl. ab ὕληγι-
πς, ex ὕλη, ἡ, sylva, &
γίται, lectus. confer supra
ἡμερόγιστ', qui toto die
dormit. s. 527.

Υ'λοτόμ', u, casor lignorum.
hinc & ὕλοτομία, licia in
sylvis cado, ab ὕλη, sylva, &
τίμω. seco f. μῶ, p. m. τίρε
μα. s. 420. 805.

Υ'λοφάγιο, gen. Jon. ab ὕλο-
φάγ', qui sylvas depasci-
tur, ab ὕλη, sylva, & φάγω,
edo. a. 2. ἵθαγιο. s. 589.

Υ'μῆς, vos, à σὺ, tu. hinc ὕμν-
ος, vester. §. 963.

Υ'μβραι, hymeneus, ab ὕμβρ-
ι, ὀ, pellicula, quę fati-
involvitur. a. 274.

Υ'μμι, vobis, Æolicè, pro ὕ-
μιν. ὕμιν, pro ὕμιν. a.
328. θ. 662.

Υ'μνῶ, celebros, laudo, f. ὕμν-
ος, ὕμνισται. Poët. pro ὕμνι-
σται, pl. part. præf. f. g. ὕμν-
ος, a. 1. aēt. subj. ὕμνισται,
Dorice, pro ὕμνισται. ὕμνι-
σται. part. præf. f. gen. pl.
num. pro ὕμνισται, Dorice,
ab ὕμν', hymnus, car-
men. Th. ὕδω, celebros,
cano.

cano. i. 2. θ. 11. 33.

Υ'μῶ, υ, ὁ, *carmen*, ab ὑδῶ, *celebro*, ὑμῶ, *carmine*. i. 655.Υ'οι, *pluat*. *præf. opt.* Vide in ὑφ. i. 486.Υ'παὶ, *præposit. pro* ὑπὸ, *Poëtice*, ubi redundat. α. 71. 278.Υ'παλάσσω, *subterfugere*, sc. debes, (α. 1. med. infin. Th. ἀλῖα, *molio*. *bito*, *Poët.* ἀλάσσω.) ε. 555. ὑπαλάσσω, *evitæo*. i. 758.Υ'παλύξαι, *effugere*, α. 1. act. inf. ab ὑπαλύσσω, f. ὑπαλύξω. Th. ἀλῖα, *bito*. α. 304.Υ'πιδίκε, *suscepit*, pro ὑπιδίδικε, 3. sing. plusq. perf. pass. habet significationem mediam, ab ὑπιδίδικε, *εἰς*, *præf.* ὑπιδίδικε, *suscepi*. Th. δίδικε, f. *εἰς*, *capio*. θ. 513.Υ'πιδίκε, *instruxit*. 3. sing. α. 1. med. ind. ab ὑπιδίκε, *suppono*. Th. *τίκε*, *pono*. θ. 175.Υ'πικωφύγῃ, *effugiat*, α. 2. opt. ab ὑπικωφάγω, *clam effugio*, ab ὑπὶ ἐκ, *πρὸ*, & *φάγω*, *fugio*. α. 22.Υ'πικωφῶ, *adversarius*, ab ἐκωφῶ, *oppositus*. Th. ἀνὶ, *præpositio*, *pro*. α. 347.Υ'πὶ γῆ, ab ὑπὲρ, *infra*. Th. *γῆ*, α, ἡ, *terra*. α. 410.Υ'πὶ λυξί, *evitabit*, α. 1. ind. Th. ἀλύω, unde ἀλύσσω, f. *εἰς*, α. 1. ἡλυξα, α, i. θ. 615.Υ'πὲρ, *præposit. pro*, *supra*. i. 45.Υ'πεβάλλω, *superans*, *præf. part.* Th. βάλλω, *jacio*, f. αλλῶ, p. βίβληκα, α. 2. ἔβαλον. i. 487.Υ'πεβασία, α, ἡ, *transgressio*, *Poëtice*, pro ὑπὲρ βασίς, ab ὑπὲρ βάσις, *transgredior*. Th. βάσις, εἰς, f. βήσμεκα, α. 2. ἔβη. i. 825.Υ'πὲρ, α, ἡ, *violentus*, omnem vim excedens, ex ὑπὲρ, *supra*, & βία, α, ἡ, *vis*, *robur*, unde est *Latinorum*, *superbus*. θ. 139.Υ'περφανής, & ὑπερήφανος, α, ὁ καὶ ἡ, *superbus*, *conspicuus super alios*; ut ὑπερήφανα τέκνα, *superba proles*, ex ὑπὲρ, & *φάνω*, f. *φανώ*, p. *πέφακα*, *ostendo*, in *lucem edo*. θ. 149.Υ'περώω, *orgo*, ὁ, *superbus*. Th. ἀνὴρ, *vir*, ὁ, *vir*. θ. 995.Υ'περ, seu ὑπερ, *supra*. Th. ὑπὲρ, *super*. i. 543.Υ'περθυμῶ, ὁ, *magnanimus*. Th. θυμός, α, ὁ, *animus*. θ. 719. 937.Υ'περθύειν, *superliminare*. Th. *θύρα*, α, ἡ, *janua*. α. 271.Υ'περιόδω, gen. *Aol.* pro ὑπεριόδω, ab ὑπεριόδω, α, ὁ, *nomen gentil.* θ. 1010.Υ'περιον, gen. ab ὑπεριον, *nomen viri*. θ. 134. 374.Υ'περύδα, acc. ab ὑπερύδα, α, ὁ, *gloria supereminens*. Th. *κύδω*, i, ὁ, *gloria*.Υ'περῆ, *præpositivus*, ab

ὑπερδύς: Th. ὑπέρ, ὑπέρ, ὑπέρ, animus. α. 413.

Υπερδύς, ὑπέρ, ὑπέρ, ὑπέρ, veteres mortario usi fuerunt pro molis. α. 421.

Υπερδύς, gen. ab ὑπέρ, ὑπέρ, insolens, cuius robur arma superat. Th. ὑπέρ, ὑπέρ, & in pl. τὰ ὑπέρ, ὑπέρ, θ. 516.

Υπέση, pollicitus erat, a. 2. act. ab ὑψίστημι, suppono. Th. ὑψίστημι, βλάτω, f. ὑψίστημι, a. 2. ὑψίστημι. θ. 402.

Υπέρτατα, supremas, superl. ab ὑπέρ, super, comp. ὑπέρ, superior, ab ὑπέρ, dicitur etiam ὑπέρ, per syncope. Consul. i. 8.

Υπέρτατος, congressa, a. 1. part. pass. pro ὑπέρ, ab ὑπέρ. Th. ὑπέρ, ὑπέρ, ὑπέρ, ὑπέρ, θ. 374.

Υπέρτατος, prominebant, imperf. ab ὑπέρ, subjum. α. 266.

Υπέρ, ὑπέρ, somnus, ὑπέρ, α. 116.

Υπέρ, & ὑπέρ, a vel sub. praposition. α. 63. 367.

Υπέρ, subberitus, part. a. 1. act. & ingeminatur metri causa, ab ὑπέρ. Th. ὑπέρ, timeo, f. ὑπέρ, p. ὑπέρ. α. 98.

Υπέρ, a. 2. act. subj. alii ὑπέρ, a. 2. act. opt. eff. gerit, a φέρω. f. ὑπέρ, a. 2. ὑπέρ. α. 41.

Υπέρ, subiugata, participium aor. i. pass. ab ὑπέρ.

ποδμάσσει, f. ὑπέρ, p. ὑπέρ, pro ὑπέρ, Th. ὑπέρ, ὑπέρ, domo. α. 53.

Υπέρ, duplicatur metri causa, part. a. 1. med. ab ὑπέρ, βα γυνίς. Th. ὑπέρ, f. ὑπέρ, in utero ferro. θ. 308.

Υπέρ, corbe, adverb. ponitur ἐπὶ ὑπέρ, ὑπέρ, pro ὑπέρ, per epenthese. Th. ὑπέρ, f. ὑπέρ, ὑπέρ, & Att. ὑπέρ. α. 445.

Υπέρ, neutr. ab ὑπέρ, sublucidas. Th. ὑπέρ, f. ὑπέρ, luceo. α. 142.

Υπέρ, fuge, pro ὑπέρ, prax. imper. ex ὑπέρ & ὑπέρ. Th. est ὑπέρ, πο. lo, item vita. α. 758.

Υπέρ, ὑπέρ, somnus. θ. 212.

Υπέρ, qua liberos habet, ὑπέρ, ὑπέρ, ὑπέρ. α. 601.

Υπέρ, sub tartarum detrusi. Th. ὑπέρ, ὑπέρ, ὑπέρ. θ. 851.

Υπέρ, irrudentibus, prax. part. verbi σιύω, agito, idem quod σιύω. α. 373.

Υπέρ, part. a. 1. med. ab ὑπέρ, promitto, f. ὑπέρ, p. ὑπέρ, a. 2. m. ὑπέρ, ab ὑπέρ. Th. ὑπέρ, habeo. θ. 170.

Υπέρ, subterranei, nom. pl. ab ὑπέρ, & ὑπέρ, τερ. α. 140. θ. 304.

Υπέρ, suscipit, f. ὑπέρ, m. ab ὑπέρ. f. ὑπέρ, ὑπέρ, capio. θ. 419.

Υπέρ, pugna. Them. ὑπέρ,

μῶν, maneo. α. 178.

Υ^πε^ρⲉ^ϥⲁ, ⲉ, posterior, sequens. i. 349.

Υ^φανι, texebat. imperf. act. ab υφανω, idem quod φάω, texo. α. 28.

Υ^φῶσαν, aliquanto minor & junior, q. d. subminor, ab υῶ, & ἥτις, vel ἥσαν, υ^ϥⲉ, ⲉ, ἡ, minor. α. 258.

Υ^ψᾶν, ἡ, ⲉ, altius, α, υτ, ab υψⲉ, υ^ϥⲉ, ρ, altitudo. α. 440.

Υ^ψε^ρῶν, α, ⲉ, altitonans, ex Adverbio υψ, alie Th. υψⲉ, υ^ϥⲉ, ρ, altitudo, & βεῖω, fremo, resono. i. 8.

Υ^ψιζων, altijugus, ex υψ, alie Th. υψⲉ, υ^ϥⲉ, ρ, altitudo, & ζυγος, jugum. Th. ζυγῶν, jungo. i. 18.

Υ^ψικον, alid comatus. Epith. quercus, ex υψι, altè, & κόμη, ης, ἡ, coma. α. 376.

Υ^ψιμέδον, genit. ab υψιμέδων, in alto regnans. ex υψ, altè, hoc ab υψⲉ, υ^ϥⲉ, ρ, altitudo, & μέδω, impero. θ. 529.

Υ^ψῆν, & υψῦ, altè, adverbia, Th. υψⲉ, υ^ϥⲉ, ρ, altitudo. i. 349. 847.

Φ.

Φαῖεν. Phaethonta, nomen viri. φαῖεν, εἰⲥ, ⲉ, lucidus. præs. part. q. d. lumen currens, à φαῖω, idem quod φάω, luceo. θ. 760.

Φαῖεν, lucet, 3. præs. ind. act. à φαῖω, luceo. Th. φάω, luceo. i. 526. θ. 372.

Φαῖος, ἔ, ⲉ, splendidus, à φαῖω, idem quod φάω, splendeo. α. 225.

Φαιμῶν, gen. à φαῖω, lucem hominibus præbens, à φάω, luceo, & βεγῶς, mortalis. θ. 908.

Φαῖδμε, α, ⲉ, ἡ, illustris. Th. φαῖδρος, ἔ, ⲉ, bilaris, θ. 940.

Φαῖδρῶν, abluī, præs. inf. pass. à φαῖδρῶν, nitidum reddo. Th. φαῖδρος, ἔ, ⲉ, alacer. i. 751.

Φανομένη, apparentem, præs. part. pass. à φαῖω, ostendo, facio apparere. φαῖντε, ostendite, φαῖν pro ἵφανι, exferebat, imperf. Jonie. Vide φαῖν. θ. 443. 689.

Φάλαγξ, acc. pl. φάλαγξ, ἡ, acies quadrata. θ. 935.

Φάλαγξ, nomen viri. α. 180.

Φανῖν, apparuerit. 3. sing. a. 2. pass. ut & φανῖν, 3. sing. a. 2. pass. sub. φανῖσθαι, part. a. 2. pass. verbi φαῖω, in lucem profero, f. φανῶ, a. i. ἵφω, p. πίφω, p. pass. πίφωμαι, a. 2. pass. ἵφω. i. 456. 596.

Φάω, υ^ϥⲉ, ρ, lumen, à φάω, luceo. i. 154.

Φαῖισι, dat. pl. Poët. à φαῖω, εἰⲥ, ρ, bestia exterior, palla. i. 196.

Φαῖισεν, acc. Jon. πρὸς τὸ φῖεν.

Φεῖαζ, *quia sagitta in ea feruntur.* α. 129.

Φάρμακον, α, τ, *remedium*, accipitur etiam pro bene-
no. α. 483.

Φασί & φασι, *aiunt*, 3 pl. ind. præs. à φημι, dico. α. 801.

Φάσις, nomen fluvii. θ. 340.

Φάσκε, *dictitabat*, imperf. pro ἴφκ, Poëtice, ab inusit. Φάσκω, Sic γάσκε (ἱλιάδ. 6. v. 60.) pro ἴσκη. θ. 209.

Φατός, *celebris*, φατεός, *enarrabilis*. & in gen. pl. φαται. Th. φημι vel φάω, dico. α. 3. α. 144. 161.

Φάτο. α. 2. med. pro ἴφατο, ad formam ἱσάμελω, ατο, ἴπατο. Th. φημι, vel φάω, dico. α. 115.

Φείδω, *pareas*, præs. imperat. in Jon. pro φείδω, verbi φείδωμαι, *pareo*, f. φείσωμαι. p. πέφισμαι. α. 602.

Φείδω ἰϑ, ἡ, *parsimonia*. 4. contract. hinc φειδωλή, *parca*. α. 367. 718.

Φερέμεν, Jon. pro φέρειν, *passete*, præs. inf. à φέρω, f. ψω. *passco*. α. 375.

Φερίσκω, epitheton cochleæ, *domiporia*. à φέρω, *fero*, & οἶκω, *domus*. α. 569.

Φερίσκει, α, ὀ, ἡ, *almus*. à φέρω, *fero*, & βίω, α, ὀ, *vita*. θ. 693.

Φερισκίας, *ferentes scuta*, *scutiferos*, à φερισκίης hoc à φέρω, *fero*, & σάκω, ἰϑ, τ, *scutum*. Th. σάτιω, ο.

nero. α. 13.

Φέγου, *gererent*, 3 præs. ind. opt. φέγου, præs. part. φέειτ, pro ἰφείθω, 3. pers. imperf. φερίδω. Jon. pro φέρειν, à φέρω, *fero*, f. οἶσω, α. 1. ἡνυκαί, p. m. ἡνοχα. α. 213. α. 150.

Φέουα, ας, ἡ, nomen Nymphæ. θ. 248.

Φέπει, superl. *præstantissimus*. à φέρω, φέπει. α. 49.

Φέρω, φέουα, *ferens*, præs. part. Vide in φέγου. θ. 202.

Φεύγουσιν, *fugientes*, præs. part. f g pl. num. à φεύγω, *fugio*, φεύξις, f. 1. inf. α. 2. ἴφυσι. p. m. πέφυκα. α. 618. α. 112.

Φῆ, *dixit*, pro ἴφα. α. 2. vel imperf. à φημι, dico. θ. 550.

Φηλήτης, (alii φιλήτης) *furi- bus*, dat. pl. Jon. à φιλήτης, α, ὀ, *fur*. hoc à φίλω, α, ὀ, *amicus*, sed φηλήτης, α, ὀ, *impostor*, à φῆλω, α, ὀ, *impostor* hinc φηλίω, *decipio*. α. 373.

Φήμη, ας, ἡ, *fama*. à φημι, vel φάω, dico. α. 759.

Φημι, dico, præs. ind. ἴφλω, α. 2. hinc φημιζω, *disculgo*, dico. α. 654. 762.

Φθάρω, *antevortens*, part. α. 2. med. à φθάρω, *prævenio*, f. φθάσω, α. 1. ἴφθω, α. 2. act. ἴφθω. α. 2. med. ἴφθάρω, ad formam ἱσάμελω. α. 552.

Φθίσσει, pro ἰφθίσσει, *sonant*, imperf. à φθίσσω, *loquor*.

λογορ. φθίξα, a. i. med.
Jon. præt. pass. ἰφθιγμαι,
præt. m. ἰφθογχα. θ. 831.

Φθίρουσι, perdunt. 3. pers. pl.
ind. præf. à φθειρα, f. ιρα, p.
ἰφθαρευ, a. i. ἰφθερευ. a. 2.
ἰφθερον, p. m. ἰφθορευ Them.
primum φθίω. θ. 876.

Φθίω, pereō, deficio. præf ind.
hinc in genit. part. φθίνον-
τι, φθιόντων. ε. 796. θ. 59.

Φθισκωρεω, acc. sing. à φθι-
σκώρ. perdens viros, epi-
rheton bello congruentis-
simum, à φθίω, corrupto,
Ἑαίρε, vir. θ. 431.

Φθονέει, invidet, 3. pers. præf.
ind. à φθονίω, invideo. f. ἡ-
σω, p. ἰφθόνηκα. Th. φθόνει,
ε, ο, invidia. ε. 26.

Φίκιον, accus. à φίκι nomen
montis. ex ἴφι, fortiter,
& κίω, incedo. quia ardui
montes summis viribus
sunt superandi. α. 23.

Φιλήτησι, furibus, dat. pl. pro
φιλήταε, à φιλήτης, ε, ο,
fur. Th. φίλ, amicus ε.
373.

Φίλ, ε, ο, amicus. φίλα &
φίλα in pl. ε. 182. 304.

Φιλῶ, amat, 2. præf ind. à φι-
λέω, f. ἡσω, p. πefίληκα,
præt. m. πέφιλα. ε. 15. 298.
340.

Φιλῶνται, Doricè pro φιλῶν-
ται, 3. pl. præf à φιλέω, a-
mo. Th. φίλ. θ. 97.

Φιλυρείδης, nomen gentile. θ.
1002.

Φιλομενίδης, εἶ, ο, εἰς ἡ, amans

risu. die gern lachet / Poët.
geminant μ. ex φίλ, a-
micus, & μενδάω, rideo. θ.
989.

Φιλομενίδης, acc. sing. à φιλο-
μενίδης, εἶ, ο, quæ amat geni-
talia, à φίλ, & μῆδ, ε-
ος, cura, & μῆδης τὰ, τὰ
αἰδῶ. pudenda. In carmi-
nis dimensione hic legen-
dum φιλομενίδη. θ. 200.

Φιλότης, ητ, ἡ, amicitia. Th.
φίλ, ο, amicus. θ. 651.

Φίλ, cari. genit. à φίλ, ε, ο,
amicus. θ. 180.

Φίλ, amico, dat. sing. ut &
φίλῃ in f. g. φίλῃσι, & φί-
λῃσι dat. pl. Jon. ε. 368. θ.
162. 283.

Φίλις, carior, comparat.
pro φιλότις, in superl.
φίλις, à φίλ, ε, ο, ami-
cus. ε. 307. α. 78.

Φλεγέθωλος, ardentis. gen. part.
præf. à φλεγέω, ex φλέ-
γω, κρο, & θίω, curro. θ. 846.

Φλεγύας, aquila, genit. Æoli-
cus à φλεγύας, ε, ο, aquila.
ἀπὸ τῆς φλέγειν κὲ λυμπρὸς
εἶναι. α. 134.

Φλόξ, γὰρ, ἡ, flamma. à φλέγω,
ξω, uro. θ. 697. 859.

Φόβ, timor, à φέβομαι, in
præt. med. πέφοβα. α. 144
155.

Φοβίσκων, 3. pl. imperf. Poë-
ticè pro φόβων, à φοβίω, εἶ,
timorem injicio, terreo. φο-
βίσκω, εἰμυ, timeo. Th. φό-
βωμαι, timeo. α. 162.

Φοῖβ, φείω, purus, lucidus.

estque Apollinis epitheton: & φοῖβη, nomen Dez. θ. 404.

Φοινικέης, ὄλη, punicens. à φοῖνιξ, ἰν, ὅ, palma arbor, color ruber. α. 194.

Φυτῶνα, à φοῖβια, ventito, frequento, f. ἔστω, p. ἔστω. ι. 103.

Φόνοι, eadem, à φόν, ὅ, & φόν, ὅ, cedes, à φύνω, occido, unde prater. med. πίφονα. α. 17. θ. 228.

Φόρυ, Phorco, dat. sing. nom. propr. θ. 270.

Φόρυ, gen. à nomina φόρυ, ὄλη, & φόρυ, ὄλη, nomen monstrum marini. in acc. φόρυ, in dat. φόρυ, pro φόρυ. θ. 237.

Φόρυ, dat. ἡ φόρυ, ὄλη, citbam, testudo. α. 280.

Φαμί, ὄλη, sporta. α. 480.

Φαμί, ὄλη, imposito, prael. inf. pass. verbi φαμί, ὄλη, onero, f. ὄλη. p. πηφαμί. Th. φάτ, ὄλη, ὄλη. ι. 688.

Φάτ, ὄλη, ὄλη, hinc φαμί, ὄλη, ὄλη, ὄλη, pro φαμί, ὄλη, ὄλη. ι. 642.

Φάτ, ὄλη, in lucem, à φάτ, ὄλη, idem quod φάτ, ὄλη, τὸ, ὄλη, Th. φάτ, luceo. θ. 669.

Φαμί, ὄλη, dat. pl. Jon. pro φαμί, ὄλη, à φαμί, ὄλη, ὄλη, ὄλη, Th. φαμί, f. ὄλη, dico. ι. 243.

Φάτ, ὄλη, cogitare, prael. inf. φαμί, ὄλη, 3. dual. a. i. aet. Jon. φαμί, ὄλη, pro φαμί, ὄλη, φαμί, ὄλη, pro φαμί, ὄλη, 3. sing. a. i. med. opt. φαμί, ὄλη,

φαμί, ὄλη, part. a. i. med. pro φαμί, ὄλη, metri causa, φαμί, ὄλη, confidero. Th. φαμί, dico, f. ὄλη, p. ὄλη, a. 2. ὄλη, ι. 365. α. 218. θ. 892.

Φρί, & φρί, prae cordis, mente, dat. pl. à φρί, mens. ι. 47. 389.

Φρί, horreo, 3. prael. ind. φρί, contremisco, f. ὄλη, p. ὄλη, pro φρί, ὄλη, φρί, pro ὄλη, imperf. ι. 510. α. 171.

Φρί, sapio, cogito, f. ὄλη. p. πηφρί. Them. φρί, ὄλη, ὄλη, mens. ι. 200. θ. 461.

Φύγ, effugeris, a. 2. opt. aet. à φύγ, fugio, f. φύγ, a. 2. ὄλη, p. m. πηφύγ, ι. 682.

Φύλ, natum, indolem, à φύλ, ὄλη, Th. φύλ, nascor. α. 88.

Φύλ, nom. pl. à φύλ, α. ὄλη, ὄλη, custod. Th. φύλ, ὄλη, custodio. ι. 122.

Φύλ, folia, nom. pl. à φύλ, ὄλη, ὄλη, folium, dat. pl. φύλ, ι. 419.

Φύλ, custodit, 3. prael. φύλ, pro φύλ, prael. imperat. pass. à φύλ, custodio, f. ὄλη, p. ὄλη. α. 489. θ. 769.

Φύλ, ὄλη, idem quod φύλ, ὄλη, ὄλη, ὄλη, pro φύλ, nom. pl. ι. 90. 197.

Φύλ, ὄλη, ὄλη, ὄλη, in acc. φύλ, & φύλ, proprie clamor bellicus, à φύλ, seu

Φουλή, ἤς, ἡ, natio, gens,
& ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, q. d. ὄψ
τῶν φύλων, clamor natio
nam. Sic βῆ, ponitur pro
bello, ἱλιάδ. β. 408. per me-
tonymiam adjuncti, vel
quasi, ἡ τῶν φύλων ὀπὸς,
quod bellis puniat Deus
homines, ab ὀπὸς, ἰδ. ἡ,
ulio. α. 23. 114. 200

Φύρειν, *miscere*, præf. inf. à φύ-
ρειν, f. υῖν, & Æolic. φύρειν,
p. κα. ε. 61.

Φυτῶν, ἤ, τὸ, *plantæ*, in dat. pl.
φυτῶν, hinc φυτεύω, *plan-
to*, φυτῶν, *plantæ*, 3.
pers. a. 1. sub. φυτεύονται, a.
1. m. ind. Jonic. Th. φύω,
nascor. ε. 567. 780. 810. α. 29.
9. 986.

Φυκῆς, nomen gentis. α. 25.

Φῶκος, nom. viri. *phoca* est
bellua marina, φῶκαια,
φῶκη, *vitulus marinus*, res-
sime olet. ὀδῶν. δ. 443. 9.
1004.

Φωνή, dat. sing. à φωνή, ἤς, ἡ,
vox. α. 382.

Φῶτις, *vir*, genit. sing. φῶτι,
virum, acc. sing. à φῶς, *vir*,
φῶτιν, *virorum*, per synec.
spee. *hominum*. φῶτις, *vir*.
Sed φῶς, αὐτός, τὸ, *lumen*,
differentiæ causa facit Ge-
nitivum pluralem φῶτων.
Th. φάω, *luco*. ε. 191. α. 149.
420.

Χ

X, propter sequentem Vo-
calem aspiratam pro κ
pro χ, sæpe pro κς, χυ, quæ

sunt dictiunculæ poten-
tiales. ε. 290. 432.

Χάσις, genit. sing. à χάσις,
ἰς, τὸ, *rudis indigestaque
materia, qualem fingebant*.
Vide in χάσις. 9. 123.

Χαίρεις, *gaudes*, 2. pers. præf.
verbi χαίρω, *gaudeo*, f. χαίρων,
p. χιχαίρω, a. 2. ἔχαρον, f. 2.
pass. χαρήπεμαι, p. m. χέ-
χαρον. ε. 55 356. α. 327.

Χαλαίνοιτες, *laxantes*, præf.
part. à χαλαίνω, idem quod
χαλαάω, f. ἄω, *laxo*. α. 308.

Χαλίστω, *damno afficio*, evertō,
hinc χαλίστις, *gravis*, χα-
λίστη, χαλίστις, gen. Jon.
χαλίστις, dat. pl. Jon. χα-
λίστις, *difficillimus*, su-
perl. & χαλίστις, adv. ε. 9.
91. 290 330. 555. 672.

Χαλκίφω, ε. ὁ, *area bos*,
ex χαλκός, ἤ, ὁ, κς, & φωνή,
ἤ, ἡ, vox. 9. 311.

Χαλκὸς, *area galea mu-
nitum*, acc. sing. à χαλκός,
κρυστός, ex χαλκός, ἤ, ὁ, κς,
& κρυσ, ἡ, *galea*. 9.
984.

Χαλκῶ, *are*, dat. sing. χαλκός,
ἤ, ὁ, κς. ε. 150. α. 415. hinc
χάλκισ, ἤ, *areus*, & χάλ-
κισ, metri gratia. χαλκί-
δω, acc. à χαλκίς, nomen
urbis. ε. 143. 149. 653.

Χαμαί, *hum*, adv. hinc χα-
μαί, *hum*, *prognato-
rum*, à χαμαί, *ex χα-
μαί*, & γαίνομαι. 9. 879.

Χάσις, *hiatus, tenebræ*, à χαί-
σις, *hisco*: hinc χάσις, in
chaos

chaos verito. θ. 116.

Χαρμός, ὁμοῖον, præs. part. χαρμόσινος, Dor. & Eol. pro χαρμόσιν, à χαρμόσιν, f. ξω, scilicet, incido, acuo. ε. 571.

Χαρίντας, acc. pl. à χαρίεις, χαρίεσσα, ι, elegans, à χάρις, ἡ, gratia. θ. 129.

Χάρις, ἡ, gratia, in acc. χάριν. ε. 707. 718.

Χάριτες, Dez, in gen. pl. χαρίται. ε. 73. θ. 907.

Χάρις, αὐτό, τὸ, gaudium Th. χαίρειν, gaudeo. α. 400.

Χαροπῖος, gen. Jon. à χαροπὸς, strices, fulvi alioquin, χαροπὸς, ὅ, ὁ, latus, baltu seponis, casius, caruleus, ab ὤψ, oculus. Th. ὀπίσκειν, video, & χαίρω, gaudeo. θ. 321.

Χάσμα, αἰῶν, τὸ, hiatus. Th. χάνω, hisco. θ. 740.

Χαίρων, egens, præs. part. à χαίρω. ego. ε. 21.

Χαυλιόδων, οἷον, ὁ, curvos dentes habens, dicitur & χαυλιόδους, ab ὀδὺς, ὅ, ὁ, dens. α. 387.

Χίψ, fundit, præs. ind. verb. χίω, seu χίω fundo, f. χίω, χίω, & χίω, a. i. ἔχουσα, ἔχουσα, & ἔχουσα, a. i. pass. ἔχουσα. ε. 419.

Χήλιν, dat. pl. à χῆλ, ι, τὸ, labium, labrum. ε. 97.

Χήμων, clavis ligneus sub carina. χήμων, ἡ, hyeme fluens, à χῆμος, αἰῶν, τὸ, hyems. & ρίω, fluo. ε. 624.

Χῆμος, χήμων, hyems, hinc

χῆμων, ὁμοῖον, idem. hinc χῆμων, & χῆμων, byemalis. ε. 492. 563. 638. 673.

Χείρην, i. pl. præs. ind. Poëtice pro χίω, à χίω, fundo, f. χίω, a. i. ἔχουσα, & ἔχουσα, pro ἔχουσα, f. i. χίω, a. i. pass. ἔχουσα, quasi à χίω. θ. 83.

Χειρὶναι nom. pl. à χειρὶναι, cuius est in manibus, ex χῆρ, manus, & δῆμι, ἡ, jus. ε. 187.

Χειρὶς, gen. à χῆρ, manus, χῆρ, χῆρ, χῆρ, dat. pl. χῆρ, χῆρ, & χῆρ, Jon. & Poët. ut & χῆρ, ε. 478. 795. α. 188. θ. 747.

Χείρων, Chiron, nomen viri, θ. 1001.

Χιλιδὼν, ὅ, ὁ, hirundo. ε. 566.

Χιρῶν, deterior, & χειρῶν, deterior, novus comparativus à χειρὶς, πῶν, in comp. χειρῶν, χῆρ, & Poët. χειρῶν, in superl. χῆρ, & χῆρ. ε. 819. α. 51.

Χιρῶν, dat. plur. Vide in χειρὶς. ε. 319.

Χηλῆσι, dat. pl. Jonic. à χηλή, ἡ, ὁ, ungula, forfex. α. 61.

Χηρῶν, remoti cognati. Th. χῆρ, ε, viduus. θ. 607.

Χῆρ, dativus sing. à χῆρ, ι, τὸ, penuria. Th. χῆρ, ὁ, ego. θ. 605.

Χθόνι, gen. à χθὼν, terrestris, à χθὼν, οἶος, ἡ, terra. α. 373.

Χίλια, inf. g. & χίλιοι, *mil-*
le, in n. g. χίλια. θ. 364.
Χίμαιρα, in gen. χημαίρας,
Jon. *carpa hyeme nata*, à
χημα, μῶ, τὸ, *hyems*, per
syncopen ῥ ἰ ψιλῷ, metri
causa. θ. 322, 323.
Χιτῶνα, acc. sing. à χιτὼν, ᾠ-
ῶ, ὁ, *tunica*, Jonicè, κι-
θῶν. ι. 534. α. 287.
Χλαῖνα, acc. à χλαῖνα, ἡ, *lana*.
vestis species. ε. 535.
Χλοεῖν, dat. à χλοεῖς, *vire-*
die, unde per crasin χλω-
εῖς, χλωεῖ. ι. 741. α. 393.
Χλῦνα, *agrestes*, à χλῦνε,
per crasin pro χλοεύνε, ut
sit qui in virenti gramine
cubat, epitheton apri, ex
χλῶν *herba virens*, & ὠνῆ,
ἡ, *cubile*. α. 177.
Χοάνοιο, gen. Jon. χόανῶ, *ca-*
tinus, à χίω, *fundo*. θ. 863.
Χόλοιο, gen. Jon. pro χόλῳ, à
χόλῶ, υ, ὁ, *bilis*, item *im*.
Th. χολή, ἡς, ἡ, *bilis*. θ. 221.
Χολύμβῳ, *itatus*, præf. part.
à χολόμαι, ῥμαι, *itascor*,
Th. χολή, ἡ, *bilis*. ι. 137.
Χολυσάμβῳ, *itatus*, part. a.
I. med. pro quo Poëta
quoque dicunt, χολυσάμβῳ,
à χολόω, *itascor*. Th. χολή,
bilis. ε. 53.
Χορῶς, ὤ, ὁ, *chorus*, *chorea*, tri-
pudium. α. 201.
Χόρῳ, υ, ὁ, *fanum*. hinc χε-
ρίσας, proprie *herbis*, seu
fano pascere, per synecd.
saturare. ι. 604.
Χρία, *debita*, in dimensione

Poëtice legendum, χρεῖα vel
τι, abesse debet, quod mi-
hi sit verisimilius, χρεῖα
vero derivatur à χρεῖον,
υ, τὸ, *debitum*, χρεῖον, ἰον,
idem. ε. 645.
Χρεῖων, gen. pl. à χρεῖα, ας, ἡ, *e-*
gestas, *utilitas*. ῥ c. ε. 402.
Χρεῖμισα, *binnibere*, a. i. Jonic.
à χρεμίζω, per syncopen
pro χρεμίζω, f. ἰω, *binnio*,
α. 348.
Χρεῖζον, præf. inf. à χρεῖζω,
idem quod χρεῖζω, *egere*. Th.
χρεῖα, *indigentia*. ε. 365.
Χρεῖμα, αἰῶ, τὸ, *res χρεῖμ'* pro
χρεῖμα, & χρεῖμαθ' pro χρεῖ-
μαθ'. ι. 342. 603.
Χρεῖμαθ' ἡ, part. a. i. med. *un-*
cta. Errant ergo qui aiunt,
aor. i. med. non habere
passivam significationem,
à χρεῖω, f. ἰω, *ungo*, perf.
pass. κίχρισμαι. ε. 511.
Χρόνῳ, υ, ὁ, *tempus*. ε. 131.
Χρῶς, genit. à χρεῖς, *cutis*. Th.
χρῶα, ας, ἡ, *color*. Dicitur
χρῶς, υ, ὁ, & χρῶς, χρῶς, ὁ,
χρῶι, χρῶα. ε. 74. 196. 534.
Χρυσάμπικες, *aurea vitæ re-*
bintia, ex χρυσός, ὤ, ὁ, *au-*
rum, & ἄμπυξ, υκῶ, ὁ, ἡ,
proprie *funiculus auratus*,
quo juba equorum in fron-
te sparsa colligantur, ab
ἀμπέχω, *circumdo*. Deinde
per metaph. tribuitur mu-
lieribus. θ. 916.
Χρυσάωρ, *accinctus aureo gla-*
dio, nomen viri, in acc.
χρυσάωρα. ι. 769. ex χρυσός,
αυ-

aurum, & *αὐρ*, εἶδος, τὸ, ἐν-
fis. §. 281.

Χρύσεια, pl. à *χρύσεια*, χρυσοῖς,
pro χρυσίῳ. §. 975. *χρύσειον*.
α. 65.

Χρύσειον, idem quod *χρύσειον*.
α. 217.

Χρύσειον, & contractè, χρυσοῖς,
αυρεὺς, à χρυσός, ἔ, ὁ, *αυρὺς*.
α. 297. §. 216.

Χρυσηϊστής, ὁ, *αυρεὺς* *crinis*
conspicui, ex χρυσός, & κή-
ρη, ἡ, *coma*. §. 947.

Χρυσηϊστής, *αυρεὺς* *calcea-*
menii *gaudenstem*, ex χρυ-
σός, ἔ, ὁ, *αυρὺς*, & πῖδλον, ὁ,
τὸ, *calceus*. §. 454.

Χρυσείφω, *aurea* *redimi-*
tus *corona*, à χρυσός, ἔ, *au-*
rum, & εἶφω, *corona*.
Th. εἶφω, *corono*. §. 17.

Χρῶς, *αὐτός*, ὁ, *corpus*, idem
quod χρῆς, χρῶς. Th. χρῶς,
ἡ, *color*, α. 596.

Χυτροπόδιον, gen. pl. à χυτρώ-
πης, *olla* *pedes* *habens*, ex
χύτρος, ὁ, ὀλλή, & πόδιον. α. 746.

Χυρόμην, *succensens*, part.
præf. med. pro χυλόμην.

Χυρόμην, part. a. i. med.
verbi χύω, idem quod
χολήμην, *irascor*. Th. χολή,
ἡ, *bilis*. α. 1. §. 533.

Χῆρος, genit. à χῆρος, ὁ, *locus*,
sedes. item *spatium*. item,
ager, *prædium*, *fundus*. α.
410. θ. 731.

Χῶσις, pro ἰχθυόσις, *iratus*
fuit, a. i. m. *Jonic*. à χῶ-
σις, *irascor*, Th. χολή, ἡ, ἡ,
bilis. α. 554.

Ψ.

Ψάμα, nom. mul. à ψάμ-
μα, ὁ, *arena*, *fabulum*.
α. 260.

Ψεύδα, *mendacia*, acc. plur. à
ψῦδω, ψάδις, ubi in di-
mensione legendum ψά-
δεις, acc. pl. à ψάδης, ἰ, ὁ, ὁ,
ἡ, *falsus*, *mendax*. Th. ψῦ-
δω, *falso*, f. ψεύσω, p. ἰψά-
μα, p. pass. ἰψάσμεν, α. i.
m. ἰψάσμεν. α. 78. 707. §.
219. 783.

Ψιάδας, *guttas*, acc. plur. à
ψιάς ἄδω, ἡ, *oris* *gutta*.
α. 384.

Ψολόειν, *ardenti*, dativ. sing.
à ψολόεις, Th. ψόλω, ὁ, ὁ,
fuligo. α. 492.

Ψυχὴ, *bita*, *anima*. *Ψυχὰς*, *vi-*
tas. per metonym. causæ.
α. 173.

Ψυχρὸς, *frigidus*, à ψύχω, f.
ἔω, *refrigero*. *Ψυχρὴ*, pro
ψυχρὰ, *Jon*. α. 545.

Ω.

Ω, ο, vocativus. α. 27.
ω, *culi*. α. 57.

Ωδὲ, *sic*. α. 35.

Ωδύοις, *ipatus* *est*, a. i. m.
Poët. ὠδύοις, ab ὠδύ-
ω, f. ὠδύω. §. 617.

Ωκεανίη, *Oceanis*, nomen pu-
erpetæ. ὠκεανίη, *filia* *O-*
ceani. §. 364. 507. 956.

Ωκεανός, *Oceanus*, ex ὠκε-
αίος, & ἰάω, *fluo*. α. 169. ὠ-
κεανός, pro ὠκεανός. α. 564 θ.
133.

Ωκίς, pl. *seleces*. ὠκίς, gen.
sing.

- ling. f. g. ὠκῆα, ab ὠκός, celer, m. g. & in n. g. ὠκύν. α. 61. β. 998.
- ὠκίης, pro ὠκίαις, dat. pl. Jon. θ. 169.
- ὠκῆα, acc. f. g. ab ὠκός, ἰΘ, ὠ, celer, ὠκίης pro ὠκίαις. Jon. dat. pl. ὠκίαι, Poëta pro ὠκίαις β. 266. 780.
- ὠκνέτης, celeriter volans, ex ὠκός, ἰΘ, ὠ, celer, & πῆλμα, volo. est & ὠκνέτης, nomen mul. i. 210. 267.
- ὠκνέδον, alipedum, ab ὠκύντες, ὠδῶ, ὠ, idem quod ποδάκης. ὠκνέδοι, dat. pl. Jon. α. 302. 470.
- ὠκρῆα, nomen mul. β. 360.
- ὠλισι, a. i. ind. ab ὠλυμι, perdo, in fut. ὠλίσι, a. i. ὠλίσαι. 3. pl. ὠλίσαι. α. 370.
- ὠμῆτης, a. i. ind. act. ab ὠμῆτης, sequor, f. ἦσι. Th. ὠμῆτη, simul, idem quod ὠμῆ. β. 201.
- ὠμισυ, β. ὠμιου, pro ὠ ἡμισυ, quod dimidium. Th. ἡμισυς, ἰΘ, ὠ, dimidium. i. 557.
- ὠμνῆς, crudus descentem, acc. ab ὠμνῆς, ὠ, ὠ, crudiborum, παρὰ τὸ ὠμῆ ἰδν, ab ἰδν, edo, & ὠμῆς, ὠ, ὠ, crudus. β. 300.
- ὠμῆ, cruda, dat. ab ὠμῆς, ὠ, ὠ, crudus. item, crudelis. α. 703.
- ὠμῶ, υ, ὠ, ὠμῆς, ὠμῶν, gen. pl. ὠμῶν, & ὠμῶν. dat. plur. α. 159. 468.
- ὠν, 3. ling. præt. subj. med. ab ὠνίωμα, εἶπω, f. ὠνίωμα. i. 539.

- ὠπῆ, acc. ab ὠψ, ὠπῆς, ὠπῆς. Th. ὠπῆς, video. i. 62.
- ὠπῆ, dedit, & ὠπῆς, a. i. act. ind. ab ὠπῆς, f. ὠπῆ, praebeo, item insequor. β. 442.
- ὠπῆς, tempestivus, speciosus, ab ὠπῆς, α, ἡ pulchritudo, tempus. i. 32.
- ὠπῆς, natura reddunt, pro ὠπῆς, Aolic. ab ὠπῆς. Th. ὠπῆς, tempus. β. 903.
- ὠπῆς, petiit, a. i. med. β. Th. ὠπῆς, porrigo, f. ὠπῆς, præt. χα, aor. i. pass. ὠπῆς. β. 178.
- ὠπῆ, Jon. pro ὠπῆς, boni. & per syn. membri, tempus, ὠπῆς, ὠπῆς ὠπῆς, ὠπῆς. i. 30. β. 501.
- ὠπῆς, ceterabant, porrigebantur, 3. pl. imperf. pass. ab ὠπῆς, ὠπῆς, idem quod ὠπῆς vel ὠπῆς, f. ὠπῆς, χα, porrigo, α. 190.
- ὠπῆς, concitat, a. i. act. ab ὠπῆς. Th. est, ὠπῆς. excito. α. 674.
- ὠπῆς, tempestivus, ab ὠπῆς, ὠπῆς, ὠπῆς, α. 392. 490.
- ὠπῆς, α, ὠπῆς, Orion, signum caeleste. i. 607.
- ὠπῆς, excitabatur, imperf. pass. ab ὠπῆς. Them. ὠπῆς, excito. β. 191.
- ὠπῆς, immisit, a. i. act. ab ὠπῆς, f. ὠπῆς, & Aol. ὠπῆς. ὠπῆς, 3. ling. præt. plusq. pass. ut ὠπῆς, α. 40. β. 523. 990.

Ω' γύγιον, *antiquum*, ab ὠ' γύ-
γιον, antiquissimi Theba-
norum regis nomen, per
synec. speciei, *vetustus*, *an-*
tiquum. θ. 806.

Ως, particula varios habens
usus. i. 86. 108. ὡς κ', ὡς αὖτε.
i. 697. θ. 402.

Ως, pro ὅπως, sic. γ. 44.

Ως αὖ, *perinde*. α. 189.

Ως τε, *adeo ut*, ὡς, *utque*, pro
ὡς τε. α. 405. θ. 831.

Ως τινι, *cui*, dat. ab. ὅς, *qui*.
i. 31.

Ως τινι, *jubeant*, imperf. ab

ὠτύνω, *inciso*, f. ὠτύνω, p. γτύνω.
θ. 883.

Ω' τώονα, *auritum*, h. e. *ansu-*
tum, ab ὤς, ὠτὸς, τὸ, *auris*,
unde est ὠτόεις, ἰοτα, υ, *au-*
ritus α, *um*. i. 655.

Ωφίλει, Imperf. ab ὀφείλω,
debeo, fut. ὀφειλήσω, przt.
ὀφείλημι, aor. 2. ὤφειλον. i.
171.

Ω' χέ, *gradiebatur*, sing. im-
perf. med. ab οἶχμεθα, *ab eo*,
unde λπίχμεθα, *ab eo*, *mor-*
or, f. οἰχήσεμεθα, perf. ὤχη-
μεθα. α. 200.

F I N I S.

